ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
8
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 563

Η "ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ„ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΜΑΣ

Εἰσηγήσει τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας κ. Νικολάου Γ. Ζωγράφου πρὸς τὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρεύουσαν «ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ», ἧς γενικὸς γραμματεὺς τυγχάνει ὁ τακτικὸς συνεργάτης τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» αἰδ. κ. Σπῦρος Ζωδιάτης καὶ Προϊστάμενος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ αὐτῆς Τμήματος ὁ κ. Κων. Γ. Καλονάρος, ἀπεστάλησαν καὶ διενεμήθησαν, πρὸ ἡμερῶν, εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου περὶ τὰ 1200 τεμάχια ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ ἤδη Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Χρυσόστομος Ζέρβας, ἀφοῦ ἐξέφρασεν τὰ συγχαρητήριά του πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος μας διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιδειχθὲν καὶ ἐπιδεικνυόμενον ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐνδιαφέρον του, ἀπέστειλεν καὶ πρὸς τὴν ἀνωτέρω Ὀργάνωσιν θερμοτάτην εὐχαριστήριον ἐπιστολήν.

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ ἐν NEWARK, N. J. τῆς Ἀμερικῆς ἀγαπητὸς φίλος καὶ συνεργάτης κ. Σωτήριος Τσιμενίδης, ἀπέστειλεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους 1958 πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην μας κ. κ. Γρηγόριον τὸ ποσὸν τῶν πεντήκοντα (50) δολλαρίων ἵνα τὸ διαθέσῃ ὡς εὔτος βούλεται. Ὁ Ποιμενάρχης μας διέθεσεν ὁλόκληρον τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησ. Ὀρφανοτροφείου Χαλκίδος.

—Ἐπίσης ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Γεώρ. Βογιατζῆς προσέφερεν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, τὸ ποσὸν τῶν χιλίων (1000) δραχμῶν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

ΟΧΙ ΝΑ ΚΡΙΝΗ ΑΛΛΑ ΝΑ ΣΩΣΗ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ ἀπόστολος τῆς ἀγάπης ὁ Ἰωάννης λέγει: «Ἐπειδὴ δὲν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ». (Ἰωάν. 3.17).

Εἶναι ἀδύνατον σχεδὸν γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐννοήσωμεν τὴν σοβαρότητα τῶν συνεπειῶν τῆς ἁμαρτίας. Ἡ ἁμαρτία δὲν εἶχε τὴν ἐπίδρασίν της ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον διὰ νὰ ζήσῃ εὐτυχὴς στὸν κόσμον μας, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠθέλησε ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον αὐτὸν τῆς εὐτυχίας. Ἡμάρτησε κι' ἔκτοτε δυστυχεῖ.

Ὁ Θεὸς ἱστάμενος ἐνώπιον ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ δημιουργήματός του ἔπρεπε νὰ ἐκλέξῃ τὴν στάσιν ποὺ θὰ ἐτήρει ἀπέναντί του. Μποροῦσε νὰ τὸν κατακρίνῃ καὶ καταδικάσῃ, μποροῦσε νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὶς ἁμαρτωλές του πράξεις ἢ μποροῦσε νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν του. Ὁ Ἐμμανουὴλ Κάντ, ὁ καὶ κοσμικὸς φιλόσοφος εἶπε μιὰ μεγάλη ἀλήθεια: «Τὸ ν' ἀγαπᾷς τὸν ἄλλον εἶναι νὰ πιστεύῃς ὅτι μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ». Τέτοια ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἐνῷ ἡμεῖς θεληματικὰ κι' ἑκούσια ἐπέσαμε, ἐπίστευε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς ἀλλάξῃ, νὰ μᾶς λυτρώσῃ.

Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδιάλεγε τὴν ὁδὸν τῆς κατακρίσεως θὰ ἔπρεπε ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸν ἀπώτερον οὐρανόν Του καὶ νὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ ὅλους εἰς τὴν αἰωνίαν μας τιμωρίαν κεχωρισμένους ἀπὸ τὸν ἑαυτόν Του. Ἀλλὰ τὸ ἐδάφιον μᾶς δείχνει πῶς ὁ Χριστὸς δὲν ἐξέλεξεν τὴν ὁδὸν τῆς κατακρίσεως ἀλλὰ τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

Ἡ κατάκρισις εἶναι τρομερὸ κακό. Δὲν ὑποβοηθεῖ οὔτε τὸν κατακρινόμενον, οὔτε τὸν κατακρίνοντα. Οἱ φίλοι μιᾶς ἀθλητικῆς ὁμάδος ποτὲ δὲν τὴν κατακρίνουν, ἀλλὰ τὴν εὐφημοῦν κι' ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ της ἀκόμη ἐλπίζοντες εἰς τὴν τελικὴν νίκην. Μὲ τὸ νὰ κατακρίνῃς τὸν παλαίοντα μὲ τὰ κύματα ναυαγὸν δὲν μπορεῖς νὰ τὸν βοηθήσῃς. Ἡ σωτηρία του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν βοήθειάν σου. Ὁ ἄνθρωπος διαρκῶς ἐπικρινόμενος δύσκολα ἐπιζῇ. Ἦταν ἕνας δικαστὴς ποὺ ἐγύριζε διάφορα χωριά. Σ' ἕνα ὅμως χωριὸ ἦταν κάποιος δικηγόρος ποὺ τὸν κορόιδευε τὸν δικαστὴν αὐτόν. Μιὰ μέρα ἐνῷ ἔτρωγε σ' ἕνα ἑστιατόριο ὁ δικαστής, τὸν ρώτησαν γιατὶ δὲν ἔβαζε τὸν δικηγόρον αὐτὸν στὴν θέσι του. Ὁ δικαστὴς ἀπήντησε: «Στὸ δικό μου τὸ χωριὸ ὑπάρχει ἕνας σκύλος ὁ ὁποῖος μόλις λάμπει ἡ σελήνη ἀρχίζει νὰ γαυγίζῃ, δὲν σταματᾷ ὅλην τὴν νύκτα». Ἀφοῦ ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν αὐτή, ὁ δικαστὴς ἐξηκολούθησε τὸ φαγητό του. Κάποιος ἐπὶ τέλους τοῦ εἶπε: «Καλά, τί ἔπαθε ἡ σελήνη;» «Τίποτε ἐξηκολούθει νὰ λάμπῃ», εἶπεν ὁ Δικαστής. Καλὰ θὰ ἦταν νὰ εἴχαμε ὅλοι μας τὴν ἱκανότητα αὐτῆς τῆς σελήνης, ἀλλὰ δυστυχῶς! Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀνθρωπίνης ἐπικρίσεως δὲν μποροῦμε ν' ἀνθέξουμε, πόσο μᾶλλον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς θείας ἐπικρίσεως. Ποία θὰ ἦτο ἡ κατάστασις τοῦ κόσμου μας ἐὰν ὁ Χριστὸς ἤρχετο ὄχι νὰ σώσῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ τὸν κρίνῃ. Ἀσφαλῶς πολὺ θλιβερά. Ποῖα θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα στὴ ζωὴ τῆς ἐπὶ μοιχείᾳ συλληφθείσης γυναικός, ἐὰν καὶ ὁ Χριστὸς μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους Φαρισαίους τὴν κατέκρινε; Ποτέ της δὲν θὰ ἤλλαζε, ποτέ της δὲ θὰ μποροῦσε καὶ πάλι νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμο τῶν δεδικαιωμένων ἁμαρτωλῶν. «Ποῦ εἶναι οἱ κατήγοροί σου;» εἶπεν ὁ Χριστός. «Οὐδὲ ἐγὼ σὲ καταδικάζω. Ὕπαγε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μὴ ἁμάρτανε». (Ἰωάν. κεφ. η') Αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει νὰ κάμῃ καὶ γιὰ σένα ὁ Χριστὸς ἀγαπητὲ φίλε, θέλει νὰ σὲ σώσῃ, καὶ ὄχι νὰ σὲ κρίνῃ.

Ὁ φημισμένος Ἄγγλος θρησκευτικὸς μεταρρυθμιστὴς Ἰωάννης Οὐέσλη κάποτε ἐπεσκέφθη ἕνα σπίτι μὲ ἕναν ἄλλον ἀγρότην ἱεροκήρυκα. Συνομιλοῦσαν μὲ τὴν κόρην τῆς οἰκοκυρᾶς ὅταν ὁ ἀγρότης ἱεροκήρυξ δείχνοντας τὰ βραχιόλια της γύρισε στὸν Οὐέσλη καὶ τοῦ εἶπε: «Τί λέτε γιὰ τὸ χέρι αὐτό;» Τὸ καϋμένο τὸ κορίτσι κοκκίνησε ἀπὸ ἐντροπή. Βέβαια ὁ Οὐέσλη ἠναντιοῦτο εἰς τέτοια κοσμικὰ κοσμήματα, ἀλλὰ κάθε τέτοια περίπτωση ἤξευρε πῶς νὰ τὴν χειρίζεται μὲ τρόπο. Μὲ ἕνα ὡραῖο χαμόγελο καὶ ἤπια φωνὴ εἶπε: «Τὸ χέρι εἶναι πολὺ ὡραῖο». Ἡ κόρη τόσο πολὺ ηὐχαριστήθη ἀπὸ τὸν τρόπον αὐτὸν τοῦ Οὐέσλη ποὺ ἐκεῖνο τὸ βράδυ παρηκολούθησε τὸ κήρυγμά του χωρὶς βραχιόλια στὸ χέρι της. Ἐὰν ὁ Οὐέσλη ἠκολούθει τὸν ἀγρότην κήρυκα κατακρίνων τὴν κόρην ἀπότομα, οὔτε στὴν ἐκκλησία θὰ ἤρχετο, οὔτε τὰ βραχιόλια της θὰ ἀφαιροῦσε. Ἡ ἀγάπη σώζει, ἑλκύει, ἐνῷ ἡ κατάκρισις ξενώνει, ἀπομακρύνει. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴμεθα σταθεροὶ εἰς τὰς ἀρχάς μας ἀλλὰ εὐγενεῖς πρὸς πάντας.

Κάποτε εἰς μίαν ἐκκλησίαν ἐζητοῦσαν νὰ βροῦν ποιμένα. Εἶχαν διαφόρους ὑποψηφίους. Μιὰ Κυριακὴ ἕνας ὑποψήφιος ἐκήρυξε περὶ κολάσεως. Ἤρεσε σὲ μερικοὺς μόνον, ἀλλ' ὄχι εἰς τοὺς περισσοτέρους. Τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ ὁ ἑπόμενος ὑποψήφιος ἐκήρυξε ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀκριβῶς θέματος, ἀλλ' ἤρεσε εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως. Ποιὸς ἦτο ὁ λόγος; Ἕνας ἀπὸ τοὺς διακόνους πολὺ ἔξυπνα τὸν ἐξέφρασε ὅταν εἶπε: «Ὁ πρῶτος ὑποψήφιος μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐχαίρετο ποὺ οἱ ἄνθρωποι πηγαίνουν στὴν κόλαση ἐνῷ ὁ δεύτερος ὑποψήφιος ἐλυπεῖτο ἐξαιρετικά». Ἦταν τὸ ἴδιο θέμα ἀλλ' ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐκηρύχθη ἔπαιξε μεγάλο ρόλο.

Ὁ Χριστὸς βέβαια θὰ κρίνῃ μιὰ μέρα, ἀλλὰ κάθε ἕνας ποὺ κρίνεται εἶναι σὰν νὰ βυθίζεται καρφὶ στὴν καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς εὐαρεστεῖται εἰς τὸ νὰ σώζῃ μᾶλλον, παρὰ νὰ κρίνῃ.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ θὰ ἐνεθάρρυνε τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὴν διάπραξιν περισσοτέρων καὶ μεγαλυτέρων ἁμαρτιῶν. Πρὸ καιροῦ ἕνας κατάδικος ἐπρόκειτο νὰ θανατωθῇ. Προτοῦ ὅμως ἐκτελεσθῇ ἔστειλε ἕνα γράμμα στὴν μητέρα του εἰς τὸ ὁποῖο τῆς εἶπε: «Σὺ εἶσαι ὑπεύθυνη γιὰ τὸ σημερινό μου κατάντημα. Ὅταν ἤμουν μικρὸς προσπαθοῦσες πάντα νὰ δικαιολογήσῃς τὶς μικρές μου ἁμαρτίες. Μοῦ ἔδωσες τὴν ἐντύπωσιν πὼς πάντα βρισκόταν κάποια δικαιολογία γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας πὼς αὐτὴ συνέπεια δὲν θ' ἀκολουθοῦσε τὴν ἁμαρτία μου. Ὅταν ἔκλεβα γλυκὸ ἀπὸ τὸ ντουλάπι δὲν μ' ἐθύμωνες, οὔτε ἐπέμενες ὅτι ἡ πρᾶξις μου ἦταν κακή. Ἡ μικρὴ ἁμαρτία τῆς παιδικῆς μου ζωῆς ποὺ ἄφησες ἀδιόρθωτη ἔγινε τόσο μεγάλη ποὺ τώρα μὲ ὁδηγεῖ στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα». Γιὰ φαντασθῆτε τὰ συναισθήματα ποὺ θὰ κατέλαβαν τὴν μάνα αὐτὴ ὅταν ἔλαβε τὸ γράμμα αὐτό, τὸ τελευταῖο γράμμα τοῦ παιδιοῦ της προτοῦ ἐκτελεσθῇ! Τέτοιες μάνες εἶναι πολλές. Ὁ Θεὸς ἐξέλεξε τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας μας διὰ τοῦ Υἱοῦ του. Δὲν μᾶς κατακρίνει, δὲν μᾶς δικαιολογεῖ, ἀλλὰ μᾶς σώζει, μᾶς δικαιώνει διὰ τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς ἔγινε κατάρα ἀντὶ ἡμῶν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

* * *

ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Ὁ συμπολίτης βουλευτὴς κ. Γεωρ. Βογιατζῆς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Νέας Ὑόρκης ἔγραψε πρὸς ὅλους τοὺς ἐκεῖ Ἀρτακηνοὺς τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Νέα Ὑόρκη, 15)12)1957

Ἀγαπητὲ Συμπολῖτα,

Εὑρισκόμενος εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ὡς μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὅπου συνεζητήθη καὶ ἡ ἐθνική μας ὑπόθεσις τῆς Κύπρου, συνηντήθην ἐπανειλημμένως μὲ τοὺς κ. κ. Νικόλαον Καρατζίκην καὶ Σωτήριον Τσιμενίδην καὶ ἐπεκοινώνησα τηλεφωνικῶς μὲ τὸν κ. Τσαλίκην καὶ συνεζήτησα μετ' αὐτῶν τὰ διάφορα ζητήματα τῆς Νέας Ἀρτάκης καὶ ἰδιαιτέρως τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου.

Σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ καταβάλω κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ καλυτέραν ἀποπεράτωσιν τοῦ σπουδαιοτάτου αὐτοῦ ἔργου διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Νέας Ἀρτάκης.

Σᾶς συγχαίρω ἐγκαρδίως καὶ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν συμβολήν σας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ διὰ τὸ ὁποῖον καὶ οἱ σημερινοὶ ἀλλὰ καὶ αἱ μέλλουσαι γενεαὶ τῶν Ἀρτακηνῶν θὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συγκεντρώσετε καὶ τὰ ὑπολειπόμενα χρήματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται, σύμφωνα μὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τῆς Νομαρχίας, διὰ τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Ἀναχωρῶν διὰ τὴν Πατρίδα, σᾶς ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ σᾶς εὔχομαι καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένο καινούργι Χρόνο.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Βουλευτὴς Εὐβοίας

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ ——

Ὕστερα ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα, μπήκαμε, αἰσίως, στὸ Νέον Ἔτος 1958.

—Πολλὰ καὶ διάφορα δῶρα χάριζε, ἄλλες χρονιές, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνή», στοὺς φίλους, συνεργάτας καὶ ἀναγνώστας της.

—Ἐφέτος περιωρίσθη νὰ κάμῃ, σ' ὅλους αὐτούς, ὡς δῶρον, ἀπὸ ἕνα ἡμεροδείκτη μὲ 365 μέρες γεμάτες ὑγεία, χαρὰ καὶ εὐτυχία.

—Στὴν Ἀμερικὴ ἐπανηγυρίσθηκε ἡ «Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν».

—Ὅλοι οἱ κάτοικοί της, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος, ηὐχαρίστησαν τὸν Ὕψιστον διὰ τὰ ἀγαθὰ ποὺ τοὺς προσέφερεν.

—Ἄσχημα δὲν θἆταν ἐὰν καθωρίζετο καὶ στὴν Ἑλλάδα μιὰ μέρα, ἂν ὄχι νὰ ἀναπεμφθοῦν εὐχαριστίες πρὸς τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ φραχθοῦν καὶ νὰ βγάλουν τὴν βούβα τὰ στόματα ποὺ τὸν βλασφημοῦν!

—Κάποιος «ἀνοιχτομάτης» σωφὲρ τῶν Ἀθηνῶν, προσποιούμενος τὸν ἄνεργο, ἐδημοσίευσε στὶς ἐφημερίδες πὼς προσφέρει τὸ ἕνα μάτι του γιὰ νὰ ζήσῃ.

—Ἀπὸ τὴν ἔρευνα ὅμως ποὺ ἔκαμε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, ἀπεδείχθη πώς, ὁ σωφὲρ αὐτός, ἦταν σὲ καλὴ οἰκονομικὴ κατάστασι καὶ ὅτι διενοήθη τὸ τέχνασμα αὐτὸ διὰ νὰ προκαλέσῃ τὸν οἶκτο καὶ νὰ εἰσπράττῃ χρήματα ἀπὸ τοὺς ἀφελεῖς.

—Ἔτσι, ἀντὶ νὰ βγάλῃ τὸ μάτι του, ἔβγαλε τ' ὄνομά του! Ζ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Μεθαύριον Κυριακὴν 12ην Ἰανουαρίου 1958 καὶ ὥραν 11ην π. μ. θὰ δοθῇ διάλεξις εἰς τὸ ἐνταῦθα Κινηματοθέατρον «ΛΟΥΣΥ» ὑπὸ τοῦ συμπολίτου βουλευτοῦ καὶ τέως ὑπουργοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ μὲ θέμα:

«ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ»

Λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τῆς διαλέξεως ταύτης, ἐνδείκνυται νὰ τὴν παρακολουθήσωμεν ὅλοι μας.

Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Λήμνου 24
Οἴκου Δ)ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΣΤΕΓΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. πρωτ. 39936|4α

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14)12)57

Πρὸς
Τὴν Δ)νσιν τῆς ἐφημερίδος
«ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Χαλκίδα

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 1)12)1957 ἐρωτᾶτε τί θὰ γίνῃ διὰ τὴν στέγασιν εἰς ἰδιόκτητα οἰκήματα τῶν ἐπὶ ἐνοικίῳ στεγαζομένων προσφύγων, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν Χαλκίδα δὲν ὑπάρχουν ἀπαλλοτριωμένα οἰκόπεδα.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται ὅτι εἰς περιοχάς, εἰς ἃς δὲν ἔχουν ἀπαλλοτριωθῆ οἰκόπεδα διὰ τὴν στέγασιν προσφύγων, θὰ παρέχωνται δάνεια πρὸς αὐτοστέγασιν εἰς ὅσους ἀπέκτησαν, προηγουμένως, ἐξ ἰδίων οἰκόπεδα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΠΕΡΙ ΑΛΙΕΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. πρωτ. 41244|Ηα

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27)12)57

Πρὸς
Τὴν Δ)νσιν τῆς ἐφημερίδος
«ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Χαλκίδα

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 14)12)57 δημοσιεύετε καὶ σχολιάζετε τὸ κείμενον διαμαρτυρίας τοῦ Πανευβοϊκοῦ Ἁλιευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνίσχυσιν τῆς Ἀντλαντικῆς Ἑλληνικῆς Ἁλιείας.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐλήφθησαν καὶ λαμβάνονται μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Παρακτίου Ἑλληνικῆς Ἁλιείας. Ἐσχάτως ἀκόμη ἀπηλλάγησαν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν καυσίμων καὶ τὰ κάτω τῶν 5 κόρων ἁλιευτικά.

Πάντως καὶ ἀπὸ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν προέκυψεν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις περαιτέρω ἐνισχύσεως τῆς Ἀτλαντικῆς Ἁλιείας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

—Τοῦ κ. Γεωρ. Βογιατζῆ

Εὔχομαι ὁλοψύχως ὅπως τὸ Νέον Ἔτος φέρῃ εἰς τοὺς συμπολίτας μου εὐτυχίαν, χαρὰν καὶ πρόοδον εἰς τὴν πατρίδα μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Βουλευτὴς Εὐβοίας

—Τοῦ κ. Κωνστ. Καλλία

Εὔχομαι τὸ Νέον Ἔτος 1958 νὰ φέρῃ εἰς ὅλους τοὺς ἀγαπητούς μας Εὐβοεῖς ὑγείαν, χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν τῶν προσδοκιῶν των.

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΣ
Βουλευτὴς Εὐβοίας

—Τοῦ κ. Ἀπ. Μπουρνιᾶ

Εὔχομαι εἰς ὅλους τοὺς συμπατριώτας αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος 1958.

ΑΠΟΣΤ. Ι. ΜΠΟΥΝΙΑΣ
Πολιτευτὴς Εὐβοίας

—Τοῦ κ. Μιχ. Στεφανίδη

Ἐπὶ τῇ ἐξάρξει τοῦ Νέου Ἔτους 1958 ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Εὐβοίας τὰς πλέον εἰλικρινεῖς καὶ ἐγκαρδίους εὐχάς μου.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Βουλευτὴς Εὐβοίας

—Τοῦ κ. Δημητρ. Σκούρα

Εὔχομαι πρὸς ὅλους τοὺς κ. κ. Βιομηχάνους, Ἐμπόρους, Ἐπαγγελματίας καὶ Βιοτέχνας τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, ὅπως τὸ Νέον Ἔτος 1958 εἶναι εἰρηνικὸν καὶ ἔτος προόδου.

ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΣΚΟΥΡΑΣ
Πρόεδρος
τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελμ.
καὶ Βιοτεχνῶν Εὐβοίας

ΟΧΙ ΝΑ ΚΡΙΝΗ ΑΛΛΑ ΝΑ ΣΩΣΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

Μία Σουηδὴ πολὺ θυμωμένη στράφηκε στὸν ἱεροκήρυκα μετὰ τὸ κήρυγμα καὶ τοῦ εἶπε: «Αἰδεσιμώτατε, εἴπατε πὼς ὁ Χριστὸς ἦταν Ἑβραῖος, καὶ πὼς μιλοῦσε Ἀραμαϊκά. Δὲν συμφωνῶ μαζί σας. Ὁ Χριστὸς ἦταν Σουηδὸς καὶ ὡμιλοῦσε Σουηδικά». Διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀξίωσίν της αὐτὴν τοῦ ἔδειξε τὴ Σουηδικὴν της Ἁγίαν Γραφήν. Τόσον στενὰ ἦταν συνδεδεμένος ὁ Χριστὸς μαζί της ποὺ Τὸν ἐφαντάζετο γιὰ Σουηδό. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος ποὺ μπορεῖ νὰ σώσῃ τὸν καθένα ἄσχετο εἰς ποίαν ἐθνικότητα ἀνήκει.

Κατὰ τὸν περασμένο πόλεμο μερικοὶ χριστιανοὶ στὴν Εὐρώπη ἦσαν συνηθροισμένοι κρυφὰ σὲ μιὰ αἴθουσα γιὰ συμπροσευχὴ ἀπὸ κάποιο στιούνο. Μπῆκε μέσα ὁ ἀξιωματικός. Διέταξε ἕνα στρατιώτη νὰ τοὺς μετρήσῃ. Ἀμέσως τοῦ εἶπε πὼς ἦταν 30 χριστιανοί. Ἕνας ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς στράφηκε στὸν ἀξιωματικὸ καὶ τοῦ εἶπε: «Ὁ στρατιώτης σας παρέλειψε ἕναν' εἴμεθα Τριάντα ἕνας». Ὁ ἀξιωματικὸς ἤρχισε νὰ τοὺς ὑβρίζῃ καὶ νὰ τοὺς τρομοκρατῇ. Τότε ἕνας τῶν χριστιανῶν τοῦ εἶπε: «Ὁ ἀόρατος Χριστὸς μεταξύ μας, τὸν ὁποῖον παρέλειψες, σὲ μᾶς εἶναι πραγματικός.

Ἀπὸ τὸν κόσμο μπορεῖς νὰ μᾶς χωρίσῃς, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπὸ τὸν Χριστόν μας. Εἰς ἡμᾶς τὸ ζῆν εἶναι ὁ Χριστός, τὸ δὲ ἀποθανεῖν κέρδος». Ἰδοὺ πόσον πραγματικὸς εἶναι ὁ Χριστὸς στοὺς σεσωσμένους ἀκολούθους Του.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η. Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Χηρευσάσης τῆς Μητροπολιτικῆς ἕδρας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας Θηβῶν καὶ Λεβαδείας διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ Σεβ. κ. κ. Πολυκάρπου ἐπληρώθη αὕτη διὰ τοῦ ἀπὸ Παραμυθίας Σεβ. Μητροπολίτου κ. κ. Δωροθέου.

Ὁ νέος Μητροπολίτης διώρισε ὡς ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον, ἐν Θήβαις, τὸν ἐφημέριον ἱερέα τοῦ ἐκεῖ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου αἰδ. κ. Παν. Ἀνδριανὸν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μέχρι τοῦδε τοιούτου αἰδ. κ. Ἰω. Παπαγεωργίου.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΟΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστουγέννων τὸ Τμῆμα ΕΕΣ Χαλκίδος διένειμε διὰ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἰς διακόσια ἄπορα παιδιὰ Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκίδος καὶ ὑπαίθρου ὡραῖα καὶ χρήσιμα σχολικὰ δῶρα.

Ἐπίσης στὰς 28 Δ)βρίου διωργάνωσεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἑορτὴν τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων, χάριν τῶν ὑπερεκατὸν τροφίμων τοῦ Ε.Ο.Χ., εἰς τοὺς ὁποίους διενεμήθησαν παρὰ τῶν Ἐθελ. Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. ἄφθονα δῶρα καὶ γλυκίσματα προσφερθέντα παρὰ τῆς Σχολῆς Ἐθελ. Ἀδελφῶν 1957.

Ἐπηκολούθησαν σκέτς διάφορα, χορωδιακὰ τραγούδια καὶ Κινηματογραφικὴ προβολή.

ΔΙΚΑΙΑ ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΙΣ

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν Κος Κος Γρηγόριος ἐκτιμῶν τὸν ζῆλον, τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν, τὴν εὔορκον ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τοῦ ἐφημερίου ἱερέως τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου αἰδεσ. κ. Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου, περὶ ὧν ἠσχολήθημεν εἰς προηγούμενον φύλλον μας, ἀπένειμεν αὐτῷ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, τὸν τίτλον τοῦ «Πρωτοπρεσβυτέρου».

Τὸν οὕτωσὶ ἐπιβραβευθέντα ἄξιον κληρικόν, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Βαπτίσεις

Ὁ κ. Ἀντώνιος Τριανταφύλλου, Γεν. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀνεδέξατο τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Κωνσταντίνου Τσοκάνη, ἐξ Ἁγίας Σοφίας, καλέσας αὐτὸ Ἀθανάσιος.

Τὸ μυστήριον ἐπεσφράγισεν πλουσιώτατον γεῦμα τὸ ὁποῖον παρετέθη εἰς τὴν ἐν Ψαχνοῖς οἰκίαν τοῦ πολιτευτοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος (Μαρκεζίνη) κ. Μιχαὴλ Γ. Δούδαλη.

Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὸν ἀνάδοχον εὔχομαι νὰ ζήσῃ τὸ νεοφώτιστον. Σ. Ν. Κ.

—Ἐκλεκτοὶ γάμοι

Ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ πλήθους ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα τὴν 26)12)57 οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπητοῦ κ. Ἰωάννου Μιλτ. Οἰκονομίδου ἐμποροράπτου, μετὰ τῆς δίδος Πελαγίας Περικλ. Λεονταρίδου.

Τὸ ἑσπέρας παρετέθη, εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ ἐξοχικὸν κέντρον τοῦ κ. Ἐμμ. Χ" ζηγιαννακέρη, πλουσιώτατον δεῖπνον, κατὰ τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν περὶ τὰ 80 πρόσωπα. Ἐπηκολούθησεν χορὸς ἐν ἀδιαπτώτῳ κέφι μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος τῶν νεονύμφων εὐχόμεθα τὸν βίον μακρὸν, ἀνέφελον καὶ εὐδαίμονα.

—Ὁ κ. Τάσσος Νικ. Τσαντίλης καὶ ἡ δὶς Κικὴ Γρηγ. Βλαχάκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους ἐνταῦθα τὴν 26)12 57.

—Ὁ συμπαθὴς συμπολίτης κ. Ἐλευθέριος Μενελ. Ἰωαννίδης, δημοτικὸς ὑπάλληλος, καὶ ἡ συμπολῖτις δὶς Φλωρεντία Ἀλπανοπούλου διδασκάλισσα, ἐνυμφεύθησαν τὴν 29η λήξαντος μηνός.

—Ἑορταί

Ὁ κ. Ἀντώνιος Σκεύης, διευθυντὴς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, δὲν θὰ ἑορτάσῃ, οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Αντωνίου.

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα τὴν ὀνομαστικήν του κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ἀγαπητὸν συμπολίτην καὶ Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Κολὸν τοῦ Παναμά κ. Ἀντώνιον Ταγαρόπουλον, εὐχόμεθα ἔτη πολλά.

—Εἰσφοραί

Ὁ κ. Ἀντώνιος Ταγαρόπουλος προσέφερεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις «Ἑταιρίαν Εὐβοϊκῶν Σπουδῶν» 20.000 δρχ. διὰ τὴν προώθησιν τῆς πνευματικῆς της κινήσεως.

ΠΕΝΘΗ

— Κωνστ. Βλαχοθανάσης

Εἰς ἡλικίαν 76 περίπου ἐτῶν ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως, ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως, ὁ τέως ὑπουργὸς καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν βουλευτὴς Εὐβοίας Κωνσταντῖνος Βλαχοθανάσης, εἷς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων στελεχῶν τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων καὶ ἄσπιλος πολιτικός.

—Ἑλένη Νικ. Θωμᾶ

Εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ἡ ἐκ Βρύσεως—Καρυστίας καταγομένη Ἑλένη χήρα Νικ. Θωμᾶ. Η μεταστᾶσα μείνασα χήρα εἰς ἡλικίαν 33 ἐτῶν μὲ τρία ἀνήλικα κορίτσια καὶ ἕνα υἱόν, ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ εἰργάσθη σκληρῶς εἰς διαφόρους ἐντίμους ἐργασίας, κατωρθώσασα νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰς θυγατέρας της μὲ καλοὺς καὶ ὑποδειγματικοὺς συζύγους καὶ ἀκολούθως κατέβαλε κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ μοναδικοῦ υἱοῦ της, ὥστε νὰ κατέχῃ σήμερον οὗτος καλὴν κοινωνικὴν θέσιν.

Ὁ Θεὸς ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τῆς καλῆς ταύτης συμπολίτιδος καὶ φιλοστόργου μητρὸς ἡ ὁποία δικαίως ἀπεκλήθη ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους της ὡς ἡ ρωῒς τῆς ἐργασίας.

—Εὐχαριστήριον

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλεστάτης μητρὸς μας καὶ μάμμης Ἑλένης Νικ. Θωμᾶ, εὐχαριστοῦμεν θερμότατα.

Οἰκογένειαι.
Χρ. Δεδούση, Σταματίου Ἀντωνίου, Χαραλάμπους Παπαϊωάννου καὶ Ἰωάννου Ν. Θωμᾶ.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν μέχρι σήμερον, ἡ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου π. ἔ. συσταθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μεγάλη Ἐπιτροπή, πρὸς ρύθμισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος, τὸ ἐπέτυχεν, μόνος, ὁ συμπολίτης βουλευτὴς καὶ τέως ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Κων. Καλλίας:

Ἡ γενομένη ὁμιλία του διὰ τὴν καλλιτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, κατὰ τὴν συνεστίασιν τῶν μελῶν τοῦ Ρ.Ο.Α. τῆς 27]6]57, ἡ ἐκτυπωθεῖσα, μὲ τινας προσθήκας, εἰς τὸ ἐξ 90 σελίδων κομψὸν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Πρόβλημα», ἀποτελεῖ τὸν καλλίτερον ὁδηγὸν διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιδιωκομένου σκοποῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διεξελθόντες μετὰ προσοχῆς τὰς σελίδας τοῦ εἰρημένου βιβλίου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συγχαρῶμεν τὸν κ. Καλλίαν, τὸν καταπονηθέντα εἰς τὴν ἐξεύρεσιν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς παιδείας.

Εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἀπόκειται ἤδη νὰ καλέσῃ τὸν κ. Καλλίαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ νὰ τῷ ἀναθέσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκπονηθέντος ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΩΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Χειρουργὸς — Οὐρολόγος
ΔΕΧΕΤΑΙ:
Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Κλινικῇ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» (ὁδὸς Αἰνιάνος 4 — Πεδίον Ἄρεως) ἀπὸ ὥρας 5 — 7 μ. μ.
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ (Χατζοπούλου 26) ἕκαστον Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.

ΤΟ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ ΜΑΣ

Κατὰ τὸ λῆξαν Ἔτος 1957, τὸ Ληξιαρχεῖον Χαλκίδος παρουσίασεν τὴν κάτωθι κίνησιν:

Γεννήσεις:	897
Γάμοι:	246
Θάνατοι.	197

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
20
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 564

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΛΕΞΙΝ ΤΟΥ κ. Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Εἰς τὴν ἀσφυκτικῶς πληρωθεῖσαν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἐνταῦθα Κινηματοθεάτρου «ΛΟΥΣΥ» καὶ παρουσίᾳ τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας καὶ τῶν Ἀρχῶν, ἐδόθη, τὴν 12ην τρέχοντος, ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Εὐβοίας καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Γεωρ. Βογιατζῆ, τῇ προσκλήσει τοῦ Δήμου Χαλκιδέων, διάλεξις μὲ θέμα : «Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ τὸ Κυπριακὸν Ζήτημα».

Τὸν ὁμιλητήν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπέροχος διάλεξις ἀπετέλεσεν τρόπον τινα ἕνα ἐθνικὸν ἀναβάπτισμα, παρουσίασεν, εἰς τὸ ἀπὸ παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ καταληφθὲν πολυπληθὲς ἀκροατήριον, ὁ Δήμαρχός μας κ. Ἀντ. Μαργαρίτης, ὁ ὁποῖος σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐτόνισεν τὴν σπουδαιότητα τῆς διαλέξεως ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ὁποίου ἔλαβεν μέρος, ὡς μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Ο.Η.Ε., καὶ ὁ ἀντάξιος ἐκπρόσωπος τοῦ Εὐβοϊκοῦ Λαοῦ κ. Βογιατζῆς.

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Βογιατζῆς ἀνέπτυξε τὸ θέμα του, ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν, ἄνευ χειρογράφου, ἀναδειχθεὶς δεινὸς ρήτωρ :

«Ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν—εἶπεν ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Βογιατζῆς—ἱδρυθεὶς διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐημερίαν ἀπέδωσεν μὲν εἰς τὸν τομέα τῆς προβολῆς τῶν διεθνῶν προβλημάτων, εἰς τὸν τομέα ὅμως τῆς λήψεως τῶν ὀρθῶν ἀποφάσεων καὶ ἐπιβολῆς αὐτῶν δὲν ἐσημείωσεν τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τούτου, ὑπεστήριξεν ὁ ὁμιλητής, θὰ ἔπρεπε ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις νὰ εἶναι ἀντικειμενικαὶ καὶ δίκαιαι, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ὑπάρχῃ ὁ μηχανισμὸς διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων. Πρὸς τοῦτο ὁ κ. Βογιατζῆς ὑπέδειξεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθοῦν οἰκονομικῶς τὰ ὑποανεπτυγμένα Κράτη ὥστε νὰ ἀποκτήσουν πολιτικὴν ἐλευθερίαν καὶ νὰ θεσπισθῇ μικρὰ στρατιωτικὴ δύναμις παρὰ τῷ ΟΗΕ, ἡ ὁποία νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ ἐκτελεστικὸς βραχίων τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Κυπριακόν, ὁ κ. Βογιατζῆς ἐτόνισεν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας ψηφοφορίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. ὑπῆρξεν ἕνα μέγα ἠθικὸν ὅπλον καὶ μία μεγάλη ἐπιτυχία.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν καταλλήλων προϋποθέσεων χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, τῆς ἡρωϊκῆς ὀργανώσεως Ε.Ο.Κ.Α., τοῦ ἀνταξίου ἡγέτου τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ Ἐθνάρχου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου καὶ τὴν σταθεράν, σοβαράν, συνεχῆ καὶ ἐπιτυχῆ δρᾶσιν τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ. Μὲ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ εἰς τὸν ΟΗΕ δὲν λύεται φυσικὰ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, ἀποτελεῖ ὅμως ἕνα μέγα ἠθικὸν ὅπλον τὸ ὁποῖον θὰ συνοδεύῃ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰς μελλοντικὰς φάσεις της, μέχρι τῆς ὁριστικῆς λύσεώς της καὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐλευθερίας εἰς ἕνα μαρτυρικὸν Λαόν».

Φρενίτις ἐνθουσιασμοῦ, παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Βογιατζῆ, ἐνῷ πλήθη, κατεχόμενα ἀπὸ συγκίνησιν, κατησπάζοντο καὶ συνέχαιρον αὐτόν.

Ἀκολούθως ὁ παριστάμενος Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν Κος Κος Γρηγόριος ἐπήνεσεν τὸν ὁμιλητὴν καὶ ἐξῆρεν τοὺς ἀγῶνας τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Ο.Η.Ε., τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου καὶ τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐζητωκραύγασεν καὶ ἐζητοκραυγάσθη.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς διαλέξεώς του, ὁ κ. Βογιατζῆς ἐδέχθη διαφόρους λαϊκὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Η ΜΟΝΗ ΘΥΡΑ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας εἶναι σπουδαῖο πρᾶγμα. Τὴν κλειδώνουμε καὶ τὴν ξεκλειδώνουμε. Προσέχουμε νὰ μὴ μείνῃ ποτὲ ἀνοικτὴ καὶ μπῇ κανένας κλέπτης καὶ κακοποιός. Ὁ Χριστὸς ἦταν Θεός. Ἔπρεπε ὅμως νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀνθρώπινη γλῶσσα καὶ ἀνθρώπινες παραβολὲς γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸ θεῖό Του σχέδιο. Γι' αὐτὸ μιὰ μέρα εἶπε στοὺς γύρω Του : «Ἐγώ εἰμαι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθει, θέλει σωθῆ, καὶ θέλει εἰσέλθει καὶ ἐξέλθη καὶ θέλει εὕρει βοσκήν» (Ἰωάννου ι' 9)

Ἐδῶ ὁ Χριστὸς χρησιμοποιεῖ εὐρυτέραν γλῶσσαν. Δὲν λέγει ὅπως τὸ ἕβδομον ἐδάφιον, «Ἐγώ εἰμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων», ἀλλ' «ἐγώ εἰμαι ἡ θύρα». Ἀμέσως δὲ συνεχίζει: «Ἐάν τις εἰσέλθῃ, θέλει σωθῆ». Γιατί νὰ πῇ «ἐάν τις» ὁ Χριστός. Μέχρι τώρα ὁ Χριστὸς ὡμιλοῦσε γιὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκ μέσου τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς ὁποίους ὡδήγει ἔξω τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἀλλὰ τώρα τείνει τὸ χέρι Του γιὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκ τοῦ μέσου τῶν Ἐθνικῶν.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, Ἰουδαῖοι κι Ἐθνικοὶ εὑρίσκονται ἔξω τῆς ποίμνης τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἁμαρτία τοὺς ἔχει ἀποξενώσει. «Αἱ ἀνομίαι σας ἔβαλον χωρίσματα μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ αἱ ἁμαρτίαι σας ἔκρυψαν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σᾶς διὰ νὰ μὴ ἀκούῃ» (Ἡσαΐας 59:2)

Αὐτὴ ἦταν ἡ διάγνωσις ποὺ ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἔκαμε γιὰ τὸν Ἰσραήλ. Ἕνα μεγάλο χάσμα χωρίζει τὸν ἁμαρτωλὸ ἀπὸ τὸν δημιουργό του. Τὸ χάσμα ὅμως αὐτὸ ἐγεφύρωσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἔχυσε τὸ αἷμα Του ὡς τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐξιλεώσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας. «Τώρα ὅμως διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακράν, ἐγίνατε πλησίον διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσίους Β: 13).

—ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ Η ΘΥΡΑ ;

Ἡ θύρα εἶναι ἕνα ἁπλὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πολὺ χρήσιμο. Τὸν συμβολισμὸν αὐτὸν χρησιμοποιεῖ ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ μᾶς φανερώσῃ τὸ ἔργο Του.

—Η ΘΥΡΑ ΧΩΡΙΖΕΙ

Ἔξω βρίσκονται ὁ κόσμος καὶ ἡ ἐπιθυμία του. Εἶναι τὰ πάθη καὶ οἱ σαρκικαὶ ὀρέξεις. Σὰν ἄγρια θηρία τρέχουν ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ οἱ ἄνθρωποι. Μέσα ὅμως στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡσυχία καὶ καθαρότης.

Πρέπει νὰ ὑφίσταται ἕνας ὡρισμένος χωρισμὸς μεταξὺ τοῦ κοσμικοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀναγεννημένου τέκνου τοῦ Θεοῦ. Μερικοὺς τοὺς ἀρέσει νὰ μπαινοβγαίνουν στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, νὰ τὰ ἔχουν καλὰ μὲ τὸν Θεὸν καὶ μὲ τὸν κόσμον. Αὐτὸ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται. Ἡ ἔξω ἢ μέσα τοῦ σπιτιοῦ θὰ ζήσωμε. Ὁ Χριστὸς φέρει χωρισμόν. Γι' αὐτὸ κάποτε ὁ Ἴδιος εἶπε πὼς δὲν ἦλθε νὰ φέρει εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν νὰ χωρίσῃ οἰκογένειες καὶ φίλους. Ὅταν σὲ μιὰ οἰκογένεια μερικοὶ πιστεύουν καὶ ἀναγεννηθοῦν καὶ ἄλλοι ἐμμένουν στὴν ἀπιστία τους, τότε προκύπτει ἕνας χωρισμὸς μεταξύ των. Ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ οἱ μὲν ἀγαποῦν, οἱ δὲ τὰ μισοῦν. Ὁ δεσμὸς μεταξὺ τῶν χριστιανῶν εἶναι ἀκατανόητος, γιὰ τὸν κόσμον. Πολλὲς φορὲς προτιμῶ τὴν συντροφιὰ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν μου παρὰ τὴν παρέα κατάσαρκα συγγενῶν μου, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι σεσωσμένοι. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἐπῆλθε χωρισμὸς μεταξὺ σοῦ καὶ τοῦ κόσμου θὰ πῇ πὼς ὁ Χριστὸς ἀκόμη δὲν κατέστη ἡ θύρα τῆς ζωῆς σου.

—Η ΘΥΡΑ ΑΣΦΑΛΙΖΕΙ

Ἂν ξαπλώσωμε νὰ κοιμηθοῦμε μὲ τὴν ἰδέα καὶ τὴν γνῶσι ὅτι ἀφήσαμε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας ἀνοικτὴ δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ ξεκουρασθοῦμε, νὰ κοιμηθοῦμε. Ἡ κλειδωμένη θύρα ἐνσπείρει τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας.

Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ καλλιτέρα ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μας. Σήμερα ἀφθονοῦν αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι. Μᾶς ἀσφαλίζουν μὲ χρήματα καὶ τὸ μόνο ποὺ μᾶς προσφέρουν εἶναι χρήματα. Ὁ Χριστὸς ὅμως μᾶς προσφέρει δωρεὰν ζωὴν αἰώνιον. Εἶναι ὁ παλαιότερος καὶ ὁ πειὸ ἔμπιστος ἀσφαλιστής. Φθάνει ν' ἀποφασίσουμε διὰ τῆς πίστεως νὰ περάσουμε ἀπὸ κοντά Του. Δεχόμενοι τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα μας ὄχι μόνο γιὰ τὴ ζωὴ ἀσφαλιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ γιὰ μετὰ τὸν θάνατον. Ὁ κόσμος τρέμει φοβούμενος μὲ τὸ τί θὰ συμβῇ αὔριο. Ἆρά γε θὰ κηρυχθῇ πόλεμος; Ἆρά γε ἡ Ρωσσία ἔχει ἀρκετὲς ἀτομικὲς βόμβες νὰ μᾶς καταστρέψῃ; «Τί θὰ γίνουμε»; Φωνάζουν ὅλοι ἐν ἀπογνώσει. Μᾶς λείπει τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας. Θὰ τὸ βροῦμε μόνο στὸν Χριστόν.

—Η ΘΥΡΑ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ

Καμμιὰ φορὰ βρισκόμαστε ξένοι σ' ἕνα τόπο καὶ πόση ἀνακούφησι αἰσθανόμεθα ὅταν κτυπήσουμε κάποια φιλόξενη πόρτα. Τέτοια φιλόξενη πόρτα εἶναι ὁ Χριστός. Ἔξω εἶναι ἡ ἐπιγραφή : «Ἔλθετε πρός Με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κι' ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει». Ὁ Χριστὸς προτίθεται νὰ φιλοξενήσῃ ὅσους κτυπήσουν τὴν πόρτα Του. Ἡμεῖς κάμνομε τὸ καλὸ σ' ἕνα δυὸ πρόσωπα καὶ κατόπιν βαρυούμαστε. Ἡ ἱκανότης τῆς φιλοξενίας μας εἶναι περιωρισμένη, ἐνῷ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀπεριόριστη.

Σὲ κούρασε πολὺ τὸ ταξεῖδι τῆς ζωῆς, ἀγαπητὴ ψυχή ; Σταμάτα μιὰ στιγμὴ πάνω στὴν φούρια τῶν βιοτικῶν σου φροντίδων καὶ κτύπα τὴν πόρτα τοῦ Χριστοῦ. Θὰ σοῦ ἀνοίξῃ γιὰ νὰ μπῇς ν' ἀπολαύσῃς τὴν δόξαν τοῦ Οὐρανίου σου Πατρός.

Δὲν ἐξεύρω ἂν ποτέ σου βρέθηκες σὲ κύκλο πραγματικῶν χριστιανῶν. Ἂν δὲν τὸ ἐδοκίμασες δὲν μπορῶ νὰ σοῦ τὸ περιγράψω καταλλήλως. Εἶναι σὰν νὰ βρίσκεσαι στὸν οὐρανό. Ὑπάρχει μιὰ ἀμοιβαία κατανόησις καὶ ἀλληλεγγύη ποὺ δὲν βρίσκεται στὸν κόσμο. Θὰ σᾶς δώσω ἕνα παράδειγμα : Πρὸ ἡμερῶν εὑρισκόμην στὸ Μίτσιγκαν ὁμιλῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου ποὺ διεξάγομεν. Εἶπα στοὺς χριστιανοὺς αὐτοὺς Ἀμερικανοὺς πὼς στὴν Ἑλλάδα μας ὑπάρχουν τετρακόσιες χιλιάδες ὀρφανὰ κ.λ.π. Τοὺς διηγήθην πὼς ὁ Θεὸς μᾶς ὡδήγησεν νὰ μετριάσωμεν τὴν δυστυχίαν

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ ——

Προτοῦ προχωρήσῃ, γιὰ καλά, ὁ Γενάρης, παρουσιάστηκε, φέτος, στὴν Ν. Ἀρτάκη, ὁ Μάρτης.

—Ὅσοι ἔμαθαν αὐτὴ τὴν εἴδησι, σταυροκοπήθηκαν κ' εἶπαν :

—«Κι' ὁ Φλεβάρης ποῦ πῆγε ; Χάθηκε» ;

—Τελικὰ λύθηκε ἡ ἀπορία τους, ὅταν πληροφορήθηκαν πὼς δὲν ἐπρόκειτο γιὰ τὸν μῆνα Μάρτη, ἀλλὰ γιὰ τὸν συνώνυμό του Ὑπουργὸ τοῦ Ἐμπορίου !

—Μερικοὶ πολιτικοί μας θὰ παραξενεύονται, ἴσως, γιὰ τὴν προτίμησί μου στὸν Βογιατζῆ ποὺ εἶναι καὶ Βουλευτής.

—Τί νὰ κάμω ; Γιὰ νὰ ζωγραφίσω καὶ νὰ τυπώσω τὴν «Ἐθνικὴ Φωνὴ» χρειάζομαι μπογιά, ἔστω καὶ μαύρη.

—Καὶ τὴν μπογιά, μόνο στὸν Βογιατζῆ τὴν βρίσκω !

—Κατὰ τὰ ἄλλα, ὅλοι οἱ Βουλευταί μας εἶναι καλοὶ καὶ ἄξιοι.

Ὅλους τοὺς ἀγαπῶ καὶ τοὺς ἐκτιμῶ, κι' ἀπὸ κανένα χαΐρι καὶ προκοπὴ δὲν περιμένω !! ..

—Ἂν δὲν ἦσαν οἱ ἁπανταχοῦ τῆς γῆς ἀγαπητοὶ φίλοι καὶ συνδρομηταί, νὰ συνδράμουν αὐτὴ τὴν ἐφημερίδα, σήμερα δὲν θὰ ὑπῆρχε οὔτε «Φωνή», οὔτε ἀκρόασις !

—Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Κληρικοὺς ἡ ἄσκησις τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος.

—Γιατί ἡ ἐξωφρενικὴ αὐτὴ ἀπόφασις ποὺ ταπεινώνει τοὺς Παπᾶδες, ποὺ περιμένουν τὴν ἐξύψωσί τους ;

—Κατὰ τί ἐγκλημάτησαν, οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ πολῖται, διὰ νὰ στερηθοῦν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των ;

—Μήπως γιατί ἐφόρεσαν ράσα καὶ μαύρισαν ;

—Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς θὰ διερωτῶνται ἀσφαλῶς :

—«Τί νὰ κάμωμεν στὰς προσεχεῖς ἐκλογάς ; Νὰ ψηφίσωμε καὶ νὰ ὑποστοῦμε τάς... ἀκανονίστους «κανονικὰς» κυρώσεις τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὄχι, ὁπότε θὰ καταδικασθοῦμε, βάσει τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ψηφοφορία εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἕλληνας πολίτας;».

—Ἐγὼ τοὺς συνιστῶ νὰ ὑπακούσουν εἰς τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους διέπεται καὶ ἡ Ἐκκλησία, καὶ νὰ ψηφίσουν δύο φορές :

—Μιά, ὡς ἄνθρωποι, καὶ μιὰ ὡς παπᾶδες.

Ζ.

Η ΜΟΝΗ ΘΥΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

πῶς προμηθεύομεν εἰς τὸν πραγματικὰ διψασμένο λαό μας χιλιάδας Ἁγίας Γραφὰς καὶ Καινὰς Διαθήκας. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀκροατάς μου ὅταν ἔβγαινε μοῦ ἐνεχείρησε ἕνα τσέκ, τὸ ὁποῖον εἶχε ὑπογράψει. Ἦταν ἕνα σοβαρὸ ποσό. Ἦταν ὁ ἑβδομαδιαῖος μισθός του τὸν ὁποῖον ἐθυσίασεν ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ τί τὸν συνδέει τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν μὲ τὴν Ἑλλάδα; Δὲν τὴν εἶδε ποτέ του. Μόνο ἀπὸ τὸ στόμα μου ἄκουσε γιὰ τὶς πνευματικές της ἀνάγκες. Ὁ Χριστὸς εἶναι μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων.

Ἄχ πόσο ποθῶ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ μπῇ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα στὸ φιλόξενο σπίτι τοῦ Θεοῦ. Θὰ βροῦμε σωτηρία γιὰ τὴν ἁμαρτία μας, γαλήνη γιὰ τὸ ταραγμένο νεῦρα καὶ δύναμι γιὰ τὰ μαραμένα μας σώματα. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν σκοπὸ ἡ ἐπιτροπή μας ἔχει στείλει μέχρι σήμερα στὴν Ἑλλάδα ἄνω τῶν 150 000 Καινῶν Διαθηκῶν εἰς τὴν Νεοελληνικήν. Ἐδῶ τὰς Καινὰς αὐτὰς Διαθήκας δὲν προμηθεύομεν δωρεάν, ὅπως στὴν Ἑλλάδα, διότι δὲν θὰ ἦτο δικαιολογημένη μιὰ τέτοια δωρεὰν διανομή. Μποροῦμεν ὅμως νὰ τὴν προμηθεύσωμεν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου. Μέσα σ' αὐτὴν θὰ βρῆτε τὸν Χριστό. Διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης ἔχουν μεταβληθῆ κακοῦργοι σὲ ἱεραποστόλους, ἀπατεῶνες σ' εὐσεβεῖς, καὶ ἁμαρτωλοὶ σὲ ἁγίους. Ὑπάρχει καὶ γιὰ σένα ἐλπὶς ἂν μπῇς ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς σωτηρίας ποὺ εἶναι ὁ Χριστός.

Πραγματικὰ ἐκεῖνος ποὺ ἐγνώρισε τὸν Χριστὸ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συστήνῃ καὶ στοὺς ἄλλους νὰ μποῦν ἀπὸ τὴν πόρτα αὐτή.

«Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα», λέγει ὁ Χριστός. Κανένα σύστημα, καμμιὰ ὀργάνωσις, κανένας ἄνθρωπος, κανένα ποσὸ χρημάτων δὲν θὰ μᾶς εἰσαγάγῃ στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ μόνη κατευθεῖαν ὁδός. Ὑπῆρχε μόνο μιὰ θύρα στὴν κιβωτὸ τοῦ Νῶε, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Νῶε καὶ ἡ οἰκογένειά του, εἰσερχόμενοι εὗρον ἀσφάλειαν ἀπὸ τὸν κατακλυσμόν. Ἔτσι μιὰ θύρα ὑπάρχει πρὸς τὸν Πατέρα. Μὴ ματαιοπονεῖται, χτυπῶντας ἄλλες πόρτες. «Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτηρία, διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδομένον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σωθῶμεν» (Πράξεις δ' 12).

Καὶ ἀλλοῦ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς λέγει: «Ἐγώ εἰμαι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή, οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα εἰμὴ δι' ἐμοῦ». (Ἰωάν. ιδ' 6).

Σπεῦσε ἁμαρτωλὴ ψυχὴ νὰ γνωρίσῃς τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Υἱοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Κοινότης Νέας Ἀρτάκης

Ἀριθ. Πρωτ. 72
Ἐν Ν. Ἀρτάκῃ τῇ 19)1)1958

Περίληψις Διακηρύξεως

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέας Ἀρτάκης

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἡ κατασκευὴ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως Ν. Ἀρτάκης προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχμῶν 830.000.

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κοινότητος. Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι 2ας καὶ ἄνω τάξεως δι' ἔργα ὑδραυλικά. Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ 15.000.

Πλείονας πληροφορίας παρὰ τῇ Κοινότητι καὶ τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας (ΤΥΔΚ) κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Κοινότητος
Γ. ΚΑΡΑΤΖΙΚΗΣ

ΔΙΑΤΙ;

Διατί ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ δεσμεύει, κατὰ τρόπον αὐθαίρετον, τὸ εἰς ρευστὰ ἐνεργητικὸν τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου Τύπου καὶ κλονίζει τὴν πίστιν τῶν εἰς αὐτὸ ἠσφαλισμένων;

ΔΙΑΤΙ ὁ Ο.Τ.Ε. δὲν ἐμερίμνησεν νὰ τοποθετήσῃ τὸ τηλέφωνον Στενῆς εἰς τὸ ἐκεῖ λειτουργοῦν Ταχυδρομικὸν γραφεῖον, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὰ παράπονα καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων, ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται ἐντὸς μικροῦ παντοπωλείου;

ΔΙΑΤΙ δὲν κατεβλήθη, μέχρι σήμερον, φροντὶς ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς εἰς τὸ χωρίον Ἀνδρονιάνοι — Εὐβοίας ἀνακαλυφθείσης πρό τινων ἐτῶν πηγῆς ἰαματικοῦ ὕδατος, διὰ τὴν καταπολέμησιν νεφρικῶν παθήσεων καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς περιπτώσεις λίθων τῶν νεφρῶν;

* * *

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 172

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ διεξαχθῶσι προσεχῶς ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν αἱρετῆς Διοικήσεως τοῦ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18—7—1957 Β. Δ)τος Ἱδρυθέντος Κεντρικοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας,

Καλοῦνται

ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἔμποροι—Βιομήχανοι — Ἐπαγγελματίαι καὶ Βιοτέχναι Χαλκίδος καὶ λοιπῆς Εὐβοίας, ὅπως καταβάλωσι τὰ ἐκ Συνδρομῶν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1957 ὀφειλόμενα ποσά.

Πρὸς τούτοις δηλοῦται ὅτι κατὰ τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκλέγειν ἢ ἐκλέγεσθαι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐξοφλήσει ὁλοσχερῶς τὰ ἐκ Συνδρομῶν μέχρι καὶ τῆς 31—12—1957 ὀφειλόμενα ποσά, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν καταβάλῃ ταῦτα εἰς δόσεις.

Χαλκὶς τῇ 15—1—1958
(Ἐκ τοῦ Ἐπιμελητηρίου)

ΟΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΙ ΚΟΙΝΟΤ. ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Ὑπὸ 17 βουλευτῶν τῆς Συμπολιτεύσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως ὑπεβλήθη τὴν 14 τρέχοντος εἰς τὴν Βουλὴν πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. Δ. 3777|57» ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἅπαντες οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες προσωρινοὶ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ εἰσπράκτορες.

Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ ληφθῇ μέριμνα καὶ διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας τῶν εἰσπρακτόρων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἑπταετίαν περίπου παρέμενον μετέωροι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὁ Δημήτριος Σιμιντζῆς τοῦ Γεωργίου κάτοικος Ἀθηνῶν ὁδὸς Ἀταλείας ἀριθ. 34 Αἰγάλεω, ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τῆς Κοινότητος Στενῆς ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 669 καὶ ἔτος γεννήσεως 1899 διὰ τῆς ἀπὸ 16—1—1958 αἰτήσεώς του ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν Νομαρχίαν Εὐβοίας ἠτήσατο διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐκτιθεμένους λόγους τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἐπωνύμου του ἀπὸ «Σιμιντζῆς» εἰς «Χρυσομάλης».

Ὅθεν καλοῦμεν πάντα ἀντιτιθέμενον εἰς τὴν ἀλλαγὴν ταύτην ἵνα ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλῃ τῇ Νομαρχίᾳ τὰς τυχὸν ἐπὶ ταύτης ἀντιρρήσεις του.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 16—1—1958
Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Διευθυντὴς
Δ. Καριωτογλου

Ἀριθμός 5487

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ Κινητῶν. Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρῆστος Μ. Γραμματικάκης Δηλοποιῶ ὅτι: Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1293|8—1 1958 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1291|4—1—1958 ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τὴν εἰκοστὴν ἕκτην 26ην Ἰανουαρίου 1958 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10—12 ὥρας μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Καφενείῳ ἡ «Θέμις» ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ κάτωθι κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου Παναγιώτου Πατερίτσα κατοίκου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Νικολάου Ἀριομάνη κατοίκου Κηφισσιᾶς Ἀθηνῶν ἤτοι 1) Ἐσάνς—ἄρωμα μάρκας ΚΟΥΡΤ—ΚΕΟΡΚΙ φιάλαι μεταλλικαὶ 5 τῶν 100 γραμμαρίων ἑκάστη ἐσφραγισμέναι ἀξίας 5Χ600 δρχ. 3.000, 2) ἐσάνς—ἄρωμα μάρκας Σιέμ—Δανιὲλ φιάλη μεταλικὴ 1 τῶν 100 γραμμαρ. ἐσφραγισμένη ἀξίας δρ. 600, 3) ἐσάνς—ἄρωμα μάρκας Φλοράλ, φιάλη μεταλικὴ 1 τῶν 100 γραμμαρ. ἐσφραγισμένη ἀξίας δρ. 600, 4) Κολώνιαι μάρκας «Μενούνου» 120 φιάλαι τοῦ 1 κιλοῦ ἑκάστη ἀξίας 120Χ40 δρ. 4.800, 5) Κολώνιαι μάρκας «Μενούνου» 80 φιάλαι τῶν 100 γραμμαρίων ἑκάστη ἀξίας δραχ. 80Χ25=2.000, 6) Σαπούνια ἀρωματικὰ μάρκας Μασσαλία—Παπουτσάνη δωδεκάδες 20Χ50 δρ. 1.000 7) Πουδριέρες τεμάχια 30Χ60 δρ. 1800, 8) Κασετίνες καλλυντικῶν μάρκας «ΖΙΝΙΑ» τεμ. 60Χ60=δρχ. 3.600, 9) Πούδρες μάρκας «Μενούνου» τεμάχ. 60Χ30=δραχ. 1.800. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως ὁ ἐπισπεύδων πληρωθῇ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 812|57 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) δραχμὰς τρεῖς (3.000) ἐντόκως νομιμοτόκως τὰς μὲν χιλίας πεντακοσίας (1500) ἀπὸ 30—4—1957 τὰς δὲ ἑτέρας δραχ. χιλίας πεντακοσίας (1500) ἀπὸ 25—5—1957 ἁπάσας ἄχρις ἐξοφλήσεως. 2) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχμὰς τριακοσίας πεντήκοντα (350). 3) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν δρ. διακοσίας ἑξήκοντα (260) καὶ ταύτας ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 12—12—1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἐπὶ πλέον δρ. διακοσίας εἴκοσι πέντε (225) δι' ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ νόμον. Ὅτι ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα. Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου. Ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς τῶν ἐκπλειστηριασθησομένων ὡς ἄνω κινητῶν πραγμάτων ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ πρὸς κατάθεσιν τὸ οἰκεῖον Γραμμάτιον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ὅτι ὁ ἐπισπεύδων προσφέρει ὡς πρώτην προσφορὰν τὸ ἓν τέταρτον (1|4) τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως, συνολικῶς δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω κινητὰ δραχμ. τέσσαρας χιλιάδας ὀκτακοσίας (4.800). Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπερθεματίσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκπλειστηριασθησομένων κινητῶν πραγμάτων ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ πλειοδοτήσωσι, οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα ἢ ἄλλα τινὰ ἐπ' αὐτῶν νὰ προσαγάγωσιν τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα ἁρμοδίως καὶ ἐμπροθέσμως. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην [15ην] τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου [1958] ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλ. Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφαρμάκη, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ Σ) Χ. Γραμματικάκης

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν Κος Κος Γρηγόριος, ὢν ὑποχρεωμένος νὰ παρευρίσκεται εἰς Ἀθήνας, λόγῳ τῶν ἐπαναληφθεισῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἧς ὡς γνωστὸν τυγχάνει Ἀντιπρόεδρος, δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ὀνομαστήριον Αὐτοῦ ἑορτήν.

Ἐν τούτοις ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς», ἔστω καὶ ἐκ τοῦ μακρόθεν, ὑποβάλλει εὐλαβῶς τῷ Γεραρῷ Ποιμενάρχῃ ἡμῶν τὰ σεβάσματά της καὶ εὔχεται ὅπως ὁ Κύριος χαρίζῃ Αὐτῷ ὑγείαν ἀκήρατον καὶ ἀσάλευτον ἐπὶ ἔτη μήκιστα.

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Ἀ. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Γεννήσεις

Ἡ κυρία Μαγδαληνὴ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρίδου, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνεργάτου μας ἀγαπητοῦ κ. Θεοφάνου Θεοφανίδου, ἀπέκτησεν ἐκεῖ αἰσίως ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι.

Εἰς τοὺς φίλους γονεῖς καὶ πάππον καὶ μάμμην ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» εὔχεται νὰ τοῖς ζήσῃ τὸ πρωτότοκον.

— Ἐκλεκτοὶ ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Κων)τῖνος Παπαδόπουλος, Πολ. Μηχανικός, προσφιλὴς υἱὸς τοῦ ἐν Ἀλιβερίῳ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Εὐαγγέλου Παπαδοπούλου, ὑφασματεμπόρου, καὶ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν δνὶς Κική Παν. Φούγα ἠρραβωνίσθησαν. Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

— Ἑορταί

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος κ. Γρηγόριος Κολώνης δὲν θὰ ἑορτάσῃ, οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, λόγῳ ἀπουσίας.

ΠΕΝΘΗ

— Δημ. Κοκκινόπουλος

Νέος σχεδὸν ἀκόμη ἀπεβίωσεν ὁ συμπολίτης Δημήτριος Κοκκινόπουλος, οἰνοπώλης.

— Δημήτρ. Μητροκώτσας

Εἰς ἡλικίαν 65 περίπου ἐτῶν ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκ Βασιλικοῦ — Χαλκίδος ἰατρὸς Δημήτριος Νικ. Μητροκώτσας.

* * *

Ο κ. ΑΝΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ συμπολίτης κ. Ἀντων. Τριανταφύλλου, διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, διωρίσθη ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, ἑδρεύοντος ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας. Τὸ Δ. Γ. Ε. εἶναι ἕνας τῶν ἐξειδικευμένων ὀργανισμῶν τοῦ Ο. Η. Ε. καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν λῆψιν διεθνῶς τῶν μέτρων προστασίας τῶν ἐργαζομένων.

Ὁ διορισμὸς εἰς τὴν ἀνωτέρω θέσιν τοῦ κ. Τριανταφύλλου, τοῦ ὁποίου ἡ εὐρεῖα μόρφωσις καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ του κατάρτισις ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα κατέχει ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελεῖ μίαν δικαίαν ἐπιβράβευσιν τῆς ἐνδελεχοῦς περὶ αὐτῶν μελέτης του καὶ τιμᾷ τὴν γενέτειράν του Εὔβοιαν.

Συγχαίροντες τὸν ἐκλεκτὸν αὐτὸν συμπολίτην καὶ ἀγαπητὸν φίλον, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὗτος θὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως καὶ εἰς τὰ νέα του καθήκοντα ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἐργαζομένων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΩΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Χειρουργός — Οὐρολόγος
ΔΕΧΕΤΑΙ:
Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Κλινικῇ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» (ὁδὸς Αἰνιᾶνος 4 — Πεδίον Ἄρεως) ἀπὸ ὥρας 5 — 7 μ. μ.
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ (Χατζοπούλου 26) ἕκαστον Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
5
ΦΕΒΡ)ΡΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 565

ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

'Επ' εὐκαιρίᾳ τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, ἐπιβάλλεται καὶ ἡ τακτοποίησις τῆς θέσεως τῶν δημοδιδασκάλων. Δὲν ζητεῖ ἡ συμπαθὴς αὐτὴ τάξις τῶν λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως προνομιακὴν μεταχείρησιν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ἀλλὰ ἴσην, πρὸς τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Εἶναι καιρός, πλέον, ὅπως ἡ Κυβέρνησις μελετήσῃ μετὰ προσοχῆς τὸ δίκαιον αἴτημά των καὶ ἐπιδείξῃ τὴν ἁρμόζουσαν στοργὴν καὶ πρὸς τὸν δημοδιδασκαλικόν μας κόσμον, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ προσφέρει ὑψίστας ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἔθνος, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου του, ἐν τούτοις διατελεῖ ἐν θλίψει ἐξ αἰτίας τοῦ παραγκωνισμοῦ του.

ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ. 2570|55, τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων περιωρίσθησαν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὄχι μόνον ἔργα νὰ μὴ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκτελεσθοῦν εἰς αὐτάς, ἀλλὰ τείνουν καὶ νὰ διαλυθοῦν ἐλλείψει πόρων.

Μόνον ἡ κατάργησις τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ. εἶναι δυνατὸν νὰ σώσῃ τοὺς Ὀργανισμοὺς αὐτοὺς τῆς Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως καὶ νὰ παράσχῃ εἰς τὰς φθινούσας ἤδη Κοινότητας τὴν δυνατότητα τῆς συνεχίσεως διαφόρων κοινωφελῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν ἔργων.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΚΤΑΣΙΝ ΤΟΥ Ι Κ Α. ΕΙΣ ΠΑΛΙΟΥΡΑ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 12|12|56 δημοσιευθέντος σχολίου μας, «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Παλιούρα», ὁ ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 39|81|Βα τῆς 31—12—56 ἐγγράφου του, μᾶς ἐγνώρισεν, ὅτι τὸ θέμα μελετᾶται καὶ ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρόνου ἐπέκτασιν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς τοὺς ἐργάτας τῶν ἐν λόγῳ ἀνθρακωρυχείων.

Ἐπειδή, ἔκτοτε, παρῆλθεν ἔτος καὶ πλέον, χωρὶς οὐδεμία πρόοδος νὰ σημειωθῇ, ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν μὲ τὴν παράκλησιν πρὸς τὸν κ. Τσάτσον, ὅπως ἀφυπνίσῃ τοὺς καθεύδοντας ἁρμοδίους διὰ νὰ τερματίσουν τὴν μελέτην των ἐπὶ τοῦ χρονίσαντος θέματος τούτου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Η ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Πρὸ καιροῦ κάποιος φίλος μοῦ ἔδωσε ἕνα περιοδικὸ τιτλοφορούμενον «Ξύπνα». Ἐκδίδεται ἀπὸ τοὺς λεγομένους «Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ», ἢ «Χιλιαστάς». Δὲν ξεύρω εἰς πόσους ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μου εἶναι γνωσταὶ αἱ ἀντιχριστιανικαὶ θεωρίαι τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπον νὰ μᾶς πλανήσουν ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν «ἥτις ἅπαξ παρεδόθη εἰς τοὺς ἁγίους». Συνήθως δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ ὁμιλῶ ἐναντίον ἄλλων, ἀλλὰ μόνον νὰ κηρύττω τὸ ἁγνὸν Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴ ὅμως αὕτη ἡ διακήρυξις τῆς Χριστιανικῆς πίστεώς μου μὲ ὠθεῖ νὰ φέρω εἰς φῶς ὡρισμένα πράγματα περὶ τῶν ὁποίων πρέπει κάθε ἕνας ποὺ θέλει νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθεια νὰ πληροφορηθῇ. Στὸ περιοδικὸ αὐτὸ βρῆκα τὴν ἑξῆς τολμηρὴ δήλωσιν: «Αἱ κηδεῖαι δὲν πρέπει νὰ εἶναι περιστάσεις προξενοῦσαι νοσηρὸν φόβον ἐξ αἰτίας τῆς διδασκαλίας τοῦ ψεύδους τοῦ διαβόλου ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος. Ὁ ἄνθρωπος δὲν κατέχει ἔμφυτον ἀθάνατον ψυχήν». Τὸ δόγμα τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα τοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ξεύρω πῶς ἄνθρωποι ποὺ βαστοῦν τὸ Εὐαγγέλιον στὰ χέρια των μποροῦν νὰ ξεστομίσουν ἕνα τέτοιο πρᾶγμα ὅτι ἡ ψυχὴ ἀποθνήσκει. Ὅ,τι γράφω δὲν γράφω μὲ μῖσος, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ προσευχὴν ὅπως ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου κάμει τοὺς πλανηθέντας εἰς τὴν τρομερὰν αὐτὴν διδασκαλίαν τῶν «Χιλιαστῶν» νὰ ἴδουν τὸ φῶς καὶ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν, καὶ ὅπως ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους πλησιάζουν οἱ «Χιλιασταὶ» μὲ τὰ βιβλία των ἢ περιοδικὰ ἢ φωνόγραμμα δυνηθοῦν νὰ ἀποκρούσουν αὐτοὺς μὲ τὸν Αἰώνιον Λόγον τοῦ Θεοῦ.

—Τί συμβαίνει στὴ ψυχὴ κατὰ τὸν θάνατον

Ἕνας βαρεὰ ἄρρωστος κύριος εἶπε εἰς τὸν χριστιανὸν ἰατρόν του, ἐνῷ ἑτοιμάζετο νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ ἀφοῦ τὸν εἶχε ἐξετάσει: «Γιατρέ μου, θέλω νὰ σὲ ρωτήσω κάτι». «Ἐμπρός», τοῦ εἶπε ὁ ἰατρός. «Θὰ γίνω ἄρά γε καλά;» Κάπως διστακτικὸς ὁ ἰατρὸς εἶπε: «Ναὶ θὰ γίνῃς καλά». «Ἄρά γε θὰ μὲ ξαναβρῇ ἡ ἀρρώστεια αὐτή;» «Μοῦ φαίνεται πῶς θὰ σοῦ ξανάλθῃ». «Καὶ τότε». «Ἴσως καὶ γιὰ δεύτερη φορὰ νὰ θεραπευθῇς, ἀλλὰ τὴν τρίτη φορὰ ἡ ἀρρώστεια θὰ εἶναι μοιραία». Ὁ ἄρρωστος ἅρπαξε τὸ χέρι τοῦ γιατροῦ καὶ τοῦ λέγει: «Γιατρέ μου, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, φοβᾶμαι ν' ἀποθάνω. Μήπως ξεύρεις τί συμβαίνει μετὰ τὸν θάνατον»;

Εἶμαι βέβαιος πῶς κάθε ἄνθρωπος ἀργὰ ἢ γρήγορα στὴ ζωή του κάμνει στὸν ἑαυτό του μιὰ τέτοια σπουδαία ἐρώτησι. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀλάνθαστον κι' ἐμπνευσμένο Λόγο τοῦ Θεοῦ.

—Ὁ Θάνατος

Ὁ θάνατος ὅπως τὸν ξεύρουμε εἶναι ἡ τύχη κάθε ἀνθρώπου «εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἅπαξ νὰ ἀποθάνωσι, μετὰ δὲ τοῦτο εἶναι κρίσις». (Ἑβρ. 9:27). Ὑπάρχουν τρία εἴδη θανάτου. Ὁ σαρκικὸς τὸν ὁποῖον γνωρίζομεν. Ὁ πνευματικὸς ὡς ἀποτέλεσμα τῆς παραβάσεως καὶ ἁμαρτίας μας, ὁ ὁποῖος σημαίνει χωρισμὸν ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδοκίμασε καὶ τὸν φυσικὸν καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ. Μέσα στὸ σκοτάδι, ἀνεφώνησε, «Θεέ μου, διατί μ' ἐγκατέλειπες»; Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Θεὸς ἀπεσύρθη μακρὰν Του καὶ ἄφησεν τὸν Χριστὸν νὰ φέρῃ μόνος τὰς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐμοῦ καὶ σοῦ. Ἀπέθανε ἀντὶ ἡμῶν. Ὁ τρίτος θάνατος εἶναι ὁ αἰώνιος θάνατος, δηλαδὴ ὁ αἰώνιος χωρισμὸς ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ὁ θάνατος εἶναι ἡ συνέπεια τῆς ἁμαρτίας. «Ἡ ἐπιθυμία ἀφοῦ συλλάβῃ, γεννᾷ τὴν ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἐκτελεσθεῖσα γεννᾷ τὸν θάνατον». (Ἰακ. 1:15). «Ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος» (Ρωμ. 6:23). Ὁ θάνατος δὲν ἦτο ἡ ἀρχικὴ διάθεσις τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ αἴτιος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κακοῦ. Ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ ἰδίου ἐξιλαστηρίου Του θανάτου ἔχει ἐντελῶς ἀλλάξει τὴν σημασίαν τοῦ θανάτου διὰ τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν, Αὐτοὶ λαμβάνουν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. 6:23). Δι' αὐτοὺς ὁ θάνατος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ κλειδὶ ποὺ ἀνοίγει τὴν πόρτα τῆς μακαρίου αἰωνιότητος.

—Ἡ Ψυχὴ

Καθὼς βλέπομεν ἀπὸ τὴν ἐξιστόρησιν τῆς δημιουργίας τὸ σῶμα ἐπλάσθη ἐκ χώματος, ἡ δὲ ψυχὴ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ (Γεν. α: 26—β: 7) «Καὶ ἐπιστρέψῃ τὸ χῶμα εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἦτο, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἔδωκε αὐτὸ (Ἐκκλ. ιβ:7). Ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ δοῦσα ζωὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον. «Καὶ ἔπλασε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χώματος ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἔγινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν». (Γεν. β:7). Ἡ σπουδαία ἐρώτησις ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ ἐδῶ εἶναι «τί συμβαίνει στὴ ψυχὴν κατὰ τὸν φυσικὸν θάνατον». Γιὰ σκεφθῆτε ὅτι 100.000 ψυχαὶ ἔρχονται στὸν κόσμο μας κάθε μέρα καὶ 50.000 ἀπέρχονται τοῦ κόσμου καθημερινῶς. 2,083 ψυχαὶ φεύγουν κάθε ὥρα καὶ 34 κάθε λεπτό. Κάθε φορὰ ποὺ ἀναπνέω μὲ κάποια ψυχὴ φεύγει γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Οἱ «Χιλιασταὶ» ὅμως μᾶς λέγουν πῶς αἱ ψυχαὶ αὗται τῶν ἀποθνησκόντων ἐξαφανίζονται, πῶς δὲν ζοῦν καὶ πέραν τοῦ τάφου, τοῦ σωματικοῦ των κατοικητηρίου.

—Ποῦ πηγαίνει κατὰ τὸν θάνατον.

Ἀρά γε ἡ ψυχή μας κοιμᾶται στὸν τάφο μὲ τὸ σῶμα μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως; Οἱ Χιλιασταὶ εἰς τὸ προαναφερθὲν ἄρθρον λέγουν: «Ὁ ἀποθανὼν εἶναι χωρὶς αἰσθήσεις ὡς νὰ κοιμᾶται ἀναπαυτικά, περιμένων ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν ἂν εἶναι θέλημα Θεοῦ γιὰ τὸ ἄτο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΤΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Ἡ μεγαλυτέρα κρουαζιέρα ποὺ ἐπεχειρήθη ποτὲ εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὰ ἑλληνικὰ νησιά, πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸ ὑπερωκεάνιον «Ὀλυμπία», τὸ ὁποῖον, μὲ ἐπιβάτας ἐπιφανεῖς Ἀμερικανούς, ἀπέπλευσε ἤδη ἐκ Νέας Ὑόρκης, δι' ἕνα περίπλουν 62 ἡμερῶν ποὺ θὰ καλύπτῃ συνολικὴν ἀπόστασιν 13 323 μιλίων.

Κατὰ τὸ ταξίδιον αὐτό, ποὺ διεφημίσθη ὡς «Κρουαζιέρα ἀνὰ τὴν Μεσόγειον καὶ τὰς Ἑλληνικὰς νήσους», οἱ ἐπιβάται τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπερωκεανείου θὰ ἐπισκεφθοῦν 27 λιμένας καὶ 117 μεγάλας καὶ μικρὰς πόλεις 18 χωρῶν εἰς τὰς τρεῖς ἠπείρους ποὺ βρέχονται ἀπὸ τὴν Μεσόγειον καὶ θὰ γνωρίσουν ἰδιαιτέρως τὴν Ἑλλάδα, εἰς λιμένας τῆς ὁποίας τὸ «Ὀλυμπία θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα.

Πράγματι, κατὰ τὴν κρουαζιέραν αὐτὴν τοῦ ὑπερωκεανείου τῆς Γκρὴκ Λάϊν, προεβλέφθη εὐρὺ πρόγραμμα περιηγήσεων τῶν ἐπιφανῶν ἀμερικανῶν ἐπιβατῶν, ἀνὰ τοὺς τουριστικοὺς καὶ ἀρχαιολογικοὺς τόπους τῆς χώρας.

Οὕτω, πλὴν τῆς Ρόδου, ὅπου τὸ «Ὀλυμπία» θὰ εὑρίσκεται τὴν 12ην Φεβρουαρίου, τὸ σκάφος θὰ παραμείνῃ εἰς Πειραιᾶ ἀπὸ τῆς 16ης μέχρι τῆς 19ης Φεβρουαρίου, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ὑπερωκεανείου θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Κόρινθον, τὰς Μυκήνας, τὸ Ναύλιον, τοὺς Δελφοὺς κλπ. πόλεις τῶν Κυκλάδων.

Οἱ Δῆμοι τῶν πόλεων ἀπ' ὅπου πρόκειται νὰ διέλθουν οἱ ἀμερικανοὶ τουρίσται, ἑτοιμάζουν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν τουρισμοῦ ἐκδηλώσεις πρὸς τιμήν των, εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται ἐπιδείξεις ἐθνικῶν χορῶν, ἑορταὶ τοπικοῦ χαρακτῆρος, ἐκθέσεις προϊόντων κλπ.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Σώθηκαν κ' οἱ μέρες τοῦ «Ἀσώτου», στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ταχυδρομείου, καὶ μπῆκε στὴν χορεία τῶν συνταξιούχων.

—Πρόκειται περὶ τοῦ Θανάση Παπαθανασίου, τοῦ πολυαγαπημένου ὑπαλλήλου εἰς ὅλους, ὅσοι ἔτυχον νὰ τὸν γνωρίσουν.

—Ἀπάνω ἀπὸ τρεῖς δεκαετηρίδες ἐξυπηρέτησε τὸ κοινὸν μὲ εὐσυνειδησίαν, προθυμίαν καὶ εὐγένειαν, χωρίς, πολλὲς φορές, νὰ περιορίζεται εἰς τὰς ὥρας ἐργασίας.

—Γι' αὐτὸ ἔφυγε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία, συναποκομίσας καὶ τὴν «εὔφημον μνείαν» τοῦ Προϊσταμένου του.

—Ὅσοι θὰ μάθουν αὐτὴ τὴν εἴδησι, ἀσφαλῶς θὰ λυπηθοῦν:

—Γιατὶ δὲν θὰ ἀντικρύζουν, πειά, στὸ Ταχυδρομεῖο μας τὸν συμπαθέστατον ὑπάλληλον, ποὺ ὁλόκληρα χρόνια τοὺς ἐξυπηρετοῦσε μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη.

—Τί νὰ γίνῃ; Ἡ ἀφετηρία ἔχει καὶ τὸ τέρμα της.

—Ἔτσι ἐτερμάτισε κι' ὁ ἀγαπητὸς Θανάσης τὴν ἀποστολήν του, ὡς δημόσιος ὑπάλληλος, καὶ ἀπεσύρθηκε μὲ ἀναπαυμένη τὴν συνείδησίν του, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον του πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὴν κοινωνίαν μὲ τὸ παραπάνω.

—Κ' ἐπειδὴ «Κόποις κτῶνται τ' ἀγαθά, μόχθος δὲ τίκτει ἀνάπαυσιν», θ' ἀναπαυθῇ κι' ὁ Παπαθανασίου γιὰ νὰ ροκανίζῃ τὴν σύνταξίν του, κατὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς του, ἀνώδυνα καὶ εἰρηνικά.

—Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνή», τὴν ὁποίαν ἐπὶ 28 ὁλόκληρα χρόνια ταξινομοῦσε γιὰ νὰ τὴν ταχυδρομήσῃ ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τοῦ εὔχεται ἀπὸ καρδιᾶς, καλὴν ὑγείαν καὶ καλὰ κρασιά.

—Ἡ δεσποινὶς Δόξα Γεωργίου, ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο, θέλησε νὰ μάθῃ καὶ τὴν τύχη ποὺ τὴν περίμενε.

—Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ἀπετάνθηκε σὲ μιὰ χειρομάντισσα Γύφτισσα.

—Δὲν γνωρίζω ἄν, αὐτή, εἶχε γαρύφαλλο στ' αὐτί. Μιὰ φορὰ ὅμως, ὅπως ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ἡ πονηριὰ ἀπὸ τὸ μάτι της δὲν ἔλειπε.

—Κ' ἡ τύχη δὲν ἄργησε νὰ φανερωθῇ στὴν Δόξα ποὺ εἶχε τυφλωθεῖ.

—Χίλιες τριακόσιες πενῆντα δραχμὲς τηνὲ ξάφρισε ἡ Γύφτισσα, χτύπησε τὰ πόδια της τσίφτικα καὶ τὰ κούνησε γιὰ νὰ χαθῇ.

—Δὲν πρόλαβε, ὅμως, κ' ἔπεσε στὰ χέρια τῆς Ἀστυνομίας, πού δὲν ἀστειεύεται.

—Μόλις τὸ ἔμαθε ἡ δνὶς Δόξα, ἀνεφώνησε, χαρούμενη, κι' εἶπε:

—«Δόξα νἄχῃ ἡ 'Αστυνομία, καὶ τύφλα καὶ μούτζα ἐγώ»! Ζ.

Βασίλειον τῆς 'Ελλάδος

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 172

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ διεξαχθῶσι προσεχῶς ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν αἱρετῆς Διοικήσεως τοῦ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18—7—1957 Β. Δ)τος ἱδρυθέντος Κεντρικοῦ 'Εμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ 'Επιμελητηρίου Εὐβοίας.

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ 'Επιμελητηρίου "Εμποροι—Βιομήχανοι — 'Επαγγελματίαι καὶ Βιοτέχναι Χαλκίδος καὶ λοιπῆς Εὐβοίας, ὅπως καταβάλωσι τὰ ἐκ Συνδρομῶν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1957 ὀφειλόμενα ποσά.

Πρὸς τούτοις δηλοῦται ὅτι κατὰ τὴν Ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκλέγειν ἢ ἐκλέγεσθαι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐξοφλήσει ὁλοσχερῶς τὰ ἐκ Συνδρομῶν μέχρι καὶ τῆς 31—12—1957 ὀφειλόμενα ποσά, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν καταβάλῃ ταῦτα εἰς δόσεις.

Χαλκὶς τῇ 15—1—1958

('Εκ τοῦ 'Επιμελητηρίου)

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

'Υπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Παύλου ἐπαρασημοφορήθη ὁ πρώην ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Εὐβοίας, ἐπὶ πολλὰ ἔτη, κ. 'Ιωάννης Μπουρνιᾶς.

—'Επίσης διὰ Β. Δ. ἀπενεμήθη εἰς τὸν διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας κ. Δημήτρ. Καρτώτογλου ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β' Τάγματος τοῦ Φοίνικος, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν προσφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς διοικητικῆς του ἱκανότητος.

'Η «'Εθνικὴ Φωνή» συγχαίρει ἀμφοτέρους.

ΠΑΝ. Χ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

"Εμπορος

'Ηλεκτρικῶν Εἰδῶν—Ραδιοφώνων.

Κριεζώτου 69 — Χαλκίς

Ραδιόφωνα εἰς πλουσίαν συλλογὴν διαφόρων μαρκῶν. 'Εξυπηρέτησις ταχεῖα καὶ ἐπιμελημένη.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης:
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα 'Αθηνῶν: Λήμνου 24
Οἶκον διντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Η ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

μα αὐτό». (σελὶς 9. 2α στήλη). Μιὰ ἀπὸ τὶς αἰτίες γιὰ μιὰ τέτοια λανθασμένη δοξασία περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ψυχῆς, μᾶς δίδεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, μὲ ἐκεῖνο ποὺ ὁ Ἰησοῦς εἶπε περὶ τοῦ Λαζάρου. «Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν ἐκοιμήθη». "Αν διαβάστε λιγάκι παρακάτω στὴν περικοπὴ αὐτὴ θὰ δῆτε ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς παρεξηγήθη γιὰ τὴ λέξη «ἐκοιμήθη» τὴν προσδιορίζει καλλίτερα λέγοντας «'Ο Λάζαρος ἀπέθανε».

Δὲν ὑπάρχει παῦσις τῆς ἐνσυνειδήτου μας ὑπάρξεως. Δὲν ὑπάρχουν χρόνια ἐξαφανίσεως καὶ κοιμήσεως τῆς ψυχῆς. 'Ο θάνατος δὲν εἶναι κατάστασις ἀλλὰ πρᾶξις, πέρασμα. 'Ο Χριστὸς εἶπε εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ λῃστήν «Σήμερον, θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ» (Λουκ. 23:43). 'Η Καινὴ διαθήκη διδάσκει ὅτι εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον, δηλαδὴ τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος ἀπὸ τὴς ψυχῆς, οἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων γίνονται ἀποδεκταὶ εἰς τὸν ὕψιστον οὐρανὸν ὅπου βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ, ἀναμένουσαι τὴν πλήρη ἀπολύτρωσιν τῶν σωμάτων αὐτῶν. Τοῦτο ἐμφαίνεται ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω διακήρυξιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν λῃστήν, ἀπὸ τὰ τοῦ 'Απ. Παύλου: «'Ἐν νόσῳ ἐνδημοῦμεν ἐν τῷ σώματι, ἀποδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου' θαρροῦμεν δέ, καὶ ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον νὰ ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν πρὸς τὸν Κύριον».(Β' Κορ. 5:6.8).

«Διότι στενοχωροῦμαι ὑπὸ τῶν δύο, ἔχων μὲν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναχωρήσω, καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστόν' διότι εἶναι πολὺ πλέον καλλίτερον' τὸ νὰ μένω ὅμως ἐν τῇ σαρκί, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς». (Φιλιπ. α:23 24). Αἱ ψυχαὶ τῶν ἀσεβῶν ρίπτονται εἰς τὴν γέενναν, ὅπου διαμένουσι βασανιζόμεναι ἐν ζόφῳ, κρατούμεναι μέχρι τῆς κρίσεως τῆς ἐσχάτης ἡμέρας. «Βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ» ἔλεγε ὁ πλούσιος εἰς τὸν Λάζαρον (Λουκ. 16:23-24). Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν περιῆλθε εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον. Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκοιμᾶτο κι' ἐβασανίζετο ταυτοχρόνως; "Οχι, ἀγαπητοί, μὴ πείθεσθε ἀπὸ διδασκαλίας ἀνθρώπων, ἀλλὰ μᾶλλον πιστεύετε εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. «Καὶ 'Αγγέλους οἵτινες δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἑαυτῶν ἀξίαν, ἀλλὰ κατέλιπον τὸ ἴδιον αὐτῶν κατοικητήριον, ἐφύλαξε μὲ παντοτεινὰ δεσμὰ ὑποκάτω τοῦ σκότους, διὰ τὴν κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας' καθὼς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν πόλεις, εἰς τὴν πορνείαν παραδοθεῖσαι κατὰ τὸ ὅμοιον μὲ τούτους τρόπον, καὶ ἀκολουθοῦσαι ὀπίσω ἄλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι μὲ τὸ αἰώνιον πῦρ» ('Ιουδ. 6,7). Τὸ τί θὰ συμβῇ σὲ σένα εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον θὰ τὸ ἀποφασίσῃς σὺ ἐδῶ, πιστεύοντας ἢ ἀπορρίπτοντας τὸν Σωτῆρα Χριστό. Τὸ ἐρώτημα ποὺ μπαίνει μπροστά σου, φίλε μου, εἶναι ὠμόν. Τί θὰ κάμῃς μὲ τὸν 'Ιησοῦν Χριστόν;

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 'Αποκρεῶ θὰ λάβωσιν χώραν εἰς τὴν Σχολὴν Πεζικοῦ δύο χορευτικαὶ συγκεντρώσεις:

'Η πρώτη τὴν 8—2—58 ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ 2100 ὥρας. 'Η δευτέρα τὴν 22—2—58 ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ 2100 ὥρας.

Οἱ διὰ τῶν σχετικῶν προσκλήσεων ἐφοδιασμένοι προσκαλοῦνται ὅπως παραστῶσιν.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙ' ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΔΗΜΟΣ. ΕΡΓΩΝ

'Ο κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐνέκρινε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κάτωθι ἔργων ἐν τῷ Νομῷ μας, ἐκ τοῦ προγράμματος Δημοσίων 'Επενδύσεων 1958.

'Αντιπλημμυρικὰ 'Οξυλίθου καὶ Μονοδρίου Εὐβοίας 600 χιλ. "Υδρευσις Κύμης 1 ἑκατ. Προμελέτη περιοχῆς 'Ιστιαίας Εὐβοίας 150 χιλ. Μελέτη Ληλαντίου 105 χιλ. Μελέτη λίμνης Δύστου 20 χιλ. Σταθμὸς Χωρ]κῆς Σκύρου 200 χιλ. Σχολὴ Δημόκριτος 188 χιλ. Ξενοδοχεῖον Σκύρου 150 χιλ. 'Οδὸς Χαλκίδος—Αἰδηψοῦ 3 ἑκατ. Γέφυρα Σκυλόγιαννη 650 χιλ. 'Οδὸς Λιναριᾶς—Σκύρου 800 χιλ. Μικρὰ Κοινωφελῆ ἔργα 5 ἑκατ. Σχολεῖα στοιχ. 'Εκπαιδεύσεως 1 ἑκ. 500 χιλ. Θρανία στοιχ. 'Εκπαιδεύσεως 48 χιλ. Μελέται τοπικῶν ἔργων 300 χιλ. 'Αγροτικὴ ὁδὸς Μεγάλο—Μικρὸ Λιβάδι 350 χιλ. Χείμαρρος Κανάλια 'Ιστιαίας 250 χιλ. 'Επαρχιακὴ ὁδοποιΐα 800 χιλ.

Σύνολον δραχ. 15.111.000,

Οἱ κ. κ. Βουλευταὶ Εὐβοίας προέβησαν εἰς διάβημα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προοριζομένου διὰ τὴν ὁδοποιΐαν κ.λ.π.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Σχολικαὶ 'Εφορίαι Α'. καὶ Β'. Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκίδος προκηρύσσουν διὰ τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. μειοδοτικὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἰκοδομικοῦ σχετικοῦ ἀνεγέρσεως διδακτηρίου τοῦ Αου καὶ Βου Δημοτικῶν]Σχολείων Χαλκίδος.

'Η δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν σχολείων βάσει τῆς μελέτης καὶ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας.

'Η μελέτη καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτὴν εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὡς ἄνω σχολείων, παρ' ᾧ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην 12—1 μ. μ. καὶ 6—7 μ. μ.

Δεκτοὶ 'Εργολάβοι δι' οἰκοδομικὰ ἔργα Β', τάξεως καὶ ἄνω. 'Εγγύησις συμμετοχῆς γραμμάτιον ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. δραχ. (42.000) τεσσαράκοντα δύο χιλιάδων.

'Εν Χαλκίδι τῇ 27 'Ιανουαρίου 1958.

Οἱ Πρόεδροι
τῶν Σχολικῶν 'Εφορειῶν
Α'. Δημοτ. Σχολείου
Δημήτριος Μήλιος
Β'. Δημοτ. Σχολείου
Νικόλαος Κουκουβῖνος

Βασίλειον τῆς 'Ελλάδος

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

'Αριθ. πρωτ. 411

'Εν Χαλκίδι τῇ 23—1—1958

Γνωστοποιεῖ, ὅτι:

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 7—7—1—58 ἐγκυκλίου διαταγῆς 'Υπουργείου 'Εθνικῆς 'Αμύνης, οἱ στρατεύσιμοι τῆς κλάσεως 1959 ἤτοι γεννηθέντες τὸ ἔτος 1938 καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τοῦ παρ' ἡμᾶς Δήμου, κατοικοῦντες μονίμως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου ἡμῶν, ξένων διαμερισμάτων, ὑποχρεοῦνται ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρις ἑνὸς μηνὸς πρὸ τῆς παρουσιάσεώς των εἰς τὸ Συμβούλιον ἐπιλογῆς ὁπλιτῶν, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ τμῆμα 'Ασφαλείας Χαλκίδος, πρὸς λῆψιν βεβαιώσεως ἐμφαινούσης τὰ στοιχεῖα των, τὴν ὁποίαν βεβαίωσιν θὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸ Σ.Ε.Ο. κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρουσιάσεώς των ἐνώπιον αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν.

'Εφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἀνωτέρω στρατευσίμων, ὅπως ἐφοδιασθῶσιν ἐγκαίρως μὲ τὴν ἄνω βεβαίωσιν τοῦ τμήματος 'Ασφαλείας Χαλκίδος, καθ' ὅσον ἄνευ τῆς βεβαιώσεως ταύτης, δὲν θὰ γίνωσι δεκτοὶ πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ Σ.Ε.Ο.

Διὰ νεωτέρας γνωστοποιήσεώς μας, θ' ἀνακοινώσωμεν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν παρουσιάσεως τῶν στρατευσίμων ἐνώπιον του Συμβουλίου ἐπιλογῆς ὁπλιτῶν πρὸς ἐξέτασιν.

'Ο Δήμαρχος
ΑΝΤ. Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

'Αριθ. Πρωτ. 631.

'Εν Χαλκίδι τῇ 3—2—1958

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ.411]23)1)58 γνωστοποίησίν μας ἀνακοινοῦμεν ὅτι οἱ στρατεύσιμοι τῆς κλάσεως 1959, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τοῦ ἡμετέρου Δήμου καὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Δοκοῦ, καθὼς καὶ οἱ καταγόμενοι ἐξ ἄλλων περιοχῶν ἁπάσης τῆς 'Ελλάδος τῆς αὐτῆς κλάσεως καὶ διαμένοντες μονίμως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου ἡμῶν, θὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε.Ο. πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐπιλογὴν ὡς κάτωθι:

Τὴν 1ην Μαρτίου 1958 οἱ στρατεύσιμοι ὧν τὰ ἐπώνυμα ἄρχονται ἀπὸ Α—Θ.

Τὴν 2αν Μαρτίου 1958 οἱ στρατεύσιμοι ὧν τὰ ἐπώνυμα ἄρχονται ἀπὸ Ι—Μ.

Τὴν 3ην Μαρτίου 1958 οἱ στρατεύσιμοι ὧν τὰ ἐπώνυμα ἄρχονται ἀπὸ Ο—Ω.

Οἱ στρατεύσιμοι κατὰ τὴν παρουσίασίν των θὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ κάτωθι δικαιολογητικά:

1) Δελτίον ταυτότητος.

'Αριθ. 82

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

. . . .

Διὰ ταῦτα

Κηρύσσει τὸν Κωνσταντῖνον Εὐάγγ. Κουρέλη, κάτοικον Ροβιῶν—Λίμνης εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

'Ορίζει ἡμέραν παύσεως πληρωμῶν τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1957.

Διορίζει Εἰσηγητὴν τὸν νεώτερον κατὰ διορισμὸν Πρωτοδίκην τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Διορίζει προσωρινὸν σύνδικον τὸν δικηγόρον 'Ισίδωρον Παπαθεοδώρου, κάτοικον Χαλκίδος.

Διατάσσει τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

'Ορίζει ὅπως τὴν 17 Φεβρουαρίου 1958 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. συνέλθωσι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως ὅπως δώσωσι πληροφορίας πρὸς σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν εἰκαζομένων πιστωτῶν καὶ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν ὁριστικοῦ συνδίκου.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ Κοινοτικὸν κατάστημα Ροβιῶν—Λίμνης, συνάμα δὲ καὶ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν αὐτόθι ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «'Εθνικὴ Φωνή» καὶ Δελτίον Συντάξεων Νομικῶν.

'Επιβάλλει τὴν δικαστικὴν δαπάνην εἰς βάρος τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας.

'Εκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

'Εν Χαλκίδι τῇ 31 'Ιανουαρίου 1958.

'Ο Πρόεδρος
Δημ. Καλαμποκίδης
'Ο Γραμματεὺς
Ν. Παπαναστασίου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ «Προμηθευτικοῦ Συν]μοῦ Δημοσίων 'Υπαλλήλων Χαλκίδος» ὅπως παρευρεθῶσι κατὰ τὴν συγκαλουμένην ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ γενικὴν συνέλευσιν τὴν 9ην Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 11ην π. μ.

('Εκ τοῦ Γραφείου)

---

2) Δύο μικρὰς φωτογραφίας διαστάσεων 0.3 Χ0.4.

3) 'Αποδεικτικὸν γραμματικῶν γνώσεων, τέχνης ἢ ἐπαγγέλματός των, ἐφ' ὅσον ἀσκοῦσι τοιοῦτον.

Οἱ στρατεύσιμοι τῶν ξένων περιφερειῶν διὰ νὰ γίνωσι δεκτοὶ πρὸς ἐξέτασιν θὰ προσκομίσωσιν ἐπὶ πλέον τὰ κάτωθι δικαιολογητικά:

1) 'Αντίγραφον φύλλου μητρῴου τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου εἰς ὃ ἀνήκουσι.

2) Βεβαίωσιν τῆς 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς περὶ τῆς μονίμου διαμονῆς των ἐνταῦθα.

'Εφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων στρατευσίμων διὰ τὴν ἀκριβῆ συμμόρφωσίν των, πρὸς τ' ἀνωτέρω διαλαμβανόμενα, πρὸς ἀποφυγὴν προσθέτων ὑπηρεσιῶν.

Περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου.

'Ο Δήμαρχος
'Αντών. Π. Μαργαρίτης

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
15
ΦΕΒΡ)ΡΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 566

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΜΑΣ

Τοῦ γαιοκτήμονος — — —
κ. ΓΕΩΡ. Ε. ΛΟΥΚΑΔΑΚΗ

Α΄.

Μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ εὐχαρίστησιν παρακολουθῶ τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεωςεἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων παραγωγικῶν ἔργων πρὸς τόνωσιν τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μᾶς κάμνει νὰ θλιβόμεθα, ἡμᾶς τοὺς ἀμπελοκτήμονας καὶ τοὺς παραγωγοὺς ἐν γένει τῶν γεωργικῶν προϊόντων, εἶναι ἡ τελεία ἐγκατάλειψίς μας εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν ἐνσκήψασαν φυλλοξήραν, ἡ ὁποία ἔπληξε τοὺς ἀμπελοκτήμονας τῆς περιοχῆς τοῦ Ληλαντίου πεδίου τῆς Χαλκίδος, ὑπεχρεώθημεν νὰ ἐργαζώμεθα, ἐπὶ ὁλόκληρον σχεδὸν εἰκοσάωρον, σκληρά, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ καταστήσωμεν καὶ πάλιν τὰ κτήματά μας προσοδοφόρα. Ὅλοι οἱ Ἀμπελιῶτες, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἔχουν ριχθῆ μὲ τὰ μοῦτρα στὴν σκληρὴ δουλειά, χωρὶς καμμιὰ ἀνάπαυλα, χειμῶνα—καλοκαῖρι. Ὁποία ὅμως ἀπογοήτευσις τοὺς καταλαμβάνει ὅταν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς βλέπουν τὰ προϊόντα των νὰ μένωσιν ἀζήτητα ἢ νὰ σαπίζουν ἐλλείψει ἀγοραστῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρέη των ἀνέρχονται, μὲ τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐπιτόκια, αὐτοὶ δέ, «οἱ κοπιῶντες καὶ πεποφορτισμένοι», νὰ μὴ δύνανται οὔτε νὰ ἔξοδα τῆς στοιχειώδους συντηρήσεώς των νὰ ἐξοικονομήσωσιν. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον καὶ οἱ μπακάληδες νὰ τοὺς πιστώνουν, μὲ τὴν προοπτικὴν ὅτι κάποτε θὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις των διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν των, σήμερα θὰ ἐλιμοκτονοῦσαν.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐκπλήσσει ἡμᾶς τοὺς παραγωγοὺς τῆς Εὐβοίας εἶναι τοῦτο: Ἐνῷ εἰς ἄλλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος λαμβάνεται προστατευτικὴ μέριμνα διὰ τοὺς παραγωγοὺς τῶν διαφόρων γεωργικῶν προϊόντων καὶ διὰ τοὺς ἀπασχολουμένους εἰς τὴν βιομηχανοποίησιν αὐτῶν, τὰ ἰδικά μας προϊόντα παραμένουν ἀζήτητα εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ εἰς τὰς δεξαμενὰς ἢ σαπίζουν εἰς τὰ δένδρα καὶ εἰς τὰ χωράφια. Οὔτε συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς μας προεβλέφθη, οὔτε καὶ τιμὴ ἀσφαλείας αὐτῶν καθωρίσθη. Ἕως πότε θὰ συνεχισθῇ ἡ κατάστασις αὐτή, ἀφοῦ τὸ Κράτος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ στραφῶμεν εἰς ἄλλου εἴδους καλλιέργειαν; Καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα αὐτὸ δὲν ἐξαντλεῖται μὲ τὸ παρὸν ἄρθρον μου, θὰ συνεχίσω εἰς τὸ ἑπόμενον.

ΓΕΩΡ. Ε. ΛΟΥΚΑΔΑΚΗΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Ο ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Α΄.

Τὴν ἱστορίαν τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου εὑρίσκομεν εἰς τὸ 16ον κεφαλ. τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου. Ἡ σπουδαιότης της εἶναι μεγάλη διότι ἀσχολεῖται μὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ βασικώτερα δόγματα τῆς χριστιανικῆς Θρησκείας. Ἐδῶ βλέπομεν τὸν ἴδιον Χριστὸν νὰ περιγράφει τὴν σχέσιν τῆς παρούσης ζωῆς πρὸς τὴν μέλλουσαν καὶ τὴν πραγματικότητα τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸν φυσικόν, τὸν σωματικὸν θάνατον. Μερικοὶ ἀπεχθάνονται τὴν ἱστορίαν αὐτήν, διότι προφανῶς δὲν ὑποστηρίζει τὰ δόγματα τὰ ἀνθρώπινα. Δι' αὐτὸ ἀπεφασίσαμε νὰ ἐξετάσωμε λεπτομερῶς τὴν ἱστορίαν αὐτήν.

—Εἶναι παραβολὴ ἢ ἐξιστόρησις πραγματικοῦ γεγονότος;

Οἱ θεολόγοι εἶναι διῃρημένοι στὸ σημεῖο αὐτό. Μερικοὶ πιστεύουν ὅτι ἦτο ἁπλῶς παραβολή, ἡ ὁποία εἶχε σκοπὸ νὰ διδάξῃ κάποιο μάθημα. Ὑπάρχουν ὅμως μερικαὶ ἀντιρρήσεις. *Ἐὰν αὐτὴ εἶναι παραβολὴ* διατί ὁ Χριστὸς ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πτωχοῦ, τοῦ Λαζάρου, ἐνῷ εἰς καμμίαν ἄλλην παραβολὴν δὲν ἀναφέρει ὄνομα. Τὸ 16ον κεφάλαιον ἀρχίζει χωρὶς νὰ λέγῃ ὅτι τὰ ἑπόμενα διδάγματα εἶναι παραβολαί. Ἰδοὺ πῶς ἀρχίζει: «Ἦτο ἄνθρωπός τις πλούσιος...». Μὲ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον ἀρχίζει καὶ τὸ 19ον ἐδάφιον ποὺ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας αὐτῆς τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ρητῶς δὲν λέγει ὅτι ἦτο παραβολή, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ὀνομάζωμεν παραβολήν. Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἦτο παραβολή. Γιατὶ χρησιμοποιοῦσε παραβολὰς ὁ Χριστό; Διὰ ν' ἁπλοποιήσῃ ὡρισμένας Του διδασκαλίας, χρησιμοποιῶν φυσικὴν γλῶσσαν διὰ τὴν περιγραφὴν ὑπερφυσικῶν γεγονότων. Ἡ παραβολὴ εἶχε σκοπὸ νὰ διευκρινίσῃ κάποιαν ἀλήθειαν εἰς τὸν νοῦν τῶν μαθημάτων τοῦ Χριστοῦ. Δὲν μποροῦσε λοιπὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ μιὰ ψευδῆ παραβολὴ γιὰ νὰ περιγράψῃ μιὰ ἀληθινὴ πραγματικότητα τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς. Ὥστε, εἴτε παραβολὴ εἶναι, εἴτε ὄχι, εἶναι ἡ ἀλήθεια ποὺ περιγράφει τὴν ἀόρατη πραγματικότητα καὶ πρέπει νὰ τὴν δεχθῶμεν ὅπως μᾶς ἐδόθη, βγαλμένη ἀπὸ τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ Χριστοῦ μας.

«Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος, καὶ ἐνεδύετο πορφύραν καὶ στολὴν βυσσίνην, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρεπῶς. Ἦτο δὲ πτωχός τις ὀνομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις ἔκειτο πεπληγωμένος πλησίον τῆς πύλης αὐτοῦ, καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου, ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἔγλυφον τὰς πληγὰς αὐτοῦ. Ἀπέθανε δὲ ὁ πτωχὸς καὶ ἐφέρθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν Ἅδῃ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐνῷ ἦτο ἐν βασάνοις, βλέπει τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ τὸν Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε: Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με καὶ πέμψον τὸν Λάζαρον διὰ νὰ βάλῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ εἰς ὕδωρ καὶ νὰ καταδροσίσῃ τὴν γλῶσσαν μου, διότι βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ, Τέκνον ἐνθυμήθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά, τώρα οὗτος μὲν παρηγορεῖται, σὺ δὲ βασανίζεσαι. Καὶ ἐκτὸς τούτων πάντων, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα εἶναι ἐστηριγμένον, ὥστε οἱ θέλοντες νὰ διαβῶσιν ἐντεῦθεν πρὸς ἐσᾶς, νὰ μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν νὰ διαπερῶσι πρὸς ἡμᾶς. Εἶπε δέ, παρακαλῶ σε λοιπόν, πάτερ, νὰ πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ εἰς αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ, ἔχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας, ἂς ἀκούσωσιν αὐτούς. Ὁ δὲ εἶπεν, οὐχί πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν ὑπάγῃ πρὸς αὐτούς, θέλουσι μετανοήσει. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, ἐὰν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούωσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν θέλουσι πεισθῆ». (Λουκᾶ 16:19-31).

— Ποῖο εἶναι τὸ θέμα τῆς ἱστορίας αὐτῆς

Ὁ Χριστὸς ποτὲ δὲν ἄνοιγε τὸ στόμα Του νὰ πῇ μιὰ παραβολὴ ἢ νὰ διηγηθῇ μιὰ ἱστορία χωρὶς νὰ ἔχῃ κάποιο ὡρισμένο σκοπό. Ἐὰν εὕρωμεν τὸν κεντρικὸν αὐτὸν σκοπὸν μποροῦμε εὐκολώτερα νὰ καταλάβωμε καὶ τὶς λεπτομέρειες. Γιὰ νὰ βροῦμε τὸν σκοπὸν τῆς παραβολῆς ἢ τῆς ἱστορίας πρέπει νὰ δοῦμε τὰ προηγούμενα ἐδάφια καὶ εἰς αὐτὰ ν' ἀνακαλύψωμεν τὴν ἀφορμὴν τῆς ἱστορίας. Ἂς δοῦμε λοιπὸν τὸ 14ον ἐδάφιον:

«Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὄντες, καὶ περιεγέλουν αὐτόν». Ποῖα πράγματα ἤκουαν οἱ Φαρισαῖοι; Τὴν διδασκαλίαν τὴν ὁποίαν ἔκαμνε πρὸς τοὺς μαθητάς Του περὶ τῶν φθειρομένων ὑλικῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία κατέληξε εἰς τὸ ἑξῆς μέγα συμπέρασμα: «Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, κάμετε εἰς ἑαυτοὺς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας διὰ νὰ σᾶς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὅταν ἐκλείψητε. Ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστός, καὶ ἐν τῷ πολλῷ πιστὸς εἶναι, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν τῷ πολλῷ ἄδικος εἶναι. Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον μαμωνᾶ δὲν ἐφάνητε πιστοί, τὸν ἀληθινὸν πλοῦτον τίς θέλει σᾶς ἐμπιστευθῇ; Καὶ ἐὰν εἰς τὸν ξένον δὲν ἐφάνητε πιστοί τίς θέλει σᾶς δώσει τὸ ἰδικόν σας; Οὐδεὶς δοῦλος δύναται νὰ δουλεύῃ δύο κυρίους. διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει, ἢ εἰς τὸν ἕνα θέλει προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ μαμωνᾶ». (Λουκᾶ 16: 9—13).

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἐχαρακτηρίζοντο ἀπὸ τὴν φιλαργυρία. Ἡ φιλαργυρία τους τοὺς ἔκαμε νὰ περιγελάσουν τὸν Χριστόν. Περιεγέλασαν τὴν ἰδέαν καὶ τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχέσιν ποὺ ὑφίσταται μεταξὺ τῶν προσκαίρων καὶ τῶν αἰωνίων, τῶν γηΐνων καὶ τῶν οὐρανίων. Ἡ σχέσις μεταξὺ τῆς ζωῆς μας καὶ τῆς αἰωνίου τύχης μας εἶναι τὸ θέμα τῆς ἱστορίας τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου.

—Φαρισαϊσμὸς καὶ Μαμωνᾶς

Εἶναι ἄξιον προσοχῆς ὅτι ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς καταφέρεται δὲν εἶναι οἱ ὀρθολογιζόμενοι Σαδουκαῖοι, ἀλλὰ οἱ ἐχόμενοι αὐστηρῶς τῆς θρησκείας τῶν παραδόσεων Φαρισαῖοι. Αὐτοὶ εἶναι μέχρι θανάτου ὑποστηρικταὶ τῆς θρησκείας τῶν πατέρων των. Ἐδῶ ὅμως ἀποκαλύπτεται ἡ θρησκευτικὴ των σαπίλα. Στὰ δογματικὰ ἦσαν ἐν τάξει ἀλλὰ τί περὶ τῆς ζωῆς των; Ἤθελαν καὶ τὸν Θεὸν καὶ τὸν Μαμωνᾶ. Καὶ μὲ τοὺς δύο νὰ τὰ ἔχουν καλά. Ἤθελαν νὰ δουλεύουν καὶ τοὺς δύο. Αὐτὴ ὅμως, δὲν εἶναι ἡ μέθοδος καὶ ἡ εὐχαρίστησις τοῦ Χριστοῦ. Πρέπει νὰ εἴμεθα δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ κύριοι τοῦ πλούτου, τοῦ χρήματος, τοῦ μαμωνᾶ. Ὁ πιὸ δυστυχὴς ἄνθρωπος στὸν κόσμον αὐτὸν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐπέτρεψε στὴν ἀγάπη τοῦ χρήματος νὰ τοῦ βάλῃ χαλινὸν καὶ νὰ τὸν ὁδηγῇ, ἀντὶ αὐτὸς νὰ ὁδηγῇ τὰ χρήματα πρὸς σκοποὺς ἁγίους καὶ ἱερούς. Ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε δῇ ζωντανὰ παραδείγματα μοντέρνων Φαρισαίων, δούλων τοῦ μαμωνᾶ. Ὁλόκληρος ἡ δρᾶσις των, ὅλος ὁ μόχθος των, ὅλος ὁ καιρός των, ὅλαι αἱ σωματικαὶ καὶ διανοητικαὶ δυνάμεις των, ὅλη ἡ ζωή των περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὸ χρῆμα. Κάμνουν φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ, δηλ. μόνον ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχουν ἐλπίδα ὑλικῆς ἀπολαβῆς. Ἀλλὰ θέλουν ταυτοχρόνως νὰ ὀνομάζωνται καὶ Φαρισαῖοι καὶ ἀλλοίμονο σ ἐκεῖνον ποὺ θὰ τολμήσῃ ν' ἀμφιβάλῃ τὴν ὀρθοδοξίαν τῶν τοιούτων. Πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστὸς εἶπε: «Σεῖς εἶσθε οἱ δικαιώνοντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ Θεὸς ὅμως γνωρίζει τὰς καρδίας σας, διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλόν, βδέλυγμα εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ». Ἂς μὴ ἀπατῶμεν ἑαυτούς. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρομεν ἐδῶ, πιθανὸν νὰ θερίσωμεν ἐδῶ, ἀλλὰ ἀναποφεύκτως θὰ θερίσωμεν μετὰ τὸν θάνατόν μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩι ΑΝΑΚΤΙ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὴν 23—1—58 τὸν κ. Γεώργ. Βογιατζῆν, Βουλευτὴν Εὐβοίας, πρώην Ὑπουργὸ καὶ μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πανηγυρικὰ γιωρτάσθηκε ἡ «Ἡμέρα τῆς Μητέρας».

—Μονάχα ἡ «Ἡμέρα τοῦ Πατέρα» δὲν πρόκειται νὰ δῇ Θεοῦ πρόσωπο!

—Γιατὶ αὐτὴ ἡ περιφρόνησις; Εἶναι πατέρας, ὁ πατέρας, ἢ εἶναι τέρας;

—Ἂν δὲν ἦταν ὁ πατέρας, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἦλθε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, θὰ ὑπῆρχε ἡ μητέρα;

—«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου...» λέγει ἡ ἕκτη ἐντολή. Κι' ὄχι μονάχα τὴν μητέρα σου.

—Συνεπῶς, πρῶτα ἔπρεπε νὰ γιορτάζεται ἡ «Ἡμέρα τοῦ Πατέρα» κι' ὕστερα τῆς Μητέρας.

—Γιατὶ αὐτός, ἀφοῦ ἔχασε τὸν Παράδεισο ἐξ αἰτίας αὐτηνῆς, ὑποχρεοῦται, σήμερα, νὰ τρώγῃ τὸν ἄρτον του μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του καὶ νὰ γίνεται, πολλὲς φορές, κλέφτης καὶ ψεύτης γιὰ νὰ θρέψῃ καὶ νὰ ντύσῃ τὴν μητέρα καὶ τὰ παιδιά της!

—Καὶ ὅμως, ἡ γυναίκα τὸν ἔφερε, τὸν ἥρωα αὐτόν, καπάκι καὶ τὸν κατεδίκασε στὴν ἀφάνεια!

—Κουτσαίνοντας καὶ ἀσθμαίνοντας ἐγκατέλειψε τὸ καφφενεδάκι του «τὸ θηριὸ τοῦ δρυμοῦ» (ὁ Κώστας Μυλωνᾶς) καὶ γυρίζει σὰν τὸν μῦλο στοὺς πέντε δρόμους.

—Κ' οἱ πελάτες του, ποὺ τὸν εἶχαν ἀγαπήσει καὶ πονέσει, τοῦ φωνάζουν;

—«Γιατὶ νὰ φύγῃς; Ποιὸς σὲ πῆρε μακρυά μας;».

—«Μακρυὰ κι' ἂν θἆσαι
τὸν καφφενέ σου θὰ θυμᾶσαι».

—Κάποιοςἀλητήριος συμπολίτης πηγαίνει τακτικὰ στὸν Ἅη Νικόλα καὶ τοῦ ἀνάβει κερί.

—Νομίζει πώς, μ' αὐτὸ ποὺ κάμνει, θὰ ἐξιλεωθῇ γιὰ τ' ἀνομίματα καὶ τ' ἁμαρτήματά του.

—Ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ συνώνυμός μου Ἅγιος, ν' ἀπαντήσω ἐγὼ σ' αὐτὸν τὸν Φαρισαῖο.

—«Γιατὶ τὸν πέρασες, βρὲ ἀλητήριε, τὸν Ἅη Νικόλα καὶ τὸνκοροϊδεύεις»;

—«Μήπως εἶναι κανένας Στροπωνιάτης ἢ Βουναΐτης;».

—«Αὐτός, σὰν ναυτικὸς καὶ κοσμογυρισμένος ποὺ εἶναι, γνωρίζει τὴν καρδιά σου καὶ δὲν δέχεται τὴν εἰσφορά σου».

—«Κύτταξε νὰ συμμορφωθῇς,
κύττα ν' ἀλλάξῃς γνώμῃ,
νὰ κάμῃς ἔργα ὤμορφα
κι' ἂς τὸ κερί... νὰ λυώνῃ».

Ζ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΔΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΛΗΛΑΝΤΙΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

Ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Γ. Βογιατζῆς ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς κ. κ. Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς τοῦ Ληλαντίου πεδίου το ἀπὸ 22—1—58 τηλεγράφημα, ἔχων οὕτω :

«Εὐχαρίστως σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐν συνεχείᾳ τῶν προσπαθειῶν μου διὰ τὴν ἄρδευσιν ὁλοκλήρου τοῦ Ληλαντίου πεδίου, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καὶ συντάσσεται ἡ σχετικὴ μελέτη ἀρδεύσεως ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐνδεικνυομένων μεθόδων ἤτοι φράγματος γεωτρίσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὑπογείου λεκάνης. Θὰ παρακολουθήσω μέχρι τέλους διὰ τὴν προώθησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔργου.

Βουλευτὴς
Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ»

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Διοικητικὸν Συμβούλιον
ΓΕΝΙΚΟΥ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 117|253
Διακήρυξις Δημοπρασίας

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Χαλκίδος
Διακηρύττει ὅτι :

Δέχεται ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἐγκατάστασιν 10 θερμαστρῶν πετρελαίου (ἄνευ σωλήνων καὶ γωνιῶν) παντὸς τύπου καὶ διαστάσεων.

Αἱ προσφοραὶ θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς δραχ. 2.000, σχεδίων τῶν προσφερομένων τύπων, ἐφ' ὧν θὰ ἀναγράφωνται αἱ διαστάσεις, ἡ θερμαντικὴ ἱκανότης χώρου καὶ ἡ καταναλισκομένη ποσότης πετρελαίου κατὰ 24ωρον,

Ἡμερομηνία ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν ἡ 25η Φεβρουαρίου 1958.

Ἐν Χαλκίδι 10η Φεβρουαρίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος
ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΑΛΙΑΚΟΣ,
Ἰατρός

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΩΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Χειρουργὸς — Οὐρολόγος
ΔΕΧΕΤΑΙ :
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ (Κατζοπούλου 26) ἕκαστον Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν,
Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Κλινικῇ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» (ὁδὸς Αἰνιᾶνος 4 — Πεδίον Ἄρεως) ἀπὸ ὥρας 5 — 7 μ. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἐκ 5 δωματίων, κουζίνας κλπ. κειμένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπαλαλέων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Πρωτοβουλίᾳ τῆς «Ἱματιοθήκης τοῦ Παιδιοῦ», τοῦ «Σ.Ε.Ο.», τῆς «Παντανάσσης» καὶ τοῦ Χρ. Συλλόγου «Αἱ Μυροφόροι», ἐψάλη εἰς τὸν ἐνταῦθα Μητροπολιτικὸν Ναόν, χοροστατοῦντος τοῦ Ἁγίου Χαλκίδος, δοξολογία μετ' ἀρτοκλασίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς «Ἡμέρας τῆς Μητέρας» καθ' ἣν παρέστησαν οἱ τοπικαὶ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος κόσμου.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Γυμνασιάρχης κ. Κώστας Ἀντωνόπουλος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Α' Γυμνασίου, τὴν 11.15' τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ ἀπέδωσε τιμὴν εἰς τὰς μητέρας, αἱ ὁποῖαι σπουδαίως συμβάλλουν διὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Κοινωνίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐκ μέρους τοῦ «Πανευβοϊκοῦ Ἁλιευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ» ἀπεστάλη πρὸς τὸν βουλευτὴν Εὐβοίας κ. Γ. Βογιατζῆν, τὴν 1)2)58: τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Γεώργιον Βογιατζῆν
Βουλευτὴν
Πατησίων 138
Ἀθήνας

Ἁλιευτικὸς κόσμος πλοιοκτητῶν καὶ ἁλιεργατῶν, ἐκφράζουν δι' ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην των ὡς προστατεύσαντα ἁλιευτικὴν καὶ τοπικὴν οἰκονομίαν καὶ περιφρουρήσαντα ὕπαρξιν ἑκατοντάδων ἁλιέων καὶ συναφῶν ἐκ τῆς ἁλιείας ἀποζώντωνἐπαγγελμάτων

Διὰ Πανευβοϊκὸν Ἁλιευτικὸν Συνεταιρισμὸν
Πρόεδρος
Βαζάκας
Γεν. Γραμματεὺς
Καζάκος

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. Α. ΜΠΟΥΡΝΙΑ

Ὁ κ. Ἀπόστολος Μπουρνιᾶς μᾶς ἀνεκοίνωσεν τὰ ἑξῆς :

1) Κατόπιν παρακλήσεως τῆς Κοινότητος Μελισσῶνος ἐφρόντισεν διὰ τὴν διάθεσιν κονδυλίου 5.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Σχολείου τοῦ Χωρίου.

2) Ἐπὶ ὑποθέσεως συμπατριώτου μεταλλωρύχου, ἣν ὑπεστήριξεν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ τελευταῖος ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 651]1957 ἀπόφασίν του, διὰ τῆς ὁποίας ἐδέχθη ὅτι ἡ μετὰ πολλὰ ἔτη ἀνάκλησις ἀποφάσεως ἡ ὁποία ἀπένειμεν σύνταξιν, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ὡς κατάχρησις δικαιώματος καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς παράνομος ἡ διακοπὴ τῆς συντάξεως.

3) Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν συντάξεων τοῦ τέως Ταμείου Μεταλλευτῶν προχωρεῖ κανονικῶς. Διευκρινίζεται ὅτι αἱ ἀναπροσαρμογαὶ ὑπολογίζονται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τοῦ 1956 ὅτε συνεχωνεύθη τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν μὲ τὸ Ι.Κ.Α., καὶ ὄχι ἀπὸ τοῦ 1952. Καταβάλλομεν κάθε προσπάθειαν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀναδρομικότητος μέχρι τοῦ 1952.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Εἰς τὸ χωρίον Θαρρούνια τοῦ Ἀλιβερίου, τῆς Εὐβοίας, διαμένει μία δυστυχὴς ἀνθρωπίνη ὕπαρξις, ὁ πάμπτωχος καὶ ἀόμματος **Σταῦρος Παλόγος**, θῦμα στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, μὴ προστατευόμενος ὑπ' οὐδενός.

Παρακαλοῦνται αἱ διάφοροι Φιλανθρωπικαὶ Ὀργανώσεις καὶ Φιλάνθρωποι Κύριοι ὅπως συμβάλουν εἰς τὸν μετριασμὸν τῆς δυστυχίας τοῦ ἀτυχοῦς τούτου συνανθρώπου μας. Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἔπραξε τὸ καθῆκόν της.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἀντ. Παπαντωνίου Εἰσηγητὴς Πρωτοδίκης παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Χαλκίδος Βασίλειος Ἀνδρικόπουλος

Πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεως ταύτης

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 583 ἐπ. τοῦ Ἐμπ. Νόμου καλεῖσθε ἵνα ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσι ἡμερῶν (20), ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῃ Ἐφημερίδι «Ἐθνικὴ Φωνὴ» καὶ δελτίον Ταμείου Συντάξεως Νομικῶν, παρατεινομένης κατὰ νόμον τῆς προθεσμίας ταύτης διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Δικαστηρίου διαμένοντας πιστωτάς, ἐμφανισθῆτε αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου Νικολάου Τριανταφύλλου Δικηγόρου, κατοίκου Χαλκίδος, καὶ παραδώσητε αὐτῷ ἐπὶ ἀποδείξει τὰ δικαιόγραφά σας μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' ὑμῶν ἀξιουμένων ποσῶν, ἂν δὲν προτιμᾶτε νὰ καταθέσητε ταῦτα εἰς τὸ Δικαστικὸν Γραφεῖον, ἔνθα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἄνω 20ημέρου προθεσμίας καὶ κατὰ τὴν 14ην, 17ην, 20ην, 21ην καὶ 22αν Μαρτίου 1958 ἐνεργηθήσεται ἡ ἐξέλιξις τῶν πιστώσεών σας.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 14 Φεβρουαρίου 1958.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Βασίλ. Ἀνδρικόπουλος
Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Παπαναστασίου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—*Γεννήσεις*

Ἡ κ. Γιαννοῦλα σύζυγος τοῦ ἱεροδιακόνου Ν. Ἀρτάκης κ. Δημητρ. Ἀπ. Παράκατη, ἐκ Μακρυκάπας, ἔτεκεν, τὸ πρῶτον, ἄρρεν.

Εἰς τοὺς φίλους γονεῖς εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ ὁ διάδοχός των.

—*Ἀρραβῶνες*

Ὁ κ. Κων)τῖνος Εὐάγγ. Βλάχος, οἰνομάγειρος ἐκ Ν. Ἀρτάκης καὶ ἡ δνὶς Μαργαρίτα Εὐάγγ. Ματράκα, ἐκ Ψαχνῶν, ἠρραβωνίσθησαν.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ν.Ζ.—Γ.Κ.

—Ἡ δνὶς Χρυσούλα Ἀθαν. Κύρλου, ἐκ Λούτσης, καὶ ὁ κ. Σωτήριος Παπαποστόλου ἐκ Παραλίας (Δράμεσι) Αὐλίδος, ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ κ. Νικόλαος Β. Κεραμιώτης, ἐξ Ἁγίας Ἄννης, καὶ ἡ σεμνοτάτη συμπολῖτις δνὶς Ἑλένη Νικ. Παπαγεωργίου, ἐκ Προαστείου τοῦ Μαρμαρᾶ, ἠρραβωνίσθησαν.

—*Γάμοι*

Ὁ κ. Ἰωάννης Παύλου Γεωργιάδης καὶ ἡ δνὶς Μαριέττα Ἀντ. Στασινοπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Τοὺς γαμηλίους στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Κων)τῖνος Β. Γεωργιάδης.

—Ἡ ξενάρετος καὶ εὐηγμένη συμπολῖτις δνὶς Κάλλια Γεωργ. Ἀληφαρμάκη καὶ ὁ κ. Δημήτρ. Π. Καφετζόπουλος, υἱὸς τοῦ εἰς τὴν ἐνταῦθα Σχολὴν Πεζικοῦ διατελέσαντος Διοικητοῦ, στρατηγοῦ Παναγ. Καφετζοπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις.

—Ὁ κ. Δημήτριος Ἀρνάρης καὶ ἡ δνὶς Τασσία Θεοχάρους, ἐκ Πολιτικῶν, ἐνυμφεύθησαν. Παράνυμφος παρέστη ἡ κ. Εὐγενία Γ. Μούτουπα.

—Ὁ κ. Κων)τῖνος Γ. Γκίκας, ἐκ Κυπαρισσίου καὶ ἡ δνὶς Φώτω Α. Γκάνη, ἐτέλεσαν ἐνταῦθα τοὺς γάμους των. τὴν 26)1)58. Παράνυμφος παρέστη ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Κων. Καλλίας.

Εἰς τὰ εὐάρμοστα ζεύγη εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

—*Προαγωγαί*

Διὰ Βασ. Διατάγματος προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιπλοιάρχου Λιμενικοῦ Σώματος ὁ πλωτάρχης συμπολίτης μας κ. Γεωργ. Μούντριχας.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

—*Ὁ κ. Νικ. Ἀποστόλου*

Ὁ μέχρι τοῦδε Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων Ἱστιαίας κ. Νικολ. Ἀποστόλου, ἐτοποθετήθη ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν Καρυστίας καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

ΠΕΝΘΗ

—*Δημήτρ. Κυριακόπουλος*

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐφευρέτης τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ λιγνίτου Δημήτριος Κυριάκου Κυριακόπουλος. Ὁ μεταστὰς παρὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν μέσων, μὲ παντοίας στερήσεις, περιφρονήσεις καὶ ἀπογοητεύσεις καὶ τὴν πικρίαν ποὺ τοῦ ἐχάρισαν οἱ ἐν ζωῇ συνάνθρωποί του, κατώρθωσε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο χρησιμοποιήσας τὸ προνόμιον τῆς πνευματικῆς κληρονομίας τῆς φυλῆς μας.

Ἡ σκληρὰ μοῖρα ἠθέλησε νὰ μὴν τὸν ἀφήσῃ νὰ ζήσῃ. ἵνα αἰσθανθῇ ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον τὴν χαρὰν τῶν ἐπὶ μίαν 30ετίαν κόπων καὶ μόχθων του, χωρὶς νὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ὑποστηρίξεως ὅπως ἔπρεπε. Καὶ ἡ μόνη ἀμοιβὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὅστις ἠνάλωσε ὅλην του τὴν ζωὴν διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἔργου μεγίστης Ἐθνικῆς σημασίας, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἡ μεταθανάτιος ἀναγνώρισις, ὡς συμβαίνει συνήθως, καὶ ἥτις δὲν θὰ βραδύνῃ.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἡ ὁποία ἠσχολήθη πρὸ καιροῦ μὲ τὸ ἔργον τοῦ μεταστάντος, ἀπευθύνει πρὸς τοὺς οἰκείους του καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν γυναικάδελφον αὐτοῦ κ. Δημήτρ. Ν. Μπατσούραν, διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Λαγκαδίων — Γορτυνίας, ἔνθερμα συλλυπητήρια.

Ο κ. ΚΑΛΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ

Ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας καὶ τ. ὑπουργὸς κ. Κ. Καλλίας, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης μακροσκελεστάτην καὶ ἐμπνευμένην ἔκκλησιν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ ὁποίου ὁ κ. Καλλίας εἶναι μέλος.

Εἰς τὴν ἔκκλησίν του ταύτην ὁ κ. Καλλίας τονίζει, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι, «ἐὰν ἡ Εὐρώπη θέλῃ νὰ βαδίσῃ μὲ βήματα σταθερὰ πρὸς τὴν ἑνοποίησιν, θὰ πρέπει νὰ σεβασθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν προβλεπόμενα ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Κυπρίους νὰ ἀσκήσουν τὴν αὐτοδιάθεσιν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Νόμου 3194]1955 ἐθεσπίσθη φορολογικὴ ἀτέλεια καὶ μείωσις εἰς τὸ 1)3 τῶν νομίμων δικαιωμάτων τῶν συμβολαιογράφων καὶ μεταγραφοφυλάκων διὰ τὰς συντασσομένας συμβάσεις ἀνταλλαγῆς καλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων γαιῶν οἱασδήποτε προελεύσεως (ἐποικιστικῶν ἢ μὴ) ἐπὶ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ συγκεντρώσεως τῆς τεμαχικῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἡ ἀνωτέρω ἀτέλεια παρέχεται κατόπιν βεβαιώσεως τῆς καθ' ὑμᾶς ὑπηρεσίας μνημονευομένης καὶ ἐπισυναπτομένης εἰς τὸ οἰκεῖον συμβόλαιον.

(Ἐκ τῆς Δ]νσεως
Γεωργίας Ν. Εὐβοίας)

ΠΑΝ. Χ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἔμπορος
Ἠλεκτρικῶν Εἰδῶν—Ραδιοφώνων.
Κριεζώτου 69 — Χαλκὶς
Ραδιόφωνα εἰς πλουσίαν συλλογὴν διαφόρων μαρκῶν. Ἐξυπηρέτησις ταχεῖα καὶ ἐπιμελημένη.

«ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΘΕΟ»...
Μυθιστόρημα
ΓΕΩΡΓ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΟΥ
Πολυτελὴς ἔκδοσις
Πωλεῖται εἰς Βιβλιοπωλεῖον
Π. ΜΟΣΧΟΥ

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Λήμνου 24
Οἰκον. Δ)ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
1
ΜΑΡΤΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 567

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΜΑΣ

Τοῦ γαιοκτήμονος — — —
κ. ΓΕΩΡ. Ε. ΛΟΥΚΑΔΑΚΗ

Β'.

Παρ' ὅτι μεταπολεμικῶς ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἔχει δεκαπλασιασθῆ, τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ γεωργικοῦ κόστους ἔχει κατέλθει.

Τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν διαφορὰν τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων ἅτινα παράγει ἡ γεωργικὴ τάξις καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων ποὺ ἀγοράζει.

Διὰ τὴν βελτίωσιν, συνεπῶς, τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτοκαλλιεργητῶν ἐνδείκνυνται τὰ κάτωθι :

1ον) Νὰ διατεθοῦν εὔθηνὰ κεφάλαια εἰς τὴν γεωργίαν πρὸς κατασκευὴν παραγωγικῶν ἔργων, ἀγορὰν γεωργικῶν μηχανημάτων, λιπασμάτων, φαρμάκων κ.λ.π., ὥστε οἱ γεωκτήμονες νὰ δύνανται, ἐκτὸς τῆς ἰδίας αὐτῶν ὠφελείας, νὰ ἱκανοποιοῦν καὶ τοὺς εἰς τὰ κτήματά των ἀσχολουμένους ἀγροτοεργάτας.

2ον) Νὰ εἶναι ἔγκαιρος ὁ καθορισμὸς τιμῆς ἀσφαλείας τῶν προϊόντων μὲ βάσιν τὸ κόστος παραγωγῆς τοῦ προϊόντος.

3) Νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς τοὺς παραγωγοὺς νὰ μὴ σερβίρουν, κατὰ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων των, σάπιους καὶ ἄωρους καρπούς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δυσφημεῖ τὴν παραγωγήν των καὶ ἀπομακρύνει εἰς ἄλλας περιοχὰς τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῆς.

4ον) Νὰ ἱδρυθοῦν καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Χαλκίδος ἐργοστάσια κονσερβοποιΐας διὰ τὴν ἀπορρόφησιν τῆς φρουτοπαραγωγῆς καὶ τῶν διαφόρων κηπευτικῶν εἰδῶν.

Ἐκ παραλλήλου ἐπιβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω μέτρων, καὶ ἡ χορήγησις συντάξεως εἰς τοὺς ἀγρότας διὰ νὰ δύνανται καὶ οὗτοι νὰ ἐξασφαλίζουν τὸν ξηρὸν ἄρτον τῶν οἰκογενειῶν των, ὅταν καθίστανται ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, εἴτε λόγῳ ἀτυχήματος, εἴτε λόγῳ ἡλικίας

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ὀφείλουν νὰ στραφοῦν αἱ ἀγροτικαὶ ὀργανώσεις τῆς χώρας μας καὶ νὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Καραμανλῆ, τὴν ὁποίαν ὑπερεψήφισεν ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, τὴν υἱοθέτησιν τῶν ὡς ἄνω ὑποδεικνυομένων ὀρθῶν καὶ λογικῶν μέτρων, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς ἀγροτικῆς τάξεως. Ἄλλως θὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ἀγρόται μας νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν καλλιέργειαν καὶ νὰ στραφοῦν πρὸς τὰς πόλεις καὶ εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα

ΓΕΩΡ. Ε. ΛΟΥΚΑΔΑΚΗΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Ο ΠΤΩΧΟΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Β'.

Εἴδαμε ποιὰ ἦτο ἡ ἁμαρτία τοῦ πλουσίου. Δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν τὴν ἐξέτασιν τῶν προτερημάτων τοῦ πτωχοῦ καὶ ποιὸ ἦτο ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἔφερε στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ.

Ὁ πρῶτος του χαρακτηρισμὸς ἦτο ποὺ ἦταν «πτωχός». Βέβαια αὐτὸ δὲν εἶναι εἰσιτήριο γιὰ τὸν παράδεισο. Πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ πτωχοὶ ποὺ ἀπελπισμένοι ἀπορρίπτουν κάθε πίστιν εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ φροντίδα τοῦ Θεοῦ Ἡ πτώχεια ἀφ' ἑαυτῆς οὔτε ἐκδιώκει, οὔτε εἰσαγάγει εἰς τὴν αἰώνιον εὐδαιμονίαν.

Προσέξατε ὅτι ὁ καϋμένος αὐτὸς ἄνθρωπος ὑπέφερε περισσότερον ἀπὸ τοὺς κοινοὺς πτωχούς. Ἡ μετάφρασις λέγει «ἔκειτο πεπληγωμένος πλησίον τῆς πύλης αὐτοῦ (τοῦ πλουσίου). Τὸ κείμενον λέγει «ἐβέβλητο», δηλ. τὸν ἔβαλαν ἐκεῖ. Δὲν ἐκάθητο ἐκεῖ ἐξ ἰδίας θελήσεως του, ἀλλὰ κάποιος ἄλλος τὸν ἠνάγκασε νὰ καθήσῃ ἔξω. Αὐτὴ εἶναι ἡ σκηνὴ ποὺ βλέπει κανεὶς συχνὰ στὶς Ἀνατολικὲς χῶρες ὅπου ὑπάρχουν τόσαι μεγάλαι διακρίσεις κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν τάξεων. Ὁ *ἐλεῶν πλούσιος* ποτὲ σχεδὸν δὲν προσκαλεῖ τὸν ἐπαίτη νὰ μπῆ στὸ σπίτι του καὶ νὰ θεωρηθῇ ἴσος μὲ αὐτόν. Πρέπει τὸ ξηρὸ ψωμὶ ποὺ τοῦ δίδεται νὰ τὸ φάγῃ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μιὰ τέτοια στάσις δὲν εἶναι χριστιανική, οὔτε ἁρμόζει εἰς κανέναν ποὺ θέλει νὰ ὀνομάζεται πεπολιτισμένος, ἄνθρωπος. Ποιὸς ξεύρει ἀπὸ ποῦ ἦταν πληγωμένος! «Ἴσως νὰ εἶχε γίνη θῦμα κάποιου δυστυχήματος καὶ τὸ σπίτι τοῦ πλουσίου ἦταν τὸ πλησιέστερο στὸ ὁποῖο μποροῦσε νὰ πάῃ γιὰ νὰ ζητήσῃ βοήθεια Ἴσως αὐτὴ νὰ ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ. Ἡ λέξις ποὺ χρησιμοποιεῖται ὅπως εἴδαμε ἀνωτέρω εἶναι «πτωχός» καὶ ἐπαίτης, πρᾶγμα ποὺ μᾶς κάμνει νὰ εἰκάσωμεν ὅτι δὲν ἦτο ἐξ ἐπαγγέλματος ζητιάνος. Ἂν ἦταν ἐξ ἐπαγγέλματος ζητιάνος, ἴσως ὁ πλούσιος νὰ εἶχε δίκαιον νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὅπως τὸν μετεχειρίσθη Ὄχι μόνον ὁ ἄνθρωπος ἀπεχθάνεται τοὺς ἐπαγγελματίας ζητιάνους, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεός. Ὅλοι μας εἶναι δυνατὸν νὰ βρεθοῦμε σὲ μιὰ δύσκολη στιγμὴ τῆς ζωῆς μας καὶ νὰ χρειασθοῦμε τὴν ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξι τῶν ἄλλων, ἀλλ' εἶναι ἔγκλημα ἀσυγχώρητο νὰ δημιουργήσωμε μόνοι μας τὸ ψυχολογικὸ ἐκεῖνο σύμπλεγμα τῆς παρασιτικῆς βιώσεως καὶ τοῦ ζητιάνου Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὁ πτωχὸς αὐτὸς δὲν ἦταν ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπαίτης, γι' αὐτὸ ἡ στάσις τοῦ πλουσίου ἦταν πιὸ ἁμαρτωλή. Δὲν ἔχομε τὸ δικαίωμα ὡς ἄνθρωποι διὰ νὰ μὴ εἴπω ὡς χριστιανοί, νὰ ἀρνηθῶμεν νὰ βοηθήσωμεν τὸν πλησίον μας ὅταν δυνάμεθα βέβαια, καὶ τὶς περισσότερες φορὲς δυνάμεθα, τοὐλάχιστο τὴν πρώτην φοράν.

«Καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου» Δὲν λέγει ὅτι ἔτρωγε τὰ ψυχία, ἀλλ' ὅτι εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτήν. Φαντασθῆτε τὴν σκληροκαρδίαν τοῦ πλουσίου αὐτοῦ, ὄχι μόνον τὸν ἐπέταξε ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀλλ' οὔτε ἀπὸ τὰ ψίχουλα ποὺ θὰ πετοῦσε στὰ σκουπίδια τοῦ ἔδιδε νὰ φάγῃ. Διερωτᾶται κανεὶς πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν τέτοιοι ἄνθρωποι. Καὶ ὅμως, εἶναι πολλοὶ οἱ τέτοιοι μέσα στὴν διεφθαρμένη μας κοινωνία.

Σὰν νὰ μὴν τὸν ἔφθαναν ὅλα αὐτὰ τὰ βάσανα, ἡ περιφέρεια ἐκείνη θἆταν γεμάτη σκύλους καὶ ἦταν φαίνεται ἡ συνήθεια στὸ σπίτι τοῦ πλουσίου νὰ ρίχνουν τὰ ψίχουλα τινάζοντας τὸ τραπεζομάντηλο ὕστερα ἀπὸ κάθε φαγητὸ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα ὅπου ἐπερίμεναν οἱ *πινασμένοι σκύλοι*. Ὁ *πλούσιος* κατὰ τὴν σημερινὴ μόδα τῶν μελῶν τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως ἐπροτιμοῦσε νὰ ρίχνῃ τὰ ψίχουλα στοὺς σκύλους παρὰ στοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ ἔκαμνε τὴν ἁμαρτίαν τῆς παραλείψεως του ἀκόμη βαρυτέραν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διότι διὰ τῆς ἀγνοίας τῶν ἀναγκῶν τοῦ πτωχοῦ αὐτοῦ συνανθρώπου καὶ τῆς διατροφῆς τῶν σκύλων κατεβίβαζε τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ, εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ζώων. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς πλουσίους ὄχι μόνον μεταχειρίζονται τοὺς ἄλλους κατωτέρους των εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς αὐτῆς ὡς ζῶα, ἀλλὰ τοὺς ἀποκαλοῦν καὶ ζῶα «Ἀχ! τί λόγο θὰ δώσουν μιὰ μιὰ μέρα στὸν μεγάλο Κριτή των! Ὅπως ἐξαναγκάζουν τὸν πτωχὸν νὰ περιέρχεται εἰς τὸ ἀδιέξοδον», ἔτσι μιὰ μέρα κι' ἐκεῖνοι θ' ἀντιμετωπίσουν τὸ ἀδιέξοδον. Τότε ὅπως ὁ ἀνόητος αὐτὸς πλούσιος τυραννιζόμενος μέσα στὰ βάσανα τοῦ ᾅδου θὰ φωνάζῃ «Ἐλέησόν με καὶ πέμψον τὸν Λάζαρον διὰ νὰ βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ εἰς ὕδωρ καὶ νὰ καταδροσίσῃ τὴν γλῶσσαν μου, διότι βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ». Ναί, ἄσπλαχνε πλούσιε, θερίζεις ἐκεῖνο ποὺ ἔσπειρες. Εἶσαι μετανοιωμένος, ἀλλ' εἶναι πολὺ ἀργά. Εἴθε τὰ λόγια αὐτὰ νὰ συνετίσουν κάποια ψυχή. Ὑπάρχουν περιστάσεις στὴ ζωὴ ποὺ οἱ σκύλοι, τὰ ζῶα, δείχνουν μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Στὴν Ἰνδία κάποτε ἕνας καλὸς ἰατρὸς ἐπῆρε στὴν ἀγκαλιά του ἕνα κουτσὸ σκυλάκι καὶ τὸ ἔφερε στὴν κλινική του νὰ τὸ θεραπεύσῃ. Σὲ λίγες μέρες ἦταν ἐντελῶς καλὰ καὶ τὸ ἄφησε ἐλεύθερο Μιὰ μέρα ἐνωρὶς τὸ πρωὶ ὁ ἰατρὸς ἄκουσε κτυπήματα στὴν πόρτα του. Δὲν ἤξευρε ποιὸς ἦταν ἔτσι πρωί. Θυμωμένος κάπως γιὰ τὴν ἀνησυχία, σηκώθηκε καὶ τί νομίζετε πῶς βρῆκε; Τὸ σκυλὶ ποὺ εἶχε θεραπεύσει μὲ ἕνα ἄλλο κουτσὸ σκυλί. Αὐτὸ εἶναι πραγματικὸ περιστατικὸ ποὺ πρέπει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ σκεφθοῦμε πολὺ σοβαρά Ἆρά γε ἡ συμπεριφορά μας εἶναι ἐξ ἴσου καλὴ ὅπως ἡ τῶν ζώων; Ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε ἄνθρωπος νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τοῦ πτωχοῦ **Λαζάρου**, εὑρέθησαν οἱ σκύλοι. «καί, οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἔγλειφον τὰς πληγὰς αὐτοῦ». Μερικοὶ νομίζουν πῶς αὐτὸ μᾶλλον ἐχειροτέρευσε τὴν κατάστασιν τοῦ πτωχοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἀντίθετον συνέβη. Αἶσχος στὸν ἄνθρωπον γιὰ τὴν ἀδιαφορίαν του διὰ τὰς πληγὰς τῶν ἄλλων. Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς πληγὰς τοῦ ἄλλου ἁμαρτάνει τόσον ὅσον καὶ ὁ ἐπιφέρας τὰς πληγάς. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ Λευΐτης ἡμάρτησαν τόσο μὲ τὸ νὰ μὴ βοηθήσουν τὸν παρὰ τὴν ὁδὸν ἡμιθανῆ πληγωμένο Ἑβραῖο, ὅσον ἐκεῖνος ὁ λῃστὴς ποὺ τὸν ἔκλεψε κι' ἐπλήγωσε Ἀλλ' ἴσως νὰ ἐρωτήσετε ΤΙ ΕΙΣΗ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΔΡΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Ἀποδειχθείσης τῆς καταλληλότητος διὰ πόσιν τοῦ παρὰ τὴν πηγὴν «Βαθροβούνι» ὕδατος, ὁ δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Ἀντων. Μαργαρίτης ὑπέβαλεν ἁρμοδίως αἴτησιν διὰ τὴν χορήγησιν δανείου 3.500.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐξωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως.

Ἡ ἐκπόνησις τῆς σχετικῆς μελέτης ἀνετέθη εἰς τὸν ἐξ Ἀθηνῶν Πολιτικὸν Μηχανικόν, εἰδικὸν περὶ τὰ ὑδραυλικὰ κ. Δ. Κωνσταντινίδην.

Διὰ τῆς συνάψεως τοῦ δανείου τούτου, προβλέπεται ὅτι ἡ Χαλκὶς θὰ ἀποκτήσῃ ἐπάρκειαν ὕδατος, δυναμένην ν' ἀνταποκριθῇ εἰς 60.000 κατοίκους.

ΑΤΟΠΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

1ον) Μερικοὶ ἀναιδεῖς, παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴν διάταξιν, καπνίζουν προκλητικώτατα στὰ κατάμεστα ἐπιβατῶν ἀστικὰ λεωφορεῖα, μὲ κλειστὰ τὰ παράθυρα, καὶ δημιουργοῦν οὕτω ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν. Καὶ ὅμως μέχρι σήμερα δὲν εὑρέθη οὐδεὶς τροχονόμος νὰ τοὺς κατεβάσῃ καὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ στὸ αὐτόφωρον.

2ον) Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν θιάσου, νομίζομεν ὅτι εἶχεν ὑποχρέωσιν ὁ ἁρμόδιος νὰ διαθέσῃ 10 δραχμὰς διὰ τὸ καθάρισμα τῶν καθισμάτων τῆς αἰθούσης τοῦ θεάτρου, τὰ ὁποῖα ἦσαν πνιγμένα στὴν σκόνην, πρᾶγμα ποὺ ἐπροκάλεσεν τὰς διαμαρτυρίας τῶν θεατῶν.

Ὑμέτερος
Δ. Κ.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἦλθε στὴν Ἀθήνα, ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λόϋντ, γιὰ τὴ συζήτησι τοῦ Κυπριακοῦ.

—Μόλις πάτησε τὸ πόδι του, τὸν ἀκολούθησε καὶ ἡ ὁμίχλη τοῦ Λονδίνου.

—Καὶ ἀπὸ τὴν συζήτησι αὐτή, ποὺ ἔγινε μέσα σὲ ὁμιχλώδη ἀτμόσφαιρα, τίποτε δὲν μπόρεσα νὰ ξεκαθαρίσω.

—Δόθηκε, φέτος, κι' ὁ χορὸς τῶν Δημοδιδασκάλων Χαλκίδος.

—Ὅσοι τ' ἄκουσαν, εἶπαν :

—«Οἱ διδάσκαλοι παραπονοῦνται, πῶς ὑποφέρουν καὶ πεινοῦν».

—«Πῶς ἀπεφάσισαν νὰ χορέψουν μὲ ἄδειανὰ στομάχια ; »

—Εἴδατε, ποτέ, νηστικὴ ἀρκούδα νὰ χορεύῃ;»

—Ἡ ἀλήθεια, ὅμως, εἶναι πῶς οἱ διδάσκαλοι ἔδωσαν μὲν τὸν χορόν, ἀλλ' αὐτοὶ ἔμειναν ἔξω ἀπ' αὐτόν.

—Καὶ ὁ σκοπός τους ἦτο νὰ ἐνισχύσουν, μ' αὐτόν, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον μας.

—Ἄξιος, λοιπόν, ὁ μισθός τους.

—Φούντωσε καὶ στὴν πόλι μας τὸ καρναβάλι κ' ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί του καὶ τὸ γαϊτανάκι.

—Καρναβάλι εἶναι σύνθετος λέξις λατινική, ἀπὸ τὸ κάρνε καὶ λεβαμέν, ποὺ σημαίνει ἀποχὴ ἀπὸ τὸ κρέας.

—Στὴν Πάτρα ὅμως συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Ἐκεῖ, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ «Καρνάβαλου», τρώγουν κρέας καὶ ψημένο καὶ ὠμό.

—Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον, ὁ πατὴρ Καντιώτης, στέλνει τοὺς Πατρινοὺς εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

Τὴν προπερασμένη Πέμπτη πραγματοποιήθηκε, γιὰ πρώτη φορά, ὁ χορὸς τῶν ἐν Χαλκίδι συμπαθῶν Διρφύων, στὴν αἴθουσα τῆς «Παλιρροίας».

—Κ' ἐκεῖ ἡ Δίρφη, ψηλή, ψηλὴ περίφανη καὶ λεβεντοσταμένη, μ' ἐλάτων πράσινη στολὴ καὶ λίγο χιονισμένη, καμάρωνε τὰ παιδιά της, ποὺ χόρευαν σὰν τὰ νερὰ τῆς παλιρροίας, ἐμπρὸς καὶ πίσω, κἄποιος ὀπαδὸς τῆς Ε.Π.Ε.Κ. σιγοτραγουδοῦσε:

—«Ὤχ ! Παναγιά μου Χιλιαδοῦ
μὲ δώδεκα καντήλια,
βγάλε τὸν Καρλατῆρα βουλευτὴ
νὰ σοῦ τὰ κάμω χίλια».

Ζ.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Λήμνου 24
Οἴκον Δ)ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Ο ΠΤΩΧΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ;

Τίποτε δὲν ἀναφέρεται γιὰ τὴν πίστι τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου. Δὲν μᾶς λέγεται ἐὰν τηροῦσε τὸν νόμον, ἐὰν αἱ διαθέσει του ἦσαν ἅγιαι, ἐὰν ἦτο ἐλεύθερος τοῦ φθόνου καὶ τῆς ζηλοτυπίας. Γιὰ νὰ βροῦμε τὸ μυστικὸ τῆς ἁγιοσύνης του πρέπει νὰ προστρέξουμε στ' ὄνομά του. Τὸν ἔλεγαν Λάζαρον. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὰ ὀνόματα εἶχαν σημασία. Τί θὰ πῇ Λάζαρος; Θὰ πῇ Θεός ἡ βοήθειά μου. Ὥστε ἡ πίστις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἐμαρτυρεῖτο εἰς τὸ ὄνομά του. Οἱ ἄνθρωποι τὸν ἐγκατέλειψαν. οἱ σκύλοι τὸν ἐσυντρόφευαν. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν τὸν ἐλησμόνησε, ἦτο ἡ βοήθειά του, ἡ ἐλπίς του. ἡ παρηγορία του. Μποροῦσε μὲ τὸν ψαλμωδὸν νὰ πῇ: «Καὶ ἐν κοιλάδι σκιᾶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω, δὲν θέλω φοβηθῆ κακόν, διότι σὺ εἶσαι μετ' ἐμοῦ, ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται μὲ παρηγοροῦσιν» (Ψαλμ. 23:4. «Πάντα ταῦτα ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς. ὅμως δὲν σὲ ἐλησμονήσαμεν καὶ δὲν ἠθετήσαμεν τὴν διαθήκην σου, οὐδὲ ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, οὐδὲ ἐξέκλιναν τὰ βήματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σου, ἂν καὶ συνέτριψας ἡμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τῶν δρακόντων καὶ περιεκάλυψες ἡμᾶς διὰ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου. Ἐὰν ἐλησμονοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐξετείνομεν τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς Θεὸν ἀλλότριον ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ἐξετάσει τοῦτο, διότι αὐτὸς ἐξεύρει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, διατί καθεύδεις Κύριε; ἐξεγέρθητι μὴ ἀποβάλῃς ἡμᾶς διαπαντός. Διατί κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου; λησμονεῖς τὴν ταλαιπωρίαν ἡμῶν καὶ τὴν καταδυνάστευσιν ἡμῶν; Διότι ἐταπεινώθη ἕως χώματος ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς τὴν γῆν ἡ κοιλία ἡμῶν. Ἀνάστηθι εἰς βοήθειαν ἡμῶν καὶ λύτρωσον ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου».

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ

Τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς τῆς «ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ» οἱ ὁποῖοι ἐξώφλησαν τὴν πρὸς αὐτὴν συνδρομήν των τοῦ λήξαντος ἔτους 1957, εὐχαριστοῦμεν εὐγνωμόνως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

πρὸς τὸν κ. Δ)ντὴν τοῦ Ι. Κ. Α. Ἀλιβερίου

Ὁ ὑπογεγραμμένος συνδικαλιστικὸν στέλεχος 1933 — 1956, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθύνω καὶ δημοσίᾳ τὰ συγχαρητήριά μου καὶ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἀμερόληπτον καὶ εὐγενέστατον Διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀλιβερίῳ Ὑπ)ματος τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Νικόλαον Τζώρτζην, ὅστις ἐκτὸς τῆς προθυμίας καὶ τῆς ἀγάπης ποὺ ἐπιδεικνύει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐργαζομένων, ἀπέδειξεν ἰδιαιτέραν στοργὴν καὶ πατρικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπιδημίας τῆς γρίππης. Ὑπάλληλοι τοιοῦτοι ἰδίως, ὡς ὁ κ. Τζώρτζης, τιμοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ δικαίως ἀποσποῦν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐξυπηρετουμένων πολιτῶν.

Ἐν Ἀλιβερίῳ τῇ 27)2)1958

ΝΙΚΟΛ. ΒΑΣ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας οἰκία ἐξ 6 δωματίων, κουζίνας κλπ. κειμένη εἰς τὴν ὁδὸν Μπαλαλαίων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν Χαλκίδος καὶ Ἀττικῆς, ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν καὶ ἀνέπτυξαν εἰς αὐτὸν τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῶν ἐφημερίων ἱερέων κ.λ.π., γενόμενοι κατανοητοί.

—Εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα πρό τινος τὰ Πατριαρχεῖα Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, Σεβ Μητροπολίτην Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. κ. Ἰάκωβον, καὶ γενόμενον δεκτὸν μετ' ἐξαιρετικῶν ὅλως τιμῶν, ἀπενεμήθησαν τούτῳ, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, ἐκ μέρους μὲν τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Βενεδίκτου ὁ ἀνώτερος Ταξιάρχης τοῦ Πατριαρχείου τούτου, ἐκ δὲ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. κ. Ἀλεξάνδρου ὁ ἀνώτερος Ταξιάρχης τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

—Τὰ κληρικὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος «Ζωή» ἀνέδειξαν Ἡγούμενον αὐτῶν τὸν Ἀρχιμ. κ. Γεώργ. Δημόπουλον, πρώην ἱεροκήρυκα Χαλκίδος.

—Ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ τοῦ Κ.Π.Ε. διωρίσθησαν αἱ Ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν διανομὴν εἰς ἀπόρους τῶν ἀλεύρων τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν. Ἀποθηκάριος τούτων ὡρίσθη ὁ Ἀρχ. κ. Βασ. Οἰκονόμου, βοηθὸς τοῦ ἐφημερίου Ἁγ. Παρασκευῆς αἰδ. κ. Ζαχαρίου Βασιλείου.

—Εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγ. Βαρβάρας ἱερούργησεν καὶ ὡμίλησεν, λίαν ἐπαινετικῶς, ὁ ἀπὸ Δραζίου ἱερεὺς αἰδεσ. κ. Στέφανος Φωτίου, δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τοῦ πυκνοῦ Ἐκκλησιάσματος.

—Οἱ ἐνορῖται τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσαν τὴν δυσανασχέτησίν των διὰ τὴν ἀνάρμοστον συμπεριφορὰν τοῦ ἐφημερίου ἱερέως αὐτῆς κ. Ἀθαν. Βαρσαμῆ διατελοῦν ἐν ἀγανακτήσει, διότι οὗτος, ὑπὸ τὸ πρόσχημα δανείου, ἔλαβεν παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ 3.000 δραχ. χωρὶς τὴν διάθεσιν, ὡς ἀπεδείχθη, νὰ τὰς ἐπιστρέψῃ.

—Οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. ἱερεῖς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Καρυστίας μᾶς παραπονοῦνται, διότι συναντοῦν μυρίας δυσχερείας κατὰ τὴν νοσηλείαν αὐτῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, εἰς τὰς διαφόρους Κλινικὰς τῆς πόλεώς μας.

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 1069

Ἐν Χαλκίδι τῇ 20 Φεβρουαρίου 1958.

Ἐνδιαφέρουσα Γνωστοποίησις πρὸς τοὺς Φορολογουμένους τοῦ Δήμου Χαλκιδέων

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων τοῦ Δήμου ὅτι κατὰ τὸ ἀρξάμενον οἰκον. ἔτος 1958 θέλουσιν ἰσχύσει οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1957 ἰσχύσαντες φορολογικοὶ Κατάλογοι ἐκ δικαιωμάτων ὑδρεύσεως καὶ τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἐγγραφομένων ἐν αὐτοῖς τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀκινήτων οἵτινες ἐφεξῆς τυγχάνουσιν ὑπόχρεοι ἔναντι τοῦ Δήμου.

Καλοῦνται ὅθεν

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως δηλώσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον Προσόδων καὶ Περιουσίας τοῦ Δήμου μέχρι τέλους Μαρτίου 1958 τὰς ἐπελθούσας μεταβολὰς εἰς τὰ ἀκίνητά των (μεταβιβάσεις κυριότητος, λήξεις μισθώσεων, ἀνεγέρσεις νέων οἰκοδομῶν, προσθήκας, ἀλλαγὰς χρήσεως ἀκινήτων κ.λ.π.) καθ' ὅσον παρερχομένης τῆς ἄνω προθεσμίας οὐδεμία μεταβολὴ θέλει ἐνεργηθεῖ εἰς τοὺς ἐν λόγῳ καταλόγους οἵτινες θέλουσιν καταστῇ ὁριστικοὶ καὶ ἐκτελεστοί.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντών. Π. Μαργαρίτης

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 1095

Ἐν Χαλκίδι τῇ 22 Φεβρουαρίου 1958.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κατόχων οἰκογενειακῶν τάφων ἐν τῷ Δημοτικῷ Νεκροταφείῳ Χαλκίδος, ὅτι δέον ὅπως προσαγάγωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐφόρου τοῦ Δημοτ. Νεκροταφείου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἐ. ἔτους τοὺς σχετικοὺς τίτλους παραχωρήσεως τῶν ῥηθέντων τάφων ὑποβάλλοντες ἐν ταὐτῷ αἴτησιν εἰς τὸν Δῆμον ἀναγνωρίσεώς των ὡς δικαιούχων τούτων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐγκεκριμένου Κανονισμοῦ.

Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἅπαντες οἱ ἐγκαταλελειμμένοι τάφοι θέλουσιν περιέλθει εἰς τὸν Δῆμον ὅστις θέλει διαθέσει τούτους εἰς τοὺς αἰτοῦντας συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντών. Π. Μαργαρίτης

Παράτασις Ὑποβολῆς Δηλώσεων

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιμπράντης ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ δηλώσεις φόρου εἰσοδήματος 1958, θὰ γίνωνται δεκταί, ἄνευ συνεπειῶν, μέχρι καὶ τῆς 10ης Μαρτίου ἐ. ἔτους.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΜΑΣ

Ἂν καὶ διεπιστώθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Νομοῦ Εὐβοίας ἡ ἐπελθοῦσα καταστροφή, συνεπείᾳ τοῦ ἐνσκήψαντος παγετῶνος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου 1957 εἰς τὰ χωρία τοῦ τέως Δήμου Ληλαντίων — Εὐβοίας, (Καθενοί, Πάλιουρα, Λούτσα, Μακρυκάπα, Ἄτταλη κ.λ.π.), κατὰ τὸν ὁποῖον κατεστράφησαν χιλιάδες ἐλαιοδένδρων καὶ διάφορα ὀπωροφόρα, ἐν τούτοις οὐδεμία μέριμνα ἐλήφθη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργηθείσης τραγικῆς καὶ ἀπελπιστικῆς ὄντως καταστάσεως ταύτης τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἰδία περιοχὴ εἶχε, πρὸ ἐτῶν, ὑποστῇ μεγάλην καταστροφὴν εἰς τοὺς ἀμπελῶνας της ἐκ φυλλοξήρας, τὰ δὲ δάση της εἶχον σχεδὸν ἐξαφανισθῇ, συνεπείᾳ πυρκαϊῶν, κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον.

Νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της καὶ πρὸς τοὺς παθόντας ἀγρότας τῆς περιοχῆς ταύτης; Ἴδωμεν.

Ο. Τ. Ε. Α. Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς Τηλεφώνου

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἤρχισαν αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Νέου Τηλεφωνικοῦ Καταλόγου Ἐπαρχιῶν 1958.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ ὅπως, τὸ βραδύτερον μέχρι καὶ τῆς 31—3—58, γνωρίσωσιν ἡμῖν ἐγγράφως πᾶσαν τυχὸν ἐπιθυμίαν των περὶ τροποποιήσεως ὑφισταμένης καταχωρήσεως τοῦ ὀνόματός των εἰς τὸν ἐν κυκλοφορίᾳ Τηλεφωνικὸν Κατάλογον ἢ διὰ προσθήκην ἐπὶ πλέον ἐγγραφῶν ἢ κατάργησιν ὑπαρχουσῶν τοιούτων.

Ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπάρχουσαι εἰς τὸν ἐν χρήσει Τηλεφωνικὸν Κατάλογον διπλαῖ καταχωρίσεις, ἐφ' ὅσον δὲν αἰτηθῇ ἐγγράφως ἡ κατάργησις αὐτῶν, θὰ ἐπαναληφθῶσιν ὡς ἀκριβῶς ἔχουσι καὶ ἐν τῇ νέᾳ ἐκδόσει, ἐπιβαρυνομένων τῶν συνδρομητῶν διὰ τῶν σχετικῶν τελῶν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ ἐνταῦθα ἡμέτερον Γραφεῖον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ἡ σεμνοπρεπὴς καὶ εὐπαίδευτος δνὶς Ἀλίκη, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Ἰωάννου Αἰσώπου, ἐμπόρου, καὶ ὁ κ. Γεώργιος Νικ. Ριτσώνης, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ν. Ζ.

— Ὁ λίαν συμπαθὴς καὶ ἐξυπηρετικώτατος Προϊστάμενος τοῦ Ταχυδρομείου Μαντουδίου κ. Σπυρίδων Β. Τρίκκας καὶ ἡ δνὶς Ἀθανασία Ἀρ. Σταμοπούλου ἠρραβωνίσθησαν ἐν Μαντουδίῳ Ἀμφοτέρους συγχαίρω θερμῶς.

Δημήτρ. Σταμόπουλος

—Γάμοι

Ἡ ἐνάρετος δνὶς Ζηνοβία, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ ἀγαπητοῦ οἰνομαγείρου τῆς πόλεώς μας κ. Χρήστου Ἀγγελοπούλου, καὶ ὁ κ. Ἀναστάσιος Σπ. Πετρογιάννης ἐτέλεσαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Δημήτρ. Βαζάκας, πρόεδρος τοῦ «Πανευβοϊκοῦ Ἁλιευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ».

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» εὔχεται εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος βίον μακρὸν καὶ πανευτυχῆ.

—Μεταθέσεις

Μετετέθη εἰς Λεβάδειαν ὁ ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρετῶν ἐνταῦθα, ὡς πταισματοδίκης, κ. Ἰωάννης Κωνσταντόπουλος. Ἐνάρετος, λεπτὸς τοὺς τρόπους καὶ ἀδέκαστος λειτουργὸς τῆς Θέμιδος, ὁ κ. Κωνσταντόπουλος καταλείπει εἰς τὴν πόλιν μας, ἥτις τὸν ἐξετίμα, ἀρίστας ἐντυπώσεις.

—Μετὰ 20ετῆ ὑπηρεσίαν του μετετέθη εἰς Ἀθήνας ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Χαλκίδι Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης κ. Γ. Καρδούλης.

Τοῦτον διεδέχθη ὁ κ. Ἰωάννης Καντζαβέλος, προερχόμενος ἐξ Ἄργους.

—Εἰσφοραί

Ἡ ἐν Γιουρέκα τῆς Καλλιφορνίας τῶν Η. Π. τῆς Ἀμερικῆς κυρία Μαριάνθη Κων. Πολίτη ἀπέστειλε, μέσῳ τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς», πέντε (5) δολλάρια, ἀντίτιμον μιᾶς λαμπάδος, πρὸς τὴν Φανερωμένην Νέας Ἀρτάκης, ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τῆς πολυφιλήτου θυγατρός της Σοφίας, τὴν ὁποίαν εἶχε τάξει κατὰ τὴν ἀσθένειάν της.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεδήμησεν πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα, τῇ συμμετοχῇ πλήθους κόσμου, ἡ σεβαστὴ οἰκοδέσποινα Παρασκευὴ Γεωρ. Γλυκοῦ, φιλόστοργος μήτηρ τοῦ ἰατροῦ τῆς πόλεώς μας κ. Χρήστου Γλυκοῦ, ὃν καὶ συλλυπούμεθα θερμότατα.

—Εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ὁ σεβαστὸς πρεσβύτης Λουκᾶς Μουζέλης, πατὴρ τοῦ ἀγαπητοῦ ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου τῆς πόλεώς μας κ. Γ. Γεωρ. Μουζέλη. Τοὺς οἰκείους αὐτοῦ θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΩΚΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Χειρουργὸς — Οὐρολόγος

ΔΕΧΕΤΑΙ:

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ (Χατζοπούλου 26) ἕκαστον Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Κλινικῇ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» (ὁδὸς Αἰνιάνος 4 — Πεδίον Ἄρεως) ἀπὸ ὥρας 5 — 7 μ. μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
15
ΜΑΡΤΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 568

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΜΑΣ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ Α΄. μέρους τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀγαπητοῦ κ. Γ. Ε. Λουκαδάκη, ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἀπάντησιν :

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Γενικὴ Διεύθυνσις Τύπου
Ὑπηρεσία Συντονισμοῦ

Ἀριθ. Πρωτ. 7362)Ηα

Ἐν Ἀθήναις 1)3)1958

Θέμα: Περὶ προστασίας τῶν ἀγροτῶν.

Πρὸς
Τὴν Δ)σιν τῆς ἐφημερίδος
«ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Χαλκίδα

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 15)2)58 δημοσιεύετε σημείωμα τοῦ γαιοκτήμονος κ. Γεωργίου Ε. Λουκαδάκη, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ περὶ ἐγκαταλείψεως τῶν ἀγροτῶν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους κλπ.

Ἡ Κυβέρνησις κάμνει ὅ,τι τῆς εἶναι δυνατὸν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτῶν. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα τῆς χαράσσουν αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες τῆς χώρας καὶ οἱ ἀναγκαῖοι νομισματικοὶ περιορισμοὶ ἀσκεῖ, ὡς γνωστόν, διὰ ἡ ΑΤΕ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν κατὰ τρόπον, νομίζομεν, ἱκανοποιητικόν. Καὶ διὰ πρώτην φορὰν νομίζομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ ὁποία, ἠμπορεῖ σήμερον νὰ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰ πρῶτα της βήματα, πάντως προχωρεῖ βραδέως ἴσως ἀλλὰ σταθερῶς πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσίν της.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς των παρέχει εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς προκαταβολάς, αἱ ὁποῖαι ἐπέχουν, τρόπον τινά, θέσιν τιμῆς ἀσφαλείας. Κατὰ τὰ ἔτη 1956 καὶ 1957 ἐχορηγήθησαν παρὰ τῆς ΑΤΕ προκαταβολαὶ διὰ τὰς οἰνοποιησίμους σταφυλὰς περιφερείας Χαλκίδος ἀνερχόμεναι εἰς 1.80 κατ' ὀκᾶν. Σημειωτέον ὅτι ἡ τιμὴ αὐτὴ εἶναι ἡ καλλιτέρα ποὺ ἐδόθη εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῶν τῆς Ἀττικῆς εἰς οὓς ἡ τιμὴ κατ' ὀκᾶν ἀνῆλθεν εἰς 2 δραχ.

Τὸ μέτρον τῆς καταβολῆς ἐξηγγέλθη καὶ ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον κατὰ τὸ 1956 τὴν 11ην Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὸ 1957 τὴν 3ην Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

***Σημ. «Ἐθ. Φωνῆς»** — Παραιτηθείσης τῆς Κυβερνήσεως, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ δοθῇ ἀπάντησις καὶ εἰς τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ κ. Λουκαδάκη, τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 1ης Μαρτίου ἐ.ἔ., δι' οὗ ὑποδεικνύοντο τὰ ληφθησόμενα μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἀγροτῶν μας. Τοῦτο, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς μελλούσης νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν Κυβερνήσεως*

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

ΖΩΗ ΕΝ ΑΦΘΟΝΙΑ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἀφοῦ ὁ Χριστὸς διεκήρυξεν ὅτι εἶναι ἡ μόνη θύρα τῆς Σωτηρίας προχωρεῖ καὶ λέγει : «Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται εἰμὴ διὰ νὰ κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ. ἐγὼ ἦλθον διὰ νὰ ἔχωσι ζωὴν καὶ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν ἐν ἀφθονίᾳ» (Ἰωάννου ι' 10).

Οἱ κλέπται εἰς τοὺς ὁποίους παραβολικῶς ἀναφέρεται ὁ Χριστὸς εἶναι οἱ ψευδοπροφῆται αἱ ψευδοδιδάσκαλοι. Αὐτοὶ φέρουν τὸν θάνατον ἀντὶ τῆς ζωῆς, τὴν καταστροφὴν ἀντὶ τῆς οἰκοδομῆς. Ὁ κλέπτης τῶν προβάτων δὲν ἔρχεται νὰ κάνῃ καλὸ στὰ πρόβατα, ἀλλὰ νὰ ἐπωφεληθῇ ὁ ἴδιος. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ὅμως ὡς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς δὲν βλάπτει κανένα, οὔτε εἶναι φορεὺς θανάτου. Ἡ διδασκαλία Του εἶναι γεμάτη καλωσύνη κι' ἀγάπη. Τὸ μόνο ἐνδιαφέρον τοῦ Χριστοῦ εἶναι νὰ σὲ κάνῃ εὐτυχῆ καὶ νὰ σὲ ὠφελήσῃ. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνο ἀνιδιοτελὴς διδάσκαλος. Ἡ διδασκαλία Του δίδει ζωήν. Εἶναι ἀλήθεια. Τὸ ψεῦδος ὅμως τῶν ἀνθρωπίνων διδασκάλων εἶναι θανατηφόρον. Ὁ διάβολος ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἐδὲμ ἔφερε τὸν θάνατον. Ὁ Χριστὸς ἐρχόμενος ἔφερε τὴν ζωήν.

— Ἡ ζωὴ σημαίνει συγχώρησιν

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι καταδικασμένοι εἰς θάνατον. Ὁ θάνατος αὐτὸς εἶναι ἡ ποινὴ τῆς ἁμαρτίας των. Ἰδού, πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν ἀμετακλήτως. Ἡ ἐκτέλεσίς των θὰ τοὺς εἰσαγάγῃ εἰς τὸν δεύτερον θάνατον, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ αἰώνιος.

Ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ ἐπρόκειτο νὰ θερίσουμε ὅ,τι ἐσπείραμε, ἦλθεν ὁ Χριστός. Ἀνέβηκε στὸ σταυρό. Κατέβηκε στὸν Ἅδη. Πέθανε γιὰ νὰ ζήσουμε ἡμεῖς. Κατέστη ὁ ἀντικαταστάτης μας. Ἔτσι διὰ τῆς θυσίας Ἐκείνου ἡμεῖς εἴμεθα ἀθῷοι. Μᾶς προσφέρεται ζωὴ ἀντὶ θανάτου εἰς τὸν ὁποῖον ὑποκείμεθα.

Ἕνας Ρῶσσος στρατιώτης ἦταν καταχρεωμένος. Ἔγραψε σ' ἕνα χαρτὶ ὅλα του τὰ χρέη καὶ τὸ ἐξέθεσε τὸ χαρτὶ αὐτὸ σ' ἕνα δημόσιο μέρος. Προσέθεσε κάτω ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν χρεῶν του τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν μὲ μεγάλα γράμματα. «Ποιὸς θὰ πληρώσῃ τὰ χρέη αὐτά;». Ὁ Τσάρος ἔτυχε νὰ ἴδῃ τὴν ἐρώτησι αὐτὴ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἐρώτησι ἔγραψεν : «Ὁ Νικόλαος». Μόλις εἶδε τὴν ὑπογραφὴ ὁ στρατιώτης ἀντελήφθη ὅτι ἦτο πλέον ἐλεύθερος τῶν χρεῶν του. Σὺ ἀγαπητὴ ψυχὴ ἔχεις γράψει τὶς ἁμαρτίες σου. Ἡ θεία δικαιοσύνη ἔχει προσθέσει τὴν ἀπόφασι : «Θάνατος». Ἀλλ' ἡ θεία ἀγάπη ἀκτινοβολοῦσα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ προσθέτει : «Ζωή». Αὐτὴ ἡ θαυμαστὴ ζωὴ εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ. Δὲν μπορεῖς νὰ τὴν κερδίσῃς μὲ τὰ καλά σου ἔργα ἢ μὲ κανένα ἄλλο τρόπο. Μόνο μὲ τὴν ἁπλῆ πίστι στὸ ἔργο τῆς ἀντικαταστάσεως ποὺ ὁ Χριστὸς ἔκανε γιὰ σένα πάνω στὸ σταυρό.

Σ' ἕνα Ἰαπωνικὸ σχολικὸ βιβλίο εἶναι τὸ αἴνιγμα ποὺ ἐρωτᾷ : «Ποιὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θυσιάζει τὴν ζωή του γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν κόσμο;». Ἡ ἀπάντησις ποὺ οἱ Ἰάπωνες διδάσκαλοι ἀναμένουν εἶναι ἡ περιγραφὴ κάποιας κογχύλης (ψαριοῦ μὲ ὄστρακο), τῆς ὁποίας τὸ ὄστρακο καὶ μερικὰ ἄλλα μέρη ἐκτιμοῦνται πολὺ ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων. Ἀλλὰ προτοῦ μπορέσουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ὄστρακο τοῦ ψαριοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ σκοτώσουν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ Ἰαπωνικαὶ Παιδαγωγικαὶ Ἀρχαὶ προσπαθοῦν νὰ διεγείρουν τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας γιὰ τὴν Πατρίδα μέσα στὶς καρδιὲς τῆς Νεολαίας.

Ἕνας νέος Ἰάπων, ποὺ ζοῦσε στὴν Κορέα, διάβασε τὸ αἴνιγμα αὐτό, ἀλλὰ διεμαρτυρήθη διὰ τὴν δεδομένην ἀπάντησιν. Ἰσχυρίσθη ὅτι τὸ ψάρι αὐτὸ δὲν θυσιάζει τὴν ζωὴν αὐτοβούλως. Τὸ σκοτώνουν. Τοῦ παίρνουν τὴν ζωὴν διὰ τῆς βίας. «Ὄχι», εἶπεν ὁ νέος αὐτός. «Ἡ πραγματικὴ ἀπάντησις στὸ αἴνιγμα αὐτὸ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτὸς πραγματικὰ μόνος Του καὶ αὐτοβούλως ἐθυσίασε τὴν ζωήν Του γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους». Ὁ Χριστὸς ἦταν Θεὸς καὶ ὡς Θεὸς ἦταν παντοδύναμος καὶ ὡς παντοδύναμος μποροῦσε, ἂν ἤθελε, νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ στοὺς ἀνθρώπους οὔτε κἂν νὰ τὸν ἐγγίσουν. Τὸ μεγάλο μυστήριο τῆς ὅλης ὑποθέσεως εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς ἑκουσίως ἐθυσίασε τὸν Ἑαυτό Του. Δὲν ἦτο θυσία βίας, ἀλλὰ θυσία ἀγάπης γιὰ τὴν συγχώρησίν μας.

Ἴσως νὰ ἔχετε ἀκούσει τὴν ἱστορία τῆς Ἰφιγενείας, τῆς ὡραίας θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ἀγαμέμνονος. Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου εἰς τὴν Τροίαν, οἱ Ἕλληνες σχεδὸν ἡττήθησαν. Ἔφυγαν ἀπὸ μπροστὰ στὸν ἐχθρό. Ὁ Ἀγαμέμνων πῆγε στὸ Μαντεῖο γιὰ νὰ μάθῃ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον τὰ στρατεύματά του δὲν μποροῦσαν νὰ νικήσουν. Ἐκεῖ τοῦ ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ Θεὰ Ἄρτεμις εἶχεν ὀργισθῆ κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι ὁ μόνος τρόπος νὰ κερδίσουν οἱ Ἕλληνες τὴν νίκην ἦτο νὰ θυσιασθῇ ἡ ὡραιοτέρα κόρη τοῦ Βασιλείου πρὸς τὴν θεὰ Ἀρτέμιδα. Ἀλλ' ἡ κόρη ποὺ κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν εἰς ὡραιότητα ἦτο ἡ κόρη τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος, ἡ Ἰφιγένεια. Βέβαια ποιὸς πατέρας θέλει νὰ θυσιάσῃ τὸ παιδί του; Οἱ ἥρωες τῶν παρελθόντων πολέμων ἀμέσως τὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ "ΟΛΥΜΠΙΑ„

Ἡ πρώτη πλωτὴ ἔκθεσις Βυζαντινῆς Τέχνης, τὴν ὁποίαν ἐπιμελήθη ὁ κ. Φ. Κόντογλους, καὶ ἡ ὁποία ὠργανώθη διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰδικῶς εἰς Ἀμερικήν, θὰ ἐγκαινιασθῇ ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου τῆς Γκρὴκ Λάϊν «ΟΛΥΜΠΙΑ» κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κρουαζιέρας τῆς Μεσογείου καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Νήσων, ποὺ ἐκτελεῖ ἤδη τὸ ἑλληνικὸν αὐτὸ σκάφος.

Ἡ Ἔκθεσις αὐτή, διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιεφέρθησαν ἰδιαιτέρως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, περιλαμβάνει 69 ἔργα, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰκόνας καὶ πίνακας τῆς νεοβυζαντινῆς σχολῆς, ἀντίγραφα παλαιῶν τοιχογραφιῶν ναῶν καὶ μονῶν, ἀντίγραφα εἰκονογραφήσεων ἱερῶν κειμένων, βυζαντινὰ κεντήματα, ξυλόγλυπτα κλπ.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Χαλκὶς τῇ 1 Μαρτίου 1958

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Λόγῳ αὐξήσεως τῆς Τουριστικῆς κινήσεως ἐν τῇ πόλει, παρατηρεῖται ἔλλειψις στέγης, διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀφικνουμένων ξένων. Κατὰ συνέπειαν προκειμένου οὗτοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς ἄλλας πόλεις, πρᾶγμα ὅπερ ὡς γνωστὸν ζημιοῖ τὰ συμφέροντα τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς πόλεώς μας κ.λ.π.

Παρακαλοῦνται

Οἱ διαθέτοντες δωμάτια πρὸς ἐνοικίασιν, ἐπὶ πληρωμῇ, νὰ δηλώσωσι ταῦτα εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν Τουρισμοῦ (ὁδὸς Ἀντωνίου ἀριθ. 2. Τηλέφωνον 2.90, παρὰ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου) ἁρμοδίαν πρὸς ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντώνιος Μαργαρίτης

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων, πρὸ ἡμερῶν, ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χαλκίδος, ἐξελέγησαν, οἱ κ. κ. Κων. Ρεντίφης πρόεδρος, Στρατ. Παπαστρατῆς, Γεωρ. Παπαδημητρίου, Χρ. Πίσχινας, Νικ. Μπέσκος, Εὐάγ. Ρενιέρης καὶ Ἰω. Πίσχινας μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ —

Ἐκυκλοφόρησε, προχθές, κι' ὁ «Εὐβοϊκὸς Λόγος».

—Ἐν ἀρχῇ, λοιπόν, ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὁ λόγος κι' οἱ μπουρπουλῆθρες, κ' ὕστερα τὰ ἔργα !

—Καὶ πρῶτα—πρῶτα ἀκούστηκε, ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα τοῦ ὁμωνύμου τούτου περιοδικοῦ, ὁ λόγος ποὺ σκάρωσε ὁ Σκαρίμπας.

—Κι' ἐπειδὴ τὰ εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται, δὲν προχωρῶ περισσότερον.

—Τὸν λόγον ἔχει, τώρα, ὁ διευθυντὴς τοῦ «Εὐβοϊκοῦ Λόγου» Θεοδόσης Δασκαλόπουλος.

—Τοῦ εὔχομαι, ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ δασκαλέψῃ πρῶτα τοὺς συνεργάτας του κ' ὕστερα τοὺς ἀναγνώστας του γιὰ νὰ βαδίζουν τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ....

—Ὁ Μάρτης μᾶς ἔκαμε, μὲ τὸ ἔμπα του, νὰ μαρτυρήσωμε :

—Τόσο ἀπὸ τὸ τσουχτερὸ κρύο, ὅσο κι' ἀπὸ τὴ παραίτησι τῆς *Κυβερνήσεως Καραμανλῆ*, ποὺ προεκλήθηκε ἀπὸ τὰ σπλάχνα της.

—Τώρα, οἱ 15 ἀποστάται βουλευταί, ποὺ ἐπροκάλεσαν τὴν πτῶσι της κι' ἄκουσαν τὶς κατάρες καὶ τ' ἀναθέματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μετάνοιωσαν καὶ θέλουν νὰ ἐπιστρέψουν στὰ ἴδια.

—Ἔτσι, κλαίοντες καὶ ὀδυρόμενοι, γιὰ τὴν παραπλάνησί τους, ὡς οἱ ἄσωτοι υἱοί, χτύπησαν τὴν πόρτα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε., μοιρολογοῦντες καὶ λέγοντες :

—«Στὰ πόδια σου, Καραμανλῆ,
περίλυποι γυρίζουμε,
καὶ τρέμουμε καὶ δακρύζουμε
συγχώρησι ζητοῦμε.,

—«Σ' ἀρνήθηκαμ' σὲ λύπισαμ'
ἐμεῖς οἱ ὀπαδοί σου,
ἐγίναμε προδότες,
σὲ κάναμε κακό.

—«Μπαμπέσικα φερθήκαμε
καὶ ὄχι ἀνδρικά,
γιατὶ μᾶς ἐπλανέψανε
τὰ λόγια τὰ γλυκά».

—«Αὐτὰ μᾶς πῆραν τὰ μυαλά,
τὰ γύρισαν σὰν σβούρα,
ποὺ ἀπ' τὸ στόμα βγήκανε
τοῦ Π. Παπαληγούρα !» .

—«Ὅμως, ἐσὺ συγχώρα μας
σὰν νἄμαστε παιδιά σου,
ποὺ ἄστεγα ἐμείναμε
ἀπὸ τὴν ἀφεντιά σου».

—Ἐφταίξαμε, συμπάθησέ μας,
κι' ὅ,τι θέλεις κάνε μας».

—Τί νὰ τοὺς κάμῃ τέτοιους μωροὺς ὀπαδούς, ὁ Καραμανλῆς, ποὺ τόσο εὔκολα παραπλανῶνται ;!

—Νὰ καμωθοῦν καὶ νὰ σκάσουν, λέγω ἐγώ.

Ζ.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Λήμνου 24
Οἴκου Δ)ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δὲν γνωρίζομεν τὰς ἀντιλήψεις ποὺ ἐπεκράτησαν παρὰ τοῖς Σεβ. Συνοδικοῖς Πατράσι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς πρὸς τὴν ζπλήρωσιν τῆς χηρευσάσης θέσεως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων. Καθ' ἡμᾶς, ἦτο παράλειψις ὁ παραγκωνισμὸς τοῦ προσώπου τοῦ Σεβ Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου κ. κ. Παντελεήμονος.

Ὁ Σεπτὸς οὗτος ἐξ Ἠπείρου Ἱεράρχης καὶ ἀκαταμάχητος ἡγέτης τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ἀγῶνος, πτυχιοῦχος τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πρὸς δὲ καὶ γνώστης τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἀλβανικῆς γλώσσης, διακρινόμενος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἠθικῶν ἀρετῶν του, διὰ τὴν ἐγκυκλοπαιδικήν του κατάρτισιν καὶ τὴν μεγάλην εὐρυμάθειάν του, θὰ ἐκόσμουσε καὶ θὰ ἐλάμπρυνεν τὸν ἱστορικὸν θρόνον τῆς. Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, ἐάν, ἀντὶ τῶν σαλταδόρων Μητροπολιτῶν, ποὺ ἐγκαταλείπουν τὰς Θεόθεν λαχούσας αὐτῶν Ἐπαρχίας, ἐξελέγετο αὐτός, ὅστις καὶ παραμένει ἄνευ θέσεως;

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ

Κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως, ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Κ. Γεωργακόπουλος, παρέλειψε νὰ προσλάβῃ, ὡς ὑπουργούς, καὶ ἐκπροσώπους τῶν ἀγροτικῶν, Ἐργατικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν τάξεων.

Διατί αὐτὴ ἡ περιφρόνησις; Μήπως τὴν ὁλότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποτελοῦν μόνον αἱ τάξεις τῶν δικηγόρων, ἰατρῶν καὶ στρατιωτικῶν;

Περίεργον.

Ο κ. ΑΠ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ ΔΕΝ ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΝΑ ΥΠΟΥΡΓΟΠΟΙΗΘΗ

Κατὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἐκτιμῶν τὸ ἦθος καὶ τὰ μορφωτικὰ προσόντα τοῦ συμπολίτου πολιτευτοῦ κ. Ἀποστόλου Ἰω. Μπουρνιᾶ, προσέφερεν εἰς αὐτὸν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι τὸ σπουδαιότερον Ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Μπουρνιᾶς ηὐχαρίστησε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν τιμὴν ποὺ τοῦ ἔκαμε, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι, προτιθέμενος νὰ πολιτευθῇ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, δὲν θὰ ἀποδεχθῇ τὸν διορισμόν του ὡς ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. Ἀπόστολος Ἰ Μπουρνιᾶς εἶναι γνώστης τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ κάτοχος διπλωμάτων τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν, Παρισίων κ.λ.π.

ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντά,

Τοπικὴ συνάδελφός σας, κατόπιν παραπόνων τῶν κατοίκων τοῦ Συν)σμοῦ Κάνηθος, ὑποδεικνύει εἰς τὴν Λιμενικὴν ἀρχὴν ὅπως ὁρίσῃ ὥρας ἀνοίγματος τῆς γεφύρας διὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνται οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων κλπ.

Ἂν καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Συν]μοῦ τούτου ἐξυπηρετοῦνται μὲ τὸ ὑπάρχον εἰς αὐτὸν Σχολεῖον, ἐν τούτοις τὸ ἄνοιγμα τῆς γεφύρας δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ μὴ θέλησιν τοῦ Λιμεναρχείου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ροὴν τῶν ρευμάτων, ὁπότε τὸ ἄνοιγμα αὐτῆς καθίσταται ὑποχρεωτικόν, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ διάπλου τῶν διαφόρων σκαφῶν, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἀναβάλουν αὐτόν, χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῶσι ζημίας ἐκ τῆς τυχὸν καθυστερήσεώς των.

Μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης

Δημήτριος Ἰ. Καραμανάκης

Πλοίαρχος Ε. Ν.

Χαλκὶς τῇ 8]3]58

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 751

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ διεξαχθῶσι προσεχῶς αἱ ἀναβληθεῖσαι συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 11321[9—3—58 Διαταγῆς τοῦ Κου Νομάρχου Εὐβοίας γενικαὶ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν αἱρετῆς Διοικήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας,

Καλοῦνται

Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου (Ἔμποροι—Βιομήχανοι — Ἐπαγγελματίαι καὶ Βιοτέχναι) τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, ὅπως μέχρι καὶ τῆς 10ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958 ἐξοφλήσωσι τὰς ἐξ ἐτησίων συνδρομῶν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1957 ὑποχρεώσεις των, ἵνα συμπεριληφθῶσιν νομίμως εἰς τοὺς συνταχθησομένους νέους Ἐκλογικοὺς Καταλόγους, καὶ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα.

Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως ὅτι εἰς τοὺς νέους Ἐκλογικοὺς Καταλόγους θὰ συμπεριληφθοῦν ΜΟΝΟΝ ὅσοι ἐξοφλήσουν ὁλοσχερῶς καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῆς 10—4—58 τὰς ἐκ Συνδρομῶν ὑποχρεώσεις των.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 10 Μαρτίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος

τῆς προσωρινῆς Διοικούσης

Ἐπιτροπῆς

Γεώργ. Παπασταθόπουλος

ΑΠΟ ΤΗΝ Ν. ΑΡΤΑΚΗΝ

Τὸ ἑσπέρας τῆς 28]2]58 ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματοθεάτρου «ΡΕΞ» ἡ χοροεσπερὶς τοῦ Ποδοσφαιρικοῦ Συλλόγου Νέας Ἀρτάκης «Η Ἕνωσις», στεφθεῖσα ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Τὸ γλέντι ἐκράτησεν μέχρι πρωίας. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλουσιωτάτου εἰς ἐδέσματα κυλικείου εἶχεν ἀναλάβει ὁ ρέκτης κ. Ἰω. Ρίζος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του κ. Ἀριστείδου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι οἱ θαμῶνες, τόσον ἀπὸ τὰς περιποιήσεις των ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἄκραν καθαριότητα.

— Χιλιάδες κόσμου συνεκέντρωσε, τὴν Καθαρὰν Δευτέραν ἡ κωμόπολίς μας. Πρὸς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ ἡλιόλουσος ἡμέρα. Ὅλοι οἱ ἐπισκέπται ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τῶν καταστηματαρχῶν τῶν διαφόρων κέντρων, ὥστε νὰ μὴ ξεχνοῦν τὴν Νέαν Ἀρτάκην.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησιν ἐνταῦθα τῶν Ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων Ν. Ἀρτάκης καὶ Μαντουδίου, αὗται ἦλθαν ἰσόπαλοι μὲ τέρματα 1—1.

Ἐκ τῆς ὁμάδος Ν. Ἀρτάκης διεκρίθησαν οἱ παῖκται Ρίζος, Τζώνης, Χήρας καὶ Τσατάλης.

Ι. Ρ.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΙΣ ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ

Ὁ βουλευτὰς Εὐβοίας κ. Γ. Βογιατζῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 18—2—58 τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ἀλιβερίου, πληροφορεῖ αὐτὸν ὅτι ἡ ἐγκατάστασις αὐτομάτου τηλεφωνικοῦ Κέντρου εἰς Ἀλιβέριον, περιελήφθη εἰς τὸ τετραετὲς πρόγραμμα.

ΖΩΗ ΕΝ ΑΦΘΟΝΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Ιης Σελίδος)

κατόνισαν καὶ συνέλαβαν τὴν Ἰφιγένειαν καὶ τὴν ἔφεραν νὰ θυσιασθῇ εἰς τὸν βωμόν. Ἡ θεὰ ὅμως ἀνήρπασεν ἐκ τοῦ βωμοῦ τὴν Ἰφιγένειαν καὶ μετέφερεν αὐτὴν εἰς τὸ ἐν Ταυρίδι ἱερόν της. Ἐκεῖ μετὰ τὸν φόνον τῆς Κλυταιμνήστρας εὗρε τὴν Ἰφιγένειαν ὁ ἀδελφός της Ὀρέστης, ἀμφότεροι δὲ ἐπέστρεψαν εἰς Ἑλλάδα. Ἔτσι ἡ Ἰφιγένεια δὲν ἐθυσιάσθη. Δὲν ἀξίζει θυσία διὰ τῆς βίας. Πρέπει νὰ εἶναι αὐτοπροαίρετος γιὰ νὰ κατορθώσῃ κάτι. Ὁ Ἀγαμέμνων δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ τὴν κόρην του γιὰ νὰ νικήσῃ τὸ ἔθνος του. Οὔτε ἡ Ἰφιγένεια ἤθελε νὰ θυσιάσῃ τὸν ἑαυτόν της. Ὁ Θεὸς ὅμως «τόσον ἠγάπησεν τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκεν τὸν Υἱόν Του τὸν μονογενῆ διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωαν. γ' 16). Μεγαλυτέραν ταύτης ἀγάπην δὲν ἔχει οὐδείς, τοῦ νὰ βάλῃ τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὄχι, ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀγάπη καὶ αὐτὴ εἶναι νὰ θυσιασθῇ κανεὶς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν του. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμε ὁ Χριστὸς γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα. Ἀλλ' ἐξετίμησες, φίλε μου, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν θυσία τοῦ Χριστοῦ σὲ σένα; Ἀπὸ τὴν ἐκτίμησίν σου αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἂν ἤσουνα ἄξιος γι' αὐτές, τὴν ἀγάπη δηλ. καὶ τὴν θυσία. Ἂν ὄχι, ἀλλοίμονο.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Κατάστημα μετὰ ὑπογείου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ηρακλ. Γαζέπη ἀριθμὸς 18. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Βασιλ. Γκάνῃ (Καραμουρτζούνη 5. Τηλ. 8—35) Χαλκίς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— *Ἀρραβῶνες*

Ὁ κ. Ἰωάννης Ταξ. Κόκκινος, ἐκ Πλατάνας καὶ ἡ δνὶς Αἰκατερίνη Κων. Σίδερη, ἐξ Ἀτταλῆς, ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ κ Λάζαρος Παντάσης καὶ ἡ χαριτωμένη δνὶς Χαρίκλεια Μασταραγγελῆ ἢ Καλφακέλη, ἠρραβωνίσθησαν ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ.

Ἰ. Ρίζος

Ὁ κ Ἰωάνης Καραπετάκος, ἐκ Δυρρευμάτων καὶ ἡ δνὶς Ἑλένη Σαββοπούλου, ἐκ Ν. Ἡρακλείου — Ἀττικῆς, ἐμνηστεύθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἰωάννης Χαραρᾶς

— *Ἀναρρώσεις*

Εἰς τὸν ἐξελθόντα τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἀποκατασταθείσης τῆς ὑγείας του, ἀγαπητὸν, ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν κ. Νίκον Καρατζίκην, κάτοικον Ἀστορίας τῆς Νέας Ὑόρκης, εὔχομαι ὅπως ὁ Κύριος χαρίζει εἰς αὐτὸν ὑγείαν ἀσάλευτον μέχρι βαθυτάτου γήρατος.

ΠΑΥΛΟΣ ΤΣΑΛΙΚΗΣ

Βινχάμπτον Ν. Ὑόρκης 3)3)58

—*Ὁ κ. Τρ. Παπαθεοδωρίδης*

Ὁ μέχρι τοῦδε ὑπηρετῶν ὡς βοηθὸς τοῦ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ζ' περιφερείας ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Τριαντάφυλλος Παπαθεοδωρίδης, φιλόλογος, ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὴν σεμνότητά του καὶ τὰς σπανίας ἀρετάς του, ὁ τόσον θαυμασθεὶς ὑπὸ πάντων διὰ τὴν ἐπιστημονικήν του ἔφεσιν, ἀνεχώρησεν δι' Ἀμβοῦργον, διὰ διετεῖς σπουδάς, τῇ προσκλήσει τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου κ SHNELL.

Τὸν φιλομαθέστατον αὐτὸν ἐπιστήμονα, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

ΠΕΝΘΗ

—*Δημήτριος Κελέκης*

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ ὁ Δημήτριος Κελέκης, ἔντιμος καὶ καλὸς οἰκογενειάρχης.

Τοὺς οἰκείους του θερμῶς συλλυπούμεθα.

— *Εἰσφοραὶ*

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Χαλκίδος εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν Δημοδιδασκάλων τῆς πόλεώς μας διὰ τὸ προσφερθὲν εἰς αὐτὸ ποσόν, ἐκ δραχ. 7.370, προϊὸν καθαρὸν τῆς χοροεσπερίδος του.

— *Τὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια 1957*

Εἰδοποιοῦνται οἱ ὑποβαλλόντες αἰτήσεις εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον κατὰ τὸ ἔτος 1957 διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως προσέλθωσι πρὸς παραλαβήν των.

(Ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου)

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις συνάδελφος, εἰσῆλθεν οἴσ ὡς εἰς τὸ 25ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ διευθυντὴν αὐτῆς κ. Δημητρ. Μαυρόπουλον, ὅστις κατώρθωσε, κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα, χωρὶς νὰ παρεκκλίνῃ τοῦ προγράμματός του, ἀποστρεφόμενος κάθε ὕποπτον συναλλαγήν, καὶ νὰ διατηρήσῃ ταύτην ὡς πραγματικὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, εὐχόμεθα νὰ ἑορτάσῃ καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα της.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν χθεσινῶν Χαιρετισμῶν, ἐχοροστάτησεν, ἔψαλεν καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸν κατάμεστον ἐκκλησιάσματος Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν ὁ Ιεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος, ὅστις, ὡς γνωστόν, τυγχάνει ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου, μὲ συμπροσευχομένους ἐν τῷ Ἱ. Βήματι, τὸν Ἐθνάρχην τῆς Κύπρου κ. κ. Μακάριον κ. λ. Ἀρχιερεῖς, προξενήσας ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΙΣ ΤΡΑΧΗΛΙΟΝ

ΤΡΑΧΗΛΙ, 9)3)58.— Ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Ἀνδρ. Ἰωάννου, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Προϊσταμένων τῶν Δημ. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ ἐπεσκέφθη, κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν περιοδείαν του, καὶ τὸ χωρίον μας, εἰς ὃν τοῦ ἐπεφυλάχθη θερμοτάτη ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀφοῦ ἐξήτασε τὰ διάφορα ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Κοινότητα μας, ὑπεσχέθη τὴν διάθεσιν 250,000 δραχμῶν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μηχανικὰ μέσα, διὰ τὴν διάνοιξιν καὶ ἐπισκευὴν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, τῆς ἀρχομένης ἐκ Κονιστρῶν καὶ διερχομένης διὰ τῶν Κοινοτήτων Βρύσεως, Κρεμαστοῦ, Τραχηλίου, Θαρρουνίων καὶ Ἀμαρύνθου. Οὕτω ἡ ἀπὸ Χαλκίδος—Κύμης ἀπόστασις θὰ συντομευθῇ κατὰ 25 χιλιόμετρα.

Οἱ κάτοικοι Τραχηλίου ἐξέφρασαν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των καὶ προέπεμψαν αὐτὸν τιμητικώτατα.

Ε. Β.

— *Εὐχαριστήριον*

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίᾳ τὸν σεβαστόν πενθερόν μου, αἰδεσ. ἐφημέριον Ἱερέα Λάμψης κ. Γεώργιον Σφύρλαν, ὅστις μὲ περιέβαλεν διὰ τῆς ἀμιμήτου ἀγάπης καὶ στοργῆς καὶ μοὶ ἱκανοποίησεν ὑπὲρ τὸ δέον διὰ προικός, τὴν ὁποίαν μοῦ παρεχώρησεν αὐτοβούλως.

Ἐν Τσέργες τῇ 10]3]1958

Ἀλέξανδρος Ἀναστ. Ντελέκος

— *Ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης*

Τὸν διακεκριμένον χειρουργὸν ἰατρὸν τῆς πόλεώς μας κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΝ, ὅστις, χάρις εἰς τὴν ἐπιστημονικήν του ἱκανότητα καὶ φιλοτιμίαν, κατώρθωσε, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, νὰ συγκολλήσῃ τὸν θραυσθέντα, ἐξ ἀτυχήματος ἀριστερὸν βραχίονά μου, εὐγνωμονῶ ὁλοψύχως.

Διαμαντῆς Ἰ. Δρακόπουλος

Παντοπώλης—Χαλκίς

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
25
ΜΑΡΤΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 569

Η 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Τοῦ κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, δικηγόρου

Δὲν ὑπάρχει λαὸς ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς οἱονδήποτε στάδιον πολιτισμοῦ καὶ ἂν εὑρίσκεται, ὅστις νὰ μὴ καυχᾶται διὰ προγονικοὺς φιλελευθέρους ἀγῶνας καὶ ἡρωϊσμούς. Διότι τὰ ἠθικὰ στοιχεῖα τῆς ἱστορίας ἑνὸς λαοῦ ἀποτελοῦν τὴν σταθεροτέραν βάσιν τῆς μελλοντικῆς του ἐξελίξεως. Ἀλλ' εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἱστορικὸν γεγονὸς εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον συμβολίζει πιστότερον τὰς παραδόσεις, τὰς τάσεις, τὰ πεπρωμένα καὶ νὰ ἐνσαρκώνει αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν ἑνὸς Ἔθνους, ὅσον ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821.

Τρεῖς αἰῶνες εἶχον διαρρεύσει ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐφαίνετο ἐξαφανισθεὶς ὑπὸ τὸν σκοτεινὸν πέπλον τῆς δουλείας. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν νέκρωσιν, κάτω ἀπὸ τὸ βαθὺ ἐκεῖνο σκότος ἡ ψυχὴ τοῦ Ἕλληνος ἐπόθει τὴν Ἐλευθερίαν. Καὶ ἰδού, μίαν πρωΐαν ἐαρινήν, ἀνασύρεται ἀπὸ τὴν νύκτα τῆς ταπεινώσεως καὶ τοῦ μαρτυρίου τὸ λάβαρον τῆς Ἐλευθερίας. Ἐπὶ ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη ὁ ἦχος ἀπὸ τὰ καριοφίλλια καὶ ἡ κλαγγὴ τῶν σπαθῶν ἐπλήρουν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ ἀστραπὰς θυέλλης καὶ ὁρμῆς. Τίποτε δεν κατώρθωσε νὰ λυγίσῃ τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν: Οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε τὸ φρικῶδες παιδομάζωμα, οὔτε τὸ θέαμα τοῦ ἀνασκαπτομένου ἐδάφους καὶ τῶν πυρπολουμένων οἰκιῶν. Ἀντιθέτως, ὅσον οἱ κίνδυνοι ἐμεγάλωναν καὶ αἱ συμφοραὶ ἐπολλαπλασιάζοντο, τόσον ἐκρατύνετο τὸ φρόνημα τῶν ἀγωνιζομένων, τόσον ἐχαλυβδοῦτο ἡ θέλησις καὶ ἐζωντάνευε εἰς τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων ἡ ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 δὲν ἦτο μία ὠργανωμένη ἐξέγερσις συμφερόντων κατὰ συμφερόντων, ὅπως αἱ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τότε ἄλλαι ἀνὰ τὸν κόσμον ἐπαναστάσεις. Ἦτο μία κίνησις ψυχῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἱστορικοῦ νόμου. Ἐκείνου, ποὺ ἀνοίγει νέον δρόμον πρὸς τὸ φῶς, πρὸς τὴν προϋπάρξασαν ζωήν, ποὺ ρυθμίζει μὲ τὸ μυστικὸν καὶ ἰσχυρὸν ἐλατήριον τὰς ἀνακυκλώσεις τῶν κόσμων, ποὺ καλλιεργεῖ τὰς ἀναγεννήσεις, ποὺ φέρει πρὸς τὸν ἥλιον ἀπὸ τὰς ἀφανεῖς ὑπὸ τὴν γῆν ρίζας νέους βλαστούς.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 προῆλθεν ἐκ τῆς ἠθικῆς ἀνυψώσεως τῆς φυλῆς, καταστάσης ἱκανῆς νὰ ἀντιληφθῇ τὴν μοῖραν της, νὰ λάβῃ συνείδησιν ἑαυτῆς καὶ νὰ ἀντλήσῃ τὴν δύναμιν ποὺ τῆς ἐχρειάζετο διὰ τὸ ἔργον τοῦ Δαυῒδ καὶ τοῦ Γολιάθ. Ἦτο τὸ ἔνστικτον κίνημα μιᾶς φυλῆς ὁλοκλήρου πρὸς τὴν ζωὴν καὶ ὡς τοιοῦτον εἶχεν ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὰς λαμπρότητας τῆς ἀποδόσεως εἰς ἕνα ἀγῶνα ὑπάρξεως. Κίνημα, ὅπως ἐκεῖνα ποὺ ἔκαμαν τοὺς παλαιοὺς λαοὺς εἰς τοὺς πρώτους ὁρμητικοὺς τῆς νεότητός των δρόμους νὰ ζήσουν χρόνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπεδόθησαν τὰ ἔπη. Ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη, ὅσα θὰ ἦσαν ὑπεραρκετὰ διὰ νὰ κάμψουν καὶ νὰ καταβάλουν κάθε ἄλλον λαόν, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀντιμετώπισε τὰ πάντα, μὲ καρτερικὴν εὐψυχίαν, διότι ᾐσθάνετο ὅτι δὲν τοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ καταβληθῇ. Οἱ σοφοὶ διπλωμάται τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας κατησχύνθησαν εἰς τὰς προβλέψεις των διότι ἠγνόησαν ὅτι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς μεγάλης καὶ ὑψηλῆς ἐκείνης πράξεως ἦτο ἡ πίστις ἐπὶ τὸν ἀγῶνα.

Ἡ ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου 1821 ὑπενθυμίζει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον ὅτι ὅταν ἕνας Λαὸς ἀποφασίσῃ νὰ θυσιασθῇ, ἔχει κερδίσει ἤδη τὴν ἐλευθερίαν του. Οὕτω καὶ ὁ ἀγὼν τῶν Κυπρίων ἔχει ἤδη κριθῆ. Ἐκρίθη διότι ἔχουν μὲ τὸ μέρος των τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν Ἱστορίαν...

Ξ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος
Ἀθῆναι 1958

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ὁ ἀγαπητὸς κ. Γεώργιος Δημ. Κουτσούκος, προσφιλὴς υἱὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ν. Ἀρτάκης, ἔλαβε τὸ δίπλωμα τῆς Φαρμακευτικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Συγχαίροντες τὸν νέον αὐτὸν ἐπιστήμονα, τοῦ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ Θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἕνα ἀπὸ νὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς Τίποτε δὲν ἀπασχολεῖ τοὺς Εὐαγγελιστάς, καὶ τοὺς ἀποστόλους περισσότερον ἀπὸ τὴν σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου. Ἀποδίδεται τόσο μεγάλη σπουδαιότης εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι τὸ πᾶν, τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ πιστοῦ ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτόν. Διατί ὅμως ἀποδίδεται τόση μεγάλη σπουδαιότης εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Πρῶτον, διότι ὁ θάνατός Του ἦτο φυσικός.

Ἦταν δηλ. πραγματικὸς θάνατος ὅπως οἱουδήποτε ἀνθρώπου. Ὑπάρχουν μερικοί, οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ θέλουν ν' ἀρνηθοῦν τὴν σωματικὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀρνοῦνται καὶ τὸν σωματικόν Του θάνατον. Ὁ Χριστὸς ἦτο τέλειος ἄνθρωπος, μὲ σῶμα ποὺ πονᾶ ὅπως καὶ τὸ δικό μας σῶμα. Ἄλλωστε ὁ λόγος διὰ νὰ γίνῃ ὁ Χριστὸς ἄνθρωπος, μὲ σάρκα καὶ ὀστᾶ, ἦτο ἀκριβῶς διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀποθάνῃ τὸν φυσικὸν αὐτὸν θάνατον. Ὡς Θεὸς δὲν μποροῦσε νὰ ἀποθάνῃ. Ἔπρεπε νὰ γίνῃ ὁ Ἐμμανουὴλ μος, δηλ. ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀποθάνῃ. Ἡ Βηθλεὲμ συνδέεται πολὺ στενὰ μὲ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἔπρεπε ὁ Θεὸς νὰ κατοικήσῃ ἐντὸς τοῦ σώματος, τοῦ ἀνθρωπίνου, διὰ νὰ μπορέσῃ ὡς Θεάνθρωπος νὰ ἀποθάνῃ θάνατον φυσικόν. «Ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ διαλάσσων τὸν κόσμον πρὸς αὐτόν» (Β' Κορινθ. ε' 19) Δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ Θεός, ὡς Θεὸς νὰ ὑποφέρῃ. Δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ αἰώνιος Θεός, ὁ μὴ ἔχων ἀρχὴν καὶ μὴ ἔχων τέλος νὰ ἀποθάνῃ. Ἔπρεπε ὁ ἀπροσπέλαστος νὰ λάβῃ μορφὴν πεπερασμένου. Ἔπρεπε ἡ μορφὴ Θεοῦ νὰ λάβῃ μορφὴν δούλου καὶ νὰ γίνῃ ὅμοιος μὲ ἡμᾶς. «Καὶ εὑρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φιλ.β,8). Ἐνσαρκωθεὶς λοιπὸν ὁ Κύριος τῆς δόξης ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποστῇ τὸν θάνατον τὸν φυσικόν.

Δεύτερον διότι ἦτο ἀφύσικος.

Ναὶ μὲν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνσαρκωθεὶς ὑπέβαλε τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν δυνατότητα τοῦ φυσικοῦ θανάτου, ὅμως δὲν πρέπει οὔτε πρὸς στιγμὴν νὰ νομίσωμεν ὅτι ὁ θάνατος εἶχε καμμίαν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ. Μᾶλλον τὸ ἀντίθετον συνέβαινε μὲ αὐτόν. Δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ θάνατος εἶναι ἡ φυσικὴ ἐκείνη συνέπεια τῆς ἁμαρτωλῆς φύσεώς μας. Δι' αὐτὸ ἡμεῖς δὲν ἐξελέξαμε τὸν θάνατον καὶ δὲν τὸν προσκαλοῦμε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ. Μᾶς ἐπισκέπτεται εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι. Ὁ Χριστὸς ὅμως ὁ ἴδιος ὑπέβαλε τὸν ἑαυτό του εἰς τὸν θάνατον ἂν καὶ ὡς ἀναμάρτητος δὲν θὰ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἀποθάνῃ.

Πρὸ τῆς γεννήσεώς του ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν «διὰ τοῦτο καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον θέλει ὀνομασθῆ, υἱὸς Θεοῦ». (Λουκ α'35). Ὁ Χριστὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν χωρὶς νὰ κληρονομήσῃ τὴν ἁμαρτωλότητα τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου, χωρὶς νὰ γίνῃ συμμέτοχος τῆς ἁμαρτωλῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Οὔτε διέπραξε προσωπικὴν ἁμαρτίαν. «Ὅστις ἁμαρτίαν δὲν ἔκαμε, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ». (Α' Πέτρου β' 22). «Ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει». (Α' Ἰωαν. γ' 5). Διότι τὸν μὴ γνωρίσαντα ἁμαρτίαν ἔκαμε ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη...» (Β. Κορ. ε' 21). Βλέπομε λοιπὸν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἂν καὶ δὲν ἐκληρονόμησεν ἁμαρτίαν, ἂν καὶ δὲν ἔπραξεν ἁμαρτίαν, ἐν τούτοις ὁ ἴδιος οἰκειοθελῶς ἐπεφορτίσθη τὴν ἁμαρτίαν τὴν ἰδικήν μας καὶ ἐξέλεξεν τὸν θάνατον ἡμῶν διὰ νὰ ζήσωμεν ἡμεῖς. Ὁ θάνατος, λοι

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΗΛΙΩΝ

Ἀνώνυμος, ὑπογραφόμενος ὡς κάτοικος Ἡλίων—Αἰδηψοῦ, ἀπέστειλεν καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐκτίθενται διάφορα παράπονα διὰ τὴν κατάστασιν ποὺ, δῆθεν, ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Ἡλίων.

Ἂν καὶ κατὰ κανόνα ἀποφεύγομεν τὴν δημοσίευσιν ἀνωνύμων ἐπιστολῶν, ἐν τούτοις θὰ ἠδυνάμεθα, κατ' ἐξαίρεσιν τούτου, νὰ καταχωρήσωμεν αὐτήν, ἐὰν τὰ ἐλατήρια τοῦ ἀνωνυμογράφου, δὲν ἀπεσκόπουν τὴν ἐκ τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς πατρὸς Κοσμᾶ Ζαρίκου, ὅστις, ὡς ὁμολογοῦν οἱ κάτοικοι τῆς ἐκεῖ περιφερείας, ἀποτελεῖ τὸν κέρβερον κατὰ παντὸς σφετεριστοῦ τῶν κτημάτων τῆς εἰρημένης Μονῆς καὶ τὴν διάλυσιν αὐτῆς.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι, ὡς καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζομεν, ὁ πατὴρ Κοσμᾶς, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, ὡς ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἡλίων, ἠγωνίσθη μετὰ ζήλου διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν αὐτῆς, τὴν κατέστησεν πραγματικὴν κυψέλην, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, καὶ ἀπεμάκρυνεν τοὺς σφετεριστὰς καὶ λυμαινομένους αὐτήν. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ παρατηρουμένη κατ' αὐτοῦ συκοφαντικὴ ἐκστρατεία ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν τῆς Μονῆς ταύτης καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΝΑΣ ΑΛΤΡΟΥΪΣΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ν. ΑΡΤΑΚΗ, 20)3)58 —Εἶναι νὰ συγκινῆται κανεὶς μὲ τὴν χειρονομίαν τοῦ φιλανθρώπου ἰατροῦ κ. Ἀνδρ. Τσιλιγκίρη. Ὁσάκις τὸν παρεκάλεσα νὰ ἐπισκεφθῇ δωρεὰν ἀπόρους ἀσθενεῖς τῆς κωμοπόλεώς μας, ὁ κ. Τσιλιγκίρης ἔπραξε, καὶ πράττει τοῦτο, μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ, οἱ μὲν νοσηλευθέντες ἄποροι Νεοαρτακηνοὶ εὐγνωμονοῦν τὸν ἀλτρουϊστὴν αὐτὸν ἰατρὸν καὶ ἀνώτερον ἄνθρωπον, ἐγὼ δὲ τὸν εὐχαριστῶ καὶ τὸν συγχαίρω διὰ τὴν μεγάλην χειρονομίαν του.

ΙΩΑΝ. ΡΙΖΟΣ
Πρόεδρος Ἀπόρων Ν. Ἀρτάκης

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Εὐεργετικὴ ἦταν ἡ βροχὴ ποὺ ἔπεσε προχθές, ὕστερα ἀπὸ τὴ δέησι ποὺ ἔκαμε, στὸν Ἅη Γιάννη τῶν Κατουνίων τῆς Ἁγ. Σοφιᾶς, ὁ Παπαποστόλης.

—Ἀπεδείχθη γιὰ μιὰ ἄλλη ἀκόμα φορά, πώς, ὁσάκις οἱ Ψαχνιῶται ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν καὶ τὸ ἔλεος αὐτουνοῦ τοῦ Ἁγίου, αὐτὸς κάμνει τὸ θαῦμα του, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἀπομάχου ἤδη ἀγαθοῦ ἱερέως τῆς Ἁγ. Σοφιᾶς...

—Ἐκ λόγων ἀδικαιολογήτων, εὑρισκόμεθα ἐν ὄψει ἐκλογῶν.

—Ἂς ὄψονται αὐτοὶ ποὺ τὶς προκάλεσαν, κ' οἱ ὁποῖες οὐκ ὀλίγα ἑκατομμύρια δραχ. θὰ στοιχίσουν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ.

—Ὕστερα ἀπὸ τὴν διαμαρτυρία τῶν βουλευτῶν, οἱ βουλευτικὲς ἕδρες, ποὺ ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῇ νὰ περιορισθοῦν εἰς 250, παρέμειναν καὶ πάλιν εἰς 300.

—Καὶ τοῦτο, γιὰ νὰ μὴ μένουν 50 ἑδώλια τῆς Βουλῆς ἄδεια!

—Ὡς γι' αὐτό, ὑπῆρχε τρόπος νὰ συμπληρωθοῦν μὲ ἀνδρείκελα ποὺ ἀφθονοῦν στὰ καταστήματα νεωτερισμῶν τῶν Ἀθηνῶν.

—Ἔτσι, καὶ ὀλιγώτερα λόγια τοῦ ἀέρος θὰ ἀκούγονταν στὸ Κοινοβούλιο, καὶ περισσοτέρα οἰκονομία θὰ εἴχαμε ἀπὸ τὴν βουλευτικὴ ἀποζημίωσι.

—Πολὺ στεναχωρημένοι θὰ εἶναι, σ' αὐτὲς τὶς ἐκλογές, οἱ ὑποψήφιοι βουλευταί.

—Καὶ τοῦτο, γιατὶ δὲν θὰ μποροῦν νὰ τάξουν, στοὺς ψηφοφόρους των, λαγοὺς μὲ πετραχήλια, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀπαγορεύεται τὸ κυνῆγι τοῦ λαγοῦ!

—Γι' αὐτὸ θὰ περιορισθοῦν νὰ ψάλλουν:

—«Τοὺς σταυρούς σας, προσκυνοῦμεν φίλοι μας...»,

—Κι' ὅταν, μὲ τὴν βοήθεια τῶν σταυρῶν, ἀναστηθοῦν, θὰ ἐπιδιώξουν ν' ἀναληφθοῦν ἐν δόξῃ καὶ νὰ χαθοῦν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ἐκλογέων των.

—Ὁ Μιχάλης ὁ Μαγουλᾶς, τῆς Χαλκίδος ὁ μπελᾶς, (ὅπως ἔγραφε) ποὺ ποιήματα εἶχε συντάξει καὶ τὸν κόσμο καταταράξει, μᾶς ἄφησε χρόνια.

—Καί, μαζὶ μ' αὐτά, μᾶς ἔστειλε τὸ παρακάτω ἀποχαιρετιστήριο:

– «Ἔχετε γειὰ λεβέντες μου
κ' ἐγὼ ψηλὰ πηγαίνω,
γιατὶ πολὺ κουράστηκα,
στὴν θάλασσα νὰ μπαίνω.

—Ὁ Θεὸς ἂς τὸν ἀναπαύσῃ κ' οἱ Χαλκιδέοι ἂς μὴ τὸν ξεχνοῦνε, ὅταν τρῶνε μύδια καὶ καλόγνωμες. **Ζ.**

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

πόν, δὲν εἶχε καμμίαν ἀξίωσιν ἐπ' αὐτοῦ. Ἀκόμη καὶ ὁ Πιλάτος ἠναγκάσθη ν' ἀναγνωρίση ὅτι δὲν εὕρισκεν τίποτε τὸ κακὸν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Συμπέρασμα: Ὁ Θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦτο ἀφύσικος διότι δὲν εἶχε οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἐπ' αὐτοῦ.

Τρίτον διότι ὑπῆρχεν προδιαγεγραμμένος, προσδιορισμένος. Αὐτὸς ὑπῆρξε «Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου» (Ἀποκ. ιγ' 8). Πρωτοῦ δημιουργηθῇ ὁ Ἀδάμ, ὁ Θεὸς ἐγνώριζε ὅτι θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ πτῶσις του. Δὲν ἦτο ὁ Θεὸς ὑπεύθυνος διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸν ἐπροίκισεν μὲ ἐλευθερίαν καὶ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, ἤξευρε, ὡς παντογνώστης, ποία θὰ ἦτο ἡ ἐκλογή του. Πρωτοῦ, λοιπόν, εἰσέλθη ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον, ἡ σωτηρία προετοιμάσθη ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἐν τῇ αἰωνίᾳ γνώσει τοῦ Θεοῦ ἦτο προσχεδιασμένον ὅτι θὰ ὑπῆρχε Σωτὴρ διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους. Σωτὴρ διὰ νὰ ὑποφέρῃ ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων. Σωτήρ, ὁ Ὁποῖος θὰ ἀπέθνησκεν διὰ νὰ ζήσωμεν ἡμεῖς. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἄλλος ἀρκούντως καλὸς καὶ ἀναμάρτητος διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῆς ἁμαρτίας, ὁ μονογενὴς τοῦ Πατρὸς προσέφερεν ἑαυτὸν ὡς λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν. Αὐτὸς ὁ προσδιορισμένος χαρακτὴρ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἦτο τὸ μέσον ποὺ ὁ Θεὸς ἐχρησιμοποίησε διὰ τὴν συγχώρησιν ἀκόμη καὶ τῶν πρὸ τοῦ Σταυροῦ γενομένων ἁμαρτιῶν. «Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς προέθετο μέσον ἐξιλεώσεως διὰ τῆς πίστεως, ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ πρὸς φανέρωσιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν προγενομένων ἁμαρτημάτων διὰ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ». (Ρωμ. γ' 25). Μὲ ἄλλα λόγια, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐσώθησαν εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ἐσώθησαν βλέποντες εἰς τὸν μελλοντικὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς τώρα, εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος, σωζόμεθα βλέποντες πρὸς τὰ ὀπίσω, εἰς τὸν ἤδη λαβόντα χώραν θάνατον τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἦτο κατὰ τὸν Θεὸν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, κάθε ἁμαρτωλὸς εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θὰ ἐβυθίζετο εἰς τὴν κόλασιν ὅταν θὰ ἡμάρτανε.

Τέταρτον διότι ὑπῆρξεν ὑπερφυσικός.

Ἦτο μὲ ἄλλα λόγια διαφορετικὸς ἀπὸ κάθε ἄλλον θάνατον. Αὐτὸς ἔχει εἰς ὅλα τὴν ὑπεροχήν. Ἡ γέννησίς Του ἦτο διαφορετικὴ ἀπὸ κάθε ἄλλην γέννησιν. Ἡ ζωή Του ἐπίσης. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Θάνατός Του ἦταν διαφορετικὸς ἀπὸ κάθε ἄλλον θάνατον.

Κάποιος ἱεροκήρυξ εἶπε κάποτε ὅτι δὲν μὲ νοιάζει ἐμένα πῶς ὁ Χριστὸς ἦλθεν στὸ κόσμον αὐτόν, ἐκεῖνο ποὺ μὲ ἐνδιαφέρει εἶναι τί ἔκαμε στὸν κόσμο. Εἶναι ὅμως σαθρὰ ἡ θεολογία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, διότι ὁ Χριστὸς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κάμῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔκαμε ἐὰν δὲν ἤρχετο μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἦλθε. Ὑπῆρξε ὑπερφυσικὴ ἡ ζωή του, διότι ὑπῆρξε ὑπερφυσικὴ ἡ γέννησίς Του καὶ ὑπερφυσικὸς ὁ θάνατός Του.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ βαρυσήμαντες δηλώσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε ἡ ἑξῆς: «Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ, διότι ἐγὼ βάλλω τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ λάβω αὐτὴν πάλιν. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖ αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ βάλλω αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω νὰ βάλω αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν να λάβω αὐτήν». Κανεὶς ἄνθρωπος, ὅσον φημισμένος καὶ ἂν ὑπῆρξε, εἰς τὴν ἱστορίαν δὲν μπόρεσε νὰ κάμῃ μιὰ τέτοιαν δήλωσιν οὔτε θὰ μπορέσῃ κανεὶς εἰς τὸ μέλλον. Μόνον ὁ Θεὸς μποροῦσε νὰ τὴν κάμῃ, καὶ ὁ Χριστὸς ὡς Θεὸς τὴν ἔκαμε.

Ὑπάρχει ἀπειρία ἀποδείξεων ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἦτο ὄντως ὑπερφυσικὸς καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ Χριστός, οἰκειοθελῶς ἔβαλε τὴν ψυχήν του ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, τὰς ὁποίας ὅμως δὲν ἐπιτρέπει δυστυχῶς ὁ χῶρος νὰ ἀπαριθμήσωμε καὶ ἀναλύσωμε. Αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔγινεν ἡ σύλληψίς Του, οἱ λόγοι Του ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον παρέδωκε τὸ Πνεῦμα Του καὶ τὰ συνοδεύσαντα τὸ «τετέλεσται» Του συγκλονιστικὰ γεγονότα, ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἦτο ἕνας ἁπλοῦς, κλασσικός, φυσικὸς θάνατος ἀνθρώπου, ἀλλ' ἕνας ὑπερφυσικὸς θάνατος Θεανθρώπου, διὰ τοῦ ὁποίου θανάτου ἐπεδιώκετο ἡ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ προαιωνίου σχεδίου τοῦ Θεοῦ λύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν αἰώνιον κολασμόν. Περιττὸν δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ πραγματοποιουμένη ἔκτοτε ἀπολύτρωσις τῶν ἀνθρώπων—τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Χριστὸν—διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ χυθέντος αἵματος τοῦ Ἀρνίου, ἐπικυρώνει καθημερινῶς τὴν ὑπερφυσικότητα τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὴν πλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως καὶ τοῦ σκοποῦ Του.

Ποῖος ἄνθρωπος ἐπίστευσεν εἰς τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν ἐσώθη; Καὶ σήμερον καὶ πάντοτε δύναται καὶ ὁ πλέον ἁμαρτωλὸς νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον, διότι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε δι' ὅλους διὰ νὰ συναντήσῃ ὅλους.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

* * *

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ, ΜΟΡΦΩΤ. ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος»

Γνωστοποιεῖ

εἰς τὴν Ἀξιότιμον Κοινωνίαν τῆς Χαλκίδος ὅτι:

Κατόπιν χορηγηθείσης ἀδείας παρὰ τῆς Σεβαστῆς Νομαρχίας Εὐβοίας θὰ διενεργήσῃ ἔρανον εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος μετὰ τῶν περιχώρων της, συμπεριλαμβανομένων τῶν σπιτιῶν, καταστημάτων καὶ γραφείων κατὰ τὴν 7ην Ἀπριλίου 1958, Μεγάλην Δευτέραν, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου του, δοθέντος ὅτι χορηγεῖ γεῦμα μετ' ἄρτου καθ' ἑκάστην (ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν) εἰς περίπου πεντήκοντα ἀπόρους ἀρρώστους.

Ὅθεν παρακαλεῖ πάντας νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ προσφέρωσι κατὰ δύναμιν διὰ τὸ φαγητὸ τοῦ πτωχοῦ καὶ τοῦ ἀρρώστου, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Καλὸς Θεὸς θὰ ἀμείψῃ αὐτοὺς πλουσιοπαρόχως.

Ἐπίσης καθίσταται γνωστὸν ὅτι ὁ Σύλλογος δέχεται προσφορὰς κάθε εἴδους τροφίμων εἰς τὴν ἐν τῇ Κατηχητικῇ Μορφωτικῇ Σχολῇ Χαλκίδος ἑδρευούσῃ Ἑστίαν του.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Λήμνου 24
Οἰκον. Διευθ.: Ε.Π.ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 751

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ διεξαχθῶσι προσεχῶς αἱ ἀναβληθεῖσαι συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 1132][ᵘ—3—58 Διαταγῆς τοῦ Κου Νομάρχου Εὐβοίας γενικαὶ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν αἱρετῆς Διοικήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας,

Καλοῦνται

Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου (Ἔμποροι—Βιομήχανοι — Ἐπαγγελματίαι καὶ Βιοτέχναι) τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, ὅπως μέχρι καὶ τῆς 10ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958 ἐξοφλήσωσι τὰς ἐξ ἐτησίων συνδρομῶν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1957 ὑποχρεώσεις των, ἵνα συμπεριληφθῶσιν νομίμως εἰς τοὺς συνταχθησομένους νέους Ἐκλογικοὺς Καταλόγους, καὶ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα.

Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως ὅτι εἰς τοὺς νέους Ἐκλογικοὺς Καταλόγους θὰ συμπεριληφθοῦν ΜΟΝΟΝ ὅσοι ἐξοφλήσουν ὁλοσχερῶς καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῆς 10—4—58 τὰς ἐκ Συνδρομῶν ὑποχρεώσεις των.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 10 Μαρτίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς προσωρινῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς
Γεώργ. Παπασταθόπουλος

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Χριστ., Μορφωτικοῦ καὶ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεώς μας «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον κατηρτίσθη ὡς ἀκολούθως:

Ἄγγελος Ταστσόγλου πρόεδρος, Σπυρ. Τσιριγώτης ἀντιπρόεδρος, Δημ. Κατσιγιάννης γεν. γραμματεύς, Στομ. Κουρούπης ταμίας, καὶ Σίμων Σῖμος, Ἀριστοτ. Θεοδωρόπουλος καὶ Ἰω. Κελαϊδίτης μέλη.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή: Οἱ κ. κ. Παν. Σάκκας, Σπ. Ζορμπᾶς καὶ Νικ. Παναγιώτου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 153) 1958 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος ἐνεκρίθη τὸ Καταστατικὸν τοῦ ἐν Ἀλιβερίῳ ἑδρεύοντος Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀθλητικὸς Σύλλογος Ἀλιβερίου ὁ Ταμυναϊκός» οὗτινος σκοπὸς εἶναι ἡ σύμμετρος καὶ ἁρμονικὴ ἀνάπτυξις τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων καὶ δεξιοτήτων τῶν μελῶν καὶ ἡ δημιουργία ἰσχυρῶν καὶ ἠθικῶν χαρακτήρων.

Τὸ Σωματεῖον διοικεῖται ὑπὸ 7μελοῦς Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Ὁ Πληρεξ. δικηγόρος
Ἰσίδωρος Ι. Παπαθεοδώρου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—*Γεννήσεις*

Ἡ κ. Αὐγούστα Σπύρ. Καραπιπέρη, στρατιωτ. ἰατροῦ, τὸ γένος Ν. Βιτσαλιώτη, ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον κατὰ τὸν πρῶτον τοκετόν της, μίαν χαριτωμένην κορούλα.

—*Βαπτίσεις*

Ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱ. ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῶν αἰδεσ. ἱερέων κ. κ. Ἀντωνίου Μάντζωρη καὶ Στεφάνου Φωτίου καὶ τὰς δεήσεις τοῦ ἱεροδιακόνου κ. Κων. Παπαγεωργίου, ἡ κυρία Ἀγαθοῦλα Δημ. Κωνσταντάκη τὸ γένος Μιλτ. Οἰκονομίδου, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Ἱ. κολυμβήθρας τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ κ. Παναγιώτου καὶ τῆς κ. Παρασκευούλας Οἰκονομίδου, το γένος Νικ. Ζωγράφου, καλέσασα αὐτὸν Νικόλαον.

—*Ἀρραβῶνες*

Ὁ κ. Ἰωάννης Καθαροσπόρης τυπογράφος, καὶ ἡ δὶς Μαρία Χρονοπούλου ἐμνηστεύθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ν.Ζ. — Ε.Π.

—*Ὁ ἐφημέριος Παναγίτσας*

Εὐδοκίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ἁγίου Καρυστίας ἐτοποθετήθη εἰς τὸν ἐν Μάντικῳ ἱερὸν ναὸν «Ζωοδόχου Πηγῆς», τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὡς ἐφημέριος ἱερεὺς αὐτοῦ, ὁ ἐκ Πολιτικῶν οἰκονόμος αἰδ. κ. Ἰωάννης Κοντούλης.

ΠΕΝΘΗ

—*Δημ. Κοίλιαρης*

Εἰς ἡλικίαν 55 ἐτῶν ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τὴν 16)3)58 ὁ συμπολίτης Δημήτριος Κοίλιαρης, παντοπώλης.

—*Νικόλ. Παπαναστασίου*

Μὲ τὸ συμπλήρωμα τῶν 54 ἐτῶν ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀσθένειάν του ὁ συμπολίτης Νικόλαος Δ. Παπαναστασίου.

Τὸς συζύγους, τὰ τέκνα καὶ λοιποὺς συγγενεῖς αὐτῶν θερμῶς συλλυπούμεθα.

—*Ἰωάννης Λαφαντάρης ἢ Κουρούς*

Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ν. Ἀρτάκῃ δαπάναις τοῦ φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἡ Παντάνασσα» ὁ Ἰωάννης Λαφαντάρης ἢ Κουρούς.

ΟΙ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΙ

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου κ. κ. Εἰρηναίου συσταθεῖσα Ἐπιτροπή, πρὸς μελέτην τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τοὺς ἐπαγγελματίας ἱεροψάλτας ἠκούσθη μὲ εὐχαρίστησιν, διότι ἐλπίζεται, ὅτι ἡ, ἔστω καὶ ἀργά, συγκροτηθεῖσα Ἐπιτροπὴ αὕτη, θὰ περιβάλῃ μὲ στοργὴν τὴν παραγκωνισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τάξιν τῶν λειτουργῶν της, ὡς εἶναι οἱ ἱεροψάλται, καὶ θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων των, ὥστε ἡ κατάστῃ ἀξιοπρεπὴς ἡ διαβίωσίς των.

Καὶ περὶ τούτου ἐγγυᾶται ἡ προσωπικότης τοῦ φιλομούσου Ἁγίου Σάμου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια, χὼλ καὶ κουζίνα παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Παναγίτσας (Καφενεδάκι) Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἰακ. Μισίτσα.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Διὰ τὴν Ἑστίαν τοῦ Χριστιανικοῦ, Μορφωτικοῦ καὶ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος», ἥτις παρασκευάζει καὶ διανέμει καθ' ἑκάστην γεῦμα μετ' ἄρτου εἰς ἀπόρους ἀσθενεῖς προσεφέρθησάν τὰ κάτωθι:

1) Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. κ. Γρηγόριος Δραχ. 1500. Τυρὸν κιβώτια 9 καὶ ἄλευρον σάκκους 10, Μερίμνη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου τὸ Ἱερ. Προσκύνημα Ὁσίου Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ Νέον Προκόπιον δρχ 1000. Προϊὸν δίσκου ἐπ' Ἐκκλησίαις 1500. 2) Πανοσιολογ. Ἱεροκήρυξ Χαλκίδος κ. Χριστόφορος Καλύβας δρχ. 500. 3) Αἰδ. κ. Ἀριστ. Χρυσικός, πρωθιερεὺς Ἱ. ναοῦ Ἁγ. Ἀναργύρων Λ. Αἰδηψοῦ 1 δοχ. ἐλαιόλαδον ὀκ. 13. (Ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 883.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 28]3[1958

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

Καταρτισθέντος ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐτησίου μητρώου ἀρρένων τῶν γεννηθέντων τὸ ἔτος 1957 τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Δοκοῦ, προσκαλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τούτων, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου ἀπὸ σήμερον ἕως 30 Ἀπριλίου 1958 καὶ λάβωσι γνῶσιν τοῦ ἐτησίου τούτου μητρώου καὶ ὑποβάλωσι τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, περὶ τῶν ἐσφαλμένως ἐγγραφέντων ἢ παραλειφθέντων ἀρρένων τέκνων των.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντώνιος Π. Μαργαρίτης

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΑΓ. ΣΟΦΙΑ — Τὴν 24)3)58 παρουσίᾳ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Δημ. Σχολείου, τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν, καὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐτέθη, ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ ἐφημερίου μας αἰδ. κ. Γεωρ. Τάρλα, ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου σχολικοῦ διδακτηρίου.

Ἡ ἀνέγερσις τούτου ἀνετέθη εἰς τὸν συγχωριανόν μας ἐργολήπτην κ. Σωτηρ. Εὐαγγ. Γραμματικόν.

Γ. Τ.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΚΑΡΛΗΣ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
μετὰ τῶν ὑλικῶν
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Ὁδὸς Ἐπιμενίδου 2
— ΧΑΛΚΙΣ —
(Παραπλεύρως Τηλεγραφείου)

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
10
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 570

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Εἴκοσι αἰῶνες ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ αὐτοκρατορίαι διελύθησαν, ἡ ὄψις τοῦ κόσμου ριζικῶς μετεμορφώθη, καὶ ἡ ἐπιστήμη εἰσέδυσε εἰς τὰ ἄδυτα τῆς φύσεως διὰ ν' ἀνακαλύψη τοὺς νόμους της καὶ τὰ συστατικά της στοιχεῖα.

Ὅμως οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ἡ βία, οὔτε ἡ ἐπιστήμη, κατώρθωσαν νὰ ἐκριζώσουν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν πίστιν εἰς τὴν ἐκ νεκρῶν ἔγερσιν τοῦ Θεανθρώπου. Ὄχι διότι ἡ Ἀνάστασις ἦτο γεγονὸς ἱστορικὸν καὶ πνευματικὸν ἀναμφισβήτητον — αἱ περὶ τούτου μαρτυρίαι καὶ ἀποδείξεις εἶναι συντριπτικαί. Ἀλλὰ κυρίως, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐννοήση πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποθάνη Ἐκεῖνος ποὺ ἐγέμισε τὴν οἰκουμένην μὲ τὰς ἀθανάτους ἀξίας τοῦ πνεύματος, καὶ ἔδωσε καὶ δίδει ζωὴν εἰς χιλιάδας καὶ ἑκατομμύρια θνητῶν. Ἠγωνίσθη ἐπὶ μακρὸν ὁ ὀρθολογισμὸς διὰ νὰ διαψεύση τὸ γεγονὸς καὶ καταρρίψη τὴν ἐπ' αὐτοῦ πίστιν τῶν λαῶν. Καὶ εὑρῆκεν, εἰς τὴν ἐκστρατείαν του αὐτήν, καὶ ὅπλα καὶ συμμάχους πολλούς. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο τὰ ὅπλα του νὰ ἀχρηστευθοῦν, οἱ σύμμαχοί του νὰ καταισχυνθοῦν, καὶ ἡ Ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ νὰ θριαμβεύση ἐναντίον ὅλων.

Ἤδη ἡ Ἀνάστασις ἔγινε διὰ τοὺς ἀπίστους καὶ διὰ τοὺς τυράννους ἐφιάλτης — ὁ μόνος ἐφιάλτης ποὺ δὲν τοὺς ἐπιτρέπει μὲ ἀσφάλειαν νὰ προσβάλλουν τὴν λογικήν, νὰ καταπιέζουν τὴν συνείδησιν, νὰ κρατοῦν ὑπὸ τὸν ζυγόν των καὶ εἰς τὸ σκότος τῆς ὑλιστικῆς φιλοσοφίας των τοὺς λαούς. Διότι ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως αἱ ψυχαὶ τῶν δούλων σκιρτοῦν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἡ σαθρότης τῶν καθεστώτων τοῦ κόσμου ἀποκαλύπτεται ἐναργῶς, καὶ αἱ θελήσεις τῶν ταπεινῶν, τῶν καταφρονημένων καὶ τῶν ὑποδούλων κινητοποιοῦνται διὰ νὰ ἀνατρέψουν τῆς δουλείας καὶ τοῦ θανάτου τὴν ἐπιτύμβιον πλάκα.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐγαλουχήθη μὲ τὰ νάματα τῆς Ἀληθείας αὐτῆς, καὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὁσάκις ἡ βαρβαρότης τὸν περιέβαλλε πανταχόθεν καὶ ἡ τυραννία τὸν ἔπνιγε θανασίμως, καθοδηγούμενος ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως ἠγωνίσθη μετὰ πίστεως καὶ κατίσχυσε κατὰ τῶν τυράννων καὶ τοῦ θανάτου. Δὲν χρειάζονται ἀναλύσεις θεωρητικαὶ γιὰ νὰ ἐξηγηθοῦν γεγονότα τὰ ὁποῖα ἔζησε καὶ ζῇ ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης. Καὶ ἂν τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος συγκινεῖ τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς τῆς γῆς, καὶ ἡ ἱστορία της ἂν εἶναι καταχωρημένη εἰς τὰς δέλτους αὐτῶν, ὁ λόγος εἶναι ἀκριβῶς ὅτι, εἰς τὴν χώραν αὐτήν, τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἀθανασίαν εὑρῆκαν τὴν πλέον ζωντανήν των ἔκφρασιν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα βλέπουν, οἱ λαοί, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ποὺ ἐκήρυξεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεάνθρωπος καὶ ποὺ μετεδόθησαν εἰς τὴν γλῶσσαν της ἀνὰ τὴν οἰκουμένην. Καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἤντλησαν καὶ ἀντλοῦν ἐπιχειρήματα, διδάγματα καὶ δυνάμεις εἰς τὴν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν πορείαν των.

Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς, χωρὶς τὴν πίστιν της εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτὰς καὶ χωρὶς τὴν ἐξάρτησίν της ἀπὸ Τὸν πατήσαντα τὸν θάνατον, θὰ ἔκειτο νεκρὰ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς μεγαλοπρεποῦς ἀρχαιότητός της, ἄνευ οὐδεμιᾶς πρακτικῆς ἀξίας δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ὅπως συνεταύτισε τὸν θάνατόν της μὲ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, κατενεχθέντα ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν κοσμοκρατορίαν, οὕτω συνεταύτισε καὶ τὴν ἐκ τῆς δουλείας καὶ τοῦ θανάτου ἀνάστασίν της μὲ τὴν Ἀνάστασιν Ἐκείνου. Καὶ ὁσάκις ἔπιπτεν ἐξ ὑπαιτιότητός της, διότι ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν ζωντανήν της πίστιν, εἰς τὴν Ἀνάστασιν Ἐκείνου εὕρισκε τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ ἀπολυτρωθῇ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας καὶ ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἀφανισμοῦ. Ἰδοὺ διατὶ ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἑορτὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐνῷ διὰ τοὺς ἄλλους χριστιανικοὺς λαοὺς ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἑορτήν. Καὶ ἰδοὺ διατὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, καλύπτουσαν τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν τοῦ πνεύματος, εὑρίσκουν οἱ λαοί, διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ἀπτὰς ἀποδείξεις, ζωντανὰς μαρτυρίας.

Καὶ ἂν πρόκειται ἡ Ἑλλὰς νὰ ὁλοκληρώση τὴν ἐλευθερίαν της, καταρρίπτουσα καὶ τοὺς τελευταίους προμαχῶνας τῆς δουλείας. Ἂν πρόκειται ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ συνεχίση τὸν πνευματικόν του ρόλον εἰς τὸν κόσμον καὶ νὰ εὐεργετήση, μὲ μίαν λύτρωσιν θετικὴν καὶ αἰωνίαν, τοὺς λαοὺς καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, τοῦτο θὰ τὸ κατορθώση μόνον μὲ τὴν ἀνασύνθεσιν τῶν δεσμῶν του μὲ τὸν Χριστόν, ὁ Ὁποῖος ἀνέστη καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀναστήση τοὺς πάντας. Τὸ ἔχει ἀποδείξει, ὁ Χριστός, εἰς τὴν ἐθνικήν μας ἱστορίαν. Τὸ ἔχει ἀποδείξει εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ ἔχει ἀποδείξει εἰς τὴν ἀτομικὴν ζωὴν χιλιάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων — ὡς καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η „ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ,,

Εὔχεται εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς κ. κ. Συνδρομητάς, Ἀναγνώστας καὶ Συνεργάτας της, ὅπως διέλθωσι τὰς Ἁγίας Ἡμέρας τοῦ ΠΑΣΧΑ χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΕΡΓΩΝ

Το ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας κ. Ἀνδρ. Ἰωάννου Συμβούλιον Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ν. Εὐβοίας, ἐνέκρινε τὰ κάτωθι ποσὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμματισθέντων «Μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων» οἰκονομικοῦ ἔτους 1958, προϋπολογισθέντα ὡς ἀκολούθως:

Α΄. ΑΓΓΕΙΟΒΕΛΤΙΚΑ

Κοινοτ. Μακρυχώρας 200.000, Κομήτου 100.000, Ἀγριοβοτανίου 50.000, Ὠρεῶν 40.000, Μαρμαρίου 45.000, Λίμνης 30.000, Κύμης 50 000, Θεολόγου συνολ. 85 000, Κοσκίνων—Δύστου—Κριεζῶν 200.000, ΑΣΕΒ Ψαχνῶν 150.000, Νεροτριβιᾶς 80 000, Ἀμαρύνθου 50.000, Γουβῶν συνολικῶς 70.000, Ἱστιαίας συνολ. 220.000, Λιχάδος 52.000, Καμαρίων 15 000, Καστανιωτίσσης 25 000, Βουτᾶ 50.000, Παραδεισίου 200.000, Προκοπίου 200.000, Ἀμαρύνθου 60.000, Ἀρμηνίου 100.000, Κεράμιας 15 000, Βασιλικῶν (Ἱστιαίας) 40.000, Στύρων 23.000, Πούρνου 20 000, Καρυστου 55.000, Φύλλων—Ν. Ψαρῶν 140.000, Ζαράκων 80.000, Σκύρου 170.000, Μίστρου 50.000, Ἀρτεμησίου 70 000, Παλιουρα 45.000, Δήμου Χαλκιδέων 170.000, Δήμου Σκύρου 50.000.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΧΕΙΛΗ ΙΕΡΕΩΣ ΠΟΥ ΨΕΥΔΟΝΤΑΙ

Χολωθεὶς ὁ ἱερεὺς τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Παρασκευῆς Ἀθανάσιος Βαρσαμῆς, ἀπὸ θίγοντα αὐτὸν ἀπρόληπτον καὶ ἀντικειμενικὸν δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος μας, προέβη εἰς διάβημα παρὰ τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ Χαλκίδος, εἰς ὃν ἀνέφερεν, ὅτι ὁ ἐναντίον αὐτοῦ ἔλεγχος ἀσκεῖται ἐκ δόλου καὶ ἐκ προθέσεως τοῦ διευθυντοῦ μας, καὶ τοῦτο διότι οὗτος (ὁ ἱερεὺς) ἀντέδρασεν — ὡς εἶπεν — διὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ἀριστεροῦ ἱεροψάλτου εἰς τὸν εἰς ὃν ἐφημερεύει οὗτος Ἱ. Ναόν.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον εἶναι τελείως ἀναληθές, διότι ὁ διευθυντής μας οὐδέποτε ἐζήτησεν νὰ διορισθῇ ἱεροψάλτης, ὡς μὴ διαθέτων τὸν πρὸς τοῦτο χρόνον, παραθέτομεν, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας, τὴν κατωτέρω βεβαίωσιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως:

«Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ο
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 704
Ἐν Χαλκίδι τῇ 23)3)1958

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Βεβαιοῦμεν ὅτι:

Ὁ κ. Νικόλαος Γ. Ζωγράφος, διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνή», οὔτε γραπτὴν αἴτησιν ὑπέβαλεν ποτὲ πρὸς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν ἵνα διορισθῇ ἀριστερὸς ἱεροψάλτης τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Παρασκευή, ἀλλ' οὔτε καὶ προφορικὴν τοιαύτην.

Τῇ αἰτήσει του δίδοται ἡ παροῦσα βεβαίωσις πρὸς χρῆσιν αὐτῷ ὅπου δεῖ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ α. α.
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ἀρχ. ΣΥΝΕΣ. ΒΙΣΒΙΝΗΣ»

Ἰδού, λοιπόν, ὅτι ὁ Παπαθανάσης Βαρσαμῆς, ὁ καὶ ἐξομολόγος, δυστυχῶς, ἱερεύς, συνελήφθη καὶ ψευδόμενος ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν πρᾶξιν τοῦ κληρικοῦ τούτου, διότι ὁ χαρακτηρισμός μας θὰ ἦτο βαρύτατος, ἀλλὰ τὸν παραδίδομεν εἰς τὴν προϊσταμένην του Ἀρχὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Σὰν τὴν πομφόλυγα διερράγη τὸ «Λαϊκὸν Μέτωπον».

—Καὶ τ' ἄκρα, ποὺ ἐπρόκειτο παρ' ὀλίγο νὰ ἑνωθοῦν, τσιτώθηκαν.

—Τὸ μόνο κέρδος ποὺ ἀπεκόμισαν, ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, οἱ πολιτικοί, ποὺ δὲν ἔχουν πίστη καὶ νόμο, ἦταν τὸ στῖγμα.

—Γιὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ὅμως αὐτό, θὰ χρειασθῇ μουτζοῦρα.

—Καὶ τὴν μουτζοῦρα τὴν ἑτοιμάζει ὁ λαός, γιὰ νὰ πασαλείψῃ, στὶς ἐκλογὲς τῆς 11ης Μαΐου, τὰ στιγματισμένα μοῦτρα τῶν πολιτικῶν ποὺ θέλησαν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἔθνους.

—Μαζὺ μὲ τὰ καλλιστεῖα τῶν Μισσῶν, διοργανοῦνται τὸν προσεχῆ Μάϊον, ὑπὸ τοῦ «Κυνολογικοῦ Ὀργανισμοῦ» τὰ σκυλοκαλλιστεῖα.

—Θἄπρεπε, κατὰ τὴν γνώμη μου, τὸν μῆνα αὐτόν, νὰ προτιμώντανε τὰ ὀνοκαλλιστεῖα, ποὺ εἶναι κ' ἡ κατάλληλος ἐποχή.

—Ἀλλά, δυστυχῶς, ἡ διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ παρέβλεψε τα ὑπομονητικὰ ὑποζύγια, παρὰ τὸν σωματικό τους ὄγκο.

—Καὶ τώρα, στὸ διοργανούμενο διαγωνισμό, θὰ λάβουν μέρος οἱ σκυλίτσες πάσης φυλῆς καὶ χρώματος.

—Ποῦ νὰ φαντάζονταν τέτοια τιμὴ οἱ τετράποδες καὶ πιστὲς αὐτὲς συντρόφισσες τοῦ ἀνθρώπου!

—Ἂν ἐπρόκειτο, ὅμως, νὰ γίνῃ διαγωνισμὸς γιὰ τὴν ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς εὐεργέτας των, πρῶτες θὰ ἐρχόντανε αἱ τετράποδες καὶ τελευταίες οἱ δίποδες.

—Προτοῦ πιάσουν οἱ ζέστες, ἄρχισε τὸ Καφὲ-Μπάρ, τῶν Ἰ. Μαρίνου καὶ Εὐαγ. Πανούση, νὰ σκορπίζῃ, στὴ περιφέρεια τοῦ Τηλεγραφείου μας, τὴν «Δροσιά» τοῦ τίτλου του.

—Μαρ' εἶναι τέτοια ἡ δροσιὰ τῶν ἀναψυκτικῶν καὶ τόσο πανούσιοι οἱ μεζέ[illegible] αὐτοῦ κένερου, ὥστε νὰ δέχονται συγχαρητήρια οἱ Μαρῖνος καὶ Πανούσης.

—Γιωρτάσθηκε κ' ἐδῶ ἡ «Παγκόσμιος Ἡμέρα Ὑγείας» μὲ ὁμιλητὴν τὸν γλαφυρότατον Δ)ντὴν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Εὐβοίας κ. Κ. Ζαφειρόπουλον.

—Εἶναι ἀλήθεια, πὼς πολυτιμότερο πρᾶγμα ἀπὸ τὴν ὑγεία δὲν ὑπάρχει.

—Μὲ τὴν διαφορὰ πὼς αὐτὴ νὰ μὴ εἶναι μόνο γιὰ μιὰ μέρα, ἀλλὰ γιὰ πολλὲς κι' ἀμέτρητες.

—Αὐτὸ δὲ κ' εὔχομαι σ' ὅλους καὶ σ' ὅλες ποὺ μὲ διαβάζουν.

Ζ.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 751

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ διεξαχθῶσι προσεχῶς αἱ ἀναβληθεῖσαι συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 11321|9—3—58 Διαταγῆς τοῦ Κου Νομάρχου Εὐβοίας γενικαὶ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν αἱρετῆς Διοικήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας,

Καλοῦνται

Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου (Ἔμποροι—Βιομήχανοι — Ἐπαγγελματίαι καὶ Βιοτέχναι) τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, ὅπως μέχρι καὶ τῆς 10ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958 ἐξοφλήσωσι τὰς ἐξ ἐτησίων συνδρομῶν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1957 ὑποχρεώσεις των, ἵνα συμπεριληφθῶσιν νομίμως εἰς τοὺς συνταχθησομένους νέους Ἐκλογικοὺς Καταλόγους, καὶ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα.

Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως ὅτι εἰς τοὺς νέους Ἐκλογικοὺς Καταλόγους θὰ συμπεριληφθοῦν ΜΟΝΟΝ ὅσοι ἐξοφλήσουν ὁλοσχερῶς καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῆς 10—4—58 τὰς ἐκ Συνδρομῶν ὑποχρεώσεις των.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 10 Μαρτίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς προσωρινῆς Διοικούσης
Ἐπιτροπῆς
Γεώργ. Παπασταθόπουλος

Τὸ Ὑποδηματοποιεῖον ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΙΣΙΤΣΑ

Μετὰ 47 ἐτῶν ἔντιμον ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ὑποδηματοποιοῦ καὶ ὑποδηματοδερματεεμπόρου, ὁ συμπολίτης μας κ. Ἰάκωβος Μισίτσας παρεχώρησεν τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κριεζώτου ὑποδηματοπωλεῖον του ἐπ' ὀνόματι τῆς δεσποινίδος θυγατρός του Χαρικλείας Ἰακωβ. Μισίτσα

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δίδος Χαρ. Μισίτσα Κατάστημα ὑποδημάτων, πλουτισθὲν μὲ ὅλας τὰς ποικιλίας τῶν ὑποδημάτων, συνεχίζει τὰς ἐργασίας του μὲ τὴν ἰδίαν εἰλικρίνειαν καὶ τιμιότητα καὶ μὲ τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἱκανοποιῇ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του.

Εἰς τὴν δίδα Μισίτσα εὐχόμεθα νὰ φανῇ ἀντάξια τοῦ πατρός της καὶ «καλὲς δουλειές».

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΚΑΡΗΣ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
μετὰ τῶν ὑλικῶν
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Ὁδὸς Ἐπιμενίδου 2
— ΧΑΛΚΙΣ —
(Παραπλεύρως
Τηλεγραφείου)

Ἀριθμὸς 1832.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 3 Ἀπριλίου 1958.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐν γένει κάτοχοι καὶ κύριοι, ἵππων, ἡμιόνων, φορβάδων οἱασδήποτε ἡλικίας μετὰ τοῦ σχετικοῦ σάγματος αὐτῶν καθὼς καὶ οἱ κάτοχοι φορτηγῶν ὀχημάτων (διτρόχων, τετρατρόχων, ὑδροφόρων κάρρων) μετὰ τῶν σαγῶν αὐτῶν, ὅπως ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι 15ης Ἀπριλίου 1958, παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου καὶ ἀπογράψωσι τὰ ἀνωτέρω μεταφορικά των μέσα, μετὰ τῶν σαγμάτων ἢ σαγῶν, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τοὺς τίτλους κυριότητος, δι' ὧν νομιμοποιοῦνται ὡς κύριοι ἢ κάτοχοι τῶν ῥηθέντων μεταφορικῶν μέσων.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσκαλουμένων κατόχων, δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῶν ἄνω τακτῶν προθεσμιῶν ν' ἀπογράψωσι τὰ ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενα μεταφορικὰ μέσα, θὰ ὑποστῶσι βαρυτάτας ποινάς, συμφώνως τῷ Νόμῳ, καθ' ὅσον τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης δὲν προτίθεται νὰ δώσῃ οὐδεμίαν παράτασιν.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντώνιος Π. Μαργαρίτης

* * *

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἐπαρχία Χαλκίδος
Κοινότης Νέας Ἀρτάκης

Ἀριθ. Πρωτ. 367.
Ἐν Ν. Ἀρτάκῃ τῇ 3)4)1958

Περίληψις Διακηρύξεως

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέας Ἀρτάκης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ προμήθεια ἀμιαντοτσιμεντοσωλήνων διαφόρου διαμέτρου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς. Πλείονες πληροφορίες παρὰ τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητός καὶ τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας (Τ.Υ.Δ.Κ.) κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητός
Γ. ΚΑΡΑΤΖΙΚΗΣ

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Λήμνου 24
Οἴκου Δ)ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ
ΣΤΗ ΝΕΑΝ ΑΡΤΑΚΗΝ

Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα, ἐπέτειον τῆς φανερώσεως τῆς ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ πανηγυρίζει ὁ μεγαλοπρεπὴς Ἱ. Ναὸς τοῦ προσκυνήματος Νέας Ἀρτάκης «ΠΑΝΑΓΙΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ» προεξάρχοντος τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν θὰ ψάλῃ βυζαντινὴ χορῳδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικολογιωτάτου κ. Ἡρακλ. Ἀποστολίδου.

Συγκοινωνία τακτικωτάτη διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων.

Εἰς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία, μετὰ τὴν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, νὰ τιμήσουν τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ πανηγυρίσουν εἰς μίαν μαγευτικὴν καὶ μυρωμένην ἀτμόσφαιραν.

* * *

ΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΩΘΗΣΕΙΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΡΥΣΤΟΣ— Ἐγένοντο διὰ πρώτην φορὰν ἀπ' εὐθείας προωθήσεις λιπασμάτων σπορᾶς καὶ ἐπιφανείας εἰς τὰς ἕδρας τῶν ἑξῆς Συνεταιρισμῶν : Γ. Π. Σ. Βύρας, Ἐλαιουργικοῦ Πιστ. Συνεταιρισμοῦ Ἁλμυροποτάμου, Σ. Π. Π. Μεσοχωρίων καὶ Γ. Π. Σ. Πολυποτάμου. Τὰ μέλη τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν παρέλαβον σχεδὸν ἀνεξόδως τὰ προμηθευθέντα λιπάσματα ἐφ' ὧ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπεβαρύνοντο μὲ σημαντικὰ ἔξοδα παραλαβῆς, μεταφορᾶς καὶ διανομῆς τῶν λιπασμάτων κυμαινόμενα ἀπὸ δραχ. 5—8 κατὰ λιπαινόμενον στρέμμα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Κατάστημα μετὰ ὑπογείου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρακλ. Γαζέπη, ἀρ. 18. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Βασιλ. Γκάνη (ὁδὸς Καραμουρτζούνη 5. Ἀριθ. Τηλεφών. 8—34 Χαλκίς).

Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπὸ τὰς συγκεντρωθείσας πληροφορίας μας, ἤρχισαν καταρτιζόμενοι οἱ συνδυασμοὶ τῶν διαφόρων κομμάτων εἰς τὴν Εὔβοιαν. Μέχρι τοῦδε κατηρτίσθη ὁ συνδυασμὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀποτελεσθεὶς ἐκ τῶν κ. κ. Βογιατζῆ Γεωργίου, Καναρᾶ Ἀντωνίου, Καλλία Κωνσταντίνου, Παπαδημητρίου Δημητρίου, Ποθητάκη Κων)τίνου, Σούλα Ἰωάννου καὶ Χατζηνικολῆ Ἰωάννου

Ἐν τῷ μεταξὺ εὑρίσκεται ὑπὸ κατάρτισιν ὁ συνδυασμὸς τῶν Φιλελευθέρων εἰς ὃν θὰ μετάσχουν οἱ κ. κ. Ἀρβανιτάκης Εὐάγγελος, Βλαχοθανάσης Δημήτριος, Παπαστρατῆς Στρατῆς, Στεφανίδης Μιχαήλ, Τριανταφύλλου Δημ., Ἀντωνίου καὶ Μπουρνιᾶς Ἀπ.

Ὁ κ. Πάνος Χατζηπᾶνος θὰ ἡγηθῇ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Ἑνώσεως Λαϊκῆς παρατάξεως.

Προσπάθειαι καταβάλλονται διὰ τὴν συγκρότησιν συνδυασμῶν τῶν μικρῶν κομμάτων καὶ τῆς ΕΔΑ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Γρηγόριος Δημ. Γαλόνης καὶ ἡ δνὶς Μαργαρίτσα Ἰωάν. Παναγιωτέρη ἠρραβωνίσθησαν ἐν Νέοις Παλατίοις.

—Ἡ συμπολῖτις δνὶς Σούλα Εὐαγ. Ἀρβανίτη, ἐμπόρου, καὶ ὁ κ. Γεώρ. Τσιλουχίδης, ἀν)σμηναγὸς ἐκ Βερροίας ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου

—Γάμοι

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των, κ. Γεώργιον Μέξην ἐκ Καπανδριτίου, καὶ δίδα Ἀφροδίτη Στεφ. Χατζηβαρσαμῆ ἐκ Νέων Παλατίων, εὐχόμεθα τὸν βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα, εἰς δὲ τὸν παράνυμφόν των, ἀγαπητὸν κ. Γεώργ. Θ. Κατράκον, ἰδιοκτήτην τοῦ ἐργοστασίου ἠλεκτροφωτισμοῦ Σκάλας Ὠρωποῦ καὶ Ν. Παλατίων, νὰ τὸν ἀξιώνῃ ὁ Θεὸς νὰ τελῇ πάντα μυστήρια

—Πένθη

Ἀπεβίωσαν καὶ ἐκηδεύθησαν ἐνταῦθα οἱ συμπολῖται μας Ἀθανάσιος Τερζάκης ἐπαγγελματίας, Εὐάγγελος Πριόνας ἀξιωματικὸς ἐν ἀποστρατείᾳ, Ἀναστάσιος Ἀγγελινίδης συνταξιοῦχος συμβολαιογράφος, Ἰωάννης Καραμουρτζούνης κτηματομεσίτης καὶ Κωνστ. Τρέμπελης ξυλοπώλης.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη ἐν Μαντουδίῳ ὁ Νικόλαος Καραδήμας.

—Ἐγκατέλειψαν τὰ ἐγκόσμια καὶ ἐκηδεύθησαν ἐν Νέοις Παλατίοις οἱ Θεόφιλος Γώγου, ἐτῶν 92, καὶ Μάνος Μπίμπης ἐτῶν 75.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ, Περιφέρεια Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας, προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνάθεσιν τοῦ ἔργου τῆς διαθέσεως εἰς τοὺς καταναλωτὰς τῆς Περιφερείας Α. Σ. Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας, τῶν διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν παλαιῶν ἐσωτερικῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων προοριζομένων ὑλικῶν, ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως ἔντυπα τῆς ὁποίας χορηγοῦνται ἐν Χαλκίδι μὲν παρὰ τῆς Περιφερειακῆς Διευθύνσεως Α. Σ. Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας (Γραφεῖον Γραμματείας) ὁδὸς Φαρμακίδου—Ν. Κριεζώτου, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Δ)νσεως Ἐκμεταλλεύσεως Διανομῆς, ὁδὸς Λουκιανοῦ 3, κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ ἐν Χαλκίδι. Προσφοραὶ ἔγγραφοι ἐπιδιδόμεναι αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, εἴτε ἀποστελλόμεναι ταχυδρομικῶς διὰ ἐπὶ ἀποδείξει συστημένης ἐπιστολῆς, γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν Περιφερειακὴν Δ)νσιν Α. Σ. Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας ὁδὸς Φαρμακίδου—Ν. Κριεζώτου μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς 25ης Ἀπριλίου 1958.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1958

(Ἐκ τῆς Περιφερειακῆς Διευθύνσεως
Α. Σ. Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας)

ΠΕΝΘΗ

Ο ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Μὲ θλῖψιν ἄφατον ἐπληροφορήθημεν τὴν πρὸς Κύριον ἀποδημίαν τοῦ σεπτοῦ φίλου τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κυροῦ Χριστοφόρου. Ὁ εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν ἐκλιπὼν ἐν πενίᾳ Ἱεράρχης, διέγραψεν ποιμαντορίαν καρποφόρον καὶ ἔντιμον καὶ ἠγαπήθη τόσον πολὺ ὑπὸ τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου του, ὥστε τοῦτο νὰ βυθισθῇ εἰς ἀπροσμέτρητον πένθος ἐκ τῆς προώρου ἀπωλείας τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ ἡγέτου του.

Εἴη ἀγήρως ἡ μνήμη τοῦ ἐκλιπόντος Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κυροῦ Χριστοφόρου.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΑΧΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Τὴν 3ην τρέχοντος μηνὸς ἐτελέσθη ἁγιασμὸς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας ἐπιπέδου ταχυπιεστηρίου, ἰδιοκτησίας τοῦ ρέκτου τυπογράφου καὶ χαρτοπώλου συμπολίτου κ. Χουρμούζη Θεοφανίδη, ἐγκατασταθέντος εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀντωνίου 5 καταστημά του.

Περὶ τῆς σημασίας τοῦ πρώτου λειτουργοῦντος ἐν Χαλκίδι ἐπιπέδου ταχυπιεστηρίου ὡμίλησεν ὁ κ. Χ. Θεοφανίδης, ἀκολούθως δὲ ὁ Δήμαρχος κ. Ἀντ. Μαργαρίτης ἔθεσεν τοῦτο εἰς κίνησιν, εὐχηθεὶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του «καλὲς δουλειές». Τὴν εὐχὴν αὐτὴν ἐπανέλαβον καὶ οἱ παριστάμενοι προσκεκλημένοι συμπολῖται μαζὺ μὲ τὰ συγχαρητήριά των πρὸς τὸν κ. Θεοφανίδην.

* * *

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Οἱ ζωγράφοι κ. κ. Μ. Ματσάκης καὶ Κ. Πλακωτάρης ἐγκαινίασαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὴν ἔκθεσιν τῶν ἔργων των εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας.

Διάρκεια τῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κ. Νομάρχου Εὐβοίας τελούσης ἐκθέσεως ταύτης : 6—20 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ἀπὸ ὥρας 10—1 καὶ 5,30'—8,30' μ. μ. καθ' ἑκάστην.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΩΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Χειρουργὸς — Οὐρολόγος
ΔΕΧΕΤΑΙ :
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ (Χατζοπούλου 26) ἕκαστον Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ἐν τῇ Κλινικῇ «Ἅγιος Γεώργιος» (ὁδὸς Αἰνιάνος 4—Πεδίον Ἄρεως) ἀπὸ ὥρας 5 — 7 μ. μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
24
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 572

ΕΝΑ ΛΑΜΠΤΗΡΑ

Εἰς τὸν λιμενίσκον Καναπίτσης προσορμίζονται ἁρκετὰ ἁλιευτικά, μεγάλα καὶ μικρά, σκάφη τῶν κατοίκων τοῦ ὁμωνύμου συνοικισμοῦ.

Πολλάκις συνέβη νὰ δημιουργηθοῦν ζημίαι τῶν σκαφῶν αὐτῶν, ἐκ συγκρούσεών των, κατὰ τὰς τρικυμιώδεις ὥρας καὶ ἐν καιρῷ νυκτός, ἐλλείψει ἠλεκτρικοῦ φανοῦ εἰς τὸν ἐν λόγῳ λιμενίσκον.

Εἶναι τόσον πολὺ ἡ δαπάνη διὰ τὴν τοποθέτησιν ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ λαμπτῆρος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, διὰ τὴν πρόληψιν ἀτυχημάτων;

Τί λέγει, ἐπ' αὐτοῦ, ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπή;

Η ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

Πολλοὶ ἐνορῖται παραπονοῦνται, καὶ εὐλόγως, διότι ἐκλήθησαν νὰ καταβάλουν, χωρὶς νὰ ὀχληθοῦν μέχρι σήμερον, καθυστερουμένην ἐνοριακὴν εἰσφορὰν 3—4 ἐτῶν, σὺν τόκων ὑπερημερίας.

Ἡ εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων ἐνοριτῶν ληφθεῖσα ἀσυγγνώστως αὕτη ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναθεωρηθῇ καὶ νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ὑποβάλωσι τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

ΟΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΤΕΒΕ

Μολονότι οἱ εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. ἠσφαλισμένοι ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι καταβάλλουν τὴν πρὸς τοῦτο καθορισθεῖσαν εἰσφοράν των, ἐν τούτοις ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις δὲν εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη. Ἐντεῦθεν καὶ τὰ δημιουργούμενα παράπονα τῶν ἐνδιαφερομένων, τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστὰ καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Τ.Ε.Β.Ε

Ἂς καταβληθῇ, λοιπόν, μέριμνα, ὥστε ἡ περίθαλψις τῶν νοσηλευομένων ἐπαγγελματιῶν νὰ εἶναι θετικὴ καὶ οὐχὶ τυπική. Ἐμπαιγμόν, ἂν μή τι ἄλλο, ἀποτελεῖ σήμερον ὁ τρόπος τῆς εἰς αὐτοὺς παρεχομένης ἰατρικῆς περιθάλψεως.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια, χὼλ καὶ κουζίνα παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Παναγίτσας (Καφενεδάκι) Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἰακ. Μισίτσα.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Η ΣΠΑΤΑΛΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ Ἰησοῦς εὑρίσκετο στὴν Βηθανία. Δὲν τοῦ ἔμενε πολὺς καιρὸς νὰ ζήσῃ πάνω στὴ γῆ αὐτή. Μόνον λίγες ἀκόμη μέρες θὰ Τὸν ἔβλεπαν οἱ μαθηταί Του. Ἦταν βράδυ καὶ ὁ Χριστὸς ἦταν στὸ τραπέζι τρώγοντας μὲ τοὺς μαθητάς Του ὅταν ἔξαφνα μιὰ γυναίκα ὀνομαζομένη Μαρία μπῆκε στὸ δωμάτιο καὶ ἔχυσε ἕνα ἀλάβαστρο πολυτίμου μύρου πάνω στὴν κεφαλὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πρᾶξις τῆς γυναικὸς αὐτῆς θὰ ἔκαμνε τὴν μνήμην της αἰωνίαν. Ἦταν δὲ ἡ ἔνδειξις τῆς βαθειᾶς της εὐγνωμοσύνης γιὰ ὅ,τι ὁ Χριστὸς εἶχε κάμῃ γι' αὐτήν. Ἀσφαλῶς αἱ ἁμαρτίαι ποὺ ὁ Χριστὸς τῆς συνεχώρησε θὰ ἦσαν πολὺ μεγάλαι γιὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμε.

Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ Μαρία; Ἡ Βηθανία ἦτο ἡ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦσαν ὁ Λάζαρος καὶ αἱ ἀδελφαί του Μαρία καὶ Μάρθα. Ὁ ἀδελφὸς τῆς Μαρίας, Λάζαρος, εἶχε ἀπεθάνει. Ἡ Μαρία μὲ τὴν ἀδελφή της βυθίστηκαν στὸ πένθος. Ἀλλ' ὁ Χριστὸ τὸ πένθος μετέβαλε εἰς μεγάλην χαρὰ ὅταν ἀνέστησε τὸν Λάζαρον καὶ τὸν ἐπανέφερε στὴ ζωή. Γιὰ συλλογίσου, ἀγαπητή μου ἀναγνώστρια, ποιὰ θὰ ἦσαν ἡ δική σας ἡ χαρὰ κι' ἡ εὐγνωμοσύνη ἂν εὑρίσκετε κάποιος ν' ἀναστήσῃ τὸν νεκρόν σας ἀδελφόν! Πῶς μποροῦσε νὰ μὴν ἀγαπήσῃ τὸν Χριστόν; Ἡ ἀγάπη της αὐτὴ ἡ μεγάλη τὴν ἔκαμε νὰ χύσῃ τὸ βαρύτιμο αὐτὸ μύρο πάνω στὴν κεφαλὴν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὸ πιὸ ἀκριβὸ μύρο ἦταν μόνον ἡ ἐλαχίστη ἔκφρασις τῶν συναισθημάτων τῆς καρδίας της.

Ἡ ἀγάπη ὑποβέλλεται σὲ θυσίες ποὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ. Ὑπάρχουν ἐκφράσεις τῆς καρδιᾶς ποὺ μόνον ὁ Χριστὸς ἐννοεῖ. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἦσαν παρόντες ἐνῷ ἡ Μαρία ἐξέχεε τὸ μύρον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κυρίου των. Ἀλλὰ τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν αὐτὴν πρᾶξιν τῆς Μαρίας τὴν παρεξήγησαν «ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν λέγοντες, εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; διότι ἠδύνατο τοῦτο τὸ μύρο νὰ πωληθῇ μὲ πολλὴν τιμὴν καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς». (Ματθ. 26 : 8). Ἐξέλαβαν τὴν πρᾶξιν αὐτὴν ὡς τὸ ξέσπασμα τῆς γυναικείας συναισθηματικότητος. Τὸ μύρον αὐτὸ ἀντεπροσώπευσε τὸν μισθὸν ἐργασίας ὁλοκλήρου ἔτους. Ἠγανάκτησαν οἱ μαθηταὶ γιατὶ ἐξέλαβαν τὴν πρᾶξιν τῆς Μαρίας ὡς σπατάλην τῆς ἀγάπης της.

Ἴσως νὰ νομίσουμε στενόμυαλους τοὺς μαθητάς. Ἂς μὴ ξεχνοῦμε ὅμως ὅτι ἡ ἀγανάκτησίς των εἶχε κάποια βάσι. Ἴσως μόλις πρὸ ὀλίγου εἶδαν καταρακωμένους ζητιάνους, ξυπόλυτα παιδιὰ στοὺς δρόμους τῆς Βηθανίας καὶ ἤθελαν νὰ βροῦν κάποιο τρόπο νὰ διαλύσουν τὴ δυστυχία αὐτή. Τὰ ἐλατήρια τῆς ἀγανακτήσεώς των ἦσαν καλά. Εἶχαν ὅμως ξεχάσει κάτι πολὺ σπουδαῖον ὅτι ἡ σπατάλη τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἦτο ἡ ἔκφρασις τῆς ἀγάπης της. Ἡ σπατάλη πολλὲς φορὲς ἔχει φίλαυτα ἐλατήρια ἐπιδείξεως, ἀλλ' ὄχι στὴν περίπτωσιν αὐτήν. Ἡ ἀγάπη εὐαρεστεῖται εἰς τὸ δίδειν. Ἡ ἀγάπη ἔχει τὸ ἰδίωμα νὰ λησμονῇ τὸν ἑαυτόν της. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ πρᾶξις τῆς Μαρίας ἦτο πρᾶξις ἀγάπης καὶ ὄχι ἐπιδείξεως, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸν Χριστόν.

Ὁ Ἰωάννης μᾶς λέγει: «Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη» (Α' Ἰω. 4:16). Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη ξεύρει νὰ σπαταλᾷ, πόσον μᾶλλον ἡ θεία ἀγάπη. Τόσον γενναιόδωρη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πολλὲς φορὲς ποὺ τὴν θεωροῦμε γι' ἀπώλεια, γιὰ σπατάλη. Ἀλλ' αὐτὴ εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἀγάπης. Πολλὲς φορὲς στὴ μάχη μεταξὺ τῆς σοφίας, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ νικᾷ ἡ ἀγάπη Του. Ποῦ ὅμως μποροῦμε νὰ δοῦμε τὴ σπατάλη;

Γιὰ ν' ἀφήσουμε πρὸς στιγμὴν τὶς μεγάλες πόλεις στὶς ὁποῖες ζοῦμε καὶ νὰ βγοῦμε ἔξω στὴν ὕπαιθρο. Ἐκεῖ θὰ μαρτυρήσουμε ὅ,τι ἐμαρτύρησαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Μαρίας. Ὁ Θεὸς τὰ δένδρα, τοὺς καρπούς, τὸ νερό, τὸν ἥλιο δὲν τὰ μετρᾷ μὲ τὸ σταγονόμετρο προτοῦ μᾶς τα δώσῃ. Ἡ ἀριθμητική του εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ δική μας. Ὁ Θεὸς ὅταν μᾶς δίδει τ' ἀγαθά Του δὲν κάμνει οἰκονομία. Τὰ θέτει ὅλα στὴ διάθεσί μας. Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἀριθμὸς νὰ μᾶς πῇ πόσα εἶναι τὰ δένδρα ποὺ στολίζουν τὴν γῆ, οὔτε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ ποὺ ρίχνουν τριγύρω τους τὴν εὐωδία. Στεκόμενοι μέσα στὸ δάσος δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ στραφοῦμε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ νὰ τοῦ ποῦμε: «Πρὸς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;» Κι' ἀκοῦμε τὸν Θεὸ νὰ μᾶς λέγῃ: «Ἡ ἀγάπη μου δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ ὀλιγώτερα τούτων».

Ἑκατομμύρια τόννους ἄνθρακα βγάζουμε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς κάθε μέρα κι' ὅμως τελειωμὸ δὲν ἔχει. Μὰ γιατί; Τί συμβαίνει; Εἶναι ἀκόμη μιὰ ἔνδειξη τῆς σπατάλης τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ἡ φύσις εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν ἔκφρασι αὐτὴ τῆς ἀφθόνου προμηθείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅμως παρ' ὅλην τὴν ἀφθονίαν ἡμεῖς οἱ ἀχάριστοι ἄνθρωποι πολλὲς φορὲς παραπονούμεθα, ἀγανακτοῦμε. Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὴ ἀκόμη τὴν ἀγανάκτησί μας ὁ Θεὸς δείχνει τὴν σπατάλη τῆς ἀγάπης Του.

—ΣΤΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΘΕΟΥ

Ὅταν ὁ Ἰακὼβ καθήμενος εἰς τὴν σκηνήν του, εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ἔμαθε γιὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀγαπητοῦ του υἱοῦ, τοῦ Ἰωσήφ, θὰ ἦτο εὐχαριστημένος ἂν ἐπέστρεφε ἔστω καὶ ρακένδυτος. Ἀλλ' ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ δὲν τοῦ ἔδωσε τὸν Ἰωσὴφ ρακένδυτον, ἀλλὰ πρίγκιπα. Ὁ ἄσωτος υἱὸς ἐπέστρεψε στὸ πατρικό του σπίτι κι' ἐζήτησε νὰ γίνῃ δοῦλος, νὰ κοιμᾶται στὴν κουζίνα, ἀλλὰ τίποτε ἡ ἀγάπη τοῦ πατέρα του ἦταν τόση ποὺ ἐπροχώρησε στὸ σημεῖον τῆς σπατάλης, νὰ τοῦ δώσῃ ὅ,τι ἄριστο εἶχε. Ὁ πατέρας τοῦ ἀσώτου τὸν περιέβαλε μὲ ἄσωτη ἀγάπη.

Καὶ στὴ ζωή μας ὁ καθένας μας εὔκολα μπορεῖ νὰ διακρίνῃ τὴν ἄφθονη θεία πρόνοια.

—ΣΤΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ εἶναι γιὰ κάθε ἄνθρωπο. Μὲ τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ γίνεται χάρις γιὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι τόση μεγάλη ποὺ φθάνει τόσο χαμηλὰ ὥστε νὰ ὑψώσῃ καὶ τὸν χειρότερον ἁμαρτωλὸν στὰ μεγαλείτερα οὐράνια ὕψη. Μὰ θὰ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ

Ἀσχέτως κομματικῆς τοποθετήσεως τῆς φημερίδος ταύτης, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξάρωμεν, μὲ ἀντικειμενικότητα, τὰς διαφόρους ὑποψηφιότητας ποὺ προβάλλουν κατὰ τὰς ἐπικειμένας βουλευτικὰς ἐκλογάς:

Ο κ. ΑΠΟΣΤ. Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ
Δικηγόρος
Ὑποψήφιος βουλευτὴς
τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων
Εὐβοίας

Μεταξύ, λοιπόν, τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, ποὺ κατέρχονται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τῆς 11ης Μαΐου ἐ. ἔ., συγκαταλέγεται καὶ ὁ συμπολίτης κ. Ἀπόστολος Ἰ. Μπουρνιάς, συμπεριληφθεὶς εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων Εὐβοίας.

Ὁ κ. Ἀπόστολος Μπουρνιάς, υἱὸς τοῦ παλαιμάχου πολιτικοῦ τῆς Εὐβοίας καὶ τ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ.λ.π. κ. Ἰωάν. Μπουρνιᾶ, προικισμένος μὲ ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ μορφωτικὰ προσόντα, γνώστης τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης, κάτοχος διπλωμάτων τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν, Παρισίων κ.λ.π., πρὸς δὲ καὶ διακεκριμένος νομομαθής, εἶχεν προκριθῆ ὑπὸ τῆς νῦν ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως, τῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς Ἀνωτάτους Λειτουργοὺς τοῦ Κράτους, εἰς τὸ σπουδαιότερον Ὑπουργεῖον, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Προκειμένου ὅμως νὰ πολιτευθῇ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ἀπεποιήθη τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην τιμήν, ἡ ὁποία ἀντανακλᾷ εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὔβοιαν.

Οἱ συμπολῖται φιλελεύθεροι, εἴμεθα πλέον ἢ βέβαιοι, ὅτι δὲν θὰ παραλείψουν νὰ τιμήσουν τὸν ἐκλεκτὸν αὐτὸν ὑποψήφιον μὲ ἕνα σταυρὸν προτιμήσεως. Τοῦ ἀξίζει

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Λήμνου 24
Οἰκον. Δ)ντής: Ε.Π.ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Α. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πεισματώδης συνεχίζεται ὁ ἀγὼν τῶν διαφόρων ὑποψηφίων βουλευτῶν.

—Κι' ὁ ἀγώνας, στὶς ἐκλογὲς αὐτές, εἶναι πολυμέτωπος καὶ μαρτυρικός.

—Ἀνάπαυλα δὲν γνωρίζουν — μέρα · νύχτα — οἱ ἐπίδοξοι ὑποψήφιοι, γιὰ νὰ τραβοῦν τά... κομμάτια τῶν Κομμάτων εἰς τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ἀνήκουν.

—Ἔτσι, σᾶν χείμαρροι ρέουν οἱ λόγοι τῶν ὑποψηφίων τῆς ΕΡΕ, κ' ἐλεύθερα σκορπίζονται τὰ προγράμματα τῶν Φιλελευθέρων:

—Ὁ Βογιατζῆς μπογιατίζει τὰ ἔργα του. Ὁ Κακαρᾶς κακαρίζει ὅ,τι γέννησε μέχρι σήμερα. Ὁ Καλλίας βροντοφωνεῖ, πὼς «τὰ καλὰ κόποις κτῶνται». Ὁ Σούλας κυττάζει πῶς νἆναι σταυρωμένος σ' οὖλα τα ψηφοδέλτια καὶ μόνον ὁ Ταμβακᾶς μπαίνει στὴ μύτη τους, σᾶν τσάμικος ταμπάκος.

—Τρεῖς συμπολίτες Παπάδες, χωρὶς ράσα, κατέρχονται στὸν ἐπικείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα, παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴ ἐγκύκλιο τῆς Ἱ. Συνόδου!:

—Ὁ Παπαστρατῆς, ὁ Παπακωνσταντίνου κι' ὁ Παπαδημητρίου.

—Αὐτοί, ἀσφαλῶς, δὲν χρειάζονται εὐχές. Γιατὶ τέτοιες ἔχουν καὶ δίνουν ἀφειδῶς.

—Μόνον ἀπὸ «σταυρὸ» ἔχουν, τώρα, ἀνάγκη, γιὰ νὰ μπορέσουν, μεθαύριο, νὰ εὐλογοῦν, μ' αὐτόν, καὶ ν' ἁγιάζουν τοὺς βουλιμιῶντας Βουλευτάς.

—Μαζὺ μ' αὐτούς, θἆναι, ὡς ὑποψήφιοι, καὶ τρεῖς Χατζῆδες:

—Ὁ Χατζηπᾶνος, ὁ Χατζηνικολῆς κι' ὁ Χατζηκωνσταντῆς.

—Ποῖον, ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Χατζῆδες, (τοὺς προσκυνητάς) θὰ προσκυνήσουν οἱ Εὐβοεῖς ψηφοφόροι;

—Ἐγὼ ἄκουσα πώς, ἀπ' ὅλους αὐτούς, θὰ προσκυνήσουν τὸν ἀπ' αὐτοὺς ἐπάνω:

—Δηλαδή, τὸν Χατζῆ—Πᾶνο!

—Ἀπεφάσισε νὰ κατέβῃ, ὡς ὑποψήφιος βουλευτής, κι' ὁ Πρόεδρος τῆς Λούτσης, ὁ Μπᾶος.

—Κι' ὅσοι ἄκουσαν, τὴν εἴδησι αὐτήν, εἶπαν:

—«Μπᾶ, κι' ὁ Μπᾶος ὑποψήφιος βουλευτής;

—Τί, μπᾶ καὶ ξεμπᾶ. Ἀφοῦ ἔγινε πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὁ Μπᾶος, ἦλθε τώρα κι' ἡ σειρά του νὰ γίνῃ καὶ βουλευτής.

—Κ' οἱ κατ' αὐτοῦ κενὰ μελετήσαντες, θἄπρεπε νὰ εἶχαν μελετήσῃ τὸ Σύνταγ-

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ο ΠΑΡΑΓΚΩΝΙΣΜΟΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Παρά τήν δοθεῖσαν κατηγορηματικήν ὑπόσχεσιν ἐκ μέρους τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, οὐδείς ἐκπρόσωπος τῶν ἐπαγγελματιῶν καί τῶν ἄλλων παραγωγικῶν τάξεων συμπεριελήφθη εἰς τούς καταρτισθέντας συνδυασμούς τῶν διαφόρων πολιτικῶν Κομμάτων.

Οὕτω, ὅλοι οἱ συνδυασμοί τῶν Κομμάτων κατηρτίσθησαν ἀπό τούς ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικάντες, ἤτοι τούς Δικηγόρους, τούς Ἰατρούς καί τούς Ἀποστράτους. Αὐτούς καλεῖ, ἡ πολιτική ἡγεσία, νά ἐκλέξη καί πάλιν ὁ ἐπαγγελματικός, ὁ ἀγροτικός καί ὁ ἐργατικόςκόσμοςκατά τάς προσεχεῖς ἐκλογάς τῆς 11ης Μαΐου, ἵνα συγκροτήσουν τήν νέαν Βουλήν διά νά ἐπιβάλουν καί νέους φόρους εἰς βάρος τῆς ὁλότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί ψηφίσουν νέες ὑπέρ τρίτων φορολογίες ὑπέρ τῶν ταμείων των.

Ἕως πότε ὅμως θά συνεχισθῇ ὁ παραγκωνισμός καί ἡ περιφρόνησις τῶν διαφόρων πολιτικῶν Ἀρχηγῶν πρός τάς ἀνωτέρω τάξεις;

Νομίζω πώς πλησιάζει ἡ ἡμέρα τοῦ ἀφυπνισμοῦ των.

Μετά τιμῆς
ΕΝΑΣ ΑΓΡΟΤΗΣ

Η ΣΠΑΤΑΛΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

μοῦ πῆτε ποῦ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι τούς ὁποίους ὁ Χριστός ἦλθε νά σώσῃ; Ὅλος ὁ κόσμος δέν εἶναι σεσωσμένος, ἀλλά μπορεῖ νά σωθῇ ἄν θέλῃ. Εἶναι εὐτύχημα πού ὁ Χριστός ἀπέθανε γιά ὅλους καί ὄχι γιά ἕνα περιωρισμένον ἀριθμόν ἀνθρώπων.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀρκετή γιά ὅλους κι' ἔτσι δέν μπορεῖ κανείς μας νά παραπονεθῇ ὅτι ξεχάστηκε.

Ὅπως μέσα στήν ἀφθονία τῆς φύσεως ἐάν ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού πεθαίνουν τῆς πείνης εἶναι οἱ ἴδιοι ὑπεύθυνοι, ἔτσι καί μέσα στήν ἀφθονία τῆς Θείας χάριτος ἐάν ἀπολεσθῇς αἰωνίως, εἶσαι σύ ὑπεύθυνος. Μήν ἀφήσῃς οὔτε τή χάρι οὔτε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νά σπαταληθῇ. Ἅρπαξέ την, χρησιμοποίησέ την, οἰκειοποιήσου την.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

—Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά γράφουν εἰς τόν ἀρθρογράφον τῆς στήλης αὐτῆς, ἄς ἀποτανθοῦν εἰς τήν ἑξῆς διεύθυνσιν: Αἰδ. κ. Σπύρον Ζωδιάτην (Ἐμμ. Μπενάκη 28 — Ἐκδόσεις «Ὁ Λόγος» — Ἀθῆναι).

μα πού λέγει ὅτι: «Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, πού γνωρίζουν γραφήν καί ἀνάγνωσιν, μποροῦν νά γίνουν βουλευταί γιά νά σώσουν αὐτόν τόν δύσμοιρο τόπον».

—Ζήτω, λοιπόν, καί τοῦ Μπάου Δημητρίου καί χαρά στόν πατέρα του Χαράλαμπον.

Ζ.

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ ΚΑΙ Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Καταρτισθέντων τῶν συνδυασμῶν τῶν διαφόρων κομμάτων, ἤρχισεν ζωηρά ἡ προεκλογική κίνησις, ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, εἰς ὁλόκληρον τήν Εὔβοιαν.

Οἱ καταρτισθέντες συνδυασμοί εἰς τον Νομόν μας ἀπετελέσθησαν, τελικῶς, ὡς ἑξῆς:

Ε. Ρ. Ε.

Βογιατζῆς Γεώργιος, Καπαρᾶς Ἀντ., Καλλίας Κων., Παπαδημητρίου Δημ., Παπακωνσταντίνου Τρ., Σούλας Ἰωάννης καί Χατζηνικολῆς Ἰωάννης.

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Ἀρβανιτάκης Εὐάγγελος, Ἀντωνίου Εὐάγ., Βλαχοθανάσης Ἀγγελῆς, Μπουρνιᾶς Ἀπόστολος, Παπαστρατῆς Στρατῆς, Στεφανίδης Μιχ. καί Τριανταφύλλου Δημ.

ΛΑΪΚΩΝ

Γερακίνης Χρ., Γλυκός Βασίλ., Παλαιολόγος Ἀθαν., Σίδερης Στέφανος, Ταμβακᾶς Θεμισ., Χατζηπάνος Πάνος καί Χατζηκωνσταντῆς Χρῆστος

Π. Δ. Δ. Ε.

Θεοφίλου Βασ., Καραμπίλας Σταυρ., Καρλατῆρας Δημ., Κοῦρος Κωνσταντῖνος, Κωνσταντίνου Γεώργ., Λεμπέσης Σωτηρ. καί Μπακόλας Κων)τῖνος.

Ε. Δ. Α

Καπνίσης Νότης, Καθαροσπόρης Νικ., Λεμπέσης Ἐλευθ., Μαστρογιάννης Γεώργ., Νεφρόμης Παρ., Τζάνος Προκόπ. καί Φρυγανιώτης Κων)τῖνος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

«Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων» Οἰκον. Ἔτους

— 1958 —

(Συνέχεια καί τέλος, ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Β'. Ἐξυγιαντικά:

Δῆμος Καρύστου δραχμάς 140 000, Κοινότης Ἁγ. Γεωργίου 25 000, Γουβῶν 35.000, Σπαθαρίου 60.000, Τραχηλίου 35 000, Βουτᾶ 80.000, Ὀξυλίθου 70 000, Μακρυχωρίου 60,000, Δῆμος Ἱστιαίας (Ν. Συνασσός) 110.000, Κατσαρωνίου 120.000, Ἑλληνικῶν 50.000, Κονιστρῶν 20 000, Ἄνω Βάθειας 90.000, Δῆμος Ἱστιαίας 100 000, Ἁγ. Ἄννης 60 000, Βρύσεως (Γυίων) 45.000, Δῆμος Σκύρου 80.000, Καθενῶν 15 000, Μαρμαρίου 140 000.

—Γ'. Διάφορα Ἔργα:

Ἄνω Ποταμίας 50.000, Ἀφρατίου—Δήμου Χαλκιδέων (Βελτίωσις ὁδοῦ) 120.000, Τραχηλίου 60.000, Ν. Ψαρῶν 110.000, Ἀμελάντων—Κερασιᾶς 70 000, Ἀγδινῶν 100 000, Παρθενίου 60,000, Μηλεῶν 80.000, Ἀμφιθέας 60.000, Νεροτριβιᾶς 60 000, Παλιούρων 35,000, Ἐνορίας 100 000, Θαρρουνίων 50 000, Πετριῶν 90.000, Κονιστρῶν 25.000, Καλυβίων 100.000, Γαβαλᾶ 45,000, Κήπων 60.000, Παραδεισίου 25.000, Ἀργυροῦ 50.000, Σκεπαστῆς 20.000, Γερακιοῦς 80.000, Πυργίου 35 000, Ἁγ. Βλασίου 50.000, Δῆμος Λίμνης 60.000, Στουπαίων 80.000, Σταυροῦ 50.000, Κυπαρισσίου 15 000, Γαλατσῶνος 50.000, Κάτω Κουρουνίου 35,000, Μεσοχωρίων 60,000, Ἀτταλης 40 000, Πεισῶνος 30.000, Πηλίου 80.000, Δαφνούσης 50.000, Πρασίνου 50.000, Ροβιῶν 15.000, Καστέλλας 100.000 καί Κουρκουλῶν 15.000.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ

Τήν Κυριακήν καί Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὁ «Πανιώνιος» τῶν Ἀθηνῶν συνηντήθη εἰς φιλικόν ἀγῶνα μέ τάς ποδοσφαιρικάς ὁμάδας τῆς πόλεώς μας, τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καί τῆς «Ἑνώσεως», εἰς τάς ὁποίας ἐπεβλήθη μέ τέρματα 3—0.

—Ἐπίσης ἡ «Ἕνωσις» Ν. Ἀρτάκης ἐνίκησεν, κατά τάς ἄνω ἡμέρας, τόν «Ἄρην» Ἀμπελοκήπων Ἀθηνῶν μέ σκόρ 2—1, καί τον «Πανθηβαϊκόν» μέ 3—1.

—Ἡ Β'. Ὁμάς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐπεβλήθη εἰς τό Βασιλικόν τοῦ «Ληλάντος» μέ 3—2.

—Εἰς τά Ψαχνά, ὁ «Ἡρακλῆς» κατέβαλεν τήν «Δάφνην» Ἀθηνῶν μέ 2—1 καί εἰς τούς Καθενούς ἡ τοπική Ὁμάς ἐξῆλθεν ἰσόπαλος πρός τήν «Δίρφυν» Στενῆς 1—1.

* * *

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΣΥΝ)ΣΜΟΥ

Ἐν Ψαχνοῖς τῇ 1?)4)58

Ἀξιότιμον κ. Νικ. Γ. Ζωγράφον
Δ)ντήν «Ἐθνικῆς Φωνῆς»
Χαλκίδα

Ἀγαπητέ μου κ. Διευθυντά,

Τήν 23—3—58 διεξήχθησαν ἐν Ψαχνοῖς καί ἐπί παρουσίᾳ τοῦ κ. Ἐπόπτου τῶν Γεωργικῶν Συν)μῶν Εὐβοίας, αἱ πλέον γελοιωδέστεραι ἐκλογαί τοῦ «Γεωργικοῦ Πιστωτικοῦ Συν)σμοῦ Ψαχνῶν ἡ «Μέλισσα». Καί τοῦτο διότι κατά τήν αὐτήν ἡμέραν ἐπανελήφθη, ἀνωμάλως, διπλῆ καί τριπλῆ ψηφοφορία, μέ ἀντικειμενικόν σκοπόν νά ἐκλεγοῦν ὡς μέλη Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ἐν λόγῳ Συν)μοῦ, πρόσωπα τά ὁποῖα ἐκ τῶν προτέρων εἶχον ἐπιδιώξει τό τοιοῦτον.

Ἐπειδή ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς ὑπῆρξε παράνομος καί σκανδαλώδης, φρονῶ ὅτι ἐνδείκνυται ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τούτου ἐκ μέρους τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Συνεταιρισμῶν.

Μετά τιμῆς καί εὐχαριστιῶν
ΑΘΑΝΑΣ. ΣΤ. ΝΤΕΛΕΚΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γεννήσεις

Ἡ κ. Δέσποινα Γεωρ. Χαλαστάρα, δασικοῦ, κάτοικος Ἀτταλης, ἔτεκεν ἄρρεν. Εἰς τούς φίλους γονεῖς εὐχόμεθα νά τοῖς ζήσῃ τό πρωτότοκον.

—Ἀρραβῶνες

Ἡ ἐνάρετος δνίς Νίκη Σπυρ. Καμαριώτου, μοδίστα, προσφιλής θυγάτηρ τοῦ στενοῦ συνεργάτου τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» καί ὁ ἄριστος νέος καί συμπολίτης ἡμῶν κ. Παρασκευᾶς Νικολάου, λογιστής, ἀντήλλαξαν ἐν Μακρυκάπῃ, τήν 14—4—58, δακτύλιον ἀρραβῶνος.

—Ὁ συμπολίτης κ. Προκόπιος Γεωρ. Ρούσσος, λοχαγός καί ἡ δνίς Ἑλένη Γεωρ. Πίγκου, ἐξ Ἀμπελίων, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Ὁ κ. Δημήτριος Ἀνασ. Καρβούνης, ἐκ Κοντοδεσποτίου, καί ἡ δνίς Γιοῦλα Ἰ. Φλώκου, ἐκ Βεριούρων, ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ συμπολίτης νέος κ. Τάκης Ἀποσ. Παπουτσῆς καί ἡ δίς Φιφή Β. Ἰωσήφ, ἐκ Ν. Ἀρτάκης, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Εἰς τά εὐάρμοστα ζεύγη ἡ «Ἐθνική Φωνή» εὔχεται ταχεῖς τούς γάμους των.

—Ὁ κ. Κων. Μιχ. Χανιᾶς καί ἡ δνίς Σταυρούλα Κων. Στεργίου ἐμνηστεύθησαν ἐνταῦθα τήν 14—4—58. Θερμά συγχαρητήρια.

Α. Σ.

—Γάμοι

Ὁ ἀγαπητός κ. Ἀλέξιος Σταύρου Ἀλεξίου, ἐξ Ἀρκοσυβάλας Τσεργῶν, τεχνικός ὑπάλληλος Ο.Τ.Ε. Χαλκίδος, καί ἡ ἐκ Ν. Ἀρτάκης δνίς Ἀμαλία Θεοδώρ. Βολίλα, ἐτέλεσαν τούς γάμους των ἐν Ν. Ἀρτάκῃ τήν 20)4)58.

—Ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἰ. Ναῷ ἐτελέσθησαν τήν Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πασχα, ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων, οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἐμμανουήλ Ζολώτα, ἰατροῦ, μετά τῆς δίδος Καλυψοῦς θυγατρός κ. Χρήστου Σιταρᾶ.

—Ὁ κ. Προκόπιος Τριανταφ. Ἀγριώτης, ἰατρός, καί ἡ δνίς Ἄννα Ἀθαν. Παπαθανασίου ἐτέλεσαν τούς γάμους των τήν 20)4)58.

Εἰς τά ζεύγη τῶν νεονύμφων εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

ΠΕΝΘΗ

—† Ἱερομόναχος Γρηγόριος Λεμπέσης

Κατόπιν πολυωδύνου ἀσθενείας ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, εἰς τήν ἀκμήν τῆς ἡλικίας του, καί ἐκηδεύθη τήν 9)4)58 ἐν τῇ Ἰ. Μονῇ Ἁγ. Χαραλάμπους, Λευκῶν—Ἀυλωναρίου, ὁ ἐφημέριος αὐτῆς ἱερομόναχος Γρηγόριος Λεμπέσης. Τῆς κηδείας του, τήν ὁποίαν παρηκολούθησεν κόσμος πολύς, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καί Σκύρου κ.κ. Χρυσόστομος, ὅστις καί ἐξῆρε τήν σεμνότητα καί τάς ἀρετάς τοῦ ἐκλιπόντος κληρικοῦ.

Ὁ Ὕψιστος ἄς ἀναπαύσῃ τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

—Ἀπεβίωσαν καί ἐκηδεύθησαν ἐνταῦθα οἱ συμπολῖται Δημήτριος Ἀνθίμου, Βελισσάριος Τζώρτζης καί ἡ Ροδοστάμω Ἀγαπ. Ἀγαπητοῦ ἐκ Προαστείου τοῦ Μαρμαρᾶ.

—Τήν 2αν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐγένετο ἐν Μακρυκάπῃ ἡ κηδεία τῆς πρός Κύριον μεταστάσης σεβαστῆς πρεσβύτιδος Ἀμαλίας Ἀθαν. Καμαριώτου, φιλοστόργου μητρός τῶν τε προέδρου καί ἐφημερίου Μακρυκάπης κ. Γεωργίου καί αἰδεσ. κ. Νικολάου Καμαριώτου.

Τούς οἰκείους τῶν ἐκλιπόντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Κατάστημα μετά ὑπογείου, ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἡρακλ. Γαζέπη, ἀρ. 18. Πληροφορίαι παρά τῷ κ. Βασιλ. Γκάνη (ὁδός Καραμουρτζούνη 5. Ἀριθ. Τηλεφών. 8—34 Χαλκίς)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ

Παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Παύλου καί τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου αὐτοῦ Κωσταντίνου καί τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, πολλῶν ἐπισήμων, τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τῶν Σχολείων καί πλήθους λαοῦ, ἐτελέσθη, χθές, μετά πάσης μεγαλοπρεπείας, εἰς τήν ἐνταῦθα Σχολήν Πεζικοῦ, ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, προστάτου τοῦ Πεζικοῦ.

Τῆς Δοξολογίας καί τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως προέστη ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος.

Τήν ἡμερησίαν Διαταγήν ἀνέγνωσεν ὁ Διοικητής τῆς Σχολῆς Ταξίαρχος κ. Γ. Καραχάλιος

Εἶτα ἐπηκολούθησε δεξίωσις καί τό ἑσπέρας παρετέθη δεῖπνον εἰς τούς προσκεκλημένους εἰς τό «Λούσυ»

Εἰς τόν Ἄνακτα καί τόν Διάδοχον οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν μετά τῆς ἀκολουθίας των εἰς Ἀθήνας τήν 13.30'. μ. μ., ὁ λαός τῆς πόλεώς μας ἐπεφύλαξε θερμοτάτην ὑποδοχήν.

Ἡ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ, Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος Νέας Ἀρτάκης πατήρ Σπυρίδων Ἀθανασίδυ, συνοδευόμενος ὑπό Κυριῶν καί Δεσποινίδων τοῦ ἐκεῖ φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἡ Παντάνασσα» κατῆλθεν τήν Πέμπτην τῆς Διακαινισίμου εἰς τήν πόλιν μας καί ἐπεσκέφθη τούς ἀσθενεῖς, τούς νοσηλευομένους εἰς τό Νοσοκομεῖον Χαλκίδος. Αἱ Κυρίαι καί Δεσποινίδες προσέφερον πρός ἅπαντας τούς ἀσθενεῖς διάφορα δέματα, περιέχοντα αὐγά, γλυκίσματα, τσουρέκια καί σιγάρα, ὁ δέ πατήρ Σπυρίδων ἀπηύθυνε πρός αὐτους λόγια παρηγορίας, εὐχηθείς τήν ταχεῖαν ἀνάρρωσίν των.

Ὁ παριστάμενος Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ τοῦ Νοσοκομείου κ. Ἰ. Αἴσωπος, ηὐχαρίστησεν τόν ὅμιλον τῆς «Παντανάσσης» διά τήν θεάρεστον ταύτην πρᾶξιν τοῦ ὁμωνύμου Συλλόγου.

—ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ἀκολούθως οἱ ἀνωτέρω μετέβησαν, εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Ὀρφανοτροφεῖον Χαλκίδος καί διένειμον εἰς τούς τροφίμους αὐτῶν ἀνάλογα δέματα μέ τό ἴδιον περιεχόμενον, καθώς καί χρηματικόν ποσόν ὑπέρ τοῦ ἐν λόγῳ Ἱδρύματος.

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ε.Ο.Χ. Ἱερολογ. Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἰ. Μητροπόλεώς μας κ. Τιμόθεος Τσάτρας, ἐξέφρασεν πρός τόν πατέρα Σπυρίδωνα καί τήν ἀκολουθίαν του τήν εὐγνωμοσύνην τῶν Ὀρφανῶν καί τά συγχαρητήριά του.

Μεθαύριον Παρασκευήν

καί ὥραν 7.30' μ. μ. θά ὁμιλήσῃ πρός τόν Λαόν τῆς Χαλκίδος ὁ Ἀρχηγός τῆς Ε. Ρ. Ε. Κος

ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
4
ΜΑ'Ι'ΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 573

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τοῦ συνεργάτου μας αἰδ. Ἱερ. κ. ΣΤΕΦ. ΦΩΤΙΟΥ
Ἐφημερίου Ἁγίας Βαρβάρας

Ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων ἔχει ἀναστατωθῆ ἀπ' τὸ προχθεσινὸ δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ Πόντιος Πιλᾶτος ἔχει δώσει αὐστηρὲς διαταγὲς καὶ οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶται περιπολοῦν ἀδιάκοπα τὴν Ἁγίαν πόλιν, ἀναγκάζοντας τοὺς κατοίκους αὐτῆς νὰ παραμένουν ἔγκλειστοι εἰς τὰς οἰκίας των. Παντοῦ ἐνσπείρεται ὁ πανικὸς καὶ ἡ τρομοκρατία. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ πανικόβλητοι ἔχουν κρυφθῆ καὶ περιμένουν πότε νὰ περάσῃ ἡ μπόρα καὶ ἡ ὀργὴ τῶν Φαρισαίων, διὰ νὰ ἐπανέλθουν πάλιν εἰς τὰ ἥσυχα ἀκρογιάλια τῆς Γεννησαρὲτ διὰ ν' ἀρχίσουν τὸ ταπεινὸν ἔργον των. Τὸ ἄνομον συνέδριον τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων ἔχει ἀποσυρθῆ καὶ συνεδριάζει μυστικῶς, φοβούμενον τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ μήπως ἐπαληθεύσουν. Ὁ Ἰωσὴφ καὶ ὁ Νικόδημος, κρυφοὶ μύσται τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπίλεκτα μέλη τοῦ Ἰουδαϊκοῦ συνεδρίου, προσέρχονται αὐθορμήτως καὶ μὲ τόλμην ζητοῦν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα, διὰ ν' ἀποκαθηλώσουν καὶ ἐνταφιάσουν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Πιλᾶτος ἐπιτρέπει τὴν ταφὴν ἵνα μὴ μείνουν τὰ σώματα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Ἀργὰ δὲ τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, ἡ Σαλώμη καὶ ἄλλαι τινές, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσαν ἱερὸν κύκλον μαθητριῶν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμου, κρατῶντας πολύτιμα μῦρα καὶ σινδόνας, μὲ θρήνους καὶ ὀδυρμοὺς ξεκάρφωσαν εὐλαβικὰ τὸν Ἐσταυρωμένον κατάδικον, τὸν ἔρραναν μὲ μύρα καὶ δάκρυα καὶ τὸν ἐτύλιξαν εἰς τὰ ὁλοκάθαρα σινδόνια καὶ ἔθηκαν αὐτὸν εἰς κενὸν μνημεῖον ψάλλοντας ἐξοδίους ὕμνους καὶ θρηνῶντας των ἀδιάκοπα. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐκύλισαν πελώριον λίθον ἐπὶ τοῦ μνημείου καὶ ἔμειναν ἐκεῖ ἀκοίμητοι φρουροὶ τοῦ νεκροῦ. Ἡ νεκρικὴ πομπὴ μὲ βαρεῖαν τὴν συνείδησιν κατέβηκεν ἀπὸ τὸν ἄγριον ἐκεῖνον τόπον ὅπου ἐξελίχθηκεν τὸ φοβερὸν καὶ ἐπώδυνον δρᾶμα τοῦ ΙΗΣΟΥ. Αἱ Μυροφόροι σκέπτονται καὶ ἀποφασίζουν νὰ ἐπανέλθουν πάλιν εἰς τὸν Γολγοθᾶν τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς διὰ ν' ἀλείψουν τὸ ἐνταφιασμένον σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μὲ μῦρα καὶ δάκρυα. Τὸ Σάββατο βράδυ πῆγαν εἰς τὰ καλύτερα μυροπωλεῖα τῆς Ἁγίας πόλεως καὶ ἠγόρασαν πολύτιμα ἀρώματα, καὶ τὰ ξημερώματα, ὄρθρου βαθέως, ξεκίνησαν, ὅλες μαζύ, κα ἄρχισαν ν' ἀνεβαίνουν τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ.

Εἶναι νύκτα ἀκόμη! Σκότος παντοῦ βασιλεύει! Ὁλομόναχαι αἱ Μυροφόροι, χωρὶς κανεὶς ἄνδρας νὰ τὰς συνοδεύῃ. Καὶ ὅμως δὲν φοβοῦνται τίποτε. Ἡ ἀγάπη τοῦ θείου Διδασκάλου ἔχει διαλύσει ὅλους τοὺς φόβους καὶ τὰ ἐμπόδια, καὶ μόνον ἕνα σκέπτονται: πῶς θὰ κυλίσουν τὸν πελώριον ἐκεῖνον λίθον ἀπὸ τὸ μνημεῖον. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Γολγοθᾶ διακρίνεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, περιλούεται ἀπὸ οὐράνιες φωτεινὲς ἀκτῖνες. Αἱ Μυροφόροι ἔφθασαν εἰς τὴν πλαγιὰ τοῦ λόφου. Ἀλλὰ τί φρίκη! Ὁ τάφος εἶναι ἀνοικτὸς καὶ ἄδειος, τὰ σινδόνια εἶναι ἄνω κάτω, καὶ τὸ σουδάριον πεταγμένο πιὸ πέρα. Ἀρχίζουν, λοιπόν, νὰ θρηνοῦν καὶ νὰ ψάχνουν νὰ βροῦν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Μὰ σὲ λίγο βλέπουν ἕναν ὁλοφώτεινον Ἄγγελον ποὺ τοὺς ἀναγγέλει τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα ὅτι «ΑΝΕΣΤΗ ΧΡΙΣΤΟΣ». Γεμᾶτες χαρὰ τὸν ἀντίκρυσαν καὶ αἱ ἴδιαι, καὶ τὸν προσεκύνησαν.

Πρῶτες οἱ ἅγιες ἐκεῖνες γυναῖκες εἶχαν τὴν τιμὴν καὶ εἶδον τὸν Κύριον Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν καὶ μετέδωσαν τὸ χαρμόσυνον αὐτὸ ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ. Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐνέπλησαν τὴν οἰκουμένην μὲ τὰ πύρινα κηρύγματά των καὶ ἐσάλπισαν τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἐσαγήνευσαν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Ἐσταυρωμένου καταδίκου τοῦ Γολγοθᾶ.

† Ἱερεὺς ΣΤΕΦ. ΦΩΤΙΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος Λαϊκοῦ Κόμματος Εὐβοίας

Ἐκ μέρους τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς μᾶς ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν ἡ κάτωθι προκήρυξίς της, τὴν ὁποίαν καταχωροῦμεν ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ἀσχέτως κομματικῆς τοποθετήσεως τῆς ἐφημερίδος μας:

ΠΑΝΟΣ Β. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ
Τέως Ὑπουργὸς
Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Συνδυασμοῦ Εὐβοίας,
τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία δέον νὰ θεωρεῖται βεβαία.

ΕΥΒΟ·Ι ΚΕ ΛΑΕ,

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καλεῖσαι εἰς τὰς κάλπας νὰ ψηφίσῃς τοὺς ἀντιπροσώπους σου εἰς τὴν μέλλουσαν Βουλήν.

Θὰ ἠκούσατε ἀσφαλῶς τὰ προγράμματα τῶν διαφόρων Κομμάτων. Ἀλλὰ τί ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν οἱ διατελέσαντες βουλευταὶ τῆς Εὐβοίας καὶ νῦν ὑποψήφιοι τοιοῦτοι τῆς Ε. Ρ. Ε.;

Τί ἔπραξαν διὰ τὴν Παρευβοϊκὴν χάραξιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὑδρεύετο ἡ πόλις τῆς Χαλκίδος καὶ ἡ περιφέρειά της, ὅταν ὁ ἀρχηγός των κ. Καραμανλῆς ἐματαίωνε αὐτὴν καὶ ἐγκληματοῦσε εἰς βάρος τῶν κατοίκων της;

Εἰς ποίας ἐνεργείας προέβησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν, εἰς τὴν περιφέρειάν μας, τῆς Ἐφορείας Ὑλικοῦ Πολέμου, τῶν Ναυπηγείων, τῶν Διϋλιστηρίων, τοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου καὶ τοῦ Ἐργοστασίου Πυρείων;

Τί ἔκαμαν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἑτοιμορρόπου Γεφύρας τοῦ Πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου;

Ποίας προσπαθείας κατέβαλλον διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῶν Μεταλλείων Λευκολίθου Μαντουδίου, Πηλίου, Προκοπίου, Λίμνης κ.λ.π. διὰ νὰ ξαναδοθῇ ἐργασία εἰς τοὺς πεινῶντας κατοίκους τῶν περιφερειῶν αὐτῶν;

Τί ἔπραξαν διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον καὶ τοὺς ἀμπελοκτήμονας, τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα σήπονται, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς ἢ πωλοῦνται εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς, ὡς καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν αὐτῶν;

Ποιὰ φροντίδα ἔλαβον διὰ τοὺς οἰνοπαραγωγούς, τῶν ὁποίων τὰ κρασιὰ μένουν ἀδιάθετα, ἐνῷ ἡ μπύρα πωλεῖται κατὰ ἑκατομμύρια λίτρας μὲ 6,67 δραχμὰς κατὰ κιλὸν καὶ 5.88 κατὰ φιάλην; Καὶ ποία ἡ στοργὴ διὰ τοὺς ἐκ φυλλοξήρας πληγέντας, ὅταν μιὰ κληματαόβεργα ἔχει 3—4 δραχ. καθ' ἣν στιγμὴν ἑκατομμύρια τῶν ἑκατομμυρίων χορηγοῦνται διὰ τὸ Ἐργοστάσιον «ΦΙΞ» ὡ. ἄτοκα δάνεια;

Ποίαν ἀντίδρασιν προέβαλλον ὅταν ἡ συνταξιοδότησις τῶν ναυτικῶν μας ἐψηφίζετο, ὑπὸ τοῦ συμπολίτου ὑπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἀπὸ 10 εἰς 15 ἔτη;

Εἰς ποίας διαμαρτυρίας προέβησαν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν νωπῶν καὶ ἁλιπάστων ἰχθύων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς βάρος τῶν ἁλιέων μας;

Ποῖα μέτρα ἔλαβον διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων, τῶν συντάξεων, τῶν μισθῶν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατὰ τῆς ἀνεργίας ἡ ὁποία μαστίζει τὴν χώραν μας;

Πῶς ἠνέχθησαν νὰ διατεθοῦν, εἰς τὴν Εὔβοιαν, δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας, μόνον 20 ἑκατομμύρια, ἐνῷ δι' ἄλλους Νομούς, μὲ ὀλιγώτερον πληθυσμόν, διετέθησαν 140—200 ἑκατομμύρια;

Διατί δὲν ἐμερίμνησαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Σχολείων εἰς τὴν Εὔβοιαν καὶ πρὸ παντὸς τοῦ Α΄ Δημοτικοῦ Σχολείου, τοῦ ὁποίου τὰ θεμέλια ἔχουν μεταβληθῆ εἰς κοπρῶνα;

Τί ἔπραξαν, διὰ τὴν ἀτελῆ φοίτησιν τῶν ἀπόρων μαθητῶν;

Διατὶ δὲν ἀντέδρασαν εἰς τὴν ἐπιβολὴν δυσβαστάκτων φόρων καὶ τὴν προείσπραξιν αὐτῶν;

Ποίαν στάσιν ἐτήρησαν διὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑπὲρ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐνοριακὴν εἰσφορὰν καὶ τί ἔκαμαν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τὴν ἐξύψωσίν του;

Ποίαν διαμαρτυρίαν προέταξαν, ὅταν ἡ Ἐθνικὴ ὁδὸς Χαλκίδος—Κύμης ἐχαρακτηρίζετο ὡς ἐπαρχιακὴ τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ κατασκευασθῇ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα;

Τί μέτρα ἔλαβον διὰ τὴν πάταξιν τῆς διπλοθεσίας;

Καὶ ὕστερα, ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ἄρνησιν, πῶς τολμοῦν οἱ ὑποψήφιοι τῆς ΕΡΕ καὶ ἔρχονται νὰ ζητήσουν τὴν ψῆφον σου;

ΛΑΕ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Μαύρισε ἀλύπητα αὐτοὺς ποὺ κατεπρόδωσαν τὴν ἐντολήν σου καὶ ἔγιναν ὄργανα τῆς Κεφαλαιοκρατίας. Χτύπησε μὲ τὴν ψῆφόν σου τὸν Καραμανλικὸν Συνδυασμὸν καὶ δῶσε ἕνα μάθημα εἰς τοὺς περιφρονητάς σου.

Μόνον τὸ ΛΑ·Ι·ΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ἐγγυᾶται τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς σου. Μόνον αὐτὸ ἐξασφαλίζει τὴν ἡσυχίαν σου, τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰσότητα. Μόνον αὐτὸ θὰ καταργήσῃ τὴν διπλοθεσίαν καὶ θὰ δώσῃ δουλειὰ εἰς τοὺς ἀνέργους νέους μας

Ψήφισέ το μὲ φανατισμόν.

—ΖΗΤΩ ΤΟ ΛΑ·Ι·ΚΟΝ ΚΟΜΜΑ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ Ο ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ὅσο πλησιάζει ἡ ἡμέρα τοῦ λαϊκοῦ κριτηρίου ἐπὶ τοσοῦτον ἐντείνεται ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν διαφόρων κομματικῶν παρατάξεων. Οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ περιτρέχουν τὴν Εὔβοιαν καὶ ἀναπτύσσουν τὰ προγράμματα τῶν Κομμάτων των. Εἰς τὴν πόλιν μας ὡμίλησαν ἀλληλοδιαδόχως μέχρι σήμερον οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς ΕΡΕ, τῆς ΕΠΕΚ κ.λ.π.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ὡμίλησαν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Χαλκίδος οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὴν Εὔβοιαν κ. κ. Ἀποστ. Μπουρνιὰς καὶ Μιχ. Στεφανίδης.

Ὁ κ. Μπουρνιὰς ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα τοῦ Κόμματός του μὲ σαφήνειαν καὶ ἀντικειμενικότητα ἀποσπάσας τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀκροατῶν του.

Ο κ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Συνδυασμοῦ Εὐβοίας καὶ τέως ὑπουργὸς κ. Πάνος Χατζηπάνος περιοδεύσας ἄνω τῶν 60 πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Εὐβοίας ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου μέχρι τοῦ Καβοντόρου ἐγένετο ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν παλαιῶν καὶ νέων πολυπληθῶν φίλων του. Αἱ ἐνθουσιώδεις ὑποδοχαὶ ποὺ ἐπεφυλάχθησαν εἰς τὸν κ. Χατζηπάνον καὶ αἱ παντοιοτρόπως γενόμεναι πρὸς αὐτὸν αὐθόρμητοι ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, παρέχουν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου τέκνου τῆς Εὐβοίας, ὡς βουλευτοῦ, δέον νὰ θεωρεῖται ἐξησφαλισμένη.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Η ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Μετὰ τὴν εἰς Κύπρον ἐπίσκεψίν του ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἦλθε εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Μὲ τὸν Βαρνάβαν τὸν συνοδοιπόρον του εἰσῆλθον κατὰ τὴν συνήθειάν των εἰς τὴν συναγωγήν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἀπέστειλαν εἰς αὐτοὺς κάποιον ἀγγελιοφόρον λέγοντες: «Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐὰν ἔχητε λόγον τινὰ προτροπῆς εἰς τὸν λαὸν λέγετε». Αὐτὴ ἦταν ἡ ποθητὴ εὐκαιρία ποὺ περίμενε ὁ Παῦλος. Ἔσεισε τὸ χέρι καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ τὸν Χριστόν. Ἀφοῦ ὡμίλησε γιὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐφανέρωσε ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα δείγματα τῆς Χριστιανικῆς ἐκκλησίας, τὸ δόγμα τῆς «δικαιώσεως» λέγων: «Ἔστω λοιπὸν γνωστὸν εἰς ἐσᾶς ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου κηρύττεται πρὸς ἐσᾶς ἄφεσις ἁμαρτιῶν, καὶ ἀπὸ πάντων ἀφ' ὅσων δὲν ἠδυνήθητε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆ κ διὰ τούτου πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται» (Πραξ. 13: 38,39) Τί ὅμως εἶναι δικαίωσις; Τί ἐννοοῦμεν ὅταν λέγομεν ὅτι ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα νὰ δικαιοῦται ἢ ἐδικαιώθη;

Δικαίωσις εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἡ ὁποία εὐνοεῖ τὸν κατηγορούμενον. Μπροστὰ στὸν δικαστὴ στέκεται ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου κατηγορούμενος. Ἀκούονται ὅλαι αἱ μαρτυρίαι καὶ ἡ ἀπόφασις ἐν τέλει ἐκδίδεται «ὁ κατηγορούμενος διακηρύττεται ἀθῶος». Αὐτὸ σημαίνει τὴν δικαίωσιν τοῦ κατηγορουμένου.

Τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια μᾶς λέγουν πῶς ὁ Θεὸς κάμνει δύο πράγματα δι' ἐκεῖνον ποὺ πιστεύει. Κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὰ κάμῃ. Δὲν μπορεῖς νὰ συγχωρήσῃς ἕναν ἄνθρωπον καὶ ταὐτοχρόνως νὰ τὸν δικαιώσῃς. Ἐὰν τὸν συγχωρήσῃς θὰ πῇ πὼς ἦτο ἔνοχος κι ἑπομένως δὲν μπορεῖς νὰ τὸν δικαιώσῃς. Ἡ ἄφεσις ἁμαρτιῶν, δηλ. χάρις διὰ κάποιο ἔγκλημα, ἢ δικαίωσις. Τὰ δύο μαζὶ δὲν μποροῦν νὰ συμβαδίσουν. Ἐὰν κάποιος δικαιώνεται θὰ πῇ πώς; διέπραξε κάτι ποὺ ἀπαιτεῖ τιμωρίαν ἢ χάριν. Ὑποθέσατε π. χ. κάποιον ὁ ὁποῖος κατηγορεῖται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Μετὰ τὴν διαδικασίαν ἀνακηρύττεται «ἀθῶος» καὶ ὁ δικαστὴς δίδει τὴν διαταγὴν ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος. Ὁ πρώην κατηγορούμενος βγαίνει ἀπὸ τὸ δικαστήριο καὶ κάποιος φίλος του λέγει: «Πολὺ καλὸς κι' εὐσπλαχνικὸς φάνηκε ὁ δικαστὴς νὰ σὲ συγχωρήσῃ». Ὁ πρώην ὅμως κατηγορούμενος ἀμέσως ἐξανίσταται καὶ λέγει: «Δὲ μὲ συγχώρησε. Δὲν χρειαζόμουνα τὴν συγχώρησίν του. Ἐδικαιώθην. Ἀπεδείχθην ἀθῶος κι' ἑπομένως δὲν ἐχρειαζόμουν τὸ ἔλεος ἢ τὸν οἶκτον τοῦ δικαστηρίου».

Ὅλοι μας ξεύρουμε πῶς οἱ ἄνθρωποι οἱ δικασταὶ ὑπόκεινται εἰς λάθη. Δὲν θὰ ξεχάσω ποτέ μου μιὰ περίοδο τῆς στρατιωτικῆς μου ζωῆς. Ὑπηρετοῦσα εἰς τὸν Βρεταννικὸν στρατὸν εἰς τὸ τμῆμα πειθαρχίας. Μιὰ ἀπὸ τὰς δίκας διὰ κάποιον φόνον διήρκεσε ἐπὶ 11 ἡμέρας καὶ τὸ δικαστήριον συνήρχετο 8 ἢ περισσοτέρας ὥρας τὴν ἡμέραν. Δύο ἦσαν οἱ κατηγορούμενοι ἐπὶ φόνῳ. Ὁ εἷς «ἐδικαιώθη» ἀφέθη ἐλεύθερος ὡς μὴ διαπράξας τὸ ἔγκλημα, ὁ ἄλλος κατεδικάσθη εἰς θάνατον διὰ τυφεκισμοῦ. Ἔπεσε εἰς τὴν μερίδα τῶν καθηκόντων μου ν' ἀνακοινώσω τὰς ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου εἰς τοὺς κατηγορουμένους. Πρῶτα πῆγα στὸ κελὶ τοῦ ἀθωωθέντος. Μόλις τοῦ εἶπα «εἶσαι ἐλεύθερος» ἐπέταξε ἀπὸ τὴ χαρά του, πῆρε τὰ ροῦχα του κι' ἐπέστρεψε εἰς τὴν μονάδα του. Κατόπιν πῆγα καὶ στὸ κελὶ τοῦ καταδικασθέντος. «Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρχιστρατήγου θὰ σὲ τυφεκίσουν», τοῦ εἶπα. Μπροστά μου ξετυλίχθηκε μιὰ σκηνὴ ποὺ ποτέ μου δὲν θὰ ξεχάσω. Ὁ καταδικασθεὶς ἔπεσε ἀναίσθητος. Τὸ δικαστήριο στηριζόμενο πάνω σὲ ἀνθρώπινες μαρτυρίες ἀπεφάσισε νὰ τοῦ πάρῃ τὴ ζωή του. Πέρασε κάμποσος καιρὸς μετὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ καταδικασθέντος ὅταν μιὰ μέρα ἔμαθα ἀπὸ κάποιον φίλον τοῦ ἀθωωθέντος ὅτι στὴν πραγματικότητα δὲν ἦταν ὁ τυφεκισθεὶς ὁ φονεύς, ἀλλὰ ὁ ἀθωωθεὶς κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ τελευταίου τούτου. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄνθρωπος· δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀπατηθῇ πολλὲς φορές, νὰ δικαιώσῃ τὸν ἄδικον καὶ νὰ καταδικάσῃ τὸν δίκαιον.

Ὑπάρχει ὅμως ἕνας ποὺ κανεὶς ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ ν' ἀπατήσῃ. Αὐτὸς εἶναι ὁ παντογνώστης Θεός. Ξεύρει κάθε ἁμαρτία μας εἴτε σκέψεως, εἴτε πράξεως, εἴτε παραλείψεως, φανερὴ ἢ κρυφή. «Ὅλοι ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 3: 23). Ὁ Θεὸς τὸ ξεύρει. Ἂς μὴ προσπαθοῦμε νὰ τὸν ἀπατήσωμε κρυπτόμενοι πίσω ἀπὸ τὸ δάκτυλο τῆς αὐτοδικαιώσεώς μας. Ἐφ' ὅσον εἴμεθα ὅλοι ὑπὸ τὴν καταδίκην τῆς ἁμαρτίας πῶς μποροῦμε νὰ δικαιωθῶμεν; Πῶς μπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς συγχωρήσῃ καὶ δικαιώσῃ ταὐτοχρόνως; Τὸ κάμνει διότι τὸ διπλοῦν αὐτὸ ἔργον κατέστη δυνατὸν διὰ τῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ Χριστὸς κατῆλθε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἔλαβε σάρκα ἀνθρωπίνην χωρὶς ὅμως νὰ κληρονομήσῃ τὴν ἁμαρτωλήν μας φύσιν. Ἐπειδὴ «ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος» ἔπρεπε ὁ ἴδιος νὰ ἀποθάνῃ ἀντὶ ἡμῶν, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων. Διὰ τοῦ Σταυρικοῦ Του θανάτου ἐξηγόρασεν τὴν δικαιοσύνην μας παρὰ τοῦ Θεοῦ. Σὺ κι' ἐγὼ ἔπρεπε νὰ ὑποστοῦμεν τὴν δικαίαν μας ποινήν, ἀλλὰ τὴν θέσιν μας ἐπῆρε ὁ ἀναμάρτητος Χριστός. Βλέπων τὸ τετελεσμένον ἔργον τοῦ Χριστοῦ πάνω στὸν Σταυρόν, ὁ Θεὸς διακηρύττει στὸν ἁμαρτωλὸν ποὺ δέχεται τὸ ἔργον αὐτό: «Σὲ συγχωρῶ, συγχωρῶ κάθε ἁμαρτίαν σου, καὶ σὲ δέχομαι ἐν τῇ παρουσίᾳ Μου σὰν νὰ μὴ εἶχες ποτὲ ἁμαρτήσει. Σὲ θεωρῶ ὡς δίκαιον πλέον». Αὐτὴ εἶναι ἡ σημασία τῆς δικαιώσεως. Ὁ Χριστὸς «παρεδόθη διὰ τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀνέστη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν» (Ρωμ. 4: 25). Μὲ τὸν θάνατόν Του ἐπέτυχε τὴν χάριν μας ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν ἀνάστασίν Του ἐξησφάλισε τὴν δικαίωσίν μας. Οἱ σεσωσμένοι καὶ ἀναγεννημένοι ἵστανται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ σὰν νὰ μὴν εἶχαν ποτὲ ἁμαρτήσει. Ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνίστατο ἐκ νεκρῶν γιὰ τὴν δικαίωσίν μας, αἱ ἁμαρτίαι θὰ ἐξηκολούθουν νὰ μᾶς βαρύνουν.

—ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΚΑΙΩΝ

«Θεὸς εἶναι ὁ δικαιῶν» λέγει ὁ Παῦλος. Μόνον Αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ τὸ κάμῃ. Κανεὶς ἄλλος ἄσχετο πόσον ἅγιος ὑπῆρξε. Μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ πῇ στὸν ἄνθρωπον: «Σὲ δικαιῶ γιατὶ πιστεύεις στὸ ἔργον τοῦ Μονογενοῦς μου Υἱοῦ». Ὅπως ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ προηγήθη τῆς Ἀναστάσεως, ἔτσι καὶ ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς δικαιώσεως. Ἐκείνους ποὺ νομίζουν ὅτι ἐγεννήθησαν Χριστιανοί, ἐγεννήθησαν δίκαιοι, ὁ Θεὸς ἀδυνατεῖ νὰ δικαιώσῃ. Δὲν μπορεῖς νὰ ἐργασθῇς διὰ τὴν δικαίωσίν σου. «Εἰς τὸν μὴ ἐργαζόμενον, ὅμως πιστεύοντα δὲ εἰς τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις αὐτοῦ λογίζεται εἰς δικαιοσύνην» (Ρωμ. 4: 5). «Ἐπειδὴ πάντες ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ δικαιοῦνται δὲ δωρεὰν μὲ τὴν χάριν Αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τὸν Ὁποῖον ὁ Θεὸς προέθετο μέσον ἐξιλεώσεως διὰ τῆς πίστεως, ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ πρὸς φανέρωσιν τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν προγενομένων ἁμαρτημάτων, διὰ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 3: 23—25). «Ἐδικαιώθημεν διὰ τοῦ αἵματος Αὐτοῦ» (Ρωμ. 5: 9) Ἄρά γε φίλε σὺ ἄφησες τὸν Θεὸν νὰ σὲ δικαιώσῃ; Πρέπει νὰ Τοῦ τὸ ἐπιτρέψῃς πιστεύων 1ον) ὅτι εἶσαι ἁμαρτωλὸς 2ον) ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ὅτι τὸ αἷμα Του εἶναι τὸ μόνον φάρμακον ποὺ θὰ τὰς ἐξαλείψῃ. 3ον) Ὅτι ἡ θυσία αὐτὴ ἐγένετο προσωπικῶς γιὰ σένα καὶ δεχόμενός την σώζεσαι καὶ εἰσέρχεσαι εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Θεοῦ δεδικαιωμένος διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. «Ὅσοι δὲ ἐδέχθησαν Αὐτόν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκε ἐξουσίαν νὰ γίνωσι τέκνα Θεοῦ». Ἡ πίστις σου πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ μιᾷ εἰλικρινὴ μετάνοιαν. Ἄρά γε εἶσαι δεδικαιωμένος ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ; Τοῦτο θὰ φανῇ ἐκ τῶν πρὸς τοὺς συνανθρώπους σου ἔργων. Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην τὰ ἔργα σου, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ δοῦν τὴν πίστιν σου, ἂν δὲν τοὺς τὴν δείξῃς διὰ τῶν ἔργων σου. Γι' αὐτὸ κι' ὁ Ἰάκωβος λέγει: «Ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχει ἔργα, νεκρὰ εἶναι καθ' ἑαυτήν.. δεῖξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου». Τὰ ἔργα εἶναι τὸ φυσικὸν ἀποτέλεσμο τῆς πίστεως καὶ τῆς πρὸς τὸν κόσμον φανερώσεως αὐτῆς. Ἡ πίστις εἶναι τὸ μέσον τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δικαιώσεώς μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ διακήρυξις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Προερχόμενος ἀεροπορικῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀφίχθη καὶ εἰς τὴν πόλιν μας τὴν 24 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὁ Προϊστάμενος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Τμήματος τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας» κ. Κωνσταντῖνος Γ. Καλονάρος καὶ ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς». Οὗτος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ μας κ. Ν. Ζωγράφου, μετέβη εἰς Νέαν Ἀρτάκην, κατὰ παράκλησιν τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ «Ἐπιτροπῆς Ὑδρεύσεως Ν. Ἀρτάκης» διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν πορείαν τοῦ ἀρξαμένου ἔργου τῆς ὑδρεύσεως. Ἀμφότεροι συνηντήθησαν ἀλληλοδιαδόχως μετὰ τοῦ κ. Κλ. Δημοπούλου, συγγενοῦς τοῦ μεγάλου δωρητοῦ τῆς ὑδρεύσεως κ. Π. Τσαλίκη καὶ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Ν. Ἀρτάκης κ. Γεωρ. Καρατζίκη.

Ὁ κ. Καρατζίκης, ὅστις τυγχάνει καὶ τεχνικός, ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Καλονάρου τὴν συντελουμένην ἐργασίαν τῆς ὑδρεύσεως, ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ὁποίας θὰ συντελεσθῇ λίαν συντόμως. Εἶτα παρεκάλεσε τὸν ἐπισκέπτην του νὰ διαβιβάσῃ τὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων Ν. Ἀρτάκης πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ δωρητάς, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ πρὸς τοῦτο χρηματικὸν ποσὸν ἔχει ἐξασφαλισθῇ πλήρως.

⁂

Ὁ κ. Καλονάρος, ὁ ὁποῖος ἀναχωρεῖ ἐπιστρέφων εἰς Ἀμερικὴν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος μας ἑκατὸν (100) δέματα τροφίμων διὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν εἰς ἀναλόγους φυματικοὺς ἀπόρους βάσει ὀνομαστικῆς καταστάσεως.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΤΤΑΛΗΣ

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ συνταξιοδοτηθέντος κ. Ἰ. Λέκκα, γραμματέως τῆς Κοινότητος Ἀτταλῆς διωρίσθη ὁ κ. Εὐάγγελος Ἰ. Ράζος, διακρινόμενος διὰ τὸ ἦθος του καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν του.

Διευθυντής — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Λήμνου 24
Οἰκον. Δ)ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ ——

Πλατεῖα τῶν λόγων ἔγινε ἡ ἑβδομαδιαία ἀγορά, σ' αὐτὲς τὶς βουλευτικὲς ἐκλογές.

—Σ' αὐτήν, ἀκούστηκαν καὶ τὰ τσιρίσματα τοῦ Τσιριμώκου γιὰ τὶς [illegible] ποὺ τοῦ ἔκαμε ἡ ΕΔΑ, νὰ τὸν προσλάβῃ ὑποψήφιό της.

—Ὕστερα ἀπ' αὐτόν, βγῆκε κι' ὁ Ἠλιοῦ, γιὰ νὰ φωτίσῃ, μὲ τίς... ἀκτῖνες του, τοὺς ἀκροατάς του.

—Πλὴν ὅμως οἱ καπνοὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Εὐβοίας, ποὺ ἐδημιούργησεν ὁ Καπνίσης καὶ οἱ συνυποψήφιοί του, ἐπεσκίασαν τὸν Ἠλιοῦ.

—Ἔτσι, οἱ ψηφοφόροι ποὺ ἔτρεξαν νὰ φωτισθοῦν ἀπ' αὐτόν, παρέμειναν μέσα στὸ σκότος καὶ τὸ ἔρεβος.

—Ἀφειδῶς παρέχονται οἱ ὑποσχέσεις, γιὰ τὴν παραπλάνησιν τοῦ Λαοῦ, ἐκ μέρους τῶν διαφόρων Κομμάτων.

—Ὑποσχέσεις ποὺ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ πραγματοποιηθοῦν· μόνον οἱ ἀπατεῶνες τὶς δίδουν, ἐβροντοφώνησεν κάποιος Ἀρχηγός.

—Χαλοῦνε τὸν κόσμο καὶ διαμαρτύρονται, οἱ ἐχθροὶ τοῦ τόπου, μὲ τὸ ζήτημα τῶν βάσεων!

—Χωρὶς τὰς βάσεις, ποῦ θὰ βασισθῇ ἡ ἀσφάλεια τῆς χώρας μας;

—Ἐκεῖνο ποὺ θέλουν οἱ Κουκουέδες εἶναι νὰ παραμείνῃ ἡ Ἑλλὰς εὐάλωτος ἀπὸ τὸ Κρεμλῖνον.

—Ἀλλ' ἔχουν τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες.

—Μὲ εὐχαρίστησι ἔμαθα πὼς ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι τῆς Εὐβοίας θὰ πετύχουν ὁπωσδήποτε:

—Ὅσοι ἀπὸ δαύτους δὲν βγοῦν ἀπὸ τὴν κάλπη, θὰ βγοῦν, σίγουρα, ἀπὸ τὸ ἐνεργητικὸ νερὸ τῆς «Γλύφας» ποὺ τώρα, τὸν Μάη, εἶναι ἀποτελεσματικώτατο!

—Ἔτσι, κανεὶς τους δὲν θἄχῃ παράπανο.

—Δύο ἀνώτεροι ὑπάλλη τοῦ Ταχυδρομείου μας, ὁ Γιάννης Σίδερης κι' ὁ Σπῦρος Νεροῦτσος, ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, ἔγιναν συνταξιοῦχοι.

—Κ' ἡ εὐχή μου πρὸς τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ὑπαλλήλους εἶναι ὅπως: ὁ μὲν Σίδερης παραμένει σιδηροκέφαλος, ὁ δὲ Νεροῦτσος νὰ γίνῃ Κρασοῦτσος, γιὰ νὰ πίνῃ, ἀντὶ νερό, κρασί, γιὰ νὰ εὐφραίνεται ἡ καρδιά του ἐπὶ ἔτη πολλά.

Ζ.

ΥΙΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ

Ἐκ μέρους τῶν ἐν Βορείῳ Ἀμερικῇ καλῶς ἐγκατεστημένων οἰκογενειῶν, γίνονται δεκτὰ πρὸς υἱοθεσίαν ὀρφανά, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, πατρός τε καὶ μητρὸς ἢ καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν γονέων, ἀπὸ νηπιακῆς ἡλικίας μέχρι ἑπτὰ ἐτῶν.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς».

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
15
ΜΑΪΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 575

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ...

Τώρα, ὅτε ἐκόπασεν ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν καὶ ἐγνώσθη ἡ ἔκβασίς του, δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ συμπεράσματα αὐτοῦ:

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνή», ταχθεῖσα αὐθορμήτως, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1956, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ρ. Ε. κ. Κων. Καραμανλῆ, κατόπιν τῆς δημιουργίας τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, καὶ ἀγωνισθεῖσα, ὅλως ἀνιδιοτελῶς, μετὰ θάρρους καὶ παρρησίας διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς Ε. Ρ. Ε, ἀπέφυγεν, κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογάς, νὰ λάβῃ θέσιν ὑπὲρ ἢ κατὰ οἱουδήποτε Κόμματος ἢ Πολιτικοῦ Συνασπισμοῦ, διότι εἰς αὐτοὺς συμπεριελαμβάνοντο πρόσωπα ἄξια παντὸς σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, καὶ περιωρίσθη νὰ καταχωρῇ, ὡς εἶχεν καθῆκον, τὰς πρὸς αὐτὴν διδομένας δημοσιεύσεις πρὸς καταχώρησιν — ἐκτὸς τῶν τῆς Ε.Δ.Α. τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς τὸν ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἐχθρὸν τοῦ Ἔθνους — ἀσχέτως τῆς κομματικῆς τοποθετήσεώς της.

Τὸ ἀποτέλεσμα, ὅμως, τῶν ἐκλογῶν τῆς 11ης Μαΐου, τὸ ὁποῖον ἔφερεν τὴν Ε. Δ. Α. ὡς δευτέραν πολιτικὴν δύναμιν τῆς χώρας, ὑπῆρξεν ἀπογοητευτικὸν διὰ τὴν ἐθνικόφρονα παράταξιν. Καὶ λέγοντες ἐθνικόφρονα παράταξιν, ἐννοοῦμεν τὰ πολιτικὰ ἐκεῖνα κόμματα, ἐκτὸς τῆς κατ' ἐξοχὴν ξενοκινήτου παρατάξεως, τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν, δυστυχῶς, νὰ συνεργασθοῦν, κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς, μετ' αὐτῆς.

Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθημεν σθεναρῶς κατὰ τοῦ ἀπαισίου κομμουνισμοῦ, ἐδεινοπαθήσαμεν καὶ κατεβάλομεν θυσίαν αἵματος, ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας μας, μὲ μόνην ἀμοιβήν μας τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς Μεταλλίου, θλιβόμεθα εἰλικρινῶς διὰ τὴν ἄνοδον τῆς δυνάμεως τῆς ἀντεθνικῆς ταύτης παρατάξεως.

Ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος, θείᾳ συνάρσει, ἐξῆλθεν νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος κατὰ τὰς προχθεσινὰς ἐκλογάς, ἂς μὴν ἀναπαυθῇ ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῆς νίκης του, ἀλλὰ νὰ φροντίσῃ τίνι τρόπῳ θὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς ἐντοπίους σκοτεινὰς δυνάμεις, ποὺ ἀπεργάζονται τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος εἰς ξένον Κράτος.

Καὶ περὶ αὐτοῦ θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον μας.

Ν.Γ.Ζ.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Πολλὲς φορὲς ἀντὶ τῆς λέξεως «θάνατος» εἰς τὴν Γραφὴν εὑρίσκομεν τὰς ἐκφράσεις «παραδίδω τὸ πνεῦμα», «ἐκπνέω» «ἐκψυχῶ». Ἂς ἀναφέρωμεν μερικὰ παραδείγματα, Περὶ τοῦ Ἀβραὰμ λέγεται: «Καὶ ἐκπνεύσας ἀπέθανεν ὁ Ἀβραάμ»(Γεν.25:8). «Ἐκπνεύσας» σημαίνει τὴν ἔξοδον τοῦ πνεύματός του. Διὰ νὰ ἐξέλθῃ πρέπει νὰ εἶναι κάπου ἀπ' ὅπου ἐξέρχεται καὶ κάπου ὅπου μεταβαίνει. Τὸ ἴδιον λέγεται καὶ περὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακὼβ (Γεν. 35:29, 49:33). Καὶ φωνάξας μὲ φωνὴν μεγάλην ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Πάτερ, εἰς χεῖρας σου παραδίδω τὸ πνεῦμα μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν». (Λουκᾶ 23:46). Μέσα στὴ θλίψη του ὁ Ἰὼβ ἀνεφώνησε καὶ εἶπε: «Ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκει, καὶ παρέρχεται· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκπνέει (παραδίδει τὸ πνεῦμα)». (Ἰὼβ 14:10) Τί συνέβη εἰς τὴν Σαπφείραν ἀφοῦ ἐψεύσθη; «Ἔπεσε παρευθὺς εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξεψύχησεν» (Πράξεις 5:10). Ὥστε ἡ ψυχή της βγῆκε ἀπὸ κάπου, ὅπως φανερώνει ἡ λέξις ἐξεψύχησεν. Ὥστε βλέπομεν ὅτι ὁ θάνατος εἰς τὴν Γραφὴν περιγράφεται καὶ μὲ τὰς λέξεις «ἐκπνέω» καὶ «ἐκψυχῶ» τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει πέραν πάσης ἀμφιβολίας ὅτι θάνατος εἶναι ἡ ἀποχώρησις τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ὁ Ἠλίας προσηυχήθη νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τῆς χήρας τῆς Σαρεπτά, ἐντὸς αὐτοῦ. Τοῦτο ἔγινε καὶ τὸ παιδίον ἀνέζησε (Α' Βασιλέων 17:20—22) Ἐὰν ἡ ψυχὴ τοῦ παιδίου κατὰ τὸν θάνατόν του κατεστρέφετο, ἐξεμηδενίζετο, ὅπως διδάσκουν οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ» πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιστρέψῃ; Ἐὰν δὲ ἡ ψυχὴ δὲν ἐνοικεῖ στὸ σῶμα, τότε ποῦ ἐπέστρεψε ἡ ψυχὴ τοῦ παιδίου; Αὐτὸ πολὺ καθαρὰ φανερώνει ὅτι κατὰ τὸν θάνατον ἐπέρχεται χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. Τί δὲ περὶ τῆς κόρης τοῦ ἀρχισυναγώγου Ἰαείρου. Ἰδοὺ τί ἀναγινώσκομεν εἰς τὸ 55ον ἐδ. τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ: «Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρευθύς». Τί καταλαβαίνουμε ἀπὸ αὐτό; Ὅτι κατὰ τὸν θάνατόν της, τὸ πνεῦμα της ἀπεχωρίσθη τοῦ σώματός της καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὸ διὰ νὰ ἀναζήσῃ. Χρειαζόμεθα ἆρά γε καὶ ἄλλας Γραφικὰς ἀποδείξεις γιὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν ὅτι θάνατος εἶναι ὁ χωρισμὸς τοῦ πνεύματος ἀπὸ τοῦ σώματος; Ὅταν ὁ Δαβὶδ ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπητοῦ του τέκνου (Β. Βασιλ 12:19—23), ἔπαυσε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ νηστεύῃ, καὶ ὅταν ἠρωτήθη διὰ τὴν παράδοξον αὐτὴν συμπεριφοράν του, ἀπήντησεν: «Ἀλλὰ τώρα ἀπέθανε διὰ τί νὰ νηστεύω; μήπως δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω αὐτὸ πάλιν; ἐγὼ θέλω ὑπάγει πρὸς αὐτό, αὐτὸ ὅμως δὲν θέλει ἐπιστρέψει πρὸς ἐμέ». Ὥστε τὸ παιδίον ἂν καὶ ἀπέθανε δὲν ἠφανίσθη, ἀλλ' ὁ πατὴρ ἐπρόκειτο νὰ τὸ συναντήσῃ μιὰ μέρα ὅταν ἤρχετο καὶ ὁ ἰδικός του χωρισμὸς ἀπὸ τὸ θνητὸν σῶμα. Ἂς ἀκούσωμεν καὶ τὸν μεγάλον τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολον ἐπὶ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ δόγματος: «Ἔχοντες λοιπὸν τὸ θάρρος πάντοτε, καὶ ἐξεύροντες, ὅτι ἐνόσῳ ἐν τῷ σώματι, ἐνδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου, διότι περιπατοῦμεν διὰ πίστεως, οὐχὶ διὰ τῆς ὄψεως, θαρροῦντες δέ, καὶ ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον νὰ ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματός, καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν πρὸς τὸν Κύριον» (Β' Κορ. 5:6—8). Τί θέλει νὰ πῇ ὁ Παῦλος μὲ τὰς ἐκφράσεις «ἐνδημοῦμεν ἐν τῷ σώματι» καὶ «ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος» ἐὰν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα δὲν εἶναι δύο χωριστὰ πράγματα καὶ ἐὰν ὁ θάνατος δὲν εἶναι ὁ χωρισμός των;

Τὸ ὑλικό μας σῶμα παριστάνεται καὶ ὡς «σκήνωμα» ἢ σκηνή. «Διότι ἐξεύρομεν, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειός οἰκία τοῦ σκηνώματος ἡμῶν χαλασθῇ, ἔχομεν ἐκ τοῦ Θεοῦ οἰκοδομήν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον, ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Β'Κορ.5:1). Ἐδῶ μᾶς δίδεται ἡ εἰκὼν τοῦ προσκαίρου σώματός μας ὡς τοῦ κατοικητηρίου τῆς ψυχῆς. Τὴν σκηνὴν δὲν χρησιμοποιοῦμε ὡς μόνιμόν μας κατοικίαν, ἀλλ' ὡς πρόσωρινήν. Ἔτσι καὶ ἡ πνευματική μας φύσις, ἡ ψυχή, τὸ πνεῦμα μας, δὲν ἔχουν τὸ σῶμα ὡς μόνιμο κατοικητήριόν των. Διὰ τὸ πρόσκαιρο αὐτὸ κατοικητήριον ὁ Παῦλος λέγει: «Διότι πρέπει τὸ φθαρτὸ τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν» (Α'Κορ. 15:53). Θὰ ἔλθῃ δηλαδὴ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ θνητόν μας σῶμα θ' ἀντικατασταθῇ μὲ σῶμα πνευματικὸν καὶ ἀθάνατον, θὰ μετακινήσωμεν ἀπὸ τὴν σκηνὴν τὴν πρόσκαιρον εἰς τὴν μόνιμον κατοικίαν μας. Ὁ ἀπ. Πέτρος λέγει: «Στοχάζομαι ὅμως δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, νὰ σᾶς διεγείρω διὰ ὑπενθυμίσεως, ἐπειδὴ ἐξεύρω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλω ἀποθέσει τὸ σκήνωμά μου (τὸ σῶμα μου), καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μοὶ ἐφανέρωσε».(Β'Πέτρου 1:13—14).

«Διότι εἰς ἐμὲ τὸ ζῆν εἶναι ὁ Χριστός καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.,. καὶ τί νὰ ἐκλέξω δὲν γνωρίζω, διότι στενοχωροῦμαι ὑπὸ τῶν δύο, ἔχων μὲν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναχωρήσω, καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστόν, διότι εἶναι πολὺ πλέον καλλίτερον, τὸ νὰ μένω ὅμως

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελ.)

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ τῆς ΕΔΑ καὶ τὰ Πιστοποιητικὰ νομιμοφροσύνης

— —

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ κληθοῦν καὶ οἱ ἐκλεγέντες βουλευταὶ τῆς Ε. Δ. Α. νὰ ἀναλάβουν τὰ καθήκοντά των καὶ νὰ εἰσπράττουν ἀπὸ τὸ Δημόσιον τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσίν των.

Ἐφ' ὅσον διὰ κάθε πολίτην, ποὺ πρόκειται νὰ διορισθῇ εἰς οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν, ἀπαιτεῖται καὶ πιστοποιητικὸν ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗΣ, νομίζομεν ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐξαιρεθοῦν τοῦ μέτρου τούτου οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΔΑ. τῶν ὁποίων ἡ ἀντεθνικὴ δρᾶσις εἶναι γνωστή.

Ὁ ἐκλεγησόμενος Πρόεδρος τῆς νέας Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συζητοῦνται καίριαι ὑποθέσεις τοῦ Ἔθνους, ἔχει καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον τοῦτο καὶ διὰ τοὺς ἀνακηρυχθησομένους βουλευτὰς τοῦ γνωστοῦ ἀνθελληνικοῦ Κόμματος. Ἐξαίρεσις εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ παρουσία εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς θὰ ἀποτελεῖ ἐθνικὸν κίνδυνον.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἔληξε ὁ σάλος τῶν ἐκλογῶν ποὺ ἔγιναν χωρὶς κανένα λόγον.

—Οἱ ὑποψήφιοι ἀναγκάζονταν νὰ ὑψώνουν τὸν τόνον τῆς φωνῆς των, κατὰ τοὺς προεκλογικοὺς λόγους των, ποὺ τὴν ἐκάλυπταν τώρα τὸν Μάη, οἱ ὀγκανισμοὶ τῶν ὑπομονητικῶν τετραπόδων!

—Οἱ «Ἀποστᾶται» ποὺ τὶς προκάλεσαν, τὴν ἔπαθαν χιώτικα.

—Ἀλλὰ «οὐδὲν κακόν, ἀμιγὲς καλοῦ».

—Ἴσως, οἱ ἐκλογὲς αὐτές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ξεφύτρωσαν ἀρκετὰ κόκκινα μανιτάρια, νὰ γίνουν αἰτία νὰ ἀφυπνήσουν τοὺς κυβερνῶντας....

—Πολλοὶ ἀπόρησαν μὲ τὸ κοκκίνισμα τῆς Πλατάνας τῶν Ψαχνῶν,

—Μά, ἀφοῦ ὑπῆρχαν, ἐκεῖ, τόσοι Κόκκινοι, μποροῦσε ἡ Πλατάνα νὰ παραμείνῃ πράσινη;

—Ἔπεσαν στὸ λάκκο ποὺ ἔσκαψαν γιὰ ἄλλους οἱ συναρχηγοὶ τοῦ δικεφάλου Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων,

—Αὐτοὶ ποὺ ἔδωσαν φτερὰ στοὺς Κουκουέδες, μὲ τὴν συνεργασίαν ποὺ εἶχαν τὸ 1956.

—Σὰν νὰ μὴ ἔφθανε αὐτὸ ποὺ ἔκαμαν, πέτυχαν νὰ μὴ ψηφίσῃ ὁ Στρατὸς καὶ οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐνῷ εἶχαν τὸ δικαίωμα αὐτὸ οἱ σφαγεῖς τῶν ἐθνικοφρόνων καὶ οἱ ἀνατροπεῖς τοῦ καθεστῶτος.

—Ὅλοι οἱ Κουκουέδες ἔδωσαν τὸ «παρόν» σ' αὐτὲς τὶς ἐκλογές. Κανεὶς δὲν ἔμεινε ποὺ νὰ μὴ ψηφίσῃ.

—Ὅπου κι' ἂν εὑρίσκοντο κουβαλήθηκαν γιὰ νὰ ψηφίσουν κατὰ τῆς Ἑλλάδος:

—Ἀπὸ τὸ Βέλγιον, ἀπὸ τὴν Καβάλα καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τοῦ Ἐξωτερικοῦ, κατέφθασαν ἀεροπορικῶς, δαπάναις τοῦ πάτρωνός των Κρούτσεφ.

—Μόνον οἱ ἐθνικόφρονες ἀδιαφόρησαν καὶ παρέμειναν ὅπου εὑρίσκοντο, χωρὶς νὰ ψηφίσουν !...

—Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ψηφοδέλτια τοῦ 2ου Ἐκλογικοῦ Τμήματος Χαλκίδος, ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

—Ὁ ψηφοφόρος ποὺ ἔριξε αὐτὸ τὸ ψηφοδέλτιο, ἔκαμε μὰ τὴν ἀλήθεια, τὴν καλυτέρα ἐκλογή.

—Γιατὶ στὰ χάλια ποὺ κατήντησε ἡ Ἑλλάς, μόνον ὁ Θεός, ἐκλεγόμενος βουλευτής, θὰ μπορέσῃ νὰ τὴν σώσῃ.

Ζ.

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑΝ

Ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἀνεκοινώθησαν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν εἰς τὸν Νομὸν Εὐβοίας τὰ ὁποῖα ἔχουν οὕτω :

Σύνολον ἐγκύρων ψηφοδελτίων 85.767. Ἔλαβον : Ε. Ρ. Ε : 36.096. Φιλελεύθεροι : 26.033. Π.Α.Δ.Ε : 6,987. Ε.Λ.Κ · 2.960. Ε. Δ. Α. 13.677.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Βάσει τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος καὶ τῶν σταυρῶν προτιμήσεως, ἐξελέγησαν βουλευταὶ Εὐβοίας οἱ κ. κ. Γεώρ. Βογιατζῆς, Κων. Καλλίας, ἐκ τῆς πρώτης κατανομῆς, καὶ Ἀντ. Κακαρᾶς ἐκ τῆς δευτέρας (ΕΡΕ). Μιχ. Στεφανίδης καὶ Εὐάγ. Ἀρβανιτάκης (Φιλελευθέρων). Π. Καπνίσης, ἐκ τῆς πρώτης κατανομῆς, καὶ Ν. Καθαροσπόρης ἐκ τῆς δευτέρας (ΕΔΑ).

ΟΙ ΣΤΑΥΡΟΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὰς γενομένας καταμετρήσεις, οἱ σταυροὶ προτιμήσεως ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Ε. Ρ. Ε.

1) Βογιατζῆς	9.376
2) Καλλίας	7.605
3) Κακαρᾶς	6 385
4) Σούλας	4.025
5) Παπαδημητρίου	3.701
6) Παπακωνσταντίνου	2 225
7) Χατζηνικολῆς	2.181

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

1) Στεφανίδης	6.132
2) Ἀρβανιτάκης	5.484
3) Βλαχοθανάσης	4,910
4) Μπουρνιᾶς	4.134
5) Τριανταφύλλου	2.934
6) Παπαστρατῆς	1.819
7) Ἀντωνίου	555

Ε. Δ. Α.

1) Καπνίσης	5.547
2) Καθαροσπόρης	3.236
3) Τζᾶνος	1.180
4) Μαστρογιάννης	987
5) Φρυγανιώτης	738
6) Λεμπέσης	733
7) Νιφοράμης	371

Π. Α. Δ. Ε.

1) Μπακόλας	3.151
2) Καρλατήρας	2.694
3) Κωνσταντίνου	390
4) Θεοφίλου	317
5) Κοῦρος	128
6) Λεμπέσης	102
7) Κάραμπίλας	69

Ε. Λ. Κ.

1) Χατζηπᾶνος	1.401
2) Γερακίνης	543
3) Ταμβακᾶς	240
4) Παλαιολόγος	177
5) Γλυκός	173
6) Χατζηκωνσταντῆς	118
7) Σίδερης	39

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Λήμνου 24
Οἴκου Δ]ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Ἠ. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελ.)

ἐν τῷ σαρκὶ εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς». (Φιλ 1:21—24). Ἀπὸ τὰ ἐδάφια αὐτὰ συμπεραίνομεν τὰ ἑξῆς : 1) ὅτι ὁ πραγματικὸς Παῦλος ποὺ ἐβούλετο καὶ ἐπεθύμει ἦτο ἡ πνευματική του φύσις καὶ ὄχι τὸ σῶμα. 2) Ὅτι ἡ πνευματικὴ αὐτὴ φύσις ἐνοικοῦσε στὸ ὑλικό του σῶμα 3) Ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ πνεύματος ἀπὸ τοῦ σώματος ὄχι μόνο δυνατὸς ἦτο, ἀλλὰ καὶ ποθητός. 4) Τὸ πνεῦμα ἀποχωριζόμενον τοῦ σώματος δὲν θὰ περιήρχετο εἰς ἀφάνειαν ἀλλὰ θὰ παρελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν τὸ πᾶν περιήρχετο εἰς ἀφάνειαν πῶς μποροῦσε ὁ Παῦλος ν' ἀξιώσῃ ὅτι ὁ θάνατος δι' αὐτὸν θὰ ἦτο κέρδος ; Ἀγαπητοί, εἶναι καιρὸς πλέον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ ἐξυπνήσωμεν ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς ἀμαθείας μας διὰ τὰς βασικωτάτας αὐτὰς διδασκαλίας τῆς Χριστιανικῆς μας πίστεως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐρευνῶμεν τὰς Γραφὰς καὶ νὰ τὰς γνωρίζωμεν κατὰ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ καταπολέμησιν τῶν τόσων πονηρῶν διδασκαλιῶν του Χιλιασμοῦ. Ἡ Γραφὴ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὡς σύνολον καὶ ὄχι ὡς χωριστὰ μονομερῆ ἐδάφια ἔξω ἀπὸ τὸ κείμενό της

Ὁ Παῦλος γράφων εἰς τὸν Τιμόθεον λέγει: «Διότι ἐγὼ γίνομαι ἤδη σπονδή, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώ μου ἔφθασε» (Β' Τιμ. 4:6). Γιὰ ποῦ ἀναχωροῦσε ὁ Παῦλος ; Γιὰ τὴν ἀφάνεια, γιὰ τὴν ἐκμηδένισιν; Καὶ ὁ πρακτικὸς Ἰάκωβος λέγει: «Καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος εἶναι νεκρόν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά» (Ἰακώβου 2:26). Ἐδῶ ὁ Ἰάκωβος ἀναφέρεται εἰς μίαν ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν παρεδέχετο ὅλος ὁ τότε Χριστιανικὸς κόσμος, ὅτι τὸ σῶμα χωρὶς τὸ πνεῦμα ἦτο νεκρόν, ὅτι ὁ θάνατος ἦτο ὁ χωρισμὸς τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοῦ ἄλλου. Θάνατος δὲν εἶναι ἐκμηδένισις τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, διότι αὐτὴ δὲν εἶναι τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχή. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου τοὺς βλέπομεν ὑφισταμένους καὶ συνομιλοῦντας. Τὰ σώματά των ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν, τὰ πνευματά των ὅμως ἐπέζησαν.

Μὲ τὸ ἀντίκρυσμα τόσον τρανῆς ἀληθείας πῶς μπορεῖ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος νὰ φροντίζῃ τόσο πολὺ γιὰ τὸ φθαρτό του σῶμα καὶ τόσον ὀλίγον γιὰ τὴν ἀθάνατό του ψυχή, τὸ ἀθάνατό του πνεῦμα, τὴν ἀθάνατη πνευματική του φύσι, γιὰ μένα εἶναι ἀκατανόητο. Θέλω νὰ κλείσω μὲ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἴθε αὐτὰ νὰ εἰσδύσουν εἰς τὴν καρδίαν ὅλων μας : «Ἐπειδὴ τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδίσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ;(Ματθ. 16:26)

«Ἄφρον, ταύτην τὴν νύκτα τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ» ὅσα δὲ ἡτοίμασας, τίνος θέλουσιν εἶσθαι» : (Λουκᾶ 12:20).

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

ΔΑΡ — ΕΣ — ΣΑΛΑΑΜ Ταγκανίκας [Ταχυδρομικῶς] Τοῦ ἀντ]τοῦ μας]. — Μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν προσήλωσιν τοῦ Ἕλληνος ἀποδήμου εἰς τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος, μὲ τὴν ἰδιάζουσαν μεγαλοπρέπειαν τῶν Χριστιανικῶν ἑορτῶν μας, ἀλλὰ καὶ μὲ βαθυτάτην πίστιν καὶ ἐθνικὴν ἀνάτασιν ἑωρτάσθησαν καὶ φέτος αἱ Ἅγιαι Ἡμέρες τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἰς τὸ Δάρ—ἐς—Σαλαὰμ καὶ εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς παροικίας τῆς Ἀνατολικῆς Βρεττανικῆς Ἀφρικῆς μὲ ἀνάγλυφον τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πάσχα.

Κατάμεστος ἦτο καθημερινῶς ὁ Ἱερὸς τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς πόλεώς μας καὶ βαθύτατον θρησκευτικὸν αἴσθημα ἐκυριάρχει τῶν ὁμογενῶν μας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀπεδείκνυε ἡ παραδειγματικὴ τάξις καὶ κοσμιότης τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, κατὰ τὰς Θείας Ἀκολουθίας τῆς Μ. Ἑβδομάδος, εἰς τὴν ὁποίαν συνέβαλλε κατὰ πολὺ καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ὡρῶν τῆς Μ. Παρασκευῆς καὶ τοῦ ὄρθρου τοῦ Μ. Σαββάτου ἐτελέσθησαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναόν μας μὲ ὅλην τὴν θρησκευτικὴν κατάνυξιν καὶ ἐπιβλητικότητα ποὺ ἁρμόζει στὴν Ἡμέρα αὐτή.

Ὁ στολισμὸς τοῦ Ἐπιταφίου ἤρχισε ἀπὸ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἀπὸ τὰς Κυρίας τοῦ συνδέσμου «Ἑλληνίδων Κυριῶν ἡ Ἀθηνᾶ», αἱ ὁποῖαι παρουσίασαν κάτι τὸ καλλιτεχνικώτατο καὶ ὡραῖον, ἀντάξιον τῶν θρησκευτικῶν μας παραδόσεων. Μὲ ἀσυνήθη μεγαλοπρέπειαν ἐγένετο, τῇ συμμετοχῇ ὁλοκλήρου τῆς παροικίας μας, ἀλλὰ καὶ πλήθους ξένων, οἱ ὁποῖοι προσῆλθον διὰ νὰ θαυμάσουν τὰ Ἑλληνικὰ ἔθιμα, καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου τὸ βράδυ τῆς Μ. Παρασκευῆς.

Τῆς ἐπιταφίου πομπῆς ἡγεῖτο ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Μέγας Οἰκονόμος κ. κ. Γεώργιος Ἰω. Βογιατζῆς Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀνατολικῆς Βρεταννικῆς Ἀφρικῆς καὶ Ζανζιβάρης, τοῦ Ἐπιταφίου δὲ ὑποβασταζομένου ὑπὸ προσωπικοτήτων τῆς παροικίας μας.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Μὲ τὴν ἰδίαν μεγαλοπρέπειαν, ἑωρτάσθη τὸ μεσονύκτιον τῆς ἑπομένης καὶ ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου.

Μετὰ τὴν συγκινηκωτάτην τελεσὴν ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Μέγας Οἰκονόμος κ. κ. Γεώργιος Βογιατζῆς ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένον λόγον, τονίσας τὸ νόημα τῆς Ἀναστάσεως διὰ τοῦ μηνύματος τῆς παγκοσμίου Ἀγάπης, τὸ ὁποῖον φέρει πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀκολούθως οἱ πιστοὶ μὲ ἀνημμένας τὰς λαμπάδας των καὶ ἀνταλλάσσοντες εὐχὰς ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς μεταφέροντες τὸ Ἅγιον φῶς εἰς τὰς οἰκίας των, ὅπου ἀνέμενε ἡ πατροπαράδοτος «μαγειρίτσα». Α—Ω

—Ὁ μεγαλοπρεπὴς ἑορτασμὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

ΚΙΜΑΜΒΑ—ΤΑΓΚΑΝΙΚΑΣ — Παρουσίᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Κιμάμπας καὶ ἁπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας ἑωρτάσθη τὴν 23ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. μὲ τὴν συνήθη μεγαλοπρέπειαν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸν φερώνυμον Ἱερὸν Ναόν.

Κατανυκτικὴ ὑπῆρξεν ἡ Θεία Λειτουργία τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Αἰδεσιμολογιώτατος Μέγας Οἰκονόμος κ. Γεώργιος Βογιατζῆς καὶ συγκινητικοὶ καὶ μεστοὶ ἐννοιῶν οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησεν οὗτος.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἅπασα ἡ Παροικία ἐδεξιώθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον PLANTERS HOTEL ὑπὸ τοῦ Πατρὸς Γεωργίου Βογιατζῆ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ, ὅπου ἅπαντες ηὐχήθησαν τὰ χρόνια πολλά.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ κ. Ἰωάννης Βογιατζῆς, ἀνώτερος ὑπάλλος τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης «OTTOMAN BANK DAR—ES—SALAAM» καὶ προσφιλὴς υἱὸς τοῦ Πατρὸς Γεωργίου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας τὸ τέκνον τοῦ ταμίου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Κιμάμπας καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Γεωργίου Καναβάκη, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε Θεοδόσιον. Μετὰ τὸ μυστήριον ἐπηκολούθησε θαυμασία δεξίωσις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κου καὶ τῆς Κας Στέλλας Γεωρ. Καναβάκη μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη ἅπασα ἡ παροικία καὶ πολλοὶ ξένοι.

Α—Ω

ΥΙΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ

Ἐκ μέρους τῶν ἐν Βορείῳ Ἀμερικῇ καλῶς ἐγκατεστημένων οἰκογενειῶν, γίνονται δεκτὰ πρὸς υἱοθεσίαν ὀρφανά, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, πατρός τε καὶ μητρὸς ἢ καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν γονέων, ἀπὸ νηπιακῆς ἡλικίας μέχρι ἑπτὰ ἐτῶν.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἑορταί

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης δὲν ἑορτάζουν οὔτε δέχονται ἐπισκέψεις :

Ἡ κυρία Ἑλένη σύζυγος Ἀντων. Ἀντωνοπούλου, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Χαλκίδος.

—Ὁ κ. Κανσταντῖνος Χαμηλός.

—Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μπαλωμένος, δασονόμοι.

—Ὁ Νέος Δασάρχης

Ἀφιχθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος δασάρχης Χαλκίδος κ. Ἰω. Γεωργούσης, τοῦ μέχρι τοῦδε τοιούτου κ. Εὐκλ. Παπασπυροπούλου τοποθετηθέντος εἰς Τρίπολιν.

ΠΕΝΘΗ

— Γεώργιος Στρᾶτος

Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τὴν 7ην)5)58, ὁ Γεώργιος Ἰω. Στρᾶτος, ἐκ Λαγγάδος—Κυζίκου Μ. Ἀσίας.

— Μνημόσυνα

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τετραετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς ἀοιδίμου Φωτεινῆς Ἀθανασίου Βογιατζῆ, ἐκ Ψαχνῶν—Χαλκίδος, ἐτελέσθη τὸ καθιερωθὲν μνημόσυνον τὴν 10ην Μαΐου ἐ ἔ εἰς τὸν ἐν Δάρ—ες—Σαλαὰμ Ἀφρικῆς Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Μεγάλου Οἰκονόμου καὶ Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Γεωργίου Βογιατζῆ, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς.

Ἡ ἀείμνηστος πεπροικισμένη μὲ πλείστας χριστιανικὰς ἀρετὰς ἦτο πρότυπον μητρὸς καὶ ἀφοσιωμένης συζύγου, ἀναθρέψασα τὰ τέκνα αὐτῆς μὲ τὰς αὐστηρὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις. Ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν Ἰωάννου καὶ Κωνσταντινιᾶς Βογιατζῆ καὶ Εὐαγγέλου καὶ Μαρίας Καλογιάννη

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν

Α—Ω

— Ὠφέλιμα Βιβλία

Προμηθευθῆτε τὰ βιβλία τοῦ διασήμου ἱεροκήρυκος ΜΠΙΛΛΥ ΓΚΡΑΧΑΜ :

α) Εἰρήνη μὲ τὸν Θεόν	δρ. 30
β) Τὸ μυστικὸ τῆς εὐτυχίας »	15
γ) Τὰ 7 θανάσιμα ἁμαρτήματα	10

ΕΚΔΟΤ. ΟΙΚΟΣ «Ο ΛΟΓΟΣ»
Ἑρμ. Μπενάκη 28 — Ἀθῆναι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Πελατῶν μας ὅτι, ἀπὸ 28ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. διαθέτομεν διὰ τὴν Εὔβοιαν τὸ ΤΣΙΜΕΝΤΟ εἰς χαρτίνους σάκκους τῶν τεσσάρων φύλλων.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
31
ΜΑΪΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 577

Η ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Εἰς προηγούμενον ἄρθρον μας,ἀσχοληθέντες μὲ τὴν διόγκωσιν τῶν ἐντοπίων σκοτεινῶν δυνάμεων, ποὺ ἀπεργάζονται τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Παραπέτασμα, ἐγράφομεν, ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀναπαυθῇ ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῆς νίκης του, ἀλλὰ νὰ φροντίσῃ τίνι τρόπῳ θὰ ἐξουδετερώσῃ ταύτας. Οὗτος, εἰς δηλώσεις του, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του ὡς Προέδρου τῆς νέας Κυβερνήσεως, διεβεβαίωσεν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅτι ἔχει τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν, νὰ προστατεύσῃ κατὰ πάσης ἐπιβολῆς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἀρκετόν. Θὰ χρειασθῇ, παράλληλα πρὸς τὰ κατασταλτικὰ μέτρα διὰ τὴν περιστολὴν τῆς ἐρυθρᾶς προπαγάνδας, καὶ ἡ ἄσκησις μιᾶς εἰς εὐρεῖαν κλίμακα κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ ἐπίδειξις στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τοῦ συνόλου κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος νὰ ἀφοπλίσῃ τοὺς ἐρυθροὺς ἀγύρτας στρατολόγους. Διότι ἀπεδείχθη ὅτι σεβαστὸς ἀριθμὸς δυσηρεστημένων ψηφοφόρων ἀντὶ νὰ στραφῇ πρὸς τὰ ἄλλα ἐθνικόφρονα κόμματα τῆς τέως Ἀντιπολιτεύσεως ἢ νὰ ρίψῃ λευκὰ ψηφοδέλτια, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, ἐτράπη, λόγῳ τυφλῆς δυσφορίας, πρὸς τὴν ἄκραν ἀριστερὰν ἐν εἴδει προειδοποιήσεως.

Ἐὰν ἡ νέα Κυβέρνησις Καραμανλῆ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποτρέψῃ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον—καὶ περὶ τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν —ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ μὲ σταθερότητα καὶ μὲ γνώμονα τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὀφείλει νὰ λάβῃ αὕτη, ἄνευ ἀναβολῶν καὶ παρελκύσεων, τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις:

1ον) Νὰ περιορίσῃ τὰς πρὸς τὴν ἐρυθρὰν Ἀθήνα προκλητικὰς περιποιήσεις της καὶ νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ἐγκαταλελειμμένην Ἐπαρχίαν, παρέχουσα συγχρόνως εἰς τὸν ἀγροτικόν μας κόσμον, καὶ τὴν ποθητὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισίν του.

2ον) Τὴν ψήφισιν εὐεργετικῶν Νόμων διὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῶν διαφόρων Μεταλλείων καὶ Ὀρυχείων διὰ τὴν ἀπασχόλησιν τῶν μεταλλωρύχων μας, ποὺ ἀναγκάζονται νὰ ἀποδημοῦν.

3ον] Τὴν κατάργησιν τῆς διπλοθεσίας καὶ τὴν ἄμεσον ἀπόλυσιν, ἀπὸ ὅλας τὰς Δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῶν διαφόρων Ὀργανισμῶν, τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συνταξιούχων, ὥστε νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ αὐτὰς οἱ ἄνεργοι νέοι μας.

4ον] Τὴν κατάργησιν τῶν ὑπὲρ τρίτων φόρων ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν χαρατσωμένων πολιτῶν

5ον] Τὴν ἐξυγίανσιν τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοὺς κακοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι, διὰ λόγους εὐνοήτους, ἀποτελοῦν οἱωνεὶ τροχοπέδην διὰ τὴν μὴ εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Κρατικῆς μηχανῆς καὶ προκαλοῦν, ὡς ἐκ τούτου, τὴν δυσφορίαν καὶ ἀπογοήτευσιν τοῦ μετ' αὐτῶν συναλλασσομένου κοινοῦ.

6ον] Τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἁλιείας μας, ἐξ ἧς ἀποζοῦν χιλιάδες οἰκογενειῶν, καὶ τῶν διαφόρων ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας ἀπὸ τὰς ἀσθενεστέρας τάξεις καὶ

6] Τὴν κήρυξιν ἐκτὸς Νόμου τῆςὑποκαταστάτου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ε.Δ.Α., τὴν ἐφαρμογήν, ἄνευ οἴκτου, τοῦ κατὰ τῶν προδοτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος προβλεπομένου Νόμου, καὶ τὴν κατάλληλον διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ, ὥστε τοῦτο νὰ μὴ καθίσταται εὐάλωτος λεία τῶν ξενοκινήτων πρακτόρων.

Μόνον οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἀθλιότης, ἡ ὁποία δέρνει τὸν Λαόν μας, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ διογκωθεῖσα κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογὰς δύναμις τῶν κομμουνιστῶν. Ἄλλως, οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τοὺς νέους Κυβερνήτας, ἐὰν θελήσουν νὰ ἀδιαφορήσουν πρὸς τὰς ἐθνοσωτηρίους ταύτας ὑποδείξεις μας.

Τὰ ἀναλυτικὰ ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Εὐβοίας εἰς ψηφοδέλτια καὶ σταυροὺς θὰ ἐκδοθοῦν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς εἰδικὸν τεῦχος ὑπὸ τοῦ «Πανευβοϊκοῦ Βήματος» τὸ ὁποῖον θὰ πωλεῖται πρὸς 5 δρχ. ἕκαστον.

Ἠθικοκοινωνικὴ
Παράστασις = =

"ΕΓΚΡΑΤΙΔΑ"

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πανοσ. πατρὸς κ. Χριστοφόρου Καλύβα Κατηχητικὴ Μορφωτικὴ Σχολὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος ἐπεσφράγισε καὶ ἐφέτος τὴν χειμερινήν της ἐργασίαν μὲ τὴν ἀναβίβασιν τοῦ ἠθικοκοινωνικοῦ καὶ δραματικοῦ ἔργου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐγκράτιδα» εἰς τὴν Σχολὴν Πεζικοῦ Χαλκίδος, ἔργον τὸ ὁποῖον πράγματι ὑπῆρξε, τόσον ὡς σύνθεσις, ὅσον καὶ ὡς ἐκτέλεσις, ἄξιον μνείας καὶ θαυμασμοῦ.

Ἐμπνευσμένον ἀπὸ τοὺς χρόνους τῶν χριστιανικῶν διωγμῶν καὶ στηριγμένον ἐπάνω εἰς τὸ ἱστορικὸν πρόσωπον τῆς Μάρτυρος Ἑλληνίδος Ἐγκρατίδας, εὗρε ἐν τῷ προσώπῳ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς Κατηχητικῆς Σχολῆς τὴν ψυχήν του.

Οὕτω ἡ μαθήτρια Χρυσούλα Βαϊμάκη, ὡς πρωταγωνίστρια, μὲ ἄνεσιν, μὲ ἔκδηλα τὰ βιώματα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὴν φυσικότητα τῶν κινήσεων, μὲ ζωντανεμένον τὸ πάθος τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα ἐνεσάρκωνε καὶ δυνατὰ ὑπερήσπιζε, κατώρθωσε νὰ μεταφέρῃ τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατὰς καὶ θεατὰς τῶν δύο κατὰ σειρὰν παραστάσεων εἰς τοὺς ἱστορικοὺς ἐκείνους χρόνους. Ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως συντριπτικὴ ἔναντι τοῦ εἰδωλολατρικοῦ ψεύδους. Ἡ Μαρκέλλα, δηλ. Καλλιόπη Τσαϊμανάκη, ὡς ἀδελφὴ τοῦ διώκτου στρατηγοῦ Εὐδοντα, ὑπέροχη εἰς τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς πονεμένης ἀδελφῆς κατὰ τὴν σύγκρουσιν τῶν καθηκόντων μεταξὺ ἀδελφοῦ εἰδωλολάτρου καὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐπιβάλλοντος θυσίας. Ἡ Λέλα Λεβεντοπούλου, ὡς διακόνισσα Ἀκυλίνα, στέλεχος Χριστιανικὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυπέρβλητη εἰς τὸν ρόλον της μὲ φυσικότητα καὶ ἐκφραστικότητα ὑποδυθεῖσα τὸ πρόσωπον τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς συνετῆς δραστηριότητος. Ὡς πρὸς τὴν Ἀκριβούλαν Κωνσταντινίδου, αὐτὴ ἐνεσάρκωσε καὶ ἐνεφάνισε πρὸ τῶν θεατῶν τὴν ταπεινότητα τῆς κοσμικῆς δουλείας, ὡς Ἄγαρ, καὶ τὴν τόλμην καὶ ἀποφασιστικότητα τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας μὲ θερμότητα πίστεως καὶ ἐπιβαλλομένης εὐπρεπείας.

Κατὰ σειρὰν ὁ Ἰω. Πασασιλείου μὲ ἀσκητικότητα τοῦ μοναχοῦ, τὸν στόμφον τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὴν γλυκύτη

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΙΩΝΙΟΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ σαρκικὸς θάνατος σημαίνει τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος, ὁ δὲ πνευματικὸς τὴν νέκρωσιν τοῦ πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἡ αἰτία τοῦ πνευματικοῦ θανάτου ὡς καὶ τοῦ σαρκικοῦ εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος λέγει: «Ἡ ἐπιθυμία ἀφοῦ συλλάβῃ γεννᾶ τὴν ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἐκτελεσθεῖσα γεννᾶ τὸν θάνατον» (α:15). Ὥστε ὁ θάνατος εἶναι προϊὸν τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς εἶναι Ἅγιος καὶ ἐν τῇ ἁγιότητί Του δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ ἁμαρτία ἢ ὁ ἁμαρτωλός. Ἐπέρχεται λοιπὸν χωρισμὸς μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου. «Αἱ ἀνομίαι σας ἔβαλον χωρίσματα μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ αἱ ἁμαρτίαι σας ἔκρυψαν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σᾶς» διακηρύττει ὁ Προφήτης Ἠσαΐας (νθ.2).

Ὁ ἄνθρωπος κατ' ἀρχὴν δὲν ἁμαρτάνει διὰ τοῦ σώματός του, ἀλλὰ διὰ τῆς ψυχῆς του ἢ τοῦ πνεύματος. Προτοῦ ἡ κακὴ πρᾶξις γίνει, συλλαμβάνεται εἰ τὸν νοῦν καὶ εἰσέρχεται στὴν καρδιά. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλίαν ἐδίδαξε ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μοιχεύσῃς γιὰ νὰ ἁμαρτήσῃς, ἀλλ ἡ ἁπλῆ ἐπιθυμία πρὸς μοιχείαν εἶναι ἁμαρτία. Τὸ σῶμα μὲ τὰ διάφορά του μέλη ἁπλῶς ἐξωτερικεύει ἐκεῖνο ποὺ ἐμφωλεύει στὸ πνεῦμα. Αἱ ἁμαρτίαι τῆς διαπράξεως εἶναι κακαί, ἀλλ' αἱ ἁμαρτίαι τῆς διαθέσεως εἶναι χειρότεραι. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ ἁμαρτία ἔχει τὴν ρίζαν της εἰς τὸ πνεῦμα, τὴν καρδιὰ ἢ τὴν ψυχήν, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ θάνατος εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας, εἶναι φυσικὸν ὅτι ὁ ἐκ τοῦ θανάτου αὐτοῦ προερχόμενος χωρισμὸς εἶναι χωρισμὸς τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ δὲ καλεῖται πνευματικὸς θάνατος. «Διότι ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος» διακηρύττει ὁ ἀπ. Παῦλος (Ρωμ.στ:23) «Καὶ ἐσᾶς ὄντας νεκροὺς διὰ τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἁμαρτίας ἐζωοποίησεν» (Ἐφ. β'18, Κολ. β' 13).

Περὶ τῆς ἁμαρτωλῆς γυναικὸς ὁ ἀπ. Παῦλος λέγει: «Ἡ δεδομένη ὅμως εἰς τὰς ἡδονὰς ἐνῷ ζῇ εἶναι νεκρά» (Α' Τιμ. 5:6). Ὥστε κατὰ τὸν ἀπ. Παῦλον ἔχομεν ζωντανοὺς νεκρούς. Ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ εἶναι ζωντανοὶ νεκροί.

Κάποτε ἕνας φίλος μου ἱεροκῆρυξ ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ» ἐπρόκειτο νὰ ἔχουν μιὰ μεγάλη συνέλευσι κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρός των θὰ ὡμίλει ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἑκατομμύρια νεκρῶν θὰ ζήσουν αἰωνίως ἐπὶ τῆς γῆς». Ὁ φίλος μου οὗτος ἀμέσως ἔβαλε μιὰ ἐξ ἴσου μεγάλη διαφήμησι στὴν ἰδία ἐφημερίδα ὡς ἑξῆς: «Ἑκατομμύρια ζώντων ἤδη νεκροί». Πραγματικά! Οἱ νεκροὶ δὲν βρίσκονται μόνον στὰ νεκροταφεῖα, περιπατοῦν μεταξύ μας κάθε μέρα. Ἄνθρωπε ἁμαρτωλέ, «Ὄνομα ἔχεις ὅτι ζεῖς καὶ εἶσαι νεκρός» (Ἀποκ. 3:1)

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀγαπητότερα ἐδάφια τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ» εἶναι τὸ τοῦ Ἰεζεκιὴλ 18) «Ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτήσασα, αὐτὴ θέλει ἀποθάνει». Κρέμονται στὸ ἐδάφιο αὐτὸ καὶ σὲ μερικὰ ἄλλα, γιὰ νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ὁ θάνατος τὰ τελειώνει ὅλα· ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι θνητή. Ὅπως ὅμως εἴδαμε ὁ ἐν τῇ Γραφῇ ἀναφερόμενος θάνατος τῆς ψυχῆς δὲν εἶναι ἐξόντωσις ἢ ἐκμηδένισις, ἀλλὰ χωρισμός της ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Στὴ Γραφὴ ὅμως ἔχομεν ἀπειρίαν παραδειγμάτων ἐπιζήσεως τοῦ πνεύματος ἢ τῆς ψυχῆς μετὰ τὸν θάνατον τὸν φυσικόν. Ὁσάκις λοιπὸν συναντᾶτε τὴν λέξιν θάνατος ἢ νεκρὸς ἐν τῇ Γραφῇ ἐξετάζετε ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ σωματικοῦ ἢ τοῦ πνευματικοῦ θανάτου.

Ὅλοι μας ξεύρουμε τὴν ἱστορία τοῦ ἀσώτου υἱοῦ. Ὅταν ὁ ἄσωτος υἱὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὸν πατέρα του τί εἶπε ὁ γεμᾶτος ἀγάπη γονεύς; «Οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦτο καὶ ἀνέζησε».

Ἐὰν κατὰ τοὺς «Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ», ἡ λέξις θάνατος ἔχει μόνον μιὰ σημασίαν, τὴν ἐκμηδένισιν, τότε πῶς θὰ ἐξηγήσουμε τὸ ἐδάφιο αὐτό; Μήπως ὁ ἄσωτος υἱὸς εἶχε πραγματικὰ ἀποθάνει φυσικὸν θάνατον, εἶχε δηλαδὴ ταφῇ τὸ σῶμα του καὶ ἀποσυντεθῆ; Ὄχι βέβαια. Ἐδῶ ἁπλῶς πρόκειται περὶ πνευματικοῦ θανάτου. Ὁ υἱὸς ἦτο νεκρὸς ὡς πρὸς τὸν πατέρα του, διότι εἶχε ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ αὐτόν. Γιὰ τέτοιο θάνατο ὡμίλει καὶ ὁ Ἰωάννης ὅταν εἶπε. «Ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι μετέβημεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς, ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ» (Α' Ἰωαν. 3:14. Ὥστε φίλε ἀναγνώστα, μπορεῖ νὰ ζῇς καὶ ὅμως νὰ εἶσαι νεκρός.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸν παρόντα αὐτὸν πνευματικὸν θάνατον, ὁ ὁποῖος εἶναι πρόσκαιρος χωρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεόν, ὑπάρχει καὶ ἄλλος.

—Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ἢ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὠνόμασα τὸν πνευματικὸν θάνατον πρόσκαιρον διότι μπορεῖ νὰ τὸν νικήσῃ κανεὶς διὰ τῆς ἁπλῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν, ὁ Ὁποῖος ἐδοκίμασε καὶ τὸν σωματικὸν καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον χάριν ἡμῶν. Ὁ δὲ θάνατος τοῦ Χριστοῦ τί ἄλλο ἦτο παρὰ ἡ ἐγκατάλειψίς Του ἀπὸ τὸν Πατέρα «Θεέ μου, Θεέ μου, διατί μ' ἐγκατέλιπες» ἐφώναζε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὁ Χριστός. Ἐγκατελείφθη δὲ οὐχὶ διὰ τὰς ἰδικάς Του ἁμαρτίας, ἀλλὰ διὰ τὰς ἰδικάς μας τὰς ὁποίας κι' ἐπεφορτίσθη. Λοιπόν, τώρα ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ εὐκαιρία ἂς ἐκφύγωμεν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ παρόντος θανάτου προτοῦ μᾶς προλάβει ὁ αἰώνιος θάνατος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ μπορέσωμεν ποτέ μας νὰ ἐκφύγωμεν.

Τί λοιπὸν εἶναι ὁ αἰώνιος θάνατος; Εἶναι ὁ αἰώνιος χωρισμός μας ἀπὸ τὴν ζωήν. Ὁ Προφήτης Δανιὴλ διακηρύττει: «Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν κοιμημένων ἐν τῷ χώματι τῆς γῆς θέλουσιν ἐξεγερθῆ οἱ μὲν εἰς αἰώνιον ζωήν, οἱ δὲ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς καταισχύνην αἰώνιον. Καὶ οἱ συνετοὶ θέλουσι ἐκλάμψει ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος, καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες πολλοὺς εἰς δικαιοσύνην ὡς οἱ ἀστέρες, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Δαν. 12:2,5).

Ὁ αἰώνιος θάνατος εἶναι ἡ αἰωνία καταδίκη τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἂς ἀκούσωμεν τὸν Χρι-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ 1—6—58 θὰ διενεργῶνται καθημερινῶς καὶ ὥραν 9 π. μ. ἕως 12 μ. παρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου, Χαραλάμπους 13, ὁ ἀντιδιφθεριτικὸς καὶ ἀντιτυφικὸς ἐμβολιασμός, ὁ μὲν πρῶτος εἰς βρέφη ἀπὸ 6 μηνῶν ἕως 3 ἐτῶν, ὁ δὲ δεύτερος εἰς ἅπαντας τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 3ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἄνω.

Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι ὁ ἀντιδιφθεριτικὸς ἐμβολιασμὸς λόγῳ τῆς μεγίστης σπουδαιότητός του, τυγχάνει ὑποχρεωτικὸς διὰ Νόμου καὶ ὡς ἐκ τούτου λίαν ἀναγκαῖος ὅσον καὶ ὁ ἀντιτυφικὸς τοιοῦτος λόγῳ τῆς ἐνδημικότητος τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος.

Ἀμφότεροι οἱ ἐμβολιασμοὶ τυγχάνουσι τελείως ἀκίνδυνοι.

(Ἐκ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Εὐβοίας)

στὸν τὸν ἴδιον τί λέγει: «Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ν' ἀποκτείνωσι, φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα νὰ ἀπολέσῃ ἐν τῇ γεέννῃ» (Ματθ. (Ματθ. 10:28). «Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ρίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων» (Ματθ. 2 : 30) «Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἀριστερῶν· Ὑπάγετε ἀπ' ἐμοῦ, οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ» (Ματθ. 25 : 41). «Καὶ ἐὰν δὲ σκανδαλίζῃ ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν, καλλίτερόν σοι εἶναι νὰ εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴ ζωὴν κουλλὸς παρὰ ἔχων τὰς δύο χεῖρας νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γέεναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται».(Μαρκ. 9:43,44). Βέβαια οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ» δὲν πιστεύουν τὴν αἰώνιον τιμωρίαν τῶν ἀπίστων, ἀλλὰ ποῖον θὰ πιστεύσωμεν τὸν ἄψυχον RUTHERFORD ἢ τὸν ἐμψυχωτὴν Χριστόν; Ἐγὼ προτιμῶ νὰ εἶμαι μὲ τὸ μέρος τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν φοβοῦμαι τὸν αἰώνιον αὐτοῦ θάνατον, διότι ἔχω τὴν αἰώνιον ζωὴν ποὺ μοῦ προσέφερεν ὁ Χριστὸς. Τί περὶ σοῦ; «Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνταποδώσῃ θλῖψιν εἰς τοὺς ὅσους σᾶς θλίβουσιν, εἰς ἐσᾶς δὲ τοὺς θλιβομένους ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀποκαλυφθῇ ἀπ' οὐρανοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐν πυρὶ φλογός, κάμνων ἐκδίκησιν εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας Θεὸν καὶ τοὺς μὴ ὑπακούοντας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῆ μὲ ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ» (Α' Θεσ. 1 : 6—9).

Ὁ αἰώνιος αὐτὸς θάνατος ἐν τῇ Ἀποκαλύψει καλεῖται Δεύτερος Θάνατος. «Οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ βδελυκτοὶ καὶ φονεῖς καὶ πόρνοι καὶ μάγοι καὶ εἰδωλολάτραι καὶ πάντες οἱ ψεῦσται θέλουσι ἔχει τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ μὲ πῦρ καὶ θεῖον, οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος» (Ἀποκ. 21:8, 20:14, 19:20).

Ὥστε ἐν τῇ Γραφῇ [illegible] θάνατος δὲν σημαίνει ἐκμηδένισιν, σημαίνει ἁπλῶς χωρισμόν, ὑπὸ τὰς τρεῖς ἐννοίας ποὺ ἀναφέραμε.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

«ΕΓΚΡΑΤΙΔΑ»

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

τα τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς ἀπεδείχθη τὸ κατάλληλον πρόσωπον τῆς θέσεώς του. Ὁ Κ. Μαλλιώκας, ὡς ἱερεὺς Ἀρνόβιος, μοχθῶν διὰ τὸν σωσμὸν τοῦ διωκομένου ποιμνίου του, σεμνὸς καὶ μὲ ὕφος ταπεινοῦ λευΐτου, ἐβοήθησε δυνατὰ τὸ ἔργον. Ὡς πρὸς τὸν Κ. Καραβᾶν, ὑποδυθέντα τὸν ρόλον τοῦ φιλοσόφου Αὐρηλίου, ἀπέδωσε μὲ τὸ ἀλαζονικόν του ὕφος, ἐκεῖνο ποὺ τοῦ ἀνετέθη. Ὁ δὲ Χρῆστος Κούκης, ὡς Λουπέρκιος, θεῖος τῆς Ἐγκρατίδας, φοβερὸς εἰς συντριβὴν τοῦ ἀντιπάλου, μὲ τὸ εἰρωνικόν του ὕφος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεών του, καὶ διαλυτικὸς κατὰ τῶν φιλοσοφικῶν φλυαριῶν τοῦ Αὐρηλίου. Ὁ Κ. Σιόγκας, ὡς Ὀτεομέρος πατὴρ τῆς Ἐγκράτιδας, ἔπαιξε θαυμάσια τὸν ρόλον ἀγαθοῦ εἰδωλολάτρου πατρός, ὡς ὥριμος καὶ μὲ φυσικότητα, χωρὶς προσποιήσεις, ὥστε νὰ μείνῃ πρόσωπον δεσπόζον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ Δημ. Κοσμᾶς ὡς Εὔδονιας, Στρατηγός, διώκτης καὶ ἐρωτευμένος μὲ τὴν κόρην τοῦ Ὀτεομέρου, ἦταν ὅ,τι ἔπρεπε. Τὰ μάτια του ἀντικατώπτριζαν τὰ ψυχικὰ συναισθήματα τόσον τὸ γεῶδες πάθος, ὅσον καὶ τὴν θαυματουργικὴν τοῦ μεταβολὴν μετὰ τὸ μαρτύριον τῆς Ἐγκράτιδος. Καὶ οἱ μικροὶ λεγεωνάριοι Ἀντ. Βλασόπουλος καὶ Β. Κόκκας, προσέδωσαν ξεχωριστὸν τόνον εἰς τὴν παράστασιν. Ἰδιαιτέρως συνεκίνησε ἡ Κατακόμβη, ὅταν ἡ Μάρτυς ἐφέρετο πρὸς ταφὴν διότι ἐπροκάλεσε ρίγη ἱερά. Ἡ Ἀννούλα Παναγιώτου μὲ τὸ ἀκκιζτικόν της ἄγρυπνη καὶ σταθερὴ μὲ τοὺς μουσικοὺς της τόνους συνεπλήρωνε τὴν ὁμορφιὰ τοῦ ἔργου, καί, τέλος, ἡ πρωταγωνίσασα τὸ ἔργον δεσποινὶς Φαλίτσα Μίχου, πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας, ἐπροκάλεσεν ἐντύπωσιν μὲ τὴν σεμνήν της ἐμφάνισιν, καὶ μὲ τὴν ξάστερη φωνή της, κατετόπισε τοὺς θεατὰς πλήρως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔργου.

Ἀξίζουν λοιπὸν συγχαρητήρια θερμὰ πρὸς πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμβαλόντας εἰς τὴν ἀρίστην ἐμφάνισιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ δυσκόλου αὐτοῦ ἔργου καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἐμπνευστὴν αὐτοῦ πατέρα κ. Χριστ. Καλύβαν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 551

Ἐν Ν. Ἀρτάκῃ τῇ 27 Μαΐου 1958

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέας Ἀρτάκης διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχμῶν διακοσίων δέκα χιλιάδων [210.000]. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 15ην Ἰουνίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι πάσης τάξεως δι' ἔργα ὑδραυλικά. Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. 6.000. Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Κοινότητι καὶ τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας [Τ Υ Δ Κ.] κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Κοινότητος
Γεώργιος Καρατζίκης

ΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ Δ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Ἁγίου Χαλκίδος, τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλήθους γονέων καὶ κηδεμόνων ἔλαβον χώραν τὴν 25ην-5)58 αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις καὶ οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκίδος, ὧν τὴν κήρυξιν ἔκαμεν ὁ Νομαρχῶν Διευθυντὴς κ. Δημ. Καρυώταγλου.

Μετὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας ἐγένετο ἐμπνευσμένη προσφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημ. Σχολείων κ. Κων. Σακελλαρίου, ἐπηκολούθησεν ὁ ὅρκος τοῦ Ἀθλητοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ ἐπιδείξεις καὶ τὰ διάφορα ἀγωνίσματα, ὑπὸ τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ δημ]λου κ. Ἰωάν. Γκανᾶ, μὲ ἀλυτάρχην τὸν κ. Ἀνδρ. Πλασιήραν καὶ ἀφέτην τὸν κ. Ἀργ. Γιακαμόζην. Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, αἱ ἐπιδείξεις αὐταί, ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν καὶ θαυμασμὸν ἐπροκάλεσεν εἰς τοὺς θεατάς, τὸ ρυθμικὸν παίγνιον τῶν μικρῶν μαθητῶν, τῶν Α' καὶ Β' τάξεων.

Ἀξίζουν θερμότατα συγχαρητήρια εἰς ὅλον τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Σχολείων τῆς πόλεώς μας, τὸ ὁποῖον ἐμόχθησε καὶ κατέβαλε φιλοτίμους προσπαθείας διὰ τὴν ἀρίστην ἐμφάνισιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ἐφετεινῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΝ ΕΡΓΩΝ

Τὴν 18ην λήγοντος μηνὸς καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἐφημερίου ἱερέως Ἁγ. Βαρβάρας αἰδεσ. κ. Στεφάνου Φωτίου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παπαναστασίου καὶ Φαβιέρου ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ καὶ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ καὶ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ τῆς περιφήμου ἑταιρίας Β. Ρ. ΕΛΛΑΔΟΣ, ἧς πράκτωρ τυγχάνει ὁ ρηξικέλευθος καὶ αὐτοδημιούργητος συμπολίτης μας κ. Εὐάγγελος Γ. Παναγιάρης.

Τὰ ἐγκαίνια ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεώς μας καὶ κόσμος πολύς. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησεν ὁ κ. Παναγιάρης, ὁ ὁποῖος ηὐχαρίστησεν τοὺς προσελθόντας καὶ ἐτόνισεν τὴν σημασίαν τοῦ ἐπωφελοῦς ἔργου. Ἀπαντῶν ὁ Δήμαρχός μας κ. Ἀντ. Μαργαρίτης συνεχάρη τὸν κ. Παναγιάρην διὰ τὴν ἐκπολιτιστικήν του προσπάθειαν, ἡ ὁποία τιμᾷ τὴν Χαλκίδα, καὶ ἀκολούθως ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, ἔκοψεν τὴν ταινίαν. Ἐν συνεχείᾳ προσεφέρθησαν εἰς τοὺς προσκεκλημένους διάφορα ἀναψυκτικά, οἱ ὁποῖοι ηὐχήθησαν εἰς τὸν φιλοπρόοδον αὐτὸν συμπολίτην μας «Καλὲς δουλειές». Εἰς τὰς εὐχὰς αὐτῶν προσθέτει καὶ ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» τὰς ἰδικάς της.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου ὁδηγῶν ἑλκυστήρων καὶ βοηθῶν ἁλωνιστικῶν μηχανῶν γίνονται τὴν 1 — 3 ἑκάστου μηνὸς εἰς Ἀθήνας.

Πλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι δύνανται λάβουν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

Ὁ Δ]ντὴς Γεωργίας Εὐβοίας
Χρ. Παπαγεωργίου

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 212]1958 ἀποφάσεως Πρωτοδικείου Χαλκίδος ἀνεγνωρίσθη τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ» ὑπὸ τὸν διακριτικὸν τίτλον «Ο ΦΡΟΥΡΟΣ», οὗτινος ἕδρα τυγχάνει ἡ Χαλκὶς καὶ σκοπὸς ἡ περιφρούρησις τῶν πατρίων παραδόσεων ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 21η Μαΐου 1958.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
ΑΓΓΕΛΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Βαπτίσεις

Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Κωνσταντίνου Μάρου, ἐξ Ἀθηνῶν, ἀνεδέξαντο ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Προσκυνήματος τῆς Φανερωμένης Ν. Ἀρτάκης, τὸ θυγάτριον τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Γεωργίου Μπασούκου, ταμιακοῦ, καλέσαντες αὐτὸ Αἰκατερίνη.

—Ἀφίξεις

Προερχόμενος ἐκ Νιούαρκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀφίχθη εἰς Νέαν Ἀρτάκην ὁ κ. Δημήτριος Τσιμενίδης, ἀδελφὸς τοῦ ἐκ τῶν Εὐεργετῶν τῆς Νέας Ἀρτάκης ἀγαπητοῦ φίλου κ. Σωτηρίου Τσιμενίδου. Οὗτος προέβη εἰς διαφόρους δωρεάς, τὰς ὁποίας ἐπιφυλασσόμενοι νὰ σημειώσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας.

—Προαγωγαί

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Διοικήσεως Χωρ]κῆς Εὐβοίας κ. Πολύκαρπος Παναγιωτόπουλος, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου. Τὸν ἐπαξίως προαχθέντα φίλον της, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως καὶ τοῦ εὔχεται «εἰς ἀνώτερα».

—Εἰσφοραί

Ὁ ἐν Γιουρέκα τῆς Καλιφορνίας τῆς Βορ. Ἀμερικῆς ἀγαπητὸς κ. Κώστας Αὔγερ. Πολίτης ἀπέστειλε, μέσῳ τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς», ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰσφορῶν του, πέντε (5) δολλάρια, ἀντίτιμον μιᾶς λαμπάδος διὰ τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Προσκυνήματος τῆς Φανερωμένης Ν. Ἀρτάκης

ΠΕΝΘΗ

—Ἀντώνιος Γ. Ζέρβας

Εἰς ἡλικίαν μόλις 57 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα πανδήμως, τὴν 19]5)1958, ὁ ἐξαίρετος συμπολίτης καὶ ἔντιμος ἐπαγγελματίας Ἀντώνιος Γ. Ζέρβας, προσφιλὴς ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Χρυσοστόμου. Ἡ εἴδησις τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ πολυκλαύστου τούτου συμπολίτου μας, γνωσθεῖσα εἰς τὴν πόλιν μας καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Κύμης, ἐξ ἧς οὗτος κατήγετο, ἐπροκάλεσεν βαθυτάτην θλῖψιν, διότι ὁ ἀείμνηστος Ἀντώνιος Ζέρβας λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος του καὶ ἤθους του ἐξετιμᾶτο παρὰ πάντων.

Ἐκφράζοντες τὰ θερμὰ συλλυπητήριά μας πρὸς τοὺς τρωθέντας οἰκείους τοῦ μεταστάντος καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτην Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Χρυσόστομον Ζέρβαν, εὐχόμεθα τὴν γαῖαν ἐλαφρὰν καὶ αἰωνίαν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

—Καλλιόπη Δαζ. Ζαχαράκη

Νοσηλευομένη εἰς τὸ Δημόσιον Νοσοκομεῖον Χαλκίδος, ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον ἡ σεβαστὴ οἰκοδέσποινα Καλλιόπη Δαζάρου Ζαχαράκη, καταγομένη ἐξ Ἀφθόνης τοῦ Μαρμαρᾶ, κάτοικος ἐν ζωῇ Νέας Ἀρτάκης.

Ἡ κηδεία της ἐγένετο ἐνταῦθα, παρηκολούθησαν δὲ αὐτὴν οἱ ἐν Χαλκίδι γνωστοί της καὶ Προικονήσιοι.

Πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῆς καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἐν Χεμπστεδ, Ν.Υ. τῆς Ἀμερικῆς διαμένοντα τέκνα αὐτῆς κ. Στυλιανὸν καὶ κ. Κασάνδραν Λαμπαδαρίδου ἀπευθύνομεν θερμότατα συλλυπητήρια.

Ν.Γ.Ζ.—Διαμ. Ἰ. Δρακόπουλος

—Μαργαρίτα Γ. Φύσσα

Κατόπιν κεραυνοβόλου ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως παρέδωσε τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν δημιουργόν μας ἡ ἐνάρετος συμπολῖτις Μαργαρίτα σύζυγος τοῦ συμπαθοῦς φίλου κ. Γεωργίου Φύσσα, ὃν καὶ συλλυπούμεθα.

Δρομολόγια Σ. Ε. Κ. ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1958

Ἀναχωρήσεις ἐκ Χαλκίδος: Ταχεῖαι: 5 35, 11,36 καὶ 19.40. Κοιναὶ: 7.05 καὶ 18,15.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ: Ταχεῖαι: 8,43, 13,48 καὶ 17.00. Κοιναί: 6,00 καὶ 20.21.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλεστάτου υἱοῦ, συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΖΕΡΒΑ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ἡ μήτηρ
Ἑλένη Ζέρβα

Ἡ σύζυγος καὶ τέκνα
Ἀντωνίου Ζέρβα
Οἰκογ. Δημ. Ζέρβα
» Δ. Σταματίου

† Ὁ Μητροπολίτης
Καρυστίας καὶ Σκύρου
Χρυσόστομος Ζέρβας

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
7
ΙΟΥΛΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ 583—584

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν ἀπουσιάζοντα Σεβ. Μητροπολίτην μας, Πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος Ἀρχιμ. κ. Συνεσίου Βισβίνη, ἐψάλη ἁγιασμὸς ἐπὶ τῇ τελετῇ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς πρώτης αἱρετῆς Διοικήσεως τοῦ νεοϊδρυθέντος Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας, ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτοῦ.

Κατ' αὐτὰ παρέστησαν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ κ. Νομάρχης, βουλευταί τινες τοῦ Νομοῦ μας, ἅπασαι αἱ Δικαστικαί, Στρατιωτικαὶ καὶ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Εὐβοίας, Ἐκπρόσωποι τῶν Ἐπαγγελματικῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ὀργανώσεων, ὁ Διδασκαλικὸς κόσμος καὶ πολλοὶ συμπολῖται.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησεν ὁ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἐκλεγεὶς Πρόεδρος τοῦ νέου Ἐπιμελητηρίου κ. Δημήτρ. Κ. Σκούρας, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ ἐξιστόρησεν διὰ μακρὸν τὴν ὠφελιμότητα τοῦ πρώτου Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸν τόπον μας καὶ ἀκολούθως ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ νεοϊδρυθέντος Ἐπιμελητηρίου, καταχειροκροτηθείς.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ νεοϊδρυθέντος Ἐπιμελητηρίου κ. Δημ. Σκούρας ἀπέστειλε πρὸς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους του, τὸ κατωτέρω μήνυμα:

«Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Βαθύτατα συγκεκινημένος ἀπὸ τὴν κατὰ τόσον πανηγυρικὸν τρόπον ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἐπιμελητηρίου μας ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην Σας, τόσον πρὸς ἐμὲ προσωπικῶς ὅσον καὶ πρὸς τοὺς συναδέλφους συνεργάτας μου, θεωρῶ πρωταρχικὴν ὑποχρέωσίν μου νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὰς πλέον θερμὰς καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας.

Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων διότι διὰ τῆς καθολικῆς ψήφου σας, ἀπεδείξατε εἰς τοὺς πάντας καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἅπαξ διὰ παντὸς ἀποστομωτικόν, ὅτι παρῆλθεν πλέον ἀνεπιστρεπτὶ ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ διαφόρων μεθόδων καὶ τεχνασμάτων ἐπετυγχάνετο ἡ τοποθέτησίς μα ἐναντίον τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τόσον τῶν ἀτομικῶν ὅσον καὶ τῶν ταξικῶν μας.

Ἀφήνων εἰς τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἥτις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν ἀπεδείχθη ὅτι ὑπῆρξεν καὶ δική σας ἔντονος ἀγανάκτησις διὰ τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐναντίον μου προσωπικῶς καὶ ἐπὶ ἐννέα ὁλοκλήρους μῆνας, ἀνάρμοστον συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν, θεωρῶ ἀπαραίτητον νὰ δηλώσω πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς συναδέλφους ὅτι θὰ ἐξαντλήσω κάθε δυνατὸν ὅριον δραστηριότητος καὶ ἐργατικότητος, διὰ νὰ φανῶ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης Σας, ἡ καθολικότης τῆς ὁποίας δημιουργεῖ δι' ἐμὲ καὶ τοὺς συναδέλφους Συνεργάτας μου βαρυτάτας ὑποχρεώσεις καὶ καθήκοντα.

Δηλῶ πρὸς πάντας τοὺς Συναδέλφους ὅτι μοναδικήν μου φροντίδα καὶ ἔργον θ' ἀποτελέση ἡ ὀργάνωσις τοῦ νέου μας Κεντρικοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ τρόπον ὥστε θὰ ἐξασφαλίση τὴν ἀνάδειξιν αὐτοῦ εἰς Ὀργανισμὸν ἀντάξιον τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν προσδοκιῶν Ὑμῶν καὶ τῆς κοινωνίας μας ὁλοκλήρου.

Μὲ τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν Συναδέλφων τοὺς ὁποίους ἡ ψῆφος Σας ἀνέδειξεν εἰς τὸ τιμητικὸν ἀξίωμα τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς καὶ πάντων Ὑμῶν θ' ἀγωνισθῶ δι' ὅλων τῶν εἰς τὴν διάθεσίν μου μέσων διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν τάξεών μας, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν προάσπισιν τῶν πάσης φύσεως γενικῶν καὶ ἀτομικῶν ζητημάτων τῶν μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἐπίσης ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ πλέον συγκεκριμένων μελημάτων μας θ' ἀποτελέσουν τ' ἀπασχολοῦντα τὴν Νῆσον μας γενικὰ ζητήματα Ἐμπορίου—Βιομηχανίας—Τουρισμοῦ—Ἀνεργίας—Κοινωνικῆς Προνοίας—Ὁδοποιΐας—Λιμενικὰ κλπ. κλπ. τὰ ὁποῖα δι' ἐμπεριστατωμένων μελετῶν θὰ προβάλωμεν ἐνώπιον τῆς Σ]τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν καὶ θὰ ἐπιδιώξωμεν σθεναρῶς τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων ἐπίλυσιν αὐτῶν.

Δὲν παραλείπω νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι θὰ εἶμαι πάντοτε ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς Συναδέλφου, καὶ θὰ θεωρῶ ἰδιατέραν τιμὴν δι' ἐμὲ καὶ τὸ Ἐπιμελητήριον τὴν ἀπασχόλησίν μου διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν παντὸς ζητήματός Σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν θερμῶς καὶ σᾶς διαβιβάζω τὰς ἐγκαρδίους θερμὰς εὐχαριστίας τῶν διὰ τῆς τιμητικῆς Σας ψήφου ἐκλεγέντων Συναδέλφων, μαζὶ μὲ τοὺς πλέον εἰλικρινεῖς Συναδελφικούς μας χαιρετισμούς.

Χαλκίς, 20 Ἰουνίου 1958 ΔΗΜΗΤΡ. ΣΚΟΥΡΑΣ»

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΙ ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ο
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ
Ἀριθ. Πρωτ. 3836

Ἐν Χαλκίδι τῇ 2)7)1958

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

Ἡ Μεγάλη Ἐμποροπανήγυρις καὶ Ζωοπανήγυρις Χαλκίδος διαρκείας ὀκτὼ (8) πλήρων ἡμερῶν, καθιερωθεῖσα διὰ Β. Δ)τος καὶ γνωστὴ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, θέλει τελεσθῇ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀπὸ τῆς 26ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 2ας Αὐγούστου 1958.

Αἱς τοὺς ἐμπόρους θέλει διατεθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου χῶρος ἐπ' ἐνοικίῳ διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπ' αὐτῶν καταλλήλων Παραπηγμάτων πρὸς ἔκθεσιν τῶν ἐμπορευμάτων των.

Ἡ δημοπρασία ἐνοικιάσεως τῶν χώρων διὰ τὴν ἔκθεσιν ἐμπορευμάτων ἐν γένει ἐνεργηθήσεται τὴν 25ην Ἰουλίου καὶ ἀπὸ ὥρας 9ης π. μ., τῶν χώρων δὲ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν παντὸς εἴδους παιγνίων καὶ ἀναψυκτηρίων τὴν 24ην Ἰουλίου καὶ ἀπὸ ὥρας 9ης π. μ.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντ. Π. Μαργαρίτης

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱδρυθέντος, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 1)7)1957 Β. Δ]τος, Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας, κατὰ τὴν Συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 25)6)1958, ἐξελέξατο τὴν νέαν Διοίκησιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὡς κάτωθι:

Δημήτριος Κ. Σκούρας Πρόεδρος.

Παναγιώτης Β. Σακελλαράκης Α'. Ἀντιπρόεδρος

Νικόλαος Δ. Βενιζέλος Β'. Ἀντιπρόεδρος.

Εὐάγγελος Π. Μπαφέρος Ταμίας.

Δημήτριος Ἰ. Σκιᾶς Γεν. Γραμματεύς.

ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ: ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΘΕΡΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μία ἄποψις τῶν Νέων Παλατίων

Πενῆντα μόλις χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, στὴν πιὸ μαγευτικὴ καὶ ἀμμώδη παραλία τῆς Ἀττικῆς, ἀπέναντι ἀκριβῶς τῆς Ἐρετρίας, ξεπροβάλλει, μὲ τὴν καταπράσινη φορεσιά της, ἡ ὡραία κωμόπολις τῶν Νέων Παλατίων. Ὁ ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος, τὰ ὡραῖα παραλιακὰ κέντρα μὲ τὶς ἐξέδρες τους, τὰ τρεχούμενα γωνευτικὰ νερά, τὸ ξηρὸ καὶ ὑγιεινὸν κλῖμα καὶ τὰ φυσικὰ θέλγητρα, καθιστοῦν τὰ Νέα Παλάτια τὸ ἰδεῶδες θέρετρον τῆς Ἀττικῆς.

Ἀρκετὰ λεωφορεῖα, πούλμαν, κοῦρσες καὶ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα μεταφέρουν, ἐκεῖ, κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα, ἀρκετὸ κόσμο γιὰ νὰ ξεκουρασθῇ ἀπὸ τὸν θόρυβο τῆς Ἀθήνας καὶ τὴν βιοπάλη καὶ ν' ἀπολαύσῃ τὴν μαγεία τῆς φύσεως.

Πολλοὶ εἶναι Ἀθηναῖοι ποὺ παραθερίζουν, κάθε καλοκαῖρι, στὰ Νέα Παλάτια. Ἐφέτος, λογῳ τῆς ἀσφαλτοστρώσεως τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Ν. Παλατίων—Ὠρωποῦ, προβλέπεται ἀρκετὴ τουριστικὴ κίνησις.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

ΣΩΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἡ λέξις σωτηρία εἶναι ἡ κεντρικωτάτη καὶ ἡ σπουδαιοτάτη λέξις εἰς τὸ Θεολογικὸν λεξιλόγιον. Εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰςτὸν κόσμον. Εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν Θεολογικὴ λέξις. Δὲν εἶναι λέξις θεωρητική, χωρὶς νόημα καὶ χωρὶς ἐφαρμογὴ πρακτική. Εἶναι λέξις ποὺ ἐδοκιμάσθη στὴν πεῖρα τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔχει ἀποδώσει θαυμάσια ἀποτελέσματα σὲ ἀλλαγμένες ψυχές.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μιὰ ἄλλη λέξις, ἡ ὁποία εἶναι ἐξ ἴσου σπουδαία καὶ ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἡ λέξις σωτηρία ἀντιπαρίσταται Ἡλέξις αὐτὴεἶναι ἡ λέξις ἁμαρτία Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ἁμαρτία δὲν θὰ ἦταν ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ σωτηρία

Ἡ ἁμαρτία μοιάζει μὲ τὸ δηλητήριο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ πάρῃ ὁ ἄνθρωπος. Μόλις ληφθῇ τὸ δηλητήριον ἀμέσως πρέπει νὰ πάρωμε κάτι τι τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντίδοτον τοῦ δηλητηρίου Τὸ μόνο ἀντίδοτον κατὰ τῆς ἁμαρτίας εἶναι ἡ σωτηρία.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἕνα πολὺ μεγάλο βάρος, τὸ ὁποῖον φέρει ὁ ἄνθρωπος χωρὶς ὅμως πολλὲς φορὲς νὰ τὸ καταλαβαίνῃ. Κάποιος ἱεραπόστολος ἰατρὸς στὰς Ἰνδίας παρετήρησεἀρκετοὺς ἄνδρας ἑνὸς χωριοῦ νὰ μεταφέρουν τὸν κορμὸν κάποιου δένδρου, τὸ ὁποῖον εἶχαν κόψει οἱ ἴδιοι. Εἶχαν κλαδέψει ὅλα τὰ κλαδιά του καὶ ἔφεραν μόνον τὸν κορμὸν του δένδρου. Ἦταν πολὺ βαρὺ τὸ δένδρον αὐτὸ καὶ φαίνεται ὅτι ἐκουράζοντο πολὺ στὴ μεταφορά του. Κάθε λίγο καὶ λιγάκι σταματοῦσαν καὶ τὸ ἔβαζαν κάτω γιὰ να ξεκουρασθοῦν Ὁ ἰατρὸς ἱεραπόστολος τοὺς ἐπλησίασε καὶ τοὺς εἶπε: «Βλέπω ὅμως ὅτι ὑπάρχει κάποιο μεγαλύτερο βάρος πάνω στὴν πλάτη σας, τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖτε τ σο εὔκολα νὰ ἀφαιρέσητε ὅπως τὸ βαρὺ δένδρον.

Ἀμέσως οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐστράφησαν πρὸς τὸν ἰατρὸν καὶ τοῦ λέγουν.Ἴσως ἡμᾶς ὁμιλεῖς παραβολικῶς. Τί εἶναι αὐτὸ τὸ βάρος, γιὰ τὸ ὁποῖον μᾶς ὁμιλεῖς; Ἀμέσως κάποιος ἄλλος ἐξ αὐτῶν εἶπε: Ἴσως νὰ ἀναφέρεται εἰς τὶς γυναῖκες μας καὶ τὰ παιδιά μας. Ὄχι, ἀπήντησε ἰατρός,ἡ σύζυγόσας κάμνει περισσότερο ἔργο στὸ σπίτι παρὰ σεῖς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφέρωμαι εἰς αὐτὴν ὡς τὸ μεγάλο βάρος τῆς ζωῆς σας. Ἂν καὶ ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν εἶναι δύσκολη, ἐν τούτοις δὲν θὰ μποροῦσα νὰ πῶ ὅτι εἶναι

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην Σελίδα)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ἡ ἐνάρετος δνὶς Κικὴ Παναγ. Γιάνναρου καὶ ὁ κ. Σωτήρ. Σπανός, ὑποσμηναγὸς μηχανικός, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἐν Λίμνῃ. Θερμὰ συγχαρητήρια.

—Γάμοι

Ὁ κ. Κων]τῖνος Θ. Θεοδωρᾶκος καὶ ἡ δνὶς Ἑλένη Εὐαγ. Καρυβᾶ ἐτέλεσαν ἐν Ἀμαρύνθῳ τοὺς γάμους των.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν. Α.Μ.

—Μεταθέσεις

Μετὰ 18ετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πόλιν μας, μετετέθη εἰς Ἀθήνας ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς τοῦ Ο.Τ.Ε. κ. Ἰωάννης Σπάλλας. Ἀντὶ τούτου ἐτοποθετήθη εἰς τὴν θέσιν του ὁ συμπολίτης κ. Χρῆστος Ποθητάκης.

Ὁ κ. Σπάλλας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ὑπαλλήλου, ἐνάρετος οἰκογενειάρχης καὶ φιλακόλουθος χριστιανός, ἀφήνει μνήμην ἄληστον εἰς τὴν πόλιν μας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετιμήθη καὶ ἠγαπήθη.

—Νέοι Ἐπιστήμονες

Μὲ τὸν βαθμὸν «Ἄριστα», ἔλαβεν τὸ πτυχίον τῆς Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ συμπολίτης μας κ. Πέτρος Κ. Μπέλλος, ὃν καὶ συγχαίρομεν.

—Πένθη

Ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα οἱ Τριαντάφυλλος Παπαϊωάννου, συνταξιοῦχος Ο.Τ.Ε., Σταυρὸς Ἰ. Καντουλῆς, καφεπώλης, ἐξ Ἀρτάκης—Κυζίκου καὶ ἡ Ταρσὴ Νικολ. Τσατσανιᾶ, ἐκ Λαγγάδος—Μικρᾶς Ἀσίας.

—Εἰς ἡλικίαν 81 ἐτῶν ἀπέθανεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ν. Ἀρτάκην ὁ Ζαφείριος Ε. Ἀρβανίτης.

—Ἐπνίγη ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ, ἐνῷ ἐκολύμβα, ὁ ἑννεαετὴς Τηλέμαχος Ἰω. Χατζηγιαννακέρης.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

—Ἐμμανουὴλ Φαρλέκας

Ἐν βαθυτάτῳ γήρατι ἀπεδήμησεν πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις, προεξάρχοντος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. κ. Θεοκλήτου, ὁ Ἐμμανουὴλ Φαρλέκας, Πρωτονοτάριος τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁρμώμενος ἐξ Ἀϊδινίου Μ. Ἀσίας.

Ὁ ἀπελθών, ὅστις ἐκοσμεῖτο διὰ σπανίων χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ ἦτο κάτοχος τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἐξέδιδεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τελευταίως, τὸ «Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον» χρησιμώτατον βοήθημα δι᾽ ὅλους τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς λειτουργούς.

Ὁ Ὕψιστος, τὸν ὁποῖον ἐξύμνει διὰ ζώσης καὶ γραπτῆς μουσικῆς, ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ σεβαστοῦ καὶ καλοῦ τούτου φίλου.

Ν. Ζ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—«Παναγία Φανερωμένη»

Ἔκδοσις ὁμωνύμου Ἱερ. Προσκυνήματος τῆς Νέας Ἀρτάκης. Ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Ἁγίου Χαλκίδος, τὸ ἔκτον ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἀθανασίου, ἱερατικῶς Προϊσταμένου Ν. Ἀρτάκης. Τὸ ἐξ 70 σελίδων βιβλίον τοῦτο περιέχει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἐν λόγῳ Προσκυνήματος, τὰ θαύματα τῆς ἐν Ν. Ἀρτάκῃ φανερωθείσης Θεομήτορος κλπ.

—«Γῆ Μήτηρ»

Δελτίον Διευθύνσεως Γεωργίας Νομοῦ Εὐβοίας, τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1958. Περιέχει ὁδηγίας διὰ τ. ν. ἀγρότας καὶ ποικιλίαν γεωργικῶν εἰδήσεων.

Ἀγρόται! Μελετήσατέ το.

—Ἀρχαιρεσίαι

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ νεοϊδρυθέντος Ἐθνικοῦ Ἀναμορφωτ. Συλλόγου Χαλκίδος «ὁ Φρουρός» ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς:

Ἀθανάσιος Δημ. Ἀγγελέτος, Πρόεδρος. Γρηγόρ. Νικ. Μπεληνιάννης Ἀντιπρόεδρος. Ἀχιλλεὺς Νικ. Τσούμας Ταμίας, Χαράλ. Κ. Λάμπρου Γεν. Γραμματεύς.

Μέλη: Νικόλ. Κολέτσος, Ἰωάννης Τζιρόπουλος, Κων. Λιαπης.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή: Μανοῦσος Συγγελάκης, Νικ. Γίνας, Ἀναστάσιος Φίλιος.

Συγχαίροντες τοὺς ἐκλεγέντας, εὐχόμεθα ὅπως οἱ συμπολῖται μας ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τοῦ νεοσυσταθέντος τούτου Συλλόγου, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ περιφρούρησις τῶν πατρίων παραδόσεων ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
" ΛΟΥΣΥ "
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐκλεκτῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων τῆς Χαλκίδος ὅτι ἄρχεται τῆς λειτουργίας του τὸ Κομμωτήριον γυναικείων Κομμώσεων τοῦ ξενοδοχείου ὑπὸ τὴν Δ)σιν τοῦ Καλλιτέχνου Κομμωτοῦ τῶν Ἀθηνῶν
ΠΑΝΤΕΛΗ ΒΕΛΩΝΑΚΗ
—Κομμώσεις Τέχνης
—Βαφαὶ
—Μιζ ἀν πλὶ
—Περμανάντ
Μὲ τὰ τελειότερα μηχανήματα
Ὅ,τι μοντέρνο εἰς Κτενίσματα
Ἔναρξις Σάββατον 12ην τρέχοντος
Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Ἀριστοτέλους 141—Τηλ. 876.576.
Οἶκον Δ)ντής: Ε.Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Ἀριθμὸς 6696

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος καὶ κάτοικος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ, ὅτι:

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1406 Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Δ. Ἀποστολίδου, ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην τρίτην (13ην) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ Χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου (1958) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸν συνήθη τόπον πλειστηριασμῶν τοῦ Δήμου Χαλκιδέων ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι Δικαστικοῦ Μεγάρου κειμένου καφενείου «Η ΘΕΜΙΣ» τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1403) 17 6 58 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ῥηθέντος ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα τοῦ διωκομένου ὀφειλέτου Θεοδώρου Γ. Δάβρη, κατοίκου Βατῶντος, τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Χαλκίδι ἑδρευούσης Ὁμορρύθμου Ἐμπορικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Υἱοὶ Μελισσάρη νομίμως ἐκπροσωπουμένης ἤτοι: Δύο ἠλεκτροκίνητα μοτὲρ (ἀντλίες) δυνάμεως 8 ὀκτὼ ΗΡ Ἑλληνικῆς κατασκευῆς καὶ τύπου μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων των καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων των ἤτοι λωρίων, σωλήνων κ.λ.π. ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ λειτουργίᾳ ἐκτιμηθέντα ἀντὶ δραχμῶν 20.000 εἴκοσι χιλιάδων, ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ προσφέρει ἡ ἐπισπεύδουσα τὸ 1)4 τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000), ὅτι ὡς ἄνω πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται ὅπως ἡ ἐπισπεύδουσα πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησιν της δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 318)53 ἀποφάσεως τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγῇ ἤτοι 1) Δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας ἐννεακοσίας τεσσαράκοντα (4940) ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 30 9 53 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 2) δι' ἔξοδα δικαστικὰ τῆς ἀπὸ 15—7—54 προκοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς δραχμὰς χιλίας τριακοσίας πεντήκοντα (1350) ἐντόκως νομιμοτόκως, 3) δι' ἔξοδα νέας ἐπιταγῆς ἤτοι δύο ἀντίγραφα, σύνταξιν ἐπιταγῆς, πορείαν κλητῆρος δραχμὰς τετρακοσίας ὀγδοήκοντα πέντε 485 καὶ ταύτας ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 6—6—58 ἄχρις ἐξοφλήσεως μεῖον δραχμὰς χιλίας διακοσίας 1200 καταβληθείσας, ὡς καὶ ἐπὶ πλέον δραχμῶν διακοσίων εἴκοσι πέντε 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν, ὡς καὶ λοιπὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ μεῖον ἑτέρων δραχμῶν δύο χιλιάδων ἑκατὸν 2100 καταβληθέντων, ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον ὅτι ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα, ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς τῶν ἐκπλειστηριασθησομένων ὡς ἄνω κινητῶν πραγμάτων ὀφείλει ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἐνταῦθα Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον Γραμμάτιον Παρακαταθήκης πρὸς κατάθεσιν εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὅτι τὰ κηρύκειο δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταί, ὅπως προσέλθωσιν ἐνώπιόν μου κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν τετάρτην 4ην Ἰουλίου τοῦ Χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου κειμένῳ Γραφείῳ μου οἰκίᾳ ἰδιοκτησίας Γεωργίου Δ. Ἀληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος

[Τ.Σ.] Χρ. Γραμματικάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Χριστιανικὸς Μορφωτικὸς καὶ Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν Οἶκον «ΙΖΟΛΑ» ὡς ἐπίσης τὸν ἐν τῇ πόλει μας ἀντιπρόσωπόν του κ. Γεώργιον Δ. Ἀνδριανὸν καὶ ἰδίᾳ τὸν κ. Ἀντώνιον Μάτσαν, διὰ τὴν εὐγενῆ προσφορὰν των ἐκ τριῶν ἠλεκτρικῶν ἑστιῶν μονῶν καὶ μιᾶς διπλῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παρεχομένου συσσιτίου εἰς πεντήκοντα ἀπόρους ἀσθενεῖς τῆς πόλεώς μας καὶ εὔχεται ὁλοψύχως εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν των.

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἔ,ρε φέστα ποὺ ἔγινε στὴν Ἐρέτρια, μὲ τὸ φεστιβὰλ ποὺ δόθηκε ἐκεῖ, στὶς 28 καὶ 29 τοῦ περασμένου μηνός.

—Μόνο ἐδῶ, στὴν Χαλκίδα, πάθαμε... ναυτίασι, καὶ δὲν μπορέσαμε νὰ δοῦμε τὴν Ναυτικὴ γιορτὴ ποὺ εἶχε προαναγγείλει τὸ Γ.Ν.Ε!!

—Μήπως τὴν εἶδε κανένας ἄλλος; Ἐρωτῶ...

—Μεγάλη ἐπιτυχία ἐσημείωσε ἡ ὀκταήμερος Ἐμποροπανήγυρις καὶ Ζωοπανήγυρις τῶν Ψαχνῶν

—Στὸ ἄκουσμα Ψαχνά, ρίχτηκαν μὲ τὰ μοῦτρα, στὸ Ψαχνὸ τοῦ ψητοῦ, οἱ Ἔμποροι, γιὰ ν' ἀφήσουν στοὺς Ψαχνιῶτες τὰ κόκκαλα!

—Κ' ἐπειδὴ οἱ βρῶσις ἔπρεπε νὰ συνοδεύεται κι' ἀπὸ τὴν πόσιν, φώναζαν στὸ Δήμαρχό τους:

—«Βάλε, Βαλαῆ. Βάλε νὰ πιοῦμε, γιατὶ μπουχωθήκαμε».

—Πλὴν ὅμως, ὁ Βαλαῆς ἀντὶ νὰ βάλῃ.., ἔπερνε.

—Ἔπερνε καὶ μάζευε γιὰ νὰ καλλωπίσῃ τὸν Δῆμον του.

—Ἀπήλαυσε ἐκεῖνο ποὺ ποθοῦσε ὁ Ποθητάκης, ὁ χρηστὸς Χρῆστος: Ἔγινε Διευθυντὴς τοῦ Ο.Τ.Ε. Χαλκίδος.

—Προτοῦ προλάβω νὰ τοῦ εὐχηθῶ «καὶ εἰς ἀνώτερα», αὐτὸς κατέβηκε στὰ κατώτερα.

—Στὰ ἰσόγεια δηλαδὴ γραφεῖα τοῦ Ο.Τ.Ε.

—Ἔφριξεν ὁ Ἡλιοῦ καὶ ἐστέναξεν ἡ Ε.Δ.Α. μὲ τὴν σύλληψι τοῦ Φρίξου Πρωιογερέλη.

—Τοῦ ἰδιαιτέρου, δηλαδή, γραμματέως τοῦ Ἡλιοῦ ποὺ ἔκρυβε στὸ σπίτι του τὸν ἐπικίνδυνο κομμουνιστὴ καὶ κατάσκοπο Μ. Κολοκοτρώνην.

—Ἔτσι, ἡ Ε.Δ.Α., ποὺ παρουσιάζετο ὡς ἀθῶα περιστερά, ἀπεδείχθη πῶς εἶναι ἕνας μαῦρος κόρακας μὲ νύχια γαμψά, γιὰ νὰ τὰ βυθίσῃ, μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία, στὶς σάρκες τῆς Ἑλλάδος!!

—Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψι αὐτή, δὲν ἐπιτρέπεται, εἰς αὐτὸν τὸν κόρακα, νὰ φτερουγίζῃ ἐλεύθερος καὶ νὰ κρώζῃ γύρω ἀπὸ τὰ ....«πτώματα».

—Οἱ Ταῦρνοι ποὺ ἔκαμαν τὸν ντοῦ, εὗρον, εἰς τὸν Ἕβρον, τὸν μπάρμπα τους:

—Μὲ τὸ μέεε ποὺ ἔκαμαν οἱ ἄνδρες τῶν ΜΕΑ, ἀπέβαλαν τὴν λεοντῆν, ἔγιναν λαγοὶ καὶ τὤβαλαν στὰ πόδια.

—Νά, λοιπόν, κ' ἕνα μάθημα, ποὺ ἐσυνέτισε τοὺς σουνετισμένους πλιατσικολόγους Τουρκαλάδες.

Z.

ΑΠΗΛΛΑΓΗ ΔΙΑ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 145|1958 βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδικῶν, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν Δικαστῶν κ. κ. Δημ. Κολαμβοκίδου Προέδρου, Δημ. Δρακοπούλου Εἰσηγητοῦ καὶ Δημ. Λαρδούγια Ἀνακριτοῦ, ἀπηλλάγη παμψηφεὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἁγ. Γεωργίου Ἡλίων πατὴρ Κοσμᾶς Π. Ζαρῖκος, ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς ἀπιστίας κ.λ.π. τὴν ὁποίαν ἐχάλκευσαν καὶ ἐξύφαναν εἰς βάρος αὐτοῦ οἱ σφετερισταὶ καὶ οἱ λυμαινόμενοι τὴν Μονήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὗτος τοὺς εἶχεν ἀπομακρύνει διὰ δικαστικῆς ὁδοῦ.

Ὁ πατὴρ Κοσμᾶς Ζαρῖκος

Ἡ πανηγυρικὴ αὐτὴ ἀπαλλαγὴ τοῦ πατρὸς Κοσμᾶ, ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν εἰς τοὺς συκοφάντας του, οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπει νὰ πληρώσουν τώρα καὶ τὰ ἐπίχειρα τῆς δολίας πράξεώς των.

• •

ΕΠΙ ΤΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καθ' ἣν Η.Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ΠΑΥΛΟΣ ἦγε την ὀνομαστικήν Του, ἐψάλη εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου δοξολογία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος, περιστοιχουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου τῆς πόλεώς μας.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν οἱ κ. κ. Νομάρχης, Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, αἱ Ἀρχαί, αἱ Ὀργανώσεις καὶ ὁ Λαὸς τῆς Χαλκίδος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὡμίλησεν ἡ Α. Σ. ὁ Ποιμενάρχης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος, ἐξάρας τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν δημοκρατικότητα τοῦ ἑορτάζοντος Ἄνακτος καὶ ηὐχήθη «Πολλὰ τὰ ἔτη Αὐτοῦ».

Ἀκολούθως ὁ κ. Νομάρχης ἐδέχθη εἰς τὴν Νομαρχίαν τὰς εὐχὰς τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν πολιτῶν καὶ ἠνοίχθη βιβλίον εὐχητηρίων.

Ἀριθμὸς 6691

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος καὶ κάτοικος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1389 Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Δ. Ἀποστολίδου, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν 20ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸν συνήθη τόπον πλειστηριασμῶν τοῦ Δήμου Χαλκιδέων ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου κειμένου καφενείου ἡ «Θέμις» τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1383|3-6-58 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτου κτήματος τοῦ ὀφειλέτου Γεωργίου Ἰωάννου Κρόκου κατοίκου Ἀμαρύνθου καὶ ἤδη κρατουμένου ἐν ταῖς Ἐπανορθωτικαῖς Φυλακαῖς Λαμίας, τῇ ἐπισπεύσει τῆς Βασιλικῆς χήρας Νικολάου Μάμα, κατοίκου Ὀκτωνιάς—Καρυστίας, ἤτοι: Τὸ ἓν δεύτερον 1|2 ἐξ ἀδιαιρέτου ἑνὸς οἰκοπέδου μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπὸ ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοιχοποιΐας ἐκ τούβλων μετὰ χωρισμάτων ἐπίσης ἐκ τούβλων, δύο δωματίων μετὰ χὼλλ καὶ κεραμοσκεποῦς ἐκτάσεως τοῦ ὅλου 300 τετρ. μέτρων ὡς ἔγγιστα κειμένου ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικὸ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος νῦν τέως Δήμου Χαλκιδέων καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Ἀμμολάδες» ἢ «Καραμάνου» καὶ συνορευομένου τοῦ ὅλου οἰκοπέδου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κτισμάτων γύρωθεν μὲ Ἀθανάσιον Σαλεμῆν, νέον δρόμον καὶ Ἀναστάσιον Γεραμάνην, ἐκτιμηθέντος τοῦ 1|2 ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κτισμάτων ἀντὶ δραχμῶν ἓξ χιλιάδων 6.000. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται ὅπως ἡ ἐπισπεύδουσα πληρωθῇ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 13|1958 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Λαμίᾳ Συνέδρων καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἤτοι: 1 δραχμὰς δέκα χιλιάδας 10.000 δι' ἐπιδικασθεῖσαν ὡς χρηματικὴν ἱκανοποίησιν διὰ ψυχικὴν ὀδύνην ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 11—1—58 ἄχρις ἐξοφλήσεως καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως. 2) δραχμ. χιλίας ὀκτακοσίας 1800 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην, ἐντόκως, νομιμοτόκως ἀπὸ 5—5—58 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 3) δραχ. χιλίας τριακοσίας 1300 δι' ἀπόγραφον, δύο ἀντίγραφα, σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν καὶ ἐπίδοσιν μετὰ πορείας κλητῆρος ἐντόκως, νομιμοτόκως ἀπὸ 5—5—58 ἄχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐπὶ πλέον δραχ. διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 δι' ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν, ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ νόμον, ὅτι ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὸ ἀνωτέρω περιγραφόμενον ἀκίνητον, ὅτι τὸ ἀξιόχρεον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως να καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἐνταῦθα ἁρμόδιον Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ πρὸς κατάθεσιν τὸ οἰκεῖον Γραμμάτιον Παρακαταθήκης εἰς ἐμὲ ἢ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν, ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ ἡ ἐπισπεύδουσα προσφέρει τὸ ἓν τέταρτον 1|4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δρ. χιλίας πεντακοσίας 1500. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταί, τοῦ ὡς ἄνω περιγραφομένου ἑνὸς δευτέρου 1|2 ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κτισμάτων, ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ὑπερθεματίσωσιν οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα ὑποθήκης ἢ ἄλλα τινὰ νὰ προσαγάγωσι τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν τρίτην 3ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου κειμένῳ γραφείῳ μου οἰκίας ἰδιοκτησίας Γεωργίου Δ. Ἀληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Χρ. Μ. Γραμματικάκης

Ἀριθμὸς 6697

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος καὶ κάτοικος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι:

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1394 Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου τοῦ Δικαστικοῦ Κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Δ. Ἀποστολίδη, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν 20ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸν συνήθη τόπον πλειστηριασμῶν τοῦ Δήμου Χαλκιδέων ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου κειμένου καφενείου ἡ «Θέμις» τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1391|7—6—1958 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτου κτήματος τῆς διωκομένης ὀφειλέτιδος Παρασκευῆς Νικολάου Ἀγγέλου, κατοίκου Χαλκίδος, τῇ ἐπισπεύσει τῆς Αἰκατερίνης συζύγου Στεργίου Κουβαρᾶ, κατοίκου ὡσαύτως Χαλκίδος, ἤτοι: Τὸ ἓν τρίτον 1|3 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀμπελοτόπου συνολικῆς ἐκτάσεως δώδεκα 12 περίπου Γαλλικῶν στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ χαμογείου πεπαλαιωμένης οἰκίας ἐκ δύο δωματίων ἐκτάσεως τοῦ μὲν 4Χ4 μ. ἄνευ ἐπιστρώματος ἐπὶ τοῦ δαπέδου καὶ κεραμοσκεποῦς μετὰ τοῦ συνεχομένου ταύτης πατητηρίου, ἀχυρῶνος, κλιβάνου καὶ φρέατος ἐντὸς τῆς αὐλῆς μετὰ μαγγανίου καὶ κουβάδων ὡς καὶ παντὸς εἴδους ὀπωροφόρων καὶ μὴ δένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων κειμένου εἰς θέσιν «Ξηρόβρυση» Βρωμούσης τῆς κτηματικῆς περιφερείας Δονοῦ Χαλκίδος τοῦ Δήμου Χαλκιδέων ἀρδευομένου ἐκ τοῦ Καλαποδίου τοῦ Λήλαντος ποταμοῦ καὶ συνορευομένου τοῦ ὅλου γύρωθεν μὲ Γεώργιον Πίνον, Κληρονόμους Δημ. Κατσικόγιαννη, Βασίλειον Γιαμάν, δρόμον ἢ ἀμβολήν, Βασίλειον Γιαμάν καὶ Κληρονόμους Ἀθανασίου Ἀγγέλου, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων 24.000, ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως ἡ ἐπισπεύδουσα πληρωθῇ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 266158 Διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν 3100 νομιμοτόκως ἀπὸ 31—1—58 μέχρις ἐξοφλήσεως 2) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχμὰς τετρακοσίας πεντήκοντα 450. 3) δι' ἔκδοσιν α' ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, ἀντίγραφον αὐτοῦ νομικὴν συμβουλήν, σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν καὶ ἐπίδοσιν δρ. ἑπτακοσίας τεσσαράκοντα 740 ἅπασας ἐντόκως νομίμως, ὡς καὶ ἐπὶ πλέον δρχ. διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 δι' ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ, ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ νόμον, ὅτι ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον, ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἐνταῦθα Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ καταθέσῃ τὸ οἰκεῖον Γραμμάτιον Παρακαταθήκης εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν, ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ ἡ ἐπισπεύδουσα προσφέρει τὸ ἓν τέταρτον 1|4 τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς ἓξ χιλιάδας 6.000. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω ἀκινήτου, ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ὑπερθεματίσωσιν, οἱ ἀξιοῦντες δικαιώματα ὑποθήκης ἢ ἄλλο τινὰ νὰ προσαγάγωσιν τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν τετάρτην 4ην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευήν, καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου κειμένῳ Γραφείῳ μου, οἰκίᾳ ἰδιοκτησίας Γεωργίου Δ. Ἀληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Χρ. Μ. Γραμματικάκης

ΣΩΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα βάρη ποὺ φέρετε πάνω στὴν πλάτη σας. Τὸ παιδὶ εἶναι μᾶλλον δῶρον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι εὐχαρίστησίς μας νὰ τὸ ἀνατρέφωμε ὅπως Αὐτὸς θέλει.

Ἀμέσως κάποιος ἄλλος τότε ἐφώναξε καὶ εἶπε: Ἀ, ἀναφέρεσθε στὴν κυβέρνηση καὶ στοὺς βαρεῖς φόρους, ποὺ μᾶς ὑποχρεώνει νὰ πληρώνουμε.

Τότε ὁ ἰατρὸς εἶπε εἰς αὐτόν: Ὄχι δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς τοὺς βαρεῖς φόρους ἂν καὶ οἱ φόροι εἶναι βαρεῖς, ἐν τούτοις βλέπετε ὅτι ἡ κυβέρνησις προμηθεύει δρόμους, γέφυρες καὶ κάθε τι ἄλλο γιὰ νὰ κάμῃ τὴ ζωή μας πιὸ ὑποφερτή. Μᾶς προστατεύει διὰ τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ στρατοῦ. Ἡ κυβέρνησις δὲν εἶναι τὸ βάρος εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρομαι. Ἀμέσως τοῦ ἀπήντησαν καὶ τοῦ εἶπαν: Εἰς τί λοιπὸν ἀναφέρεσαι ὅταν λὲς γιὰ τὸ βάρος;

Ἀναφέρομαι γιὰ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας. Αὐτὸ ἀμέσως ἔδωσεν ἀφορμὴ στὸ γιατρὸ νὰ τὸν μιλήσῃ ὄχι μόνο γιὰ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐκεῖνον ποὺ σηκώνει τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ἐπιστήμων Χένρυ Ντρούμμοντ, καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ θαυμάσιος χριστιανὸς καὶ θεολόγος, λέγει ὅτι ὑπάρχουν τρία τρομερὰ πράγματα γιὰ τὴν ἁμαρτία.

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἁμαρτίας, ἡ κηλὶς τῆς ἁμαρτίας καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας. Ὑπάρχουν ἐπίσης, λέγει καὶ τρία σπουδαῖα πράγματα διὰ τὴν σωτηρίαν. Ἡ συγχώρησις, ἡ θεραπεία καὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Τὰ τρία αὐτὰ πράγματα ποὺ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν σωτηρίαν, ἀναφέρονται εἰς τὸν Ψαλμὸν ργ'. ἐδάφια 3 καὶ 4 «Τὸν συγχωροῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου' τὸν ἰατρεύοντα πάσας τὰς ἀσθενείας σου. τὸν λυτρώνοντα ἐκ τῆς φθορᾶς τὴν ζωήν σου».

Η ΕΝΟΧΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Ἡ ἐνοχὴ τῆς ἁμαρτίας εἶναι τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ ἐξετάσωμε. Τί θὰ πῇ ὅταν λέμε ὅτι ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἔνοχος γιὰ τὴν ἁμαρτία του; Θὰ πῇ ὅτι φταίει γιὰ τὴν ἁμαρτία ποὺ διέπραξε. Ὅταν τὸ δικαστήριον ἀνακαλύψῃ ὅτι κάποιος εἶναι ἔνοχος θὰ πῇ ὅτι διέπραξε αὐτὸς κάποιο ἔγκλημα καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ τιμωρηθῇ διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκεται ἔνοχος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὅταν παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ μεγάλου δικαστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ καρδιογνώστης Θεός, εὑρίσκεται ἔνοχος, δηλ. ὅτι φταίει γιὰ τὴν ἁμαρτία καὶ τὴν παράβασιν τῶν Νόμων τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐνοχὴ της ἁμαρτίας κάμνει αὐτὴν πιὸ τρομερή. Ἡ ἁμαρτία μᾶς διακηρύσσει ὡς ἐχθροὺς κάποιου προσώπου ἢ παραβάτας κάποιου ῥητοῦ νόμου. Εἶναι ἡ ἐθελουσία παράβασις κάποιας ἐντολῆς. «Ἐναντίον σου, μόνον ἐναντίον σου ἡμάρτησα» ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδὸς καὶ τὸ ἴδιον πρᾶγμα μπορεῖ νὰ εἰπῇ ὁ κάθε εἰλικρινὴς ἄνθρωπος, διότι πάντες ἥμαρτησαν καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ παράβασις τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. εἶναι τὸ θέλημά μας ἐναντίον θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀπολύτως Ἅγιος καὶ Ἀγαθός. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ παρακοὴ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ Αὐτόν, ἡ διάσπασις τῶν ἁρμονικῶν σχέσεων, ποὺ ὑπάρχουσαν νὰ ὑπάρξουν μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Εἶναι ἁμαρτία νὰ παρακούσῃ κανεὶς τὸν νόμον τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ. Ἐκεῖνος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ, γίνεται κριτής του. Ἡμεῖς ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦμεν ἐναντίον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, γιὰ μᾶς θὰ πῇ ὅτι ὁ Θεὸς γίνεται ὁ Κριτής μας.

Ἡ πρώτη ἐρώτησις, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑποβάλλωμε γιατὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ἁμαρτίας εἶναι ποὺ μποροῦμε νὰ βροῦμε συγχώρησι; Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐρώτησις, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει ἡ συνείδησίς μας καὶ αἱ ἐρωτήσεις τῆς συνειδήσεως εἶναι αἱ πιὸ βαθειαὶ εἰς τὴν ζωήν. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ποτέ του δὲν ἐκαμε τὴν ἐρώτησιν «ποῦ μπορῶ νὰ συγχωρηθῶ» δὲν ἔχει ἀκόμα ἐπιτρέψει στὴ συνείδησί του νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ τοῦ εἰπῇ ποιὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο πρᾶγμα τῆς ζωῆς. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς βλέπομε μόνο στοὺς συνανθρώπους μας, βλέπομε μόνο στὴ ζωὴ καὶ στὰ ὑλικὰ ἀγαθά, χωρὶς νὰ κοιτάξωμε πρὸς τὸν Θεόν.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΧΑΡΑ — ΘΛΙΨΙ

Ὅταν σ' ἔρθῃ μιὰ χαρὰ
κράτα τὰ λογικά σου,
γεῖνε στὸ νοῦ φιλόσοφος
καὶ βάστα τὴ καρδιά σου.

Γιατὶ δὲ ξεύρεις ἡ χαρὰ
ἂν πάντα θὰ σοῦ μείνῃ,
κάποτε δίνει τὴ δροσιὰ
καὶ φλόγα ποὺ δὲ σβύνει.

Κι' ἂν σ' ἔρθ' ἡ θλῖψι μιὰ φορὰ
μὴ χάνεις τὴν ἐλπίδα,
φρόντισε, διῶξε την κι' αὐτὴν
μὲ κάθε σου φροντίδα.

Κι' ὅπως προσέχεις στὴ χαρὰ
πρόσεξε καὶ στὴ θλῖψι,
γιατὶ κανέν, ἀπὸ τὰ δυὸ
δὲν ἠμπορεῖ νὰ λείψῃ.

Ἠλίας Δ. Πρωτοψάλτης

Ν. Παλάτια, Ἰούλιος 1958

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ ΕΥΒΟΙΑΝ

Αὐλωνάριον— Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Χρυσοστόμου, εἰς ὃν ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τὸ παράσημον τοῦ Φοίνικος, διωρίσθη ὡς ἐποπτεύων Καθηγούμενος τῶν Ἱ Μονῶν : Σωτῆρος, Μάντζαρη καὶ Λευκῶν, ὁ πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Δημήτριος Αὐγουλέας. Οὗτος, προτροπῇ τοῦ Ἁγίου Καρυστίας, διήνοιξεν καὶ διηύρυνεν, διὰ Μπολτόζας, τὴν ὁδὸν Αὐλωναρίου—Ἱερᾶς Μονῆς Λευκῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν προσκυνητῶν.

Α.Μ.

Ἐρέτρια—Τὴν 29]6]58 καὶ ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἐτελέσθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἐρετρίας, παρισταμένων τῶν Εὐβοέων Ὑπουργῶν, τοῦ κ. Νομάρχου, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους ἐπισκεπτῶν Περὶ τῆς σημασίας τοῦ θεμελιωθέντος ἔργου ὡμίλησεν καταλλήλως ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητός μας κ. Ἰω. Ροῦσσος. Γ.Τ.

Ἱστιαία — Ὁ συμπολίτης μας κ. Σπῦρος Ν. Βούλγαρης, γεωργός, προσέφερεν εἰς τὸν Μορφωτικὸν Σύλλογον Ἀγροτοπαίδων Ἱστιαίας δραχ. χιλίας (1.000) πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σκοποῦ του.

Ὁ Μ.Σ.Α. ἐξέφρασεν πρὸς τὸν δωρητὴν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν μελῶν του. Β.Γ.

Κύμη— Ὁ ἐσχάτως τοποθετηθεὶς εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Καρυστίας Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων κ. Νικόλ. Ἀποστόλου, ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὴν εὐρεῖαν ἀντίληψιν, ἐπεθεώρησεν πρὸ ἡμερῶν τὰ ἀπομεμακρυσμένα σχολεῖα τῆς περιφερείας Καβοντόρου, εἰς τὰ ὁποῖα, ἐλλείψει συγκοινωνίας, εἶχε νὰ πατήσῃ Ἐπιθεωρητὴς ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον.

Ε.Κ.

Κονίστρες—Οἱ ἀνθρακωρύχοι τοῦ Ἀγ. Βλασίου (Πασσᾶ), οἱ ὁποῖοι ὑπήχθησαν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Κονιστρῶν, εὑρίσκονται εἰς ἀπόγνωσιν, καθ' ὅσον καθυστεροῦνται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Ἀνθρακωρυχείων 55 δεδουλευμένα ἡμερομίσθια.

Θ.Γ.

Λίμνη—Κατόπιν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν τοῦ δραστηρίου Δημάρχου μας κ. Τάκη Ριτσώνη, ἐνεκρίθη δάνειον παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ δρχ. 314 000 δι' ἔργα τῆς πόλεώς μας. Σ.Κ.

Μαντούδιον— Τὴν 6]9]58 ἐπραγματοποιήθη ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημ Σχολείων Ἱστιαίας κ. Λουκᾶ Λυμπέρη διοργανωθὲν παιδαγωγικὸν συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ἅπαντες οἱ δημ]λοι καὶ δημ]λισσαι τῆς περιφερείας Μαντουδίου.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ διημέρου συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, περιεστράφησαν περὶ τὸ θέμα : Ἡ τριμερὴς πορεία ὡς μέθοδος διδακτικῆς ἐνεργείας εἰς τὸ μάθημα τῆς ἀναγνώσεως». Β.Μ.

Ν. Ἀρτάκη—Σύσσωμος ἡ κοινωνία τῆς Ν. Ἀρτάκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Ἀνδρέου Τσιλιγκρίδη, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τριετίαν ὁλόκληρον ἐξυπηρέτησεν εὐσυνειδήτως τοὺς Νεοαρτακηνοὺς ἐπιδείξας τὰς ἐπιστημονικάς του ἱκανότητας καὶ τὸν ἀλτρουϊσμόν του πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ ἀνασφαλίστους ἀσθενεῖς.

Ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ εὐνοούμενος τοῦ Δ]τοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Κεραμιδᾶ ἰατρὸς κ. Ἀποσ. Καμπιώτης. Ι.Ρ.

Ψαχνά—Ἔληξε, μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἡ ὀκταήμερος Ἐμποροπανήγυρις καὶ Ζωοπανήγυρις τοῦ Δήμου μας, ἡ ὁποία συνεκέντρωσεν ἀρκετοὺς ἐμπόρους καὶ ἀγοραστάς. Σ.Π.

Ὠρεοὶ — Ἐβελτιώθη ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τοῦ ἐνταῦθα λειτουργοῦντος Κονσερβοποιείου ἰχθυηρῶν καὶ λαχανικῶν διὰ τῆς ἀποκτήσεως τελειοτέρων μηχανημάτων. Τὰ παραγόμενα προϊόντα ἐξάγονται μὲ ἀρκετὴν ζήτησιν εἰς Ἀγγλίαν, Γερμανίαν, Αὐστραλίαν κλπ. Ἡ σχετικὴ ἐνίσχυσις ἐδόθη ὑπὸ τῆς ΑΤΕ

Χ.Κ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Προεξάρχοντος τοῦ αἰδ. Σακελλαρίου κ. Σπυρίδωνος Ἀθανασίου, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν αἰδ. ἱερέων κ. κ. Γρηγ. Τσίμπου καὶ Στεφάνου Φωτίου καὶ τοῦ Ἱερολογιωτάτου Διακόνου κ. Δημητρίου Ἀπ. Παράκατη, ἐτελέσθη πανηγυρικὴ λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγ. Δώδεκα Ἀποστόλων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτῶν.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Πεζικοῦ Χαλκίδος Ταξίαρχος κ. Γεώρ. Καραχάλιος, αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, ὁ ἐκ τῶν Εὐεργετῶν τῆς Ν. Ἀρτάκης κ. Δημήτρ. Τσιμενίδης καὶ πλῆθος προσκυνητῶν.

«Περὶ τῆς κλήσεως τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ ἔργου των», ὡμίλησεν ὁ πατὴρ Στέφανος Φωτίου, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἐμβριθοῦς καὶ σαγηνευτικῆς ὁμιλίας του, ἐφώτισε πράγματι τὸ Ἐκκλησίασμα καὶ συνήρπασε αὐτό, ὥστε νὰ ἀκουσθῇ μέσα ἀπὸ τὸ Ἐκκλησίασμα ἡ φωνή : «Τὰ μωρὰ ἐξελέξατο ὁ Κύριος, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ».

Ἀπεδείχθη, δι' αὐτοῦ, ὅτι ἡ ταπεινὴ γνῶσις, ἡ καθαρὰ συνείδησις καὶ ὁ ἅγιος βίος εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα ὁδὸς πρὸς τὸν Θεόν, παρὰ ἡ βαθεῖα ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καὶ τὰ ξηρὰ διπλώματα τῆς Θεολογίας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 13)7)1958 τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον, ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου ΔΙΑΜΑΝΤΗ Ι. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ γνωστοὺς ὅπως προσέλθωσι κατ' αὐτὸ καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 7)7)1958
Ἡ Σύζυγος Τὸ Τέκνον
Οἱ Ἀδελφοί

Ο ΝΕΟΣ Δ]ΝΤΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Ἀφιχθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας κ. Τριανταφύλλου, διακρινόμενος διὰ τὴν πολυμάθειάν του καὶ τὴν εὐρυτάτην ἀντίληψίν του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερολογ. Ἀρχιδιακόνου κ. Τιμοθέου Τσότρα, ἐπεσκέφθη τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τὴν Λουτρόπολιν Αἰδηψοῦ. Ὁ Ἅγιος Χαλκίδος ἐχοροστάτησεν καὶ ὡμίλησεν κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι ὁμωνύμῳ καθεδρικῷ ναῷ.

Χιλιάδες λουομένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀρκετοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ πολλοὶ Κληρικοί, ἐπλημμύρισαν τὸν Ἱ. ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων διὰ νὰ ἀκούσουν τὸν φημιζόμενον ὡς ἔχοντα τὸ χάρισμα τοῦ θείου λόγου καὶ κλεΐζοντα τὸν Θρόνον τῆς Χαλκίδος γεραρὸν Ποιμενάρχην μας.

Ὁ γλυκὺς ὁμιλητὴς καὶ ἀπέριττος τοὺς τρόπους Ἱεράρχης ἡμῶν, ἐφήλκυσεν τὴν προσοχὴν καὶ ἀπέσπασεν, κατὰ τὰς γενομένας ἐν τῷ ναῷ θείας διδασκαλίας του, τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ ἐκεῖ ποιμνίου αὐτοῦ καὶ τῶν παρεπιδημούντων ξένων, οἱ ὁποῖοι ᾐσθάνθησαν ἀπροσμέτρητον εὐτυχίαν ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό.

Οὗτοι, μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας λειτουργίας, ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν Ποιμενάρχην ἡμῶν πρὸς ὃν ὑπέβαλον τὰ ἑαυτῶν σέβη καὶ ἐπεκαλέσθησαν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΙΣΤΙΑΙΑΝ

Τὴν 5ην τρέχοντος, ὁ Ἅγιος Χαλκίδος μετέβη εἰς Ἱστιαίαν γενόμενος δεκτὸς ἐν μέσῳ ἀμερίστου σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ μεταβὰς εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ἐδεήθη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱστιαίας ἱερέως Ἰωάννου Παπαθανασίου καὶ ηὐχήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς.

Η ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Κατὰ ληφθεῖσαν Κυβερνητικὴν ἀπόφασιν αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἐκλογαί, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ διεξαχθοῦν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ἀναβάλονται διὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1959.

Τὸ περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν νομοθετικὸν διάταγμα θὰ κατατεθῇ πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

ΟΥΔΕΝ ΚΡΟΥΣΜΑ ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΔΟΣ

Καθ' ἃ μᾶς ἐγνώρισεν ὁ Δ]ντὴς τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Εὐβοίας κ. Κ. Ζαφειρόπουλος, τόσον εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος ὅσον καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Εὔβοιαν, ἀπὸ ἑξαμήνου καὶ μέχρι σήμερον, οὐδὲν κροῦσμα πολιομυελίτιδος ἐσημειώθη.

Τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον ἔχει λάβει τὰ μέτρα του ὥστε νὰ ἀντιμετωπίσῃ περιστατικὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἂν ποτὲ ἤθελον — ὃ μὴ γένοιτο — παρουσιασθῶσιν.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΔΙΑ ΤΩΝ Σ.Ε.Κ.

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, μᾶς ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως τὸ κατωτέρω ἔγγραφον :

«Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 25—6—58 παρατηρεῖτε ὅτι οἱ ταξιδεύοντες εἰς τὴν γραμμὴν Χαλκίδος, ἰδίως κατὰ Σάββατον, στοιβάζονται εἰς τὰ βαγόνια κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι οἱ ΣΕΚ τελοῦν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐπισκευῆς ὡρισμένων βαγονίων εἰς τὸ ἐργοστάσιον Θεσσαλονίκης, πρόκειται δὲ ἀριθμόν τινα ἐξ αὐτῶν νὰ τοποθετήσουν εἰς τοὺς συρμοὺς Ἀθηνῶν — Χαλκίδος.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ»

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ Ι. ΜΙ ΙΤΣΑ

Ἐπλουτίσθη μὲ ποικιλίαν ὑποδημάτων, ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων, τελευταίας μόδας καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους ποὺ ἱκανοποιοῦν καὶ τὸν πλέον δύστροπον πελάτην.

Ἐπίσης τὸ Κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε τέλειον μηχάνημα διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν στενῶν ὑποδημάτων, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ δημιουργία κάλων εἰς τοὺς πόδας σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
25
ΙΟΥΛΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 84 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 586

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Αἱ τελευταῖαι δραματικαὶ ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἐγγὺς καὶ Μέσην Ἀνατολήν, ἔφερον ἐπὶ θύραις ἕνα τρίτον παγκόσμιον πόλεμον.

Δὲν πρόκειται διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τῶν αἰτίων ποὺ ἐπροκάλεσαν αὐτάς. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν εἶναι αἱ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν γενόμεναι διάφοροι ὑποδείξεις, ἐκ μέρους ἀνευθύνων παραγόντων, ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν στάσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς μίαν ἐνδεχομένην γενικὴν σύρραξιν, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ λαοὶ ἀπεύχονται.

Ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἡ μόνη ὑπεύθυνος νὰ κανονίσῃ, κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμήν, τὴν θέσιν της, σύμφωνα μὲ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ Ἔθνους, ἡμεῖς δέ, ὁ Λαός, ὀφείλομεν, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἀποχρώσεων, νὰ τὴν περιβάλωμεν διὰ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὰς ἀποφάσεις της.

ΟΜΗΡΟΙ... ΚΑΙ ΑΜΟΙΡΟΙ

Μολονότι ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εὐεργετικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν εἰς Γερμανίαν ἀπαχθέντων ὁμήρων, κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, ἐν τούτοις οὐδεμία μέριμνα ἐλήφθη διὰ τοὺς ὁμήρους τῶν ὀρδῶν τοῦ ΕΛΑΣ.

Δύο χιλιάδες καὶ πλέον Εὐβοεῖς ἐθνικισταί, ἀρνηθέντες νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὸ Ε.Α.Μ. διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ καταχθόνια σχέδια τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπήχθησαν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὀρδῶν, ἐν μέσῳ χειμῶνος, εἰς πολύμηνον ὁμηρίαν ὑποστάντες πλεῖστα ὅσα μαρτύρια καὶ δηώσεις. Ἐξ αὐτῶν 28 ἐσφάγησαν καὶ 52 ὑπέκυψαν εἰς τὰς στερήσεις καὶ τας κοκουχίας, οἱ δὲ ὡς ἐκ θαύματος ἐπιζήσαντες, ἐπέστρεψαν μὲ κλονισθεῖσαν τὴν ὑγείαν των, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας, οὐκ ὀλίγοι ἀπεβίωσαν εἰς τὰς ἑστίας των.

Παρὰ τὰς αἰτήσεις των πρὸς τὰς ἑκάστοτε Ἐθνικὰς Κυβερνήσεις, ὅπως ἐπιδαψιλεύσουν τὴν στοργὴν καὶ πρὸς τὰ θύματα αὐτά, τῆς ἀγάπης των πρὸς τὴν Πατρίδα, οὐδὲ μίαν ἀνταπόκρισιν εὗρον. Οὕτω, οἱ ποικιλοτρόπως ἀντιδράσαντες κατὰ τοῦ ἀπαισίου κομμουνισμοῦ ἐνθουσιώδεις αὐτοὶ πατριῶται, παρέμειναν μὲ τὸ πικρὸ παράπονο διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην πρὸς αὐτοὺς περιφρόνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τώρα, ὅτε ἡ Κυβέρνησις ἐνδιεφέρθη νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ὁμήρους τῶν Γερμανῶν, θὰ ἦτο παράλειψις, ἂν μή τι ἄλλο, νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸ περιθώριον τὰ θύματα τοῦ Κομμουνισμοῦ, πρὸς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται πᾶσα τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ

Ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν ἐξαγωγῆς νωπῶν ὀπωρῶν καὶ κηπευτικῶν, καταδεικνύει τὸ μέγεθος τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦν μόνον αἱ κυβερνητικαὶ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου. Ἐπιβάλλεται ὅπως καὶ οἱ παραγωγοί μας καὶ οἱ ἐξαγωγεῖς ἀντιληφθοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος καὶ τῆς συσκευασίας τῶν ἐξαγομένων προϊόντων, πρὸς ἀποφυγὴν δυσφημίσεώς των.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

ΜΟΝΟΝ ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Μόλις εἶχε ἱδρυθῆ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀμέσως συνήντησε δυσκολίας καὶ διωγμούς. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ὑποστηρικτὰς τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ὑπῆρξαν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐχλεύασαν τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἴσως ὁ χλευασμὸς καὶ ὁ διωγμὸς των αὐτὸς νὰ εἶχε τὴν βαθυτέραν του αἰτίαν εἰς τὴν ἀντιζηλίαν. Οἱ Ἑβραῖοι ἔβλεπαν ὅτι τὸ κίνημα τοῦ Χριστοῦ εἶχε πετύχει καὶ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ χωνέψουν. Ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς ἠγέρθη στὰ καλὰ ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν ὅταν ἐγένετο ἡ θεραπεία τοῦ χωλοῦ πάνω στὸ βωμὸ τοῦ ναοῦ.

Τὸ θαῦμα αὐτὸ ἐγένοτο πάνω στὸ πειὸ δημόσιο μέρος τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἀμέσως κατόπιν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ὡμίλησε σ' ἕνα μεγάλο πλῆθος ποὺ εἶχε συναθροισθῆ. Τοὺς εἶπε ὅτι στὴν πραγματικότητα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῆς θαυματουργικῆς καὶ ὑπερφυσικῆς Του δυνάμεως ἦταν Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐθεράπευσε τὸν χωλὸν αὐτόν. Τοὺς εἶπε ἀκόμη ὅτι ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ ἦταν πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν προφητεύσει οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι προφῆται. Τότε τρεῖς τάξεις ἀνθρώπων ἠγέρθησαν ἐναντίον τοῦ Πέτρου. Πρῶτον οἱ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπαν εἰς τοὺς Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ ἀντιπάλους τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποία οἱ ἴδιοι μέχρι τώρα εἶχαν. Ἡ δευτέρα τάξις ἦσαν οἱ Σαδουκαῖοι δηλ. ἡ τάξις τῶν ἀπιστούντων μορφωμένων Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ἐθύμωσαν πολὺ ὅταν ὁ Πέτρος ἤρχισε νὰ συζητῇ τὸ θαῦμα τῆς θαυματουργικῆς θεραπείας τοῦ χωλοῦ. Ἐὰν αὐτὸ ἀπεδεικνύετο ἀληθὲς τότε θὰ κατεδίκαζε τὴν ἰδικήν των ἄρνησιν τῆς ἀναστάσεως καὶ κάθε θαυματουργικῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ. Τὸ τρίτο πρόσωπο ποὺ ἐξεμάνη κατὰ τοῦ Πέτρου ἦτο ὁ στρατηγὸς τοῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε καθῆκον νὰ τηρῇ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἐφοβεῖτο πολὺ μήπως γίνουν μεγάλαι ταραχαὶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ, μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἀπεδέχοντο τὸν Πέτρον καὶ ἐκείνων ποὺ τὸν ἀπέρριπταν. Ὅλοι αὐτοὶ θὰ ἀντελήφθησαν ὅτι τὸ θαῦμα αὐτὸ θὰ εἶχε μεγάλην ἐπίδρασι πάνω στὸ λαὸ γιὰ νὰ τοῦ δώσουν τόσην μεγάλη σπουδαιότητα. Ἐὰν ἐνόμιζαν ὅτι ἦτον μιὰ ἀπάτη καὶ ψευτιὰ ἐκ μέρους τοῦ Πέτρου καὶ τῶν ἄλλων Ἀποστόλων, οὔτε κἂν θὰ ἠσχολοῦντο μαζί του. Ἀλλὰ μήπως τὸ πλῆθος κάθεται νὰ σκεφθῇ; Ἐὰν ὑπάρχει ὁμὰς ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ οἱοσδήποτε εἶναι ὁ ὄχλος. Γι' αὐτὸ ἀφοῦ ἤκουσαν τοὺς ἀρχηγούς των νὰ ὁμιλοῦν ἐναντίον τοῦ Πέτρου καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀμέσως ἔρριξαν τοὺς Ἀποστόλους εἰς τὴν φυλακήν.

Ἔπρεπε οἱ Ἀπόστολοι νὰ δικασθοῦν. Προσεκλήθησαν νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἦτο τὸ Σανχενδρίν. Σύμφωνα μὲ τὸν νόμον τοῦ Δευτεροβαθμίου ἔπρεπε τὸ δικαστήριο αὐτὸ νὰ ἀποφανθῇ ἂν οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν πραγματικοὶ προφῆται ἢ ἐὰν ἦσαν ἀπατεῶνες, οἱ ὁποῖοι προσεπάθουν νὰ ὁδηγήσουν τὸν λαὸν εἰς τὴν πολυθεΐαν καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν. Τὸ δικαστήριον ἤξευρεν ὅτι ὁ χωλὸς εἶχε θεραπευθῆ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους, ὄχι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰεχωβᾶ, ἀλλὰ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτὸ γιὰ τοὺς Ἑβραίους ἦταν εἰδωλολατρεία. Δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν πῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ σταυρωθείς, ἦταν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον μὲ τὸν Παντοδύναμον Θεόν. Ἡ πρώτη λοιπὸν ἐρώτησις, ἡ ὁποία ἀπηυθύνετο εἰς τὸν Πέτρον ἦτο: «Διὰ ποίας δυνάμεως ἢ διὰ ποίου ὀνόματος ἐπράξατε τοῦτο σεῖς;» (Πράξεις δ'7). Ὅπως βλέπετε τὸ δικαστήριο δὲν ἐνδιεφέρετο τὰ μαθὴ τὰς γενικὰς διδαχὰς τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ διαπιστώσῃ εἶναι εἰς ποῖον τὸ ὄνομα καὶ διὰ ποίας δυνάμεως ἐγένετο τὸ θαῦμα αὐτό. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἱστάμενος ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ὁποίων ἐκρέματο ἡ ζωή του, ὁμιλεῖ χωρὶς φόβο καὶ χωρὶς δισταγμό «Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, ἐὰν ἡμεῖς ἀποκρινώμεθα σήμερον δι' εὐεργεσίαν πρὸς ἄνθρωπον ἀσθενοῦντα, διὰ ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθη, ἂς εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν Ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν Ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, διὰ Τούτου οὗτος παρίσταται ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. Οὗτος εἶναι ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὅστις ἔγινε κεφαλὴ γωνίας». Καὶ ἀμέσως προσθέτει μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς του: «Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτηρία, διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδομένον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σωθῶμεν». (Πράξεις δ' 8—12). Ὁ Πέτρος δὲν ἀποφεύγει νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελαν νὰ μάθουν. Τοὺς εἶπε ἀκριβῶς μὲ ποίαν δύναμιν εἰργάζετο καὶ μὲ ποίαν δύναμιν ἔκαμνε τὰ θαύματα.

Θὰ ἤθελα νὰ ἐξετάσωμε λιγάκι τὸ σπουδαῖο αὐτὸ ἐδάφιο ποὺ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος εἶπε εἰς τοὺς δικάζοντας αὐτόν. «Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτηρία, διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδομένον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σωθῶμεν».

Τὸ πρῶτον θέμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν εἶναι τὸ θέμα «Ἡ σωτηρία» Μεγάλη καὶ θαυμαστὴ εἶναι ἡ λέξις σωτηρία. Περιλαμβάνει τὸν καθορισμὸν τῆς συνειδήσεώς μας ἀπὸ κάθε ἐνοχὴν τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ ὅλας ἐκείνας τὰς ἁμαρτωλὰς κλίσεις, ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ἁμαρτωλὴν φύσιν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονομήσαμεν ἀπὸ τὸν Ἀδάμ. Σωτηρία σημαίνει τὴν τελείαν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν πεπτωκυῖαν κατάστασίν του. Εἶναι ὅμως κάτι περισσότερον τούτου, διότι ὅταν σωθῶμεν ἡ κατάστασίς μας εἶναι πολὺ καλυτέρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ παρ' ὅτι ὑπῆρξε ποτὲ πρὸ τῆς πτώσεώς μας. Μᾶς εὑρίσκει ῥάκη, καταραμένους, ἀπορριμμένους, καταδικασμένους ἕνεκεν τῆς ἁμαρτίας τῶν προπατόρων μας. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ κάμει ἡ σωτηρία εἶναι ὅτι γιατρεύει τὰς πληγάς μας, μᾶς ἀπαλλάσσει τῶν ἀσθενειῶν μας, ἀφαιρεῖ τὴν κατάραν μας καὶ στηρίζει τὰ πόδια μας πάνω στὸν βράχο τῶν αἰώνων, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὑψώνει τὰς κεφαλάς μας ὑπεράνω τῶν ἐξουσιῶν καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου τούτου, γιὰ νὰ στεφθοῦμε μιὰ μέρα μὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, νικηταὶ καὶ μεῖς στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐναντίον τοῦ θανάτου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Οἱ... κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄναψαν, καὶ παρ' ὀλίγον —ἡ πυρκαϊά τους—νὰ κάψῃ ὅλο τὸν κόσμο.

—Καὶ τὸ λιβάνισμα αὐτό, δὲν πῆγε χαμένο.

—Ἔδιωξε ἀπ' ἐκεῖ, τόν... διάβολο καὶ ἔφερε τὸν ἄγγελο μετεμφιεσμένο εἰς Ἀμερικανὸν ὁπλίτη.

—Καὶ ἀπὸ τὸ Ἀμμὰν τῆς Ἰορδανίας, ποὺ ἄρχισε νὰ κοκκινίζῃ ὁ Ἰορδάνης ποταμός, ἀκούσθηκε ἡ ἐπίκλησις τοῦ βασιλέως της Χουσεῖν:

—«Ἀμάν, ἀμάν! Σώσατέ μας, Ἀγγλοαμερικανοί, καὶ διαφυλάξατέ μας ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα».

—Μόνο τὸν βασιλέα τοῦ Ἰράκ, τὸν Φεϋζάλ, ἔπιασε ζάλη καὶ χάθηκε μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς του!

—Ἐνῷ μακαρίζεται ὁ Μακάριος, γιὰ τὴν ἐθνικὴ στάσι του, αὐξάνουν οἱ μακαρίτες ποὺ σφάζονται στὴν Κύπρο ἀπὸ τοὺς ἀλῆτες τοῦ Κιουτσοὺκ ποὺ βάλθηκε νὰ γίνῃ Μπουγιοὺκ, μὲ τὸ ξεκλήρισμα τῶν Ἑλληνοκυπρίων.

—Ἕως πότε θὰ βαστάξῃ αὐτὸ τὸ μαρτύριο τῶν ἀδελφῶν μας; κ' ἐγὼ δὲν ξεύρω...

—Ὁ Θεὸς ἂς βάλῃ τὸ χέρι του....

—Ὁ «Ἐλευθερόστομος» τῆς «Ἐλευθερίας» ἐξεστόμησε πῶς τοὺς περισσοτέρους ἰδιαιτέρους ἔχει ὁ συμπολίτης μας Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

—Κ' ἔπρεπε. Ὄχι τόσο γιὰ καλό τους, ἀλλὰ γιὰ καλὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Καλλία:

—Γιὰ νὰ τὸν βοηθοῦν, δηλαδή, οἱ πολυπληθεῖς ἰδιαίτεροί του, εἰς τὸ σήκωμα τῆς μεγαάάλης σφραγῖδος τοῦ Κράτους, ποὺ τοῦ φόρτωσε ὁ κ. Καραμανλῆς!

—Βάλθηκαν, σώνει καὶ καλά, οἱ Μακρυκαπιῶτες, νὰ πεθάνουν τὸν Ἀθάνατο Μπαλιάτσα, ποὺ φυλάει τὰ χωράφια τους.

—Δὲν ξεύρω ἂν ἔχουν δίκαιο ἢ ἄδικο οἱ κατήγοροί του.

—Ἐκεῖνο ποὺ γνωρίζω εἶναι πὼς ὁ Ἀθάνατος ποτὲ δὲν πεθαίνει, ἀλλὰ μέσ' τὸ μάτι τους γυαλί, καρφὶ θὰ μπαίνει!

Ζ.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Ἀριστοτέλους 141—Τηλ. 876.576.
Οἴκον Δ)ντής: Ε.Π.ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ—Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Μαρίνης ἔλαβεν χώραν ἐνταῦθα ἡ ἀπὸ ἐτῶν καθιερωθεῖσα Ζωοπανήγυρις μὲ ἱκανοποιητικὰς πράξεις. Ὡς δὲ πληροφοροῦμαι, πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ καὶ ἱερὸς ναὸς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγ. Μαρίνης. Σ.Ε.

ΑΥΛΩΝΑΡΙΟΝ—Τὴν 20]7]58 ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβ Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Χρυσοστόμου ἐγένετο, εἰς τὴν θαυμασίαν τοποθεσίαν τῆς Ἰ Μονῆς Λευκῶν, ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν Μαθητικῶν Κατασκηνώσεων τῶν Σχολείων τῆς περιφερείας Καρυστίας.

Πρὸς τοὺς κατασκηνωθέντας ὡμίλησεν πατρικῶς ὁ Ἅγιος Καρυστίας καὶ ἐδήλωσεν ὅτι παραχωρεῖ, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Κατασκηνώσεων, 3 κελλιὰ τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς διὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν Ἀποθήκης καὶ προσωρινοῦ Νοσοκομείου καὶ ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσίν των τὸν κληρικὸν ἱεροκήρυκα Ἀρχ. κ. Κων. Χάρην διὰ λειτουργίας καὶ κηρύγματα. Ἀπαντῶν ὁ ρέκτης καὶ ἐνθουσιώδης Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. Σχολείων κ. Νικ. Ἀποστόλου, ηὐχαρίστησεν τὸν Ποιμενάρχην Καρυστίας καὶ ἀνέπτυξε τὴν ὠφελιμότητα τῆς οὕτωσὶ λειτουργίας τῶν Κατασκηνώσεων. Ἀρχηγὸς αὐτῶν διωρίσθη ὁ κ. Στυλ. Ἀποστόλου μετεκπαιδευθεὶς δημοδιδάσκαλος, ἀποθηκάριος ὁ κ. Στυλ. Λογοθέτης, διαχειριστὴς ὁ κ. Εὐστ. Κυριαζῆς καὶ οἰκονόμος ἡ δημ]σσα Ἰωάννα Παπαϊωάννου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ λειτουργία αὐτῶν τῶν Κατασκηνώσεων τυγχάνει πρωτότυπος, τηροῦνται δὲ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν ὁριζόμενα βιβλία κλπ. Α.Μ.

ΒΑΘΥ (Αὐλίδος) Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἑορτὴν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, ἐπανηγύρισεν τὸ εἰς τὸν λόφον τοῦ χωρίου μας κείμενον φερώνυμον ναΐδριον. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καθ' ἣν προσῆλθον πολλοὶ προσκυνηταί, ἱερούργησαν ὁ αἰδ. ἱερεύς μας, Γεώρ. Μπαλούμης καὶ ὁ ἐφημέριος Καλοχωρίου κ. Ἰωάννης Τσικαλᾶς. Ἐπηκολούθησεν διασκέδασις εἰς τὰ Κέντρα καὶ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ σπίτια.

— Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν παρὰ τὴν Ριτσῶνα δάσος τοῦ Συν]μοῦ Συνιδιοκτησίας καὶ Κοινῆς Χορτονομῆς Αὐλίδος ἐξερράγη πυρκαϊά, ἀποτεφρώσασα περὶ τὰ 600 στρέμματα. Τὸ πῦρ κατεσβέσθη τῇ βοηθείᾳ καὶ ὑπὸ δυνάμεως Χωρ]κῆς, Στρατοῦ καὶ Ἀεροπορίας. Ι.Κ.

ΙΣΤΙΑΙΑ—Τὸ Ὑποκατ]μα τῆς Α.Τ.Ε. ἐχορήγησε κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν εἰς τὴν περιφέρειάν μας μεσοπροθέσμους πιστώσεις, δι' ὧν ἐδημιουργήθησαν 1.000 περίπου τετρ. μέτρα θερμοφυτωρίων καὶ θερμοσπορείων διὸ τὴν παραγωγὴν πρωΐμου ντομάτας, πιπεριᾶς, μελιτζάνας κλπ. αἱ ὁποῖαι διετέθησαν εἰς λίαν ἱκανοποιητικὰς τιμάς. Β.Γ.

ΚΑΡΥΣΤΟΣ—Μολονότι τὸ Ταχυδρομεῖον μας εἶναι Α' τάξεως, ἐν τούτοις ἐξυπηρετεῖται μὲ ἕνα μόνον ἀστικὸν διανομέα. Πρὸ ἀρκετοῦ χρόνου ἐκρίθη ἡ τοποθέτησις καὶ δευτέρου διανομέως, πλὴν ὅμως μέχρι σήμερον δὲν ἐπραγματοποιήθη αὕτη καὶ ὡς ἐκ τούτου χωλαίνει ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ. Ε.Κ.

ΛΙΜΝΗ—Κατ' αὐτὸς πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ εἰς τὴν πόλιν μας Ἀγροτικὸν Ἰατρεῖον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων αὐτῆς καὶ τῆς περιφερείας Λίμνης. Σ.Κ.

ΜΑΚΡΥΚΑΠΑ—Ἄγνωστοι ἀφήρεσαν, πρὸ ἡμερῶν, ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς περὶ τὰς 500 – 700 δραχμάς. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀστυνόμου Καθενῶν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν.

Ν ΑΡΤΑΚΗ—Ὁ Ἁλιευτικὸς Συν]μὸς Πλοιοκτητῶν τῆς κωμοπόλεώς μας, ἀφοῦ διεκτραγωδεῖ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν περιέλθει οἱ ἁλιεῖς μας, ζητῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ παύσῃ πριμοδοτοῦσα τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὰς ἁλιπάστων, εἰς βάρος τῆς ἐγχωρίου ἰχθυοπαραγωγῆς. Ι.Ρ.

ΣΤΕΝΗ—Τὴν 13]7]58 ἐξέδραμον ἐνταῦθα τὰ μέλη τοῦ ἐν Χαλκίδι «Φιλοπροοδευτικοῦ Συλλόγου Διρφύων». Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὁμὰς ἀποτελουμένη ἐκ γνωστῶν ποδοσφαιρικῶν Σωματείων τῆς Χαλκίδος, ἔδωσε φιλικὸν ἀγῶνα πρὸς τὴν τοπικὴν ὁμάδα μας «Δίρφυς», μὲ ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα 3—3. Διητήτευσε ἄριστα ὁ κ. Ἀναστ. Θ. Καμπούρης.

Ἰ. Τ. Μπεληγιάννης

ΦΥΛΛΑ—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ ἐν Πειραιεῖ Μορφωτικὸς Σύλλογος «Ὁ Μιαούλης» ἐπεσκέφθη τὴν ἐνταῦθα οἰκίαν ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Ναύαρχος Ἀνδρέας Μιαούλης.

Περὶ τῆς ἱστορικῆς δράσεως τοῦ Φυλλαριώτου Ναυμάχου ὡμίλησεν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ ἀπήντησεν, εὐχαριστήσας τὰ μέλη αὐτοῦ, ὁ Γραμματεὺς τῆς Κοινότητός μας κ. Ἀναστάσιος Μάντζαρης. Γ.Α.

Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

Ι. Κ. Α.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἐν Χαλκίδι τῇ 17]7]58

Πρὸς τὸν κ. Ζωγράφον Νικόλαον, Δ]ντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνὴ»

Ἐνταῦθα

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 583—584]7]7]58 φύλλον τῆς ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος δημοσιευομένου σχολίου περὶ διαμαρτυριῶν τῶν ἠσφ]νων Ν. Ἀρτάκης διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἰατροῦ κ. Τσιλιγκιρίδου Α. διὰ τοῦ κ. Καμπιώτου Α., ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ σύμβασις μετὰ τοῦ πρώτου οὖσα ὡρισμένου χρόνου δὲν ἀνενεώθη δεδομένου ὅτι κατόπιν ἀξιολογικῆς του κρίσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐκρίθη ὡς μὴ διαθέτων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἱδρύματος.

Κατόπιν τούτου προσελήφθη ὁ κ. Καμπιώτης Α. ὄχι διότι ἀπολαύει οἱασδήποτε εὐνοίας ἢ συμπαθείας, ὡς ἐν τῷ δημοσιεύματί σας ἀνακριβῶς ἀναγράφεται, ἀλλὰ διότι δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐκρίθη **ὡς κατάλληλος** δεδομένου μάλιστα ὅτι κέκτηται τῆς εἰδικότητος παθολόγου, ***ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν προκάτοχόν του ὅστις δὲν ἐκέκτητο εἰδικότητος τινός.***

Δὲν παραλείπομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ἡμῶν, ἁρμοδίαν ὅπως δέχητε παράπονα καὶ θεραπεύει τὰ δίκαια ἐκ τούτων, παρ' οὐδενὸς ἠσφ]νου διετυπώθη παράπονον διὰ τὴν σημειωθεῖσαν ἀλλαγήν.

Παρακαλοῦμεν ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν ἀπάντησιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντὴς

Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

—ΣΗΜ. «Ἐθν. Φωνῆς». Τὰ δημοσιευθέντα περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἰατροῦ κ. Ἀνδρ. Τσιλιγκιρίδου δὲν ἀπετέλουν σχόλιον τῆς ἐφημερίδος μας, ἀλλὰ ἀνταπόκρισιν τοῦ ἐν Ν. Ἀρτάκῃ συνεργάτου μας κ. Ἰ. Ρίζου, ὅστις τυγχάνων καὶ Πρόεδρος τῶν ἐκεῖ ἀπόρων εἶναι εἰς θέσιν, κάλλιον παντὸς ἄλλου, νὰ γνωρίζῃ πρόσωπα καὶ πράγματα. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐξένισεν ἡμᾶς εἶναι ἡ πληροφορία, ὅτι «ὁ ἰατρὸς κ. Τσιλιγκιρίδης ΔΕΝ ΕΚΕΚΤΗΤΟ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΙΝΟΣ»!

Ἐπ' αὐτῆς, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ὑποβάλωμεν τὸ ἐρώτημα: Ἐφ' ὅσον ὁ κ. Τσιλιγκιρίδης (τὸν ὁποῖον οὔτε κατ' ὄψιν γνωρίζομεν) δὲν ἐκέκτητο εἰδικότητος τινός, πῶς, τότε, προσελήφθη ὡς ἰατρὸς τοῦ Ι. Κ. Α.; Μήπως διὰ νὰ σχίζῃ κοιλιὲς καὶ νὰ φκιάνῃ φανάρια ἢ χάριν φιλανθρωπίας;

Πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς, ὅταν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν του, τοῦ παρελθόντος θέρους, ἐξεφράσθη, παρουσίᾳ ἡμῶν, ἥκιστα κολακευτικῶς διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσίν του νὰ τὸ ἐξυγιάνῃ!

* * *

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΙΔΡΥΜΑ

ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΤΟΠ. ΥΠ]ΜΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Γραφ. Δ]ντοῦ

Ἐν Χαλκίδι τῇ 22]7]58

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐμβολιάσουν τὰ τέκνα των ἡλικίας μέχρι 6 ἐτῶν διὰ ἐμβολίου Σώλκ, ὅπως προσέλθουν εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ δηλώσουν τοῦτο.

(Ἐκ τῆς Δ]νσεως τοῦ Ὑποκ]τος)

* * *

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὀργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος Α. Ε.

Προκειμένου νὰ προσληφθῇ μία [1] Τηλεφωνήτρια παρὰ τῷ Τηλεπικοινωνιακῷ Κέντρῳ Χαλκίδος, καλοῦνται αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ μετάσχωσι τοῦ ἐνεργηθησομένου ἐν Χαλκίδι τὴν 10ην Αὐγούστου 1958 διαγωνισμοῦ, ἡλικίας 19—27 ἐτῶν καὶ ἔχουσαι ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου Σχολῆς ὅπως ὑποβάλωσι τὰ δικαιολογητικά των εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Χαλκίδος μέχρι καὶ 5 Αὐγούστου 1958 συμπεριλαμβανομένης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γεννήσεις

Ἡ κυρία Ἄννα Ἀλεξάνδρου Οἰκονομίδου, τὸ γένος Ἰ. Δροσινάκη, ἐκ Προαστείου τοῦ Μαρμαρᾶ, ἔτεκεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἄρρεν.

—Ἡ κ. Ροδω Νικ. Σαμαρτζῆ, τὸ γένος Μιχ. Βασίλα ἔφερε στὸν κόσμο ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσουν τὰ πρωτότοκα.

—Βαπτίσεις

Ἐν τῷ Ἱ. ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς—Μάνικα, καὶ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ, ἡ δνὶς Κικὴ Ἀθ. Τερζάκη, μοδίστα, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τῆς κ. καὶ τοῦ κ. Μηνᾶ Ἰ. Νασλίμη, τοῦ συμπαθοῦς συμπολίτου καὶ φιλοτίμου ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου, καλέσασα αὐτὸ Ἰωάννης.

Εἰς τοὺς φίλους γονεῖς καὶ τὴν ἀνάδοχον, εὐχόμεθα, νὰ ζήσῃ ὁ νεοφώτιστος.

—Γάμοι

Ὁ κ. Ἱπποκράτης Γιακομῆ Ζαχαράκης, ἐκ Λαγγάδος, καὶ ἡ δνὶς Μαρία Νικοβία ἐτέλεσαν ἐνταῦθα τοὺς γάμους των τὴν 13[7]58.

—Ἀφίξεις

Προερχόμενος ἐκ Κολὸν τοῦ Παναμᾶ ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ κ. Γεράσιμος Κανελλόπουλος, δικηγόρος, μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου του Μαρίας, τὸ γένος Ἀντωνίου Ταγαροπούλου.

—Πένθη

Εἰς ἀρκετὰ προχωρημένην ἡλικίαν, πλὴν ὅμως θαλερὸς καὶ εὐθυτενής, ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως καὶ ἐτάφη εἰς Πολιτικὰ τῆς Εὐβοίας ὁ Γεώργιος Νταντῆς, κτηματίας.

—Πλήρης ἡμερῶν ἀπεδήμησεν πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τὴν 18[7]58 ὁ Νικόλαος Ραλῆτσος, ἐκ Ρένκιοϊ—Δαρδανελλίων, φιλόστοργος πατὴρ τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου μας κ. Δημ. Ραλήτσου.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

—Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως εἰς Πειραιᾶ, ὅπου μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς θυγατρός του, καὶ ἐκηδεύθη πανδήμως ἐν Καθενοῖς, ὁ σεβαστὸς φίλος Ἰωάννης Λιάρος, συνταξιοῦχος ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος. Ὁ μεταστὰς εἶχεν ἀποσπάσει τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν Καθενιωτῶν καὶ ὅσων ἔτυχε νὰ τὸν γνωρίζωσιν, ὡς καλὸς καὶ ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης καὶ ὡς ἀδιάβλητος ὑπάλληλος.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
17
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 84 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 29ον — ΑΡΙΘ. 590

ΕΠΙ ΤΗ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΕΥΚΛΕΕΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ ΤΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ

ΕΚΕΙ... ΚΑΙ ΕΔΩ

Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν εἰκονομάχων, μιὰ ἀπὸ τὶς τέσσερες εἰκόνες τῆς Θεοτόκου, ποὺ ζωγράφισε ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ἐφανερώθηκε πάνω σ' ἕνα δένδρο τῆς κοιλάδος, μεταξὺ τῶν ὀρέων Κυβελείου (Τσαβουλὶ) καὶ Δινδήμου.

Ἡ τοποθεσία αὐτὴ ἀπέχει ἀπὸ τὸ χωριὸ Λαγγάς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας Κυζίκου, τῆς Προποντίδος τῆς Τουρκίας, περὶ τὴν 1½ ὥραν καὶ εὑρίσκεται 850 μέτρα ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Μυρωμένη ἡ γύρω της ἀτμόσφαιρα. Καταπράσινοι λόφοι καὶ μεγαλόπρεπα βουνά, μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀναβλύζουν κρυστάλλινα καὶ κρύα νερά,

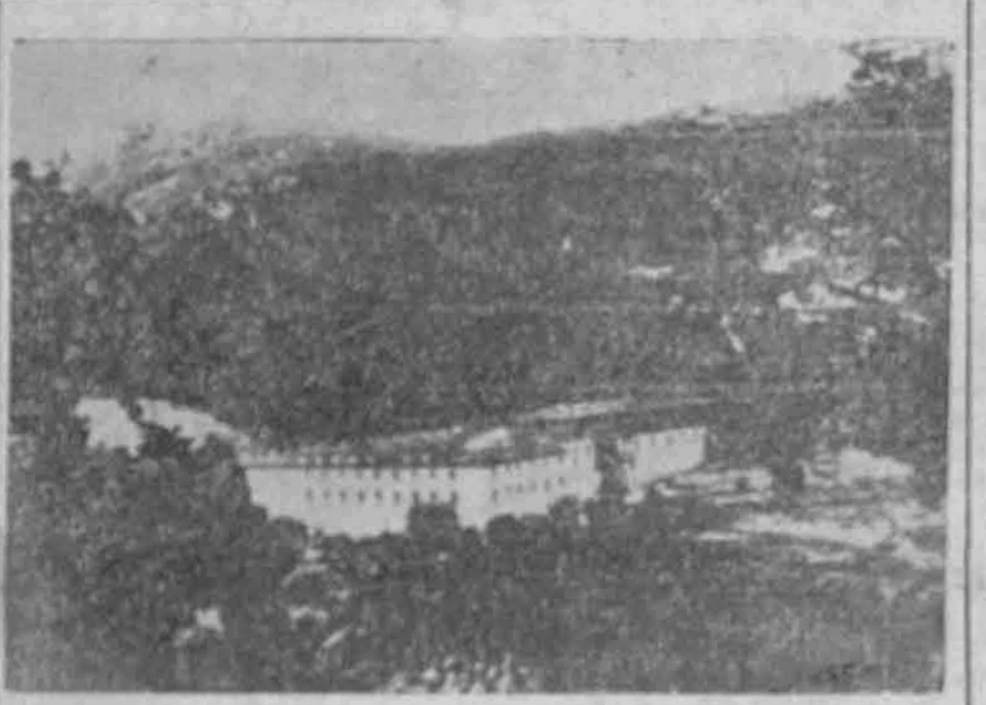

Ἡ ἱστορικὴ Μονὴ τῆς «Φανερωμένης», εἰς τὴν Κυζικηνὴν Χερσόνησον «Καποῦ—δαγ» τῆς Προποντίδος.

πλαισιώνουν τὴν ἐν λόγῳ κοιλάδα. Στὸν τόπο, λοιπόν, αὐτὸν ποὺ ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί της ἡ Παναγία, ἡ εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας Κυζίκου, καὶ πρὸ παντὸς τῆς Λαγγάδος, ἔκτισε Μονὴν μὲ τὴν ἐπωνυμία «Φανερωμένη».

Ἑκατὸ δεκάξη εὐρύχωρα κελλιά, σὲ διώροφο τετραγωνικὸ κτίριο, καὶ μιὰ ὡραιοτάτη Ἐκκλησία στὴ μέση της, ἀποτελοῦσαν τὸ ξακουστὸ Μοναστήρι τῆς Φανερωμένης. Στὸν δὲ περίβολο, ἕνα θαυμάσιο συντριβάνι μὲ ἀρκετὲς βρύσες, ἐδρόσιζε τοὺς ἐπισκέπτας κ' ἔσβυνε τὴν δίψα τους.

Χιλιάδες προσκυνητῶν ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Κυζίκου (ποὺ πρωτεύουσά της ἦταν ἡ Ἀρτάκη), ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὸν Πόντον, τὴν Θράκην τὴν Ρωσίαν, τὴν Ρουμανίαν κ.λ.π. συνέρρεαν στὴ γιορτή της, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Φανερωμένης. Ἀπειράριθμοι εἶναι οἱ παράλυτοι, οἱ κωφάλαλοι, οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ δαιμονιζόμενοι ποὺ τάχτηκαν στὴν χάρι της καὶ βρῆκαν τὴν σωτηρία τους.

Εἶχα τὴν εὐκαιρίαν, πρὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς τοῦ 1922, παιδὶ ἀκόμα, νὰ ἐπισκεφθῶ ἀρκετὲς φορὲς τὴ «Φανερωμένη». Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὸν ἀπερίγραπτο λαμπρὸ πανηγυρισμὸ ποὺ γινόταν στὴ μνήμη της καὶ τὴν κατανυκτικὴ λιτανεία ποὺ ἔφθανε ἕως κ' τ' «ἀλώνια» κ' ἔπερναν μέρος καὶ ἀρκετοὶ ἀλλόφυλοι καὶ ἑτερόδοξοι.

Ἐξαιρετικὴ γραφικότητα παρουσίαζαν καὶ τὰ τσαρδάκια κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα λειτουργοῦσαν καφενεῖα καὶ διάφορα μαγαζιὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἔλειπαν τὰ ὄργανα καὶ οἱ χοροί. Καὶ τὸ μεγάλο αὐτὸ πανηγύρι κρατοῦσε ἐπάνω ἀπὸ ἕνα μῆνα. Δηλαδὴ ἀπὸ 1ης μέχρι τέλος Αὐγούστου.

ΤΟ ΕΔΩ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ

Τώρα, ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ἐρημιά, ἐνῷ ἡ χάρι της ἔφθασε στὴν Νέα Ἀρτάκη τῆς Χαλκίδος, ὅπου ἕνα ἀπόγευμα τῆς 29 Ἀπριλίου τοῦ 1951 φανερώθηκε, ἐν ὀπτασίᾳ, σ' ἕνα ὅμιλο κοριτσιῶν.

Στὸ μέρος, λοιπόν, αὐτό, ποὺ παρουσιάσθηκε ἡ Παναγία, «κτίσθηκε, μὲ τὴν ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, μεγαλοπρεπέστατος, ναὸς καὶ θαυμάσια κελλιά, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ «Ἱερὸν Προσκύνημα τῆς Φανερωμένης Νέας Ἀρτάκης». Πρὸ ἡμερῶν, τὰ νεόκτιστα κελλιά, ποὺ θὰ παραχωροῦνται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον στοὺς προσκυνητάς, ἐπιπλώθηκαν δαπάνη τοῦ εὐσεβοῦς Ἀρτακηνοῦ κ. Δημητρίου Τσιμενίδη, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένος στὴν Ἀμερικὴ καὶ παρεπιδημεῖ, ἐφέτος, στὴν Ν. Ἀρτάκη.

⁂

Τὸ ἐρχόμενο Σάββατο, 23 Αὐγούστου, ποὺ γιορτάζεται ἡ μνήμη τῆς Φανερωμένης, θὰ σπεύσουν καὶ πάλιν οἱ χριστιανοί, ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἱερὸν τόπον τῆς Ν. Ἀρτάκης ὡς εὐλαβεῖς προσκυνηταί. Θὰ παρακολουθήσουν τὴν κατανυκτικὴ καὶ μεγαλόπρεπη λιτανεία ποὺ γίνεται μετὰ τὸν Ἑσπερινό, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Ἐπισήμων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς Εὐβοίας, καὶ θὰ ἀπολαύσουν, μέσα σ' ἕνα παραδεισένιο, περιβάλλοντὸ θαῦμα ποὺ ἔγινε στὴν Νέα Ἀρτάκη. Ἡ φανερωθεῖσα πανύμνητος Θεοτόκος, ἂς διασώσῃ ὅσους θὰ καταφύγουν πρὸς αὐτὴν καὶ ἂς θεραπεύσῃ τὸν πόνο τῆς ψυχῆς των.

Ν. Γ. Ζ.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Προερχόμενοι ἀεροπορικῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας, τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὁ Πρόεδρος τῆς ἐκεῖ ἑδρευούσης «Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας» κ. Νικόλ. Λαμπρίδης, ὁ Γεν. Γραμματεὺς αὐτῆς καὶ τακτικὸς συνεργάτης τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» κ. Σπῦρος Ζωδιάτης καὶ ὁ ἐκ τῶν δρώντων στελεχῶν αὐτῆς κ. Ὄστεν Σόρενσον, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου τῆς ἀνωτέρω Ὀργανώσεως κ. Δημήτρ. Καλσνάρου.

Τούτους ὑποδέχθησαν ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας κ. Ν. Ζωγράφος, ὁ πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» κ. Ἀγγ. Ταστσόγλου, ὁ πρόεδρος τῆς «Φιλοπτώχου» κ. Σ. Σῖμος, ὁ κ. Γ. Ζαΐμης κ.λ.π.

Οἱ ἀφιχθέντες ἀφοῦ ἐξήτασαν τὰς ἀνάγκας διαφόρων πασχόντων συνανθρώπων μας, μετέβησαν τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς εἰς Ν. Ἀρτάκην καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν ἐκεῖ πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀπόρων καὶ συνεργάτην τῆς ἐφημερίδος μας κ. Ἰ. Ρίζον καὶ τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς Ὀργανώσεως ταύτης καὶ Μ. εὐεργέτην τῆς Ν. Ἀρτάκης κ. Παύλου Τσαλίκη. Τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησαν, ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀθήνας.

Περὶ τῆς δράσεως τῆς ἐν λόγῳ Ὀργανώσεως θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΙΛΑΙΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΜΑΣ

Τοῦ αἰδ. κ. Σπύρου Ζωδιάτη

Τὸ 6ον κεφάλαιον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου, εἶναι κεφάλαιο γεμάτο σπουδαῖα διδάγματα γιὰ τὴ ζωή μας.

Ὁ Ἡρώδης μόλις ἐφόνευσε τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν. Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἦσαν ὠργισμένοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Χριστὸς δὲν τοὺς ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ τοὺς διαγείρῃ περισσότερον. Ὅταν κανεὶς εἶναι ἐξημμένος τὸ πνεῦμα ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ σκεφθῇ λογικά. Αὐτὸ τὸ ἀνεγνώρισαν οἱ νεώτεροι ψυχολόγοι μας καὶ ἀνέπτυξαν ἕνα εἰδικὸν κλάδον τῆς ψυχολογίας ποὺ λέγεται «Ψυχολογία τοῦ Ὄχλου». Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἡ αἰτία τῆς ἐξάψεως τοῦ ὄχλου ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτῶν γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ σκεφθοῦν. Πολλὲς φορὲς εἶναι αὐτὴ ἡ τακτικὴ ποὺ χρησιμοποιεῖ μαζί μας. Ἀπομακρύνεται ἀπὸ μᾶς γιὰ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ σκεφθοῦμε ἤρεμα καὶ ν' ἀναγνωρίσουμε τὴν μεγάλη ἀξία τῆς παρουσίας του ὅταν ἦταν μαζί μας.

Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς ἀρχίζει τὸ κεφάλαιο αὐτό:

«Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος». Αὐτὸ ἀσφαλῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων ποὺ ἔλαβαν χώραν εἰς τὸ πέμπτο κεφάλαιο, δηλαδὴ τὴν θεραπείαν τοῦ ἐπὶ 38 ἔτη πάσχοντος ποὺ ἐπηκολούθησε διότι ὁ Χριστὸς ἐθεράπευσε τὸ Σάββατον καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα τῶν Ἑβραίων νὰ Τὸν σκοτώσουν.

Ὁ Χριστὸς εἶναι μαγνήτης. Ἡ ἑλκυστικότης του εἶναι πασιφανής. Διώκεται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς Του, ἀπὸ τοὺς θρησκευτικοὺς ἡγέτας τῆς ἐποχῆς Του, ἀλλ' ἐνῷ ἀπομακρύνεται Τὸν ἀκολουθεῖ πλῆθος πολύ.

«Καὶ ἠκολούθει αὐτὸν ὄχλος πολύς, διότι ἔβλεπον τὰ θαύματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμνε ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων» (Ἰωαν. στ'.ζ.). Διωκόμενος θριαμβεύει ὁ Χριστός. Ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Ἀποστάτης ἐζήτει καὶ πάλιν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν λατρείαν τῶν ἀρχαίων θεῶν τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ νὰ καταστρέψῃ τρεῖαν τῶν ἀρχαίων θεῶν τῶν εἰκι' ἐκμηδένισῃ τὸν Χριστιανισμόν. Τὸ 363 μ. Χ. ἀνέλαβε μιὰ ἐκστρατεία κατὰ τῆς Περσίας. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπερηφάνους στρατιώτας τοῦ Ἰουλιανοῦ εἶπε σ' ἕνα χριστιανὸ ὁ ὁποῖος ἐχλευάζετο ἀπ' ὅλους τοὺς στρατιώτας: «Ποῦ εἶναι ὁ μαραγκὸς τώρα;» ὑπονοῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὁ χριστιανὸς ἀπήντησε: «Κάμνει τὸ φέρετρο γιὰ τὸν αὐτοκράτορά σας». Ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες ὁ Ἰουλιανὸς ἐπληγώθη θανασίμως εἰς τὴν μάχην. Ἀμέσως διεδόθη ὅτι ὁ Ἰουλιανὸς ἐφονεύθη ἀπὸ κάποιο χριστιανὸ στρατιώτη ποὺ ὑπηρετοῦσε στὶς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ. Ὁ Ἰουλιανὸς ἀναγνωρίζων ὅτι ἡ ὥρα τοῦ θανάτου του ἐπλησίαζε ἐβύθισε τὸ δάκτυλό του στὸ αἷμα τῆς πληγῆς του καὶ τὸ πετοῦσε πρὸς τὸν οὐρανὸν λέγων: «Ὦ Γαλιλαῖε, μ' ἐνίκησες!». Μάλιστα ὁ ξυλουργὸς τῆς Ναζαρέτ, ὁ καθήμενος εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς κάμνει φέρετρα γιὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνας οἱ ὁποῖοι ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἔρχονται καὶ παρέρχονται.

Ὁ Ἡρώδης ὡς καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἑβραίων δὲν μπόρεσαν νὰ ἐμποδίσουν τὸν κοινὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Χριστόν. Ποῖα ὅμως ἦσαν τὰ ἐλατήρια ποὺ τοὺς ἔκαμναν νὰ Τὸν ἀκολουθήσουν;» «Διότι ἔβλεπον τὰ θαύματα αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων». Τότε ὅπως καὶ σήμερα ὁ κόσμος ἐμαστίζετο ἀπὸ διάφορες ἀθεράπευτες ἀρρώστειες. Μπροστὰ στὰ μάτια τους ἔβλεπαν τὴν θαυματουργικὴν δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δὲν τοὺς ἔνοιαζε στὸ κάτω κάτω τῆς Γραφῆς, ἂν τὰ θαύματά του ἔκαμνε τὸ Σάββατο ἢ ὁποιαν δήποτε ἄλλην ἡμέραν. Δὲν τοὺς ἔνοιαζε ποῖος πραγματικὰ ἦτανὸ Χριστός, ἐὰν ἦτο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὅπως διετείνετο ὁ διάβολος, ὅπως τὸν κατηγοροῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς. Ἦσαν ὅπως θὰ τοὺς ὠνόμαζε ἡ σημερινὴ φιλοσοφία «πραγματισταί». Τοὺς ἔνοιαζε μόνο τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἡ ἀπολαμβανομένη ὠφέλεια ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δὲν μᾶς νοιάζει ποιὸς εἶναι ὁ Χριστὸς ἡμεῖς κυττάζουμε ἐκεῖνο ποὺ κάμνει. Ἡ στάσις αὐτὴ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη. Εἶναι ἡ στάσις μιᾶς νέας τάξεως Θεολόγων, τῶν Νεοορθοδόξων ποὺ μᾶς λέγουν, ἄσχετο ἂν ὁ Χριστὸς ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἢ ὄχι, ἀρκεῖ ἡ πίστις νὰ σὲ ἱκανοποιῇ. Δὲν πειράζει ἂν ὑπάρχει ἀνώτερη καὶ ἀπόλυτη ἀλήθεια στὸ τί πιστεύεις, ἀρκεῖ νὰ σ' εὐχαριστῇ καὶ νὰ σὲ ἱκανοποιῇ. Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ κύριοι αὐτοί, ὅπως οἱ Ἑβραῖοι τοῦ παρελθόντος ἀρνοῦνται τὴν ἀντικειμενικὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ δέχονται μόνον τὴν ὑποκειμενικὴν τοιαύτην. Πιστεύουν μόνον εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ὕπαρξιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐνδιαφέρονται ὄχι στὸ τί εἶναι ὁ Χριστός, ἀλλὰ στὸ τί κάμνει. Μὰ ξεχνοῦν πὼς ὁ Χριστὸς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἔκαμνε ὅ,τι ἔκαμε, ἂν δὲν ἦταν ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωήν του.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν κανένας μάγος τοῦ ὁποίου τὶς μαγεῖες θαυμάζουμε. Δὲν εἶναι ἔξυπνος ἰατρὸς ποὺ μπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὸ σῶμα γιὰ νὰ ἐπιδεικνύεται. Ὁ κεντρικὸς σκοπὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν ἦτο ἡ θεραπεία τοῦ σώματος, ἀλλ' ἡ θεραπεία τῆς ψυχῆς. Δὲν ἦτο ἡ ἐπίδειξις τῆς θαυματουργικῆς του δυνάμεως, ἀλλ' ἡ φανέρωσις τοῦ Θεοῦ, δὲν ἦτο νὰ ζήσῃ σὰν ὅλους μας, ἀλλὰ ν' ἀποθάνῃ γιὰ ὅλους μας. Ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός. Καὶ ὁ Νικόδημος γιὰ τὸν ἴδιο λόγον ἦλθε εἰς συνάντησιν τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ εἶπε: «Ραββὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἦλθες Διδάσκαλος, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ κάμνῃ τὰ σημεῖα ταῦτα τὰ ὁποῖα σὺ κάμνεις, ἐὰν δὲν εἶναι ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Τότε καὶ τώρα ἀκολουθοῦμε τὸν Χριστὸν ἐκ θαυμασμοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δὲν δέχεται ξηρὸν θαυμασμόν. Θέλει νὰ ἀναγεννηθῶμεν καὶ νὰ Τὸν λατρεύωμεν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Τὸν Χριστὸν δὲν πρέπει νὰ Τὸν βλέπωμεν ὡς ἐξυψωμένον ἄνθρωπον, ἀλλ' ὡς τὸν ταπεινωθέντα Θεὸν πρὸς χάριν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀντελήφθη ὅτι ὁ ὄχλος ζητοῦσε σωματικὴν θεραπεῖαν μᾶλλον παρὰ πνευματικήν, ἔφυγε ἀπὸ κοντά του πάλιν.» Ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἐγρὶ — μπόζ, ἀποκαλοῦν τὴν Εὔβοια οἱ Τοῦρκοι.

—Ποὺ σημαίνει=στραβὸ νησί, ὅπως κ' εἶναι καὶ φαίνεται.

—Γι' αὐτὸ δὲν λείπουν, ἀπ' αὐτή, καὶ τὰ «στραβόξυλα».

—Ἕνα τέτοιο ἀπὸ δαῦτα, ποὺ ζήλεψε δόξα «τέντυ—μπόϋς», ἐδοκίμασε, προχθές, νὰ κοκκινίσῃ, μὲ σάπιες ντομάτες, τὸ πρόσωπο κάποιας δεσποινίδος.

— Κ' ἐπειδὴ αὐτὴ εἶχε καὶ μπάρμπα, συνέβη τὸ ἀντίθετο!....

—Θὰ τοῦ γίνῃ ἄραγε αὐτὸ τὸ πάθημα, μάθημα, ἢ θὰ πάθῃ χειρότερα ὁ «τέντυ—μπόϋς» τῆς Χαλκίδος;

—Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐνέκρινε πίστωσι γιὰ τὶς Φυλακὲς τῆς πόλεώς μας.

—Καὶ γιὰ τοὺς φύλακες ποὺ γρηγοροῦν καὶ προσεύχονται γιὰ τὴν βελτίωσι τοῦ μισθοῦ των, οὔτε πεντάρα!

—Ἂς ἡσυχάσουν, οἱ φύλακες αὐτοί, καὶ ἂς εἶναι βέβαιοι πὼς ὁ μισθός τους θὰ γίνῃ, μιὰ μέρα, πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς!

—Ὁ φίλος Θανάσης Παπαθανασίου (ὁ Ἄσωτος), ποὺ χρόνια ἦταν ταχυδρόμος, ἔγινε τώρα ποὺ πῆρε τὴν σύνταξί του, θαλασσοδρόμος μὲ τὴν ἰδιόκτητη βαρκοῦλα ποὺ ἀπέκτησε.

—Ἴσως, αὔριο, νὰ γίνῃ καὶ ποντοπόρος. Ἀλλὰ νὰ προσέχῃ γιὰ νὰ μὴν ἀνακαλύψῃ, καμμιὰ μέρα, τὸν πυθμένα τοῦ τοῦ βυθοῦ.

—Κάποια κοπέλλα ἀπὸ τὰ χάλια, τσακώθηκε μὲ τὸν ἐρωμένο της, στὴ μέση τῆς γεφύρας μας, γιατὶ ἀπέφευγε αὐτὸς ν' νομιμοποιήσῃ τὶς σχέσεις τους.

—Κι' ἀπάνω στὴ σύγχυσί της, ἔβγαλε τὰ παπούτσια της κι' ἔπεσε στὴν θάλασσα νὰ πνιγῇ.

—Καὶ.... δυστυχῶς (!) οἱ ἄνδρες τοῦ Λιμεναρχείου μας, δὲν τὴν ἄφησαν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασί της.

—Βρέ, δυστυχισμένο κορίτσι, ἀντὶ ν' ἀφήσῃς τὰ παπούτσια σου ἐπάνω στὴ γέφυρα καὶ νὰ πνιγῇς, δὲν τὰ ἔδιδες καλύτερα στὰ χέρια τοῦ μασκαρᾶ ποὺ σ' ἀπάτησε;

Ζ.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΗΝ
23ΗΝ ΔΙΕΘΝΗ
ΕΚΘΕΣΙΝ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ
ἀπὸ 7 ἕως 28 Σ)βρίου

Διεθνὴς προβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας.

●

Ὁλοκληρωμένη ἐπίδειξις τῶν προϊόντων τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

●

Συμμετέχουν ἐπισήμως δώδεκα ξένα Κράτη καὶ χίλιοι ἐκθέται ἀπὸ τριάκοντα χώρας.

●

Ἐξαιρετικὰ καλλιτεχνικὰ καὶ ψυχαγωγικὰ προγράμματα χάριν τῶν ἐπισκεπτῶν.

●

Προμηθευθῆτε Δελτίον Ἐπισκέπτου ἀπὸ τοὺς Σιδ. Σταθμοὺς καὶ Πρακτορεῖα Ταξειδίων. Σᾶς παρέχουν ἐκπτώσεις εἰς τὰ ναῦλα καὶ δωρεὰν εἰσόδους εἰς τὴν Ἔκθεσιν.

●

Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης ἐνδιαφέρει ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Ἀριθ. 6600

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἰστιαίας Γεώργιος Ἀντωνίου Ζάχος, κατοικοεδρεύων ἐν Ἰστιαίᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος;

Δηλοποιεῖ ὅτι :

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 174 τῆς 13 Ἰουλίου 1958 πρόγραμμα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου τοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἰστιαίας δικαστικοῦ κλητῆρος Ἰωάννου Θεοχάρους Θέμελη ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνταῦθα καὶ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν τετάρτην 24 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐν τῷ συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν, ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου Δημητρίου Σπραιτάρη (ἰδιοκτησίας τοῦ Ναοῦ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου) τὸ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 173 τῆς 9 Ἰουλίου 1958 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ὡς ἄνω κλητῆρος κατασχεθὲν ἐν ἐλαιοπεριβόλον ἐκτάσεως δέκα τριῶν 13 στρεμμάτων ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐννενήκοντα ἑπτὰ 97 ἐλαιοδένδρων διαφόρου ἡλικίας καὶ μιᾶς συκῆς μεγάλης ἡλικίας, συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Γεωργίου Ἀγλιντιώτου, κληρονόμων Ἰωάννου Σαπεγάρη Ἀθανασίου Καραδήμου, Ἰωάννου Παπαλοῦ, Γεωργίου Τσώνου κληρονόμων Λουκᾶ Κων]νου Νικολάου, Δημητρίου Καρβέλα καὶ διαχωριζόμενον εἰς δύο τεμάχια μὲ δημοσίαν ὁδόν, ἀνῆκον εἰς τὴν ὀφειλέτιδα Βασιλικὴν σύζυγον Ἠλία Κουλούρη τὸ γένος Γεωργίου Λάντζου, οἰκοδέσποιναν, κάτοικον Ἀσμηνίου, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Δημητρίου Κουζιώρτη, κατοίκου Ἀθηνῶν, κείμενον δὲ τὸ ἄνω ἐλαιοπερίβολον εἰς τὴν θέσιν «Δένδρα ἢ Μαυροβούνι» τοῦ χωρίου Ἀσμηνίου τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ τέως Δήμου Ἰστιαίων, ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας 20.000. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς 3689|1957 καὶ 10793|1957 ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν χρηματικὰ ποσὰ ἤτοι τῆς πρώτης δρ. 1822 νομιμοτόκως ἀπὸ 16|12)1956 ἄχρις ἐξοφλήσεως, δραχ. 80 νομιμοτόκως ἀπὸ 12)2) 1957, δρ. 520 διὰ δικαστικὰ ἔξοδα, δραχμὰς 136 δι' ἀπόγραφον καὶ λοιπά, δρ. 220 διὰ σύνταξιν δευτέρας ἐπιταγῆς ἤτοι ἐν συνόλῳ δρ. 2.778 νομιμοτόκως ὡς ἡ ἐπιταγὴ καὶ δραχ. 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ τῆς δευτέρας δραχμὰς 1.400 νομιμοτόκως ἀπὸ 16|1)1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως, δρ. 80 ἔξοδα διαμαρτυρικοῦ νομιμοτόκως ἀπὸ 5|6)1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως, δρ. 500 διὰ δικαστικὰ ἔξοδα, δραχ. 116 δι' ἀπόγραφον καὶ λοιπά, δρ. 220 διὰ σύνταξιν ἐπιταγῆς ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχμὰς 2.316 νομιμοτόκως ὡς ἡ ἐπιταγὴ καὶ δραχ. 225 διὰ σύνταξιν παραγγελίας. Ὡς πρώτην προσφορὰν προσφέρει ὁ ἐπισπεύδων τὸ τέταρτον τῆς ἄνω ἐκτιμήσεως ἤτοι δρχ. πέντε χιλιάδας 5.000 Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται κατὰ νόμον καὶ ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλεῖονα προσφέροντα τελευταῖον πλειοδότην μετὰ τὴν πάροδον 3 λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς δοθησομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως ὑπὸ τοῦ κήρυκος διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος ἐπὶ τῆς τραπέζης τῇ ἐντολῇ μου. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς ὑπερθεματισμὸν δέον νὰ μοὶ καταβάλλῃ λόγῳ ἐγγυήσεως χρηματικὸν ποσὸν καθορισθησόμενον παρ' ἐμοῦ δι' οὗ νὰ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ κατ' αὐτοῦ ἀναπλειστηριασμός, ἐὰν τυχὸν παραστῇ περίπτωσις χωρὶς νὰ δύναται οὗτος νὰ φέρῃ οὐδεμίαν κατ' αὐτοῦ ἔνστασιν. Ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τοῦ ἀκινήτου τούτου ἢ ἕνεκεν δουλειῶν ἢ ἄλλων ἐμπραγμάτων βαρῶν ὑφισταμένων ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ ὑπερθεματιστὴς δέον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τοῖς μετρητοῖς εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον καὶ μοὶ προσαγάγῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον καταβολῆς, ἄλλως γενήσεται εἰς βάρος του ἀναπλειστηριασμός. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Καλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὸν ἄνω καθοριζόμενον χρόνον καὶ τόπον. Εἰσεπράχθησαν τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 65. Εἰς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τούτων συνετάγη ἡ παροῦσα εἰς δύο φύλλα χαρτοσήμου ἐν Ἰστιαίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἄννης χήρας Λεωνίδου Σταματοπούλου, σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην 24 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Πέμπτην καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογραφὴ παρ' ἐμοῦ σφραγισθεῖσα νομίμως.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἰστιαίας
(Τ. Σ.) Γ. Α. ΖΑΧΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Πρὸς
Τὸν Ἀξιότιμον Κύριον Νικόλαον Ζωγράφον, Δ)ντὴν τῆς Ἐφημερίδος «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Εἰς Χαλκίδα

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὡς ἐνδιαφερόμενος ἰατρὸς ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀπαντητικὸν δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν (25 Ἰουλίου 1958) τοῦ κ. Δ)ντοῦ τοῦ ἐν Χαλκίδι Ὑποκ)τος τοῦ Ι.Κ.Α. ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατυπώσω ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος τὰ κάτωθι :

Ὁ ἐν λόγῳ κ. Δ)ντὴς φιλοτίμως μέν, λίαν ὅμως παραπειστικῶς καὶ ἐν ταὐτῷ ματαιοπονῶν προσπαθεῖ νὰ συγκαλύψῃ τὴν σκανδαλώδη εἰς βάρος μου ἐνέργειαν τοῦ προϊσταμένου του Διοικητικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Κεραμιδᾶ. Συγκεκριμένως οὐδαμοῦ ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐν ἰσχύϊ κανονισμὸν τοῦ Ι.Κ.Α. «ὅτι διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ ἰατροῦ — θεραπευτοῦ τοῦ Ἱδρύματος δέον ὅπως ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀπαραιτήτως νὰ κατέχῃ τίτλον εἰδικότητος παθολόγου», τοὐναντίον δὲ δίδεται σημασία ὅπως ὁ μέλλων νὰ προσληφθῇ ἰατρὸς ἔχει ΠΕΝΤΑΕΤΗ ΑΣΚΗΣΙΝ τῆς ἰατρικῆς καὶ ἰδίᾳ ΔΙΕΤΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ διορισμοῦ του.

Τὰ τελευταῖα δύο οὐσιώδη προσόντα οὐδαμῶς κατεῖχεν, ἀλλ' οὔτε καὶ νῦν κατέχει ὁ ὑπὸ τῆς ΕΥΝΟΙΑΣ προσληφθεὶς ἰατρός.

Ἀλλὰ DATA OCCASIONE δι' ἐκείνην τὴν περίφημον καταστᾶσαν ἔκτοτε ΠΟΛΥΦΑΡΜΑΚΙΑΝ (ἐφευρέθη, βλέπετε, καὶ εἰδικὸς ἐν προκειμένῳ ὅρος!!) ποὺ τὴν ΕΘΑΨΕΝ ὁ κ. Δ)ντὴς τοῦ ἐν Χαλκίδι Ὑποκ)τος τοῦ Ι.Κ.Α. Ὅμως ἐκείνη κατ' ἐπανάληψιν ἐφέρετο ὡς κυρία αἰτία καὶ ἦτο ὁ κακὸς δαίμων διὰ νὰ ἀπομακρυνθῶ τοῦ Ἱδρύματος.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ μὴ γενομένας διαμαρτυρίας τῶν ἠσφ)νων πρὸς τὸ Ἵδρυμα ἢ ἀλλαχοῦ διὰ τὴν σημειωθεῖσαν ἀλλαγὴν ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὸν πολιτισμὸν ἀκριβῶς τοῦ γράφοντος.

Πάντως ἂν ἔχῃ τὸν καιρὸν ὁ κ. Δ)ντὴς τοῦ Ι.Κ.Α. δύναται νὰ λάβῃ διὰ ζώσης εἰκόνα τῆς νῦν κρατούσης καταστάσεως ἐν Ν. Ἀρτάκῃ καὶ δυνηθῇ οὕτω καὶ μορφώσῃ γνώμην προσωπικῶς.

Ἐπὶ τούτοις ἐπιτραπήτω μοι, κύριε Δ)ντά, νὰ σημειώσω καὶ ταῦτα :

Ἡμεῖς ἐπεδείξαμεν κατὰ τὸ τριετὲς διάστημα εἰς τὸ Ι.Κ.Α. περιοχῆς Ν. Ἀρτάκης Ψαχνῶν :

1) Ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα καὶ εὐθυκρισίαν

2) Εὐσυνειδησίαν ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων μας καὶ

3) Ψυχικὴν ἐπαφὴν μεθ' ὅλων τῶν ἀρρώστων, κερδίσαντες δὲ τὸν τίτλον τοῦ οἰκογενειακοῦ ἰατροῦ τῶν ἠσφαλισμένων, ἐξακολουθοῦμεν ἔκτοτε νὰ εἴμεθα ὁ θεράπων ἰατρὸς μὴ ἠσφαλισμένων ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΛΩΝ πρὸς ἡμᾶς προσφευγόντων ἀντὶ ἀμοιβῆς, ἠσφ)νων τῆς περιοχῆς.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Μετὰ τιμῆς
ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΙΛΙΓΚΙΡΙΔΗΣ
Ἰατρὸς

Ψαχνά, 4)8)1958

—Σχετικῶς μᾶς ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Χαλκίδι Ὑποκ)τος τοῦ Ι.Κ.Α. τὸ ἀπὸ 6)8)28 ἔγγραφον, δι' οὗ οὗτος διευκρινίζει ὅτι ὁ ἰατρὸς κ. Ἀπ. Καμπιώτης προεκρίθη, διὰ τοὺς Ὑγειονομ. Σταθμοὺς Ν. Ἀρτάκης καὶ Ψαχνῶν, ὡς κεκτημένος τὴν εἰδικότητα τοῦ παθολόγου, ἀντὶ τοῦ κ. Ανδ. Τσιλιγκιρίδου ὅστις εἶναι κάτοχος διπλώματος γενικῆς ἰατρικῆς καὶ μάλιστα πολὺ καλός.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Ἀριστοτέλους 141—Τηλ. 876.576.
Οἰκον. Δ)ντής : Ε. Π. Καλφέλης

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΤΥΡΑ, 12)8)58 —Πρὸ μηνῶν συνεστήθη ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐράνου πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων ἡρώων.

Παρὰ τὸ μεσολαβῆσαν, ἔκτοτε, χρονικὸν διάστημα, ἐλάχιστοι ὑπῆρξαν οἱ συνεισφέροντες.

Ἂς ἐλπίσωμε ὅτι οἱ ἁπανταχοῦ Στύριοι θὰ ἀνταποκριθοῦν, ἔστω καὶ ἀργά, πρὸς τὴν ἔκκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ θὰ προσφέρουν τὸν ὀβολόν των, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀνέγερσις τοῦ ἡρώου ἐν Στύροις.

Α. Χ

ΣΚΥΡΟΣ 12)8)58 — Προχθὲς ἔλαβον χώραν τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγάλου τουριστικοῦ ξενοδοχείου καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας του.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ σύγχρονον αὐτὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Τουρισμοῦ, κείμενον εἰς παραλιακὴν καὶ μαγευτικὴν τοποθεσίαν, παρέχει εἰς τοὺς παραθεριστὰς κάθε ἄνεσιν, ὥστε ἡ διαμονή των ἐν Σκύρῳ νὰ καθίσταται μνημιώδης.

Β.Μ.

ΤΡΙΑΣ — Κατόπιν ἐντατικῶν ἐνεργειῶν τοῦ δραστήριου προέδρου τῆς Κοινότητός μας κ. Γεωργίου Μούτσιου, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἡ χορήγησις δανείου 165.000 δραχμῶν διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς Τριάδος.

Η. Κ.

Ν. ΑΡΤΑΚΗ — Ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐργολάβου Δ. Ε. κ. Νικ. Σελεμέτα, ἤρχισαν, καὶ προχωροῦν κανονικῶς, αἱ ἐργασίαι τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀμιαντοτσιμεντοσωλήνων τοῦ ὑδραγωγείου, πρὸς ὕδρευσιν τῆς κωμοπόλεώς μας.

Ι. Ρ.

ΘΗΒΑΙ — Ἀπὸ τῆς 26ης Ἰουλίου 1958 λειτουργεῖ εἰς τὴν πόλιν μας, κάθε Σάββατον, Λαϊκὴ Ἀγορά. Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ παρέχει εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ διαφόρους πωλητὰς κάθε δυνατὴ διευκόλυνσιν.

Π. Θ—ος

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Δημοπρασίας ἐκποιήσεως ἀκινήτων.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἡλία ἐν Λ. Αἰδηψοῦ, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, βάσει τῶν ὑπ' ἀριθμῶν 1567 καὶ 1978 ἐγκρίσεων τῆς Ἱ. Συνόδου τὰ κάτωθι ἀκίνητα :

α) Οἰκόπεδα εἰς θέσιν θερμὰ τοῦ Συν)μοῦ Κάτω Ἡλία

β) Οἰκία κειμένη ἐν Ἱστιαίᾳ μετὰ τοῦ συνεχομένου οἰκοπέδου, ἅπαντα κατὰ τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ κ. Δ. Φαλλίδα.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 31ην Αὐγούστου 1958 ἡμέραν Κυριακὴν διὰ μὲν τὰ οἰκόπεδα 10—12 π. μ. ἐν Λ. Αἰδηψοῦ, διὰ δὲ τὴν οἰκίαν 5—7 μ. μ. ἐν Ἱστιαίᾳ καὶ εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῶν δημοπρασιῶν.

Τῆς συγγραφῆς ὅρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἡλίων τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1958.

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝ)ΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀνακοίνωσις

Ὁ Φιλοπροοδευτικὸς Σύλλογος τῶν ἐν Χαλκίδι Διρφύων, ἀνακοινοῖ ὅτι τὸ διαδοθὲν περὶ δῆθεν ὑπάρξεως ἀσθενείας τύφου, ἐν τῷ χωρίῳ Στενή, εἶναι ἀναληθὲς καὶ κακόβουλον, συνιστᾷ δὲ εἰς τοὺς παραθεριστὰς νὰ προτιμῶσι τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ συνδυάζει ὅλας τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ λοιπὰς προϋποθέσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Ὀδυσ. Σπυρίδης, γεωπόνος, καὶ ἡ συμπολῖτις δνὶς Τούλα Π. Μπούκου ἐμνηστεύθησαν.

— Ἑορταὶ

Τὴν 3ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις, οὔτε θὰ ἑορτάσῃ ὁ ἐφημέριος ἱερεὺς τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου αἰδεσιμολ. κ. Ἀλέξανδρος Ἀθανασίου, λόγῳ πένθους.

—Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν δὲν θὰ ἑορτάσῃ ὁ κ. Ἀλέξανδρος Χαρισιάδης, ἀκτινολόγος ἰατρός.

—Προαγωγαὶ

Ὁ συμπολίτης Ἀντισυνταγματάρχης κ. Ἀλεξ. Ὀρφανάκος, προήχθη, κατ' ἐκλογήν, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» τὸν συγχαίρει καὶ τοῦ εὔχεται «εἰς ἀνώτερα».

—Ἀναχωρήσεις

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην μετὰ τῆς συζύγου του, διὰ εἰκοσαήμερον ταξείδιον, ὁ καλλιτέχνης ἐμπορορράπτης τῆς πόλεώς μας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΛΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ προκειμένου νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῶν νέων μονδέλων καὶ νὰ ἐφοδιάσῃ τὸ κατάστημά του μὲ ὑφάσματα τῆς χειμερινῆς σαιζὸν τῆς τελευταίας μόδας.

—Χειροτονία

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου ἐχειροτονήθη εἰς ἱερέα, διὰ τὴν ἐνορίαν Ἀμυγδαλιᾶς—Καρύστου, ὁ σεμνὸς καὶ ἐνάρετος κ. Σταῦρος Ἀλεξανδρῆς, ἐξ Ἄνω Κουρουνίου — Καρυστίας, ἀπόφοιτος Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Κορίνθου.

—Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλ. Ὀρφανοτροφείου

1) Ἱερὰ Μονὴ Γαλατάκη (διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπλίτου δρ. 2000, 2) Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Παρασκευῆς εἰς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας, ὡς καὶ τρία δοχεῖα ἐλαίου δραχ. 1.000, 3) Κυρία Βιργινία Παπέρα (διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου) δραχ. 310, 4) Ἐκκλησ. Συμβούλιον Λ. Αἰδηψοῦ εἰς τιμὴν τοῦ Σεβ Μητροπολίτου μας δρ. 1.200, 5) Ἀνώνυμος ἐξ Ἱστιαίας εἰς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου δρχ. 300, 6) Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Παπαϊωάννου, εἰς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου δραχ. 300, 7) Δημήτριος Κάλφας Ἰατρὸς εἰς μνήμην τῆς μητρός του Σταμάτας Γ. Κάλφα 500, 8) Προσωπικὸν Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Χαλκίδος εἰσφορὰ μηνῶν Ἀπριλίου—Μαΐου—Ἰουνίου 1958, 505, 9) Γεώργιος Γρύλος εἰς μνήμην Ἀναστασίας καὶ Βασιλείου 100, 10 Δημήτριος Ἀνδρέου εἰς μνήμην τῆς συζύγου του 200,

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Δὲν μᾶς ἀναφέρεται ὅμως εἰς τί ἠσχολήθη ὁ Χριστός. Ἐκάθητο μὲ τοὺς μαθητάς του. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἠσχολήθησαν εἰς τὴν προσευχὴν ὑπὲρ τοῦ ὄχλου, ὁ ὁποῖος ἦταν τόσον ὑλιστὴς καὶ τυφλός. Ὁ Χριστὸς ποτὲ του δὲν ἔχασε τὸ παρὰ τοῦ Πατρός Του μεσιτικὸν ἔργον. Ἀκόμη καὶ τώρα ποὺ βρίσκεται στοὺς οὐρανοὺς μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ ἔνθερμή του εὐχὴ εἶναι ὅπως πάντες ἔλθουν εἰς μετάνοιαν καὶ ἐπιστρέψουν στὴν στοργικὴν ἀγκάλην τοῦ Πατρὸς Θεοῦ. Ὁ μόνος τρόπος νὰ εἰσακουσθῇ ἡ προσευχὴ αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν ἀναγέννησι καὶ σωτηρία σου, εἶναι ἡ ἀπόφασις ἐκ μέρους σου νὰ Τὸν δεχθῇς ὡς Σωτῆρα καὶ Λυτρωτήν σου, καὶ τότε θὰ εἶσαι πραγματικὸς ἀκόλουθός Του. Τότε θὰ γείνῃς καὶ σὺ ὄχι ἕνας ἀπὸ τὸν μεγάλο ὄχλο, ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους μαθητάς Του, μὲ τὸ προνόμιο τῆς στενῆς μαζί Του ἐπικοινωνίας. Εἴθε νὰ τὸ κάμῃς αὐτό, τώρα, ἀμέσως.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΤΑΣ ΝΑΥΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 6 - 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ. ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΙ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
27
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 84 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 29ον — ΑΡΙΘ. 592

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν πόλιν μας τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας κ. Νικ. Λαμπρίδη καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως αὐτῆς καὶ τακτικοῦ συνεργάτου μας Αἰδ. κ. Σπύρου Ζωδιάτη, ἐγράφομεν ὅτι περὶ τῆς δράσεως τῆς ἐν λόγῳ Ὀργανώσεως θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ παρὸν φύλλον μας.

Ἤδη, ἐκπληροῦντες τὴν ὑπόσχεσίν μας ταύτην, ἐρχόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τί εἶναι, πῶς ἐργάζεται καὶ τί προσέφερεν εἰς τὴν Πατρίδα μας καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἐν λόγῳ Ὀργάνωσις:

Πολὺ πρὶν ἡ Πατρίδα μας ἀπελευθερωθῇ, ὅταν εὑρίσκετο κάτω ἀπὸ τὴν μπότα καὶ τὸν βραχνᾶ τοῦ φοβεροῦ κατακτητοῦ, στὴν Νέαν Ὑόρκην τῆς Ἀμερικῆς, συνεπήχθη περὶ τὸ 1942 μία Ὀργάνωσις. Ὁ σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως αὐτῆς ἦτο πῶς νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ πῶς νὰ βοηθήσῃ τὴν Πατρίδα μας, ἡ ὁποία εὑρίσκετο κάτω ἀπὸ τὸν ξένο ζυγό.

Ἡ Ὀργάνωσις αὐτή, ποὺ τὸ πρωταρχικό της ὄνομα ἦταν Ἀμερικανικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν τῶν Ἑλλήνων, συνεστήθη ἀπὸ Ἕλληνας Χριστιανοὺς καὶ ἀπὸ Ἀμερικανούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν φιλέλληνες καὶ ἐσκέπτοντα πῶς νὰ βοηθήσουν τὴν Πατρίδα μας. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπετέλεσαν τὴν ὡς ἄνω ὀργάνωσιν, ἦταν ὁ ἀκούραστος καὶ ἐνεργητικὸς Ἕλλην Γεώργιος Γεωργάκης. Κατ' ἀρχὰς ἡ Ὀργάνωσις αὐτή, ἐφ' ὅσον δὲν μποροῦσε νὰ ἔλθῃ ἀπ' εὐθείας μὲ τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ, ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ δικό της περιοδικὸν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, τιτλοφορήσας αὐτὸ «Ἡ Φωνὴ τοῦ Εὐαγγελίου».

Εἰς τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἀναφέροντο τὰ δεινὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ παροτρύνοντο ὅλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς νὰ βοηθήσουν τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπήν, οὕτως ὥστε, εὐθὺς μετὰ τὴν κατοχήν, νὰ εἶναι ἕτοιμη νὰ ἀποστείλῃ διάφορα βοηθήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πράγματι πολλοὶ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἔκκλησιν αὐτὴν καὶ ὅταν πλέον ἡ Γερμανικὴ κατοχὴ ἐτελείωσε καὶ ἠνοίχθη ὁ δρόμος μὲ τοὺς συμμάχους, καὶ ἰδίως μὲ τὴν μεγάλην σύμμαχον Ἀμερικήν, ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ ἤρχισε νὰ στέλνῃ κατὰ ἑκατοντάδας δέματα μὲ ρουχισμὸν καὶ τρόφιμα εἰς ἀναξιοπαθοῦντας συμπατριώτας μας.

Ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα εὐθὺς ἀμέσως ἀπέβλεψεν ἡ ὡς ἄνω ὀργάνωσις, ἦταν νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν ὀρφανῶν παιδιῶν τῆς Πατρίδος μας ποὺ ἐκληροδότησεν ὁ Πόλεμος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, ἀπὸ τὸ 1943, ἤρχισε νὰ διοργανώνῃ ἐτήσιον γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον προσκαλοῦντο πολλοὶ Ἕλληνες. Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευαν ἀπὸ τὸ γεῦμα ἐστέλλοντο σὲ πολλοὺς ἀπόρους Ἕλληνας καὶ ἰδίως σὲ Ὀρφανὰ παιδιά.

Ἕνας ἄλλος σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως ἦταν νὰ εὐαγγελισθῇ ἡ χώρα μας καί, πρὸς τούτοις, ἐξετύπωσε κατὰ χιλιάδας Καινὰς Διαθήκας οἱ ὁποῖαι διενεμήθησαν εἰς τὸν Στρατὸν ὑπὸ τῆς Θρησκετικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ. Διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ ἡ ὡς ἄνω Ὀργάνωσις ἔτυχε τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ ἀειμνήστου Θεμ. Σοφούλη.

.Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1946 ἐκλήθη εἰς Ἀμερικὴν ὁ συνεργάτης μας Αἰδ. κ. Σπῦρος Ζωδιάτης καὶ ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Φωνὴ τοῦ Εὐαγγελίου», ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἀπὸ τότε ἤρχισε ἕνα μεγάλο καὶ συστηματικὸ ἔργο τῆς Ὀργανώσεως μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν περίθαλψιν καὶ βοήθειαν τῶν πτωχῶν καὶ ἀναξιοπαθούντων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς ὡς ἄνω Ὀργανώσεως κ. Νικ Λαμπρίδης ἦταν Γραμματεὺς καὶ διετέλεσε εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν μέχρι τοῦ 1953, ἐργαζόμενος ἀόκνως μὲ τὸν Γεώργιον Γεωργάκην, πρῶτον Συντάκτην καὶ Ἱδρυτὴν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἡ Φωνὴ τοῦ Εὐαγγελίου», ὁ ὁποῖος ἐθυσίαζε τὰ πάντα διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ 1953 ἀνέλαβε αὐτὸς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου, καὶ Γραμματεὺς ἀνέλαβε ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Αἰδ. κ. Σπ. Ζωδιάτης, τοῦ Γεωργίου Γεωργάκη ἀποθανόντος ἐν τῷ μεταξύ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς ἀφίξεως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς εἰς τὴν Πατρίδα μας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τέως Πρωθυπουργὸς κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐπαρασημοφόρησε τὸν Πρόεδρον αὐτῆς κ. Νικ. Λαμπρίδην διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας Φιλανθρωπίας ποὺ ἐπέδειξε ἡ ὡς ἄνω Ὀργάνωσις εἰς τὴν Πατρίδα μας.

Εἰς τὸ προσεχές: Τὸ Β'. μέρος

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ

Χιλιάδες λαοῦ συνέρρευσεν καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν 15 λήγοντος εἰς Τῆνον διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὴν πάνσεπτον καὶ θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Μεγαλόχαρης.

Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὡμίλησεν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἱερώνυμος Κοτσώνης, ἱερεὺς τῶν Ἀνακτόρων, καὶ περὶ τὸ τέλος αὐτῆς ὁ Σ. Μητρ. Σύρου κ. κ. Φιλάρετος.

Κατὰ τὴν λιτανείαν προεξῆρχεν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. κ. Γρηγόριος, ὅστις καὶ ὡμίλησεν ἀπὸ ἐξέδρας εἰς τὴν παραλίαν ἐνώπιον χιλιάδων προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεθαύμασαν ἀπὸ μικροφώνων καὶ μεγαφώνων τὸν μεστὸν ἐννοιῶν καὶ καλλιεπείας λόγον του, ὁ ὁποῖος, ὁμολογουμένως, τοὺς κατηύγασε.

*

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΑΓ. ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΟΙΜΝΙΟΥ ΤΟΥ

Τὴν 23ην τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἑορτὴν τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης Χαλκίδος, μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἱερούργησεν, ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Τῆνος, 23 Αὐγούστου 1958
Πρωτοσύγκελλον
Ἀρχιμανδρίτην Συνέσιον
Χαλκίδα

Σήμερον, θείᾳ χάριτι, ἐπὶ ἑορτῇ Παναγίας, ἠξιώθημεν τελέσαι θείαν Λειτουργίαν καὶ ηὐχήθημεν ὑπὲρ Κλήρου καὶ Λαοῦ Μητροπόλεως Χαλκίδος Ξηροχωρίου καὶ Βορείων Σποράδων.

† Μητροπολίτης Χαλκίδος
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ»

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ Ο κ. Δ. ΤΣΙΜΕΝΙΔΗΣ

Μετὰ βραχεῖαν διαμονήν του εἰς Νέαν Ἀρτάκην, ἀνεχώρησεν τὴν 25–8–58 ἀεροπορικῶς, μέσῳ Βρυξελλῶν, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν ἐκεῖ διεθνῆ Ἔκθεσιν, ἐπιστρέφων, εἰς LONG BRANCH. N. J. τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένος, ὁ ἀγαπητὸς ὁμογενὴς κ. Δημήτριος Τσιμενίδης.

Οὗτος, ἐπωφελούμενος τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς του, προσέφερεν, ἐκτὸς προηγουμένων εἰσφορῶν του, καὶ τὰς ἑξῆς δωρεὰς εἰς τὸ «Ἱ. Προσκύνημα τῆς Φανερωμένης» Ν. Ἀρτάκης:

1) Ἕνα χρυσοῦν Ἱ. Εὐαγγέλιον βυζαντινῆς τέχνης, ἀξίας χιλιάδων δραχμῶν.

2ον) Ἕνα προσκυνητάριον τῆς Ἱστορικῆς Εἰκόνος τῆς Θεομήτορος.

3ον) Ὁλόκληρον τὴν δαπάνην διὰ τὴν ἐπίπλωσιν τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ Προσκυνήματος.

Ἐπίσης προσέφερεν διὰ τὸ συνεχιζόμενον ἔργον τῆς ὑδρεύσεως Ν. Ἀρτάκης τὸ ποσὸν τῶν 100 δολλαρίων.

Ὁ κ. Δημ. Τσιμενίδης, ὁ ὁποῖος ἔτυχε νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Φανερωμένης ἐν Ν. Ἀρτάκῃ, ἐξεφράσθη λίαν συγκινητικῶς διὰ τὴν λαμπρότητα αὐτοῦ καὶ διεβεβαίωσεν τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ σκέψις του θὰ εἶναι πάντα πρὸς τὸν ἱερὸν τόπον τοῦ σεπτοῦ Προσκυνήματος της.

Εἴθε ἡ φανερωθεῖσα Θεοτόκος νὰ τοῦ χαρίζῃ ὑγείαν καὶ νὰ τὸν προστατεύῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ὁ κ. Δημήτριος Τσιμενίδης

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Μᾶς ἔκαψε καὶ μᾶς ἔλυωσε ὁ πρωτοφανὴς καύσων ποὺ μᾶς ἦλθε, ποὺ νὰ μὴν ἔσωνε ν' ἀρχότανε, ἀπὸ τὴν Λιβύη.

— Ποταμοὺς καὶ νησιὰ ἐσχημάτιζε ὁ ἱδρώτας στὰ πρόσωπα τῶν φκιασιδωμένων θηλυκῶν ποὺ τ' ἀνάγκαζε νὰ κρατοῦν τὰ ψιμύθια στὰ χέρια τους, ὅλη τὴ μέρα.

—Ἔτσι βράσαμε ἀρκετὲς μέρες μέσα στὴ κόλασι, χωρὶς πίσσα.

—Ἀπεφασίσθη, τελικά, νὰ φκιαχθῇ τὸ Β' Δημοτικὸ Σχολεῖο, στὸν «Βοῦρκο».

—Κι' ὅσοι ἐνδιαφερόμενοι γονεῖς ἄκουσαν τὴν δυσάρεστον αὐτὴ εἴδησι, εἶπαν μὲ μάτια βουρκωμένα:

—«Τὰ καημένα τὰ παιδιά μας! Τί ἔχουν νὰ διδαχθοῦν, ἀπὸ τώρα, μέσα στὸ βοῦρκο ποὺ θὰ πέσουν!».

—Σὲ πρόγραμμα πανηγυρισμοῦ τῆς Ἐκκλησιᾶς τῆς Στενῆς, ποὺ δὲν ἐννοεῖ νὰ φαρδύνῃ διάβασα πὼς «θὰ χοροστατήσῃ» σ' αὐτήν, ὁ Ἀρχιμανδρίτης δεῖνας.

—Ἂς μάθουν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί, ποὺ ἐκλήθησαν νὰ καμαρώσουν τὴν ἐπηρμένην αὐτὴν ὀφρῦν, πὼς ὁ Ἀρχιμανδρίτης δὲν εἶναι Ἐπίσκοπος γιὰ νὰ χοροστατῇ, ἀλλὰ ἕνας καλογερόπαπας.

—Ὁ δὲ τίτλος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου δὲν εἶναι βαθμός, ἀλλὰ ὀφφίκιον ποὺ ἀπονέμεται σὲ κληρικοὺς δι' εὐδόκιμον ἱερατείαν.

—Κατ' ἐξαίρεσιν, τὸ ὀφφίκιον τοῦτο, ἀπονέμεται καὶ εἰς ἀδοκιμάστους κληρικούς, μόλις χειροτονηθοῦν, γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τῆς κουφότητός των!

—Γι' αὐτὸ; λοιπόν, οἱ Ἀρχιμανδρῖται δὲν μποροῦν νὰ χοροστατοῦν στὶς Ἐκκλησιές, παρὰ μόνον νὰ ἱερουργοῦν, ὅπως κ' οἱ ἁπλοὶ παπᾶδες.

—Μποροῦν ὅμως, ἂν θέλουν, νὰ χοροστατοῦν στὰ χοροστάσια τῶν πανηγυριῶν καὶ νὰ καμαρώνουν ἐκείνην ποὺ θὰ σέρνει τὸν χορό.

Ζ.

Η ΠΑΤΡΟΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τοῦ αἰδ. κ. Σπύρου Ζωδιάτη

Ἡ μισὴ ἀλήθεια εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο πρᾶγμα. Ἴσως νὰ εἶναι πιὸ ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὸ ψεῦδος. Ἀπατᾶ τοὺς ἀνθρώπους, διότι τοὺς κάνη νὰ νομίζουν ὅτι εἶναι ἀβλαβής, ἐφ' ὅσον μοιάζει τόσον καταπληκτικὰ μὲ τὴν ἀλήθεια. Ἡ μισὴ ἀλήθεια ἀρέσει στοὺς ἀνθρώπους περισσότερο, διότι πάντοτε παραλείπει τὸ μισὸ μέρος τῆς ἀληθείας ποὺ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀγαποῦν ν' ἀκούουν.

Μιὰ ἀπὸ τὶς μισὲς ἀλήθειες τοῦ 20οῦ αἰῶνος μας ποὺ ἔχει καταλάβει πραγματικὸν ἔδαφος εἶναι ἡ διδαχὴ ποὺ ἀκούει κανεὶς παντοῦ γιὰ τὴν πατρότητα τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὴν ἀδελφότητα ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Στὸ δόγμα αὐτὸ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἀρκετὴ ἀλήθεια γιὰ νὰ φαίνεται ὅτι εἶναι δόγμα σωστό, ἀλλὰ στὴ πραγματικότητα ὑποσκάπτει κάθε βασικὴ ἀλήθεια τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μὲ τὸ δόγμα αὐτὸ διδασκόμεθα ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, χωρὶς διακρίσεις. Ἴσως νὰ ὑπάρχουν βαθμοὶ οἰκειότητος ὡς πρὸς τὴν σχέσιν τῶν ἀνθρώπων πρὸς Αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ κανόνα, σύμφωνα μὲ τὴν διδαχὴν αὐτήν, ὅλοι ἀνήκουν στὴν οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ, ἀπολαμβάνουν τὴν ἰδία ἀγάπη ἐδῶ κάτω στὴ γῆ καὶ μιὰ μέρα θὰ ἀπολαύσουν ὅλοι τὴν παρουσία τοῦ Πατρὸς των.

Θέλω μὲ τὸ ἄρθρο μου αὐτὸ νὰ κρούσω τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ἡ καινὴ καὶ τόσον εὐχάριστη αὐτὴ διδαχὴ δυστυχῶς δὲν εἶναι Βιβλική. Δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἀρέσει καὶ μᾶς εὐχαριστεῖ, ἀλλὰ νὰ ἐξετάζωμεν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν αἰώνιον, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ εἶναι ἡ μόνη πηγὴ τῆς πίστεώς μας καὶ τῶν δογμάτων μας.

Πολλαὶ εἶναι αἱ κατηγορίαι ποὺ ἐκτοξεύονται ἐναντίον ἐκείνου ποὺ δὲν πιστεύει εἰς τὴν παγκόσμιαν πατρότητα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀδελφότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ μισὴ αὐτὴ ἀλήθεια ἔχει ὁλοκλήρως καταλάβει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν θεολογούντων τοῦ 20 αἰῶνος καὶ ὁ ποιος δὲν συμφωνεῖ μαζί της θεωρεῖται μικρόμυαλος καὶ ὡς ἀπορρίπτων τὸ βασικὸ δόγμα τῆς ἰσότητος τῶν ἀνθρώπων. Πόσον ἀλλάζουν τὰ πράγματα. Στὰ παληὰ τὰ χρόνια, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε κάτι τὸ ὁποῖον δὲν συμφωνοῦσε μὲ τὴν Γραφὴν ἐδικάζετο ὡς αἱρετικός. Σήμερα ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος συμφωνεῖ μὲ τὴν Βίβλον ἀλλ' ἀπορρίπτει τὴν κοινὴν αὐτὴν μισὴν ἀλήθειαν θεωρεῖται ὁ παράδοξος καὶ ὁ αἱρετικός. Θεωρεῖται ψευδῶς βέβαια ὅτι ἀρνεῖται τὴν ἰσότητα ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν ἐπισταμένως τὴν Ἁγίαν Γραφὴν γιὰ νὰ ἀνακαλύψωμε τὴν ἀλήθεια ἡ ὁποία μᾶς διδάσκει ὅσον ἀφορᾷ τὸ γενικὸν αὐτὸ θέμα τῆς πατρότητος τοῦ Θεοῦ, θὰ ἀνακαλύψωμεν ὅτι ἡ Γραφὴ διδάσκει ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τρία διαφορετικὰ εἴδη υἱῶν. Ἔχει ἕνα μονογενῆ Υἱόν, ἔχει ὡσαύτως υἱοὺς καὶ ἔχει συγκεχωρημένους υἱούς. Ὁ μονογενής του Υἱὸς εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Οἱ ἄσωτοι υἱοί του εἶναι οἱ ἀμετανόητοι ἁμαρτωλοί. Οἱ συγκεχωρημένοι υἱοὶ

(Συνέχεια εἰς 2α σελίδα)

ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΣΟΒΑΡΩΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 25 φθήνοντας, ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τῆς πόλεώς μας κ. Σωτ. Νικολάου, ἐπέπεσεν ἔξωθι τῆς Νέας Ἀρτάκης, ἐπὶ προπορευμένου κάρρου τοῦ γεωργοῦ κ. Διαμαντῆ Παράπουρα, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκλίναν τῆς πορείας του συνεκρούσθη μετὰ τοῦ ἀντιθέτως βαίνοντας, ἐκ Χαλκίδος πρὸς Ν. Ἀρτάκην, ἀγοραίου αὐτοκινήτου ὁδηγουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγ. Τριανταφύλλου. Ἐκ τῆς σφοδροτάτης ταύτης συγκρούσεως ἐφονεύθη ὁ Πρωτοδίκης τῆς πόλεώς μας Δημητρ. Δαρδούγιας καὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν κ. Δημ. Καλαμβοκίδης, ὁ ἰατρὸς κ. Νικολάου καὶ ἐλαφρότερον ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου κ. Φανὴ Καλαμβοκίδου. Ἐπίσης ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ ὁδηγῶν τὸ κάρρον κ. Διαμαντῆς Παράπαρας, κάτοικος Ν. Ἀρτάκης καὶ ἐλαφρότερον ὁ ἐπιβαίνων τοῦ ἀγοραίου αὐτοκινήτου κ. Ἀν. Παπαγεωργίου, ἐξ Ἁγ. Νικολάου Χαλκίδος, ἐνῶ ὁ ὁδηγὸς αὐτοῦ κ. Τριανταφύλλου οὐδὲν ἔπαθεν.

Ἅπαντες οἱ τραυματισθέντες διεκομίσθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα Δημόσιον Νοσοκομεῖον ἔνθα τοὺς παρεσχέθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι. Ἐν τῷ μεταξὺ κατέφθασαν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Οἰκονόμου καὶ ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Καψάσκης, οἵτινες διέταξαν τὴν μεταφορὰν τῶν σοβαρῶς τραυματισθέντων εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος μετέβησαν ἀμέσως πρὸς διενέργειαν ἀνακρίσεων ὁ διοικητὴς Χωρ)κῆς Εὐβοίας κ. Μουστάκης, ὁ διοικητὴς ὑποδιοικήσεως Χωρ)κῆς Χαλκίδος κ. Γρ. Κουμεντᾶκος καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Παπαδάκης.

Τὸν νεκρὸν τοῦ Πρωτοδίκου Δημ. Δαργούγια διεκόμισαν καὶ ἐκήδευσαν οἱ οἰκεῖοι του εἰς Ἀθήνας.

Ἡ εἴδησις τοῦ θλιβεροῦ τούτου δυστυχήματος ἐπροκάλεσεν βαθυτάτην συγκίνησιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πόλεώς μας, καθ' ὅσον τὰ θύματα αὐτοῦ ἦσαν ἐξαίρετοι δικαστικοί.

(συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

του εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐλυτρώθησαν ὑπὸ τῆς χάριτός Του διὰ πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἡ διάκρισις αὐτὴ τῶν τριῶν εἰδῶν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι πολὺ σπουδαία εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Ἐὰν δὲν κάμωμε τὴν διάκρισιν αὐτὴν τότε θὰ σχηματίσωμε μιὰ πολὺ παραμορφωμένη εἰκόνα τῆς σχέσεως τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπον.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθῶ ἐκτενῶς διὰ τὴν διαφορὰν ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν λοιπῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς δὲν εἶναι ἁπλοῦς υἱός, ἀλλὰ ὁ Υἱός. Αὐτὸς ἦτο ὁ Λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἰωάννης ὁμιλεῖ ὡς ἑξῆς: «Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ καὶ ὁ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Οὗτος ἦτο ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ Θεῷ. Πάντα δι' αὐτοῦ ἔγιναν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἔγινεν οὐδὲ ἓν τὸ ὁποῖον ἔγινεν». Εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸς ἀπὸ ἡμᾶς. Δὲν ἦτο μόνον ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἶναι τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ὅπως ὁ ἴδιος διεκήρυξε. «Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἓν εἴμεθα καὶ ὁ ἰδὼν ἐμὲ εἶδε τὸν Πατέρα». Κανεὶς ἄλλος ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ πῇ αὐτό. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα καὶ ἔχει τὴν ἰδίαν φύσιν μὲ Αὐτόν, ὡς μονογενὴς Υἱός του. Ἂν καὶ ἔλαβε δι' ἑαυτὸν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν διὰ νὰ συζήσῃ ἐπ' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα μὲ τὴν θείαν του φύσιν, Αὐτὸς ἦτο καὶ εἶναι αἰωνίως Θεός.

Τὸ πρόβλημα ὅμως ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ περισσότερο σήμερα εἶναι ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν δύο ἄλλων υἱῶν τοῦ Θεοῦ. Θέλομε νὰ κάμωμε τὴν διάκρισιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ. Ἕνα ἐδάφιο τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται τόσον συχνὰ γιὰ νὰ ὑποστηριχθῇ τὸ δόγμα τῆς πατρότητος τοῦ Θεοῦ εὑρίσκεται εἰς τὸν Προφήτην Μαλαχίαν, κεφ. β' ἐδάφιον 10. «Δὲν εἶναι εἷς ὁ πατὴρ πάντων ἡμῶν; δὲν ἔπλασεν ἡμᾶς εἷς Θεός; διατί δολιευόμεθα ἕκαστος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, βεβηλοῦντες τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ἡμῶν;». Ἐπιφανειακῶς ἐξεταζόμενο τὸ ἐδάφιο αὐτό, φαίνεται ὅτι ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθεια τοῦ δόγματος τῆς πατρότητος τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ πατὴρ ὅλων μας, διότι εἴμεθα δημιουργήματά του. Αὐτὸς ἔκαμε προμήθειαν διὰ τὴν ζωήν μας καὶ μᾶς ἀγαπᾶ. Χρεωστοῦμε τὴν ὕπαρξίν μας εἰς Αὐτόν. Μάλιστα, αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια δὲν τελειώνει ἐδῶ. Μόνον τὸ μισὸ μέρος τῆς ἀληθείας ἔχει λεχθῆ. Τὸ ἄλλο μισὸ μέρος μᾶς δίδεται εἰς τὸ δεύτερο μέρος τοῦ ἐδαφίου, τὸ ὁποῖον ἀρέσει εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ παραλείπουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ὁλόκληρο τὸ ἐδάφιον ἡμεῖς τὸ ἀναφέραμε ἀνωτέρω. Ἡ εἰκὼν ἀλλάζει τελείως δὲν ἀλλάζει; Μᾶς διακηρύττει ὅτι ἂν καὶ εἴμεθα οἱ Υἱοὶ τοῦ Θεοῦ χάρις στὴν δημιουργία μας ὑπ' Αὐτοῦ, στὴν πραγματικότητα ὅμως εἴμεθα ἄσωτοι υἱοί. Ἔχομεν ἁμαρτήσει ἐναντίον του. Ἔχομε ἀποξενωθῆ ἀπ' Αὐτοῦ. Δὲν μοιάζομε σὰν παιδιά του πλέον. Ἀπατῶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Σπαταλοῦμε τὴν περιουσία μας, ζῶντες ζωὴ ἁμαρτωλὴ σὲ μιὰ μακρυνὴ χώρα. Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν εἴμεθα στὸ σπίτι μαζύ Του πλέον, δὲν μᾶς ἁρμόζει νὰ καλούμεθα υἱοί του. Ἔχει κάθε δικαίωμα ὁ Πατέρας νὰ μᾶς ἀποκόψῃ ἀπὸ παιδιά Του.

Ἡ Ἁγία Γραφὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν διδαχὴν αὐτὴν γιὰ τὴν ἁμαρτωλὴ κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλοι μας ἀσφαλῶς θὰ ξέρομε τὴν παραβολὴν τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν ἄσωτο υἱό. Φαντάζομαι ὅτι ὁ υἱὸς ἐκεῖνος ἀσφαλῶς θὰ εἶπε εἰς τοὺς κακοὺς κοσμικοὺς του φίλους σ' ἐκείνη τὴ μακρυνὴ χώρα ὅπου ἐσπατάλει τὴν ζωήν του στὴν ἁμαρτία: «Εἶμαι ὁ υἱὸς ἑνὸς πολὺ καλοῦ πατέρα σὲ μιὰ μακρυνὴ χώρα». Ἀκόμη καὶ ὅταν κατέβηκε τὸ σκαλοπάτι τῆς ἠθικῆς, τόσο χαμηλὰ καὶ ἔτρωγε μὲ τοὺς χοίρους, ἴσως νὰ ἐπέμενεν ὅτι ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἦταν ὁ πατέρας του. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ τὸν περιστοίχιζαν θὰ ἔβλεπαν τὰ κουρελιασμένα ροῦχα του, τὴν κουρασμένη μορφή του, τὸ λερωμένο σῶμα του καὶ τὴν λερωμένη καρδιά του, τὴν ἁμαρτωλὴ ζωή του καὶ τοὺς κακοὺς συντρόφους του καὶ θὰ ἔλεγαν: »Ποῦ νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει ἕνα καλὸ πατέρα καὶ ὅτι κατάγεται ἀπὸ μιὰ τόσο καλὴ οἰκογένεια».

Ὅλοι μας εὑρισκόμεθα σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι. Εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ ἐκ φύσεως. Ἀλήθεια εἴμεθα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, καθ' ὅσον ὁ Θεὸς μᾶς ἐδημιούργησεν, ἀλλὰ οὔτε τὴν ὄψι, οὔτε τὴν πρᾶξι τοῦ παιδιοῦ τοῦ Θεοῦ ἔχομεν ἂν μᾶς κρίνῃ κανεὶς σύμφωνα μὲ τὴ ζωὴ ποὺ ζοῦμε. Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς τὸ μέρος τῆς ἱστορίας ποὺ θέλουν νὰ παραλείπουν ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν καὶ διδάσκουν τὴν παγκόσμια πατρότητα τοῦ Θεοῦ.

Σπῦρος Ζωδιάτης

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἐρετρίᾳ τῇ 15)8)58

Φίλτατε κ. Διευθυντά,

Γνωρίζων τὸ ἐνδιαφέρον σας ὑπὲρ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διὰ τοῦτο Σᾶς παρακαλῶ δημοσιεύσατε εἰς τὴν ἀγαπητὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν» τὰ κάτωθι:

1] Νὰ διαιρεθῇ εἰς κύκλους κατώτερον 4 τάξιον καὶ ἀνώτερον τριτάξιον: Ἐκ τῆς διαιρέσεως αὐτῆς θὰ προκύψουν τὰ ἑξῆς καλά: α] θὰ γίνουν περισσότερα σχολεῖα κατωτέρου κύκλου β] δὲν θὰ συμφύρονται 12 καὶ 13 ἐτῶν ἀγόρια ἢ καὶ κορίτσια μὲ ἐφήβους καὶ νεάνιδας 18-20 ἐτῶν. Τί βλέπουν καὶ τί ἀκούουν οἱ μικροὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους.

2] Νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ Νόμος περὶ ἐντοπιότητος, ἰδία διὰ τοὺς Διευθυντὰς τῶν σχολείων καὶ νὰ μετατεθῶσιν εἰς ἄλλα σχολεῖα ἄλλων πόλεων καὶ κωμοπόλεων οἱ καθηγηταὶ οἱ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ κατοχῆς.

3] Νὰ παύσουν τὰ ἡμερήσια γυμνάσια νὰ τροφοδοτῶσι τὰ νυκτερινὰ μὲ μαθητὰς καὶ μθητρίας, ὥστε οἱ ἀπορριπτόμενοι τὸ α' ἑξάμηνον εἰς τὰ ἡμερήσια νὰ μὴν ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὸ νυκτερινὰ διότι ἔτσι τὰ νυκτερινὰ ἀποτελοῦν καρκίνωμα τῆς Μέσης Παιδείας.

4) Νὰ ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς τὰ Σαββατοκύριακα καὶ τὴν Δευτέραν οἱ καθηγηταὶ νὰ ἀπομακρύνωνται τῶν θέσεών των μεταβαίνοντες κυρίως εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτὴ εἶναι πολλαπλῶς ἐπιζημία διὰ τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν, διότι οὔτε τὰ σχολεῖα λειτουργοῦν κανονικῶς τὸ Σάββατον καὶ τὴν Δευτέραν, ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν μαθητῶν γίνεται κανονικῶς, ἀφοῦ πολοὶ τῶν καθηγητῶν τὸ Σάββατον 10 π. μ. τελειώνουν τὰ μαθήματα καὶ ἀρχίζουν τὴνΔευτέραν 11 ἢ 12 π.μ. μέχρι 2 μ. μ. Φαντάζεσθε τί μάθημα γίνεται, Κύριε Διευθυντά, ἀφοῦ οἱ καθηγηταὶ ἀσθμαίνοντες ἀπὸ τὸν σιδηρόδρομικὸν σταθμὸν εἰσέρχονται ἀμέσως εἰς τὸ μάθημα.

Εὐχαριστῶν

Γ. Μπεληγιάννης

Πρόσκλησις δι'ἐπαληθεύσεις

Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Χαλκίδος Εἰσηγητὴς Πρωτοδίκης ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Νεφθαλὴμ Χ. Κοέν.

Πρὸς

Τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεως ταύτης

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 583 (495) Ἐμπορ. Νόμου καὶ ἑπόμενα, καλεῖσθε ἵνα ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης παρατεινομένης κατὰ νόμον τῆς προθεσμίας ταύτης διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Δικαστηρίου διαμένοντας πιστωτὰς ἐμφανισθῆτε αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου Στεφάνου Μπεληγιάννη δικηγόρου, κατοίκου Χαλκίδος, καὶ παραδώσητε ἐπὶ ἀποδείξει τὰ δικαιόγραφά σας μετὰ σημειώσεως περὶ τῶν ἀπαιτήσεών σας, ἂν δὲν προτιμᾶτε νὰ καταθέσητε ταῦτα εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος, ἔνθα ἐνώπιον ἡμῶν ἐνεργηθήσεται ἡ ἐξέλεγξις καὶ ἐπαλήθευσις τῶν πιστώσεων κατὰ τὴν 22, 23, 24. 25, 26, καὶ 27 Σεπτεμβρίου 1958

Ἐν Χαλκίδι τῇ 23(8)58)

Ὁ Εἰσηγητὴς

Δημ. Δαρδούγιας

Ὁ Γραμματεὺς

Νικ. Παπαναστασίου

Γ! ΠΑΝΕΥΒΟΪΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΨΑΧΝΑ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 31 Αὐγούστου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 9 πρωϊνὴν τελοῦνται ἐν Ψαχνοῖς, παρουσίᾳ τῶν Εὐβοέων ὑπουργῶν καὶ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ μας, τὰ ἐγκαίνια τῆς Γ' Πανευβοϊκῆς Γεωργικῆς Ἐκθέσεως, ἥτις θὰ διαρκέσῃ μέχρι 7ης Σεπτεμβρίου 1958.

Ἐπισκεφθῆτε την διὰ νὰ παρακολουθήσητε τὰ πλούσια ἐκθέματά της.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΔΕΗΣΙΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 31ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 10ην π. μ. τελεσθήσεται εἰς τὸν ἐνταῦθα Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπιμνημόσυνος δέησις, ὑπὲρ τῶν Θυμάτων τῆς Κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ Ἔθνους ἐπιβολῆς, ἐπὶ τῇ 9ῃ ἐπετείῳ λήξεως τοῦ συμμοριτοπολέμου. Κατ' αὐτὴν ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεώς μας κ. Ἀντ. Μαργαρίτη, ὅπως παραστῶσιν, ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ, οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ καὶ βουλευταί, αἱ Ὀργανώσεις καὶ τὰ Σωματεῖα καὶ ὁ Λαός.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΚΛΕΙΔΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθαν. Προΐσκου, οἰνοπώλου, ἀνευρέθη ὁρμαθὸς διαφόρων κλειδιῶν. Ὁ ἀπωλέσας αὐτὰ ἂς τὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ.

◆ ◆ ◆

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία: Κυδωνιῶν 22 Χαλκὶς
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία: Κατσικογιάννη 13
Γραφ. Ἀθηνῶν: Ἀριστοτέλους 141
Τηλ. 876.576
Οἰκον. Δ)ντὴς : Ε. Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ— Ὁ κ. Ἰωάννης Γεωργ. Φαφούτης, ἐπιχειρηματίας, προσφιλὴς υἱὸς τοῦ ἐκ Ψαχνῶν νεάζοντος φίλου κ. Γεωργ. Φαφούτη, καὶ ἡ σεμνοτάτη συμπολῖτις δνὶς Κατίνα Δημ. Γλάρου, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῶν μεγαλοεπιχειρηματιῶν τῆς πόλεώς μας κ.κ. Ἀδελφῶν Δ. Γλάρου, ἠρραβωνίσθησαν τὴν 15–8–58. Θερμὰ συγχαρητήρια.

—Ὁ κ. Γεώργιος Κων. Κεραμιδᾶς, δικηγόρος, καὶ ἡ εὐπαίδευτος δνὶς Στέλλα Γεωρ Ἀλεξάνδρου, φαρμακοποιός, ἀντήλλαξαν ἐν Ψαχνοῖς δακτύλιον ἀρραβῶνος τὴν 23-8–58.

Τοὺς ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνοὺς μνηστευθέντας φίλους συμπολίτας συγχαίρω ἐγκαρδίως.

Ἀνδρέας Τσιλιγκρίδης
Ἰατρὸς

ΓΑΜΟΙ—Ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ πλήθους ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων ἐτελέσθησαν τὴν 17–8–58 ἐν τῷ ἐνταῦθα Ι. ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπύρου Ξαρχᾶ, δικηγόρου, μετὰ τῆς σεμνοπρεποῦς καὶ εὐηγμένης δίδος Χριστίνας Δόντη.

Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ ἔγκριτος δικηγόρος τῆς πόλεώς μας κ. Δ. Μαρμαρᾶς.

Εἰς τὸ εὐάρεστον ζεῦγος τῶν νεονύμφων ἡ Ἐθνικὴ Φωνὴ» εὔχεται τὸν βίον πανευδαίμονα.

—Ὁ κ Εὐστράτιος Παντελῆ Συνόδης καὶ ἡ δνὶς Κικὴ Διαμ. Χατζηχρήστου ἢ Χατζηδημητρίου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 17–8–58 εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΓΑΜΟΥ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ὅτι ὁ Ἀθανάσιος Χατζηϊωάννου τοῦ Γαρυφάλλου καὶ τῆς Ἀναστασία, τὸ γένος Εὐθυμίου, γεννηθεὶς ἐν Χαλκίδι καὶ κατοικῶν ἐνταῦθα, καὶ ἡ Βαρβάρα Σαγου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἀγγελικῆς, τὸ γένος Δημᾶ, γεννηθεῖσα ἐν Κύμῃ καὶ κατοικοῦσα ἐνταῦθα, μέλλωσί νὰ ἔλθωσινείς γάμον τελεσθησόμενον ἐνταῦθα.

Ἑορταί— Τὴν 30ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ὁ πατὴρ Ἀλέξανδρος Ἀθανασίου, ἐφημέριος ἱερεὺς τοῦ Ἁγ Νικολάου, λόγῳ πένθους.

Ἀφίξεις— Προερχόμενος ἐκ Παναμᾶ ἀφίχθη ἐνταῦθα καὶ παρέμεινεν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ συμπολίτης κ. Κωσταρὸς Σ. Βάμβας, πρώην Ταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ.

Μεταβολαί.- Μετατεθέντος εἰς Κόρινθον τοῦ μέχρι τοῦδε Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ἔργων παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας κ. Ἠλ. Παπαδοπούλου, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀνέλαβεν, ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα, ὁ συνάδελφός του κ. Ἐμμ. Γεωργίου.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ

ΕΟΡΤΑΙ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

6-7 ΣΕΠΤ)ΒΡΙΟΥ

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
1
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 29ον — ΑΡΙΘ. 593—594

"Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ„

Β'.

'Από τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Αἰδ. κ. Σπῦρος Ζωδιάτης ἀνέλαβε τὴν Γεν. Γραμματεία τῆς 'Οργανώσεως ταύτης, τὸ ἔργον της ἐπροώδευσε κατὰ πολύ: διὰ τοῦ Ραδιοφώνου, τῆς Τηλεοράσεως, τῶν 'Εφημερίδων καὶ δι' ἑνὸς φυλλαδίου τῆς 'Οργανώσεως ἀπηυθύνθη, καὶ ἀπευθύνεται, πρὸς τὸν 'Αμερικανικὸν λαὸν καὶ πρὸς τοὺς "Ελληνας τῆς 'Αμερικῆς, περιγράφων τὰς ἀνάγκας τῆς πολυδοκιμασμένης Πατρίδος μας. Καὶ οἱ 'Αμερικανοὶ φίλοι μας ἀνταπεκρίθησαν πάνυ προθύμως εἰς τὰς 'Εκκλήσεις αὐτάς, οὕτως ὥστε τὸ ἔργον τῆς «'Αμερικανικῆς 'Αποστολῆς διὰ τοὺς "Ελληνας», ἡ ὁποία ἔρχεται τρίτη τῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν 'Οργανώσεων, εἰς δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν παρὰ τῷ 'Αμερικανικῷ λαῷ, νὰ παρουσιασθῇ κολοσσιαῖον.

Πάντως ὁ σκοπὸς τῆς 'Οργανώσεως ταύτης, ἡ ὁποία ἐργάζεται κατὰ τρόπον ἐθνικόν, εἶναι νὰ ἔρχεται εἰς βοήθειαν κάθε πονεμένου καὶ δυστυχοῦντος "Ελληνος, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων της, διὰ τοῦ εὐγενοῦς καὶ φιλεσπλάχνου Προϊσταμένου τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Τμήματός της κ. Κων]τίνου Γ. Καλονάρου.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ

Πολλὰ νοσηλευτικὰ καὶ διάφορα εὐαγῆ 'Ιδρύματα τῆς χώρας μας ἔτυχον τῆς βοηθείας της καὶ χιλιάδες ἀναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας εὗρον παρὰ τῆς 'Οργανώσεως ταύτης στοργὴν καὶ ἀνακούφισιν. "Αφθονον ὑγειονομικὸν ὑλικόν, πολλὰ φάρμακα καὶ ἀρκετὰ καὶ ποικίλα εἴδη, ποὺ ἀπεστάλησαν πρὸς τὸ Λεπροκομεῖον τῆς Σπηναλόγκας τῆς Κρήτης, τὴν «Σωτηρίαν», τὸ «Νοσοκομεῖον Λοιμοδῶν Νόσων», τὸ «'Ασκληπιεῖον Βούλας» κ.λ.π. φέρουν τὴν σφραγῖδα τῆς 'Οργανώσεως ταύτης.

Καὶ ὅταν οἱ νῆσοι τοῦ 'Ιονίου, ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Θήρα ἐδοκιμάσθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, ἡ «'Αμερικανικὴ 'Οργάνωσις διὰ τοὺς "Ελληνας» ἔσπευσε πρώτη νὰ ἀποστείλῃ κιβώτια ρουχισμοῦ, δέματα τροφίμων καὶ σεβαστὸν χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πληγέντων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑΝ

Δὲν ὑπῆρξεν δὲ εὐκαταφρόνητος ἡ βοήθεια τῆς 'Οργανώσεως ταύτης καὶ πρὸς τὴν νῆσον μας: 'Η ἀποστολὴ τροφίμων πρὸς τὸν ἐνταῦθα Σύλλογον «'Η Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος», διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ συσσιτίου 50 ἀπόρων φυματικῶν, μὲ ἀνάλογον ρουχισμόν, ἡ χορήγησις ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον Νοσοκομεῖον Χαλκίδος, ἡ ἐπανειλημμένως ἀποστολὴ ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως πρὸς τὸ ἐδῶ 'Εκκλησιαστικὸν 'Ορφανοτροφεῖον καὶ ἡ προσφορὰ ἑκατοντάδων δεμάτων καὶ διαφόρων φαρμάκων εἰς διαφόρους ἀπόρους Εὐβοεῖς, μαρτυροῦν τὸ τεράστιον φιλανθρωπικὸν καὶ χριστιανικὸν αὐτῆς ἔργον.

Ν.Γ.Ζ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ Γ'. καὶ τελευταῖον μέρος.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ — —

ΠΟΤΕ ΕΙΜΕΘΑ ΤΕΚΝΑ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΛΗΛΩΝ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Β'

Συνεχίζομεν τὴν μελέτην μας περὶ τῆς ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως τῆς πατρότητος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Προτοῦ μπορέσουμε νὰ κληθοῦμε ξανὰ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνάγκη κάποια ριζικὴ ἀλλαγὴ νὰ λάβῃ χώραν. "Οπως εἴμεθα τώρα δὲν μοιάζομε γιὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. 'Ενθυμεῖσθε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ 'Ιησοῦς Χριστὸς εἶπε στοὺς ὑποκριτὰς ἐκείνους ἁμαρτωλοὺς οἱ ὁποῖοι ἐφημίζοντο λέγοντες «"Ενα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν» ('Ιωάν. κ' 41). 'Η ἀπάντησις τοῦ Χριστοῦ ἦτο κάπως ἀπότομος, ἀλλὰ ἀποστομωτική: «Σεῖς εἶσθε ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρός σας θέλετε νὰ πράττετε». ('Ιωάν κ 44). Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς δύναται νὰ λεχθῇ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἀμετανοήτους ἁμαρτωλούς. διότι ἡ Γραφὴ διακηρύττει ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς ὁ πράττων ἀγαθά, μὰ κανεὶς ἀπολύτως. "Ολοι ἐξέκλιναν, ὅλοι ἔγιναν ὡς ρυπαρὰ ἱμάτια. Τοιοῦτοι ἄσωτοι υἱοὶ δὲν μποροῦν νὰ ἀποκαλέσουν τὸν Θεὸν πατέρα των.

Τὸ δόγμα τῆς παγκοσμίου πατρότητος τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ συμβαδίζον δόγμα τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνοι μισοὶ ἀλήθει. 'Αγνοοῦντες τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον μᾶς διακηρύττει ὅτι εἴμεθα ἀπωλεσμένοι υἱοί, ἀπατώμεθα οἰκτρῶς. Νομίζουν ὅτι ὁ πᾶν εἶναι ἐν τάξει ὅσον ἀφορᾶ τὴν σχέσιν των μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ μᾶς ἀνησυχῇ ἐφ' ὅσον ὁ Θεὸς εἶναι πατέρας των. Μιὰ τέτοια ἰδέα μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν αἰωνίαν καταστροφὴν καὶ τὸν αἰώνιον χωρισμὸν ἀπὸ τὸν Θεόν.

'Απὸ τὴν ἰδέα τῆς παγκοσμίου πατρότητος τοῦ Θεοῦ πηγάζει καὶ ἡ ἰδέα τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος τοῦ ἀνθρώπου. Τόσα καὶ πόσα ὅμως εἶναι τὰ προβλήματα τῆς ἀδελφότητος μέσα στὴ σφαῖρα τῆς κοινωνικῆς μας συμβιώσεως. "Εχομε τὰ προβλήματα τῶν ἐθνικῶν, φυλετικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ψυχολογικῶν διαφορῶν. 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν προσπαθεῖ νὰ βοηθήσῃ τὸν συνάνθρωπόν του, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀπατήσῃ. "Ας τὸ ὁμολογήσωμεν ὅλοι ὅτι στὰ λόγια τοῦ προφήτου Μαλαχίου ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἐκπλήρωσίς των εἶναι φανερὴ στὸν κόσμο ποὺ ζοῦμε. 'Εὰν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ γιατί νὰ συμπεριφέρωνται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον κατὰ τέτοιον ἰδιοτελῆ τρόπον; Εἴμεθα ἄσωτοι ἀδελφοί, διότι εἴμεθα ἄσωτοι υἱοί. 'Η ἀδελφότης μας δὲν θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν σωματείων διὰ τὴν ἀδελφοποίησιν τῶν ἀνθρώπων. Μόνον τότε θὰ μπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ γίνουν πραγματικοὶ ἀδελφοί, ὅταν γίνουν πραγματικά, λυτρωμένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. 'Η ἰδέα τῆς δημοκρατίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὡς καὶ τῆς ἰσότητος εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸν κόσμον μας, ἁπλῶς διότι ἡ πλειονότης τῶν ἀνθρώπων ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ διαβόλου. Φαίνεται πῶς ἡ βάσις τοῦ προβλήματός μας γιὰ τὴν μὴ ἱκανότητά μας νὰ ζήσωμεν ὡς ἀδελφοὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, βρίσκεται στὸ γεγονὸς ὅτι εἴμεθα ἁμαρτωλοί. 'Η ἁμαρτία εἶναι τὸ κακὸ ποὺ μαστίζει τὴν ἀνθρωπότητά μας. "Ας μὴ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ διακηρύττωμεν ἁπλῶς καὶ μόνον ὅτι ἐδημιουργήθημεν ὅλοι ἴσοι, ἐὰν δὲν εἴμεθα πρόθυμοι ἐπίσης νὰ ἀντιμετωπίσωμε καὶ τὸ ἄλλο μισὸ τῆς ἀληθείας, ὅτι εἴμεθα ἴσοι καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ εἰς τὴν ἁμαρτωλότητά μας. Πρέπει νὰ τὸ δεχθῶμε. Πρέπει νὰ τὸ ἀναγνωρίσωμε. Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμε ὅτι εἴμεθα ἀδελφοί, διότι εἴμεθα ὅλοι ἁμαρτωλοί. Τί κακὸ εἶναι τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ποὺ μᾶς συνδέει. "Αν τὸ ἀναγνωρίσωμε αὐτό, τότε δὲν θὰ ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ νομίζουν ἑαυτοὺς ἀνωτέρους ἀπὸ ἡμᾶς. Στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ ὁ μαῦρος ἁμαρτωλὸς δὲν εἶναι χειρότερος ἀπὸ τὸν ἄσπρο ἁμαρτωλό, οὔτε ὁ ἀμόρφωτος ἁμαρτωλὸς ἀπὸ τὸν μορφωμένο ἁμαρτωλό, οὔτε ὁ πολιτισμένος ἁμαρτωλὸς ἀπὸ τὸν ἀπολίτιστο. 'Η ἁμαρτία εἶναι ἐκεῖνος ὁ κακὸς κρίκος ὁ ὁποῖος συνδέει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς σέρνει διαρκῶς πρὸς τὰ κάτω. 'Εὰν ἁπλῶς διακηρύττωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναμένομεν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ συμπεριφέρωνται ὡς ἀδελφοὶ ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, ἀσφαλῶς θὰ ἀπογοητευθοῦμε καὶ θὰ συναντήσωμε πάρα πολλὰ προβλήματα ἄλυτα. Βαθειὰ μέσα στὴν καρδιά του ὁ ἄνθρωπος νοιώθει τὴν ἁμαρτωλή του φύσι. 'Εὰν οἱ ἄν-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΕΝ Ν. ΑΡΤΑΚΗ

"Εντονον ἦτο τὸ πανηγυρικὸ χρῶμα, τὸ ὁποῖον περιεβλήθη ἡ ὡραία κωμόπολις τῆς Νέας 'Αρτάκης καὶ διάχυτος ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν καλῶν αὐτῆς ἀνθρώπων, ὁ ἑόρτιος τόνος τὴν 23ην Αὐγούστου, ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Παναγίας Φανερωμένης.

Παρὰ τὸν ἀφόρητον καύσωνα τὰ πάντα συνέδραμον εἰς τὴν δημιουργίαν ἀτμοσφαίρας ἀναλόγου πρὸς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς μνήμης τῆς Πολιούχου τῆς Ν. 'Αρτάκης.

Λόγῳ εὐλαβείας τοῦ κόσμου πρὸς τὴν Θεομήτορα, πλῆθος εὐσεβῶν προσκυνητῶν, μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς 'Ελλάδος, συνέρρευσε, μὲ χαρὰ καὶ μὲ λαχτάρα, κατά τε τὸν 'Εσπερινὸν καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Σεπτῇ ἐντολῇ τοῦ εἰς Τῆνον ἀπουσιάζοντος 'Αγίου Χαλκίδος, προεξῆρχεν αὐτῶν ὁ κοσμῶν τὴν Πρωτοσυγκελλίαν τῆς 'Ι. Μητροπόλεώς μας Πανοσιολ. 'Αρχιμανδρίτης κ. Συνέσιος Βισβίνης, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου Ν. 'Αρτάκης πατρὸς Σπυρίδωνος 'Αθανασίου, τοῦ δευτέρου ἐφημερίου αὐτῆς αἰδ. κ. Γρ. Τσίμπου, τοῦ ἱερέως 'Αγίας Βαρβάρας Χαλκίδος αἰδεσ. κ. Στεφάνου Φωτίου, τοῦ αἰδεσ. ἱερέως καὶ διδασκάλου Βατῶντος κ. Θεοδ. Μπερεδήμα, τοῦ σεβασμίου Οἰκονόμου πατρὸς 'Ιω. Κοντούλη, τοῦ ἀρχιδιακόνου τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος κ. Τιμοθέου Τσότρα καὶ τοῦ ἱερολογιωτάτου διακόνου Ν. 'Αρτάκης κ. Δημητρίου Παρακάτη.

Κατὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς 'Αγίας Εἰκόνος, πλαισιουμένης ὑπὸ δυνάμεως Ναυτῶν καὶ Στρατοῦ, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ 'Αρχαὶ τῆς πόλεώς μας καὶ μυριάδες εὐλαβῶν προσκυνητῶν, προπορευομένης τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Χαλκιδέων, ὡμίλησεν ὁ μεγαλοπρεπὴς εἰς ἐμφάνισιν καὶ βαθὺς γνώστης καὶ κάτοχος τῆς 'Αγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱστορίας τῆς 'Εκκλησίας μας Παν. Πρωτοσύγκελλος 'Αρχ. κ. Συνέσιος Βισβίνης.

'Ο λόγος τοῦ διακεκριμένου διὰ τὴν θεολογικὴν κατάρτισιν ἐξαιρέτου τούτου κληρικοῦ, ὑπῆρξεν σαφής, διεισδυτικὸς καὶ πειστικός. 'Η θαρραλέα γλῶσσα του, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ κάλλος τῆς διανοήσεώς του καὶ τῆς γλαφυρότητος, ἡ μεμετρημένη καὶ διαυγεστάτη διατύπωσις τῶν 'Ορθοδόξων ἀπόψεων περὶ τῆς προστάτιδος τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν καὶ Μητέρας τοῦ Κυρίου, προεκάλεσαν τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ διατρανώσουν τὴν πίστιν των πρὸς τὴν ἐν Νέᾳ 'Αρτάκῃ φανερωθεῖσαν Θεοτόκον. Αὐτὸς δὲ ἦτο καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον αἱ παριστάμεναι 'Αρχαὶ ἔσπευσαν μὲ ἐνθουσιασμὸν νὰ συγχαρῶσι τὸν ὁμιλητήν.

⁂

"Απαντες οἱ πανηγυρισταί, οἱ συναθροισθέντες ἐκ περάτων εἰς Ν. 'Αρτάκην, διὰ νὰ τιμήσουν τὴν μνήμη τῆς Παναγίας, ἀπεθαύμασαν τὸ συντελεσθὲν ἔργον τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ 'Ι. Προσκυνήματος τῆς Φανερωμένης καὶ διῆλθον, ἐπὶ διήμερον, ὥρας χαρᾶς καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ
Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

Μετὰ εἰκοσαημέρου ἀπουσίας του εἰς τὴν γενέτειράν του Τῆνον, ὅπου μετέβη, κατόπιν θερμοτάτης παρακλήσεως τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ἐκεῖ 'Ι. Προσκυνήματος τῆς Μεγαλόχαρης, διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν αὐτῆς, ἐπέστρεψε, προχθές, ἐνταῦθα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ.κ. Γρηγόριος.

ΤΟ ΥΔΡΕΥΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεώς μας κ. 'Αντ. Μαργαρίτη παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς Δημοσίων "Εργων καὶ Βιομηχανίας, ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τοῦ Δήμου Χαλκιδέων, ἐπετεύχθησαν τὰ ἑξῆς:

1ον) 'Ενεκρίθησαν αἱ μελέται τῶν ἐξωτερικῶν δικτύων 'Ερίων καὶ Νέας Λαμψάκου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τῆς πόλεως καὶ τῶν συνοικισμῶν Καράμπαμπα καὶ Μαλσάτι.

2ον) Τὸ 'Υπουργεῖον Βιομηχανίας ἐνέκρινε τὴν εἰσαγωγὴν 1.700 μ. σωλήνων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως εἰς τὰς συνοικίας Καναπίτσης, Τούμπας καὶ ἀντικατάστασιν δικτύου ὁδοῦ Κριεζώτου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—*Ἀρραβῶνες*

Ὁ συμπαθὴς νέος κ. Παναγιώτης Κων. Κούκουρας, τυπογράφος, ἐξ Ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ ἡ δνὶς Μαρία Ἰω. Μπεληγιάννη, κάτοικος Μάνικα, ἀντήλλαξαν, χθές, δακτύλιον ἀρραβῶνος. Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—Ἡ συμπολῖτις δνὶς Βούλα Μιχ. αλάνη καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Νικολ. Μηλιώνης, ἐκ Κοτσικιᾶς—Ἁγ. Ἄννης, ἐνωμοτάρχης, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—*Γάμοι*

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Γαρ. Χατζηϊωάννου καὶ ἡ δνὶς Βαρβάρα Ἰ. Σάγου ἐτέλεσαν ἐνταῦθα τοὺς γάμους των τὴν 31)8)58

—Πρὸς τὴν προσφιλεστάτην θυγατέρα τοῦ ἐν Ψαχνοῖς ἀγαπητοῦ φίλου κ. Νικολάου Δανέλη, δίδα Ρήναν, ποὺ ἐτέλεσεν ἐκεῖ τοὺς γάμους της τὴν 31)8)58, ἀπευθύνομεν τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχῶν μας.

Οἰκογ. Ν. Ζ.

—*Ὁ Νέος Δ)ντὴς τοῦ Ταμείου*

Ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὁ κ. Παράσχος Ματαγός, ἀντὶ τοῦ κ. Δημ. Σακκᾶ τοποθετηθέντος εἰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Ματαγὸς δὲν εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν πόλιν μας. Ὑπηρετήσας πρὸ ἐτῶν ἐνταῦθα, ὡς ἐλεγκτής, παρέσχεν πρὸς τὸ μετὰ τοῦ Ταμείου συναλλασσόμενον Κοινὸν τὰς ὑπηρεσίας του μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐγένειαν, ἀμεροληψίαν καὶ προθυμίαν.

—*Ἀφίξεις—ἀναχωρήσεις*

Μετὰ διαμονὴν ἑνὸς μηνὸς εἰς τὸ ἐν Σκυλόγιαννη—Εὐβοίας ἀγρόκτημά του, ἀνεχώρησεν μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἐπιστρέφων εἰς Παρισίους ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ ἐκλεκτὸς συμπολίτης κ. Γεώργιος Ἀβέρωφ.

ΠΕΝΘΗ

—*Δημήτριος Καλαμβοκίδης*

Ὁ συνεπείᾳ τοῦ γνωστοῦ αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος τραυματισθεὶς σοβαρῶς Πρόεδρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Δημήτριος Καλαμβοκίδης, ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του. Τὴν κηδείαν του γενομένην εἰς Ἀθήνας τὴν 3)8)58 παρηκολούθησεν ὁ Δικαστικὸς κόσμος καὶ πολλὰ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Πρωτευούσης.

—Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα προχθὲς ὁ καλοκάγαθος συμπολίτης Σπύρος Στεφανόπουλος.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

—*Σύγκρουσις ἁμαξοστοιχίας μὲ φορτηγὸν*

Τὴν προπαρελθοῦσαν Πέμπτην, ἐμπορικὴ ἁμαξοστοιχία κατευθυνομένη πρὸς τὴν Λάρισαν συνεκρούσθη παρὰ τὸ φυλάκιον Σ.Ε.Κ. Ἐλαιῶνος—Θηβῶν μετὰ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, ὁδηγουμένου ὑπὸ τοῦ Γ. Φλώρου, κατοίκου Ἀμπελίων Χαλκίδος. Κατὰ τὴν σύγκρουσιν ἐφονεύθη ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου.

ΕΡΑΝΟΣ
Ε. Ε. ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὴν 18ην Σεπτεμβρίου 1958, εἰς τὰς πόλεις, καὶ τὴν 21ην τοῦ αὐτοῦ μηνός, εἰς τὴν ὕπαιθρον, θὰ διενεργηθῇ πανελλήνιος ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Ὁ Ε.Ε.Σ. βοηθεῖ, περιθάλπει, νοσηλεύει καὶ σώζει. Βοηθήσατέ τον διὰ νὰ εἶναι πάντοτε εἰς θέσιν νὰ σᾶς βοηθήσῃ.

Ἀριθμὸς 5986

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρῆστος Ἰωάννου Στρουμπούλης κατοικοεδρεύων ἐνταῦθα

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τὴν ἑβδόμην 7ην Σεπτεμβρίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας ἐν Χαλκίδι καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν Δημοσίων πλειστηριασμῶν ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου καφφενείου ἡ «Θέμις» ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου αναπληρωτοῦ μου, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐπισπευδόμενον ἤδη ὑπὸ τοῦ Σωκράτους Δ. Ἀντωνίου κατοίκου Χαλκίδος τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 73]1958 κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικ. κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Τριανταφύλλου Δημοσαρᾶ κατασχεθὲν ἀναγκαστικῶς τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Χαλκίδι ἑδρευούσης Ὁμορρύθμου Ἐμπορικῆς Ἑταιρείας «Υἱοὶ Ι. Σχιᾶ» ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Μουρτίκα κατοίκου Βασιλικοῦ, ἤτοι μία ἰσόγειος οἰκία συγκειμένη ἐκ τεσσάρων 4 δωματίων καὶ ἑνὸς 1 χώλλ μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων της καὶ τοῦ οἰκοπέδου της καὶ αὐλῆς της ἐκτάσεως περίπου 570 τετρ. μέτρων κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικοῦ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ συνορευομένη γύρωθεν μὲ δρόμον, Κωνστ. Κορομύλην, κληρονόμους Εὐάγγ. Σαμπάνη καὶ κληρονόμους Γ. Σκουμπρῆ, ἐκτιμηθεῖσα δὲ ἀντὶ δραχμῶν 40.000. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως ὁ ἤδη ἐπισπεύδων Σωκράτης Ἀντωνίου πληρωθῇ τα ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 286]58 καὶ 363]58 ἀποφάσεων τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως ταῖς κοινοποιηθείσαις ἐπιταγαῖς πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) ἐκ μὲν τῆς ὑπ' ἀριθ. 286]58 ἀποφάσεως α') δι' ἀπαίτησιν δρχ. 5000 ἐντόκως νομίμως, β'.) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δρχ. 650 καὶ γ'.) δι' ἀπόγραφον κλπ. δρχ. 315 καὶ ταῦτα, ἐντόκως νομίμως καὶ 2) ἐκ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 363]58 ἀποφάσεως α'.) δι' ἀπαίτησιν δρχ. 6000 ἐντόκως νομίμως β') δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχμὰς 800 καὶ γ') δι' ἀπόγραφον κλπ. δρ. 305 καὶ ταύτας ἐντόκως νομίμως, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δρ. 450 διὰ δύο παραγγελίας πρὸς ἐκτέλεσιν. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως. Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν ἢ ἐγγυητὴν ἀξιόχρεον. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται συμφώνως τῷ Νόμῳ εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὑποχρεούμενον ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἁρμοδίως ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ κηρύκεια βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴν ὡς πρώτην προσφορὰν προσφέρει ὁ ἐπισπεύδων τὸ 1]4 τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς 10.000. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ ἰσογείῳ ὀρόφῳ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μ. Σαλονικιοῦ οἰκίας τῆς Ἰδιοκτησίας Χρυσάνθου Θ. Χαλβατζῆ σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην 19 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος
(Τ. Σ.) Χρ. Στρουμπούλης

Διευθυντὴς —Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Ἀριστοτέλους 141—Τηλ. 876.576.
Οἰκον. Δ)ντής: Ε. Π. Καλφέλης

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΝΑΟΥ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 8ην Σ)βρίου ἐ. ἔ., ἑορτὴν τοῦ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ πανηγυρίζει ὁ ἐν ΛΟΥΤΣΗι Εὐβοίας φερώνυμος Ἱερὸς Ναὸς καὶ τὸ ὁμώνυμον χωρίον.

Προσκαλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ καὶ φιλέορτοι ὅπως τιμήσωσι τὴν λαμπρὰν ταύτην ἑορτὴν καὶ πανήγυριν.

(Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον)

Ἀριθμὸς 9186

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Ψαρῶν Ἀντώνιος Νικολάου Τερζάκης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Ψαροῖς

Δηλοποιῶ ὅτι:

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1443 ἐ.ἐ. πρόγραμμα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τὴν ἑβδόμην 7 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ὀκτὼ 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου τοῦ Ν. Κυριακοῦ συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν, ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀποστόλου Βασ. Κυρίκου κατοίκου Ἀμαρύνθου τὰ κάτωθι κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Β. Βασιλείου κατοίκου Ἀμαρύνθου κατασχεθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1441 ἐ. ἔ. ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 376]1958 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ εἰρηνοδίκου Χαλκίδος, ἤτοι 1) δύο τραπεζαρίαι καινουργεῖς διαστάσεων ἑκάστης 1,40 Χ 1 μ. ἐξ ξυλείας καρυδιᾶς, ἐκτιμηθεῖσαι ἀντὶ δραχμ. 1600 καὶ 2) δέκα 10 καρέκλες καινουργεῖς ἐξ ξυλείας καρυδιᾶς, ἐκτιμηθεῖσαι ἀντὶ δρ. 3000, ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχ. 4.600 ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησίν του, ἤτοι κεφάλαιον δρ. 1500 νομιμοτόκως ἀπὸ 25 6—1958 μέχρις ἐξοφλήσεως, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δρ 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὸν νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ὅλως ἀνευθύνως. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ὀφείλει νὰ μοὶ καταβάλῃ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Χαλκίδος καὶ μοὶ προσαγάγῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ νόμῳ. Τὰ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Τιμὴν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὸ 1]4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως, ἤτοι δρ. 1150. Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταί, ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὸν ἀνωτέρω τόπον καὶ χρόνον καὶ προσφέρωσι τιμήν. Ἐγένετο ἐν Νέοις Ψαροῖς τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ 29 Αὐγούστου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ὀκτὼ 1958 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος—Κύμης ἐν οἰκίᾳ τῆς Ἰωάννας συζύγου Ἀντωνίου Τερζάκη κειμένῳ γραφείῳ μου καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Τέλη καὶ δικαίωμα δρ. τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Νέων Ψαρῶν
(Τ. Σ.) Α. Τερζάκης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Δέχεται αἰτήσεις προσλήψεως μιᾶς νοσοκόμου διὰ τὸ Ὑπο]μα Ἀλιβερίου

Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων 30 ἡμέραι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ὑποκ]τι Ἀλιβερίου καὶ Γραφεῖον Πληροφοριῶν τῆς Διοικήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑποκ]τος Ἀλιβερίου)

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ο
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)15)1958 πράξεώς του ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὴν περιοχὴν Βοῦρκος Τ.Ο. 52 Αἱ τυχὸν ἐνστάσεις δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς 20ημέρου ἀπὸ σήμερον.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντώνιος Π. Μαργαρίτης

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πολλὲς παρθένες φώτισε προχθές, μὲ τὴν φαεινὴ λαμπάδα του, ὁ Ἅγιος Φανούριος, γιὰ νὰ βροῦν τοὺς νυμφίους των.

—Μόνον αἱ μωρὲς κ' αἱ.. τυφλὲς ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος.

—Ἀπαγορεύθηκε ἡ ἀγορὰ τῶν διαφόρων εἰδῶν μὲ δόσεις, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ ὁ κάθε φτωχὸς νὰ πάρῃ τίποτε!

—Ἂς δώσῃ φώτιση ὁ Θεός, ἔστω καὶ κατὰ δόσεις, στὴ Κυβέρνησι, ν' ἀναθεωρήσῃ αὐτὴ τὴν ἐξωφρενικὴ ἀπόφασί της.

—Τὸ Τμῆμα Χαλκίδος τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης, ἐξακολουθεῖ νὰ περιάγῃ τὰ μέλη της καὶ μή, ἀνὰ τοὺς διαφόρους τόπους καὶ τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

—Ἔτσι, μ' ἐλάχιστο χρηματικὸ ποσὸν γίνονται περιηγηταὶ καὶ ἀπολαμβάνουν τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς χώρας μας μὲ τὰ ταξείδια ἀναψυχῆς ποὺ κάνουν.

—Μεγάλη ζωοπανήγυρις προβλέπεται νὰ γίνῃ, στὶς 6 Σεπτεμβρίου, στὸ Σχηματάρι.

—Θἄθελαν, ἀσφαλῶς, νὰ μάθουν οἱ ἀναγνῶσται μου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα τῶν ζώων πού θὰ πάρουν μέρος σ' αὐτὴ τὴν πανήγυριν.

—Ὡς πρὸς τὸ χρῶμα τους δὲν μπορῶ νὰ πῶ τίποτε, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὸ σχῆμα θὰ ὑπάρξουν, στὸ Σχηματάρι, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων

—Μὲ τὴν διαφορὰ πὼς θὰ χρειασθοῦν καὶ παράδες.

—Ὅσο γι' αὐτούς, ἂς ψάξουν τὶς τσέπες τους οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

—Μὲ τὸν ἐρχομὸ ἐδῶ τοῦ Ταμίου κ. Ματαγοῦ, μ' ἐρώτησαν ὡρισμένοι νὰ τοὺς πῶ τί μέρους λόγου εἶναι αὐτός.

—Μά, ταγός, θὰ πῇ, ἂν δὲν κάνω λάθος, ἀνώτατος πολιτικός, ἐκκλησιαστικὸς ἢ στρατιωτικὸς Ἄρχων.

—Κι' ὁ Μα—ταγὸς εἶναι ἄρχων, τώρα, στὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῆς Χαλκίδος.

—Μά..,θὰ μοῦ ποῦνε, ἴσως, μερικοί. Μὰ καὶ ξεμά, δὲν ἔχει. Δεκτό, ἐὰν αὐτὸ τὸ «Μά», προηγεῖται τοῦ «ταγός».

—Οἱ χριστιανοὶ κάποιου χωριοῦ γειτονικῆς Ἐπαρχίας, παραξενεύτηκαν ποὺ ἕνας μπατίρης χωριανός τους ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ παπᾶς.

—Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού, οἱ τοῦ βίου ναυαγοί, γίνονται τοῦ Ὑψίστου λειτουργοί.

—Ἂς τὸ μάθουν αὐτὸ οἱ παραξενευθέντες κι' ἂς ἔχουν τὴν εὐχή του, μεθαύριο.

Ζ.

'Αριθμὸς 7051

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

'Ο Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι :

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1442)58 προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν 'Αριστείδου 'Αποστολίδου τὴν 7ην Σετεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου καφφενείου ἡ «ΘΕΜΙΣ» ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ ἀναγκαστικῶ; κατασχεθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1440 20—8 1958 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ῥηθέντος ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος, κινητὸν πρᾶγμα τοῦ ὀφειλέτου Εὐαγγέλου 'Αντωνίου Γκάγκαρη κατοίκου Βασιλικοῦ τῇ ἐπισπεύσει τῶν Κων. Μπούκου καὶ Αφῶν Δ Γλάρου κατοίκων Χαλκίδος ἤτοι ἓν ἠλεκτρογεννήτριαν μετὰ τριφασικοῦ ῥεύματος μάρκας «ΚΛΕΙΣΤΟΣ» ἐργοστασίου κατασκευῆς ΕΛΛΗΝ—ΒΙΕΝΗ, ἀριθμὸς Κ Μ.1004. ἰσχύος δέκα πέντε 15 ἵππων στροφῶν 1400 βόλτ 380 Νο 737876. μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων του ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ λειτουργίᾳ ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων 8.000 "Οτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ἐνεργεῖται ὅπως οἱ ἐπισπεύδοντες πληρωθῶσιν τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 452]58 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δρχ. 1.880 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 30 5—1958 ἄχρις ἐξοφλήσεως καὶ ἐπὶ πλέον, δρχ. 9 διὰ τραπεζιτικὰ ἔξοδα. 2) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δρχ 350, 3) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου, φόρον ἀπογράφου, σύνταξιν ἐπιταγῆς, πορείαν καὶ ἐπίδοσιν κλητῆρος δρ. 435 ἐντόκως νομίμως τῶν ὑπὸ στοιχεῖα 2 καὶ 3 ἀπὸ 4—8—58 ἄχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ δραχμὰς διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 δι' ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ "Οτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον, ὅτι οἱ ἐπισπεύδοντες ἐκπλειστηριάζουσιν ἀνευθύνως τὸ ἀνωτέρω περιγραφόμενον κινητόν, ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω κινητοῦ πράγματος ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἐνταῦθα ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. "Οτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. "Οτι ὡς πρώτη προσφορὰ οἱ ἐπισπεύδοντες προσφέρουσιν τὸ 1)4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς δύο χιλιάδας 2000. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω κινητοῦ πράγματος ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν. οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα ἢ ἄλλα τινὰ νὰ προσαγάγωσιν τὰ δικαιολογητικὰ των ἔγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Εγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην 29ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου 'Ελ. Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου 'Αληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται

'Ο Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

'Αριθμὸς 7052

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Δ.' ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

"Ο Συμ]φος καὶ κάτοικος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης, Δηλοποιῶ ὅτι :

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 425|58 Δ'. ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Γαβριὴλ Παναγιωτίδη, τὴν δεκάτην τετάρτην 14ην Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ἀπὸ 10ης π. μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου καφφενείου ἡ «Θέμις» ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 201|56 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ῥηθέντος ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Βασιλείου Γ. Χρήστου, κατοίκου Φάρου (Γεραλῆ)Αὐλίδος κείμενα ἅπαντα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Φάρου τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Μανούσου Σιγγελάκη κατοίκου Χαλκίδος, ἤτοι 1 μία διώροφος οἰκία κεραμοσκεπὴς ἀσβεστολιθόκτιστος, ἐσοβατισμένη ἐσωτερικῶς καὶ μερικῶς ἐξωτερικῶς, συγκειμένη τοῦ ἄνω ὀρόφου ἐξ ἑνὸς δωματίου πατωμένου διὰ ξύλων καὶ ἀταβανώτου, καὶ τοῦ κάτω ὀρόφου ἐξ ἑνὸς δωματίου χρησιμοποιουμένου ὡς ἀποθήκη πατωμένου διὰ τσιμέντου μετὰ τῆς συνεχομένης ἀποθήκης μονορίχτου τουβλοκτίστου καὶ κεραμοσκεποῦς ἀπατώτου καὶ ἀταβανώτου μετὰ τοῦ ἑτέρου συνεχομένου δωματίου πλιθοκτίστου ἀταβανώτου καὶ πατωμένου διὰ τσιμέντου μετὰ τοῦ ὑποστέγου πατητηρίου, κλεβάνου, σταύλου ἁπάντων πλινθοκτίστων καὶ ἀσοβατίστων μετὰ τῆς αὐλῆς της καὶ φρέατος, μετὰ σιδηροῦ μαγγανίου, ἐκτάσεως τῆς ὅλης περιοχῆς της ὀκτακοσίων 800 τετραγωνικῶν μέτρων, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ δρόμον Φάρου—Σχηματαρίου, κτήματα ἐκκλησίας Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, μὲ ἀγρὸν ἰδίου ὀφειλέτου, καὶ μὲ κληρονόμους 'Αλεξάνδρου Σομπάνη καὶ Β. Στέρκη, κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Φάρου ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων 60,000, 2) ἀγρὸν οἰκοπεδότοπον εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ ἐντὸς τοῦ χωρίου Φάρου, πλησίον τῆς ὡς ἄνω περιγραφομένης οἰκίας ἐκτάσεως δύο 2 περίπου στρεμμάτων, ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δέκα ἐννέα 19 ἐλαιοδένδρων νεαρᾶς ἡλικίας, τριῶν κυπαρισσιῶν, δύο ἀμυγδαλεῶν, καὶ μιᾶς τζιτζιφιᾶς συνορευόμενον γύρωθεν μὲ οἰκίαν ἰδίου ὀφειλέτου, μὲ δρόμον Φάρου Σχηματαρίου, Κων. Παύλου Χρήστου, καὶ κτήματα ἐκκλησίας Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, ἐκτιμηθέντα ἀντὶ δραχμ. εἴκοσι χιλιάδων 20 000 καὶ 3) ἀγρὸν ἐκκλησίας Δράμεσι περιφερείας Φάρου, ἐκτάσεως τριῶν 3 περίπου στρεμ. ἢ ὅσης ἐκτασ. καὶ ἂν εἶναι πλέον ἢ ἔλαττον συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Αργύριον Καραντώνην, Σταῦρον Γιαννάκην, Γεώρ. Βάθην καὶ δρόμον ἐκτιμηθέντα ἀντὶ δραχ. πέντε χιλιάδων 5 000 "Οτι ὡς πρώτη προσφορὰ προσφέρεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ 1|4 τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως δι' ἕκαστον κτῆμα, ἤτοι διὰ τὸ α' κτῆμα (οἰκίαν) δρχ. 15.000 διὰ τὸ β' κτῆμα (οἰκοπεδότοπον) δρ 5.000 καὶ διὰ τὸ γ' κτῆμα ἀγρὸν δρ. χιλίας διακοσίας πεντήκοντα 1.250 "Οτι ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται ὅπως ὁ ἐπισπεύδων πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησίν του συμφώνως τῇ ἀπὸ 6—12—1956 κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ κάτωθι τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 369)56 ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν ἤτοι 1) τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν του ἐκ δρ εἴκοσι χιλιάδων 20 000 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 30—9—1956 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 2) τὴν δικαστικὴν δαπάνην ἐκ δρ. χιλίων 1000. 3) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, κοινοποίησιν ἐπιταγῆς καὶ σύνταξιν αὐτῆς δρ. 685, 4) ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν δρ. 225, ἐντόκως νομιμοτόκως, ἐκπιπτομένων τῶν δρ. 9.500 ἃ κατέβαλεν ἔναντι τῆς πρώτης ἀναβολῆς καὶ β) δρ. δύο χιλ. 2000 ἃς κατέβαλεν ἔναντι τοῦ πρώτου ὅρου τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 27|58 β ἀναβλητικῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν, 5) δρ. διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 διὰ β' ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν Α' ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος, 6) δρχ 225 διὰ β' ἐντολὴν πρὸς ἔκδοσιν Β'. ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος, 7) δρ 225 δι' ἐντολὴν πρὸς ἔκδοσιν γ' ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος καὶ 8) δρχ. διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 δι' ἐντολὴν πρὸς ἔκδοσιν Δ'. ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ πλὴν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως Γ'. ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος ἃς κατέβαλεν "Οτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον, "Οτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἐνταῦθα ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παρακαταθήκης εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. "Οτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου. "Οτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. "Οτι ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει τὰ ὡς ἄνω περιγραφόμενα ἀκίνητα ἀνευθύνως. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν. Οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα καὶ λοιπὰ νὰ προσαγάγωσι τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Εγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην 29ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευήν, καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ελ. Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου 'Αληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται. 'Ο Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

'Αριθμὸς 7048

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ.

'Ο Συμ]φος καὶ κάτοικος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι ;

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 76] 1958 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 110]58 α'. ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Τριανταφύλλου Δημοσάρα τὴν 14ην Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι καὶ τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἐν τῷ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Χαλκίδος καφφενείῳ ἡ «Θέμις» ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου Χρήστου Μπακαρόζου κατοίκου Βασιλικοῦ, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ ἐν 'Αθήναις ἑδρεύοντος Ταμείου 'Ασφαλίσεως 'Εργατῶν Κεραμοποιῶν, 'Αγγειοπλαστῶν, πλινθοποιῶν καὶ λοιπὰ νομίμως ἐκπροσωπουμένου ἤτοι ἓν περιβόλιον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων, πορτοκαλλεῶν, λεμονεῶν, κυπαρισσιῶν, μιᾶς μυγδαλιᾶς, μουριᾶς, τζανεριᾶς, ἀχλαδιᾶς, ῥοδιᾶς, κυδωνέας, κλπ. ἄλλων δένδρων καὶ μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ οἰκίσκου ἀποτελουμένου ἐκ δύο δωματίων καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ φρέατος, κείμενον εἰς θέσιν «Καψούρια καὶ Μουριά» τῆς κτηματικῆς περιφερείας Βασιλικοῦ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ τέως Δήμου Χαλκιδέων ἐκτάσεως τεσσάρων 4 ὡς ἔγγιστα γαλλικῶν στρεμμάτων, συνορευόμενον γύρωθεν μὲ περιβόλιον 'Ηρακλῆ καὶ 'Αναστ. Μπακαρόζο, μὲ πρώην ἀμπέλους καὶ ἤδη ἀγροὺς 'Εμμανουὴλ Μπακαρόζου, 'Ελευθ. Χανιώτη, καὶ Κων, Λεμπέσην, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχ. δέκα χιλιάδων 10.000, "Οτι ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ προσφέρεται τὸ 1]4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχ. δύο χιλιάδες πεντακόσιαι 2.500, ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ἐνεργεῖται ὅπως τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖον πληρωθῇ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 412,676]57 ἀποφάσεων τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως ταῖς κοινοποιηθήσεσι ἐπιταγαῖς πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δρχ. πέντε χιλιάδας τετρακοσίας 5,400 ἐντόκως νομιμοτόκως τὰς]μὲν δρχ. χιλίας ἑπτακοσίας ἀπὸ 28—2—57, ἑτέρας δρ. χιλίας ὀκτακοσίας 1800 ἀπὸ 30—3—57 καὶ τὰς ὑπολοίπους δρ. χιλίας ἑξακοσίας 1600 ἀπὸ 30—4—57 ἄχρις ἐξοφλήσεως 2) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχ.μ τετρακοσίας πεντήκοντα 450 συμμέτρως κατὰ τὸ ἥμισυ 1]2 μετὰ τοῦ συνοφειλέτου του Φιλοκτήμονος Μπακαρόζου, 3) δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ δύο 2 ἐπιδόσεις δραχ. διακοσίας πεντήκοντα 250 συμμέτρως κατὰ τὸ ἥμισυ 1]2 μετὰ τοῦ ὡς ἄνω συνοφειλέτου του, ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 17 'Ιουλίου 1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως. 4) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δρ. δύο χιλιάδας τετρακοσίας ἐννενήκοντα πέντε 2495 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 30—5—57 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 5) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δρ. τριακοσίας 300 συμμέτρως μετὰ τοῦ ὡς ἄνω συνοφειλέτου του κατὰ τὸ 1)2 καὶ 6) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον φόρον ἀπογράφου, σύνταξιν ἐπιταγῆς κλπ. δρχ, τριακοσίας πέντε 305 συμμέτρως κατὰ τὸ 1)2 μετὰ τοῦ ὡς ἄνω συνοφειλέτου του, ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 12—10—1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ δραχ. διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 διὰ νέαν ἐντολὴν συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ. "Οτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον, ὅτι τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖον ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὸ ἀνωτέρω περιγραφόμενον ἀκίνητον, ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστής, τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ἀκινήτου κτήματος, ὀφείλει ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἐνταῦθα ἁρμόδιον Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παρακαταθήκης εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. "Οτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν, Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω ἀκινήτου κτήματος ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον καὶ τόπον καὶ ὑπερθεματίσωσιν, οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα ὑποθηκικὰ ἢ ἄλλα τινὰ νὰ προσαγάγωσι τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. 'Εγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην 28ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου 'Ελευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου 'Αληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

'Ο Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

Ναυτικαὶ 'Εορταὶ Χαλκίδος — —
Σάββατον 6
καὶ Κυριακὴ
7 Σ)βρίου

Α! ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΜΑΘΗΤΗΝ ΤΟΥ 1958

Τοῦ ἐν Ἀθήναις συνεργάτου μας κ. Ε ΚΑΛΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ — Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴ ἐτελέσθη μὲ πρωτοφανῆ μεγαλοπρέπεια καὶ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία ὁ τελικὸς Διαγωνισμὸς για τὴν ἀνάδειξιν τοῦ καλλιτέρου μαθητοῦ τοῦ 1958 ποὺ ἀθλοθέτησεν ἡ γνωστὴ Βιομηχανία Παιδικῶν τροφῶν Ἰ. Γιώτη.

Ἡ ἑορτὴ ἔλαβεν χώραν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Δημαρχείου τῶν Ἀθηνῶν παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισήμων, τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως, διακεκριμένων ἐκπροσώπων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου τῆς χώρας μας, καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Τὴν 9 45' προσῆλθεν ἡ Διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Πανελληνίου αὐτοῦ διαγωνισμοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρόν της Ἀκαδημαϊκὸν καὶ συγγραφέα κ. Στράτη Μυριβήλη, τὴν Κα Εἰρήνη Παϊδούση τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τοὺς Γυμνασιάρχας κ. κ. Κ. Κιτρινιάρην, Γ Κουτσοῦκον, Θ. Μαυροειδῆν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς λογοτέχνας Δημοσιογράφους κ. κ. Παῦλον Παλαιολόγον καὶ Τῖτον Αἰνίαν.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς παρακλήσεως παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χρυσουπόλεως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Φ. Θεοδωρόπουλος, ὅστις ἐν ὀλίγοις ἐχαιρέτησεν τοὺς παρευρεθέντας ἐκ μέρους τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς κορυφαῖος τῶν λογοτεχνῶν μας κ. Στράτης Μυριβήλης ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ Διαγωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος προαγάγη τὸ πνεῦμα τῶν μικρῶν μαθητῶν εἰς ἕνα εὐγενικὸν ἀγῶνα

Μετὰ τὸν κ Μυριβήλη ὁ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς Γυμνασιάρχης κ Κιτρινιάρης ἔκανε ἕνα πλήρη ἀπολογισμὸν τοῦ Αου Πανελληνίου Ραδιοφωνικοῦ Διαγωνισμοῦ.

Ἀκολούθως βαθύτατα συγκεκινημένος ὡμίλησεν ὁ Ἀθλοθέτης Βιομήχανος κ Ἰωάννης Γιώτης ὁ ὁποῖος ηὐχαρίστησεν ὅλους τοὺς παρευρεθέντας, διότι ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὸν Αον Πανελλήνιον Ραδιοφων. Διαγωνισμόν, ὡς καὶ τοὺς μικροὺς μαθητας καὶ μαθητρίας ποὺ ἐλάμπρυναν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτὴν τελετήν. Κατόπιν τῆς καταπληκτικης αὐτῆς ἐπιτυχίας ποὺ ἐσημείωσεν ὁ Πανελλήνιος αὐτὸς Διαγωνισμος ὁ κ. Ἰωάννης Γιώτης ἀνεκοίνωσεν τὴν ἀπόφασιν τῆς Βιομηχανίας Γιώτη ὅτι θὰ ἐπαναλαβάνῃ κάθε χρόνο αὐτὸν τὸν Διαγωνισμό. Τὴν ἔναρξιν τοῦ Διαγωνισμοῦ ἐκήρυξεν ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων Στρατηγ Παυσανίας Κατσώτας

Ἐν συνεχείᾳ προσεφέρθησαν εἰς τὰς αἰθούσας τῶν τελετῶν ἀναψυκτικὰ καὶ περὶ τὴν 11ην ἡ Ἐπιτροπὴ παρέδωσεν τὸ θέμα εἰς τοὺς μικροὺς μαθητάς. ποὺ ἦτο «ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΛΘΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ».

Οἱ κόλλες εἶχον παραδοθεῖ τὴν 12ην ὥραν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἀθλοθέτης Βιομήχανος κ. Ἰωάννης Γιώτης προσέφερεν ἀναμνηστικὰ δῶρα σ' ὅλους τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸν Διαγωνισμον.

Τὴν ἐπομένην τοῦ Διαγωνισμοῦ ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν καὶ ἀνέδειξεν τοὺς 3 πρώτους νικητὰς οἱ ὁποῖοι καὶ ἔλαβον τὰ χρηματικὰ Βραβεῖα τῆς Βιομηχανίας Ἰ. Γιώτη ἐκ δρ 5000 —3000 καὶ 2000 δρ. Τὸ Αον Βραβεῖον ἐκέρδισεν ἡ μικρὰ ΜΙΡΑΝΤΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ τῆς Ε'. τάξεως τῆς Πρωτύπου Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων, ἡ ὁποία ξεκίνησεν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ διαγωνισθῇ καὶ ἀνεκηρύχθη μὲ τὴν ἀξίαν της ἡ καλλίτερη μαθήτρια τοῦ 1958. Τὸ Βον Βραβεῖον ἐκέρδισε ἡ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥΛΑ ΜΑΣΟΥΡΙΔΟΥ τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ 29ου Δημ. Σχολείου Πειραιῶς καὶ τὸ Γον Βραβεῖον ἔλαβεν ἡ ΕΛΕΝΗ ΚΟΝΣΟΛΑΚΗ τῆς ΣΤ'. τάξεως τοῦ 44ου Δημ. Σχολείου Ἀθηνῶν. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὸν Πανελλήνιον αὐτὸν Διαγωνισμὸν ἔλαβον μέρος 3480 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, ἐκ τούτων οἱ 120 ἐβαθμολογήθησαν μὲ ἄριστα παρὰ τῆς προκριματικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὸν τελικὸν Διαγωνισμὸν 102 Οἱ συμμετασχόντες μαθηταὶ προήρχοντο ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι Θεσ]νίκην, Ἀλεξανδρούπολιν, Ἰωάννινα, Ἡράκλειον, Πάτρας, Τρίπολιν, Καλαμάτα, Χίον, Σῦρον, Μυτιλήνη, Κέρκυραν κ. ἄ.

Ἕνας μεγάλος ἔπαινος ἀξίζει εἰς τὴν Βιομηχανίαν Ἰωάν. Γιώτη, ἡ ὁποία μὲ τοὺς πρωτοτύπους διαγωνισμούς της καὶ τὴν γενναιοφροσύνην ποὺ διακρίνει τὸν φιλοπρόοδον Ἱδρυτήν της κ. Ἰωάννην Γιώτην χαρίζει τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν σ' ἄπειρους μικροὺς βλαστούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τόσην προθυμίαν ἔσπευσαν ἀπὸ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς χώρας μας νὰ φθάσουν εἰς τὰς Ἀθήνας προκειμένου νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ καλλιτέρου μαθητοῦ τοῦ 1958, ὁ ὁποῖος διωργανώθη μὲ τόσην ἐπιτυχίαν ἀπὸ τὸν Δ]ντὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Διαφημιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ΑΜΕΡΙΚΑΝ κ. Χάρη Ζωλινδάκη.

Εὐάγγελος Καλφέλης

ΠΟΤΕ ΕΙΜΕΘΑ ΤΕΚΝΑ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΛΗΛΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

θρωποι ὅμως σήμερα ἀναγνωρίσουν ὅτι εἶναι ἁμαρτωλοὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἔχουν ἀνάγκην τὴν χαριν Αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν μποροῦν νὰ οἰκειοποιηθοῦν διὰ τῆς μετανοίας, θὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἀδελφοσύνην τους πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ μὲ διαφορετικὴ βάσι Βάσι ἡ ὁποία θὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς ταπεινοφροσύνην καὶ εἰς ὁμολογίαν παρὰ εἰς ὑπερηφάνειαν καὶ ὑπεροψίαν.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρχίσωμε τὴν λύσιν τῶν κοινωνικῶν μας προβλημάτων, ἐὰν δὲν εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι εἴμεθα ἀδελφοὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἄσωτοι υἱοί, προσαθοῦντες νὰ ὑποσκάψωμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον, διότι εἴμεθα χωρισμένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, ὡς ἄσωτοι υἱοί. Τὸ πρῶτον μέλημά μας, τὸ πρῶτο μας ἔργο πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιστροφή μας στὸ σπίτι τοῦ πατρός μας καὶ μόνον ὅταν κανονισθῇ ἡ σχέσις μας μὲ τὸν Θεόν, θὰ κανονισθοῦν καὶ αἱ σχέσεις μας μετὰ τῶν συνανθρώπων μας. Ὅταν ἀναγνωρίσωμε τὴ βασικὴ αὐτὴ ἀλήθεια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τότε θὰ δοῦμε γιατὶ ὁ κομμουνισμὸς εἶναι μιὰ τέτοια σαθρὰ κοινωνικὴ θεωρία, διότι διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους νὰ μισοῦν τὸν Θεόν, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τοὺς βλέπομε νὰ μισοῦν καὶ τοὺς συνανθρώπους των. Τό μῖσος πρὸς τὸν Θεὸν συνεπάγεται καὶ τὸ μῖσος πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Γιὰ νὰ γίνωμε πραγματικοὶ ἀδελφοὶ καὶ γιὰ νὰ καλλιτερεύσῃ ὁ κόσμος μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνωμε πραγματικὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ μποροῦμε νὰ τὸ κατορθώσωμε μόνον διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ ὡς προσωπικοῦ μας σωτῆρος. Ἡ ἀγάπη, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ συνεργασία, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἐγεννήθησαν καὶ ἀνήκουν στὴν πραγματικὴ οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ εἶναι κάτι μυστηριῶδες γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἄσχετο ποιὸ εἶναι τὸ χρῶμα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἀπὸ ποὺ κατάγονται, ποιὰ γλῶσσα ὁμιλοῦν, ποιὰ εἶναι ἡ ἐκπαίδευσίς των, ὑπάρχει ἕνας κοινὸς σύνδεσμος καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἔγιναν ἀδελφοὶ ἀλλήλων καὶ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ἀγαπητὴ ψυχὴ ἀκόμη δὲν ἐγνώρισες τὸν λυτρωμὸ τοῦ Χριστοῦ, σὲ παρακαλῶ νὰ προσέλθῃς στὸ σταυρό Του, κι' ἐκεῖ νὰ καταθέσῃς ὅλες τις ἁμαρτίες σου καὶ ν' ἀφίσῃς τὸ αἷμα Του νὰ σὲ πλύνῃ ἀπὸ κάθε ἁμαρτία, γιὰ νὰ μπορέσῃς καὶ σὺ νὰ μπῇς μέσα στὴν οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὀνομάζεσαι παιδὶ τοῦ Θεοῦ.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Φορτηγὸν αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Πολυτίμου Βογιατζῆ, ἐκ Νέας Ἀρτάκης, ἐτῶν 35, συνεκρούσθη παρὰ τὸν Μύτικα Χαλκίδος μετ ἑτέρου φορτηγοῦ. Ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως ἦτο νὰ φονευθῇ ὁ Πολύτιμος Βογιατζῆς, πατὴρ 3 τέκνων καὶ προστάτης τῆς γραίας μητρός του.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Α'. ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ἀριθμὸς 4 650

τέσσαρες χιλιάδες ἑξακόσια πεντήκοντα.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Ἀγγελῆς Γεωργίου Ὀρφανὸς κατοικοεδρεύων ἐντοῦθα

Δηλοποιῶ ὅτι

Τὴν δεκάτην τετάρτην (14) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1958 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π.μ ὥρας μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐν Χαλκίδι τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν πλειστηριασμῶν τόπῳ, ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τῶν Δικαστηρίων καφενείου ἡ «Θέμις» τῆς Ἀμυγδαλιᾶς χήρας Χρηστου Δημοσάρα ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 72)1958 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Τριανταφύλλου Χρ. Δημοσάρα ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου Χρήστου Μπακαρόζου κατοίκου Βασιλικοῦ τῇ ἐπισπεύσει τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως ἐργατῶν Κεραμοποιῶν κλπ., ἤτοι μία χαμώγειος οἰκία μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της, ἐκτάσεως περίπου στρέμματος ἑνὸς. μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων της κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικὸν τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ Δήμου Χαλκιδέων συνορευομένη γύρωθεν μὲ Κωνσταντῖνον Μητροκώτσαν, Ἀντώνιον Γκίκαν, δρόμον καὶ Ἀγγελῆν Μητροκώτσαν ἐκτιμηθεῖσα ἔναντι δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000). Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 300]1957 διαταγῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως πληρωθῇ τὸ ἄνω ἐπισπεῦδον Ταμεῖον τὸ ὅπερ δικαιοῦται λαβεῖν ποσὸν ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δραχ. τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίας (3.600) κατ' ἐνοχὴν καὶ εἰς ὁλόκληρον μετὰ τοῦ συνοφειλέτου του Φιλοκτήμονος Μπακαρόζου κατοίκου Βασιλικοῦ καὶ ἐντόκως νομίμως τὰς μὲν δραχμὰς 1800 ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1956 τὰς δὲ δρ. 1800 ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1956 μέχρις ἐξοφλήσεως, 2) δι ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχ. τετρακοσίας εἴκοσι πέντε (425) συμμέτρως κατὰ τὸ 1)2 μετὰ τοῦ συνοφειλέτου του. 3) δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον, φόρον ἀπογράφου, σύνταξιν ἐπιταγῆς, πορείαν καὶ ἐπίδοσιν δρ. διακοσίας ὀγδοήκοντα (280) καὶ ταύτας ἐντόκως καὶ συμμέτρως κατὰ τὸ 1)2 καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχμὰς διακοσίας εἴκοσι πέντε (225) δι' ἔξοδα ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν μεῖον ποσοῦ δραχμῶν χιλίων ὀκτακοσίων (1800), ὡς καταβληθέντος. Πρώτη προσφορὰ προσφέρεται τὸ 1)3 τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχ. δέκα χιλιάδας (10.000). Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνει κατὰ Νόμον εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ ἄνω ἐπισπεῦδον Ταμεῖον ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως. Τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου Τὰ κηρύκεια βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον ἐνώπιόν μου καὶ πλειοδοτήσωσι. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην (29) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου (1958) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ ἐντοῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κριεζώτου κειμένῳ γραφείῳ μου, ἰδιοκτησίας κληρονόμων Ἰωάννου Κιαπέκου, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος
(Τ. Σ.) ΑΓΓ. ΟΡΦΑΝΟΣ

Η ΠΑΝΕΥΒΟΪΚΗ ΓΕΩΡΓ. ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΕΤΥΧΕΝ ΠΛΗΡΩΣ

Ἡ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Ν. Εὐβοίας ὀργανωθεῖσα ἐν Ψαχνοῖς καὶ τεθεῖσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Νομάρχου Γ'. Πανευβοϊκὴ Γεωργικὴ Ἔκθεσις, ἧς τὰ ἐγκαίνια ἐτελέσθησαν χθὲς μετὰ πάσης ἐπισημότητος, ἐσημείωσεν λαμπροτάτην ἐπιτυχίαν.

ΣΗΜ.— Λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ παρὸν φύλλον μας εὑρίσκετο ὑπὸ ἐκτύπωσιν καὶ δὲν ὑπῆρχει ὁ χῶρος διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκτενοῦς περιγραφῆς της, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας.

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΧΑΛΚΙΔΟΣ «Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Διὰ τὴν κατάταξιν Σπουδαστῶν

1ον) Διὰ τὴν Ἀν. Ναυτικ. Σχολὴν Μηχανικῶν Ε Ν

Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τὴν 26ην Σ)βρίου 1958.

Προσόντα ὑποψηφίων: Ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς Ε'. τάξεως Γυμνασίου.

2ον) Διὰ τὴν Ἀν. Ναυτικ Σχολὴν Ραδιοτηλεγραφητῶν.

Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τὴν 29ην Σ)βρίου 1958. Φοίτησις ἑνδεκάμηνος.

Προσόντα ὑποψηφίων: Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Δημοσ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

3ον) Διὰ τὰς Σχολὰς Ἐργοδηγῶν Μηχανολόγων ἢ Ἠλεκτρολόγων.

Ἄνευ εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Προσόντα ὑποψηφίων: Πτυχίον Σχολῶν Μηχ]τῶν ἢ Ἠλεκτρ]τῶν ἢ Ἐνδεικτικὸν Ε'. τάξεως Γυμνασίου.

4ον) Διὰ τὰς Σχολὰς Μηχανοτεχνικῶν καὶ Ἠλεκτρ]τῶν.

Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τὴν 26ην Σ)βρίου 1958.

Προσόντα ὑποψηφίων: Ἀπολυτήριον Δημοσ. Δημοτικοῦ Σχολείου.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
27
Σ)ΒΡΙΟΥ 1958
Ἀριθ. Φύλλου 597
Τιμὴ Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος : ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 876-576
Ἀντιπρόσωπος : ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία : Κατσικογιάννη 13

ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

Ἂν ἕνα κόμμα τῆς ἐθνικόφρονος ἀντιπολιτεύσεως ὑποβάλη στὴ Βουλὴ ἕνα σχέδιο Νόμου γιὰ τὴν αὔξησι τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων κατὰ 30 τοῖς ἑκατὸ καὶ τῶν συντάξεων κατὰ 50 τοῖς ἑκατό, αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ κάνη γιὰ λόγους ἀντιπολιτευτικοὺς καὶ γιὰ νὰ δημιουργήση καλὲς ἐντυπώσεις στὸν λαό, ἀλλά, ὁπωσδήποτε δὲν θὰ τὸ κάνη μόνον γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους. Θὰ πρέπει πρῶτα νὰ ἔχη βεβαιωθῆ ὅτι σὲ περίπτωσι ἀνόδου του στὴν ἐξουσία θὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ πραγματοποιήση αὐτὲς τὶς αὐξήσεις. Σὲ ἀντίθετη περίπτωσι, σὲ περίπτωσι δηλαδὴ ποὺ θὰ ὑποβάλη ὑπερβολικὰ νομοσχέδια ἢ δώσει ὑπερβολικὲς ὑποσχέσεις μόνον γιὰ λόγους ἀντιπολιτευτικοὺς καὶ ψηφοθηρικούς, τὸ μόνο ποὺ θὰ κατορθώση θὰ εἶναι νὰ ἐκτεθῆ στὸν λαὸ καὶ νὰ χάση τὴν ἐμπιστοσύνη του, ὅταν φθάση ἡ ὥρα τῶν πραγματοποιήσεων.

Τὸ μόνο κόμμα ποὺ δὲν δεσμεύεται σὲ τέτοιες περιπτώσεις εἶναι ἡ ΕΔΑ. Κι' αὐτὸ γιατὶ ἡ ΕΔΑ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀνατροπὴ αὐτοῦ τοῦ καθεστῶτος καὶ ὄχι γιὰ τὴν πραγματοποίησι μεταρρυθμίσεων στὸ πλαίσιο τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ. Ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς κομμουνιστικῆς δικτατορίας καὶ ὄχι γιὰ τὴν στερέωσι τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ποὺ ἐπιτρέπει σ' ἕναν ἀπατημένο ἐκλογέα νὰ διορθώση στὶς νέες ἐκλογὲς τὸ λάθος του. Γι' αὐτὸ ἡ ΕΔΑ μπορεῖ νὰ σκορπᾶ ἀφειδῶς ὑποσχέσεις καὶ ὑποβάλλει νομοσχέδια ποὺ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν δικούς μας ἰσχυρισμούς. Ἔχουν διατυπωθεῖ σὲ ἐπίσημα κομμουνιστικὰ κείμενα τὰ ὁποῖα καθορίζουν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὸ ρόλο τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν στὴ Βουλὴ καὶ γενικώτερα τὴ στάσι τοῦ κομμουνισμοῦ ἔναντι κοινοβουλευτισμοῦ.

Τὰ κείμενα αὐτὰ ἔχουν συνταχεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Λένιν καὶ ἔγιναν δεκτὰ ὡς ἐπίσημες ἀποφάσεις τοῦ Β'. Συνεδρίου τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς. Οὐδέποτε ἀναθεωρήθηκαν ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύεται ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ τῶν Κ. Κ. στὶς ἐλεύθερες χῶρες, εἴτε αὐτὰ δροῦν μὲ τὸ πραγματικό τους πρόσωπο εἴτε κρυμμένα πίσω ἀπὸ διάφορα προσωπεῖα καὶ «μετωπικὲς» ὀργανώσεις.

Ἀξίζει δὲ νὰ ρίξωμε μιὰ ματιὰ σὲ μερικὲς χαρακτηριστικὲς παραγράφους των γιὰ νὰ μὴ παραπλανώμεθα ἀπὸ τὴν ὑποκριτικὴ νομιμοφροσύνη τῆς ΕΔΑ καὶ νὰ γνωρίσωμε τὸν πραγματικὸ χαρακτῆρα τῆς κοινοβουλετικῆς της δράσεως.

Γράφουν λοιπὸν τὰ κείμενα αὐτά :

> **«Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα μπαίνει μέσα στὴ Βουλὴ ὄχι γιὰ νὰ κάμη δράση ἐποικοδομητική, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑποσκάψη ἀπὸ μέσα τὴν κυβερνητικὴ μηχανὴ καὶ τὴν ἴδια τὴ Βουλή.**

. . . .

> **«Κάθε κομμουνιστὴς βουλευτὴςπρέπει νὰ συνδυάζη τὴν παράνομη μὲ τὴν νόμιμη δράση. Στὶς χῶρες ὅπου οἱ κομμουνιστὲς βουλευτὲς ἔχουν ἀκόμη, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀστικοὺς νόμους, τὴ βουλευτικὴ ἀσυλία, πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἀσυλία αὐτὴ γιὰ τὴ παράνομη ὀργάνωση καὶ δράση τοῦ κόμματος».**

. . . .

> **«Κάθε κομμουνιστὴς βουλευτὴς πρέπει νὰ καταλάβη καλὰ ὅτι δὲν εἶναι νομοθέτης ποὺ πρέπει νὰ συνεννοηθῆ μὲ ἄλλους νομοθέτες, ἀλλὰ προπαγανδιστὴς τοῦ Κόμματος, Ὁ κομμουνιστὴς βουλευτὴς εἶναι ὑπεύθυνος ὄχι ἀπέναντι στὴν ἀνώνυμη μᾶζα τῶν ἐκλογέων, ἀλλὰ μπροστὰ στὸ κομμουνιστ κὸ κόμμα, νόμιμο ἢ παράνομο».**

. . . .

> **«Νομοσχέδια καθαρὰ ἐπιδεικτὰ καὶ καμωμένα ὄχι γιὰ νὰ γίνουν δεκτὰ ἀπὸ τὴν ἀστικὴ τάξη ἀλλὰ γιὰ προπαγάνδα καὶ ζύμωση, μποροῦν νὰ ὑποβάλλονται μὲ τὶς ὁδηγίες τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς».**

Νομίζομε, αὐτὰ εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ξέρωμε μὲ ποιοὺς ἔχομε νὰ κάνωμε.

ΟΙ ΠΑΓΕΤΟΠΛΗΚΤΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἀπὸ τὴν πρὸ ἡμερῶν ἐπίσκεψίν μας εἰς τινα χωρία τῶν τέως Δήμων Μεσσαπίων καὶ Ληλαντίων, τὰ ὁποῖα ἔπληξεν ὁ παγετὼν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, διεπιστώσαμεν, μετὰ θλίψεως, τὸ μέγεθος τῆς ἐπελθούσης, τελικῶς, καταστροφῆς εἰς τοὺς ἐλαιῶνας καὶ τὰ λοιπὰ ὀπωροφόρα δένδρα.

Περιοχαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἔθαλλεν ἡ εὐλογημένη ἐλαία καὶ ἀπέζει ἐκ τῆς καλλιεργείας αὐτῆς ἕνας ὁλόκληρος κόσμος, παρουσιάζουν, σήμερα, θέαμα θλιβερὸν καὶ ἀπογοητευτικόν.

Ἐφέτος, οἱ ἐλαιοπαραγωγοί, ἀντὶ τῆς συγκομιδῆς τοῦ ἐλαιοκάρπου, τοῦ ὁποίου ἐστερήθησαν δι' ἀρκετὰ χρόνια, ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἀποκοπὴν τῶν ξηραθέντων ἐλαιοδένδρων διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ὡς καυσόξυλα !

Τὸ γεγονὸς αὐτό, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὴν πρὸ ἐτῶν καταστροφὴν τῶν ἀμπελώνων τῆς παγετοπλήκτου περιοχῆς, περιήγαγεν τοὺς κατοίκους αὐλῆς εἰς τελείαν ἀπόγνωσιν, ἀφοῦ ἄλλους πόρους ζωῆς, πρὸς διατροφὴν τῶν οἰκογενειῶν των, δὲν εὑρίσκουν.

Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία προέβλεψε διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν σεισμοπλήκτων καὶ τῶν πλημμυροπαθῶν, ὀφείλει νὰ στρέψη ἤδη τὴν προσοχήν της καὶ πρὸς τοὺς παγετοπλήκτους τῆς περιφερείας μας, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ !

ΑΠΟ ΤΗΝ Γ.' ΠΑΝΕΥΒΟΪΚΗΝ ΓΕΩΡΓ. ΕΚΘΕΣΙΝ

Παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων καὶ πλήθους κόσμου ἐτελέσθησαν εἰς Ψαχνά, τὴν πρωΐαν τῆς 31ης)8)58 τὰ ἐγκαίνια τῆς Γ΄ Πανευβοϊκῆς Γεωργικῆς Ἐκθέσεως, τῆς ὀργανωθείσης πρωτοβουλίᾳ τῆς Δ)νσεως Γεωργίας Ν. Εὐβοίας καὶ τῶν Δήμου Ψαχνῶν, Γεωργικοῦ Πιστ. Συν)σμοῦ, Ἐλαιουργικοῦ Συν)μοῦ καὶ Ἀναγκ. Συν)σμοῦ Ἐγγείων Βελτιώσεων Ψαχνῶν.

Μετὰ τὸν ἁγιασμόν, προσεφώνησεν τοὺς ἐπισήμους ὁ ἀκατάπόνητος καὶ ρέκτης Δ)ντὴς τῆς Δ)νσεως Γεωργίας Ν. Εὐβοίας κ. Χρῆστος Παπαγεωργίου, ὅστις, συν τοῖς ἄλλοις, ἀνέφερεν τὴν ἐπιτευχθεῖσαν πρόοδον εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, τὴν καταβαλλομένην πρὸς τοῦτο προσπά-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ : Διακρίνονται ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Λαμπρόπουλος, ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Ἀνδ. Ἰωάννου, ὁ Διευθυντὴς Γεωργίας Ν. Εὐβοίας κ.Χρ. Παπαγεωργίου, ὁ γεωπόνος κ. Σταματίνης καὶ ὁ Δήμαρχος Ψαχνῶν κ. Γεώργιος Βαλαῆς.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Β'.

Οἱ τοιοῦτοι ἱερεῖς, ἡ ἱεροκήρυκες μοιάζουν μὲ τὸν γιατρὸ ποὺ περιγράψαμε ἀνωτέρω. Γιὰ νὰ ζητήσωμε νὰ θεραπευθοῦμε εἶναι ἀνάγκη κάποιος νὰ μᾶς πῆ ὅτι εἴμεθα ἄρρωστοι. Ἡ κακία μας, ἡ ἁμαρτωλότης μας ὑπῆρξεν τόσον μεγάλη, ὥστε ἦτο ἀνάγκη γιὰ τὸν Θεὸν νὰ θυσιάση τὸν μονογενῆ Του Υἱὸν γιὰ νὰ μᾶς σώση. Κατήντησε ὁ Χριστιανισμός, δυστυχῶς, τοῦ 20ου αἰῶνος νερόβραστος. Μᾶς καλοῦν οἱ μοντέρνοι θεολόγοι νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸν Χριστὸν χωρὶς ὅμως νὰ μᾶς λέγουν ὅτι εἴμεθα ἀπωλεσμένοι ἁμαρτωλοὶ καὶ ὅτι ἐν ἁμαρτίᾳ μᾶς συνέλαβε ἡ μήτηρ μας. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ ε' κεφάλαιον τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς του, ἐδάφιον 19 λέγει : «Διότι καθὼς διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς οἱ πολλοὶ θέλουσι κατασταθῆ δίκαιοι». Ἡ φύσις τῆς ἁμαρτίας τὴν ὁποίαν φέρομεν εἶναι κληρονομική. Τὴν ἐκληρονομήσαμε ἀπὸ τὸν Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἐν αὐτῷ, ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινον γένος ἡμάρτησε. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐχρειάσθηκε ὁ δεύτερος Ἀδάμ, ὁ Χριστὸς καὶ ἡ θυσία Του ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, γιὰ νὰ μπορέση τὸ ἀνθρώπινο γένος πιστεύοντας εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὸ ἀπολυτρωτικόν Του ἔργον νὰ σωθῇ.«Εἶναι πάντες ὑπὸ ἁμαρτίαν» διακηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. (Ρωμ. γ: 9) «Δὲν ὑπάρχει δίκαιος οὐδ' εἷς, δὲν ὑπάρχει τις ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἐμοῦ ἐξηχρειώθησαν, δὲν ὑπάρχει ὁ πράττων ἀγαθόν, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς» (Ρωμ. γ: 10—12). Αὐτή, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ ἀληθὴς καὶ τιμία διάγνωσις τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀκολουθήση τὸν Χριστόν, ἐὰν πρῶτα τὸν Χριστὸν δὲν τὸν βάλει μέσα στὴν καρδιά του γιὰ νὰ τὸν ξεπλύνη ἀπὸ κάθε ἁμαρτία.

Μία μέρα κατὰ τὴν ἐπίγειαν διακονίαν Του ὁ Χριστός, συνεζήτησε μὲ τοὺς Ἑβραίους γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἁμαρτίας. Στὴ μέση τῆς συζητήσεως εἶπε κάτι ποὺ πολὺ διέγειρε τοὺς ἐχθροὺς Του ὥστε ἤθελεν νὰ Τὸν σκοτώσουν. Μοῦ φαίνεται ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Χριστὸς εἶπε τότε, ἐξεγείρει, δυστυχῶς, τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀγανάκτησιν πολλῶν, ἀκόμη καὶ στὴ δική μας ἐποχή. Ἀναφέρομαι εἰς τὴν διακήρυξιν τοῦ Χριστοῦ, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ η' Κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, ἐδάφιον 34. «Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι πᾶς ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλος εἶναι τῆς ἁμαρτίας». Ἡ διακήρυξις αὐτὴ συμπεριλαμβάνει ὅλους καὶ κανένας ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ σταθῆ στὰ πόδια του καὶ νὰ πῆ ὅτι ποτέ του δὲν διέπραξε ἁμαρτία. Ὁ Χριστὸς λοιπὸν μᾶς διεβεβαίωσε ὅτι ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ εἶναι οἱ δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας. Μᾶς λέγει δηλ. ὅτι κυβερνούμεθα ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Εἴμεθα πλέον κτῆμα τῆς ἁμαρτίας καὶ δὲν ἔχομε τὴν ἱκανότητα νὰ κάμωμε τίποτε ἀφ' ἑαυτοῦ μας. Δὲν ἔχομε τὸ προνόμιο τῆς ἐκλογῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ κύριος τῆς ζωῆς μας, ἔχομε χάσει τὴν ἐλευθερία τῆς ἠθικῆς ἐκλογῆς.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Παρὰ τὰ 29 χρόνια ποὺ ἔχει στὴ καμπούρα της, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνή» παρουσιάζεται, σήμερα, μὲ τὰ νέα τυπογραφικὰ στοιχεῖα της, νεωτάτη.

—Μόνον ὁ διευθυντής της, ποὺ ζῇ καὶ γράφει, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ παλιάνθρωπος !

—Ὅ,τι στοιχεῖα κι' ἂν χρησιμοποιήσῃ, γιὰ τὸν ἑαυτό του, δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ξανανιώσῃ. Ὅλο καὶ χειρότερος θὰ γίνεται.

—Ἴσως ἡ καρδιά του νὰ σκιρτᾷ καὶ νὰ πάλλει ἀπὸ ἐνθουσιασμό. Κατὰ τὰ ἄλλα, κλάψατέ τον !....

—Ὁ Τσιριμῶκος τσίριξε, τὴν ἵδρυσι τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

—Αὐτὸ ὅμως ποὺ ἔκανε δὲν εἶναι ἕνωσις, ἀλλὰ διαίρεσις τοῦ κόμματος τῆς ΕΔΑ διὰ λόγους εὐνοήτους.

—Γι' αὐτὸ κι' ὁ ὑφυπουργὸς Καλαντζῆς, ποὺ ἔννοιωσε τὶς τσιριμώνιες τοῦ Τσιριμώκου, ἄρχισε νὰ τόν.... γανώνῃ.

—Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀρκετό :

—Εἶναι καιρός, πειά, ὅπως οἱ ὑπὸ διάφορα προσωπεῖα καλυπτόμενοι Κουκουέδες, ποὺ ἔχουν πάρει ψηλὰ τὸν ἀμανέ, νὰ ψάλουν καὶ τὸ κύκνειον ᾆσμα τους.

—Καί, ἐν συνεχείᾳ, νὰ τεθῇ ἡ ἐπιτύμβιος πλάκα τοῦ θανάτου :

—«Ἐνθάδε κεῖται τὸ ΚΚΕ, τὸ προδοτικὸ κόμμα, ποὺ ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» θέλησε νὰ ἀφανίσῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἔπληξε ὁ θάνατος».....

—Ἡ Βιομηχανία Μακαρονοποιΐας τοῦ φίλου Εὐαγγ. Παλαιολόγου, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, συνεπλήρωσε τὰ 55 χρόνια τοῦ βίου της.

—Ἂν κ' εἶναι παλαιὰ ἡ ἐμφάνισίς της, ἐν τούτοις εἶναι σύγχρονα τὰ μηχανήματά της καὶ φρεσκωτάτη ἡ παραγωγὴ τῶν «ΣΙΤΩ» τοῦ σίτου.

—Ἂν δὲν τὰ δοκιμάσατε
μὴ χάνετε καιρό,
εἰς τὸν Παλαιολόγο τρέξατε
τὸν γέρο θαλερό.
Καὶ παρευθὺς ζητήσατε
ζυμαρικὰ «ΣΙΤΩ».

Προτοῦ αὐτὰ ἐξαντληθοῦν
ἀπὸ μεγάλη ζήτησι,
ὡς δὲ πρὸς τὴν ποιότητα
δὲν εἰσχωρεῖ συζήτησι:

Ὅταν τὰ φᾶς θὰ εὐφρανθῇς
καὶ δύναμι θὰ πάρῃς
καὶ μόλις τελειώσουνε
πάλι θὰ ξαναπάρῃς».

—Γεύσασθε, λοιπόν,
ζυμαρικὰ «ΣΙΤΩ».
Κ' ἐγὼ ἀπ' αὐτὰ ζητῶ.

Ζ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

Ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις τῶν κάτωθι δανείων :

1ον) Μεσομακροπρόθεσμα δι' ἐλαιοφυτεύσεις ἐπικλινῶν τοποθεσιῶν.

2ον) Δάνεια διαρκείας 3-5 ἐτῶν δι' ἀρδευτικὰς βελτιώσεις.

4ον) Δραχμὰς 20.000 πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας ἰδιωτικῶν ἐλαιουργείων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν μικροεπισκευῶν πρὸς κίνησιν τῶν ἐλαιουργείων των.

5ον) Δι' ἐνίσχυσιν τῶν μελισσοτρόφων πρὸς προμήθειαν τῶν ἀναγκαιουσῶν τροφῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν σμηνῶν των κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον.

6ον) Μεσοπρόθεσμα δάνεια διὰ τὴν ἀνάπτυξ.ν τῆς δενδροκομίας κατὰ τὴν περίοδον 1958–1959.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΖΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

Ὁ ἐν Ἐρετρίᾳ συνεργάτης μας κ. Γρηγ. Μπεληγιάννης, ὑποβάλλει πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τὰ κάτωθι ἐρωτήματα :

ΔΙΑΤΙ οἱ κ. κ. Ἐλεγκταὶ τῶν λεωφορείων δὲν ἐξετάζουν, κατὰ τὸν ἔλεγχόν των, ἐὰν οἱ εἰσπράκτορες δίδουν σωστὰ τὰ ρέστα εἰς τοὺς ἐπιβάτας ; Διότι παρετήρησα, πῶς οἱ τελευταῖοι, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν ἔχουν ψιλά, κατακρατοῦν αὐτά, ἰδίως δὲ ὅταν πρόκειται περὶ δραχμῆς, διδράχμου καὶ 50 λεπτῶν.

ΔΙΑΤΙ δὲν ἐπισκευάζεται ἡ κεντρικὴ ὁδὸς Ἐρετρίας-Χαλκίδος–Κύμης, ἡ ὁποία μὲ τὰς πρώτας βροχὰς καθίσταται ἀδιάβατος ;

Ἀδικαιολόγητος Παρεξήγησις

Εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 27)8)58 καὶ εἰς τὰ εὐτράπελα τοῦ «Φτεροῦ» ἐγράφομεν κάτι γενικό, μὲ τὴν καλὴν πίστιν τοῦ Δημοσιογράφου, εἰς τὴν διόρθωσιν ἀτόπων καί, ὡς ἐπληροφορήθημεν, παρεξηγήθημεν.

Ἐπειδὴ ἡ παρεξήγησις εἶναι ἀδικαιολόγητος, ἀνακαλοῦμεν δι' ὅσα παρεξηγήθημεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν εἴχομεν πρόθεσιν νὰ θίξωμεν προσωπικῶς οὐδένα.

Z.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι διὰ προκηρύξεων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν — Δ. Ἔργων (Γεν. Δ)νσεως Ταχυδρομείων) καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχωσι εἰς τὴν κατὰ Νόμον ἄσκησιν διὰ τὴν κατάληψιν δύο κενῶν θέσεων διανομέως ταχ. γραφείου ὑφισταμένων ἀνὰ μιᾶς παρὰ τοῖς γραφείοις Καρύστου & Ὠρεῶν, ὅπως ὑποβάλωσιν ἐντὸς 15θημέρου τὰ νόμιμα δικαιολογητικά των εἰς ἡμᾶς ἢ τὰ ταχ. γραφεῖα τοῦ Νομοῦ.

Πληροφορίαι περὶ τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν προϋποθέσεων συμμετοχῆς εἰς τὴν ἄσκησιν ταύτην παρέχονται παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ τῶν ταχ. γραφείων τοῦ Νομοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς
τῆς Ταχ. Δ)νσεως Εὐβοίας
Γ. ΛΕΒΕΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΑΡΤΑΚΗΝ ΚΑΙ ΧΑΛΚΙΔΑ

Ἕνας πραγματικὸς θρησκευτικὸς συναγερμὸς ἔγινε τὴν Κυριακὴν τῆς 7ης λήγοντος, στὴν Φανερωμένη τῆς Ν. Ἀρτάκης, τὸ πρωΐ, καὶ στὴν Ἁγία Βαρβάρα τῆς πόλεώς μας, τὸ ἑσπέρας :

Ἑξακόσια μέλη τῆς «Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Νέων, Κυριῶν καὶ Κορασίων» τοῦ Βύρωνος Ἀθηνῶν ἐλειτούργησαν τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Φανερωμένης καὶ προσεκύνησαν τὸν χῶρον τῆς Παναγιοφανείας, περὶ ἧς εἶχον πληροφορηθῆ ἀπὸ σχετικὴν περιγραφὴν τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς».

Ἀρχηγὸς αὐτῶν ἦτο ἡ καλλιπάρθενος καὶ πραγματικὴ δούλη τοῦ Κυρίου δνὶς Μαρίτσα Πετρίδου, ἡ ἀξιοθαύμαστος διὰ τὸν ἔνθεον ζῆλον της καὶ τὴν ἀκατάβλητον καρτερικότητά της. Τὴν ἐνάρετον αὐτὴν ἀρχηγὸν τῆς ἀνωτέρω Ἑνώσεως, περιβάλουν τὰ (5.000) μέλη της, μὲ ἄπειρον σεβασμόν, ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν.

Ταύτην συνώδευσεν ἐκ Χαλκίδος πρὸς τὴν Ν. Ἀρτάκην ὁ ἱερεὺς τῆς Ἀγ. Βαρβάρας αἰδ. κ. Στέφανος Φωτίου, ἐπίτιμον πνευματικὸν στέλεχος τῆς εἰρημένης Ἑνώσεως, προτροπῇ τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ὁ ἄνευ προηγουμένου θρησκευτικὸς αὐτὸς συναγερμός, καὶ ὁ διευθυντής μας κ. Ν. Ζωγράφος.

Κατὰ τὴν θ. λειτουργίαν ἔλαβεν μέρος ὁ ἀνωτέρω ἱερεὺς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος τῆς Φανερωμένης πατὴρ Σπυρίδων Ἀθανασίου.

Ἀμφότεροι ἐχαιρέτησαν ἀλληλοδιαδόχως τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς καὶ ηὐχήθησαν εἰς αὐτοὺς ὅπως ἡ Παναγία χαρίζῃ εἰς τὰς οἰκογενείας των ὑγείαν καὶ πᾶν ἀγαθόν.

Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἐψάλη μελωδικώτατα, ὑπὸ χορωδίας παρθένων νεανίδων τῆς Ἑνώσεως ταύτης, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ ἀρτοκλασία. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ὡμίλησεν καταλήλλως ὁ πατὴρ Σπυρίδων, περὶ τοῦ θαύματος καὶ τῆς χάριτος τῆς Παναγίας, καί, ἐν τέλει, ἀπεχαιρέτησε τοὺς προσκυνητάς, οἱ ὁποῖοι εἶχον κατακλύσει τὸν Ἱ. ναὸν τῆς Φανερωμένης, εὐχηθεὶς εἰς αὐτούς, καλὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἑστίας των.

Ἐκεῖθεν, ὁ Χριστιανικὸς ὅμιλος ἐπιβὰς 17 λεωφορείων, ἔφθασεν εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱ. ναὸν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, ὅπου ὑπὸ τῆς ἰδίας χορωδίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀρχηγοῦ δίδος Πετρίδου ἐψάλη κατανυκτικώτατα ὁ Μέγας Παρακλητικὸν Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐψάλλετο ἡ Παράκλησις, πλήθη πιστῶν, καὶ ἐκ τῆς πόλεώς μας, προσῆλθον εἰς τὸν ἐν λόγῳ ναὸν διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ γεγονός, τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἐφημέριον ἱερέα του κ. Στέφανον Φωτίου:

Ἕνας κόσμος ὁλόκληρος, γονυκλινὴς καὶ μὲ θερμὰ δάκρυα, ὕψωνε ἱκέτιδας τὰς χεῖρας πρὸς τὴν Ἀειπάρθενον Μαρίαν καὶ τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν, ἐπικαλούμεμος τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος αὐτῶν, ἐνῷ ὁ πατὴρ Στέφανος μὲ καταφανῆ συγκίνησιν ἐδέετο ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν μελῶν τῆς «Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Βύρωνος κλπ.

Ἀκολούθως ὁ πατὴρ Στέφας ἐξεφώνησεν λίαν ἐμπνευσμένον λόγον πρὸς γενικὴν συγκίνησιν καὶ κατάπληξιν τῆς ἀνθρωποθαλάσσης, τῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως δνὶς Πετρίδου ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ ἐπιτελείου της τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς Στεφάνου, πρὸς ὃν ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας της, διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν τὴν πόλιν μας καὶ τὴν Νέαν Ἀρτάκην.

Περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν οἱ προσκυνηταὶ ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀθήνας, ἀποκομίσαντες, ὡς εἶπον, ἀρίστας ἐντυπώσεις.

ΑΠΟ ΤΗΝ Γ' ΠΑΝΕΥΒΟΪΚΗΝ ΓΕΩΡΓΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

κόσμου, ὅστις — κατέληξεν — εἶναι ἄξιος πάσης στοργῆς καὶ ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας.

Ἀκολούθως ἐχαιρέτησεν τοὺς ἐπισκέπτας ὁ Δήμαρχος Ψαχνῶν κ. Γεωρ. Βαλαῆς καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται περισσότερον ἐνδιαφέρον, ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεων πρὸς τὴν τάξιν τῶν γεωργῶν ἡ ὁποία εἶναι ὁ πρῶτος συντελεστὴς τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Ἐν συνεχείᾳ λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Λαμπρόπουλος ἀνέπτυξεν τὴν σημασίαν τῆς Ἐκθέσεως καὶ συνεχάρηη τοὺς ὀργανωτάς της. Κομί ω—εἶπεν ὁ κ. Λαμπρόπουλος — τὸν χαιρετισμὸν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τὴν διαβεβαίωσίν του ὅτι οὗτος, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν ἵνα ὁ μοχθῶν γεωργικὸς κόσμος ἴδῃ καλυτέρας ἡμέρας.

Μετὰ τὰς ὁμιλίας ἑνὸς ἀγρότου, ἑνὸς ἀγροτόπαιδος καὶ μιᾶς ἀγροτονεάνιδος, ἐπὶ τῆς συνεργασίας των μετὰ τῆς Δ)νσεως Γεωργίας Ν. Εὐβοίας, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ προγράμματος Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν καὶ Ἐκπαιδεύσεως, ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Ἀνδ. Ἰωάννου ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς Ἐκθέσεως καὶ ἤνοιξεν αὐτήν, ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τοῦ κόσμου. Ἀκολούθως οἱ ἐπίσημοι ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἔκθεσιν καὶ ἀπεθαύμασαν τὰ ποικίλα καὶ ἐκλεκτὰ γεωργοκτηνοτροφικὰ προϊόντα τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας.

Περὶ ὥραν 11–12 π. μ. ἔλαβεν χώραν παρέλασις ἀγροτῶν, ἀγροτοπαίδων, ἀγροτονεανίδων γεωργικῶν ἑλκυστήρων καὶ μηχανημάτων, κάρρων ἐν πλήρει ἐξαρτήσει, οἰκοσίτων ζώων κ.λ.π.

Κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐσερβίρισαν ἀγροτονεάνιδες τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Ψαχνῶν, ἤγειρεν πρόποσιν ὑπέρ, τοῦ ἀγροτισμοῦ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Λαμπρόπουλος.

Ἡ Ἔκθεσις αὐτὴ ἡ ὁποία ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη κόσμος πολὺς ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις καὶ χωρία τῆς Εὐβοίας, διήρκεσεν ἐπὶ ἑπταήμερον. Κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἔλαβον χώραν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες καὶ ἀπενεμήθησαν βραβεῖα καὶ ἔπαθλα εἰς ἐκθέτας τῶν καλλιτέρων γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων, περὶ ὧν θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι προτάσει μὲν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἁγίας καὶ Ἱ. Συνόδου κ. κ. Γρηγορίου, κανονικῆς δὲ καὶ ὁμοφώνῳ ψήφῳ τῶν Σεβ. Συνέδρων αὐτῆς, ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος Ἀρχιμ. κ. Συνέσιος Βισβίνης ἐνεγράφη εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων προσώπων.

—Ὁ ἐπὶ ἥμισυ περὶ αἰῶνα εὐδοκίμως ἱερατεύσας ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς πολιούχου ἡμῶν Ἁγίας Παρασκευῆς, σεβάσμιος πρωτοπρεσβύτερος πατὴρ Ζαχαρίας Βασιλείου, ὑπέβαλεν, τῇ 15ῃ τρέχοντος μηνός, τὴν παραίτησίν του, λόγῳ γήρατος.

—Κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καθ' ἣν ἔλαβεν μέρος καὶ ὁ εἰσηγητὴς διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν ἐφημερίων Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. κ. Ἰάκωβος, ὁ κ. Καραμανλῆς ἐξεδήλωσεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τοῦ χρονίζοντος τούτου ζητήματος.

—Κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν μητροπολιτικῶν ἑδρῶν ἐξελέγησαν καὶ δύο γνωστοὶ καὶ ἱκανότατοι κληρικοί ; Ὁ Ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰγνάτιος Τσιγκρῆς, διὰ τὴν Μητρόπολιν Ἄρτης, καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἱ. ναοῦ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης Ἀρχιμανδ. κ. Παντελεήμων Καρανικόλας ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας». Ὁ τελευταῖος ὑπηρετήσας εἰς τὸ ἐν Κύμῃ Ἱ. Τάγμα, τυγχάνει πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ πρώην Μητροπολίτου Καρυστίας κ. κ. Παντελεήμονος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ —Ἡ συμπολῖτις κυρία Ντίνα Ἰωαν. Καρδάση τοῦ μετεκπαιδευομένου ἐν Νανσὺ τῆς Γαλλίας Δασάρχου, τὸ γένος Ζαφειρίου Βαῆ, ἔτεκεν ἐκεῖ τὸ δεύτερον ἄρρεν. Εἰς τοὺς φίλους γονεῖς, τὸν πάππον καὶ τὴν μάμμην αὐτοῦ εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσῃ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ—Ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν τῷ Ἱ. ναῷ τῆς Θείας Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, ὁ ἀγαπητὸς κ. Ἰωάννης Μιλ. Οἰκονομίδης, ἐμπορορράπτης τῆς πόλεώς μας, ἀνεδέξατο τὴν 14)9)58, ἐν μέσῳ πλήθους προσκεκλημένων, τὸ πρωτότοκον ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Ἄννης Ἀλεξάνδρου Οἰκονομίδου, τὸ γένος Δροσινάκη, καλέσας αὐτὸ Μιλτιάδης.

—Ὑπὸ τοῦ αἰδεσ. ἱερέως Μακρυκάπας κ. Νικ. Καμαριώτου, ἐβαπτίσθη, ἐμυρώθη καὶ ἡγιάσθη, ἐκεῖ, ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ ἱερολογιωτάτου διακόνου κ. Δημητρ. Ἀπ. Παράκατη καὶ τῆς κ. Γιαννούλας, τὸ γένος Γεωρ. Καρόκη. Τοῦτον ἀνεδέξατο ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας ἡ συμπολῖτις κ. Νάντια Γεωρ. Χατζηθεοδώρου, ὑπαλλήλου τοῦ ΟΤΕ, τὸ γένος Νικ. Μίνη, χαρίσασα εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Ἀπόστολος.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 21)9)58 παρετέθη, ὑπὸ τῶν γονέων τοῦ νεοφωτίστου, πλουσιώτατον δεῖπνον εἰς τοὺς προσκεκλημένους καὶ ἐπηκολούθησεν διασκέδασις μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς.

—Ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἐφημερίου ἱερέως Ἀτταλης αἰδεσ. κ. Ἀποστόλου Πριόνα, ἡ δνὶς Ἀφροδίτη Κων. Καλογιάννη, ἐκ Ψαχνῶν, ἀνεδέξατο ἐκεῖ τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Γεωρίου Χαλαστάρα, δασικοῦ Ἀτταλης, καλέσασα αὐτὸ Εὐάγγελος.

Εἰς τοὺς οἰκείους τῶν νεοφωτίστων εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσουν καὶ νὰ καλοαναστραφοῦν.

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ Ο κ. ΙΩΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Μετὰ δίμηνον ἀπουσίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐπέστρεψεν ὁ καλλιτέχνης ἐμπορορράπτης τῆς πόλεώς μας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, κομίσας ὅ,τι τελειότεότερον εἰς μοδέρνα σχέδια τῶν μεγαλυτέρων Εὐρωπαϊκῶν Οἴκων, καθὼς καὶ ποικιλίαν ὑφασμάτων χειμερινῆς σαιζόν.

Καταστήματα : Ὁδὸς Ἀβάντων 35 καὶ 46–Τηλ. 4.05 Χαλκίς.

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΠΟΣΤ Γ. ΑΦΕΝΔΡΑ
Χειρούργου—Ὀφθαλμιάτρου
τ. Ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν
ΟΔΟΣ ΒΑΡΑΤΑΣΗ 10
ΧΑΛΚΙΣ
(Παραπλεύρως Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος)
ΔΕΧΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης 8)ΒΡΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
8
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1958
Ἀριθ. Φύλλου 599
Τιμὴ Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος : ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 876-576
Ἀντιπρόσωπος : ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία : Κατσικογιάννη 13

ΜΕΓΙΣΤΗ Η ΕΘΝΙΚΗ ΖΗΜΙΑ, ΕΚ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Ὑπὸ ΝΙΚ. ΚΟΛΕΤΣΟΥ
Προέδρου Διδ. Συλλόγου Χαλκίδος

Μία τῶν θεμελιωδῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν εἶναι καὶ ἡ δικαιοσύνη: «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς». Καὶ πράγματι ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, πὼς πολὺ διαφορετικὴ θὰ ἦτο ἡ ὄψις τῆς σημερινῆς κοινωνίας καὶ οἱ ταξικοὶ ἀγῶνες καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἀναστατώσεις ὡς καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πόλεμοι, ποὺ βυθίζουν τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη στὴν ἐξαθλίωσιν καὶ τὴν καταστροφήν, ἴσως παντελῶς νὰ ἐξέλιπον ἐὰν οἱ κυβερνῶντες τὰς τύχας τῶν λαῶν, φρόντιζαν νὰ μοιράζουν τὰ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἐκ διαφόρων ἄλλων πηγῶν προερχόμενα ὑλικὰ ἀγαθά, μὲ κάποιαν δικαιοσύνη, ὅσον τοῦτο εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατὸν γιὰ νὰ μὴν δημιουργοῦνται τὰ δίκαια πολλάκις παράπονα, ὡρισμένων κοινωνικῶν τάξεων, ὡς κατοφώρως ἀδικουμένων, ἔναντι ἄλλων τοιούτων, προνομιοῦχον θέσιν κατεχουσῶν, ὡς πλουσιοπαρόχων ἀμειβομένων.

Ἡ ἄνισος καὶ ἄδικος αὐτὴ μεταχείρισις, ἑπόμενον εἶναι νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σὲ μεγάλο βαθμὸ μείωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος, πρὸς ἀποδοτικὴν ἐργασίαν τοῦ ἐργάτου ἢ τοῦ ὑπαλλήλου.

Τὸ φοβερώτερον ὅμως ὅλων εἶναι, ὅτι ὁ ἀδικούμενος καὶ ὑποφέρων οἰκονομικῶς, πιεζόμενος καθημερινῶς ἀπ' τὸ βάρος τῶν οἰκογενειακῶν του ὑποχρεώσεων καταλαμβάνεται ἀπὸ ἀπελπισίαν καὶ ἀπογοήτευσιν καὶ τείνει ἄθελά του, εὐήκοον οὖς εἰς τὰς ἀπὸ Βορρᾶ θεωρίας τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ Λενινισμοῦ, οἱ ὀπαδοὶ τῶν ὁποίων, τοῦ ὑπόσχονται ἐπιγείους παραδείσους.

Μιὰ τέτοια διαιωνιζομένη ἀδικία, ποὺ ἔχει γίνει αἰτία ψυχικοῦ ἀναβρασμοῦ καὶ ἀγανακτήσεως, παρατηρεῖται σήμερα, στοὺς λειτουργοὺς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, τοὺς δασκάλους στοὺς ὁποίους ἡ Πολιτεία ἔχει ἐμπιστευθῆ, τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τοῦ πλέον ἐπιγείου θησαυροῦ, τοῦ παιδιοῦ, ποὺ ὅπως λέγει ὁ μέγας παιδαγωγὸς Κομένιος «ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΙΝΑΙ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ, ΑΛΛ' ΕΥΘΡΑΣΤΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΥΑΛΟΥ». Τούτέστι ὅτι τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ ἔχουν δασκάλους ποὺ νὰ κοσμοῦνται μὲ ἀρετὰς καὶ ἦθος, δασκάλους ἐνθουσιώδεις καὶ ὑπερηφάνους διὰ τὸ λειτούργημα ποὺ ἀσκοῦν καὶ ὄχι ἀπογοητευμένους καὶ καταρωμένους τὴν τύχη τους ποὺ ἔγιναν δάσκαλοι. Ἡ παρατηρουμένη πρὸς αὐτοὺς κατάφωρος ἀδικία, λόγῳ τῆς μισθολογικῆς ἀνισότητος, εἶναι, ὡς ἀπέδειξαν καὶ οἱ δημοσιευθέντες μισθολογικοὶ πίνακες, καταφανής, κυμαινομένη ἀπὸ 500—2.000 δραχ. κατὰ μῆνα, μεταξὺ τῶν ὁμοιοβαθμίων των, ἄλλων κατηγοριῶν Δημ. Ὑπαλλήλων.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ψυχικός τους πόνος καθημερινῶς γίνεται καὶ μεγαλύτερος, λόγῳ τῆς ταπεινωτικῆς θέσεως ποὺ εὑρίσκονται.

Ἐνῷ δὲ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν διδασκάλων ἡ κοινωνία μας, δρέπει τοὺς πλέον ἀγλαεῖς καρποὺς καὶ θὰ ἔπρεπε εἰς τὴν ὡραίαν τους ταύτην ἀποστολὴν νὰ ἐνθαρρυνθοῦν καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν, ἐγκαταλείπονται καὶ ἀποθαρρύνονται.

Ἤδη τὰ Σχολεῖα ἄνοιξαν καὶ οἱ δασκάλοι καλοῦνται νὰ ἐπιδοθοῦν ψυχῇ τε καὶ σώματι, εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ ἐθνικόν τους ἔργον, τουτέστιν τῆς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως ὑγιῶν στοιχείων καὶ ἠθικῶν χαρακτήρων, ποὺ τόσον οὗτοι σπανίζουν σήμερα στὴν κοινωνία μας, πλουτισμένων, μὲ τὰ θεῖα καὶ ζωογόνα νάματα τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν μας παραδόσεων.

Μὲ δασκάλους ὅμως ψυχικὰ τραυματισμένους, ζῶντας μὲ τὸ ἄγχος τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τὸ συναίσθημα τῆς μειονεκτικότητος, μὲ μειωμένον τὸν ἐπαγγελματικόν τους ἐνθουσιασμόν, εἶναι δυνατὸν ν' ἀναμένῃ ἀπ' αὐτοὺς τὸ Ἔθνος μας ἀπερίσπαστον τὴν ἐπίδοσίν των εἰςτὸ λειτούργημά των, διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὑψίστων ἰδανικῶν, τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ψυχικοῦ ἐξευγενισμοῦ τοῦ ἀτόμου διὰ τῆς ἀγωγῆς;

Διότι ὁ δάσκαλος λειτουργεῖ στὸν ναὸν τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ τελεῖ καθημερινῶς τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν τῆς μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς του, πρὸς κάθε εὐγενῆ καὶ ὡραίαν ἰδέαν ποὺ τιμᾷ, ἐξευγενίζει, ἠθικοποιεῖ, καὶ θεοποιεῖ τὸ ἄτομον.

Ἐνισχυόμενος ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ὁ δάσκαλος ἵνα ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν ψυχήν του, τὸ δίκαιον παράπονον, τῆς ἀνίσου μεταχειρίσεώς του, ἔχει τὴν δύναμιν νὰ πετᾷ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς εἰς ἀνωτέρας αἰθερίους σφαίρας, ἀπὸ τὰς ὁποίας, ὡς ἄλλος Ἀνταῖος ν' ἀντλῇ δύναμιν, ἐνθουσιασμὸν καὶ πίστιν πρὸς τὸ ἔργον του, ἥτις ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ὄρη μεθιστάνειν.

Ν. ΚΟΛΕΤΣΟΣ

ΖΗΤΟΥΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως Στενῆς καὶ τῶν πέριξ δέκα Κοινοτήτων, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 8.000, δι' αἰτήσεών των πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας συμπολίτην ὑπουργὸν κ. Γ. Βογιατζῆν, παρακαλοῦν αὐτὸν ὅπως ἱδρυθῇ καὶ λειτουργήσῃ καὶ ἐν Στενῇ Παράρτημα Γυμνασίου. Δοθέντος ὅτι ἡ περιφέρεια Στενῆς ἀπέχει ἐκ Χαλκίδος περὶ τὰ 40 καὶ πλέον χιλιόμετρα καὶ ἡ φοίτησις τῶν γυμνασιοπαίδων εἰς τὸ Γυμνάσιον Χαλκίδος δυσχεραίνεται κατὰ πολύ, θὰ θελήσῃ, εἴμεθα βέβαιοι, ὁ κ. Βογιατζῆς νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαιότατον αὐτὸ αἴτημα τῶν αἰτούντων. Παλαιότερον, ἄλλως τε, ἐλειτούργει εἰς Στενὴν Ἡμιγυμνάσιον.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ

Τὴν πρωΐαν τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἐ. ἔλαβεν χώραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα Κινηματοθεάτρου «Ὀρφεύς» τὸ ἐξαγγελθὲν συνέδριον τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας.

ΜΙΑ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ : Διακρίνονται, ἐκ δεξιῶν, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Προεδρεῖον αὐτοῦ Κοινοτ. γραμματεῖς κ. κ. Μιχαήλ, Σταύρου, Λαλάκος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Κοιν. Ὑπαλλήλων κ. Ἀν. Μάντζαρης. (ὁ σημειούμενος διὰ σταυροῦ). Ὁ Παν. Πρωτοσύγκελλος κ. Συνέσιος Βισβίνης, ὁ κ. Νομάρχης, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Καλλίας καὶ Βογιατζῆς, ὁ Δήμαρχος κ. Μαργαρίτης, ὁ Δ)ντὴς Γεωργίας κ. Παπαγεωργίου, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Καρυστίας κ. Ἀποστόλου, ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Ἀρβανιτάκης, ὁ Δ)τὴς Χωρ)κῆς Εὐβοίας κ. Παπαδόπουλος, ὁ δικηγόρος κ. Σπυρόπουλος καὶ εἰς τὸ βάθος οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας κ. κ. Παπακωνσταντίνου καὶ Χῖος, ὁ κ. Σύρμας κ. λ.

Κατ' αὐτὸ προσῆλθον ἅπαντες οἱ Κοιν. ὑπάλληλοι τὸ ἐτίμησαν δὲ διὰ τῆς παρουσίας των ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σ. Μητροπολίτου Χαλκίδος Παν. Πρωτοσύγκελλος κ. Συνέσιος Βισβίνης, οἱ συμπολῖται ὑπουργοὶ κ. κ. Καλλίας καὶ Βογιατζῆς, ὁ Νομάρχης κ. Ἰωάννου, οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ἀρβανιτάκης καὶ Στεφανίδης, (τοῦ κ. Κακαρᾶ ἀπουσιάζοντος εἰς Θεσ)νίκην), οἱ Δήμαρχοι Χαλκίδος καὶ Λ. Αἰδηψοῦ κ. κ. Μαργαρίτης καὶ Ἀλεξίου, ὁ Διοικητὴς Χωρ)κῆς Εὐβοίας κ. Παπαδόπουλος, οἱ Τμηματάρχαι καὶ Εἰσηγηταὶ κ. κ. Παπακωνσταντίνου, Χίου, Σπανοδῆμος, ὁ Δ)ντὴς Γεωργίας Ν. Εὐβοίας κ. Παπαγεωργίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας κ. Δ. Σκούρας, οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν Τοπικῶν Ἐφημερίδων καὶ λοιποὶ προσκεκλημένοι.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησαν ἀλληλοδιαδόχως ὁ Παν. Πρωτοσύγκελλος κ. Συνέσιος Βισβίνης, οἱ ὑπουργοὶ Δικαιοσύνης καὶ Παιδείας κ. κ. Καλλίας καὶ Βογιατζῆς, οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ἀρβανιτάκης καὶ Στεφανίδης, οἵτινες παρέσχον τὴν διαβεβαίωσίν των ὅτι θὰ ὑποστηρίξουν τὰ αἰτήματα τῆς ἀδικουμένης τάξεως τῶν Κοιν. ὑπαλλήλων παρὰ τῇ Κυβερνήσει,

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ : εἰς Β'. Σελίδα)

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ'. ΠΑΝΕΥΒΟΪΚΗΝ ΓΕΩΡ. ΕΚΘΕΣΙΝ

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Γ'. Πανευβοϊκῆς Γεωργικῆς Ἐκθέσεως ἐν Ψαχνοῖς, περὶ ἧς ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ βραβεύσεως ἐκθεμάτων ἀπένειμε πρὸς τοὺς βραβευθέντας ἐκθέτας τὰ προσφερθέντα παρὰ τῶν ἀθλοθετῶν εἰς χρῆμα ἢ εἶδος βραβεῖα μετ' ἐπάθλου ὡς ἀκολούθως :

—Α'. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝΗΛΙΚΑΣ ΑΓΡΟΤΑΣ:

1ον) Κωνσταντῖνον Μαλάχαν, κάτοικον Ψαχνῶν, Ἀπόσ. Μιχαηλίδην, κάτοικον Ν. Σινασοῦ, καὶ Δημήτρ. Λιόλιον, κάτοικον Καμαρίτσης, τὸ Α'. βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

2ον) Εἰς τοὺς Εὐάγ. Χαλαστάραν, κάτοικον Ἱστιαίας, Ἀλέξ. Παπανικολάου, κάτοικον Κηρύνθου, Ἀντών. Δούβαλην, κάτοικον Ψαχνῶν, Γεώρ. Δάραν, κάτοικον Λίμνης, Γεώρ. Γεωργούσην, κάτοικον Ἀνδρονιάνων καὶ Σωτήρ. Τανάγραν, κάτοικον Πύργου Καρυστίας τὸ Β'. βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

3ον) Εἰς Σπυρ. Βούλγαρην, κάτοικον Ἱστιαίας, Σταῦρον Μπίλαν, κάτοικον Μαντουδίου, Ἀθαν. Ἀν. Ματράκαν, Ἀθαν. Δούβαλην, Ἀναστ. Κιαπέκον καὶ Γεώρ. Παπασταματίου, κατοίκους Ψαχνῶν, Νικόλ. Πνευματικόν, κάτοικον Τριάδος, Ἀπόσ. Ἀλεξανδρῆν, κάτοικον Κηρίνθου, Κων. Μπασσάκην, κάτοικον Μακρυκάπας, Ἰωάν. Μπονάτσον, κάτοικον Σκύρου, Χριστόδ. Βαρτζῆν, κάτοικον Πούρνου, Σταῦρον Κωνσταντάραν, κάτοικον Καστέλλας, Ἰωάν. Παπακοσμᾶν, κάτοικον Σκύρου, καὶ Ἐμμαν. Ξανθούλην, κάτοικον Σκύρου. τὸ Γ' Βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

—Β'. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΟΠΑΙΔΑΣ:

1ον) Ἀθαν. Κ. Σπυρόπουλον, Κίμωνα Κεμωνα Κεραμιδᾶν, Ἀθανάσιον Ψαθᾶν, Μαρίαν Χατζηγιάννη, Νικ. Δούβαλην, κατοίκους Ψαχνῶν, Ἰωάν. Χαλαστάραν, κάτοικον Ἱστιαίας, Δημήτρ. Ρέμπελον, κάτοικον Καστέλλας, Ἄγγελον Π. Γεωργίου, κάτοικον Σινασοῦ καὶ Δημ. Πετράκην, κάτοικον Λιχάδος, τὸ Α'. βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

2ον) Εἰς Ἰωάν. Ν. Σωτηρίου, Ἀπόσ. Τσάμην, Νικ. Δούβαλην, Ἰωάν. Κοντούλην, κατοίκους Ψαχνῶν, Ἰωάν. Ἀνατολίτην, κάτοικον Σκύρου, Σπυρ. Ἀλαμᾶνον, κάτοικ. Καστέλλας, Βασ. Μπακλατζόγλου καὶ Ἰωάν. Παπαδόπουλον, κατοίκους Ν. Σινασοῦ, Ἀθαν. Καμαριώτην, κάτοικον Μακρυκάπας, καὶ Παν. Αἰδίνην, κάτοικον Πύργου Ἱστιαίας, τὸ Β'. βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

3ον) Εἰς Δημ. Πριόναν, Ἀνδρ. Ἀθ. Ματράκαν, Σωτ. Ἀνασ. Κεραμιδᾶν, Ἀθαν. Γκίκαν, Χαριλ. Τσάμην, Χρησ. Σπυρόπουλον, Κων. Κρητικόν, κατοίκους Ψαχνῶν, Ἰωάν. Κυριακοῦ καὶ Ἰωάν. Πατάπην, κατοίκους Καστέλλας, Κων. Πετσῆν, Εὐσταθ. Δελχᾶν καὶ Ἀνασ. Ν. Θηβαῖον, κατοίκους Ἱστιαίας, Ἀθαν. Μητσόπουλον, Ἀνασ. Μποντάγην καὶ Χαρ. Καρακάτσην, κατοίκους Ν. Πύργου Ἱστιαίας, Κων. Ἀρβανίτην, Στέργιον Στεργίου, κατοίκους Λιχάδος, Δημ. Τζανῆν, κάτοικον Σκύρου, Κωστούλαν Ἀργύρην κάτοικον Ἀμαρύνθου, τὸ Γ' βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

—Γ'. ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΡΟΤΟΝΕΑΝΙΔΑΣ

1ον) Φούλαν Γ. Τσάμη, Μαρίαν Δροσοπούλου, κατοίκους Ψαχνῶν, Φωτεινὴν Κωσταντάρα, κακάτοιτον Καστέλλας, Κωστούλαν Ρουμπῆ, κάτοικον Μακρυκάπας, τὸ Α' βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

2ον) Εἰς Παναγιώταν Γυφτοπ-

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Διανύομε τὸν δεύτερο μῆνα τοῦ Φθινοπώρου.

—Οἱ παραθερισταὶ ἐπέστρεψαν, μὲ τὴν πρώτη ψυχρούλα, στὶς βάσεις των.

—Μὲ τὸ ἄνοιγμα τῶν Σχολείων οἱ μαθηταὶ ἐπανῆλθαν, θέλοντες καὶ μή, στὰ θρανία των.

—Σὰν φυλακὴ τοὺς φάνηκαν οἱ τέσσαρες τοῖχοι τοῦ Σχολείου, ὕστερα ἀπὸ τὸ τρίμηνο σχόλασμά τους....

—Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μπῆκε σ' ἐφαρμογή, στὴ Κύπρο, τὸ διαβόητο σχέδιο Μακμίλαν.

—Καὶ γιὰ τὴν καλυτέρα αὐτοῦ ἰσχύν, ἐγκατεστάθηκε, παρὰ τῷ κυβερνήτῃ Φούτ, ὁ Τοῦρκος ἁρμοστὴς Ἰσχίν.

—Ὅπως πᾶνε τὰ πράγματα δὲν θὰ κρατήσῃ ἐπὶ πολὺ ἡ ἰσχύς του :

—Γιατὶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἀντίδρασις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἶναι τέτοια ποὺ πολὺ σύντομα θὰ φανῇ ἀνίσχυρος ὁ Ἰσχὶν νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ σχέδια τῶν Ἀγγλοτούρκων.

—Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ θὰ κλωτσιέται ἀπὸ τοὺς Κυπρίους πατριώτας, σὰν φούτ—μπὼλ καὶ θὰ πέφτῃ κατακέφαλα στὸν Φούτ, πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν....

—Ἐπέτυχε νὰ ἐπιβάλῃ τὸ παρ' αὐτοῦ προταθὲν Σύνταγμα στὴ Γαλλία ὁ Ντὲ Γκώλ.

—Κ' ὕστερα ἀπὸ τὸ θριαμβευτικὸ αὐτὸ μάτς ποὺ ἔδωσε ὁ Γάλλος στρατηγός, ἀκούσθηκε ἐν ἀλαλαγμῷ ἡ φωνὴ τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ :

—«Γκόόόλ ! Μπράβο, Ντὲ Γκώλ».

—Πρὸ μέρες πραγματοποιήθηκε, στὴν πόλι μας, τὸ συνέδριο τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Εὐβοίας.

—Καὶ ἀπὸ τὴν ὁμιλία ποὺ ἔκανε ὁ Πρόεδρός τους Ἀναστάσιος Μάντζαρης, ἐσχημάτισα τὴν γνώμη πώς, χωρὶς αὐτόν, οὔτε ἀνάσταση, οὔτε μαντζαρία θὰ ἀξιωθοῦν νὰ δοῦν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ... Φαρισαῖοι τῶν Κοινοτήτων.

Ζ.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ ΤΟΥ Β! ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν, τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου, τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Σχολείων καὶ πλήθους λαοῦ, ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα τῆς 28)9)58 ἐνταῦθα καὶ εἰς θέσιν «Ἀλωνάκι» ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ κτιρίου τοῦ Β΄. Δημοτικοῦ Σχολείου Χαλκίδος ὑπὸ τοῦ συμπολίτου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησαν ὁ Πανοσ. Πρωτοσύγκελλος κ. Συνέσιος Βισβίνης, ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας κ. Ν. Κουκουβῖνος, ὁ Δ)ντὴς τοῦ θεμελιωθέντος Σχολείου καὶ Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Χαλκίδος κ. Νικ. Κολέτσος καὶ ὁ Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Μαργαρίτης, οἵτινες ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τοὺς συντελεστὰς τοῦ θεμελιωθέντος διδακτηρίου καὶ ἐξῆραν τὴν σημασίαν τούτου.

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωρ. Βογιατζῆς, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους, ὑπεγράμμισε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ διὰ τὴν Ἐθνικὴν Παιδείαν καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι λίαν συντόμως θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ προβῇ εἰς τὴν θεμελίωσιν καὶ ἄλλων διδακτηρίων τῆς πόλεώς μας καθὼς καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ τρίτου ὀρόφου εἰς τὸ κτίριον τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων τῆς πόλεώς μας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολ. Ἐφορεία τοῦ Δημ. Σχολείου Αἰδηψοῦ

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ παλαιὸν διδακτήριόν του τὴν 19ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Ὡς ἐλαχίστη προσφορὰ ὡρίσθη ποσὸν ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων.

Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σχολείου.

Ἐν Αἰδηψῷ τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος
Μ. ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΣ

κολοῦ, κάτοικον Ψαχνῶν, Ζωὴν Κίτρα, Εὐαγγελίαν Κυριακοῦ, Δήμητραν Μπουρνάζου, κατοίκους Καστέλλας, Φρόσω Γιαννακίννα, κάτοικ. Ἱστιαίας, καὶ Γαρυφαλλιὰν Μπαλάκα, κάτοικον Ἀμαρύνθου, τὸ Β΄ βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

3ον Εἰς Ἑλένην Γκανᾶ, Κυριακὴν Ἀριστείδου, Ἑλένην Ψαθᾶ, Νίτσαν Κουνῆ, Ἀριστέαν Τσάμτ, κατοίκους Ψαχνῶν, Βάσω Καβαλοπούλου, Κούλαν Μαμάνη, Θεοδώραν Καπεταναντώνη, Εὐσταθίαν Ὀλυμπίου, Μαρίαν Κουρουντζῆ, Βάσω Δημοτσᾶ, Ἀνθούλαν Γουρούνη, Μίτσα Κουρουντζῆ, κατοίκους Ν. Πύργου Ἱστιαίας, Μαρίαν Χαλαστάρα, Μάχην Βογιατζόγλου, Μαρίαν Γιαννακίνα, Κατίναν Παπαγεωργίου, Κεύλαν Σταματονικολοῦ καὶ Μαρίαν Δέδε, κατοίκ. Ἱστιαίας, Ἀλέξνδραν Μεταξᾶ, Μαρίαν Φωτιάδου, Εὐαγγελίαν Μαρίνου καὶ Παναγιώταν Ἀθανασίου, κατοίκους Ἀμαρύνθου, Μακρίναν Μαντουσίδου, κάτ. Μακρυμάλλης, Τασίαν Παπαναστασίου, κατ. Νεοχωρίου Ἱστιαίας, Παναγιώταν Χριστοπούλου, κάτ. Ἁγ. Γεωργίου Ἱστιαίας, τὸ Γ΄. βραβεῖον μετ' ἐπάθλου.

-Δ΄. ΕΠΙΣΗΣ ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΕΤ' ΕΠΑΘΛΩΝ ΑΠΕΝΕΜΗΘΗΣΑΝ:

1ον) Εἰς Μορφωτικὸν Σύλλογον Ἀγροτοπαίδων καὶ Ἀγροτονεανίδων Ψαχνῶν, 2ον) Μορφωτικὸν Σύλλογον Ἀγροτοπαίδων καὶ Ἀγροτονεανίδων Καστέλλας, καὶ 3ον) Μορφωτικὸν Σύλλογον Ἀγροτοπαίδων καὶ Ἀγροτονεανίδων Νέου Πύργου.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς βραβευθέντας ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» ἀπευθύνει ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΛΙΓΝΙΤΩΡΥΧΕΙΟΝ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν μεταφορὰν ἐργολαβικῶς καὶ δι' αὐτοκινήτων ἐφοδίων ἢ λιγνίτου ἢ προϊόντων ἐκσκαφῆς καὶ πάσης φύσεως ὑλικῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου καὶ ἐκτὸς αὐτῆς μέχρις ἀποστάσεως 60 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Λιγνιτωρυχείου.

Ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ (Δ.Ε.Η.) προκηρύσσει δημόσιον μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν πρὸς ἀνάληψιν ἐργολαβικῶς ἐκ μέρους ἐνδιαφερομένων αὐτοκινητιστῶν δι' αὐτοκινήτων μεταφορᾶς, ἐφοδίων, ἢ λιγνίτου, ἢ προϊόντων ἐκσκαφῆς καθὼς καὶ πάσης φύσεως ὑλικῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου καὶ ἐκτὸς αὐτῆς μέχρις ἀποστάσεως (60) χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Λιγνιτωρυχείου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς λεπτομεροῦς διακηρύξεως καὶ λοιπῶν στοιχείων τῆς μελέτης.

Ἡ δημοπρασία θὰ διεξαχθῇ εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διακηρύξεως καὶ μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1958 ἡμέρας Τρίτης καὶ μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου τὰς ἐνσφραγίστους προσφορὰς των.

Μετὰ διήμερον, ἤτοι τὴν 16ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1958 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν θὰ ἀνοιχθοῦν αἱ προσφοραὶ ἐνώπιον τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Λιγνιτωρυχείου.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν θὰ γίνουν αὐτοκινητισταὶ κάτοχοι ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἀνατρεπομένων φορτηγῶν αὐτοκινήτων ὠφελίμου φορτίου ἀπὸ τριῶν καὶ ἡμισέως (3 1)2) τόννων καὶ ἄνω, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὴν λεπτομερῆ διακήρυξιν καὶ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς σχετικῆς μελέτης, τῶν ὁποίων οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὅπως ἐγκαίρως προσέλθουν καὶ λάβουν γνῶσιν.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν καὶ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Ἀλιβερίῳ τῇ 2α Ὀκτωβρίου 1958.

Ὁ Διευθυντὴς
τοῦ Λιγνιτωρυχείου
Α. Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

καὶ ὁ Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Μαργαρίτης, ὅστις ἐχαιρέτησεν τοὺς συνέδρους.

Ἀκολούθως ὁ κ. Νομάρχης ἐκήρυξεν τὴν ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου καὶ ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ δραστήριος πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Εὐβοίας καὶ γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Φύλλων κ. Ἀναστ. Μάντζαρης, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων. Ὁ κ. Μάντζαρης ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν τάξιν τῶν Κοινοτ. ὑπαλλήλων καὶ διετραγώδησε τὴν θέσιν αὐτῶν λόγῳ παντελοῦς ἐγκαταλείψεώς των ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν, ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ὁ γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Μαντουδίου κ. Ἀλ. Τζίτζος.

Εἶτα οἱ κ. κ. Σύνεδροι μετέβησαν ἐν σώματι καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ Ἡρῷον τῶν πεσόντων καὶ ἀκολούθως ἐδεξιώθησαν εἰς τὸ Δημαρχιακὸν Κατάστημα ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Μαργαρίτη, ὅπου τοῖς προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά. Ὁ κ. Δήμαρχος, ἐπωφελούμενος τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἐτόνισεν εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ τὸν εὕρουν θερμὸν συμπαραστάτην των.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὴν ἐπομένην καὶ τὴν μεθεπομένην ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Κατ' αὐτὰς ὡμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης, περὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς Ἀποκεντρώσεως, ὁ Δντὴς τῆς Γεωργίας Ν. Εὐβοίας κ. Παπαγεωργίου, περὶ τοῦ τρόπου τῆς συνεργασίας τῶν Κοινοτ. ὑπαλλήλων διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἀγροτικῶν ζητημάτων, καὶ οἱ εἰσηγηταὶ τῆς Νομαρχίας κ. κ. Χῖος καὶ Σπανοδῆμος περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, καὶ ἔλυσαν τὰς διατυπωθείσας ἀπορίας ἐκ μέρους ἐνίων Κοινοτικῶν γραμματέων.

Περὶ τὸ τέλος ὡμίλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας κ. Δημ. Σκούρας, τονίσας, μεταξὺ ἄλλων, τὴν συμβολὴν τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ ηὐχήθη τὴν αἰσίαν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μετὰ τὰς διεξαχθείσας ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου τοῦ «Συλλόγου Κοινοτ. Ὑπαλλήλων Εὐβοίας» καθ' ἃς ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἀναστ. Μάντζαρης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημ. Μιχαὴλ, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Καραμουζᾶς, Ταμίας ὁ κ. Γεωρ. Καραΐσκος καὶ μέλος ὁ κ. Ἀλ. Τζίτζος, συνετάγη καὶ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως τὸ κάτωθι ψήφισμα :

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1958, συνελθόντα ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ «Συλλόγου τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ν. Εὐβοίας» εἰς γενικὴν συνεδρίασιν, πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων αὐτοῖς ζητημάτων, καὶ ἀκούσαντα τῶν ὑπὸ τῶν ρητόρων ἀνάπτυξιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγραφομένων θεμάτων.

Ψηφίζουσι ὁμοφώνως :

1) Διαδηλοῦν πατριωτικὴν ἀλληλεγγύην πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας σκληρῶς ἀγωνιζομένους ἀδελφοὺς Κυπρίους, τὸν ἀποτροπιασμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν των διὰ τὰς διαπραττομένας ὠμότητας εἰς βάρος αὐτῶν.

2) Διαπιστοῦν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς ἣν περιῆλθον οἱ Κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ μοχθοῦντες νυχθημερὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν δημοτῶν, Δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ Κράτους ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, λόγῳ παντελοῦς ἐγκαταλείψεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένως δοθείσας ρητὰς καὶ κατηγορηματικὰς διαβεβαιώσεις περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν πολλαπλῶν καὶ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν των καὶ τῆς ἀνάγκης κατοχυρώσεως καὶ διασφαλίσεως αὐτῶν καὶ ἐξαιτοῦν τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἄμεσον ἐπίλυσιν τῶν υἱοθετηθέντων κάτωθι αἰτημάτων: α) Ὑπαγωγὴν ὅλων τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1726)1951 ἀνεξαρτήτως πληθυσμοῦ καὶ ἐσόδων τῆς Κοινότητος β) Ὑπαγωγὴν ὅλων τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὸ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. γ) Κατάργησιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Νόμου 1726)1951, δ) Ὑπαγωγὴν ὅλων τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὰς αὐτὰς Συνταξιοδοτικὰς διατάξεις καὶ ὁμοιομορφίαν κρατήσεων διὰ τῆς ἱδρύσεως ἑνιαίου Ταμείου ἢ Λογαριασμοῦ συνταξιοδοτήσεως Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων παρὰ τῷ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ε) Σύστασιν ἑνιαίου Ταμείου μισθοδοσίας Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ἐξασφαλιζομένων τῶν πόρων αὐτοῦ διὰ τῆς καταβολῆς ἀναλόγων ὑποχρεωτικῶν ἐτησίων εἰσφορῶν ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων στ) Τὴν συμμετοχὴν τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ καὶ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν των καὶ μόνον προσόντων, εἰς τὰ Συμβούλια τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ Νόμου 1726 τοῦ 1951, ζ) Ὑπαγωγὴν ὅλων τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. η) Τὸν καθορισμὸν κατωτάτου ὁρίου μισθοδοσίας τῶν Κοιν.ὑπαλλήλων.

Ἐπειδὴ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν Κοινοτήτων καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας Φορολογικῆς Νομοθεσίας (Νομ. Δ)γμα 3570] 1956) ἐπῆλθεν εἰς τὰς πλείστας ἐκ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Κράτους οἰκονομικὸς μαρασμὸς ἐπὶ κλονισμῷ τῆς οἰκονομίας τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς αὐτοτελείας αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν δύνανται οὗτοι ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς στοιχειωδεστέρας ἀνάγκας των.

Προτείνουσι

1) Ὅπως καταργηθῇ τὸ Ν.Δ. 3570]1956 καὶ πᾶσα ἄλλη ἄμεσος Φορολογία καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπιβληθῇ παγίως «Εἰσφορὰ ἐπὶ τοῦ πάσης φύσεως εἰσοδήματος τῶν κατοίκων ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐχόντων ἀστικὴν ἢ ἀγροτικὴν περιουσίαν ἐντὸς τῶν Διοικητικῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος κατοίκων ἄλλων Δημων ἢ Κοινοτήτων», βάσει προκαθορισμένης ὑπὸ τοῦ Νόμου Φορολογικῆς Κλίμακος κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ἑνιαίου Φόρου. 2) Κατάργησιν τῶν βαρυνόντων τὰς Κοινότητας ὅλων τῶν ὑπὲρ τρίτων εἰσφορῶν, πλὴν ἐκείνων αἵτινες ἐμμέσως ἀποβλέπουσιν ; εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὀργανισμῶν, ὀργάνων καὶ Ὑπαλλήλων αὐτῶν. 3) Κατάργησιν τῶν ὑπὸ τύπου ἐνσήμου ὑπὲρ τρίτων τελῶν ἅτινα ἐπιβαρύνουσι τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πάσης φύσεως Πιστοποιητικά, ληξιαρχικὰς πράξεις κλπ. καὶ ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ὑπὲρ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοὺς Ἐξοχωτάτους κ. κ. Πρόεδρον Κυβερνήσεως, Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Δημήτριον Μακρῆν, Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης Κωνσταντῖνον Καλλίαν, Ὑπουργὸν Παιδείας κ. Γεώργιον Βογιατζῆν, Ἀξ. κ. Νομάρχην Εὐβοίας, κ. Δήμαρχον Χαλκιδέων, Βουλευτὰς Εὐβοίας κ. κ. Ἀντώνιον Κακαρᾶν, Μιχαὴλ Στεφανίδην καὶ Εὐάγγελον Ἀρβανιτάκην, Βουλευτὴν τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Λατζούνην, Πανελλήνιον Ὁμοσπονδίαν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, Π.Ο.Κ.Υ., Ἐφημερίδας Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ «Κοινότης»

Ἐντολῇ Συνεδρίου
Ἀναστάσιος Μάντζαρης
Δημήτριος Μιχαὴλ
Δημήτριος Καραμουζᾶς
Γεώργιος Καραΐσκος
Ἀλέξανδρος Τζίτζος»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Μαγκούτας, ἐκ Θεολόγου, Νομαρχιακὸς ὑπάλληλος, καὶ ἡ συμπολῖτις δνὶς Εὐτυχία Βασ. Τσάλλα, ἠρραβωνίσθησαν.

Θερμὰ συγχαρητήρια. Ζ.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Μειοδοτικοῦ Διαγωνισμοῦ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημ. Σχολείου Ν. Ἀρτάκης, προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν Ὑποστέγου γυμναστικῆς τοῦ διδακτηρίου τοῦ Δημ. Σχολείου.

Ὁ διαγωνσμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 19ην Ὀκτωβρίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Ἅπαντα τὰ σχετικὰ μελέτης, σχεδίαγραμμα κλπ. εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατ)τημα.

Ἐν Ν. Ἀρτάκῃ τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Σχολ. Ἐφορείας
Γ. ΠΑΣΤΟΥΡΜΑΣ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΑΦΕΝΔΡΑ
Χειρούργου—Ὀφθαλμιάτρου
τ. Ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν
ΟΔΟΣ ΒΑΡΑΤΑΣΗ 10
ΧΑΛΚΙΣ
(Παραπλεύρως Α΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος)
ΔΕΧΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης 8)ΒΡΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
23
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1958
Ἀριθ. Φύλλου 600
Τιμὴ Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος : ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 876-576
Ἀντιπρόσωπος : ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία : Κατσικογιάννη 13

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, τῆς 13)9)58 δημοσιευθέντος ἄρθρου μας, «Περὶ βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων», τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ἀπὸ 5)10)58 σημειώματός του, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι :

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆς, εἰς συνεργασίαν του μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐνέκρινε σειρὰν νομοθετικῶν μέτρων διὰ τῶν ὁποίων βελτιοῦται ἡ θέσις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Μεταξὺ ἄλλων θὰ προωθηθῇ ταχέως καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ παροχῆς δυνατότητητος ἐπεκτάσεως εἰς ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς παρεχομένης ἀσφαλίσεως ὑπὸ κλάδου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος τοῦ καθορισμοῦ τοῦ μισθοῦ τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων».

Χαίρομεν ἰδιαιτέρως διὰ τὴν πληροφορίαν ταύτην καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸν κεντρικὸν μοχλὸν τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως, ὅστις εἶναι πολυπλεύρως ἐξυπηρετικὸς καὶ πολλαπλῶς ὠφέλιμος διὰ τὴν ὕπαιθρον κυρίως χώραν.

ΙΔΡΥΘΗ ΓΥΜΝΑΣ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΙΣ ΣΤΕΝΗΝ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 8ης ἱσταμένου μηνὸς δημοσιευθέντος σχολίου μας,«περὶ ἐνδεδειγμένης ἱδρύσεως Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος καὶ καὶ ἐν Στενῇ», ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας συμπολίτης ὑπουργὸς κ. Γ. Βογιατζῆς, υἱοθετήσας τὴν ὑπόδειξίν μας καὶ τὸ δίκαιον αἴτημα τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεως ταύτης καὶ τῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας της, μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι, δι' ἀποφάσεώς του, ἱδρύθη ἐν Στενῇ Παράρτημα Γυμνασίου.

Ἡ εἴδησις αὐτὴ γνωσθεῖσα μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων, ἐπροκάλεσεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐχαρίστησίν των, ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Στενῆς ἀπηύθυνεν πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

«Ἅπαντες κάτοικοι Στενῆς εὐγνωμονοῦν Ὑμᾶς δι' ἵδρυσιν ἐν κωμοπόλει μας Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος».

Ἂς δεχθῇ, λοιπόν, ὁ κ. Βογιατζῆς τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήρια καὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς».

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΜΑΣ

Ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. εἶχεν ἀποφασισθῇ ὅπως τεθοῦν, ἀπὸ τῆς 15)10)58, εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ἀθηνῶν—Χαλκίδος συρμὸς αὐτοκινηταμάξης (ὠτομοτρίς). Παραδόξως, ὅμως, ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἀνεστάλη.

Δὲν γνωρίζομεν ποία ἀόρατος δύναμις συνετέλεσεν πρὸς τοῦτο. Πάντως οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ καὶ Βουλευταὶ τῆς Εὐβοίας, δι' οὓς γράφεται τὸ παρὸν σημείωμα, θὰ ἐνδιαφερθοῦν, νομίζομεν, νὰ μάθουν τὰ αἴτια καὶ νὰ ἐπιμείνουν, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ τοποθέτησις ὠτομοτρὶς μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Ἀθηνῶν, διὰ τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιβατῶν.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΤΤΑΛΗΣ

Κατὰ τὸ Συνέδριον τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Εὐβοίας οἱ παριστάμενοι Εἰσηγηταὶ τῆς Νομαρχίας συνέστησαν, σὺν τοῖς ἄλλοις, εἰς τοὺς κ. κ. Συνέδρους, ὅπως φροντίσουν ἵνα αἱ στερούμεναι γραφείων Κοινότητες ἀποκτήσουν τοιαῦτα, ἵνα μὴ παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τοῦ νὰ συνεδριάζουν δηλ. τὰ Κοινοτ. Συμβούλια εἰς τὰ καφενεῖα ἢ εἰς τὰς οἰκίας.

Κατηγγέλθη ὅτι, ἐνῷ ἡ Κοινότης Ἄτταλης ἔχει ἀρκετὰς προσόδους διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἰδιοκτήτου Κοινοτικοῦ Καταστήματος, ἐν τούτοις τὰ γραφεῖα αὐτῆς στεγάζονται εἰς ἐλεεινὸν διαμέρισμα κάποιου καφενείου, εἰς τὸ ὁποῖον μόλις καὶ μετὰ βίας χωροῦν οἱ κ. κ. Σύμβουλοι. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀκούωνται εὐκρινῶς ἀπὸ τοὺς θαμῶνας τοῦ καφενείου αἱ συζητήσεις κατὰ τὰς ὥρας τῶν συνεδριάσεων.

Οἱ κ. κ. ἁρμόδιοι τῆς Νομαρχίας ἂς ἐξετάσουν τὴν κατάστασιν καὶ ἂς συστήσουν εἰς τοὺς Κοινοτικοὺς Ἄρχοντας τῆς Ἄτταλης νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποδείξεις των.

ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἁγίου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. κ. Δωροθέου καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ ἔλαβεν χώραν, τὴν 17, 18 καὶ 19ην)9)58, ἱερατικὸν συνέδριον κατὰ τὸ ὁποῖον παρέστησαν 80 περίπου ἐφημέριοι τῆς ὁμωνύμου Ἐπαρχίας ὡς καὶ ὁ ἱεροκήρυξ Θηβῶν Πανοσ. Ἀρχ. κ. Κων. Σακελλαρόπουλος.

Κατὰ τὸ τριήμερον αὐτὸ συνέδριον ἐθίγησαν διάφορα θέματα περὶ τῆς πνευματικότητος τοῦ ἱερέως ὡς μέσον σωτηρίας τῶν χριστιανῶν, ὥστε πολλὰ τὰ καλὰ νὰ διδαχθῶσιν οἱ σύνεδροι ἐφημέριοι.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συνεδρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. κ. Δωρόθεος, ὅστις ἐξεδήλωσε τὴν μέριμναν καὶ φροντίδα ὑπὲρ τῶν αἰδεσ. ἐφημερίων, προέβη εἰς πατρικὰς νουθεσίας, αἱ ὁποῖαι συνεκίνησαν αὐτούς.

Ν. Ι.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΝΟΧΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἡ λέξις «σωτηρία» ποὺ ἀπαντᾶται τόσον συχνὰ στὶς θεολογικές μας συζητήσεις καὶ ἀποτελεῖ τόσο κοινὴ λέξι τοῦ θεολογικοῦ μας λεξιλογίου, δὲν εἶναι ἁπλῶς μιὰ ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλὰ ἀντίθετα ἔχει βαρύνουσα σημασία γιὰ τὴν Χριστιανική μας ζωή. Εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο. Δὲν πρέπει νὰ τὴν θεωροῦμε σὰν μιὰ ἀφηρημένη θεολογικὴ σύλληψι, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμε σ' αὐτὴ τὸ μεγάλο νόημα καὶ τὴν σπουδαία πρακτικὴ σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν Χριστιανική μας ζωή. Τὸ νόημά της ἔχει πληρώσει τὴν ἀτομικὴ πεῖρα πολλῶν ἀνθρώπων.

Ἐξ ἴσου σπουδαία πρὸς τὴν ἔννοια αὐτὴ τῆς σωτηρίας, εἶναι καὶ ἡ παράλληλη ἔννοια τῆς ἁμαρτίας, οὕτως ὥστε ἡ μία νὰ προϋποθέτη ἀναγκαίως τὴν ὕπαρξι τῆς ἄλλης καὶ νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐννοηθῇ αὐτοτελῶς. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ἁμαρτία στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς σωτηρίας. Κάλλιστα μποροῦμε νὰ παραλληλίσωμε τὶς δυὸ αὐτὲς ἔννοιες μὲ τὸ δηλητήριο ποὺ εἰσέρχεται στὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. Ἂν δὲν ληφθῇ ἐγκαίρως κάποιο ἄλλο φάρμακο ποὺ νὰ ἀντιδράσῃ στὴν ἐνέργεια τοῦ δηλητηρίου, τότε οἱ καταστρεπτικὲς συνέπειες ποὺ θὰ ἔχῃ γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου θὰ εἶναι ἄμεσες καὶ καταστρεπτικές. Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι καὶ τὸ νόημα τῆς σωτηρίας. Εἶναι τὸ ἀντίδοτο κατὰ τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ HENRY DRUMMOD, ὁ διάσημος Καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν στὴν Ἀγγλία καὶ ἐξ ἴσου διάσημος Χριστιανὸς καὶ Θεολόγος, λέγει ὅτι ὑπάρχουν τρία τρομερὰ πράγματα γιὰ τὴν ἁμαρτία : Ὁ Ἔλεγχος τῆς ἁμαρτίας, ἡ κηλὶς τῆς ἁμαρτίας καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας. Ὑπάρχουν, ὅμως, συνεχίζει, καὶ τρία ἄλλα, ἐξ ἴσου σπουδαῖα πράγματα γιὰ τὴ σωτηρία : Ἡ συγχώρησι, ἡ θεραπεία καὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Καὶ οἱ τρεῖς αὐτὲς ἔννοιες ποὺ συμπεριλαμβάνονται στὴ σωτηρία, ἀναφέρονται στὸν Ψαλμὸ ργ' ἐδάφια 3 καὶ 4 : «Τὸν συγχωροῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν λατρεύοντα πάσας τὰς ἀσθενείας σου τὸν λυτρώνοντα τὴν ζωήν σου».

Ὅταν διαπράττωμε κάτι ποὺ ἀπαγορεύεται, τότε αἰσθανόμεθα μιὰ δυσάρεστη ψυχικὴ κατάστασι ποὺ τὴν ὀνομάζομε ἐνοχή. Τί ἐννοοῦμε, ὅμως, λέγοντες, ὅτι ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἔνοχος γιὰ τὴν ἁμαρτία του ; Τὸ δικαστήριο ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσάγεται ἕνας ποὺ κατηγορεῖται γιὰ τὴν διάπραξι ἑνὸς ἐγκλήματος, ὀφείλει πρῶτα νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ διαπιστώσῃ τὴν ἐνοχὴ τοῦ κατηγορουμένου καὶ μετὰ νὰ ἀπαγγείλῃ τὴν τιμωρία του. Ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκεται ἔνοχος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐνοχὴ αὐτὴ ποὺ αἰσθάνεται, παρουσιάζει τὴν ἁμαρτία μὲ εἰδεχθέστερη ὄψι.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἐθελουσία παράβασις μιᾶς ἐντολῆς. Μᾶς παρουσιάζει ἐχθροὺς ἑνὸς προσώπου, ἢ παραβάτας κάποιου ρητοῦ νόμου. «Ἐναντίον σου, μόνον ἐναντίον σου ἡμάρτησα», ἀναφωνεῖ ὁ Ψαλμωδὸς καὶ τὴν ἴδια ἐνδόμυχη δήλωσι μπορεῖ νὰ κάμῃ οἱοσδήποτε εἰλικρινὴς ἄνθρωπος, γιατὶ πραγματικὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἡμάρτησαν καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀπολύτως Ἅγιος καὶ Ἀγαθός. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ παρακοὴ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ Αὐτόν, εἶναι ἡ διάσπασις τῶν ἁρμονικῶν σχέσεων ποὺ μποροῦν νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἐκεῖνος ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ γίνεται κριτής του. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐμεῖς ἐνεργοῦμε ἐναντίον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ θὰ ἔχῃ ὡς ἀναγκαία συνέπεια τὸ ὅτι ὁ Θεὸς θὰ γίνῃ ὁ κριτής μας.

Ἡ συνείδησίς μας, ὅμως, μπροστὰ στὴν κατάστασι αὐτὴ τῆς ἐνοχῆς, ὑποβάλλει αὐθόρμητα τὸ ἐρώτημα : Ποῦ μποροῦμε νὰ βροῦμε συγχώρησι ; Ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔκαμε ποτέ του τὴν ἐρώτησι, «ποῦ μπορῶ νὰ συγχωρηθῶ», δὲν ἔχει ἀκόμη ἐπιτρέψει στὴ συνείδησί του νὰ τοῦ μιλήσῃ. Αὐτὸ συμβαίνει, δυστυχῶς, σὲ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς, διότι βλέπουμε τὴν ὑλικὴ ὄψι τῆς ζωῆς μόνον, ἔχουμε στρέψει τὴν προσοχή μας καὶ τὴν δραστηριότητά μας στὰ ὑλικὰ ἀγαθά, χωρὶς νὰ ὑποπτευώμεθα τὴν ὕπαρξι καὶ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ἡμῶν.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κατέθεσεν τὸν θεμέλιον λίθον ἀνεγέρσεως ἐκκλησίας εἰς τὰς ἐνταῦθα Φυλακὰς καθὼς καὶ κτιριακοῦ συγκροτήματος αὐτῶν κρατήσεως γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων.

Κατὰ τὴν θεμελίωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ὡμίλησαν ὁ Εἰσαγγελεὺς Χαλκίδος κ. Θεόδ. Μαυρίκας, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης κ. Τριανταφυλλίδης, ὁ Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Ἀντ. Μαργαρίτης καὶ ὁ ὑπουργὸς κ. Κων. Καλλίας.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Στὶς 8 τοῦ μηνὸς ποὺ τρέχει, ἡ Ἐκκλησία ἐτίμησε τὴ μνήμη τῆς ἁγίας Πελαγίας καὶ τῆς παρθενομάρτυρος Ταϊσίας.

—Καὶ κάποια συμπολῖτις Πελαγία, ποὺ ἐδέχετο, αὐτὴ τὴ μέρα, πελάγωσε κυριολεκτικά:

—Τάϊζε, συνεχῶς, τοὺς ἐπισκέπτας της, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ τοὺς χορτάσῃ !

—Ἐγράφη, πώς, ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ...σωθῇ «ταῖς πρεσβείαις τοῦ Θεοτόκη», τινάχθηκε στὸν ἀέρα ἀπὸ τούς... βομβαρδισμοὺς τοῦ Ἀβέρωφ !

—Ὅποιος θέλει, ἂς πιστέψῃ αὐτὴ τὴ διάδοσι.

—Τώρα ποὺ ἐφαρμόζεται τὸ κούρεμα στὰ κεφάλια τῶν «τέντυ μπόϋδων», ποὺ αὐξάνονται καὶ πληθύνονται καθημερινῶς καὶ στὴν Ἑλλάδα, θὰ πρέπει ν' ἀπαλλαγοῦν, ἀπ' αὐτό, οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων.

—Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μὴν ἐπέρχεται σύγχισις μεταξὺ τῶν δύο κατηγοριῶν.

—Ἄλλως τε, μὲ τὸ νὰ κόψουν τὰ μαλλιά των, οἱ μαθηταί, δὲν ἀποκτοῦν αὐτομάτως καὶ μυαλά....

—Γι' αὐτὸ ἂς διατηροῦν τὴν κόμη τους κι' ἂς τὴν σκεπάζουν, γιὰ νὰ διακρίνονται, μὲ τὸ πηλήκιον.

—Ἄσχετα ἂν θὰ βρίσκουν πάντα, στὴ πρᾶξι τῆς διαιρέσεως, «μηδὲν εἰς τὸ πηλίκον».

—Δυὸ γνωστοί, στὴν ἀγορά μας, συμπολῖτες ποὺ ἔτυχε νὰ βρεθοῦν στὴν Ἀθήνα ἀφράγκοι, μπῆκαν,διαδοχικῶς σ' ἕνα ἑστιατόριο νὰ φᾶνε.

—Ὁ πρῶτος, ἀφοῦ ἔφαγε καὶ ἤπιε κατὰ κόρον, ἐδήλωσε στὸν καταστηματάρχη ἀδυναμία γιὰ νὰ πληρώσῃ τὸν λογαριασμό.

—Τότε ὁ καταστηματάρχης, ἀντὶ ἄλλης περιποιήσεως, τὸν ἔφτυσε καὶ τὸν ἄφησε νὰ φύγῃ.

—Τὸ ἴδιο ἔκαμε καὶ ὁ δεύτερος συμπολίτης.

—Κ' ἐπειδὴ βιάζονταν νὰ φύγῃ, διέταξε τὸ καρσόνι νὰ καλέσῃ τὸ ἀφεντικό του νὰ τὸν φτύσῃ, πρὸς συμψηφισμὸ τῆς «ζημιᾶς» ποὺ ἔκανε, γιατὶ ἦταν κι' αὐτὸς μπατίρης.

—Ὁ καταστηματάρχης, ὅμως, ποὺ νόμισε πὼς εἶχε νὰ κάμῃ μὲ ἐξ ἐπαγγέλματος τζαμπατζῆδες, ἀντὶ νὰ τὸν φτύσῃ, ὅπως καὶ τὸν προηγούμενο φίλο του, τὸν πλάκωσε στὸ ξύλο καὶ τοῦ ἔκαμε τὰ μούτρα ἀγνώριστα.

—Ἔτσι, ὅ,τι ἔφαγε καὶ ἤπιε ὁ δεύτερος ἀπὸ τοὺς δυὸ συμπολίτας μας, βγῆκαν ξυνὰ ἀπὸ τὴν μύτη του.

—Ποῦ νὰ ξεμυτίσῃ, ἄλλη φορὰ νὰ ἐπαναλάβῃ, ὕστερα ἀπὸ τὸ πάθημά του, τὸ κόλπο του.

—Κάποιος ἔνοικος ἐργένης τῆς ὁδοῦ Δηλαντίων, ποὺ καθυστεροῦσε ἀρκετὰ ἐνοίκια στὴ σπιτονοικοκυρά του, βρῆκε τρόπο νὰ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ.

—Μὲ τὴ πρόφασι ὅτι θὰ πήγαινε ταξεῖδι, ἔβαλε τὸ προσκέφαλο στὸ κεφάλι του, πῆρε ὑπὸ μάλης τὴν κουβέρτα του, τυλίχθηκε μὲ τὸ σινδόνι του (ἄλλο τι δὲν εἶχε) καὶ ἀποχαιρετῶντας τὴν οἰκοδέσποινά του, εἶπε :

—«Φεύγω, κυρὰ Κατίνα, ἀντίο».

—«Στὸ καλό, καὶ στοῦ δια-

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΩΣ ΥΠΕΡΑΡΙΘΜΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροφυλακῆς, τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπηρετοῦν, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ 22 Γραμματεῖς Ἀγροφυλακῆς ὡς ὑπεράριθμοι.

Οἱ ἀνωτέρω Γραμματεῖς ἐκρίθησαν ὡς ὑπεράριθμοι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2500)53, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3030)54 «περὶ Ἀγροφυλακῆς».

Ἤδη διὰ τοῦ Ν. Δ)τος 3771)1957 ἐρρυθμίσθη τὸ ζήτημα τῶν ὑπεραρίθμων ἐν γένει Ὑπαλλήλων ὧν ἡ ὑπαλληλικὴ σχέσις δὲν εἶχε λυθῆ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. τούτου καὶ οὗτοι κατέλαβον ὀργανικὰς θέσεις καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑφισταμένων ἐν ἑκάστῃ Ὑπηρεσίᾳ.

Κατὰ γνώμην τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. τοῦτ' αὐτὸ ἔδει νὰ συμβῇ καὶ διὰ τοὺς ὑπεραρίθμους Γραμματεῖς Ἀγροφυλακῆς, ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Ν.Δ. 3030)54 «περὶ Ἀγροφυλακῆς» καθ' ἅ; οἱ καὶ οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἀπολυόμενοι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3030)54 ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων καὶ εὐεργετημάτων.

Ἐρωτᾶται ἡ Ὑπηρεσία τῆς Ἀγροφυλακῆς:

Διατί δὲν ἐτακτοποίησεν τοὺς 22 Γραμματεῖς Ἀγροφυλακῆς ὡς συνέβη πρὸς ὅλας τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, ἀλλὰ παραμένουν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν χωρὶς προαγωγὴν κ.λ.π.;

Ἡ ἐκ μέρους τῶν Γραμματέων τούτων προσφυγὴ στὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας καὶ ἠθικῶς δὲν συγχωρεῖται, ἀλλὰ καὶ δαπάνας τεραστίας ἀπαιτεῖ.

Παρακαλεῖται ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἀγροφυλακῆς ὅπως γνωρίσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους σχετικῶς, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 3771)1957, ὥστε νὰ λάβουν τὰ μέτρα των.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ο

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36)25)58 πράξεώς του ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὸ ο.τ. 16 συν)σμοῦ ΚΑΝΗΘΟΣ διὰ τὴν ἀνέγερσιν Σχολείου καὶ Ἐκκλησίας.

Αἱ τυχὸν ἐνστάχεις δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντών. Π. Μαργαρίτης

βόλου τὴν μάννα, νὰ πᾷς καὶ νὰ μὴ γυρίσῃς ποτές, παληάνθρωπε», ἀπήντησε ἡ...εὐγενεστάτη κυρὰ Κατίνα.

—Καί, ὁ προκομμένος νοικάρης της, ᾤχετο ἀπιὼν στὸν ἀγύριστο.

Ζ.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΜΕΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεώρ. Βογιατζῆς, ἀνεκοίνωσεν, κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν ἄφιξίν του ἐνταῦθα, ὅτι ἀπεφασίσθη παρ' αὐτοῦ ἡ λειτουργία εἰς τὴν πόλιν μας Μέσης Σχολῆς Ἐργοδηγῶν, Μηχανολόγων, Ἐργοδηγῶν Οἰκοδομῶν, Τεχνιτῶν Βοηθῶν καὶ Βοηθῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, τῆς ὁποίας οἱ ἀπόφοιτοι θὰ ἔχουν περίπου τὰ προσόντα τοῦ Μικροῦ Πολυτεχνείου.

Εἰς τὴν Σχολὴν αὐτήν, ἥτις θὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸ κτίριον τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν τῆς πόλεώς μας, θὰ φοιτήσουν οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ «Δημοκρίτου» καὶ οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸ Ε'. τάξεως Γυμνασίου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν «ὁ Δημόκριτος» κ. Ἀντ. Δούνας, διεβεβαίωσεν τὸν κ. Βογιατζῆν ὅτι ὑπάρχει τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς νέας Σχολῆς καὶ ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ, πρὸς τοῦτο, ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Κράτους.

Μετὰ τὴν καταφατικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας κ. Δ. Σκούρας συνεχάρη τὸν κ. Βογιατζῆν καὶ ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας τοῦ Εὐβοϊκοῦ λαοῦ διὰ τὸ πρὸς τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐπιδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον του.

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Πιστώσεων τῆς Α.Τ.Ε. ἐνέκρινε πιστώσεις δραχ. 2.350.000 εἰς 31 Ὑποκ)ματα αὐτῆς πρὸς χορήγησιν δανείων διαρκείας 7 ἐτῶν δι' ἐλαιοφυτεύσεις ἐπὶ ἐπικλινῶν καὶ περιωρισμένης γονιμότητος ἐδαφῶν.

— Αἱ περιφερειακαὶ Ὑπηρεσίαι τῆς Α. Τ. Ε. ἐνετάλησαν ὅπως, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν κατὰ τόπους Διευθύνσεων Γεωργίας, μεριμνήσουν διὰ τὸν ἀπὸ τοῦδε ἐφοδιασμὸν διὰ κτηνοτροφῶν τῶν ἀποκλειομένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος ὀρεινῶν χωρίων.

— Ἐπίσης παρὰ τῆς ΑΤΕ ἐνεκρίθησαν διάφορα μεσοπρόθεσμοι πιστώσεις διὰ τὴν ἀγορὰν ἀροτριώντων ζώων, δι' ἀρδευτικὰς βελτιώσεις, δι' ἐκχερσώσεις, δι' ἐργαλεῖα, ἐφόδια καὶ μηχανήματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν, σταύλων, σταυλαχυρώνων, ποιμνιοστασίων κ.λ.π.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ ἐνεκρίθησαν καὶ ἐχορηγήθησαν πρὸ ἡμερῶν πιστώσεις πρὸς ἀποπεράτωσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν κάτωθι Διδακτηρίων Εὐβοίας:

1) 2(ξιον Γαβαλᾶ δραχμὰς 25.000.
2) 3]ξιον Γυμνοῦ 15.000.
3) 2]ξιον Καστέλλας δρχ. 20.000.
4) 2]ξιον Νέας Λαμψάκου δραχ. 20.000.
5) 1]ξιον Παραμεριτῶν 15.000.
6) 1]ξιον Σταυροῦ 15.000.
7) 1[ξιον Παρθενίου20.000.
8) 1]ξιον Ἀτταλῆς 30.000.
9) 2]ξιον Θαρρουνίων 30.
10) Α'. Γυμνασίου Ἀρρέν. Χαλκίδος 290.000.
11) Καλλιθέας Χαλκίδος Δημοστ. Σχολεῖον 15.000.

Ἀκολουθοῦν ὀνόματα καὶ ἄλλων σχολείων εἰς τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν πιστώσεις.

ΝΕΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΣΕΚ

Ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ τὰ κάτωθι δρομολόγια τῶν Σ.Ε.Κ. μεταξὺ Χαλκίδος—Ἀθηνῶν καὶ τανάπαλιν:

ΕΚ ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ταχεῖαι: Ὧραι ἀναχωρήσεως: 6.30, 13.14' καὶ 19.40'. Κοιναί: 7.05' καὶ 16.40'.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ: Ταχεῖαι: 8.30', 15.30' καὶ 17. Κοιναί: 6.30' καὶ 20.20'.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ 6250

Ἐν Χαλκίδι τῇ 20)10)1958

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 4ην Νοεμβρίου 1958 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 μ. θὰ ἐξαχθήσεται ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνοικιάσεως δι' ἀνθοπωλεῖον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραμουρτζούνη Δημοτικὸν Κατάστημα. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 400 δραχμῶν μηνιαίως.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Δημαρχείῳ.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρουσίᾳ ἐκλεκτοῦ κόσμου, ἐτελέσθησαν τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 28ης)9)58 τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων 52 νέου Φαρμακείου (πρώην Σκούρα) ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συμπολίτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ.

Τὸ νέον αὐτὸ φαρμακεῖον ἐπλουτίσθη καὶ μὲ ποικιλίαν καλλυντικῶν καὶ ἀρωμάτων.

Εἰς τὸν κ. Κουτσοῦκον ἀπευθύνομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ ὁλοψύχους εὐχὰς διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ — Ἡ συμπολῖτις κ. Φρόσω Ἀποστ. Διαμαντῆ, ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον, τὸ πρῶτον, μιὰ εὔρωστη κορούλα.

Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἰδίως εἰς τὸν πάππον καὶ μάμμην αὐτῆς εὐχόμεθα νὰ ἀξιωθοῦν νὰ τὴν καμαρώσουν καὶ νύμφην. Ζ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ — Ὁ συμπαθὴς νέος κ. Ἀνδρέας Σπυρ. Ἀθανασίου προσφιλὴς υἱὸς τοῦ ἱερατικῶς Προϊσταμένου Νέας Ἀρτάκης, καὶ ἡ δνὶς Κατίνα Θεοδώρ. Παζαριώτου, ἐκ Ν. Ἀρτάκης, ἔδωσαν ἐκεῖ, τῇ 13)10)58, ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Ὁ συμπολίτης κ. Μεναχὲ Ζ. Κοέν, ἔμπορος, καὶ ἡ ἐκ Τρικάλων δνὶς Σέλλυ Β. Σαμουήλ, ἐμνηστεύθησαν.

—Ἡ ἐνάρετος δνὶς Σεβαστή, πολυφίλητος θυγάτηρ τοῦ ἐκ Μύτικα Ἀμπελίων γαιοκτήμονος φίλου κ. Εὐαγγέλου Λουκαδάκη, καὶ ὁ συμπολίτης κ. Ἀρίστος Ἀναστασιάδης, δικηγόρος, ἠρραβωνίσθησαν.

Τὰ ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς μνηστευθέντα ζεύγη, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει καὶ εὔχεται ταχεῖς τοὺς γάμους των.

ΓΑΜΟΙ — Εἰς τὸν κ. Βλάσιον Πανώργιαν, γραμματέα τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν Χαλκίδος «Ὁ Δημόκριτος» ποὺ ἤνωσε τὴν τύχην του μετὰ τῆς δίδος Παρασκευῆς Δ. Πετρογιάννη, εὐχόμεθα τὸν βίον μακρὸν καὶ μεστὸν πάσης εὐτυχίας. Ν.

—Ὁ κ. Δημήτριος Στεφ. Δημαρέλος, ὑπάλληλος τῆς Δ.Ε.Η. καὶ ἡ δνὶς Ἀλίκη Νικ. Ράμφου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΕΟΡΤΑΙ — Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ὁ κ. Δημήτριος Κούργιας, γραμματεὺς τοῦ Πταισματοδικείου Χαλκίδος.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ — Μετετέθη εἰς Ἀθήνας ὁ Δ)ντὴς τοῦ Α'. Δημοτικοῦ Σχολείου Χαλκίδος κ. Ἰωάννης Κάρσος.

Οὗτος ὑπηρετήσας ἐν Εὐβοίᾳ ἐπὶ μίαν εἰκοσιπενταετίαν, ἐπέδειξεν ἀπαράμιλλον ζῆλον καὶ ἐργατικότητα σπανίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν ὄντως καθηκόντων του.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος διηύθυνεν τὸ Α'. Δημοτ. Σχολεῖον Χαλκίδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1945, λίαν ἐπαινετικῶς, καὶ ἐσημείωσεν ἀξιόλογον ἐθνικὴν δρᾶσιν διὰ διαλέξεων κ.λ.π.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διετέλεσεν Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Χαλκίδος καὶ Ἱστιαίας, αἱρετὸν μέλος τοῦ Ε.Σ.Σ.Ε. καὶ τοῦ Π.Υ.Σ.Σ.Ε. Νομοῦ Εὐβοίας.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ὁ κ. Κάρσος ἐξετιμᾶτο ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας καὶ ἠγαπᾶτο ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου του. Καὶ δικαίως. Διότι καὶ τὴν ὑγείαν ἀπώλεσεν ἀπὸ τὸν ὑπέρμετρον ζῆλον του νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ Σχολεῖον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἐμόχθησεν διὰ τὴν ἐθνοπρεπῆ διάπλασιν τοῦ Ἑλληνόπαιδος.

***

ΠΕΝΘΗ

— ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΠΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ὅλως αἰφνιδίως ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη πανδήμως ἐν Ἐρετρίᾳ ὁ Γρηγόριος Ν. Μπεληγιάννης, συνταξιοῦχος καθηγητής, γνωστὸς διὰ τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν του. Οὗτος, πρὸ τῆς συνταξιοδοτήσεώς του, ὑπηρέτει εἰς τὸ Α'. Γυμνάσιον Χαλκίδος καὶ ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ δυναμικώτερα στελέχη τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Ὁμήρων Εὐβοίας».

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνή», τῆς ὁποίας ὁ προώρως ἐκλιπὼν καθηγητὴς ὑπῆρξεν συνεργάτης, ἀπευθύνει πρὸς τὴν δεινῶς πληγεῖσαν οἰκογένειάν του ὁλόθερμα συλλυπητήρια.

—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΛΕΚΑΣ

Εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν ἐγκατέλειψεν αἰφνιδίως τὰ ἐγκόσμια ὁ συμπολίτης Γεώργιος Καραλέκας, οἰνομάγειρος καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τῇ 14)10)58, τῇ συμμετοχῇ ἀρκετοῦ κόσμου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ συνελθὸν εἰς Ἀθήνας 13ον Πανεργατικὸν Πανελλαδικὸν Συνέδριον ἀπὸ 15 ἕως 21)10)58, τοὺς ὀργανωμένους Ἐργατοϋπαλλήλους τῆς Εὐβοίας ἐξεπροσώπησαν οἱ κ. κ. Νικ. Παπαγεωργόπουλος, Γεώργ. Παπαϊωάννου καὶ Κων. Ζαχαρός, οἵτινες καὶ παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῶν.

Κατὰ τὰς γενομένας δὲ ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέας Διοικήσεως τοῦ ἀνωτάτου Συνδικαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐξελέγη εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Εὐβοίας κ. Ν. Παπαγεωργόπουλος.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δασικοῦ Συνεταιρισμοῦ Φύλλων

Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1958 ἔτους ἐκδίδεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 28.100 ὀκάδων ῥιτίνης τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Φύλλα καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 11—12.

Ὅροι εἰσὶν κατατεθημένοι εἰς τὰ ἐν Φύλλοις Γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἐν Φύλλοις τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος
Παναγ. Βαρσαμᾶς

ΔΙΕΜΕΛΙΣΘΗ ΥΠΟ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ

Σιδηροδρομικὴ ἁμαξοστοιχία διεμέλισε, πρὸ ἡμερῶν, παρὰ τὸν Σταθμὸν τῶν ΣΕΚ Ἀθηνῶν, τὴν συμπολίτιδά μας Μαρίαν Γεωρ. Δημητρίου, ἐτῶν 40.

Ἡ κηδεία της ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν μέσῳ βαθυτάτου πένθους διὰ τὸν ἀπρόπτον καὶ οἰκτρὸν θάνατόν της.

—ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΣ

Ἀνηγγέλθη ἐκ Μπούφαλο τῆς Ἀμερικῆς ὁ θάνατος τοῦ ἐκ Πυργίου Εὐβοίας καταγομένου Ἰωάννου Σπανοῦ, γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ συμπολίτου κ. Ἀγγέλου Τασσόγλου.

—Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσεν εἰς Τριάδα Εὐβοίας, τῇ 17)10)58, ὁ Δῆμος Παπαδημητρίου ἢ Μπακράκας.

Τοὺς οἰκείους τῶν ἐκλιπόντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΑΦΕΝΔΡΑ
Χειρούργου—Ὀφθαλμιάτρου
τ. Ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν
ΟΔΟΣ ΘΑΡΑΤΑΣΗ 10
ΧΑΛΚΙΣ
(Παραπλεύρως Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος)
ΔΕΧΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης 8)ΒΡΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
31
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1958
Ἀριθ. Φύλλου 601
Τιμὴ Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος : ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 876-576
Ἀντιπρόσωπος : ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία ; Κατσικογιάννη 13

Η 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τοῦ κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, δικηγόρου —

Ὅσον παρέρχονται οἱ ἐνιαυτοὶ καὶ ἡ μεγάλη ἐπέτειος τοῦ ΟΧΙ ἀπομακρύνεται εἰς μίαν εὐρυτέραν ὁλοὲν χρονικὴν προοπτικήν, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ σημασία της αὐξάνει καὶ ἀποβαίνει μᾶλλον ἔκδηλος διὰ κάθε ἐλεύθερον ἄνθρωπον. Ἡ Ἑλλὰς διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὴν τρισχιλιετῆ ἱστορίαν της ἀπέβη σκεῦος ἐκλογῆς τῆς Θείας Προνοίας διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κανὼν καὶ παράδειγμα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, διδάξασα διὰ τοῦ παραδείγματός της ὅτι μόνον δι' ἀγώνων εἶναι δυνατὸν νὰ διαφυλαχθῇ ἡ ἐλευθερία ἄσπιλος καὶ ἀπαραβίαστος. Αἰωνία, ἀκατάλυτη καὶ ἑνιαία ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἡ Ἑλλὰς ἤνοιξε τὴν πύλην τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀμφιβολίας καὶ εὑρέθη μέσα εἰς τὸ φῶς τῶν μαχομένων ὑπὲρ τῶν ὑψηλοτέρων ἰδανικῶν τοῦ ἀνθρώπου ἡνωμένων ἐθνῶν. Ἔδειξεν ἡ Ἑλλὰς καὶ πάλιν, συνεχίστρια τῆς ἱστορίας της καὶ τῶν σκοπῶν τῆς ὑπάρξεώς της, τὸ ἀπροσμέτρητον ψυχικόν της μεγαλεῖον. Ἐχάραξε τὸν δρόμον της πρός τὰ ἐμπρὸς ἀδιαφοροῦσα διὰ τὴν νίκην καὶ ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν Δόξαν. Λουσμένη μέσα εἰς τὸ φῶς τῶν ἰδίων της ἔργων καὶ θαυμάτων τοῦ παρελθόντος της ἡ Ἑλλὰς ἐτάχθη τὴν μοιραίαν, διὰ τὴν ἱστορικήν της ἐξέλιξιν στιγμήν, μὲ τὸν πολιτισμόν, μὲ τὴν Δικαιοσύνην, μὲ τὴν Ἐλευθερίαν. Καὶ ὑψώθη, ὅπως καὶ ἄλλοτε, ὅπως πάντοτε, ὡς κορωνὶς καὶ στέμμα τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας, δαυλὸς ἄσβεστος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, πηγὴ αἰωνίας ζωῆς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Αἱ Ἑλληνικαὶ νῖκαι ἦσαν αἱ πρῶται νῖκαι τὰς ὁποίας κατήγαγον αἱ στρατιαὶ τῆς Ἐλευθερίας κατὰ τῶν σιδηροφράκτων Τιτάνων τοῦ κακοῦ. Ἡ Πολωνία εἶχε συντριβῆ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων, ἡ Γαλλία εἶχε πέσει, ἡ Αὐστρία, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Ὀλανδία, τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Νορβηγία εἶχον κατακτηθῆ. Εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίστασις ἔδωκε τὸ πρῶτον ρῖγος τῆς νίκης εἰς τοὺς συμμάχους καὶ ἀνεπτέρωσε τὸ ἠθικὸν τῶν ὑποδούλων Λαῶν. Πρώτη ἡ Ἑλλὰς ἔσπασε τὴν πομφόλυγα τοῦ ἀηττήτου τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμοῦ καὶ ἦτο ἡ μόνη χώρα ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἀντέστη εἰς τὸν ἐπιτιθέμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξεδίωξεν ἐκ τῆς χώρας της.

Ἡ λάμψις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου θὰ φωτίζῃ πάντοτε τὸν δρόμον τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θὰ βροντοφωνῇ πάντοτε ΟΧΙ πρὸς οἱονδήποτε ὁ ὁποῖος θὰ ἠπείλει τὴν ἐλευθερίαν της.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Ἀθῆναι, Ὀκτώβριος 1958 Δικηγόρος

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἐποχή μας κυριαρχεῖται ἀπὸ ἕνα μόνιμο καὶ βασανιστικὸ αἴσθημα φόβου. Ἡ ἐποχὴ τῆς μηχανικῆς προόδου, κατέστη ἡ ἐποχὴ τῆς ψυχικῆς ἀμηχανίας. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀφθονίας κατέστη ἡ ἐποχὴ τοῦ φόβου ἐκ πείνης. Ἡ ἐποχὴ τῆς ὠργανωμένης πολιτείας, κατέστη ἡ ἐποχὴ τοῦ φόβου τῆς ὠργανωμένης ἐπαναστάσεως. Φόβος καὶ τρόμος κυριαρχεῖ σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῆς δημοσίας καὶ τῆς ἰδιωτικῆς μας ζωῆς. Αὐτὸ συμβαίνει διότι ἀπορρίψαμε ἀπὸ τὴν ζωή μας τὸν Χριστό. Ἀπορρίψαμε τὴν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πλέον καταφανές. Ἐνομίσαμε ὅτι θὰ μπορούσαμε μόνοι μας νὰ δημιουργήσωμε τὴν εἰρήνη τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἡ ἀποτυχία μας ὑπῆρξε τραγική. Δὲν ἀκούσαμε τὴν φωνὴ τοῦ Χριστοῦ ποὺ λέγει : «Ἂς μὴν ταράττηται ἡ καρδία σας, πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε». Φοβούμεθα νὰ μιλήσωμε, μήπως κάποιος ἄλλος μᾶς προδώσει. Ὁ ἔμπορος φοβᾶται τὰς τιμὰς εἰς τὰς συναλλαγάς του, φοβᾶται τὴν ἀπότομον πτῶσιν των. Ἡ σκέψις αὐτὴ κυριαρχεῖ σὲ ὅλη τὴ ζωή του. Ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας καὶ τὰ διάφορα οἰκονομικὰ συγκροτήματα, φοβοῦνται τὴν σταθερότητα τοῦ νομίσματος. Ὁ ἱεροκήρυξ φοβᾶται τὸ ἀκροατήριό του. Μήπως, ἄρά γε, παρεξηγήσει αὐτὸ ποὺ θὰ πῇ ; Φοβοῦνται οἱ πολιτικοὶ διὰ τὴν ἐπανεκλογήν των, οἱ Κυβερνήσεις διὰ τὴν ἀνατροπήν των κ.ο.κ. Ὁ φόβος ἔχει πλέον καταντήσει ὁ ἀχώριστος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἐφημερίδες καθημερινῶς μᾶς πληροφοροῦν γιὰ διάφορα οἰκογενειακὰ δράματα ποὺ αἰτία τους εἶχαν τὸν φόβο καὶ τὴν δυσπιστία τοῦ ἑνὸς ἔναντι τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐποχή μας εἶναι ἡ ἴδια ἐποχὴ μὲ ἐκείνην ποὺ περιγράφει ὁ Ματθαῖος στὸ 24ον κεφάλαιον τοῦ Εὐαγγελίου του. «Θέλετε δὲ ἀκούσει πολέμους καὶ φήμας πολέμων· προσέχετε μὴ ταραχθῆτε. ἐπειδὴ πάντα ταῦτα πρέπει νὰ γείνωσι· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος. Διότι θέλει ἐγερθῆ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ θέλουσι γείνει πεῖναι καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. Πάντα δὲ ταῦτα εἶναι ἀρχὴ ὠδίνων. Τότε θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς θλῖψιν καὶ θέλουσι σᾶς θανατώσει. καὶ θέλετε εἶσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου» (24: 6–9).

Μέσα στὸν αἰῶνα τοῦ φόβου καὶ τοῦ κινδύνου ὑπάρχει λιμὴν ἀσφαλείας, ὑπάρχει ἀγκάλη στὴν ὁποίαν μποροῦμε νὰ ἀκουμπίσουμε τὸ συγχυσμένο μυαλό μας, ὑπάρχουν χέρια ποὺ μποροῦν νὰ μᾶς στηρίξουν, ὑπάρχει σωτὴρ ἰσχυρός, ἱκανός, ἀκατανίκητος. Ὁ μόνος ποὺ μπορεῖ νὰ ἐκδιώξῃ τὸν φόβον ἀπὸ τὴν καρδιά μας εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐκεῖνος ποὺ εἶναι παιδὶ τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῇ. Ὁ Χριστιανὸς μὲ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, πρέπει νὰ λέγῃ: «Εἰς ἐμὲ τὸ ζῆν εἶναι ὁ Χριστός, τὸ δὲ ἀποθανεῖν κέρδος». Αὐτὴ ἡ τολμηρὰ διακήρυξις μόνον ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς πιστοῦ μπορεῖ νὰ βγῇ. Ἐὰν εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ ὁ φόβος μας εἶναι πλήρως δικαιολογημένος. Δὲν μᾶς ἀρέσει νὰ ἀκούωμε γιὰ τὴν κόλασι ὅπως αὐτὴ περιγράφεται μέσα στὴν Ἁγία Γραφή, ἡ ὁποία μᾶς τονίζει ἐπίσης τὴν πραγματική της ὕπαρξι καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς συναντήσεώς της.

Μιὰ φορὰ τέσσαρες ψαράδες ἀπεφάσισαν νὰ ψαρέψουν στοὺς καταρράκτες τοῦ Νιαγάρα. Ἀφοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ πιάσουν κανένα ψάρι στὰ ὕδατα τῶν καταρρακτῶν, ἄρχισαν νὰ συζητοῦν. Ἡ συζήτησίς των περιεστράφη γύρω ἀπὸ τὴν κόλασι, ἀπὸ τὴν αἰωνία τιμωρία τῶν ἁμαρτωλῶν. Τρεῖς ἀπὸ αὐτοὺς διετείνοντο ὅτι δὲν ὑπάρχει κόλασις, ἐνῷ ὁ τέταρτος ποὺ ἦτο ἀντιθέτως πιστὸς ἄνθρωπος, ἐπίστευε ἀκράδαντα στὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ ἑπομένως στὴν ὕπαρξι τῆς κολάσεως. Ἀναπτύσσοντες τὰ ἐπιχειρήματά των ἀφαιρέθηκαν καὶ δὲν ἐπρόσεξαν ὅτι ἡ βάρκα των ἐπλησίασε ἐπικινδύνως τὸν ὁρμητικὸ καταρράκτη. Βλέποντας τὸν κίνδυνο νὰ καταποντισθοῦν μέσα στὴ δίνη τῶν νερῶν, ἄρχισαν νὰ κωπηλατοῦν πυρετωδῶς γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὸ ρεῦμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ παρεσύροντο. Ὁ χριστιανὸς ψαρᾶς τότε στράφηκε πρὸς τὸ μέρος τους καὶ τοὺς εἶπε :«Ἐὰν δὲν ὑπάρχει κόλασις, τότε, γιατί σᾶς κατέλαβε τέτοιος τρόμος καὶ φόβος, μήπως σᾶς παρασύρει τὸ ρεῦμα» ;

Εἶναι βέβαιο ὅτι μιὰ μέρα θὰ δώσουμε λόγο γιὰ τὶς πράξεις μας, τὴν ἀπιστία μας, τὴν ἄρνησί μας νὰ δεχθοῦμε τὸν Χριστό.

Ὅπου ὑπάρχει φῶς, δὲν ὑπάρχει φόβος. Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἂν τὸ θελήσωμε μπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ φῶς καὶ τῆς δικῆς μας τῆς ἀτομικῆς ζωῆς. Τότε ὁ φόβος θὰ ἐκδιωχθῇ μέσα ἀπὸ τὴν ψυχή μας καὶ θὰ κατοικήσῃ ἕνα μόνιμο αἴσθημα γαλήνης. Ἀρκεῖ νὰ τὸ ἀποφασίσωμε καὶ νὰ ποῦμε στὸν ἑαυτό μας : «Κύριε Ἰησοῦ, σῶσέ με ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μου, καθάρισέ με, πλῦνε με μὲ τὸ αἷμα Σου τὸ πολύτιμο. Ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, θὰ ζῶ ζωὴν Χριστιανικήν». Ἂν τὸ κάμωμε αὐτό, τότε θὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε μαζὺ μὲ τὸν Δαυΐδ : «Καὶ ἐν κοιλάδι σκιᾶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω δὲν θέλω φοβηθῆ» (Ψαλμ. 23: 4).

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Ὠ Ἕλληνες, τὰ μάθατε ;
Ταξεῖδι στὴ Σελήνη !
Ἐμπρός, λοιπόν, μὴ στέκεσθε
κανένας μας μὴ μείνη,

—ο—

Εἶν' ἡ Ἑλλάς μας ἔνδοξος
στὸν κόσμο ξακουσμένη ;
Μὰ ἔχει τὴν ἀρρώστεια της
τὴ φτώχεια, ἡ καϋμένη.

—ο—

Πωλοῦν ἐκεῖ οἰκόπεδα
χαρὰ στὸν ποιός προφθάση,
νὰ προπληρώση κάτι τι
ἄλλως τε θὰ τὰ χάση.

—ο—

Δάση ἔχει ἀπέραντα
καὶ κάμπους ὅλο πλούτη,
κι' ὅσοι τὰ εἶδαν, εἴπανε
τί χώρα εἶναι τούτη ;

—ο—

Ἔχει κορίτσια ὄμορφα
καὶ μὲ μεγάλη προῖκα,
καὶ δὲν σὲ νοιάζει νὰ γραφτῇς
στὸ Τ.Ε.Β.Ε, ἢ στὸ Ι.Κ.Α. !

—ο—

Αὐτὰ εἶν' ἔργα διεθνῆ
δὲν τὰ μιλῶ ἀστεῖα,
κι' ἂν θέλετε πιστέψατε
τὸν γέροντα Ἠλία....

ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΑΣ

Μετὰ εἰκοσαημέρου ἀπουσίας του εἰς Γενεύην τῆς Ἑλβετίας, ὅπου εἶχε μεταβῆ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἐπέστρεψεν προχθὲς εἰς Ἀθήνας ὁ αὐτόθι ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» κ. Εὐάγγελος Καλφέλης.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Τὸ συλλαλητήριο εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συλλαλοῦσαν, ὡς ἄλλοι κόκκοροι, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, γιὰ νὰ ξυπνήσουν τοὺς Ἀθηναίους ποὺ ἔχουν μεσάνυχτα ἀπὸ τὰ...καμώματα τῆς Κυβερνήσεως, ἐματαιώθηκε.

—Καὶ πολὺ σωστά. Μᾶλλον θόρυβος θὰ γινόντανε, σ' αὐτό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βαφοῦν οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν μὲ ἀρκετὸ ἀνθρώπινο αἷμα.

—Παιδεύεται στό...σαραβαλιασμένο Ὑπουργεῖο Παιδείας, γιὰ τὴν ἐκπαίδευσι τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ὁ συμπολίτης ὑπουργὸς κ. Βογιατζῆς.

—Καὶ κατὰ τό...μπογιάτισμα ποὺ τοῦ κάμνει, πολὺ γρήγορα θὰ τὸ παρουσιάσῃ ἀγνώριστο.

—Ἐξακολουθοῦν τὰ παράπονα τῶν διδασκάλων γιὰ τὴν οἰκονομική τους κατάντια.

—Καὶ ἔχουν ἀπόλυτο δίκαιο.

—Ὑπάλληλοι, ὅπως αὐτοί, ποὺ σκορπίζουν τὰ μυαλά τους γιὰ νὰ γεμίσουν τὰ κεφάλια τῶν παιδιῶν μας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μένουν μὲ ἄδεια καὶ διαμαρτυρομένη τὴν κοιλιά τους.

—Ὕστερα ἀπὸ τοὺς βατράχους ποὺ ξεκούφαναν, μὲ τοὺς κοασμούς των, τ' αὐτιά μας, ἡ Γερμανία τραβᾶ, τώρα, ἀπὸ τὴ χώρα μας καὶ τὶς χελῶνες.

—Κι' ὅπως δείχνουν τὰ πράγματα δὲν πρόκειται καμμιά, ἀπὸ δαῦτες, νὰ μείνῃ στὴν Ἑλλάδα.

—Ἐκεῖνοι μόνο ποὺ θὰ λυπηθοῦν, ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ γένους τῶν χελωνοειδῶν, θἆναι ὡρισμένοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ποὺ συναγωνίζονται, στὴν ταχύτητα. τὶς χελῶνες !

—Ὁ ἀδιόρθωτος κουκουὲς τῆς Καρύστου Ἰω. Β. Φαφούτης, πιάστηκε καὶ πάλι νὰ μοιράζῃ κομμουνιστικὲς προκηρύξεις.

—Καὶ γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἐξορία, ἀπεκήρυξε, διὰ δηλώσεώς του, γιὰ τρίτην φοράν, τὸ Κ.Κ.Ε.

—Κ' ἐγὼ κάμω τὴν δήλωσι, πώς, ἐὰν αὐτὸς ὁ Φαφούτης εἶχε δόντια, θὰ ἔκοβε μ' αὐτά, ὅλα τὰ αὐτιὰ τῶν Ἑλλήνων ποὺ δὲν ἀκοῦνε τὰ κηρύγματα τοῦ Κομμουνισμοῦ.

—Αὐτὸ ἂς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψι τους οἱ ἁρμόδιοι καὶ νὰ μὴν ἐπαναπαύονται στὶς ἀποκηρύξεις τοῦ.... Σατανᾶ, ποὺ κάμουν οἱ Κουκουέδες, γιὰ ν' ἀφήνωνται ἐλεύθεροι καὶ νὰ δροῦν ἀνενόχλητοι....

—Στὴν Ἄρτα, ἀρτίθηκε ἄνδρα, ὕστερα ἀπὸ 75 χρόνια, ἡ Ἀλεξάνδρα Σέρρη.

—Δὲν ἔπερνε σερὶ τὰ πράγματα ἡ Σέρρη, γιὰ νὰ πάρῃ ἄνδρα της τὸν τυχόντα.

—Χρόνια καὶ χρόνια περίμενε τὸν ἐκλεκτὸ τῆς καρδιᾶς της.

—Καὶ νά, πρὸ μέρες, ἀπὸ τὸν Θεό, φάνηκε ὁ Θεοφάνης της, ὁ Πολίτης, μπροστά της.

—28 χρονῶν αὐτός, 75 αὐτή. Μεγάλη, ἀλήθεια, ἡ ἀπόστασις.

—Ἀλλὰ «ὁ ἔρως χρόνια δὲν κυττᾶ»,

—Τὰ πλούτη της διέθεσε ἡ κρύα αὐτὴ νύμφη γιὰ νὰ θερμάνῃ τὸ σύζυγό της. Τὰ φλογερὰ νειάτα του προσέφερε ὁ φτωχὸς γαμβρὸς γιὰ νὰ ζωο-

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΟΧΙ,,

Ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἑωρτάσθη προχθὲς καὶ εἰς τὴν πόλιν μας μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀθρόαν συμμετοχὴν τοῦ λαοῦ.

Τὴν 10,30' π. μ. ἐτελέσθη δοξολογία εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς τὴν ὁποίαν προσῆλθον αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Νομάρχην, τὰ προεδρεῖα τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων καὶ πλῆθος κόσμου. Ἐπηκολούθησεν κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν Πεσόντων καὶ ἐν συνεχείᾳ παρέλασις πρὸ τῶν ἐπισήμων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΗΤΟΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΣΚΑΛΑΣ

Κατόπιν γνωματεύσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων συγκροτηθείσης Ἐπιτροπῆς, ὅπως διὰ τὴν κατασκευὴν εἰς τὴν πόλιν μας προβλῆτος, πρὸς πλεύρισιν τῶν πλοίων, καὶ ἰχθυόσκαλας, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἁλιευτικοῦ μας κόσμου, προτιμηθῇ ἡ Βοιωτικὴ ἀκτή, συνῆλθον τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς εἰς σύσκεψιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τούτου κ. Δημ. Σκούρα, τὰ μέλη τῶν διαφόρων Ἐπαγγελματικῶν, Βιοτεχνικῶν καὶ Ἐργατικῶν Ὀργανώσεων.

Ἐν ἀρχῇ, ὁ Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως κ. Σκούρας, ἐνημέρωσεν τοὺς παρισταμένους ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων ληφθείσης ἀποφάσεως, ἥτις καταδικάζει τὴν ἐπὶ τῆς Εὐβοϊκῆς ἀκτῆς πόλιν τῆς Χαλκίδος εἰς πραγματικὸν μαρασμόν, καὶ ἀκολούθως ἔλαβον τὸν λόγον διάφοροι ἐκπρόσωποι τῶν Ὀργανώσεων, ἀντιταχθέντες εἰς τὴν κατασκευὴν προβλῆτος καὶ ἰχθυόσκαλας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Βοιωτικῆς ἀκτῆς.

Η ΛΗΦΘΕΙΣΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐπειδὴ οἱ κληθέντες εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην πλοηγοὶ ἐδήλωσαν ὑπευθύνως ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ πλεύρισις τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν συγκοινωνίαν Χαλκίδος—Λ. Αἰδηψοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν ἀκτήν, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς παραγωγικῆς τάξεως τῶν ἁλιέων ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἁλιέων θὰ ἔδει νὰ κατασκευασθῇ ἡ ἰχθυόσκαλα πρὸς τὸν λιμενίσκον τῆς «Σουβάλας», ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ἡ σύστασις συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν μεταξὺ ἄλλων, νὰ συμμετάσχουν καὶ οἱ βουλευταὶ Εὐβοίας, ἵνα ἐνεργήσῃ αὕτη πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, ἀφ' ἑνός, καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν διὰ θαλάσσης ταξιδευόντων καὶ τοῦ ἁλιτικοῦ μας κόσμου, ἀφ' ἑτέρου.

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐκοινοποίησεν πρὸς ὅλα τὰ Ὑποκαταστήματά της τὸ τιμολόγιον ἀσφαλίσεως τοῦ Κλάδου Παγετοῦ, ὅστις τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς τρεχούσης καλλιεργητικῆς περιόδου.

—Μεταξὺ ἄλλων Ὑποκαταστημάτων τῆς Α.Τ.Ε. διετέθη πίστωσις, δι' ἀρδευτικὰς βελτιώσεις καὶ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα Χαλκίδος καὶ Ἱστιαίας.

Η ΟΔΟΣ ΤΡΑΧΗΛΙΟΥ— ΚΡΕΜΑΣΤΟΥ

Οἱ κάτοικοι Τραχηλίου ὑποβάλλουν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην θερμοτάτην παράκλησιν ὅπως ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς διανοιγείσης ὁδοῦ Τραχηλίου—Κρεμαστοῦ—Θαρρουνίων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων.

γονήσῃ τὸ παγερὸ κορμί της.

—Κ' ἔτσι, ἡ ἀπόστασις τοῦ χάους γεφυρώθηκε μιὰ χαρὰ καὶ ἡ ἕνωσις τῶν δύο ἄκρων ἐπῆλθε !

—Κ' ἐνῷ, τώρα, ὁ Θεοφάνης θὰ τρυγᾷ ἀπὸ τὸν πλούσιο πορτοκαλεῶνα τῆς Ἀλεξάνδρας τὰ πορτοκάλλια, τὰ κορίτσια τῆς Ἄρτας, ποὺ ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, θὰ μοιρολογοῦν καὶ θὰ λένε :

—«Τὰ πράγματα, παντρεύουν παραλάματα» ! Ζ.

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
«Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ
Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι διὰ Ν. Δ)τος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 270)13—10—1958 Φ.Ε.Κ. τεῦχος Β'. ἱδρύθη καὶ θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ ἐφέτος ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΣ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Λογιστῶν, ὡς τμῆμα τῶν τεχνικῶν Σχολῶν «ὁ Δημόκριτος».

2) Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις θὰ γίνωσι τὴν 10ην Νοεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 μ. μ. εἰς τὰ διδακτήρια τῆς Σχολῆς.

Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα εἶναι: α) Ἔκθεσις Ἰδεῶν καὶ β) Ἀριθμητική.

3) Εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες τουλάχιστον ἐνδεικτικὸν Ζ'. τάξεως Γυμνασίου 8)ξίου ἢ Ἰσοτίμου Σχολῆς.

Κατόπιν τούτου καλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἀπὸ αὔριον καταθέτουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς τοὺς τίτλους των μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, δοθέντος, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν Σχολὴν εἰσακτέων σπουδαστῶν εἶναι περιορισμένος.

Διὰ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ἀποτανθῆτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Χαλκὶς τῇ 27η) 10) 1958
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
τῆς Σχολῆς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ !

Τὰ ἐπισκεπτήριά σας ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου μὲ νέα πρότυπα τυπογρ. στοιχεῖα ὡς καὶ πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς τὸ Τυπογραφεῖο ΕΥΑΓ. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗ, Φίλωνος 4 —Χαλκίς.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΔΕΣ

Τὴν 22αν λήγοντος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Α'. Γυμνασίου Ἀρρένων Χαλκίδος ἔλαβεν χώραν ὡραία τελετή, παρουσίᾳ πλήθους ἐκλεκτοῦ κόσμου, πρὸς τιμὴν τῶν νεοεισαχθέντων μαθητῶν του.

Ἐν ἀρχῇ ἐψάλη προσευχὴ ὑπὸ τῆς χορῳδίας μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συμπαθοῦς μουσικοδιδασκάλου κ. Π.Κωτσοπούλου καὶ ἐπηκολούθησαν προσφωνήσεις ἀπὸ τοὺς νεοεισαχθέντας μαθητὰς Οἰκονόμου, Ἀντωνίου, Μαυρίκαν, Καραχάλιον, Μπέσκον, Δροσόπουλον, Τσάλαν καὶ τὴν δίδα Κωτσοβίνου. Ἐν συνεχείᾳ ἐψάλησαν διάφορα ᾄσματα καὶ ἐγένοντο ἀπαγγελίαι.

Ὁ πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας κ. Γεώρ. Ἀληφαρμάκης προσφωνῶν πρὸς τοὺς νέους μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου, ἐχαιρέτησεν αὐτοὺς καὶ ηὐχήθη «καλὴν πρόοδον».

Τοῦτον διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα ὁ ρέκτης καὶ ἀκαταπόνητος Γυμνασιάρχης κ. Κώστας Ἀντωνόπουλος, ὅστις μὲ πατρικὰς ὄντως παραινέσεις καὶ νουθεσίας ἐξήγησεν εἰς τοὺς νεοεισαχθέντας τὸν σκοπὸν τῆς φοιτήσεώς των εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ πῶς διὰ τῆς μορφώσεώς των θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβοῦν αὔριον ὠφέλιμοι εἰς τὸν ἑαυτόν των, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Πατρίδα. Καὶ ἡ ὡραία τελετὴ ἐπεσφραγίσθη μὲ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου καὶ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ ἐχορηγήθησαν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Νοτίου Εὐβοίας αἱ κάτωθι πιστώσεις :

2)ξιον Σχολεῖον Βύρρας δραχ. 10.000.
1)ξιον Μανιτσίου 10.000.
3)ξιον Καλυβίων 10.000.
6)ξιον Καρύστου 5.000.

ΕΡΓΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις δανείων πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως, εἰς μὲν τὴν Κοινότητα Ἀτταλης δραχμὰς 200.000, εἰς δὲ τὴν τῆς Τριάδος 165.000.

Η ΟΔΟΣ ΛΕΠΟΥΡΩΝ — ΚΑΡΥΣΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 25)10)58.— Μετὰ τὴν κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ προώθησιν τοῦ ζητήματος τοῦ δανείου τῶν δραχμῶν 15 ἑκατομμυρίων πρὸς τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Εὐβοίας ἐκ μέρους τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, θὰ ἐνδιαφερθῇ, οὗτος, ὥστε νὰ διατεθῇ, ἐκ τοῦ κονδυλίου τούτου, ἀνάλογος πίστωσις διὰ τὴν συντομωτέραν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Λεπούρων — Καρύστου.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ Ν. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

Εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τὴν 27)10)58 ὁ σεβαστὸς καὶ ἐνάρετος συμπολίτης Πολύτιμος Ν. Πολιτάκης, συνταξιοῦχος παντοπώλης. Ὁ μεταστὰς γεννηθεὶς εἰς Παλάτια τοῦ Μαρμαρᾶ διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρόεδρος τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος καὶ διέπρεψεν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ λοιπὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ πόλις τῆς Χαλκίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκατεστάθη μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τοῦ 1922, ἐκτιμῶσα τὴν τιμιότητα, τὸ ἦθος καὶ τὰς σπανίας ἀρετὰς αὐτοῦ, ἐπανειλημμένως τὸν ἐτίμησεν μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημοτικοῦ συμβούλου.

Στοργικὸς οἰκογενειάρχης καὶ πολύτιμος φίλος, ὁ Πολίτιμος Πολιτάκης, ἐξέθρεψε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου καὶ ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, χάριν τῆς ὁποίας πολλάκις ἐδοκιμάσθη ἐν Τουρκίᾳ.

Τῆς κηδείας του προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος, ὅστις καὶ ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τοῦ καλοῦ αὐτοῦ χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦ θανάτου του ἀκόμη ὕμνει καὶ ἐδοξολόγει τὸν Δημιουργόν του εἰς τὸ ναΐδριον τῆς «Παναγίτσας».

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ Πολυτίμου Πολιτάκη, ἐκλίπει καὶ ἡ ζῶσα ἱστορια τῶν πάλαι ποτὲ Παλατίων.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς», ἡ συνδεομένη στενώτατα μετὰ τοῦ ἐκλιπόντος, μὴ εὑρίσκουσα λόγους παραμυθείας ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τοὺς βαθύτατα συντετριμμένους οἰκείους του, εὔχεται ὅπως ὁ Ὕψιστος ἐπιχύσῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὴν καιρίως πληγεῖσαν καὶ ὑπὸ ὀξυτάτου ἄλγους χειμαζομένην καρδίαν των, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θέλει διατηρήσει, μετὰ τῶν ἄλλων φίλων καὶ συμπολιτῶν, ἀγήρω τὴν μνήμην αὐτοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκίδος Κον Κον Γρηγόριον, τὸν κ. Δήμαρχον Χαλκιδέων, τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ πάντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ Ν. ΠΟΛΙΤΑΚΗ θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος : Δόμνα Πολιτάκη
Οἰκογένειαι : Εὐστρατίου Πολιτάκη, Νικολ. Πολιτάκη, Εὐαγ. Γεωργίου, Ἠλία Σουρῆ. Οἱ ἀδελφοί : Κων)νος Πολιτάκης, Γρηγόριος Πολιτάκης, Γλυκερία Πασπαραΐδου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Χρῆστος Ἀθαν. Κόνιαρης, ἀστυνομικός, καὶ ἡ δνὶς Μαρία Γεωρ. Ντελίκου, ἀμφότεροι ἐξ Ἁγίου Ἀθανασίου Εὐβοίας, ἠρραβωνίσθησαν ἐκεῖ τῇ 26)10)58.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

—ΓΑΜΟΙ

—Ἡ προσφιλεστάτη θυγάτηρ τοῦ συμπολίτου βουλευτοῦ δνὶς Μαρία Ἀντων. Κακαρᾶ καὶ ὁ κ. Πέτρος Παπαδόπουλος, Πολιτικὸς Μηχανικός, ἐτέλεσαν χθὲς τοὺς γάμους εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος ἀπευθύνομεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα ἐπ' αὐτοῦ πλούσια τὰ ἐλέη τοῦ Παναγάθου Θεοῦ.

Τῇ 26η)10)58 ἐτελέσθησαν εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱ. Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. Νικολάου Σκαρπαθίου μετὰ τῆς σεμνοτάτης δίδος Αἰκατερίνης Μπενίτου καὶ τῆς Μαργαροῦς τὸ γένος Δημητρ. Τουλουμτζῆ, ἐκ Λαγγάδος—Κυζίκου Μ. Ἀσίας.

Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος, εὐχόμεθα νὰ ζήσουν βίον εὐτυχῆ μέχρι βαθυτάτου γήρατος.

Οἰκογένεια : Νικ. Ζωγράφου

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ο
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι :

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36)25)58 πράξεώς του ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὸ ο.τ. 16 Συν)σμοῦ ΚΑΝΗΘΟΣ διὰ τὴν ἀνέγερσιν Σχολείου καὶ Ἐκκλησίας.

Αἱ τυχὸν ἐνστάσεις δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντ. Π. Μαργαρίτης

ΠΕΝΘΗ

—ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη ἐκεῖ, χθές, ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐξ Ἱστιαίας τῆς Εὐβοίας πολιτικὸς Χρῆστος Θηβαῖος.

Κατὰ τὴν κηδείαν του παρέστησαν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, πολλοὶ ὑπουργοὶ καὶ ἀρχηγοὶ κομμάτων καὶ βουλευταί. Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Παπακωνσταντίνου ὅστις ἐξῆρε τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ φωτισμένου καὶ συνετοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐν κατακλεῖδι ἐτόνισεν τὸ ἀναμορφωτικὸν ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος θερμῶς συλλυπούμεθα.

—Ἐκ Νέων Στύρων ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ φίλου ἀναγνώστου μας Ἰωάννου Παγκάκη. Ὁ Θεὸς ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν του καὶ ἂς δίδει παρηγορίαν εἰς τοὺς συγγενεῖς του.

«ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν συνεχίζεται ἡ ἔκδοσις τῆς ἱστοριογραφίας τοῦ κ. Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ «ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ». Ὁ συγγραφεὺς καὶ ἐκδότης λαμβάνει ἀθρόας ἐπιστολὰς ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς χώρας διὰ τῶν ὁποίων τοῦ ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν συγκρότησιν ἑνὸς ἔργου συνεκτικοῦ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου βασιλευσάντων καὶ τῆς ἀντικειμενικῆς τοποθετήσεως τῶν περὶ αὐτοὺς πολιτικῶν κοινωνικῶν γεγονότων ὡς δὲν ἐξαπιστοῦται νὰ ἔχῃ γίνει εἰς παλαιότερον ἐκδοθέντα σχετικὰ ἱστορήματα. Ἤδη τὸ ἔργον τοῦ κ. Ε. Θωμοπούλου εἰσερχόμενον εἰς τὸ Β'. στάδιον τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας (ἐξιστορεῖ τὰ τῆς ἐποχῆς τῶν πρώτων ἀποπειρῶν τῶν κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμων) καὶ τὰ τοῦ συζυγικοῦ δράματος τῶν δύο πρώτων βασιλέων τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἔργον πωλεῖται εἰς τεύχη εἰς ὅλα τὰ περίπτερα.

Ἡ «Πανευβοϊκὴ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης» συγχαίρει τὸν «Ροτεριανὸν Ὅμιλον Χαλκίδος» διὰ τὴν προικοδότησιν αὐτοῦ μιᾶς ἀπόρου νεάνιδος μὲ τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, καὶ εὔχεται ὅπως τὸ παράδειγμα τούτου μιμηθοῦν καὶ ἄλλαι Ὀργανώσεις.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
13
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958
Ἀριθ. Φύλλου 603
Τιμὴ Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος : ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 817-021
Ἀντιπρόσωπος : ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία : Κατσικογιάννη 13

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Ὁ ἀγὼν τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, συνεχίζεται μὲ αὐξάνουσαν ἔντασιν. Ἐμπνεόμενος ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπὸ τὰς θυσίας τῶν προγόνων του καὶ πειθόμενος «τοῖς κείνων ῥήμασι» ἔλαβεν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀγωνισθῇ μέχρις ἐσχάτων : Νὰ κερδίσῃ ἢ νὰ πέσῃ.

Ἡ Κυπριακὴ ψυχὴ δὲν ἐδαμάσθη μέχρι τοῦδε, καὶ δὲν θὰ δαμασθῇ, ὁσαιδήποτε λόγχαι καὶ ἂν σταλοῦν εἰς τὴν Κύπρον.

Εἰς τὸν τιτάνιον καὶ ἄνισον αὐτὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδύθησαν οἱ ὑπόδουλοι αὐτοὶ ἀδελφοί μας, δὲν πρέπει ἡμεῖς, οἱ ἐλεύθεροι, νὰ τοὺς ἀφήσωμεν μόνους. Ἔχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς ἐνισχύσωμεν καὶ ὑλικῶς. Πρὸς τοῦτο, τὴν ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 17ην ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, ΘΑ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ «ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΚΥΠΡΟΥ» ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ».

Νομίζομεν πὼς δὲν χρειάζεται νὰ τονίσωμεν τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ διενεργηθησομένου ἐράνου.

Εἴμεθα βέβαιοι πὼς οὐδεὶς Ἕλλην θὰ ἀπεποιηθῇ τὴν εἰσφοράν του. Καὶ μάλιστα εἰσφορὰν γενναίαν, ὥστε ἡ ἐπιτυχία τοῦ Ἐράνου τούτου νὰ ἀποτελέσῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀχαριστίαν τῶν Μεγάλων καὶ εἰς τὸ σχέδιον Μὰκ Μίλαν.

ΧΡΙΣΤΟΜΙΜΗΤΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΣ

Εἰς τὸν παμψηφεὶ ἀπαλλαγέντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 145) 1958 βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδικῶν ἡγούμενον τῆς Μονῆς Ἁγ. Γεωργίου Ἠλίων πατέρα Κοσμᾶν Π. Ζαρῖκον, ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς ἀπιστίας κ.λ.π. ὑπεδείχθη, ἐκ μέρους τῶν φίλων του, νὰ ὑποβάλῃ οὗτος μήνυσιν κατὰ τῶν συκοφαντῶν του.

Καὶ ὁ μὲν πατὴρ Κοσμᾶς, ὄχι μόνον μήνυσιν δὲν ὑπέβαλεν ἐναντίον τῶν κατηγόρων του, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐβοήθησεν, πρὸ ἡμερῶν, οἰκονομικῶς ἕνα ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀσθενοῦσαν σύζυγόν του εἴς τι Νοσοκομεῖον πρὸς θεραπείαν.

Ἡ Χριστομίμητος αὕτη πρᾶξις τοῦ Ὁσιωτάτου, ὄντως, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἠλίων, γνωσθεῖσα εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Ἠλία, ἐπροκάλεσεν εὐμενῆ ὑπὲρ αὐτοῦ σχόλια.

Συγχαίροντες καὶ ἡμεῖς τὸν πατέρα Κοσμᾶν, διὰ τὴν θεάρεστον ταύτην πρᾶξιν του, εὐχόμεθα ὅπως οὗτος ἀποτελέσῃ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ

Μὲ τὴν λῆξιν τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, τὸ ὁποῖον λήγει τὴν 15ην Νοεβρίου 1958, οἱ κτηνοτρόφοι μας, οἱ στερούμενοι ἀτομικῶν βοσκοτόπων, περιῆλθον εἰς ἀπόγνωσιν. Μὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου ἐνοικιοστασίου θὰ ὑποχρεωθοῦν, ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ καταβάλουν ὑπέρογκον ἐνοίκιον βοσκῆς, νὰ ἐκποιήσουν τὰ ποίμνιά των πρὸς μεγάλην ζημίαν αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῆς καθόλου ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπέβαλον πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς σχετικὰ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ μελετηθοῦν μετὰ προσοχῆς.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ. κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ**

Τὸ κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀναμφισβητήτως ὁ οὐρανός. Εἰς τοῦτο συμφωνοῦν ὅλοι. Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς καὶ ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος, ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἀλήθειαν αὐτήν. Ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς S R BAKER γράφει: «Εἶναι πολὺ εὐτυχὲς γιὰ μᾶς ποὺ ὁ Θεὸς ἀναγράφεται ὡς κατοικῶν στὸν οὐρανό, διότι ἠξεύρομε ἀσφαλῶς ποῦ θὰ Τὸν βροῦμε. Ἀλλοιῶς θὰ Τὸν ἀναζητοῦσαμε διαρκῶς σὲ κάθε διεύθυνσι ματαίως καὶ δὲν θὰ εὑρισκώμεθα ποτὲ πλησίον Του». Ἡ ἀναζήτησις τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ἄπειρον αὐτὸν χῶρον, εἰς οὐδὲν θὰ κατέληγε, ἂν ὁ Θεὸς δὲν συγκατένευε νὰ βρῇ τὸν ἄνθρωπο ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου, ἀποστέλλων τὸν μονογενῆ Του Υἱόν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, νὰ ἀποθάνῃ θάνατον ἀτιμωτικὸν ἐπάνω στὸ λόφο τοῦ Γολγοθᾶ πρὶν ἀπὸ 1900 χρόνια. Ὁ πατὴρ μας ἐν οὐρανοῖς εὑρίσκεται παντοῦ, ἀλλὰ ὁ οὐρανὸς εἶναι ἕνα ἰδιαίτερο μέρος, ὅπου συναθροίζει τοὺς δικούς Του καὶ τοὺς ἀποκαλύπτεται, ἐν ὅλῃ τῇ δόξῃ Του.

Ἐδέχθημεν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν περιορίζεται πουθενά. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ φανταζώμεθα ὅτι ἐπειδὴ ἐξέλεξε ὡς θρόνον Του τὸν οὐρανό, εὑρίσκεται πολὺ μακρυὰ ἀπὸ ἐμᾶς, οὕτως ὥστε νά, «καλύψῃ τὸν ἑαυτόν του μὲ νέφος διὰ νὰ μὴν διαβαίνῃ ἡ προσευχὴ ἡμῶν πρὸς αὐτόν» (Θρῆνοι, γ' 44).

Ἂς μὴν νομίζομεν ὅτι, «ὅταν κράζωμεν καὶ ἀναβοῶμεν ὁ Θεὸς ἀποκλείει τὴν προσευχήν μας» (Θρῆνοι, γ' 8). Προσευχόμεθα πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Θεοῦ. «Ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ὑπάρχομεν». Ἡ φωνή μας ὁσονδήποτε σιωπηλὴ καὶ ἂν εἶναι θὰ εἰσακουσθῇ. Καμμία ἐπιθυμία τῆς καρδιᾶς μας δὲν θὰ μείνῃ κρυφή. Ὅπως λέγει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Λέητον, «οἱ ὕψιστοι οὐρανοὶ εἶναι τὸ κατοικητήριον τῆς δόξης Του καὶ ἡ ταπεινὴ καρδιά μας ἀπολαμβάνει τὴν ἀμέσως ἑπομένη τιμὴ νὰ εἶναι τὸ κατοικητήριον τῆς Χάριτός Του». «Διότι οὕτω λέγει ὁ Ὕψιστος καὶ ὁ Ὑπέρτατος, ὁ κατοικῶν τὴν αἰωνιότητα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Ἅγιος. ἐγὼ κατοικῶ ἐν ὑψηλοῖς καὶ ἐν ἁγίῳ τόπῳ καὶ μετὰ τοῦ συντετριμμένου τὴν καρδίαν, καὶ τοῦ ταπεινοῦ τὸ πνεῦμα διὰ νὰ ζωοποιῶ τὸ πνεῦμα τῶν ταπεινῶν καὶ νὰ ζωοποιῶ τὴν καρδίαν τῶν συντετριμμένων» (Ἡσαΐας κζ' 15). Ὥστε, λοιπόν, ὁ Θεὸς εὑρίσκεται στοὺς οὐρανούς, ἀλλὰ συγχρόνως εὑρίσκεται καὶ μέσα στὴν καρδιά μας.

Ἡ προσευχὴ ποὺ κάνουμε εἴτε δημοσίᾳ εἴτε καὶ κατ' ἰδίαν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ νόημα αὐτό, τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν οὐρανό. Ὁ Θεὸς θέλει τὸ βλέμμα νὰ εἶναι στραμμένο πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὄχι πρὸς τὰ κάτω. Θέλει νὰ ἐπιθυμοῦμε τὸν οὐρανὸ μᾶλλον, παρὰ τὴν γῆ. Θέλει νὰ προσδοκῶμε τὰ ἐπουράνια παρὰ τὰ ἐπίγεια. Ἡ διδαχή Του ἔχει τὸ ἑξῆς νόημα: Θέλει νὰ μᾶς διδάξῃ ὅτι εἶναι πολὺ ταπεινὸ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ ἐγεννήθησαν καὶ συνεδέθησαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐπιδιώκουν τὰ χαμηλὰ πράγματα τῆς γῆς αὐτῆς. Ἡ καρδιὰ κάθε πιστοῦ πρέπει νὰ εὑρίσκεται ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται ὁ θησαυρός μας, ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς στὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία, μᾶς προτρέπει : «Μὴ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται διατρυποῦσι καὶ κλέπτουσι, ἀλλὰ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζει καὶ οὔτε κλέπται διατρυποῦσι οὐδὲ κλέπτουσι. Ἐπειδὴ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας». Ἡ σκέψις αὐτὴ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀναγνωριζώμεθα ὡς τέκνα τοῦ Θεοῦ, πρέπει τὸ βλέμμα μας νὰ εἶναι διαρκῶς στραμμένο πρὸς τὰ ἄνω. Πρέπει νὰ θησαυρίζωμε στὸν οὐρανὸ καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ ἄνθρωπος διαφέρει τῶν ἄλλων δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τοῦτο: Κατὰ τὸ ὅτι δηλ. εἶναι πλασμένος ἐκ φύσεως νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὄχι πρὸς τὰ κάτω. Ἂν ἔχῃ τὸ βλέμμα του διαρκῶς στραμμένο πρὸς τὰ κάτω, τότε ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς τακτικῆς του αὐτῆς, θὰ εἶναι ἡ ἀποκτήνωσίς του.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜ. ΣΤΕΝΗΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς ἐνεκαινίασε ἐν Στενῇ τὴν λειτουργίαν διταξίου Γυμνασίου, τὴν ἵδρυσιν τοῦ ὁποίου τόσον ἐκθύμως ὑπεστήριξεν καὶ ἡ «Ἐθνικὴ Φωνή»:

Τὸν κ. Βογιατζῆν ὑπεδέχθησαν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς κωμοπόλεως οἱ κάτοικοι τῆς Στενῆς σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μὲ ἐπικεφαλῆς τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν χωρίων τῆς περιφερείας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Χαλκίδι Φιλοπροοδευτικοῦ Συλλόγου Διρφύων» ἐκ τῶν κ.κ. Ὀδυσ. Παλαιολόγου, προέδρου, Θεοδώρ. Καμπούρη, Στεφ. Μπεληγιάννη, Κ. Κούρου καὶ Γ. Βλάχου, ἐνῷ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἔκρουον χαρμοσύνως.

Νεάνις μὲ τοπικὴν ἐνδυμασίαν προσέφερεν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἀνθοδέσμην συνοδεύσασα αὐτὴν διὰ καταλλήλου προσλαλιᾶς, ἐνῷ ἄλλαι ἔρανον αὐτὸν μὲ ἄνθη.

Ὁ κ. Βογιατζῆς συγκεκινημένος ἐκ τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς ὑποδοχῆς μετέβη πεζῇ συνοδευόμενος ὑπὸ χιλιάδων λαοῦ μέχρι τοῦ διδακτηρίου, ὅπου ἐψάλη ἁγιασμός, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου προσεφώνησαν τὸν κ. Ὑπουργὸν ὁ Δ)ντὴς τοῦ Σχολείου Στενῆς κ. Γιαννοῦκος, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Διρφύων κ. Παλαιολόγου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμ)λίου Ὑπουργείου Παιδείας κ. Χατζῆς, καὶ ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Α'. Γυμνασίου Ἀρρένων κ. Κ. Ἀντωνόπουλος, οἵτινες ἐξύμνησαν τὴν ἐργατικότητα τοῦ ρέκτου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ ἐτόνισαν τὰς διαφόρους ἀνάγκας ποὺ ἔχει ἡ προικισμένη ἀπὸ φυσικὰς καλλονὰς Στενή.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Ἀπαντῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξέθεσε διὰ μακρῶν τὰ ὑπὲρ τῆς Παιδείας μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καθὼς καὶ τὸ προσωπικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Παιδείας εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερα στρώματα τοῦ Ἑλλην. Λαοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ προγράμματος καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸ Γυμναστήριον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη νὰ ἐνισχύσῃ διὰ τὴν ὁλοκλήρωσίν του, καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε εἰς πρόγευμα παρατεθὲν ὑπὸ τῶν κατοίκων εἰς τὸ ὁποῖον παρευρέθησαν ὑπὲρ τὰ 200 ἄτομα. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ κ. Βογιατζῆς ἐξέχθη ἐπιτροπὰς ἐξ ὅλων τῶν πέριξ τῆς Στενῆς ὀρεινῶν χωρίων καὶ ἐπέλυσε διάφορα ἀπασχολοῦντα τὴν περιφέρειαν ζητήματα.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ὁ κ. Ὑπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας του, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Νομάρχου Εὐβοίας κ. Ἰωάννου, Δημάρχου Χαλκιδέων κ. Μαργαρίτη, τῶν προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κ. κ. Χατζῆ καὶ Γκιζελῆ, τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Ἀργυρίου, τοῦ Διευθυντοῦ μας κ. Ν. Ζωγράφου, τῶν κ. κ. Κ. Παπουτσῆ καὶ Καλαποδᾶ, ἐπεσκέφθη τὰς Κοινότητας Καμπιὰ καὶ Καθενοὺς ὅπου τοῦ ἐπεφυλάχθη θερμοτάτη ὑποδοχὴ καὶ ἐπέλυσε διάφορα ζητήματα ἀπασχολοῦντα τοὺς κατοίκους. Τὸ ἑσπέρας ὁ κ. Βογιατζῆς ἐπιστρέψας εἰς Χαλκίδα ἐδέχθη πλείστας ἐπιτροπὰς καὶ ἀνεχώρησε ἀργὰ τὴν νύκτα εἰς Ἀθήνας.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

—Μεγάλη ἐπιτυχία ἔκαμαν οἱ καρδινάλιοι στὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου Πάπα.

—Καὶ τί Πάπας, πάπαρος ὅπως τὸν δείχνει ἡ φωτογραφία του.

—Καὶ τὸ νέον ὄνομα αὐτοῦ, ἂν θέλετε νὰ μάθετε, Ἰωάννης.

—Ποῦ εἶναι, τώρα, ἡ Πάπισσα Ἰωάννα.

—Θὰ ταίριαζαν μιὰ χαρά, ὁ Ἰωάννης κ' ἡ Ἰωάννα !

—Πρὸ μέρες μᾶς ἐπεσκέφθησαν τὰ καλουτάκια ποὺ ἔχουν γίνει Καλουτάρες.

—Δὲν ἦλθαν στὴ πόλι μας γιὰ νὰ δείξουν, αὐτὴ τὴ φορά, τὰ κάλλη τους.

—Αὐτὰ τοὺς τὰ πῆραν τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ 'πάνω τους.

—Ἀλλὰ τὸ καλλιτεχνικό τους ταλέντο :

—Καὶ μὲ τὰ τάκα—τάκα τὰ τακουνάκια, χόρευαν, μὲ τὴν... λύρα τοῦ «Ὀρφέα», τὰ Καλουτάκια· καὶ ἀκολουθοῦσαν τὰ παλαμάκια.

—Ὕστερα ἀπὸ τὸ κομμάτιασμα τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερία τους οἱ ὀπαδοί του.

—Ὁ Θεὸς ἄς τοὺς φωτίσῃ καὶ ἄς τοὺς φέρῃ εἰς τὰ δεξιά, μιὰ ποὺ ἀγαποῦν τὸ καλὸ τῆς Ἑλλάδος.

—Σὲ μιὰ αἴθουσα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας φανερώθηκε ὁ ὑπαίτιος τῆς σφαγῆς τοῦ Δημητρίου Σελεμέτα, ὁ Χατήρας.

—Μά, τόσο χατῆρι ἔχει αὐτὸς ὁ κουκουὲς ὁ Χατήρας, γιὰ νὰ μολύνῃ ἐλεύθερα τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων;

—Δὲν εἶχε ἄδικο ὁ Νῖκος Σελεμέτας, ποὺ τοῦ ρίχθηκε γιὰ νὰ τὸν πνίξῃ.

—Μᾶς ἄνοιξε τὴν καρδιά μας, στὴ Στενή, ὁ Κώστας Γιαμᾶς, μὲ τὸ ψήσιμο τῶν σφαχτῶν του ποὺ μᾶς σερβίρισε στὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου.

—Κι' ὅλη ἡ καλὴ παρέα μου συμφώνησε μὲ τὴ πρότασί μου :

—«Ὁ Γιαμᾶς, εἶναι γιὰ μᾶς ἐκεῖνος ποὺ ἔπρεπε».

—Τὸ πόσο κόστισαν αὐτὰ τὰ σφαχτὰ τοῦ Κὺρ Κώστα, δὲν ξεύρω.

—Γιατὶ ἐγὼ ἔφαγα καὶ ἤπια «εἰς ὑγείαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ» καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Βογιατζῆ, ποὺ παιδεύεται νὰ θεμελιώνῃ σχολεῖα καὶ νὰ ἐγκαινιάζῃ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν Γυμνασιακῶν Παραρτημάτων. Ζ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

Διά κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καί Συγκοινωνιῶν καί Δημοσίων Ἔργων, μετά πρότασιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Χαλκίδος ἐπιβάλλεται εἰδικόν τέλος κυκλοφορίας ὀχημάτων διά τῆς γεφύρας τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου, πρός κατασκευήν νέας τοιαύτης. Τό τέλος διοδίων ἐπί τῶν φορτηγῶν καί λεωφορείων Δημοσίας χρήσεως θά βαρύνη τόν ἐπιβάτην καί τό μεταφερόμενον ἀγαθόν.

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Εὐβοίας, ἡ Γενική Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδος μετά τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος διοργανώνουν εἰς τήν πόλιν μας 5θήμερον Ἐκπαιδευτικήν διάσκεψιν, τήν ὁποίαν θά παρακολουθήσουν 100 ἀνώτατα Συνδικαλιστικά Στελέχη, ἐξ ὅλων τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων καί Ὁμοσπονδιῶν τῆς χώρας.

Σκοπός τῆς διασκέψεως ταύτης εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν προβλημάτων πού συνεπάγεται ἡ συμμετοχή τῆς Χώρας μας στήν Εὐρωπαϊκήν Κοινήν Ἀγορά καί ἐπί τῶν θεμάτων αὐτῶν θά διδάξουν εἰδικοί καθηγηταί τοῦ Ἐξωτερικοῦ καί τῶν ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων μας.

Τά μαθήματα ταῦτα θά δύνανται νά παρακολουθήσουν καί πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διά τό μέγα πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας, τουτέστιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς ἀγορᾶς.

Ἡ Διάσκεψις θά πραγματοποιηθῇ ἀπό 10 ἕως 15 Νοεμβρίου εἰς τό Ξενοδοχεῖον «ΛΟΥΣΥ».

ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Παρά τῆς Ἀγροτ. Τραπέζης ἐδόθησαν συμπληρωματικαί ὁδηγίαι πρός τά κατά τόπους Ὑποκαταστήματά της διά τήν οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν τῶν ναυπηγούντων ἁλιευτικά σκάφη (μηχανότρατες) καί μετά τήν 1ην Ἰανουαρίου 1957. Ἡ ἐνίσχυσις αὐτή θά ἀφορᾷ τήν συμπλήρωσιν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτῶν, τήν κατασκευήν ψυκτικῶν θαλάμων, τήν προμήθειαν καί ἐγκατάστασιν ψυκτικῶν μηχανημάτων καί τήν προμήθειαν ραδιοτηλεφώνων καί ἠχοβολιστικῶν μηχανημάτων.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓ. ΝΤΑΣΙΟΥ
Θεμιστοκλέους 37—Τηλ. 614—905
ΑΘΗΝΑΙ
—o—
Ὁ κ. Ντάσιος γνωρίζει εἰς τήν πελατείαν του ὅτι ἔληξε ἡ συνεργασία του μετά τῆς Κλινικῆς «Ἀρβανιτάκη» καί δέχεται εἰς τήν Κλινικήν του.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΛΗΡΟΥΧΩΝ

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΗΣ
«ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ»
ΧΑΛΚΙΔΑ

Ἔχομεν τήν τιμήν νά παρακαλέσωμεν ὅπως καταχωρήσητε εἰς τήν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα, πού τόσον πολύ ἀγωνίζεται ὑπέρ τῶν ἀγροτῶν, τά κάτωθι :

Τυγχάνοντες κληροῦχοι τοῦ ἐν Τριάδι ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος Κριεζώτου, ἐκλήθημεν εἰς τό Πρωτοδικεῖον Χαλκίδος τήν 12)6)58, προκειμένου νά καθορισθῇ ἡ ἀξία τοῦ ὑπό τῆς Ε. Α. Χ. παραχωρηθέντος κλήρου μας. Πλήν ὅμως ἡ συζήτησις, ἐπί τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀνεβλήθη διά τήν 30ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. διά ν' ἀναβληθῇ καί πάλιν ἐπ' ἀόριστον.

Ἐφ' ὅσον μέχρι σήμερα δέν ἐγένετο ὁριστική κατάληψις τοῦ ὡς ἄνω ἀπαλοτριωθέντος κτήματος καί, κατά συνέπειαν, δέν εἶναι δυνατόν νά προηγηθῇ ὁ καθορισμός τῆς ἀξίας τῶν εἰς ἡμᾶς παραχωρηθέντων κληροτεμαχίων, πρός τί νά ὑφιστάμεθα ἀσκόπους δαπάνας καί ταλαιπωρίας ; Ποῖος εἶναι ὁ ὑπεύθυνος αὐτῶν; Θά ἠθέλαμεν νά μάθωμεν.

Μετά τιμῆς καί εὐχαριστιῶν

Οἱ Πρόεδροι τῶν Συν)σμῶν
Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν
Ψαχνῶν : ΚΩΝΣΤ. ΠΕΣΚΙΡΑΣ
Μακρυκάπας : ΕΥΘ. ΜΠΑΛΛΑΣ
Παλιούρων: ΝΙΚ ΡΟΥΣΟΥΛΗΣ
Λούτσης: ΑΘΑΝ. ΚΟΥΤΣΑΥΤΗΣ
Πλατάνας : ΚΩΝ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ Α. Τ. Ε.

ΑΜΦΙΘΕΑ, (Τοῦ ἀντ]τοῦ μοῦ μας). — Ἐπανειλημμένως ἔτυχε νά διαπιστώσω τό ἐνδιαφέρον καί τήν στοργήν πού ἐπιδεικνύει πρός τόν ἀγροτικόν μας κόσμον ὁ Διευθυντής τοῦ ἐν Χαλκίδι Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Βελιανίτης. Ἡ προσήνειά του, ὁ αὐθορμητισμός του, ἡ διευκόλυνσις εἰς τήν ἄμεσον ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀγροτῶν μας, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν κατανόησιν κατά τάς συναλλαγάς των εἰς τήν Α. Τ. Ε. συνετέλεσαν ὥστε ὁ κ. Βελιανίτης νά ἀποσπάση τήν ἀγάπην καί τήν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ.

ΔΗΜ. ΑΘ. ΒΟΡΓΙΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΛ)ΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΝ

Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν
Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆν
Ἀθήνας

Δημοτικόν Σχολεῖον Πολιτικῶν καί γονεῖς ἀπόρων μαθητῶν κατόπιν παραλαβῆς ἀποσταλείσης παρ' Ὑμῶν γραφικῆς ὕλης καί σχολικῶν βιβλίων εὐσεβάστως δεχθῆτε θερμάς εὐχαριστίας.

Πρόεδρος Σχολ. Ἐφορείας
Πολιτικῶν
Γεώργιος Κ. Μούτουπας

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΚΥΜΗ ΣΧΟΛΗΣ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΩΝ

ΚΥΜΗ, 10.11.58 — Σήμερον τήν μεσημβρίαν, παρουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ καί Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Γ. Ἀνδριανοπούλου ἐγένοντο τά ἐγκαίνια τῆς εἰς τήν παραλίαν τῆς πόλεώς μας Δημοσίας Σχολῆς Πλοιάρχων Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τήν ὁποίαν ἵδρυσεν, ὡς γνωστόν, ὁ κ. Βογιατζῆς.

Μετά τόν ἁγιασμόν, ὁ ὁποῖος ἐψάλη παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καί πλήθους ἐνθουσιῶντος κόσμου, ἐπηκολούθησαν προσφωνήσεις καί ἀντιφωνήσεις καί εἶτα ἔλαβον τόν λόγον οἱ ὑπουργοί κ. κ. Βογιατζῆς καί Ἀνδριανόπουλος, οἵτινες ἐξέφρασαν τήν χαράν των διά τήν λειτουργίαν τῆς νέας αὐτῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία ἐπισφραγίζει μίαν ἀπό μακροῦ χρόνου ναυτικήν παράδοσιν τῆς Κύμης καί τῆς περιοχῆς της, καί ἐξέφρασαν τήν πεποίθησίν των ὅτι αὐτή θά δικαιώση τούς μόχθους τῶν ἱδρυτῶν της διά τήν ἀνάπτυξιν τοῦ πλουτοπαραγωγικοῦ κλάδου τῆς ναυτιλίας μας.

Ν. Μ.

ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΑΓ. ΛΟΥΚΑΝ

ΑΓ. ΛΟΥΚΑΣ — Μεγαλοπρεπής ὑπῆρξεν ὁ ἑορτασμός τῆς 28ης Ὀκτωβρίου καί εἰς τό χωρίον μας. Περί τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς ὡμίλησεν ὁ ἐνθουσιώδης διευθυντής τοῦ Σχολείου μας κ. Εὐάγ. Παπαϊωάννου, ὅστις καί κατέθεσεν στέφανον εἰς μνήμην τῶν πεσόντων ἡρώων, καί ἐπηκολούθησεν παρέλασις τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τοῦ Σχολείου.

Εἰς ἰδιαιτέραν συγκέντρωσιν μέ πρωτοστάτας τόν Πρόεδρον τῆς Κοινότητός μας καί τόν Ἀστυν. Σταθμάρχην κ. Β. Πολυχρονόπουλον, ὁ τελευταῖος ἐξῆρε, σύν τοῖς ἄλλοις, καί τό ἐθνικόν ἔργον τῶν Διδασκάλων τοῦ χωρίου μας καί ἐτόνισεν τήν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεποῦς ἡρῴου εἰς τήν κεντρικήν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ. Πρός τόν σκοπόν αὐτόν, ἀπεφασίσθη ὅπως δοθῇ, κατ' αὐτάς σχολική ἑορτή.

Α. Μ.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων, ἐδόθη τό ἑσπέρας τῆς 3ης τρ. μηνός εἰς τήν κατάμεστον ἀπό ἀξιωματικούς αἴθουσαν τοῦ Κινηματοθεάτρου τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς Πεζικοῦ διάλεξις μέ ὁμιλητήν τόν καθηγητήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Α. Τσιριντάνην μέ θέμα: «Ἡ σημερινή θέσις τοῦ κομμουνιστικοῦ προβλήματος»..

Ὁ ὁμιλητής, τόν ὁποῖον ἐπρολόγησεν καί παρουσίασεν εἰς τό ἀκροατήριον ὁ Διοικητής τῆς Σχολῆς κ. Γ. Καραχάλιος, ἀφοῦ συνέκρινε τόν κομμουνισμόν τοῦ 1948 μέ τόν τοῦ 1958 καί ἐξέθεσε τάς ὁμοιότητας καί τάς διαφοράς ἐτόνισε τήν ἑξῆς ἀλήθειαν :

«Κύριοι, ὁ σημερινός Κομμουνισμός παρουσιάζεται μέ νέον ὅπλον : Τήν σαπίλαν τοῦ ἀστοῦ, ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται μέ τήν ἔλλειψιν ἠθικῆς ἐπιβολῆς καί τό ξεχαρβάλωμα τῆς κρατικῆς μηχανῆς πού τό ρεκόρ ἔχει ἡ Ἑλλάς».

Ἐπισφραγίζων τήν ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν του ὁ κ. Τσιριντάνης, ἡ ὁποία ἐκράτησεν αἰχμάλωτον τό ἀκροατήριον, ἐξέφρασε τόν ἄπειρον σεβασμόν του πρός τήν ἡγετικήν εὐθύνην τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ καί ηὐχήθη ὅπως οὗτος διακριθῇ καί εἰς τήν πνευματικήν ἡγεσίαν.

**

—Τήν 2αν)11)58 ἡ ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ εἰσαγγελέως κ. Θ. Μαυρίκα Ἑταιρία Προστασίας Ἀνηλίκων ἔδωσε εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ «ΛΟΥΣΥ» διάλεξιν μέ ὁμιλήτριαν τήν νευροψυχίατρον κ. Μαρίαν Παλαιολόγου μέ θέμα : «ψυχοπαθολογία ἐνήλικος καί παιδός».

Ἡ κ. Παλαιολόγου ἀνέπτυξε τό θέμα της μέ σαφήνειαν καί παρατηρητικότητα, προκαλέσασα τό ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν της.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γάμοι

Ὁ κ. Γεώργιος Εὐαγ. Βλάχος, ἑστιάτωρ καί ἡ δνίς Παναγιώτα Ἀντ. Παπαϊωάννου ἐτέλεσαν τούς γάμους των ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ.

—Ἑορταί

Κατά τήν 30ην Ν)βρίου ἐ.ἔ. ἑορτήν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου δέν θά ἑορτάση οὔτε θά δεχθῇ ἐπισκέψεις ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Ἀνδρέας Ἰωάννου.

—Εἰσαγωγικαί ἐξετάσεις

Τήν ἐπαξίως εἰσαχθεῖσαν, κατόπιν ἐξετάσεων, τόσον εἰς τήν Φιλοσοφικήν ὅσον καί εἰς τήν Νομικήν Σχολήν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου δίδα Δήμητραν Ἀνδρ. Στίγκα, συγχαίρω θερμότατα.

Χρ. Γλυκός

—Ἀριστοῦχος μαθητής

Ὁ πάντα ἀριστεύων μαθητής τοῦ Β' Γυμνασίου Χαλκίδος, Εὐάγγελος Καϊμάκης, προσφιλής υἱός τοῦ συμπαθοῦς γραμματέως τῆς Κοινότητος Νέας Ἀρτάκης κ. Κων. Καϊμάκη, ἠρίστευσεν καί ἐφέτος μέ βαθμολογίαν 19 1)2.

Τόν ἐπιμελέστατον αὐτόν μαθητήν καί τούς γεννήτοράς του συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

ΠΕΝΘΗ

—Γεώργιος Πανοῦργος

Καί ἄλλος φανατικός καί παλαιός ἀναγνώστης τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» εἰς Μεσοχώρια Καρυστίας, ὁ Γεώργιος Πανοῦργος, ἐγκατέλειψε τόν κόσμον τοῦτον, κληθείς πλησίον τοῦ Πλάστου του.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

—Εἰς μνήμην Χρ. Θηβαίου

Εἰς μνήμην τοῦ τέως Ὑπουργοῦ Χρήστου Θηβαίου ὁ Ὑπουργός Παιδείας κ. Γεώργιος Βογιατζῆς ἀπέστειλε εἰς τήν Σχολικήν Ἐφορείαν Ἱστιαίας ποσόν δραχμῶν τριακοσίων (300) ὑπέρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Γυμνασίου Ἱστιαίας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθμός 558)1958

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

……

Διά ταῦτα

Δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν τοῦ δηλοῦντος.

Κηρύσσει τόν Ἀντώνιον Ἀναστ. Κυριακόπουλον, ἔμπορον, κάτοικον Ἱστιαίας εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Ὁρίζει ἡμέραν παύσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ τήν 10ην Σεπτεμβρίου 1958.

Διορίζει Εἰσηγητήν τόν νεώτερον κατά διορισμόν Πρωτοδίκην τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Διορίζει προσωρινόν σύνδικον τόν Εὐστάθιον Μαργέλην, Δικηγόρον, κάτοικον Χαλκίδος.

Ὁρίζει ὅπως τήν 25ην Νοεμβρίου 1958 ἡμέραν Τρίτην καί ὥραν 11 π. μ. συνέλθη ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως ἵνα δώση πληροφορίας πρός σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν εἰκαζομένων πιστωτῶν καί προβῇ εἰς τήν ἐκλογήν τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου.

Διατάσσει τήν ἐπίθεσιν σφραγίδων ἐπί τῆς περιουσίας τοῦ πτωχοῦ.

Διατάσσει τήν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διά τοιχοκολλήσεως εἰς τό Δημαρχιακόν Κατάστημα Ἱστιαίας, Χαλκίδος καί Ἀθηνῶν, ἀποσπάσματος δέ ταύτης εἰς τήν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Ἐθνική Φωνή» καί εἰς Δελτίον Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν.

Κηρύσσει τήν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἐπιβάλλει τήν δικαστικήν δαπάνην τῆς παρούσης δίκης ἐκ δραχμ. πεντακοσίων (500) εἰς βάρος τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 7 Νοεμβρίου 1958.

Ὁ Προεδρεύων
ΔΗΜ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Γραμματεύς
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Αἱ παγκοσμίου φήμης
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
LADA
ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ
Εἰς ὅλους τούς τύπους διά κάθε οἰκογένειαν.
Γενικός Ἀντιπρόσωπος
διά τήν Εὔβοιαν
ΣΩΤ. ΓΙΑΚΟΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ
ΦΩΤΟ — ΟΠΤΙΚ
Κριεζώτου 35 — Τηλ. 5.44
ΧΑΛΚΙΣ
Ἐπισκεφθῆτε τήν Ἔκθεσίν μα,

ΔΕΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Δ. Ε. Η. προκηρύσσει διαγωνισμόν διά τήν 28ην Νοεμβρίου 1958 διά τήν ἐκποίησιν 1555 περίπου κενῶν στροφείων ἀγωγῶν εὑρισκομένων εἰς τά κάτωθι σημεῖα :

150 τεμ. περίπου, εἰς Θήβας
15 » » » Ἄγραν
270 » » » Καρδίτσαν
360 » » » Πάτρας
100 » » » Λοῦρον
300 » » » Χαλκίδα
360 » » » Βόλον

Πληροφορίαι, ὅροι καί ἀντίτυπα διακηρύξεως παρέχονται καθ' ἑκάστην καί ὥρας 12—14 εἰς Ὑπηρεσίαν Προμηθειῶν ΔΕΗ, Μέγαρον Μ.Τ.Σ. Σταδίου 4, 2ος ὄροφος, δωμάτιον ἀριθ. 223, ὡς καί Ὑπηρεσίαν Προμηθειῶν ΔΕΗ Θεσ)νικης, ὁδός Ἔδισσον 2 καί Περιφερειακά Γραφεῖα ΔΕΗ Βόλου, Πατρῶν, Χαλκίδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
25
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958
Ἀριθ. Φύλλου 605
Τιμὴ Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 817-021
Ἀντιπρόσωπος: ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία: Κατσικογιάννη 13

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

Οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκίδος καὶ ὁλοκλήρου τῆς Εὐβοίας ἐξέφρασαν τὴ παρελθοῦσαν Τρίτην μαζὶ μὲ τὰ αἰσθήματα λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην των πρὸς Αὐτὸν διὰ τὴν μεγάλην καὶ τόσον ἀποδοτικὴν σταυροφορίαν του, πρὸς προικοδότησιν ἀπόρων κορασίδων. Δὲν ἔχει σημασίαν πόσα βιβλιάρια διένειμε κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπίσκεψίν Του. Σημασίαν ἔχει αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονός, ἡ φιλολαϊκὴ καὶ λαμπρὰ Βασιλικὴ χειρονομία.

Εἰς τὴν ἰδικήν Του ἐμπνευσιν καὶ πρωτοβουλίαν ὀφείλεται ἡ θέσπισις τοῦ θεσμοῦ τῆς προικοδοτήσεως ἀπόρων Ἑλληνίδων, τῆς ὁποίας μετέχουν ὁλοψύχως ἡ Βασίλισσα καὶ τὰ τέκνα Των. Μεγίστη ἡ σημασία τοῦ θαυμασίου ἔργου καὶ ὑψίστη ἡ κοινωνικὴ σκοπιμότης του.

Τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς μας Οἰκογενείας παραδιδόμενα βιβλιάρια εἰς τὴν πτωχὴν ἀγρότισσαν καὶ τὴν ἐργάτριαν, διὰ τὴν αὐριανὴν προῖκα τῆς μικρᾶς θυγατρός των, γεμίζει μὲ χαρὰν καὶ ἐλπίδα τὰς ἀπόρους Ἑλληνικὰς οἰκογενείας, διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀποκατάστασιν τῶν κοριτσιῶν των καὶ πείθουν αὐτὰς ὅτι δὲν παραμένουν λησμονημέναι καὶ ἀβοήθητοι, ὅτι ὑπάρχει δι' αὐτὰς θερμὴ πατρικὴ προστασία, προσφερομένη ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἔθνους, τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Οἰκογένειάν Του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Δὲν ἔχει παρέλθη πολὺς χρόνος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν, οἱ ἐργαζόμενοι, καὶ εὐρύτερον ἡ κοινὴ γνώμη, ἠσθάνθησαν ἱκανοποίησιν καὶ ἐχειροκρότησαν θερμῶς τήν, ἐπεμβάσει τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ, ὑπογραφὴν τῶν ἐθνικῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας. Καὶ ἤδη, νέα ἱκανοποίησις προκαλεῖται εἰς τὸ δημόσιον αἴσθημα, μὲ τὴν ὁμαδικὴν κατάθεσιν πρὸς ψήφισιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Δημητράτου σειρᾶς νομοθετημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιλύονται πολλὰ ζωτικά, καὶ ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμοῦντα, ζητήματα τῶν ἐργαζομένων, καὶ τίθενται οὕτω τὰ θεμέλια, μιᾶς εὐρυτάτης καὶ ἠγγυημένης ἀποδοτικῆς, κοινωνικῆς πολιτικῆς.

Μόνον μία τοιαύτης φύσεως πολιτική, θεμελειωμένη εἰς τὴν χώραν μας, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτρέψη τοὺς ἐργαζομένους, νὰ ἐμπλακοῦν εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἀπογοητεύσεως ἐκ τῆς κρατικῆς ἐγκαταλείψεώς των καὶ νὰ τραποῦν πρὸς τὰς ἐθνοφθόρους ἐπιδράσεις τοῦ παναθλίου κομμουνισμοῦ.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ οὐρανὸς διὰ τὸν Χριστιανὸν εἶναι μία ἀναμφισβήτητος πραγματικότης. Πολλὲς φορὲς ἡ λέξις αὐτὴ ἀνεβαίνει στὰ χείλη μας, ἀπασχολεῖ τὸν νοῦ μας καὶ καθίσταται ἡ ὑστάτη ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς μας. Τί εἶναι, ὅμως, οὐρανός, ποῦ βρίσκεται καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ κάτοικοί του; Τὰς πληροφορίας αὐτὰς περὶ τῆς ὑπερφυσικῆς πραγματικότητος τοῦ οὐρανοῦ, θὰ τὰς ἀρυσθοῦμε ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, τὴν μόνη ἀσφαλῆ πηγὴ τῶν γνώσεών μας.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν ἔννοιαν τῆς λέξεως, ἡ λέξις «οὐρανός», σημαίνει τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων ὄντων. Ἐάν, λοιπόν, ὑποθέσωμε ὅτι τὸ σύμπαν, ἡ δημιουργία, εἶναι διῃρημένη εἰς δύο μέρη, τὸ ἄνω μέρος καλεῖται οὐρανὸς καὶ τὸ κάτω γῆ. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη γενικὴ σημασία τῆς λέξεως οὐρανὸς εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην.

Ὑπὸ τὴν στενωτέραν της ἔννοιαν ἡ λέξις σημαίνει, τὸ «στερέωμα», τὴν ἔκτασιν δηλ. ἐκείνην ποὺ ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς δημιουργίας (Γέν. α' 6—8). Ἡ δευτέρα αὐτὴ σημασία τῆς λέξεως, ἄλλοτε μὲν λαμβάνεται κατὰ γράμμα, ἄλλοτε ὅμως χρησιμοποιεῖται καὶ μὲ μεταφορικὴ ἔννοια.

Ἡ τρίτη σημασία τῆς λέξεως, εἶναι ἐκείνη ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ ὑποσημάνῃ τὸ ἰδιαίτερο κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ. Τὸ μέρος αὐτὸ χαρακτηρίζεται ὡς ὁ τόπος τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν, τῆς μεγαλειότητος, τῆς δόξης, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἁγιότητος. Αὐτὸς εἶναι ὁ τόπος στὸν ὁποῖον ἀνέρχονται οἱ προσευχές. «Μετὰ ταῦτα σηκωθέντες οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ηὐλόγησαν τὸν λαόν· καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ἅγιον κατοικητήριον τοῦ Κυρίου» (Β' Χρον. λ' 27). Στὸ κατοικητήριο αὐτὸ ὁ Θεὸς ἔχει ἐγκαταστήσει τὸν θρόνο Του. Βλέπομε, λοιπόν, ὅτι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ εἶναι στὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ. Εἶναι ὑπεράνω τοῦ στερεώματος καὶ τῶν δημιουργημάτων Του. Ἀλλ' ἂν πολλὲς φορὲς ὁ οὐρανὸς περιγράφεται ὡς τὸ ἰδιαίτερον κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ, ἐν τούτοις κρίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος γιὰ νὰ χωρέσῃ ὁλόκληρη τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Οἱ προφῆται διακηρύττουν ὅτι ἡ μεγαλειότης τοῦ Θεοῦ εἶναι τόση, ὥστε ἀποκλείεται ὁ περιορισμὸς τοῦ χώρου. «Τίς ἐμέτρησε τὰ ὕδατα ἐν τῷ κοιλώματι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐστάθμισε τοὺς οὐρανοὺς μὲ τὴν σπιθαμὴν καὶ συμπεριέλαβεν ἐν μέτρῳ τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐζύγισε τὰ ὄρη διὰ τοῦ στατῆρος καὶ τοὺς λόφους διὰ πλάστιγγος;» (Ἠσαΐας μ' 12).

Ἡ τετάρτη σημασία τῆς λέξεως, ἔχει ἔννοιαν ἐσχατολογικήν. Οὐρανὸς κατ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν, εἶναι ἡ νέα σύνθεσις τῶν πραγμάτων, ὁ νέος κόσμος τῆς τελειότητος ποὺ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν σημερινὸ μας ἀτελῆ κόσμο. Συγκρινόμενος μὲ τὴν φθαρτὴ καὶ μεταβλητὴ γῆ, ὁ οὐρανὸς τοῦ μέλλοντος θὰ εἶναι αἰώνιος, ἀμετάβλητος καὶ μακάριος.

Καὶ αὐτὸς ὅμως ὁ οὐρανὸς συγκρινόμενος μὲ τὸν Θεό, τὸν δημιοργόν, εἶναι ὑπὸ κάποιαν ἔννοιαν παροδικὸς καὶ μεταβλητός· «Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ θέλουσι ἀπολεσθῆ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι παλαιωθῆ·

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΠΟΡΙΑ

Εἰς τὸ Κέντρον τῆς πόλεως, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθαν. Φιλαγος καὶ ὄπισθεν ἀκριβῶς τοῦ καταστήματος κ. Ν. Λάλου ὑπάρχει ἀκάλυπτον οἰκόπεδον ἀνῆκον εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν.

Τοῦτο ἔχει ἀπὸ μακροῦ καταντήσει, δυστυχῶς, τόπος ἀπορρίψεως σκουπιδιῶν καὶ κοινὸν οὐρητήριον, παρὰ τὰς διαρκῶς διαμαρτυρίας τῶν περιοίκων. Καὶ ἡμεῖς εἴχομεν γράψει ἐπανειλημμένως, πλὴν ματαίως.

Δεδικαιολογημένως συνεπῶς διερωτῶνται οἱ Χαλκιδεῖς. Δὲν ὑπάρχει τέλος πάντων, καμμία Ἀρχὴ ἁρμοδία πρὸς ἄρσιν αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ ἄγους εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως;

ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ, εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς», δημοσιευθέντος ἀρθριδίου μας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ κτηνοτρόφοι μας», διὰ τοῦ ὁποίου διεκτραγωδούσαμεν τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ κτηνοτροφικοῦ κόσμου, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, καὶ συνιστούσαμεν εἴς τε τὸν Πρόεδρον Κυβερνήσεως καὶ τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς νὰ μελετήσουν μετὰ προσοχῆς καὶ ἐγκαίρως τὸ πρὸς αὐτοὺς ὑποβληθὲν ὑπόμνημα τῶν Κτηνοτρόφων Εὐβοίας, χάριν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως μᾶς ἀπέστειλε τὴν ἑξῆς ἀνακοίνωσιν:

«Ἡ Κυβέρνησις δὲν παύει νὰ λαμβάνῃ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς κτηνοτροφίας καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Ἡ ἀποφασισθεῖσα παροχὴ δανείων ἐπαρκῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν κτηνοτροφῶν, ἡ μέλλουσα νὰ διενεργηθῇ ἀπογραφὴ τῆς κτηνοτροφίας, τὸ νομοθέτημα περὶ ἀναγκαστικῆς εἰσδοχῆς τῶν ποιμνίων εἰς τὰς δημοτικάς, κοινοτικὰς καὶ ἄλλας βοσκάς, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσάγεται εἶδος ἐνοικιοστασίου δι' ὅσους θὰ κριθῇ ὅτι ἔχουν ἀνάγκην, πάντα ταῦτα — καὶ ἀναφέρομεν τὰ τελευταῖα μόνον — καταδεικνύουν τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διὰ παντὸς τρόπου ἐνισχυθῇ καὶ ὁ κλάδος αὐτὸς τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, πρὸς μέγα ὄφελος τῶν κτηνοτρόφων. Ἐξ ἄλλου, δὲν εἶναι ἄγνωστον ὅτι θὰ ἱδρυθοῦν τυροκομεῖα καὶ γαλακτοκομεῖα εἰς ὡρισμένα κέντρα τῆς Ἐπαρχίας, πρᾶγμα ποὺ θὰ διευκολύνῃ τὴν διάθεσιν κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει πλήρη γνῶσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κτηνοτροφίας μας καὶ ἐργάζεται καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν μὲ δραστηριότητα, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κτηνοτρόφων, ἐνῷ συγχρόνως θὰ συγκομίσῃ κέρδη ἡ οἰκονομία μας ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ κτηνοτροφικοῦ μας πλούτου».

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἦλθε καὶ στὴν πόλι μας ὁ Βασιλεὺς καὶ σκόρπισε τὴν χαρὰ σὲ 200 ἄπορα κοριτσάκια, ποὺ προίκισε.

—Κατὰ τὴν διανομὴ τῶν βιβλιαρίων προικοδοτήσεως, ἕνας ὅμιλος νεανίδων, ποὺ ἔχουν ὡριμάσει, μοῦ εἶπε:

—«Κ' ἐμᾶς, ποὺ εἴμαστε, τώρα, γιὰ παντρειά, ποιὸς θὰ μᾶς προικίσῃ;».

—«Ἐσᾶς, κοπέλλες μου, τὶς εἶπα, σᾶς ἔχῃ προικίσῃ ἡ φύσις μὲ τέτοια θέλγητρα, ποὺ νὰ μὴν ἔχετε ἀνάγκη κι' ἀπὸ «πανοπροῖκι».

—«Ἰδού, οἱ νυμφίοι ἔρχονται, μέρα, μεσημέρι. Δὲν τοὺς βλέπετε;

—«Μπρός, λοιπόν, ἐπάνω τους, καὶ καλὴ ἐπιτυχία».

—Κι' οἱ νεάνιδες, ἔτρεξαν, συνάμενες καὶ κουνάμενες, πρὸς συνάντησιν τῶν νυμφίων, καὶ μετὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν.

—Ἡ Λαμπρινὴ τοῦ Θωμᾶ, ἀπὸ τὴν Αἰδηψό, ποὺ ἀπεπειθη, πρὸ μηνῶν, ν' ἀφαιρέσῃ τὸ φῶς τοῦ ἐκεῖ Πολιτ. μηχανικοῦ Δημ. Φαλλίδα, προσπαθεῖ, τώρα, νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὰ μάτια μὲ μιὰ «ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ» ποὺ τοῦ ἔστειλε!

—Ἐγὼ ἤξευρα πὼς οἱ Λαμπρινὲς πάντα φωτίζουν καὶ ποτὲ δὲν βυθίζουν τοὺς ἀνθρώπους στὸ σκοτάδι.

—Φαίνεται, ὅμως, πὼς αὐτὴ ἡ Λαμπρινή, ἀπετέλεσε τὴν ἐξαίρεσι τοῦ κανόνος.

—Καὶ κανόνα πίστεως εἶχε, καθ' ὁ Θωμᾶ, τὴν ἀπιστία πρὸς τὶς ὑποσχέσεις τοῦ Φαλλίδα, κ' ἔκαμε τό... θαῦμα της!!!...

—Συνεχίζεται ἡ ἀπογραφὴ τῶν διαφόρων Βιομηχάνων, Ἐπαγγελματιῶν, Βιοτεχνῶν, κ.λ.π.

—Κάποιος ἀπογραφεύς, ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὴν δήλωσι ἑνὰς συμπολίτου βιοτέχνου, τοῦ εἶπε:

—«Βάλε, λοιπόν, ὑπογραφή, Μάστορα, τί χαμπάρια»;

—Κακά, στραβὰ κι' ἀνάποδα, ἀπήντησε ἐκεῖνος καὶ κάθησε στ' ἀγκάθια.

—Καὶ τοῦτο, μήπως τοῦ ἔλθῃ καμμιὰ παλουκιὰ ἀπὸ τὴν Ἐφορεία, ὑπὸ τύπον «ἐξόδων ἀπογραφῆς!

—Μὲ τὸ ἄνοιγμα τῶν γιοματαριῶν τοῦ Σπύρου Κούκουρα, ξύπνησαν οἱ πελάτες τῆς Ταβέρνας του:

—Καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς κρασοπατέρας τῆς Χαλκίδος καὶ εἶπον:

—«Κρασὶ καλό, ἂν θέλετε νὰ πιῆτε, ἐλᾶτε νὰ μᾶς βρῆτε».

—Ἔλαμψεν, ἐν Λαμψάκῳ, μιὰ ἀκένωτος πηγὴ ὕδατος, ποὺ θὰ λύσῃ ὁλότελα τὸ πρόβλημα ὑδρεύσεως τῆς πόλεώς μας.

—Μόλις τ' ἄκουσε ὁ Δήμαρχός μας, ἔτρεξε ἐκεῖ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

—Καὶ εὑρεθεὶς εἰς τὸν τόπον τοῦ θαύματος, ποὺ ἐφανέρωσε ὁ ἐκ Λαμψάκου τῆς κώμης Ἅγιος Τρύφων, ἐξίστατο καὶ ἵστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα:

—«Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα· χαῖρε, φλογοδίψης παθῶν ἀπαλλάτουσα.

—»Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν· χαῖρε τῶν Χαλκιδέων θεραπεύουσα στεναγμόν.

—»Χαῖρε, ὅτι τοὺς διψῶντας Χαλκιδεῖς θὰ ποτίζῃς· χαῖρε, ὅτι τὴν ὕδρευσι τῆς πόλεώς μου ἐξασφαλίζῃς.

—»Χαῖρε, καὶ σὺ Λαὲ τῆς Χαλκίδος, διὰ τὴν πηγὴν αὐτὴν ποὺ νεράκι ἀναβρύττει· χαῖρε καὶ διὰ τὴν σωτηρία ἐμοῦ, τοῦ Δημάρχου σου Ἀντώνη Μαργαρίτη».

Ζ.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΙΣ ΓΥΜΝ)ΚΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ Β. ΕΥΒΟΙΑΝ

Τὴν 15ην καὶ 16ην ἱσταμένου ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Εὐβοίας, ἐπεσκέφθη τὸ Μαντούδιον, τὴν Λίμνην; τὴν Ἀγ. Ἄνναν καὶ τὴν Ἱστιαίαν, ὅπου οἱ κάτοικοι τοῦ ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχήν. Τὴν 16ην ὁ κ. Βογιατζῆς κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ γυμνασιακοῦ κτιρίου Ἱστιαίας καὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγ. Γεωργίου. Ἀκολούθως μεταβὰς εἰς Ν. Συνασσὸν ἐνεκαινίασεν τὴν σχολὴν ταπητουργίας.

Ὁ κ. Ὑπουργός, ἀπ'ὅπου διῆλθεν, ἐξήτασε τὰ διάφορα αἰτήματα τῶν κατοίκων τῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων τῆς Βορείου Εὐβοίας καὶ ἐκράτησεν σχετικὰς σημειώσεις, . εἰς δὲ τὸ Μαντούδιον καὶ τὴν Ἁγίαν Ἄνναν ὑπεσχέθη τὴν ἵδρυσιν ἐκεῖ Γυμνασιακῶν Παραρτημάτων.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ὡς περιένδυμα θέλεις τυλίξει αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῇ, σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτὸς καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείψει», (Ψαλμ. ρβ'25—27). Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη προβλέπει τὴν ἡμέραν τῆς θείας διαδικασίας καὶ κρίσεως. Ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τῆς κρίσεως αὐτῆς, ἡ σημερινὴ τάξις τοῦ κόσμου θὰ διαλυθῇ καὶ θὰ γίνῃ μία γενικὴ ἀνακαίνισις. Θὰ γίνῃ μία νέα δημιουργία στὴν ὁποία θὰ ὑπάρχῃ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ὁποίας ἕνας νέος οὐρανὸς θὰ εἶναι τὸ ἀναπόσπαστο μέρος. «Ἰδού, νέους οὐρανοὺς κτίζω καὶ νέαν γῆν, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι μνήμη τῶν προτέρων, οὐδὲ θέλουσι ἔλθει εἰς τὸν νοῦν» (Ἡσ.ξε'17). Γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε στοὺς ἑαυτούς μας τὸ μακάριο αὐτὸ ταξεῖδι δύο μέσα χρειάζονται : Ἡ μετάνοια καὶ ἡ σωτηρία μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Διακήρυξις
Ἐκποιήσεως Ἀκινήτων

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Γεωργίου Ἡλία ἐν Λ. Αἰδηψοῦ, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1794)58 ἐγκρίσεως τῆς Ἱ. Συνόδου, δύο οἰκόπεδα κείμενα εἰς Ἱστιαίαν καὶ συνεχόμενα μὲ τὴν ἄρτι ἐκποιηθεῖσαν οἰκίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Μηχανικοῦ κ. Δ. Φαλλίδα.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Ἱστιαίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν,

Τῆς συγγραφῆς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ, Μητροπόλεως καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ.

Ἐν Ἱ Μονῇ τῇ 12η Ν)βρίου 1958

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ
ΔΙΑ ΤΟΝ Ι. ΚΛΗΡΟΝ

Ἐπωφελούμενος ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς κ. Νικ. Ζωγράφος τῆς ἐν Στενῇ συναντήσεώςτου, μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων κ. Γ. Βογιατζῆ, συνεχάρη αὐτὸν διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ληφθέντα νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνύψωσιν τοῦ Ἱ. Κλήρου, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν, οὗτος, νὰ ἀντιμετωπίζῃ καὶ νὰ καταρρίπτῃ τὰς θεωρίας τῶν ἀθέων ἐρυθρῶν Ἀρείων. Ἀκολούθως, καὶ δι' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων, ὁ διευθυντής μας συνηγόρησεν ἐνθέρμως, καὶ διὰ ζώσης φωνῆς, ὑπὲρ τῆς ταχείας ἐπιλύσεως τοῦ χρονίζοντος ζητήματος τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν πενομένων καὶ γυμνητευόντων ἱερέων, ἰδίᾳ τῆς ὑπαίθρου, καὶ παρεκάλεσεν τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, ἡ ὁποία προκαλεῖ δυσμενῆ σχόλια εἰς βάρος τοῦ Ἱ. Κλήρου.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Βογιατζῆς, εἶπεν ὅτι τρέφει ἀπέραντον σεβασμόν, ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι, ἐκπληρῶν ἐπιθυμίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ, θὰ πράξῃ ὅ,τι εἶναι δυνατόν, ἵνα οἱ ἐφημέριοι ἱερεῖς καθέξουν τὴν προσήκουσαν εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν.

Οἱ παριστάμενοι κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἱερεῖς τῆς κωμοπόλεως Στενῆς καὶ τῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας συνεχάρησαν τὸν Διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος μας, διὰ τὴν ἔνθερμον ὑπὲρ αὐτῶν συνηγορίαν του, καὶ ἐξέφρασαν πρὸς τὸν κ. Βογιατζῆν τὰς ἐκ τῶν προτέρων εὐχαριστίας των καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των, εὐχηθέντες εἰς αὐτὸν πλήρη εὐόδωσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου του.

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὴν πενθήμερον Συνδικαλιστικὴν διάσκεψιν ποὺ γίνηκε στὸ «ΛΟΥΣΥ» ἀπὸ 10—15 τρέχοντος μηνὸς μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Εὐβοίας καὶ Γ.Σ.Ε.Ε. ἔλαβον μέρος 25 ἐκπρόσωποι Ὁμοσπονδιῶν καὶ Ἐργατικῶν Κέντρων.

Διδάξαντες ἦσαν ὁ Βέλγος κ. Μορὼ Γραμματεὺς τῆς Βελγικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργασίας, ὁ κ. Πόρνολέγκεν Διευθυντὴς Σπουδῶν τῆς Γερμανικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργασίας, ὁ κ. Κατζουράκης Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, οἱ τεχνικοὶ Σύμβουλοι τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κ.κ. Γεώργ. Λάσκαρης καὶ Κ. Λάσκαρης καὶ ὁ Γάλλος κ. Ντομέρκ, Διευθυντὴς τοῦ Σχεδίου ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς Ἠπείρου, ὅστις καὶ ἐξέθεσεν περιληπτικῶς τὸ ἔργον ποὺ συντελεῖται εἰς τὴν Ἤπειρον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν του διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς 120 κοινοτήτων αὐτῆς μὲ νέα συστήματα καλλιεργείας, συνεργασίας ὑπηρεσιῶν καὶ κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Ἀριθμὸς 6137

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Ἀναγ. Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρῆστος Ἰωάννου Στρουμπούλης κατοικοεδρεύων ἐνταῦθα

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τὴν ἑβδόμην (7) Δεκεμβρίου1958 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας ἐν Χαλκίδι καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν Δημοσίωνπλειστηριασμῶν ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου καφφενείου ἡ «Θέμις» ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ, 1473(25—10—58 κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου κατασχεθὲν ἀναγκαστικῶς ἀκίνητον κτῆμα τῆς ὀφειλετρίας Παρασκευῆς Νικολάου Ἀγγέλου κατοίκου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Θεοδώρου [Ἰντζιμπέογλου κατοίκου Ἀθηνῶν ἤτοι τὸ ἓν εἰκοστὸν τέταρτον (1[24) ἐξ ἀδιαιρέτου ἀνωγαίου οἰκίας μετὰ τῶν παρακειμένων ἰσογαίων οἰκοδομῶν, αὐλῆς, κήπου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων καὶ λοιπῆς περιοχῆς παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων ἐκτάσεως τοῦ ὅλου οἰκοδομημένου καὶ μὴ μέρους 320 τ. μ. ὡς ἔγγιστα, κειμένης ἐντὸς τῆς πόλεως Χαλκίδος τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Τσιριγώτη καὶ Βύρωνος καὶ συνορευομένης ἐν τῷ συνόλῳ της γύρωθεν μὲ κληρονόμους Ἀντωνίου Μυρτοκάκη, ὁδὸν Τσιριγώτη, ὁδὸν Βύρωνος, Σωτήριον Ἀρτσίταν καὶ Βασιλικὴν Τσεκούρα, ἐκτιμηθὲν δὲ τὸ κατασχεθὲν 1)24 ἀντὶ δραχμῶν 8000. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ.12202)58 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ σχετικῇ ἐπιταγῇ ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον δρχ. 6000, 2) δρχ. 460 διὰ νομίμους τόκους μέχρι 30—9—58, 5) δρχ. 350 δι' ἐπιδικασθέντα ἔξοδα καὶ 4) δι' ἔξοδα ἐπιταγῆς δρχ, 280 ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 6990 καὶ ταύτας πλὴν τῶν τόκων νομιμοτόκως ἀπὸ 9—10—58, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δρ. 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως. Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν ἢ ἐγγυητὴν ἀξιόχρεον. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ κηρύκεια βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴν ὡς πρώτην προσφορὰν προσφέρει ὁ ἐπισπεύδων τὸ 1)4 τῆς ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως ἤτοι δρ. 200. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι ὅπς προσέλθωσιν κατὰ τον ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ ἰσογείῳ ὀρόφῳ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μ. Σαλονικιοῦ οἰκίας τῆς ἰδιοκτησιας Χρυσάνθου Θ. Χαλβατζῆ σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22)τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοσταῦ ὀγδόου (1958) ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ὑπογράφεται „παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται,

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος

(Τ. Σ.) ΧΡ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

—Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

Ὁ ἀπὸ δεκαημέρου οἰκουρῶν, λόγῳ ἀσθενείας, διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας κ. Νικόλαος Ζωγράφος, βαίνει εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΒΑΡΒΑΡΑΝ

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ, θὰ λάβῃ χώραν πανηγυρικὸς ἑορτασμὸς εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, πρωτοβουλίᾳ ὁμίλου εὐσεβῶν χριστιανῶν, κατόχων τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τοῦ ἑορτάζοντος Ἁγίου.

Ἀφ' ἑσπέρας, μετὰ τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν, θὰ ψαλῇ παράκλησις, τὴν δὲ πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἡ θεία λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας.

Προσκαλοῦνται, ὅθεν, οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὴν θείαν ταύτην πανήγυριν.

**(Ἡ Ἐπιτροπὴ
τοῦ ἑορτασμοῦ)**

ΕΝΔΙΑΡΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ἡ κινητὴ ἔκθεσις τῆς Ἐθνικῆς προόδου τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πλατεῖαν Βασ. Κων)τίνου.

Ἡ ἔκθεσις παρουσιάζει :

Τὴν πρόοδον τῆς οἰκονομίας, βιοτεχνίας, βιομηχανίας, ναυτιλίας, Γεωργίας, Συγκοινωνίας, Τουρισμοῦ κλπ. τῆς χώρας μας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἐπίσης τὰς βραδυνὰς ὥρας προβάλλονται διὰ τοῦ Κινηματογράφου της ταινίαι Ἐθνικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ περιεχομένου.

Συνιστῶμεν εἰς πάντας λόγῳ τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος νὰ τὴν ἐπισκεφθῶσιν.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν ἔκθεσιν καὶ ἡ παρακολούθησις τοῦ Κινηματογράφου εἶναι δωρεάν. Ὧραι λειτουργίας τῆς Ἐκθέσεως : Πρωΐαν 9—2 καὶ 4—8 μ. μ.

(Ἐκ τῆς Νομαρχίας)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΙΕΙΑΣ

Συστάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Μάρτης καταρτίζει νομοσχέδιον διὰ τὴν ἵδρυσιν ταμείου ἁλιείας. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου θὰ προβλέπεται καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ ἐνίσχυσις τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἁλιείαν.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓ. ΝΤΑΣΙΟΥ
Θεμιστοκλέους 37—Τηλ. 614—905
ΑΘΗΝΑΙ
—ο—
Ὁ κ. Ντάσιος γνωρίζει εἰς τὴν πελατείαν του ὅτι ἔληξε ἡ συνεργασία του μετὰ τῆς Κλινικῆς «Ἀρβανιτάκη» καὶ δέχεται εἰς τὴν Κλινικήν του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—ΕΟΡΤΑΙ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, δὲν ἑορτάζουν τὴν ὀνομαστικήν των :

Ὁ κ, Ἀνδρέας Ἰωάννου, Νομάρχης Εὐβοίας.

—Ὁ κ. Ἀνδρέας Στίγκας.

—Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Νικόλ. Μπαλασάκης, ἐλεγκτὴς Δημ. Ταμείου.

—Ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς κ. Νικολ. Ζωγράφος, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἑορτῇ οὔτε δέχεται, οὔτε ποιεῖται ἐπισκέψεις.

—ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Μετετέθη ἐκ Κατερίνης εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον, ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν κ. Ἀριστ. Καλύβας.

ΠΕΝΘΗ

—ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΦΑΛΛΙΔΑ

Πλήρης ἡμερῶν ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνιότητος ἡ σεβαστὴ συμπολῖτις Χρυσοῦλα Ἰ Φαλλίδα, φιλόστοργος μήτηρ τοῦ γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας Χαλκίδος κ. Διαμαν. Φαλλίδα.

—ΣΤΑΥΡΙΝΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

Μετὰ πολυώδυνον νόσον ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ ἐκ Προαστείου τοῦ Μαρμαρᾶ ὁρμώμενος Σταυρινὸς Ζαρίφης, ἐτῶν 72, πλοιοκτήτης ἁλιευτικοῦ συγκροτήματος.

—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΝΤΑΝΙΔΗΣ

Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν ἐκ τῆς πόλεως Τακόμας τῆς Β. Ἀμερικῆς, τὴν 22)10)58 ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν, καὶ ἐνεταφιάσθη ἐκεῖ τῇ συνοδείᾳ πλήθους ὁμογενῶν ὁ Νικόλαος Μπαντανίδης, ἐκ Γαλλιμῆς τοῦ Μαρμαρᾶ.

—ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Εἰς ἡλικίαν 31 ἐτους ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ Ἰωάννης Κων. Βογιατζῆς, καφεπώλης.

Τοὺς οἰκείους καὶ λοιποὺς συγγενεῖς τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

—ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 30ην Νοεμβρίου 1958 40θήμερον μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ πάππου

ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ Ν. ΠΟΛΙΤΑΚΗ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθωσιν καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος
Δόμνα Π. Πολιτάκη
Τὰ τέκνα
Εὐστράτιος & Ζωΐτσα Πολιτάκη
Νικόλαος & Μαρία Πολιτάκη
Εὐάγγελος & Ἑλένη Γεωργίου
Ἠλίας & Κική Σουρῆ
Οἱ ἀδελφοὶ — Οἱ ἔγγονοι

—ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Κατερίνῃ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Σάββα Ἰ. Καντάρτζῆ ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ 1)10)58 ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» ἐφημερὶς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς πρωτοπορίας.

Ὁ κ, Καντάρτζῆς, ὅστις διακρίνεται διὰ τὴν πολύπλευρον δημοσιογραφικήν του πεῖραν καὶ τὸ θάρρος του, φιλοδοξεῖ νὰ συμβάλῃ διὰ τῆς ἀρτιοτάτης, εἰς ἐμφάνισιν καὶ περιεχόμενον, ἐφημερίδος του εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν Νομὸν Πιερίας ζητημάτων.

Εἰς τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφον εὐχόμεθα τὴν πλήρη πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ἐπισκεπτήρια, Εὐχητήρια, Προσκλήσεις γάμων καὶ ἐν γένει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν μὲ τιμὰς πολὺ χαμηλὰς στὸ Τυπογραφεῖον
ΕΥΑΓΓ. ΑΛ. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗ
Φίλωνος 4 — Χαλκὶς

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
24
Δεκεμβρίου 1958
Ἀριθ. Φύλλου 610
Τιμὴ Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 817-021
Ἀντιπρόσωπος: ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία: Κατσικογιάννη 13

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τοῦ κ. Ξενοφῶντος Ι. Χατζησαράντου, δικηγόρου

Αἰῶνες πολλοὶ παρῆλθον ἀπὸ τὴν νύκτα ἐκείνην ποὺ εἰς τὸν σκοτεινὸν ὁρίζοντα, ἀφώτιστον ἀπὸ τὴν λάμψιν τῆς πίστεως, στεῖρον ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς ἐλπίδος, ἀνεφάνη τὸ ὁλόλαμπρον ἄστρον — σύμβολον τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον πιστεύσει καὶ τὸ ἐπερίμεναν μὲ πεποίθησιν οἱ ταπεινοὶ καὶ καταφρονεμένοι. Καὶ ὅμως, τὸ ἄστρον αὐτὸ τῆς Βηθλεὲμ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ παντοτεινὸς ὁδηγὸς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν διὰ τὴν Χριστιανωσύνην, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος προετοίμασε τὸ ἔργον τοῦ Θεανθρώπου διὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ὁ ὁποῖος τὸν προεῖδε, διὰ τοῦ Σωκράτους ὁ ὁποῖος τὸν καθώρισε, τοῦ Ἡρακλείτου ὅστις τὸν ἐφιλοσόφησεν. Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἡ ἠθικὴ τελείωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

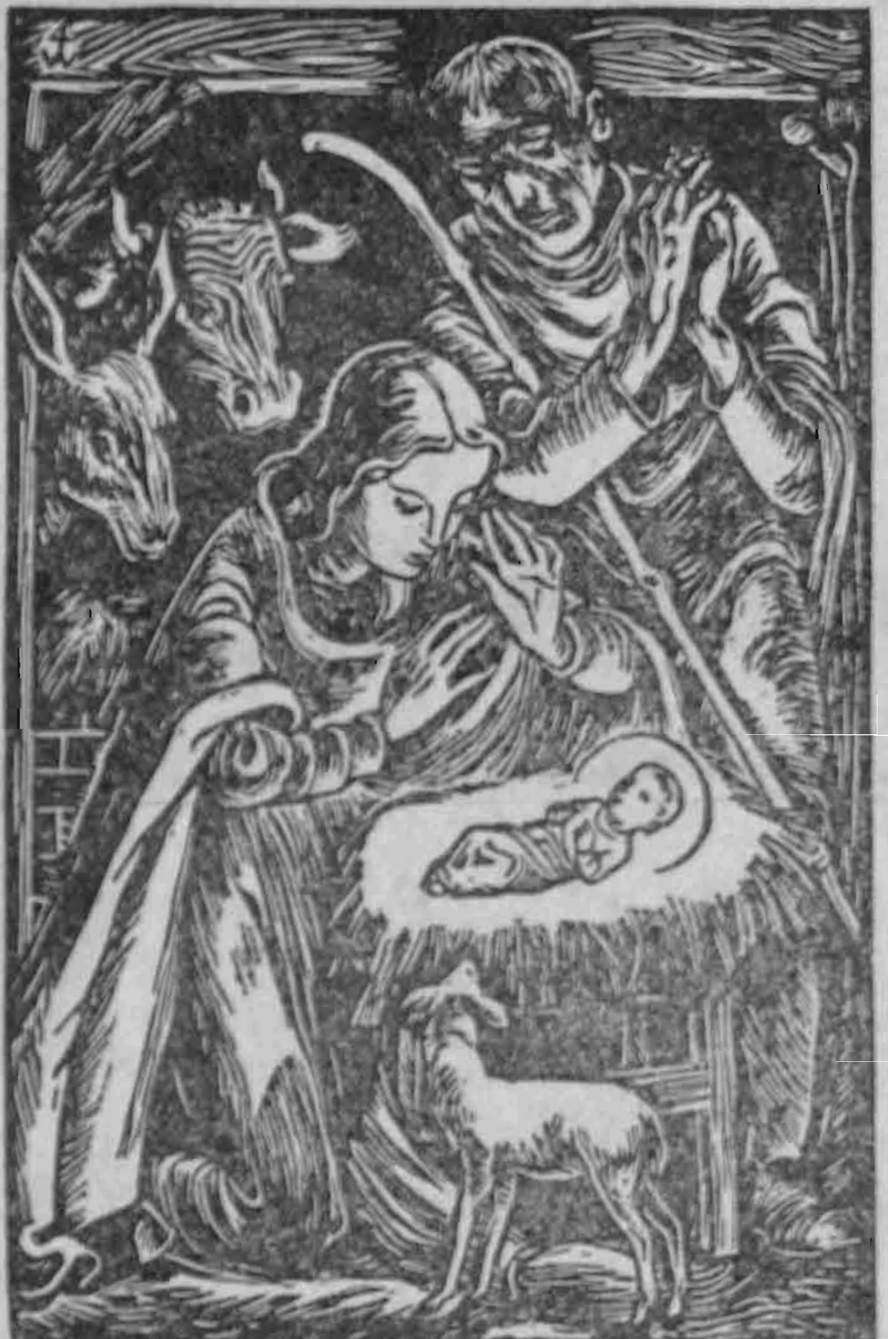

«ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ ΥΙΕ ΘΕΟΥ,
Ο ΕΚ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΤΕΧΘΕΙΣ ....».

Ὑπῆρξαν ἀσεβεῖς ἐρευνηταὶ καὶ φαντασιοκόποι, σοφοὶ καὶ εὔγλωττοι σοφισταί, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν νὰ ἀρνηθοῦν καὶ αὐτὴν τὴν ἱστορικότητα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἰησοῦ... Ἀλλὰ τὰ πορίσματά των ἀνετράπησαν, ἡ σοφία των ἀπεδείχθη παραλογισμός, διότι ἡ πορεία τῆς ἱστορίας κατὰ τοὺς διαρρεύσαντας ἔκτοτε αἰῶνας δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ δίχως τὸν Ναζωραῖον. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου συγχρονίζεται μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Χωρὶς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνεξικακίας ἡ ἀνθρωπότης θὰ εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἀπὸ προσώπου γῆς. Ὁ Μέγας Διδάσκαλος, ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος, ἐθεμελίωσε μίαν διδασκαλίαν ὑπερτάτου ἠθικοῦ μεγαλείου καὶ ὕψωσε ἐνώπιον τῆς ἀνθρωπότητος τὸ σύμβολον τοῦ ἱερωτέρου ἀγῶνος, τῆς ἰδέας ἐναντίον τῆς ὕλης, τῆς ἠθικῆς τάξεως κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι καταστρέφουν ἄτομα, λαοὺς καὶ κοινωνίας.

Κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ πολλαὶ θρησκεῖαι ἦλθον καὶ παρῆλθον, διδάσκαλοι ἐγεννήθησαν καὶ ἀπέθανον, δόγματα ἔζησαν καὶ ἐμαράνθησαν, κηρύγματα ἠκούσθησαν καὶ διελύθησαν εἰς τοὺς μεγάλους ἀνέμους. Μόνον τὸ ἀνέσπερον φῶς τὸ ὁποῖον ἐξεπορεύθη ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς φάτνης τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ ἐξακολουθεῖ λάμπων ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ μόνον δι' αὐτοῦ θὰ δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα τῆς γαλήνης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Ἀθῆναι, Δεκέμβριος, 1958

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ
κος ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Διαβιβάζει εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ διαμένοντας συμπολίτας του Χαλκιδεῖς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου ἔτους θερμὰς εὐχὰς διὰ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν τε καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΙΑΜΕΝΟΥΣΑ ΠΑΤΡΙΣ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλασθῆ ἐκ φύσεως γιὰ νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ἄνω. Καὶ ὅμως, σπανίως ἀποφασίζομε νὰ κυττάξωμε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει τὴν ἑξῆς παρατήρησι σχετικὰ μὲ τὴ ζωὴ τῶν χοίρων. Τὰ ὀπτικά τους νεῦρα, γράφει, εἶναι καμωμένα κατὰ τοιοῦτον τρόπον, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι διαρκῶς ἀναγκασμένοι νὰ ἔχουν ἐστραμένα τὰ πρόσωπά των πάντοτε πρὸς τὴν γῆν. Ἔτσι καὶ ἐμεῖς. Μόνο σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις, ἀσθενείας π.χ. ἀναγκαζόμεθα νὰ κυττάξωμε πρὸς τὰ ἄνω καὶ νὰ σκεφθοῦμε τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου καὶ τὴν μακαριότητα τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ ποιητὴς Μίλτων παριστάνει τὸν Μαμμωνᾶ, ὡς βλέποντα πάντοτε πρὸς τὰ κάτω, ἀντὶ νὰ κυττάζῃ πρὸς τὰ ἄνω.

Ἡ πλεονεξία μας μᾶς ἀποστερεῖ τῶν εὐλογιῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τὴν πλεονεξίαν αὐτὴν ὁ ἀπ. Παῦλος τὴν ὀνομάζει εἰδωλολατρείαν. Ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου καὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ μᾶς κάμνει νὰ ἔχωμε διαρκῶς ἐστραμμένη τὴν προσοχή μας πρὸς τὴ γῆ. Ἔτσι γινόμεθα συμμέτοχοι τῆς κατάρας τοῦ διαβόλου. «Καὶ εἶπε ὁ Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ὄφιν, ἐπειδὴ ἔκαμες τοῦτο, ἐπικατάρατος νὰ εἶσαι μεταξὺ τῶν κτηνῶν καὶ πάντων τῶν ζώων τοῦ ἀγροῦ. Ἐπὶ τῆς κοιλίας σου θέλεις περιπατεῖ καὶ χῶμα θέλεις τρώγει, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου» (Γέν. γ' 14). Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἔχομε τὸ μοναδικὸ προνόμιο νὰ καταλεγώμεθα ὡς πολῖται τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ἡμεῖς προτιμοῦμε νὰ εἴμεθα σκλάβοι τῆς ὕλης καὶ τῆς γῆς. Ἀσφαλῶς ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμεθα δημιουργοὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς.

Ὁ Θεὸς ἔχει τὸ κατοικητήριόν Του στὸν οὐρανό, γι' αὐτὸ λέγεται καὶ Οὐράνιος Πατέρας. Αὐτὴ ἡ διαπίστωσις καὶ ἡ γνῶσις πρέπει νὰ μᾶς χαροποιῇ, διότι Αὐτὸς μᾶς βεβαιοῖ ὅτι ὁ κόσμος αὐτὸς εἶναι ἐφήμερος καὶ παροδικός. Εἶναι ἡ προσωρινή μας κατοικία. Ἡ μεγαλυτέρα καταδίκη ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ ὁ Θεὸς θὰ ἦταν ἡ παντοτεινὴ διαμονή μας πάνω στὴ γῆ αὐτὴ ποὺ ζοῦμε. Ὡς παιδιά, ὅμως, τοῦ Θεοῦ ἔχομεν τὸ ἀπώτερον κατοικητήριόν μας στὸν οὐρανό. «Δὲν ἔχομεν πόλιν ὧδε διαμένουσαν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἑβρ. ιγ' 14). Διὰ τοὺς πιστοὺς τῆς παλαιᾶς οἰκονομίας, ὁ ἐμπνευσμένος συγγραφεὺς τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς λέγει: «Ἐν πίστει ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτὰς καὶ πεισθέντες καὶ ἐγκολπηθέντες καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι εἶναι ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι οἱ λέγοντες τοιαῦτα ἐμφανίζουσιν ὅτι ζητοῦσι πατρίδα» (Ἑβρ. ια' 13, 14).

Ἕνας νέος κάποτε ἐζήτησε τὴν συμβουλὴ ἑνὸς πρεσβυτέρου πιστοῦ. Ἐπιθυμοῦσε νὰ τοῦ διατυπώσῃ βραχυλογικῶς, σὲ μιὰ πρότασι μόνο, ὁλόκληρο τὸ περιεχόμενο τῆς θρησκείας. Τὴν πρότασι αὐτὴ ὁ νέος ἐσκόπευε νὰ τὴν κάμῃ μοναδικὸ σκοπὸ στὴ ζωή του, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκετο καὶ εἰς οἱανδήποτε κοινωνικὴν κλίμακα. Ὁ πρεσβύτερος αὐτὸς πιστός, τοῦ εἶπε, τότε: «Παιδί μου, νὰ θυμᾶσαι ὅτι στὴ γῆ αὐτὴ εἶσαι ξένος καὶ παρεπίδημος».

Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει ὅτι, «ἡ πρώτη ἀρετὴ καὶ ἡ πᾶσα ἀρετὴ τὸ ξένον εἶναι τοῦ κόσμου τούτου». Δηλ. ἡ μεγαλύτερη ἀρετὴ εἶναι νὰ θυμᾶται κανεὶς ὅτι εἶναι ξένος καὶ παρεπίδημος ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦτον. Ἐὰν ἐνθυμούμεθα συχνότερον τὴν ἀλήθειαν αὐτήν, τότε θὰ ἐπιθυμούσαμε μὲ μεγαλυτέραν ἔντασιν τὸν οὐρανὸ καὶ θὰ περιφρονούσαμε τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Καλλίτερος τόπος ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα, δὲν ὑπάρχει. Ὁ οὐρανὸς γίνεται ὁ τόπος τοῦ χριστιανοῦ ὅταν ἀναγεννᾶται. Λέγεται ὅτι, ὅταν ὁ Κικέρων ἐξωρίσθη ἀπὸ τὴν Ἰταλία καὶ ὁ Δημοσθένης ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἔκλαιον κάθε φορὰ ποὺ ἔβλεπον ἢ ἐνθυμοῦντο τὴν μακρυνήν των πατρίδα. Κατείχοντο ἀπὸ τὴν διαρκῆ ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψουν ἐκεῖ. Ἔτσι καὶ ἡμεῖς. Εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορο κατὰ πόσον μᾶς ἀπασχολοῦν αἱ διάφοροι βιοτικαὶ μέριμναι. Πρέπει νὰ βρίσκωμε συχνὰ καιρὸ νὰ νὰ σκεπτώμεθα τὴν προσφιλῆ μας πατρίδα. Ὁ μεγαλύτερος πόθος ἑνὸς ξενιτεμένου, εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ στὸ πατρικό του. Τὸ σπίτι γι' αὐτὸν εἶναι ὁ διαρκής του πόθος καὶ αὐτὸ ἐκφράζει τὴν πλέον προσφιλῆ ἔννοια ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμο αὐτόν. Τὸ πραγματικὸ σπίτι τοῦ Χριστιανοῦ, εἶναι ὁ οὐρανός, ἐφ' ὅσον ἐκεῖ κατοικεῖ ὁ Πατέρας μας Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ θὰ μαζευθοῦν γύρω ἀπὸ τὸν θρόνον Του. Καὶ ὁ Χριστὸς τὸν οὐρανὸν τὸν θεωροῦσε ὡς κατοικίαν τοῦ πατρός Του (Ἰω. ιδ' 2). Ὁ Πατήρ Του εἶναι καὶ Πατήρ μας. Ὁ Χριστὸς εἶπε στὴ Μαρία: «Ὕπαγε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα σας καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας» (Ἰωάν. κ' 17). Ἔτσι, λοιπόν, μᾶς παρέχεται ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία καὶ τὸ προνόμιο νὰ κάμωμε τὸν οὐρανὸ πατρίδα μας, σπίτι μας παντοτεινό.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η Ν. ΛΑΜΨΑΚΟΣ
ΤΟΠΟΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΥ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ κ. Νικ. Ζωγράφου, ἐξεδόθη ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Εὐβοίας, δι' ἧς ὁ συνοικισμὸς τῆς Κοινότητος Νέας Λαμψάκου μετὰ τῆς περιφερείας της, καθορίσθη ὡς τόπος παραθερισμοῦ.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τακτοποιοῦνται ὅλαι αἱ μέχρι τοῦτ δε γενόμεναι ἀνώμαλοι ἀγοροπωλησίαι τῶν κλήρων τῶν κατοίκων της καὶ ἀποκτᾷ συγχρόνως ἡ Νέα Λάμψακος, τὴν αἴγλην ὡς τόπου παραθερισμοῦ.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ἡ Α.Σ. ὁ Μητροπολίτης Χαλκίδος Κος Κος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ἀπευθύνει, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους, πρὸς τὸ χριστεπώνυμον ποίμνιόν του τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας Του, δηλοῖ δὲ ὅτι, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς Του, δὲν θὰ δεχθῇ, κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, ἐπισκέψεις.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἔφθασαν κ' οἱ γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους.

—Πόσοι καὶ πόσοι οἰκογενειάρχαι, ποὺ δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ τὶς ἀντιμετωπίσουν, δὲν θὰ εὐχόντανε νὰ μὴν ἔφθαναν ποτέ;!

—Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ἂς τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ἀπαιτήσεις ποὺ τὶς καλοῦν οἱ μέρες αὐτές.

—Μὲ τὶς γιορτὲς αὐτές, θὰ μαρτυρήσουν, κυριολεκτικά, καὶ οἱ συμπαθεῖς ταχυδρομικοὶ διανομεῖς, ἀπὸ φόρτο ἐργασίας.

—Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν τάφο τους, εἶναι ἡ «Ζωή». Τὸ περιοδικόν....

—Ὁ Θανάσης, ὁ Πατερίτσας, ποὺ τὸ μπόϊ του φθάνει ὡς τὸ πατάρι, ἄνοιξε, στὸ ἰδιόκτητο μαγαζί του, Ταβέρνα.

—Τοῦ εὔχομαι «καλὲς δουλειὲς καὶ καλὰ κρασιά».

—Ὁ βαφτιστικός μου, ὁ «Φαρούκ», ποὺ κατήντησε νὰ γίνῃ καφετζῆς, ἀσχολεῖται τώρα, στὰ μέσα τοῦ χειμῶνος, νὰ καταπολεμῇ τὶς μυῖγες ποὺ κατὰ σμήνη ἐνοχλοῦν τοὺς πελάτες του!

—Ἐπειδὴ ἔχουν κι' αὐτὲς δικαιώματα στὴ ζωή, εἶπα στὸν Φαρούκ:

> —«Μὴ δεικνύεις ἀσπλαχνίαν
> κόπτων καὶ τρυπῶν τὴν μυῖαν,
> καθὼς θέλεις σὺ νὰ ζήσῃς
> θέλει καὶ αὐτὴ ἐπίσης».

—Στὴ συζήτησι ποὺ ἔγινε στὴ Βουλή, ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ζητήματος, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς κ. Τσιγάρας.

—Ἦταν ὁ μόνος ἁρμόδιος νὰ μιλήσῃ πάνω στὸ ζήτημα αὐτό.

—Γιατὶ ὅσα ξεύρει ὁ Τσιγάρας περὶ καπνοῦ δὲν τὰ γνωρίζει κανεὶς ἄλλος.

—Ἔληξε εἰς βάρος τῶν Κουκουέδων ἡ συζήτησι, στὴ Βουλή, «περὶ μέτρων ἀσφαλείας».

—Καὶ γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς ἀσφαλής, ἀπὸ τοὺς σφαγεῖς αὐτοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψι του τοῦτο:

> —«Σὲ Κουκουὲ καὶ Ἐδατζῆ
> ποτὲ μὴ δίδεις βάσι,
> πῶς θὰ καθίσῃ φρόνημα,
> κι' εἰς ὅσα λέει καὶ γράφει:
> Γιατὶ ἂν μείνῃ ἐλεύθερος
> ἀμέσως θὰ σὲ σφάξῃ».

Ζ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Δήμου Χαλκιδέων ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, μνημόσυνον ἐπὶ τῇ 14η ἐπετείῳ τοῦ Δεκεβρίου 1944, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀδίκως σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν αἱμοσταγῶν καὶ πλιατσικολόγων Κομμουνιστῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως, καθ' ἣν παρέστησαν ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἐν οἷς καὶ οἱ κ. κ. Κ.Καλλίας, ὑπουργὸς Δικαιοσύνης καὶ Ἀντ. Κακαρᾶς, βουλευτὴς Εὐβοίας, προεξῆρχεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. κ. Γρηγόριος, ὅστις καὶ ὡμίλησεν δι' ὀλίγων περὶ τῆς τραγικότητος τῶν Δεκεμβριανῶν τοῦ ἔτους 1944.

Ο ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἀκολούθως ὁ ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρες Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Ἀντ. Μαργαρίτης, ὁ ὁποῖος ὑπέστη τὰ δεινὰ τῆς πολυμήνου ὁμηρίας ἐκ μέρους τῶν Ἐαμοκομμουνιστῶν, διεκτραγῴδησε τὰ μαρτύρια τῶν ἐθνικῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων, τὰς σφαγάς, τὰς λεηλασίας, τὰς ἀνατινάξεις καὶ πυρπολήσεις, τὴν ὁμηρίαν τὰς ὁποίας διέπραξαν οἱ ἐρυθροὶ ἀλῆται καὶ κακοῦργοι εἰς βάρος τῆς καθημαγμένης ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν χώρας μας. Ἐν συνεχείᾳ ἐξῆρε μὲ συγκίνησιν τὴν μεγάλην θυσίαν τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων καὶ σφαγιασθέντων, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, πατέρων καὶ ἀδελφῶν μας, ἡ ἀντίστασις τῶν ὁποίων, ἐναντίον τῆς ἐνόπλου βίας τοῦ ξενοδούλου κομμουνισμοῦ, ἐκράτησεν τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέραν. Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη των — κατέληξεν ὁ κ. Δήμαρχος — καὶ ἂς παραδειγματισθῇ ἀπὸ τὰ θλιβερὰ αὐτὰ γεγονότα ἡ ἐπερχομένη γενεά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΟΝΟΚΑΡΥΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 182

Ἐν Μονοκαρυᾷ τῇ 18η Δεκεμβρίου 1958.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μονοκαρυᾶς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν προσφορῶν ἡ προμήθεια ἀμιαντοσιμεντοσωλήνων καὶ ἐλαστικῶν συνδέσμων «Ζιμπώ» ὡς λεπτομερῶς ἐν τῇ ἀναλυτικῇ διακηρύξει ἀναγράφεται.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην πρωϊνὴν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος & ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας (Τ.Υ.Δ.Κ.) κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Κοινότητος
Θωμᾶς Σταματόγιαννης

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας ὑπηρετῶν λίαν συμπαθὴς καὶ προσηνέστατος ὑπάλληλος κ. Ἰωάννης Σύρμας, ἔλαβε τὸ δίπλωμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ, τῶν τοπικῶν τοιούτων καὶ ἁπάντων τῶν κατοίκων, ἔλαβεν χώραν, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακήν, τὰ ἐγκαίνια ὑδρεύσεως, διὰ ρέοντος ὕδατος, τῆς κωμοπόλεως Νέας Ἀρτάκης–Εὐβοίας.

Ἐκτενῆ περιγραφὴν τούτων θέλομεν καταχωρήσει, ἐν ἀναμονῇ τῆς κατασκευῆς τῶν κλισὲ τῶν φωτογραφιῶν, εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΒΟΓΙΑΤΖΗΝ
Ὑπουργὸν Παιδείας
Ἀθήνας

Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος Καρύστου διερμηνεύουσα αἰσθήματα Γονέων καὶ Κηδεμόνων περιφερείας Καρύστου, Μαρμαρίου ὁλοψύχως εὐγνωμονεῖ Ὑμετέραν Ἐξοχότητα δι' ὁλοκλήρωσιν Παραρτήματος Καρύστου καὶ ἐπιδειχθὲν στοργικὸν καὶ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον Ὑμῶν πρὸς συμπλήρωσιν διδακτικοῦ προσωπικοῦ ΣΤΟΠ. Μὲ ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν λαὸς Καρύστου παρακολουθεῖ ἐπίμοχθον ἀλλὰ καὶ δημιουργικὸν ἔργον πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐπίλυσιν προβλημάτων Ἐθνικῆς Παιδείας.

Θεόδωρος Τσούρτης, Παναγιώτης Παπαχατζῆς, Ἰωάννης Μαστρογιάννης, Παναγῆς Καρύκας, Δημήτριος Στουραίτης.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΙΣ ΣΚΙΑΘΟΝ

Ἐλήφθη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Βογιατζῆ διὰ τῆς ὁποίας ἱδρύεται εἰς Σκίαθον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958–1959 γυμνασιακὸν παράρτημα, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ Β'. γυμνασίου ἀρρένων Βόλου, μὲ τάξεις Γ'. καὶ Δ'. ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Κοινότης θὰ ἀναλάβη τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀπαιτηθησομένου διδακτικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην ἀπαραίτητον διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Παραρτήματος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Παρουσίᾳ ἀρκετῶν προσκεκλημένων ἔλαβεν χώραν, τὴν 5 μ. μ. τῆς Κυριακῆς, 14ης τρέχοντος μηνός, ἐν τῷ Εὐκτηρίῳ Οἴκῳ τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας Χαλκίδος, ἡ χειροτονία τοῦ λειτουργοῦ αὐτῆς κ. Γεωργίου Ν. Ζαίμη.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΕΙΣ ΑΛΟΝΗΣΟΝ

Τὴν 12ην τρέχοντος συνεργεῖον τοῦ Ο.Τ.Ε. ὑπὸ τὸν ἀρχιμηχανικὸν κ. Ἰωάν. Παπαγεωργίου συνέδεσε τηλεφωνικῶς τὴν νῆσον Ἀλόνησον μέσῳ Σκοπέλου τῶν Βορ. Σποράδων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ— Κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν μακρὰν συνεργασίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ἀπεφασίσθη νὰ καταρτισθῇ σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, θὰ προβλέπωνται : 1) Ἡ κατάργησις τοῦ μεταθετοῦ τῶν Μητροπολιτῶν, 2) Ἡ ἀνακατάταξις τῶν Μητροπολιτικῶν περιφερειῶν, 3) Ὁ καθορισμὸς τῶν προσόντων τῶν πρὸς ἀρχιερατίαν ἐκλογίμων καὶ 4) Ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τακτικὴν σύνοδον κατ' ἔτος. Ἐπίσης κρατεῖ σκέψις διὰ τὴν σύστασιν κοινοῦ Ταμείου Μητροπολιτῶν, ἵδρυσιν καὶ ἄλλων Μητροπόλεων εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν, ποσοστὰ δὲ ἀπὸ τὰ δικαιώματα γάμων θὰ διατεθοῦν διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ἐφημερίων. Τὰ ἀποφασισθέντα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν Κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν θὰ ἀποβοῦν εἰς ὄφελος τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ ποιμενομένου λαοῦ ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἡ ὁποία καὶ ἐζήτησεν ὅπως συγκληθῇ εἰς ἔκτακτον σύνοδον ἡ Ἱεραρχία τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1959, διὰ νὰ συζητηθῇ κατ' αὐτὴν τὸ Νομοσχέδιον πρὸ τῆς καταθέσεώς του εἰς τὴν Βουλήν.

ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΤΕΙΤΑΙ Η ΣΚΥΡΟΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. 1) Δήμαρχον Σκύρου καὶ 2) Δημοσθένην Μαυρίκην ἀπεστάλη ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Βογιατζῆ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

«Εὐχαρίστως ἀναγγέλω ὑπογραφὴν συμβάσεως ἠλεκτροδοτήσεως Σκύρου ἀπὸ Δ.Ε.Η. καὶ Ε.Ο.Τ. Ὅροι συμβάσεως εὐμενεῖς διὰ Δῆμον στοπ Ε.Ο.Τ. καταβάλῃ ἐξ ὁλοκλήρου πεντακοσίας χιλιάδας στοπ. Δῆμος παραχωρήσῃ ἀνεγερθὲν κτίριον μόνον στοπ. Ἀντίγραφον συμβάσεως ἔλαβεν ὁ ἐξουσιοδοτηθεὶς Πρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σκύρου στοπ. Παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ προωθῶν σπουδαιότατον ζήτημα ἐλπίζω ταχεῖαν ἔναρξιν ἐργασιῶν ἠλεκτροδοτήσεως Σκύρου ἐπ' ὠφελείᾳ ἀγαπητῶν μου Σκυριανῶν καὶ Τουριστικῆς κινήσεως νήσου σας.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Ὑπουργὸς Παιδείας».

ΕΟΡΤΑΙ

Ὁ κ. Ἰωάννης Μιλ. Οἰκονομίδης, ἐμπορορράπτης, δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του, λόγῳ πένθους.

Ἀριθμὸς 7791

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου κτήματος.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης ἑδρεύων ἐν Χαλκίδι

Δηλοποιῶ ὅτι :

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 123) τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1958 ἔτους Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου κτήματος τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Παναγιώτου Β.Δαγριτζίκου, τὴν τετάρτην 4ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου 1959 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς ἰδίας Κυριακῆς ἐν Χαλκίδι τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ καφφενείου ἡ «Θέμις» τῆς Ἀμυγδαλιᾶς Δημοσάρα (κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου) συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 118 τῆς 21 Νοεμβρίου 1958 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ῥηθέντος ὡς ἄνω κλητῆρος κατασχεθὲν ἀκίνητον κτῆμα τῆς καταδιωκομένης ὀφειλέτιδος Αἰκατερίνης χήρας Κωνσταντίνου Τσάγκα, κατοίκου Πολιτικῶν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά της ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ της Ἰωάννου Κ. Τσάγκα, κατοίκου Πολιτικῶν, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Στεργίου Στεργίου, κατοίκου Καστέλλας, ἤτοι τὸ ἐν δεύτερον 1)2 ἑνὸς ἀγροῦ ποτιστικοῦ ἐκτάσεως τοῦ ὅλου τεσσάρων 4 στρεμμάτων ἢ ὅσης ἐκτάσεως εἶναι κειμένου εἰς θέσιν «Στέρνα» (λειβάδια Παραλίας) τῆς Κοινοτικῆς περιφερείας Πολιτικῶν τῆς Ἐπαρχίας Χαλκίδος, συνορευομένου γύρωθεν μὲ Δημήτριον Λύραν, Στᾶμον Γκίκαν, κληρονόμους Βασιλείου Ἀλεξανδράκη καὶ μὲ παραλίαν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὡς ἄνω κτήματος εὑρίσκεται ἕνα φρέαρ μετὰ ἀρδευτικοῦ συστήματος μαγγανίου, ὡς καὶ δύο οἰκίσκοι ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς χρησιμοποιεῖται ὡς σταῦλος ὁ δὲ ἕτερος εἶναι ἡμικατεστραμμένος, ἐκτιμηθὲν τὸ ὅλον κτῆμα ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20,000), τὸ δὲ κατασχεθὲν ἥμισυ τούτου ἀντὶ δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000). Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς αὐτὸς ἐνεργεῖται ὅπως ὁ ῥηθεὶς ὡς ἄνω ἐπισπεύδων πληρωθῇ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 176)1958 ἀποφάσεως τοῦ κ. ΕἰρηνοδίκουΧαλκίδος, καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ σχετικῇ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμήν, ἤτοι: 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δραχμὰς δύο χιλιάδας ὀκτακοσίας (2800) νομιμοτόκως ἀπὸ 25–6–1956 μέχρις ἐξοφλήσεως, 2) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχμὰς ἑξακοσίας (600), 3) δι' ἀπόγραφον, φόρον ἀπογράφου, δι' ἀντίγραφον αὐτοῦ, σύνταξιν ἐπιταγῆς, ἐπίδοσιν ταύτης μετὰ πορείας καὶ ἐξόδων δικ. κλητῆρος δραχμὰς τετρακοσίας πεντήκοντα 450 νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐντολῆςπρὸς ἐκτέλεσιν δρ. 225 καὶ δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν γένει ἔξοδα. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ὅτι ὁ ἐπισπεύδωνἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὸ ὡς ἄνω ἐν δεύτερον 1)2 ἀκινήτου κτήματος. Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν τύμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος τοῦ τελευταίου τούτου ὑπερθεματιστοῦ, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ προσφέρεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ἐν τέταρτον 1)4 τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως ἤτοι τὸ ποσὸν τῶν δρ. δύο χιλιάδων πεντακοσίων 2500. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω ἑνὸς δευτέρου ἀκινήτου κτήματος, ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ ὑπερθεματίσωσιν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου. Οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ ἢ ἄλλα τινὰ νὰ προσαγάγωσιν τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν εἰκοστὴν 20 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου 1958 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλ. Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργ. Δ. Ἀληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος
(Τ. Σ.) Χ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ
"ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ,,
ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ
ΟΠΩΣ ΔΙΕΛΘΗΤΕ ΤΑΣ
ΕΟΡΤΑΣ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ΚΑΙ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ,
ΜΕ ΥΓΕΙΑΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΝ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—ΓΑΜΟΙ

Ἡ δνὶς Εὐαγγελία Μισίτσα, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου κ. Ἰακώβου Μισίτσα, καὶ ὁ κ. Ράν Λίζνχ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Βίλβινκτον τῆς Β. Ἀμερικῆς τῇ 30) 11)1958.

—Ἡ δνὶς Μαρία Γεωρ Τσαντίλη, θυγάτηρ τοῦ ἱερέως Ἄνω Κουρουνίου καὶ πολυφίλητος ἀδελφὴ τοῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ Δήμου Ψαχνῶν κ. Ἰωάν. Τσαντίλη, καὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Τσομπανίδης, ὑπαξ. Ἀεροπορίας, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐνταῦθα.

—Ὁ κ. Νικόλαος Κεραμιώτης, ἐξ Ἁγίας Ἄννης, καὶ ἡ συμπολῖτις δνὶς Ἑλένη Ν. Παπαγεωργίου ἐνυμφεύθησαν τῇ 7)12)58.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα τὸν βίον μακρὸν καὶ πανευτυχῆ.

—ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα οἱ συμπαθεῖς βιοπαλαισταὶ Εὐάγγελος Τσέκος, κομμωτής, καὶ Ἀθανάσιος Θεοδωρᾶκος ἢ Μανιάτης.

—Ἐπίσης, πλήρης ἡμερῶν, ἀπεδήμησαν πρὸς Κύριον αἱ σεβασταὶ συμπολίτιδες Ἑλένη Τσιτσίρη, Ξένη Ξενοφῶντος Στεφανίδου καὶ Χρυσούλα Ἰ. Γκιζελῆ.

—Συνεπείᾳ δυστυχήματος ἐφονεύθη καὶ ἐκηδεύθη πανδήμως ἐν Δοκῷ ὁ Παναγιώτης Κότσυφας, ἐτῶν 32, υἱὸς τοῦ ἐκεῖ ἐφημερίου ἱερέως κ. Κων)τίνου Κότσυφα.

—Ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τῇ 5)12)58 ὁ Δημήτριος Ἀντ. Βαζιντάρης, συνταξιοῦχος ἰατρός.

—Εἰς ἡλικίαν 58 ἐτῶν ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ὁ συμπολίτης Λουκᾶς Κουφομερίτης.

Εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ἡ ἀφοσιωμένη σύζυγος, φιλόστοργος μήτηρ καὶ ὑποδειγματικὴ οἰκοκυρὰ Γεσθημανὴ Βασ. Πικολόγλου ἐκ Προκοπίου–Καισαρείας.

—Ἐξεμέτρησεν τὴν ζωὴν ἡ συμπολῖτις οἰκοδέσποινα Μαρία Ἰ. Ρούσου.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
31
Δεκεμβρίου 1958
Ἀριθ. Φύλλου 611
Τιμή Φύλ. δρχ. 1,50

Διευθυντής καί Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖα: Ἀβάντων 48 - Κατοικία Κυδωνιῶν 22 - Ἔτος 29ον

Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Ἀριστοτέλους 141 Τηλ. 817-021
Ἀντιπρόσωπος: ΕΥΑΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΛΕΞ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΖΕΛΗΣ
Κατοικία: Κατσικογιάννη 13

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

ΝΕΙ ΤΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΤΗΣ
ΙΔΙΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ, ΕΞ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ, ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ: Ὁ ἱερατικῶς Προϊστάμενος Ν. Ἀρτάκης πατήρ Σπυρίδων Ἀθανασίου, περιστοιχούμενος ὑπό τοῦ ἱεροδιακόνου κ. Δημ. Παράκατη καί τοῦ ἱερέως κ. Γρ. Τσίμπου, καθ' ἥν ὥραν, μετά τήν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁμιλεῖ πρός τούς ἐπισήμους καί τόν λαόν. 2) Οἱ κ. κ. Ἀρβανιτάκης, βουλευτής Εὐβοίας, Ἀντανασιώτης, Λιμενάρχης Χαλκίδος, Γ. Καραχάλιος, Διοικητής τῆς Σχολῆς Πεζικοῦ Χαλκίδος, ὁ Διευθυντής τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» κ. Ν. Ζωγράφος, ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Ἀνδρ. Ἰωάννου, ὁ ὁμογενής κ. Ἐμμ. Ζεμπίλας, ὁ Νομίατρος κ. Ζαφειρόπουλος καί ὁ Πρόεδρος τῆς Νέας Ἀρτάκης κ. Γ. Καρατζίκης. 3) ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Καρατζίκης ἐξιστορεῖ πρός τούς παρισταμένους τό ἐπιτελεσθέν ἔργον τῆς ὑδρεύσεως καί ἀποτίει τήν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων πρός τούς ἐν Ἀμερικῇ δωρητάς. 4) Ὁ κ. Νομάρχης Εὐβοίας, καθ' ἥν στιγμήν ἀνοίγει τήν κρήνην καί τρέχει τό νερό. Ἄνωθεν τῆς κρήνης εἰκονίζεται ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή: Ἡ Ἀρτάκη εὐγνωμονεῖ τά ἐν Ἀμερικῇ ξενιτευμένα της παιδιά». (Σχετική περιγραφή, εἰς τήν 2αν σελίδα).

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Τοῦ κ. Ξενοφῶντος Ι. Χατζησαράντου, δικηγόρου —

Ἕν ἀκόμη ἔτος ἐρρίφθη εἰς τόν σορόν τῶν αἰώνων. Ἔτος μεστόν γεγονότων, μέ τάς πολυταράχους φάσεις του, μέ τάς γιγαντιαίας κρίσεις του, μέ τά ἐκπληκτικά του γεγονότα. Αἱ σελίδες τοῦ λήξαντος ἔτους δέν διδάσκουν μόνον τό μεγαλεῖον τῶν γεγονότων ἀλλά πρό παντός τό μέγεθος τῶν προβλημάτων πού ἐγκατέλειψε. Ὁ Ἑλληνικός λαός αἰσθάνεται αὐτοπεποίθησιν ἐπί τήν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαίου πόθου αὐτοῦ πρός ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τῆς Ἑλλάδος, ὥστε παραβλέπων πᾶσαν ἀντιξοότητα θά βαδίση μέ ἐνθουσιασμόν, μέ αἰσιοδοξίαν, πλήρης αὐτοπεποίθησιν πρός τήν χαράν μιᾶς ὡραίας ἀνατολῆς, ἡ ὁποία προβάλλει ὡς ὑπόσχεσις τῆς νίκης τῆς θελήσεώς του διά τήν γαλήνην καί τήν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλλάς πιστεύουσα εἰς τά ἰδανικά ὑπέρ τῶν ὁποίων ἀπό αἰώνων ἀγωνίζεται, ἀντλῆ ἀπό τό παρελθόν πολύτιμα διδάγματα καί πιστεύει εἰς τάς δυνάμεις της, ἐλπίζει εἰς τά πεπρωμένα της καί ἀγωνίζεται διά τήν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, διότι αἰσθάνεται τήν ἀνάγκην τῆς ἐργασίας, τοῦ μόχθου διά μίαν ζωήν καλλιτέραν, ἀξίαν τῶν προσδοκιῶν της, σύμφωνον πρός τούς πόθους της.

Στρέφομεν τό βλέμμα μας πρός τό νέον ἔτος 1959 μέ τήν βεβαίαν προσδοκίαν τῆς καλλιτέρας αὔριον. Ὁ Ἑλληνικός λαός αἰσιόδοξος, ἐνθουσιώδης, πλήρης αὐτοπεποίθησιν ἐλπίζει ἤ μᾶλλον εἶναι βέβαιος ὅτι κατά τό νέον ἔτος θά ἐκπηδήσουν παλμοί, αἰσθήματα, ἐνθουσιασμοί οἱ ὁποῖοι θά πτερώσουν τήν ψυχήν αὐτοῦ.

Ἡ χαραυγή τοῦ νέου ἔτους 1959 προβάλλει ὡς ἐλπίς τῆς ἀνατολῆς μιᾶς νέας ἐθνικῆς περιόδου, δημιουργήματος τῆς νεότητος, ἡ ὁποία, ὑγιής, ἀκμαία, θαρραλέα καί τολμηρά χωρεῖ πρός τά ἐμπρός μέ πίστιν εἰς τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

ΞΕΝΟΦ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος—Ἀθῆναι

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἡ ἐποχή μας χαρακτηρίζεται ἀπό ἕνα πνεῦμα ἀτομικοῦ καί ὁμαδικοῦ ἐγωϊσμοῦ, διότι ἀκριβῶς ἔλειψε ἀπό αὐτήν τό πνεῦμα τῆς ἀδελφότητος. Σήμερα ἀντί νά χρησιμοποιοῦμε τόν πληθυντικό, «ἐμεῖς», λέμε, «ἐγώ». Τοῦτο ὅμως δέν εὐαρεστεῖ καθόλου τόν Κύριό μας ὁ Ὁποῖος στήν Κυριακή Προσευχή, μᾶς ἐδίδαξε νά λέμε, «Πάτερ ἡμῶν».

Ὅταν ὁ Χριστός μᾶς διδάσκει νά λέμε, «Πάτερ ἡμῶν», θέλει νά μᾶς δείξη ὅτι ἔχουμε μαζύ Του κοινόν τόν Πατέρα. Πρέπει ὅμως νά ἐνθυμούμεθα συγχρόνως ὅτι ὁ Θεός εἶναι κατ' ἰδιαίτερον τρόπον Πατήρ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Περί τοῦ Χριστοῦ διαβάζομε: «Καί προχωρήσας ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπί πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος καί λέγων, Πάτερ μου, ἐάν εἶναι δυνατόν ἄς παρέλθη ἀπ' ἐμοῦ τό ποτήριον τοῦτο, πλήν οὐχί ὡς ἐγώ θέλω, ἀλλ' ὡς Σύ» (Ματθ. κστ' 39). Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός διατηρεῖ μό προνόμιο νά καλῆ τόν Θεό Πατέρα Του κατά ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο, ἐνῶ ἐμᾶς μᾶς διδάσκει νά Τόν καλοῦμε Πατέρα μας, γιά νά μᾶς τονίση ἀκριβῶς τήν πεποίθησι ὅτι ἀνήκομε ἀποκλειστικά σέ Αὐτόν καί ἐφ' ὅσον ἀνήκομε στόν Χριστό, ἀνήκομε καί στόν Θεό ὡς Πατέρα μας. Ὁ προφήτης Μαλαχίας πολύ ὀρθά μᾶς ἐλέγχει καί μᾶς λέγει: «Δέν εἶναι εἷς ὁ πατήρ πάντων ἡμῶν; Δέν ἔπλασεν ἡμᾶς εἷς Θεός; Διατί δολιευόμεθα ἕκαστος κατά τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, βεβηλοῦντες τήν διαθήκην τῶν πατέρων ἡμῶν;» (Μαλαχ. β' 1). Τήν προσφώνησι, «Πάτερ μου», μόνον ὁ Χριστός ἔχει τό δικαίωμα νά τήν κάμνη καί ὄχι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι πού ἐξηγοράσθημεν μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ καί ἐτέθημεν πάλι εἰς σχέσιν μέ τόν Πατέρα μας.

Ἀφοῦ, λοιπόν, ἀναγνωρίζομε τήν κατ' ἐξοχήν Υἱότητα τοῦ Χριστοῦ ὡς πρός τόν Πατέρα—Θεόν, δέν πρέπει νά νομίσωμε ὅτι δέν ἔχομε καί ἐμεῖς τό προνόμιο νά θεωροῦμε τόν Θεό ὡς Πατέρα μας προσωπικό. Αὐτό εἶναι ἕνα ἀδικαιολόγητο σφάλμα. Ἔχομε κάθε δικαίωμα νά Τοῦ ἀναφέρωμε τάς προσωπικάς μας ἀνάγκας καί τά ἰδιαίτερα ἀτομικά μας αἰτήματα. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ στό βιβλίον τοῦ Λευϊτικοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦτο, «θέλεις ἀγαπᾶ τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Καί ἡ Καινή Διαθήκη δέν ἀλλάζει τόν νόμον αὐτόν. Δέν μᾶς λέγει νά ἀγαπήσωμεν τόν πλησίον μας καί νά μισήσωμε τόν ἑαυτόν μας. Τήν ἐντολήν αὐτήν ἐπαναλαμβάνει καί ὁ Χριστός, ὅταν ἠρωτήθη ποία εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐντολή. Ὡς πρώτην ἀνέφερε τήν ἀγάπην πρός τόν Θεόν καί ὡς δευτέραν τήν ἐντολήν, «θέλεις ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Ματθ. κβ' 39). Εἶναι καθῆκον μας ἐπιτακτικόν νά προσευχόμεθα γιά τούς ἀδελφούς μας καί γιά τούς ἐχθρούς μας ὁμοίως, χωρίς ὅμως νά εἶναι ἀπαραίτητο νά παραλείπωμε καί τό ἀτομικό μας συμφέρον καί νά παραβλέπωμε τάς ἀτομικάς μας ἀνάγκας. Ὁ Χριστός θέλει νά ἐνθυμούμεθα τούς ἄλλους χωρίς νά λησμονοῦμε τόν ἑαυτό μας καί τάς ἐπιτακτικάς του ἀνάγκας. Δέν πρέπει ὅμως μέ αὐτό νά ὑποτεθῆ ὅτι ἐπιτρέπεται νά λησμονοῦμε τάς ἀνάγκας τῶν ἄλλων, διά νά ἱκανοποιήσωμε μόνον τάς ἰδικάς μας, ὅσον ἐπιτακτικαί καί ἄν εἶναι αὐταί.

Ὁ Ψαλμωδός Δαυΐδ στόν κε' Ψαλμόν μᾶς δίδει ἕναν τύπο προσευχῆς του γιά τίς ἀτομικές του ἀνάγκες. Ἔχει μεγάλη ἀνάγκη τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλά δέν παραλείπει νά ἐνθυμηθῆ καί ἀλό-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τήν 2αν Σελίδα)

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΩ, ΝΕΩ, ΕΤΕΙ

—ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ κ. Κ. ΚΑΛΛΙΑ

Εἰς ὅλους τούς ἀγαπητούς μου Εὐβοεῖς εὔχομαι τό Νέον Ἔτος εὐτυχισμένο καί πλῆρες ἱκανοποιήσεων.

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΣ
Βουλευτής Εὐβοίας
Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

—ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ

«Μέ τήν εἴσοδον τοῦ νέου ἔτους 1959, εὔχομαι νά πραγματοποιηθοῦν αἱ ἐλπίδες καί τά ὄνειρα τῶν ἀγαπητῶν συμπολιτῶν μου, διά τό καλόν τῆς οἰκογενείας των καί τῆς πατρίδος μας.

»Εἴθε εἰς τό ἀνατέλλον νέον ἔτος νά ἐκπληρωθοῦν οἱ εὐγενεῖς πόθοι καί εὐοδωθοῦν οἱ πολύπλευροι ἀγῶνες τῆς φιλτάτης μας Πατρίδος, διά τήν ἐπικράτησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τά ὁποῖα διεκήρυξεν ὁ Θεάνθρωπος.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Ὑπουργός Ἐθνικῆς Παιδείας
καί Θρησκευμάτων

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἀσφαλῶς, θά περιμένουν οἱ ἀναγνῶστες μου, ἀπό τήν στήλη αὐτή, νά τούς δώσω τά πρωτοχρονιάτικα δῶρα τους, ὅπως ἔκαμα ἄλλες χρονιές.

—Ἐπειδή ὡρισμένοι, ἀπό τούς δωροδόχους, δέν ἔμειναν εὐχαριστημένοι ἀπ' αὐτά καί ξύνιζαν τά μοῦτρα τους, θά ἀποφύγω, ἐφέτος, νά τούς κάμω ἐγώ τά δῶρα.

—Ἀλλά παρακαλῶ τόν δωροδότην κάθε χριστιανοῦ, ἅγιον Βασίλειον, ὅπως, ἀντ' ἐμοῦ, χαρίση εἰς ὅλους τούς φίλους, συνδρομητάς, ἀναγνώστας καί συνεργάτας τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» ὅ,τι δῶρον ἐπιθυμεῖ ὁ καθένας.

—Μέ τήν ἐλπίδα, ὅτι θά εἰσακουσθῆ ἡ παράκλησίς μου αὐτή, εὔχομαι, σ' αὐτούς, «καλά δεξίματα» καί αἴσιον καί εὐτυχές τό Νέον Ἔτος 1959.

—Εἰς δέ τούς Βασίληδες, πού γιορτάζουν τήν ὀνομαστική τους, νά βασιλεύη στά σπίτια του ἡ εἰρήνη καί ἡ χαρά.

Ζ.

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Καταθέσατε τάς οἰκονομίας σας εἰς τό ΤΑΧΥΔΡ. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ, τά ὁποῖα εἶναι κοινωφελής Ὀργανισμός. Σᾶς δίδουν τόκον 8 ο/ο. Τάς δοσοληψίας σας δύνασθε νά πραγματοποιεῖτε ἀνέτως καί καθ' ὅλας τάς ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἀκόμη καί κατά τάς Κυριακάς καί ἑορτάς εἰς οἱονδήποτε Ταχυδρομεῖον τοῦ Κράτους, ἀκόμη καί εἰς τό πλέον ἀκραῖον χωρίον διά τῶν ἀγροτικῶν διανομέων.

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Τὴν 14ην)12)58, ἐν πανηγυρικῇ τελετῇ, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς ὑδρεύσεως τῆς κωμοπόλεως Νέας 'Αρτάκης. Κατ' αὐτὰ παρέστησαν ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. 'Ιωάννου, ὁ συμπολίτης βουλευτὴς κ. 'Αρβανιτάκης, ὁ Δ)τὴς τῆς Σχολῆς Πεζικοῦ Χαλκίδος κ. Καραχάλιος, ὁ Λιμενάρχης κ. 'Ανταναστιώτης, ὁ Νομίατρος κ. Ζαφειρόπουλος, ὁ Δ)ντὴς τῆς 'Υπ)σεως Χωρ)κῆς Χαλκίδος κ. Κουμεντάκος, ὁ 'Αστυνόμος κ. Τσόγκας, ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς κ. Ζωγράφος, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ Γραμματέως κ. κ. Καρατζίκη καὶ Καϊμάκη, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου μετὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν κ. Κουτσοῦκος, ὁ ἀνάδοχος ἐργολάβος τοῦ ἐγκαινιασθέντος ἔργου κ. Σελεμέτας, οἱ Πρόσκοποι μετὰ τοῦ Ἐφόρου των κ. Ρίζου, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν τοπικῶν 'Οργανώσεων καὶ Συν)μῶν καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς Νέας 'Αρτάκης.

'Εν ἀρχῇ ἐψάλη ἁγιασμὸς ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου Ν. 'Αρτάκης αἰδ. κ. Σπυρίδωνος 'Αθανασίου συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. ἀρχιδιακόνου κ. Δημητρίου Παράκατη καὶ τοῦ αἰδ. ἱερέως κ. Γρ. Τσίμπου. 'Ακολούθως, ὁ πατὴρ Σπυρίδων, ἀφοῦ προσεφώνησε τοὺς ἐπισήμους, ἐξιστόρησεν διὰ μακρῶν τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῆς ὑδρεύσεως, τὸ ὁποῖον ἐνίσχυσαν οἰκονομικῶς οἱ ἐν 'Αμερικῇ 'Αρτακηνοὶ μὲ πρωτοπόρους τοὺς μεγάλους εὐεργέτας κ. κ. Παῦλον Τσαλίκην καὶ Σωτ. Τσιμενίδην. 'Εν συνεχείᾳ, ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆςΚοινότητος κ. Γ. Καρατζίκης, ὁ ὁποῖος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Κων. Καϊμάκη, ἐμόχθησε καὶ ἐπέβλεψεν, λόγῳ τῆς ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητός του, εἰς τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὰς 'Αρχάς, αἵτινες ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὰ ἐγκαίνια, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων πρὸς τὰ ξενιτευμένα παιδιὰ τῆς 'Αρτάκης διὰ τὴν οἰκονομικήν των συμβολήν. Εἶτα ἐκάλεσεν τὸν κ. Νομάρχην ὅπως προβῇ εἰς τὸ κόψιμο τῆς ταινίας τῆς κρήνης διὰ νὰ τρέξῃ τὸ ὑπέροχο πόσιμο νερό, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ἐγένετο ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Νομάρχης ἐξέφρασεν τὴν χαράν του διὰ τὸ συντελεσθὲν σπουδαῖον καὶ ἐπωφελὲς ἔργον καὶ ἐπήνεσε, δημοσίᾳ, τὴν ἀκατάβλητον προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν, πρὸς τοῦτο, τοῦ Κοινοτάρχου κ. Γ. Καρατζίκη. Τέλος, ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Εὐάγ. 'Αρβανιτάκης, ἀφοῦ ἐτόνισεν τὴν σημασίαν τοῦ ἐγκαινιασθέντος ἔργου, εἶπεν ὅτι τοῦτο θὰ προσελκύσῃ ἀρκετὸν ξένον κόσμον, διότι ἡ Ν. 'Αρτάκη λόγῳ τῆς τοποθεσίας της καὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν καθίσταται πλέον ὁ ἰδεώδης τόπος παραθερισμοῦ.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Τὴν ὅλην τελετὴν τῶν ἐγκαινίων ἐπεσφράγισε πλουσιώτατον γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέθεν ἡ Κοινότης, πρὸς τιμὴν τῶν προσκεκλημένων, εἰς τὸ τουριστικὸν ἐξοχικὸν κέντρον τοῦ κ. 'Εμμ. Χατζηγιαννακίρη. Κατ' αὐτὸ ἠγέρθησαν προπόσεις ἐκ μέρους διαφόρων ἐπισημότων, οἵτινες ηὐχήθησαν εἰς τοὺς Κοινοτικοὺς ἄρχοντας τῆς Ν. 'Αρτάκης νὰ δημιουργήσουν καὶ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα.

⁂

Τώρα, ποὺ ὑπόδειξις τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας, περὶ ὑδρεύσεως τῆς Ν. 'Αρτάκης, διὰ ῥέοντος ὕδατος, συνετελέσθη, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἐν 'Αμερικῇ ἀγαπητῶν 'Αρτακηνῶν ἐπραγματοποιήθη, αἰσθανόμεθα ὑποχρέωσιν νὰ συγχαρῶμεν ὁλοψύχως αὐτούς, διὰ τὴν γενναιόδωρον εἰσφοράν των, τὸ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Καρατζίκη Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ν. 'Αρτάκης διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ὑπολοίπου κονδυλίου, τὸν ἀνάδοχον ἐργολάβον κ Ν. Σελεμέταν, διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ἀπὸ οἰκονομικοτεχνικῆς πλευρᾶς, καθὼς καὶ πάντας τοὺς καθοιονδήποτε τρόπον συντελέσαντας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μνημειώδους ἔργου τῆς ὑδρεύσεως τῆς Νέας 'Αρτάκης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

'Η Δημοσία 'Επιχείρησις 'Ηλεκτρισμοῦ ἔχουσα ἀνάγκην δύο δακτυλογράφων προοριζομένων ἀντιστοίχως διὰ τὰ ἐν 'Αλιβερίῳ καὶ Χαλκίδι Γραφεῖα τῆς 'Επιχειρήσεως καλεῖ τὰς ἐνδιαφερομένας ὅπως ὑποβάλωσιν αἴτησιν εἰς τὸ Γραφεῖον Χαλκίδος τῆς ΔΕΗ, ὁδὸς Φαρμακίδου & Κριεζώτου μέχρι καὶ τῆς 10ης 'Ιανουαρίου 1959.

Αἱ ὑποψήφιαι δέον ὅπως ἔχωσιν:

1) 'Ελληνικὴν ἰθαγένειαν ἢ εἶναι ἀλλοδαπαὶ ὁμογενεῖς.
2) 'Ηλικίαν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῶν 35 ἐτῶν.
3) 'Απολυτήριον Γυμνασίου ἢ Μέσης 'Εμπορικῆς Σχολῆς.

'Η πρόσληψις τῶν ὡς ἄνω ἐνεργηθήσεται κατόπιν διαγωνισμοῦ, ὅστις θέλει λάβει χώραν εἰς τὰ ἐν Χαλκίδι Γραφεῖα τῆς ΔΕΗ τὴν 15ης 'Ιανουαρίου 1959 καὶ ὥραν 8ην πρωϊνήν, τὰ δὲ ἐξετασθησόμενα θέματα εἶναι:

α) Ἔκθεσις ἰδεῶν.
β) 'Ελληνικὴ γραφομηχανή.

Μόνον νέαι αἰτήσεις ὑποβαλλόμεναι βάσει τῆς παρούσης προκηρύξεως θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

'Εν 'Αθήναις τῇ 22ᾳ Δεκεμβρίου 1958

('Εκ τῆς 'Υπηρεσίας Προσωπικοῦ)

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

κληρον τὸ 'Ισραήλ, λέγων, «Λύτρωσον, Θεέ, τὸν 'Ισραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ».

'Ο Χριστὸς στὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλίαν Του, μᾶς λέγει: «Καὶ ὅταν προσεύχησαι μὴ ἔσο ὡς οἱ ὑποκριταί, διότι ἀγαπῶσι νὰ προσεύχωνται ἱστάμενοι ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν· σὺ ὅμως, ὅταν προσεύχησαι, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖον σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, προσευχήθητι εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, θέλει σοὶ ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ» (Ματθ. στ' 5,6).

'Η ἔννοια τῆς διδασκαλίας αὐτῆς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅτι, ὅταν ἀπομονώμεθα διὰ νὰ προσευχηθῶμεν εἰς τὸ ταμεῖον μας, δὲν πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα μόνο τοὺς ἑαυτούς μας καὶ τὰ καθημερινὰ προσωπικά μας προβλήματα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι προσευχόμενοι ἐνθυμοῦνται ἐμᾶς καὶ δημιουργεῖται ἔτσι μία κοινότης προσευχομένων πιστῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἁμαρτίας, εἶναι καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς φιλαυτίας, διὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ὁμιλεῖ ὁ Χριστός. Καὶ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ἀκριβῶς τὴν φιλαυτίαν αὐτήν, μᾶς ἐδίδαξε, ὅταν προσευχώμεθα νὰ λέμε, «Πάτερ ἡμῶν». 'Η προσωπικὴ ἀντωνυμία, «ἡμῶν» ἔχει τὴν ἔννοιαν ἀκριβῶς τῆς ἀποφυγῆς τῆς φιλαυτίας ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Τίποτε δὲν λυπεῖ περισσότερο τὴν καρδιὰ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνον ποὺ ὅλο τὸν ἑαυτόν του σκέπτεται καὶ ὅλες οἱ σκέψεις του ἔχουν ὡς μοναδικὸ σκοπὸ τὴν ἱκανοποίησι τῶν προσωπικῶν του, ἀναγκῶν. Κάποτε, ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος, εἶπε σὲ κάποιον ποὺ δὲν ἔμεινε εὐχαριστημένος ἀπὸ καμμιὰ ἐκκλησία: «Μερικοὶ ἄνθρωποι εἶναι τόσο φίλαυτοι ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ κτίσουν ἕνα ἰδιαίτερο οὐρανὸ γιὰ τὸν ἑαυτόν τους καὶ γιὰ τοὺς φίλους τους».

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ Δ)ΤΗΝ ΥΟΥ Ι. Κ. Α.

'Η Διοίκησις τοῦ Σωματείου 'Αλιεργατῶν Νέας 'Αρτάκης, ἐκπροσωποῦσα ὑπὲρ τριακοσίους πεντήκοντα(350) ἀμέσως ἠσφαλισμένους τοῦ Ι.Κ.Α., θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ι.Κ.Α. Χαλκίδος κ. Δημ. Καραγιάννην, διὰ τὴν ἐπίδειξιν καλῆς διαθέσεως καὶ κατανοήσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠσφαλισμένων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν συνεργείου διὰ τὴν πληρωμὴν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς ἀνέργους Νέας 'Αρτάκης, ἐν Νέᾳ 'Αρτάκῃ.

'Εντολῇ Διοικήσεως
'Ο Πρόεδρος
ΙΩΑΝ. ΚΟΥΙΜΤΖΟΓΛΟΥ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΛΗΛΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΛΙΝΑΡΙΑΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γ.Βογιατζῆ ἐχορηγήθησαν πρὸ ἡμερῶν δραχμαὶ εἴκοσι χιλιάδες διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δημοτ. Σχολείου Λιναριᾶς Σκύρου.

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ 'Εργατικὸν Κέντρον Εὐβοίας διεμαρτυρήθη εἰς τοὺς ἁρμοδίους διότι ἡ διεύθυνσις 'Ανθρακορυχείων Πάλιουρα καὶ ἡ Διεύθυνσις Μεταλλείων Λευκολίθου 'Αφρατίου καθυστεροῦν δεδουλευμένα ἡμερομίσθια εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ΔΥΟ μηνῶν καὶ δώρου καὶ ἐζήτησεν τὴν ἄμεσον λῆψιν μέτρων.

—Τὸ 'Εργατικὸν Κέντρον Εὐβοίας διεμαρτυρήθη πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εργασίας διότι μέγας ἀριθμὸς ἀνέργων Χαλκίδος καὶ περιφερείας ἀπεκλείσθη τοῦ βοηθήματος τῶν ἑορτῶν ποὺ διετέθη ἀπὸ τὸν 'Οργανισμὸν 'Ανεργίας καὶ ἐξ ἐργατικῶν εἰσφορῶν καὶ ἐζήτησεν τὴν χορήγησιν βοηθήματος εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνέργους μας καὶ ἄνευ προϋποθέσεων, ὡς γίνεται μὲ τοὺς ἀνέργους 'Αθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων.

—Τὸ 'Εργατικὸν Κέντρον Εὐβοίας ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Κεραμιδᾶν τὴν ἐπίσπευσιν τῆς δημοπρατήσεως τοῦ ἔργου ἀνεγέρσεως τοῦ Μεγάρου τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς τὴν πλατεῖαν 'Αγίας Βαρβάρας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠσφαλισμένων ποὺ ταλαιπωροῦνται στοιβαζόμενοι καὶ συναλλασσόμενοι μέσα σὲ ἀκατάλληλα Γραφεῖα καὶ ἰατρεῖα τοῦ 'Ιδρύματος.

—'Η Διοίκησις τοῦ 'Εργατικοῦ Κέντρου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ι.Κ.Α. ὅπως συναφθῶσι Συμβάσεις μὲ ὅλας τὰς Κλινικὰς τῆς πόλεως, ὅλων τῶν εἰδικοτήτων, διὰ νὰ σταματήσουν αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἠσφαλισμένων ποὺ παραπέμπονται ἀποκλειστικῶς εἰς μίαν μόνην Κλινικήν, ἐκ τῶν 15 Κλινικῶν τῆς πόλεως Χαλκίδος. 'Ο κ. Κεραμιδᾶς ὅμως ἀρνεῖται εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς τῶν κλινικῶν καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο κατηγανάκτησεν τοὺς ἠσφαλισμένους.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

1) 'Υπουργὸς Δικαιοσύνης Κύριος Κων)νὸς Καλλίας δρ. 300 εἰς μνήμην Χρήστου Θηβαίου. 2) Κος Τρ. Κεραμιδᾶς εἰς μνήμην Χρήστου Θηβαίου δρ. 300,5) Κα GOLETTA MIDDLETON εἰς μνήμην Αἰκατερίνης Μπέη δρχ. 1.135, 4) Κος Ζουρὸς συνδρομαὶ ὑπὲρ Ε.Ο.Χ. δρχ. 400, 5) Κυρία Μπιλάλη ὑπὲρ Ε.Ο.Χ. 200, 6) Β. Α. 'Ανώνυμος εἰς μνήμην συζύγου του 200, 7) 'Ιδρυμα Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων εἰς μνήμην τοῦ Χρήστου Θηβαίου, πρώην Διοικητοῦ Ι.Κ.Α. 3.000, 8) Σουλτανίδου 'Αλέκα ὑπὲρ τοῦ Ε.Ο.Χ. 500, 9) Κος Γεώργιος Τρεπεκλῆς εἰς μνήμην ἀδελφῆς του Πολυξένης Στεφανίδου 500, 9) Κος Μᾶνος Στεφανίδης εἰς μνήμην τῆς μητρός του Πολυξένης Στεφανίδου δρχ. 700,10) 'Υπουργὸς Δικαιοσύνης Κος Κ. Καλλίας εἰς μνήμην Πολυξένης Στεφαφανίδου δρ. 500, 11) Κος 'Ηρακλῆς Τζάρας ἐκ Δοκοῦ εἰσφορά του δρχ. 300, 12) 'Ιερεὺς Κων)νος Βαλαῆς ἐκ Ψαχνῶν εἰς τιμὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυρίου Γρηγορίου ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ του δρχ. 500, Κύριος Ματθαῖος Βελέτζας συνδρομαί του ὑπὲρ Ε.Ο.Χ. δρχ. 250.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—ΓΑΜΟΙ

'Υπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ αἰδ. ἐφημερίου ἱερέως καὶ διδασκάλου Τσούκας κ. Θεοδώρ. Θεοδοσίου, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. 'Ιωάννου 'Αποσ. 'Αλεξανδρῆ, ἐκ Σκυλόγιαννης, μετὰ τῆς δίδος Δάφνης Μιχ. Καλομοίρη, ἐκ Τσούκας. Παράνυμφος παρέστη ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κηρύνθου κ. Νικ. Κούρτης.

—Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των, κ. 'Αθανάσιον Μαγκούταν, Νομαρχιακὸν ὑπάλληλον, καὶ δίδα Εὐτυχίαν Βασ. Τσόλα, εὐχόμεθα τὸν βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

—'Η δὶς Μαρία, τοῦ ἐκ Στενῆς ὁρμωμένου φίλου καὶ κατοίκου Χαλκίδος κ. Χρήστου Μπεληγιάννη, καὶ ὁ κ. Κων)τῖνος Γαγάλης ἐνωμοτάρχης, ἐτέλεσαν ἐνταῦθα τοὺς γάμους των.

Εὐχόμεθα τὸν βίον πανευτυχῆ.

—ΕΟΡΤΑΙ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου, δὲν ἑορτάζουν οὔτε δέχονται ἐπισκέψεις:

'Ο κ. 'Ιωάννης Δ. Ζαργάνης, ἔμπορος.

—'Ο κ. 'Ιωάννης Μιλτ. Οἰκονομίδης ἐμπορορράπτης, λόγῳ πένθους.

—Ο κ. ΓΕΩΡ. ΑΒΕΡΩΦ

Διῆλθεν ἐκ τῆς πόλεώς μας ὁ ἔγκριτος συμπολίτης καὶ ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεώργιος Γ. 'Αβέρωφ, μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου του κ. Μαίρης καὶ τῆς προσφιλεστάτης καὶ μονάκριβης δίδος θυγατρός του Μαριλίας, καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ ἐν Κηρύνθῳ (Σκυλόγιαννη) ἀγρόκτημά του ἵνα διέλθῃ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους.

—ΠΕΝΘΗ

Μετὰ 38ετίαν ἀπουσίαν τοῦ εἰς 'Αστόριαν τῆς Βορ. 'Αμερικῆς ἀφίχθη εἰς Νέα Πακάτια 'Ωρωποῦ καὶ ἀπεβίωσεν ἐκεῖ εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν, ὁ Μανώλης Γρ. Βλάχος, ἔνθερμος συνδρομητὴς τῆς «'Εθνικῆς Φωνῆς».

—Πλήρης ἡμερῶν ἀπεδήμησεν πρὸς Κύριον ὁ συμπολίτης Νικόλαος Λιάκος, ἐκ τῶν Εὐεργετῶν τοῦ ἐνταῦθα Ι. ναοῦ τῆς «'Αγίας Παρασκευῆς».

—Μὲ θλῖψιν ἄφατον ἡ κωμόπολις τῶν Ψαχνῶν ἐκήδευσε πανδήμως, τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, τὸν ὑποσμηναγὸν τῆς Β. 'Αεροπορίας Δημήτριον Καψούσην, ὅστις ὑπέκυψεν εἰς μοιραῖον κατόπιν βραχείας ἀσθενείας του.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ

Τὸ Ληξιαρχεῖον τοῦ Δήμου Χαλκιδέων παρουσίασεν, ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου μέχρι 30ης Δεκεμβρίου 1958, τὴν κάτωθι κίνησιν:

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ :	**903**
ΓΑΜΟΙ :	**262**
ΘΑΝΑΤΟΙ :	**181**

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ κ. ΚΑΛΛΙΑΝ

'Υπὸ τῶν Δικηγόρων 'Ιστιαίας ἐστάλη πρὸς τὸν 'Υπουργὸν Δικαιοσύνης κ. Κων. Καλλίαν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Πρὸς 'Υπουργὸν Δικαιοσύνης
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΝ — ΑΘΗΝΑΣ

»Προαγωγὴ Εἰρηνοδικείου 'Ιστιαίας ἀποδεικνύει ἄγρυπνον ὑμετέραν παρακολούθησιν δι' ἀπονομὴν ἀρτιωτέρας Δικαιοσύνης καὶ εἰς ἡμετέραν περιφέρειαν στόπ. 'Εκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ εὐελπιστοῦντες ὅτι συντόμως θέλει ὑμετέρα μερίμνῃ συσταθῇ ἐνταῦθα καὶ εἰδικὸν Πταισματοδικεῖον διαβεβαιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι κάτοικοι ἐπαρχίας 'Ιστιαίας θέλουσι εἶναι ἐσαεὶ πρὸς ὑμᾶς εὐγνώμονες.

Δικηγόροι 'Ιστιαίας
'Ιω. 'Αναλύσης, Νικ. Βαρσάμου
'Ι. Γιαννάκινας, 'Αθ. Περπατάρης,
Νικ. Τασούλας».